

LIBANIUS

OPERA

FOERSTER

2

ORATIONES

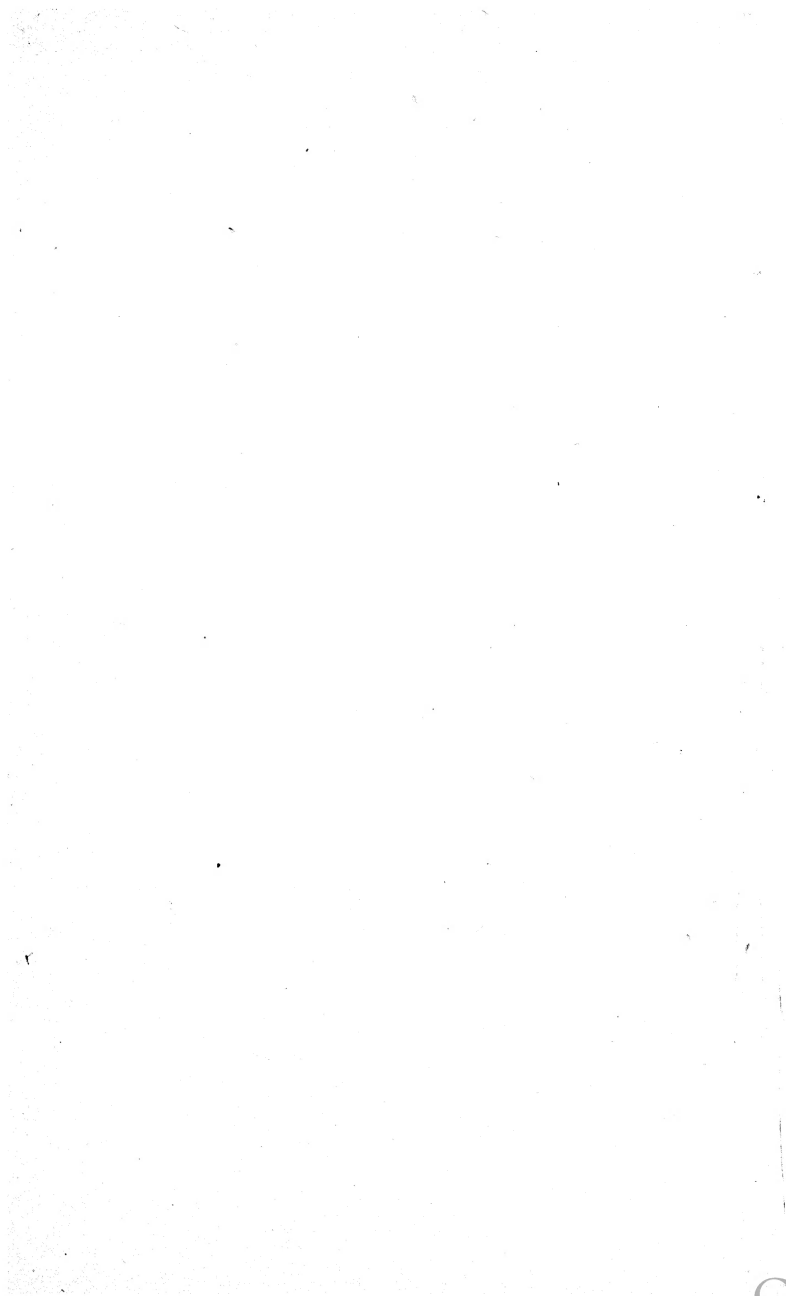
12-25

888

L3

F65

888
L3
F6t

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. II.

ORATIONES XII—XXV.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMIV.

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TRUENERI.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER

VOL. IV

ORATIONES LI—LXIV

MCMVIII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Neueste Erscheinungen

aus dem Gebiete der klassischen Philologie
im Verlage von B. G. Teubner in Leipzig

Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana

Anthologia Graeca. Epigrammatum Palatina cum Planudea ed. H. Stadtmueller. Vol. III pars prior. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 8.60.

Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Praefatus edidit testimoniisque instruxit H. Mutschmann. geh. *M.* 2.80, geb. *M.* 3.20.

Epistulae privatae Graecae quae in papyris aetatis Lagidarum servantur. Ed. St. Witkowski. geh. *M.* 3.20, geb. *M.* 3.60.

Flavii Arriani quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. Vol. I: Anabasis. geh. *M.* 3.20, geb. *M.* 3.80.

Hephaestionis Enchiridion cum commentariis veteribus ed. M. Consbruch. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 8.40.

Hrotsvithae opera ed. K. Strecker. geh. *M.* 4.—, geb. *M.* 4.60.

Lucianus. Ed. Nils Nilén. Vol. I fasc. I. libelli I—XIV geh. *M.* 2.80, geb. *M.* 3.20.

— **Prolegomena.** Prolegomenon 1*—72*. geh. *M.* 1.—

Polystрати Epicurei. *Περὶ ἀλλοῦ κατασκευαστός.* Libellus ed. C. Wilke. geh. *M.* 1.20, geb. *M.* 1.60.

Porphyrii sententiae ad intelligibilia ducentes. Rec. B. Mommert. geh. *M.* 1.40, geb. *M.* 1.80.

Procopii Caesariensis opera omnia. Recognovit I. Haury. Vol I: De bellis libri I—IV. Opus ab Academia Regia

Bavarica praemio Zographico ornatum. geh. *M.* 12.—, geb. *M.* 12.60. Vol II:

De bellis libri V—VIII. geh. *M.* 12.—, geb. *M.* 12.60. Vol III, 1: Historia quae

dicatur arcana. geh. *M.* 3.60, geb. *M.* 4.—

Scriptores originum constantinopolitanarum. Rec. Th. Preger. Fasc. II: Pascodini origines continens. geh. *M.* 6.—, geb. *M.* 6.60.

Tiberi Claudii Donati ad Tiberium Claudium Maximum Donatianum filium suum interpretationes Vergilianae. Primum ad vetustissimorum codicum fidem

recognitas ed. H. Georgii. Vol. II: Aeneidos libri VII—XII. geh. *M.* 12.—, geb. *M.* 13.—

Helm, R., Lucian und Menipp. [V u. 392 S.] gr. 8. geh. *M.* 10.—, geb. *M.* 13.—

Herkenrath, E., der Enoplios. Ein Beitrag zur griechischen Metrik. [X u. 186 S.] gr. 8. geh. *M.* 6.—, geb. *M.* 8.—

Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. [XIV u. 538 S.] gr. 8. geh. *M.* 14.—, geb. *M.* 17.—

Nilsson, Martin P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. [VI u. 490 S.] gr. 8. geh. *M.* 12.—

Reitzenstein, R., hellenistische Wundererzählungen. [V u. 172 S.] gr. 8. geh. *M.* 5.—

— **Geschichte der griechischen Etymologika.** Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie in Alexandria und Byzanz. Mit 2 Tafeln. [X u. 408 S.] gr. 8. geh. *M.* 18.—

Stemplinger, E., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaissance. Mit 9 Abbildungen im Text. [XIX u. 476 S.] gr. 8. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 9.—

Wenger, L., Die Stellvertretung im Rechte der Papyri. Festschrift der k. k. Karl-Franzens-Universität in Graz aus Anlaß der Jahresfeier am 15. November. [VI u. 278 S.] gr. 8. geh. *M.* 8.—

IOANNI VAHLEN

S.

354624

PRAEFATIO.

Unius anni spatio intermisso tomum primum sequitur secundus quo orationes Libanii quibus cum Iuliano motuque Antiocheno res est continentur. Tertii prima folia prelis commissa sunt.

In primo tomo quae G. Schmid, G. Fritz, H. van Herwerden, R. Asmus iure iniuriaque aliter scribi instituisse voluerunt, de iis disputandi alius erit locus. Unum vero iam nunc peto ut corrigatur peccatum quod, ut Ed. Schnepf cand. phil. Argentoratensis monuit, in apparatus criticum irrepsit. Pag. 154 lin. 3 scribendum erat: *ἔτερος* *ACP* edd om *B*.

In hoc vero tomo quae vel addenda vel corrigenda mihi visa sunt sequenti paginae tradidi.

Dabam Vratislaviae idibus Iuliis anni MCMIV.

Richardus Foerster.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 78, 2 ad scholion cf. scholion eiusdem codicis Vindobonensis ad or. XXVI πρὸς Ἰνάριον t. III 13, 11.

P. 111, 5 not. scribas: at cf. p. 261, 15 et Rhes. 664.

P. 169, 18. Fortasse praeferendum *δραστόν*, ut Libanius t. II 328, 11 τὰ τὸ δυνατόν οὐκ ἔχοντα dixit.

P. 180, 9 schol. scribas: *Ὅ*.

P. 199 not. 1 scribas: Villoison.

P. 211 ad lin. 8 scribas: p. 985 B.

P. 225 not. 1 addas: G. Koch, Ann. philol. 147, 362 sq.

P. 228 not. 1 scribas: 4306.

P. 253 ad lin. 10 post p. 72, 19 addas: et or. XXII p. 489, 18.

ib. in adnot. crit. ad l. 2 post 155 addas: cf. Act. Erud. 1721, 267.

P. 262 in adnot. crit. ad l. 18 post Fabr addas: cf. Act. Erud. 1721, 268.

P. 277 in adnot. crit. ad lin. 3 addas: *ἐννέξεσθαι* Io. Henr. Maius (Histoire critique de la République des Lettres t. XIII p. 271), cui oblocutus est Io. G. Steinheil per epistolam quae manuscripta servatur in codice bibliothecae universitatis Gissensis B. G. Ms. 58^a, de quorum sententiis a Waechtlero in *epistola de quibusdam locis Libanii* inserta Actis Eruditorum anni 1721 p. 266—270 relatum est.

P. 309 in adnot. crit. ad l. 16 addas: *<λιμῶ> τετραγωνμένοις* Steinheilii et ad l. 17 *ἀπαρῶσι* Maius cf. Act. Erud. 1721, 269.

P. 323 ad l. 15 scribas: 425 sq.

P. 330 ad l. 3: Edessam. cf. Sozom. h. eccl. VI 1 p. 216
A qui etiam in sequentibus Libanii narrationem in suum usum convertit.

XII.

Oratio εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὑπατον iussu, ut Libanius ipse vit. § 127 t. I p. 144, 7 sq. ait, imperatoris kalendis Ianuariis anni 363 habita ut huius, ita postquam in publicum prodiit¹⁾, multorum plausum nacta, sed etiam postea studiose lectitata est. Numerus igitur librorum manuscriptorum hodie superstitem haud parvus est. Sunt enim 27 atque hi quidem:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 138^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. XIII/XIV inde a fol. 60^v et saec. X inde a fol. 66 (καὶ ὁ 3^{ος} p. 32, 16). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 43. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 e Palatino gr. 282 manu tertia correcto vel ex eodem fonte descriptus fol. 157^v. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 164^v. Vide t. I p. 44 sq. Initium (fol. 164^v—165^v) contuli.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 89. Vide t. I p. 41 sq.

1) Cf. ep. 695 λόγος δὲ ὁ μὲν εἰς τὴν πανήγυριν ἔτι μέλλει, κρύπτεσθαι μὲν ἐθέλων, ἐλκόμενος δὲ εἰς μέσον παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἴσως φανεῖται. δεῖ γὰρ ἐκείνον κρατεῖν κτλ. Orationem Libanius etiam in epitaphio Iuliani § 4 t. I p. 523, 10 sq. R significare videtur. Iuliani cum ad alios tum ad senatum populumque Atheniensium epistolam (cf. § 64 p. 33, 3 sq.) suum in usum convertit, cuius qui huc faciunt locos in testimoniorum numero habui.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 300.
Vide t. I p. 59 sq.
8. Wolfenbuttelanus gr. 511 saec. XV fol. 338, descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.
9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.
10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 158^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 277. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 28. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 17. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 52. Vide t. I p. 39 sq.
16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 308^v. Vide t. I p. 48 sq.
17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 72. Vide t. I p. 209 sq.
18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 35^v. Vide t. I p. 211 sq.
19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 67^v. Vide t. I p. 227 sq.
20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 112^v. Vide t. I p. 228 sq.
21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 5. Vide t. I p. 229 sq.
22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 48. Vide t. I p. 323 sq. Initium (p. 9, 1—12, 10) mihi contulit Alexander Lauriotes.
23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 48^v. Vide t. I p. 331 sq.
24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 80^v. Vide t. I p. 363 sq.

25. Marcianus gr. 422 chartaceus in folio minore 81 saeculo XV nitide scriptus, olim Bessarionis¹⁾, continet post Dionis Chrysostomi, Gorgiae, Themistii, Lysiae, Synesii orationes inde a

fol. 165 λιβανίου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος

167^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης· ὀδυσσεύς

175 ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων

179 λιβανίου ἀντιρρητικὸς πρὸς τὸν ὀδυσσεά ἀχιλλεὺς

188 Πόθεν τοῖς ἑλλησιν i. e. Πατρόκλου πρὸς Ἀχιλλέα μελέτη

196 μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς τροίας i. e. Ὀρέστης

202 νῦν πρῶτον ὕπατον i. e. εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον.

Desinit fol. 209^v. Sequuntur ἀριστείδου ῥήτορος κατὰ τῶν ἐξορχουμένων aliaeque eius orationes. Contuli orationem Libanii anno 1869. Sed lectiones eius ab apparatu critico exulare iussi. Temerariam enim expertus est manum interpolatoris haud verecundantis scribere *ιατρός* pro *ναυπηγός* p. 34, 8, *τοὺς λόγους* pro *τὰ λόγια* p. 31, 9, *ἄγοντας* pro *πέμποντας* p. 14, 22, *παρέχοντες* pro *κομίζοντες* p. 29, 7 et inculcare *δυνάμει* inter *λέγοντος* et *ἐφάμιλλος* p. 10, 10, *τὰ τέλη* inter *περὶ* et *τῆς Θράκης* p. 33, 7.

26. Vaticanus Palatinus gr. 350 chartaceus formae 82 octavae saeculi XVI continet foliis 27, ut iam Sylburgius in catalogo codicum graecorum Palatinorum²⁾ e parte perspexit, reliquias auctoris nomine et initiis fere privas orationum et declamationum Libanii.

1) In inventario edito ab Omontio, Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés a Saint-Marc de Venise par le cardinal Bessarion en 1468, Parisiis 1894 est num. 303 p. 32: *Item Dionis, Sinesii et Libanii orationes, in papyro* (= Montfaucon Bibl. Manuser. p. 470 B. 5. δ)

2) Monumenta pietatis et literaria ed. Miegius Francof. ad M. 1701 p. 104.

Fol. 1 incipit verbis ἄνθρωπος κληρον quae sunt *Μάγον κατηγορίας* t. IV 733, 22 R, cuius finis (738, 26) exstat fol. 3^v, initium cum inscriptione *λοιμὸς ἐπέιχε τὴν πόλιν κτλ.* (723, 1) reliquaue foliis 13—18 continentur.

Huic declamationi succedit fol. 3^v oratio *πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* sed manca, nam folio 8^v desinit verbis *ἔδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μετὰστασιν* (t. I p. 499, 7 R), folia vero 9 et 10 vacua sunt.

Fol. 11 incipit verbis *καὶ τὸ οἰμώζειν* quae sunt declamationis *Δύσκολος ὤλισθεν* t. IV 617, 7, cuius finis (621, 17) in folio 13 exstat.

Folia 19 et 20 vacua sunt.

Fol. 21 inc. verbis *ἔχειν αὐτοὺς τῆς κακίας βονλόμενοι*, des. *ἀτυχεῖς ἐάσας πολίτας*

Fol. 23 cui 22 succedit, inc. verbis *οὐκ ἠρεθίζετο δὲ* quae sunt orationis *εἰς Ἰουλιανὸν ὑπατον* p. 24, 16 desinentis verbis *οὕς τε ἦγες* (33, 22) in folio 26^r. Reliqua vacua sunt.

Codicem anno 1869 inspexi.

- 83 27. Parisinus gr. 3017 chartaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus, intra annos 1440 et 1451¹⁾ dono datus Isidoro cardinali Ruteno, ut elucet ex inscriptione folii primi: *Reverendissimo In Christo patri et domino Isidoro. sacrosancte romanae ecclesiae presbytero cardinali tituli sancti Marcellini: rusiensi vulgariter nuncupato*, deinceps Caroli de Montchal archiepiscopi Tolosani († 1651)

1) Die enim 18 mensis decembris anni 1439 Isidorus ab Eugenio IV cardinalis creatus, die autem 8 mensis februarii anni 1451 a Nicolao V episcopus Sabinensis electus est (De Mas Latrie, Trésor de chronologie col. 1206. Hefele, Conciliengeschichte VII 2 p. 790. Pierling, La Russie et le Saint-Siège p. 68). Idem est atque cardinalis Ruthenus, cui Calixtus III 51 codices graecos bibliothecae Vaticanae *ad usum vitae* concessit (Muentz et Fabre, La bibliothèque du Vatican au XVe siècle p. 340), qui post eius mortem illi non redditi, sed teste Vespasiano ab haeredibus dissipati sunt (Muentz et Fabre l. l. p. 116. Hilgers, Centralblatt f. Bibl. XIX 6 sq.).

et Telleri archiepiscopi Remensis¹⁾, ut elucet ex inscriptionibus folii primi: *Ex Libris Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani* et: *Codex Telleriano-Remensis 107*, ab hoc anno 1700 bibliothecae Regiae (32 89) donatus continet²⁾ post ψαλτήριον et πῖνακα τοῦ βιβλίου (fol. 2 et 3):

fol. 4 λιβανίου λόγος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ ἀριστοφάνους. Titulus aequae ac plerique qui sequuntur manu secunda scriptus est.

12 τοῦ αὐτοῦ πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στασεως λόγος β' (haec duo vocabula aequae atque sequentes indicationes et numerationes orationum rubricata sunt)

20^v λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία: λόγος γ' (omnia rubricata sunt)

55^v λόγος δ' λυσίου ξήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίαν βοηθοῖς³⁾

65 λόγος ε' εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα

66 λόγος ς' τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

73^v λόγος ζ' τοῦ αὐτοῦ λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν

85 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (omnia rubricata; η' in marg. m²)

92^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν (omnia rubricata; θ' in marg. m²)

1) Inter huius codices eum recensuit Montfaucon, Bibl. Manusc. II p. 905 b: *cod. CLXXV Libanii sophistae μελέται et orationes 26 consulares, in charta manu antiqua et vere graeca*. Antea codex fortasse fuerat Georgii d' Armagnac cardinalis. Cf. Omont, Inventaire sommaire des manusc. grecs de la bibl. nat. introd. p. XXII et IX.

2) Quaternionum litterae conspiciuntur: β' fol. 12, γ' fol. 27^v, δ' fol. 28 et 35^v, ε' fol. 36, ς' fol. 44, ζ' fol. 52, ι' fol. 83^v, ια' fol. 91^v, ιβ' fol. 99^v.

3) Similiter Lysiae qui fertur epitaphius inter Libanii orationes et declamationes in codice Athoo S. Dionysii 342 (infra n. 97 p. 117) reperitur.

106 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς ἰουλιανῶ λόγος *ι'*
(omnia rubricata). Des. fol. 113.

Folium 113 vacuum est.

A folio 114 alia manus incipit:

πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειρον καὶ καλλιμάχον
ἀναγκαῖοι πάνν

117 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου πατήρ. Desinit fol. 121
verbis καὶ τὸν μὲν, Ἡρακλέος = p. 38, 12 ed. Hinck, cuius
nota conferenda.

A folio 122 alia incipit manus:

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς (α^{ος} in marg. m²)

124^v τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος (β' rubr.)

131 δύσκολος λάλον γήμας (γ' rubr.)

136^v Νόμος ἐν λακεδαίμονι (δ' rubr.)

140 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος (ε' rubr.)

149 Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ (ς' rubr.)

158^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν (ζ' rubr.)

163^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἐταῖρα (η' rubr.)

169 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα (θ' rubr.)

173 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς (ι' rubr.)

178 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν (ια' rubr.)

182^v Ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν (= Choric. p. 203—204
ed. Boiss.)

183 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ (ιβ' rubr.)

190^v μετὰ τροίας ἄλωσιν (ιγ' rubr.)

197^v τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου (ιδ' rubr.)

204 ἔχων τις γυναῖκα (ιε' rubr.)

208^v δικάζεται ποσειδῶν ἄρει (ισ' rubr.)

211^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης (ις' rubr.)

215 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην (ιη' rubr.)

219^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος (ιθ' rubr.)

222^v ἔχων τίς παῖδας δύο πρὸς (κ' rubr.)

228 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα (κα' rubr.)

238 νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου (κβ' rubr.)

246 Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος (κγ' rubr.)

256 Οἱ ποτιδαῖται ἀλλήλων (κδ' rubr.)

264 Ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά (κε' rubr.)

273^v *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης· ὁδυσσεύς* (κς' rubr.) Desinit fol. 283 statimque succedit carmen *περὶ τῶν ξ' σοφῶν*, quod t. I p. 366 indicavi.

Folium 283^v vacuum est.

Inde a folio 284 sequuntur excerpta, quorum primum Plat. Protag. p. 320 C *ἀλλ' ὃ σῶκρατες ἔφη οὐ φθονήσω* cum scholiis. Des. fol. 195 *οὐδὲν ἐργῶδες. ἡγουν δυσχερές*:

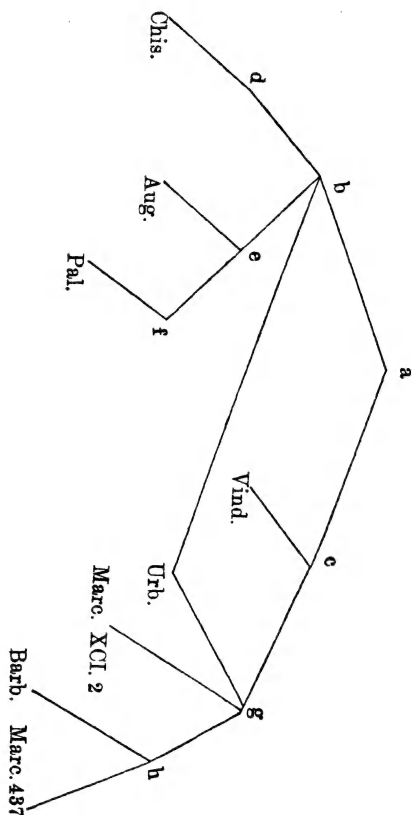
Codex ex eodem exemplari quo Ambrosianus I 49 (n. 58 cf. t. I p. 363 sq.) qui paulo plura continet, descriptus est. Adhibitus i. e. partim collatus, partim sed non in oratione *εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον* inspectus est a Boissonadio.¹⁾ Gasda contulit *προσφωνητικὸν Ἰουλιανῶ, ὑπὲρ Ἀριστοφάνους, Σωκράτους ἀπολογία, Τύραννος ἡτήσεν ἐξ ἀστυγέτονος*. Ipse codicem anno 1880 examinaui et quatenus necessarium visum est contuli. Sed neque exemplar e quo codex fluxit, fide praestitit nec librarius in opere suo exsequendo satis diligenter versatus est. Itaque hic quoque codex ab apparatu critico aberit.

Idem de maiore parte reliquorum codicum hoc loco dixisse satis habeo relegans ad ea quae de loco in stemmate codicum singulis assignando in anterioribus orationibus indicavi et in Epilegomenis accuratius exponam.

Quos vero ad fundamenta probae recensiois iacienda adhibendos esse censui codices octo *CAPUVIBM* in duas distinguuntur familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera *VIBM* continetur, *U* recensioem ex utraque mixtam exhibet. Modo enim is cum *CAP*, modo cum codicibus alterius familiae concinit atque ita quidem ut ad idem exemplar redeat e quo *I* transscriptus est. *U* et *I* enim soli certas lectiones falsas praebent, ut *τούτου* pro *τούδε* p. 20, 10, *φόνου* pro *φόνου* p. 20, 5, *τοῦ* omissum p. 29, 1, lectionem diversam a *μεταπέπτωκε* p. 37, 8, nam *μετα* in utroque tantum manui correctrici debetur. Cf. t. I p. 433 sq.

1) Cf. t. I p. 78. Ab hoc varietatem lectionis ad orationem XIX *πρὸς Θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως* (t. I p. 626—643 R) enotatam se accepisse testatur L. de Sinner, Nov. SS. Patr. Graec. delect. p. 194, qua de re conferas quae infra ad hanc orationem dicemus.

Rationem autem necessitudinis quae inter hos codices intercedit, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Pauca citaverunt Marcarius Chrysocephalus (cf. t. I p. 351 sq.) fol. 88^v et Thomas Magister.

Primum oratio in lucem prodiiit editione Ferrariensi fol. 221^v—232^v (= Ferr), quae manavit e codice Wolfenbottelano, ut ex ipsa codex Escorialensis T II 9. Hanc repetivit Morellus t. II p. 227—250 (= Mor) paucis iisque fere falsis coniecturis in margine additis. Multa felicissime correxit Reiskius (= Re) in Animadversionum volumine V p. 153—167 et in editione (priore Altenburgi 1784 p. 161—178; altera ibid. 1791 t. I p. 366—404), cui parandae codex Augustanus et

Wolfenbottelanus ei praesto erant. Sed hic quoque negligentia typothetarum et incuria Reiskiae accidit, ut non-

nulla depravarentur vel omitterentur quae in Morelliana editione recte leguntur. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda (Krit. Beiträge zu Libanios II p. 5 et 6) codicibus ille usus Augustano et Vindobonensi, Sintenis, Cobetus.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΥΠΑΤΟΝ.

1. Νῦν πρῶτον ὑπατον ἐν τῇ τοῦ πράγματος R366
 ὀρῶ στολῇ, καὶ καλῶς ὁ δαίμων ἀνεβάλετό μοι τὴν
 θέαν, ὅπως τὸ τῶν σχημάτων σεμνότατον ἐν τῷ κρα-
 τίστῳ τῶν βασιλέων πρῶτον ἴδω. καὶ γέρονε παρα- 5
 πλήσιον οἶον εἴ τῳ πρῶτον μὲν Ὀμήρου ποιητῶν
 ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι, πρῶτον δὲ ἄρμα ἰδεῖν ὑπὸ Πέλοπος
 ἡνιοχοῦμενον. 2. ἔνι δέ τι καὶ τούτων οὐ χεῖρον, τὸ
 τὴν πατρίδα μοι ταῦτα καὶ δεδέχθαι καὶ δεῖξαι χωρίον

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus 282

U = Urbinas 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

7 Pind. Ol. I 87. Philostr. iun. im. 9

1 τοῦ αὐτοῦ εἰς *V* εἰ in εἰς postea add. *A* πρὸς *IBM*
 εἰς τὸν Macar. Chrys. fol. 88 | αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν *PBM* et
 Macar. sed in hoc αὐτοκράτορα erasum | αὐτοκράτορα om *VI* |
 ὑπατον γενόμενον *P* 3 ἀνεβάλλετο *UVBI* (sed in hoc *l*
 secund. eras) Ferr Mor 6 acutus et *v* in πρῶτον in ras *I*²
 πρῶτον *M* 8 τι inser *C*⁴ 9 καὶ prius om *B*

φίλτατον ποθεινοτάτην ὕψιν. ἀλλ' οὐδὲ ὁ τρίτον ἔχω
προσθεῖναι, λείπεται τῶν εἰρημένων, ὅτι με μὴ τοῖς
πολλοῖς ἐν ἔσθῃ θεωρὸν ἄφωνον ἔστησεν ἢ Τύχη τὴν
R 367 μετὰ σιγῆς ἡδονὴν | ἡδόμενον, ἀλλὰ καὶ λόγῳ μη-
5 νύσαι ταύτην ἔδωκε τοῖς τε παροῦσιν ὑμῖν τοῖς τε
ὑστερον ἐντευξομένοις. 3. ὑμεῖς δὲ ὅτι μὲν χαίρετε
τοῖς ὀρωμένοις, καὶ ταῖς εὐχαῖς δι' ὧν αἰτεῖτε ταῦτα
πολλάκις ὀφθῆναι καὶ τοῖς προσώποις γέμουσιν εὐθυ-
μίας δηλοῦτε· πολὺ δ' ἂν δείξατε κάλλιον, εἰ συνεξορ-
10 μήσαυτε τοῖς λόγοις καὶ γένοιτο τῇ τοῦ λέγοντος ἐφά-
μιλλος ἢ τῶν ἀκροωμένων βακχεῖα.

4. Πολλοὶ μὲν οὖν εἰσιν ἔτοιμοι τὴν πανήγυριν
ὑμνεῖν καὶ λόγους καθ' ἡσυχίαν ἡκουσι συντεθεικότες,
οἱ δὲ καὶ μένοντες οἴκοι τοὺς αὐτῶν εὐφραίνουσιν
15 ὁμοίως οἷ τε μᾶλλον οἷ τε ἦττον ἐν δυνάμει τοῦ λέ-
γειν. ὁ καὶ θανμάσαι τις ἂν, ὅτι μὴ τὸ μέγεθος τῶν
πραγμάτων σιγᾶν ἠνάγκασε τοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ πᾶν
μέτρον κινεῖται νῦν καὶ τὴν ὑπόθεσιν οὐκ ὀκνεῖ.
5. ἔστι δ' ὁ τις ἂν ἡξίωσεν εἶναι τῆς σιωπῆς αἵτιον,
20 τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὸ πεῖθον τολμᾶν. εἰ μὲν γὰρ ἦσαν
οἱ πρὸς ἀξίαν ἐροῦντες, ὁ συμβάλειν ἐπὶ τῶν μὴ λίαν
ὑπερβαλλόντων πέφυκεν, οἱ συνειδότες αὐτοῖς ἀσθέ-
νειαν κέρδος ἂν ἐποιοῦντο λαθεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ
ἔστιν οὐδενὶ τὴν ἡτταν διαφεύγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐδο-

4 μηνῶσαι ut I? cf. t. I 272,5 9 αἰ in δείξατε in ras I^s et
ex ε corr V^c δείξετε M δείξητε B | συνεξορμήσαυτε V et Re
συνεξορμήσατε reliqui libri nisi quod U inter σ et τ lacunam
unius litterae habet, Ferr Mor 12 τὴν inser C^c 14 καὶ
inser C^c | αὐτῶν U αὐτῶν M 15 οἷ τε ἦττον in marg C^c
16 ὧ V, in marg ἦτοι ἐν ὧ | τίς IBM 21 προσάξιαν V |
ἐπὶ] ὑπὲρ M 22 ὅ in αὐτοῖς in ras P⁴ αὐτοῖς BM αὐτοῖς
U 24 διαφ νγεῖν cum rasura unius litterae inter φ et ν P
διαφ νγειν U

κιμοῦσαν δύναμιν ἐλέγχει τῶν ἔργων ἢ φύσις, κοῦφον ἤδη γίγνεται καὶ τῷ φανλοτέρῳ μετὰ τοῦ βελτίονος νενικησθαι καὶ τοῖς ἀμείνοσι μετ' ἀλλήλων. 6. οὐ γὰρ οὕτω τὸ τῶν πράξεων ἀπολειφθῆναι τοῖς λέγουσι φαίνεται δεινόν, ὥς τὸ τοὺς μὲν ἰσχύσαι, τοὺς δὲ μὴ 5 δυνηθῆναι. ὅπου δὲ τῶν ἐπαινούντων τὰ τῶν ἐπαινουμένων καλὰ περιγίγνεται, δέξαιτ' ἂν ἕκαστος εἰπὼν κοινωνῆσαι τῷ | κρείττονι τῆς ἡττης ἢ τὴν ἡσυχίαν R 368 ἀργαῶν μὴ μετὰ τῶν εἰπόντων ἀριθμείσθαι.

7. Ἡ μὲν οὖν τοῦ βασιλέως ἀρετὴ καλεῖ πρὸς ἑαν- 10 τὴν τὸν λόγον, ὃ δὲ τοῦ λόγου νόμος ἐπὶ τὸν ὕπατον πρότερον ἄγει, πόθεν τε τὴν ἀρχὴν ἐνομίσθη καὶ διὰ τί, καὶ ποῖ προῆλθε, καὶ τίς ὁ καρπὸς τοῦ πράγματος. 8. τῶν γὰρ ἄνω βασιλέων κατὰ μικρὸν τοὺς τῆς βασιλείας ἐκβαινόντων ὄρους καὶ τὴν ἐννομον ἀρχὴν ἐξα- 15 γόντων εἰς τυραννίδος ἐξουσίαν πόλις ἐλευθερίας ἐρῶσα καὶ πρόνοιαν μὲν ἀρχόντων ἀγαπῶσα, δεσπότην δὲ ὕβριν οὐ δυνηθεῖσα φέρειν τὸν μὲν ὑπερόπτην ἐκείνον καὶ βαρὺν καὶ ὄγκου γέμοντα καὶ ἀσελγείας ἐξέβαλε, φυλακὴν δὲ τινα τῆς ἐλευθερίας ἢ βουλὴ ξη- 20 τοῦσα Λακωνικόν τι μιμεῖται παρὰδειγμα καὶ παρὰδοῦσα τοὺς μὲν μαχίμους ἐπετείοις στρατηγοῖς δυοῖν κοσμήσασα τῷ τῶν ὑπάτων ὀνόματι, τὸν δῆμον δ' ἐτέροις ἄρχουσιν, ὅπως ἀλλήλους ἔχοιεν εἰς τὸ σωφρονεῖν

21 Dion. Hal. IV 73

2 γίνεταί CAV edd 4 τὸ ante lineam P inser C^r
τῷ Ferr Mor 5 ὥς ex ὥστε corr I^s ὥστε U | ἰσχύσαι? cf. 10, 4
7 περιγίγνεται CVB edd 12 τηναρχὴν VB et ex τὴν ἀρχὴν
corr I^s | διατὶ VIBM 14 καταμικρὸν VM 19 post ἐκεί-
νον rasura 5 vel 6 litterarum M | καὶ alterum om V 22 ἐπε
et ε' et οἷς in ἐπετείοις in ras I^s | τοῖς στρατηγοῖς M 23 κο-
σμήσασα δὲ τῷ B

ἀνάγκην, αὐτὴν ἐν μέσῳ κατέστησεν ἐφορῶσά τε τὰς
ἐκατέρων γνώμας καὶ παρεσκευασμένη τοῖς ἀδικουμέ-
νοις ἐν ταῖς ταραχαῖς ἀμύνειν. 9. εὗρε δὴ τοὺς ἐξιόν-
τας φιλοπόνους τε καὶ φιλοτίμους καὶ δικαίους καὶ
5 φιλοκινδύνους, ταῦτα δὴ τὰ σά, τὰ μὲν φύσεως δεξιό-
τητι, τὰ δὲ εὐθυνῶν φόβῳ. ὧν ὃν ἔφην προϊόντων
τρόπον γίνεται βασιλεῖα πάλιν καὶ τὰ αὐτῆς ἀπολαμ-
βάνει, τὸ δὲ ὅπως, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ λέγειν. ἢ
τοὺς ὑπάτους παραλύσασα τοῦ στρατηγεῖν ἐπὶ τῶν
10 λοιπῶν ἐτήρησε ποιήσασα τὸ γέρας ἄοπλον. 10. εἴθ’
R 369 ὁπότε μὲν βουλευθεῖεν τῶν | σπουδαίων λαμπρῶναι
τινας, ἐδίδοσαν τὴν τιμὴν, ὁπότε δὲ αὐτῇ χαρίσασθαι
τῇ τιμῇ, σφίσιιν αὐτοῖς περιετίθεσαν αὐτὴν τῷ βασι-
λεῖ τὸν ὑπατον παραξεύξαντες, ὅπως ἅμα μὲν ἢ τὸ
15 σχῆμα εὐροῦσα τιμᾶτο πόλις οὗτ’ ἀνηρημένου παντά-
πασι τοῦ νόμου τοῦ τε πάντων κρατούντος μεταλαμ-
βάνοντος ὡς καλοῦ, ἅμα δὲ αὐτοῖς ἀθάνατος ἢ προσ-
ηγορία μένοι καὶ τῶν ἀελ γινομένων ἀπιόντων ἐσθήκοι
παγίως κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. ὡς οὕτε λιθίνην οὕτε
20 χαλκὴν οὕτε ὀρειχαλκίνην, ἀλλ’ οὐδὲ ἐξ ἀδάμαντος στη-
λὴν εὐρήσεις μονιμωτέραν τῆς μνήμης ἢν τουτὶ τὸ καλὸν

20 Plat. Criti. p. 119 c

2 post η in παρεσκευασμένη rasura 1 litterae B | ἀδικοῦσιν
B 3 ἀρχαῖς? Sinenis | ἀμύνειν, εὗρε Re | τοὺς τοῦτους corr
P² 5 ταῦτα δὴ τὰ σά corrupta habet Re ταῦτα δὴ τὰ αὐτὰ
μὲν φύσεως κτλ. Mor 6 ὧν inserui cum Gasda e P² VI | φόβῳ,
δ ἔφην, προϊόντων χρόνων coni Re Anim 7 αὐτῆς APBM
8 δ’ Re 10 γήρας M γ ρας U 12 ἔδοσαν V et γε
γε περιέθεσαν
in marg I 13 περιετίθεσαν I περιέθεσαν V 16 τοῖν νό-
ματος coni Re 18 γιγνομένων B sed γ alterum erasum, et
Re 19 ὡς scripsi e VB ὥστ’ reliqui libri edd 20 οὕτ’
CU Re | οὐδ’ Re 21 ν in ἦν in ras I² ἦ U et ex ἦ corr M²

τῷ τυχόντι βεβαιοῖ. 11. κείται γὰρ οὐκ ἐν μιᾷ τινι πόλει, καθάπερ Ἀθήνησιν Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι, τῇ τῆς πόλεως ὑποκείμενον τύχῃ καὶ μετὰ ταύτης σωζόμενον τε καὶ διαφθειρόμενον, καίτοι <καὶ> πόλεως ἐστῶσης πολλάκις αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν στηλῶν προαπεῖπον, 5 ἄλλ' αὕτη γε καὶ κατακλυσμὸν καὶ τὴν ἐκ πυρὸς ἂν διαφύγοι διαφθορὰν μετὰ τῶν ἐκεῖνα διαφευγόντων ἀνθρώπων, οὓς αἱ τῶν τόπων ῥύονται φύσεις, καὶ τὰ πεδία γένηται πέλαγος, | οἷ γε ἐν σκοπέλοις R 370 οἰκοῦντες ἢ πόλεις ἢ κώμας ἔχουσιν, ἐν οἷς μάλιστα 10 φυλάττουσι τοῦνομα καὶ διδάσκειν τοὺς ἔπειτα δύνανται. 12. πολλὴν δὴ συγγνώμην ἔχω τοῖς ἐρῶσι τοῦ πράγματος καὶ παρὰ τῶν θεῶν αἰτοῦσι πρὸ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦδε κομισθῆναι τοῦ δόφρου. ἐπεὶ καὶ οἷς ὑπῆρξεν εἰς ὑπάρχονς τελέσαι, πρὸς τοῦτο βλέπου- 15 σιν, ὡς τοῦτο ὄν ἄθλον ἐκείνου, οἷς τε συνέβη τοῦδε πρὶν ἐκείνου τυχεῖν, ἥκιστα προσέχουσιν ἐκείνῳ νομίζοντες ὅτι ἂν ἐπὶ τῷδε λάβωσιν, ἔλαττον εἰληφότες ἔσεσθαι. 13. τί γὰρ ἂν γένοιτο σεμνότερον ἢ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἡλίου δίκην ἐπέχειν τῇ προσήγο- 20 ρίᾳ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐν στόμασιν εἶναι τοῦνομα

2 Dem. Lept. § 70, p. 478, 4 10 Her. I 170 2 20 Her. VII 19

1 πόλει in marg I^s 4 καὶ inserui e P^sUVBM cum Gasda qui τῆς addit om reliqui libri edd 5 ἐπιγραφὰς scripsi auctore Re coll. Thuc. II 43, 2 οὐ στηλῶν — σημαίνει ἐπιγραφὴ γραφαὶ libri edd | τῶν P 7 διαφύγοι in marg I^s | φθορὰν VI 8 πότων Ferr Mor 9 γ' Re 10 κώμας ἢ πόλεις B | ἔχοντες B 11 φυλάττειν coni Re 12 δὲ VUI Re, quod correxit Sintenis 14 κοσμηθῆναι V 19 ἔσονται B | γένοιτο scripsi cum Sinteni e VUIBM γένηται reliqui libri edd

ἢ τὸ παρὰ τῶν γονέων τεθὲν πολλὰς ἀνάγκας τῆς
 μνημῆς ἔχουσης, δικαστήρια, γάμους, ἀγορὰν, λιμένας,
 χρεά, πράξεις, τοὺς συμβάλλοντας καὶ γραφομένους
 συνθήκας, τοὺς διαφερομένους καὶ τὴν πίστιν ἀπὸ
 5 τῶν γραμμάτων φέροντας, τοὺς κοινωνοῦντας, τοὺς
 δισταμένους, παίδων γενέσεις εὐδαιμόνων, παίδων ἐν
 διδασκαλείοις μαθήσεις; ὧν μία σπουδὴ βοῆσαι τοὺς
 ὑπάτους, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ διαλύονται. 14. ὅπερ οὖν ἤδη
 R 371 τις ἔφη περὶ τοῦ τῶν θεῶν ὑπάτου, | Διός, τὸ
 10 μεστὰς εἶναι πάσας μὲν ἀγνιάς, πάσας δὲ ἀγορὰς καὶ
 λιμένας καὶ θάλατταν, τοῦτ' ἂν τις εἴποι καὶ περὶ τῶν
 ὁμωνύμων τῷ θεῷ. καὶ γὰρ τὰ τούτων ὀνόματα πᾶ-
 σαν μὲν ἡπειρον, πάντας δὲ μυχοὺς θαλάττης ἐπέ-
 ρχεται καὶ ἀγροὺς καὶ καλύβας, καὶ ὅλως οὗ γένος ἀν-
 15 θρώπων ἡμερον, καλῶ δὲ ἡμερον τοὺς ἐν τοῖς ἡμετέ-
 ροις ζῶντας νόμοις, ἐνταῦθα ταῦτα καὶ γνωρίζεται καὶ
 λέγεται καὶ τὸ κύρος τοῖς μερίστοις παρέχει, καὶ βασι-
 λεὺς ἀπὸ τῆς ἐκείθεν προσθήκης οὐχ ἦτιον ἀπανταχοῦ
 καθ' ἐκάστην ἄδεται τὴν ἡμέραν. 15. τοσοῦτον δέ
 20 ἔστι τὸ τῆς τιμῆς ὑπερβάλλον, ὥσθ' αἱ μὲν τῶν θεῶν
 ἑορταὶ διήρηνται τοῖς τόποις, καὶ τῶν ὁμόρων τοὺς
 μὲν τούτῳ, τοὺς δὲ ἑτέρῳ πομπὴν πέμποντας ἴδοι
 τις ἂν, καὶ τοῦνομα τοῦ τὴν θυσίαν δεχομένου πολὺ

9 Arat. 2 sq. 13 Pind. Pyth. VI 12. Eur. Herc. F. 400

9 τις] ὁ ἄρατος P²

1 ἢ delendum censuit Re Anim, μάλλον ante ἢ inserendum
 in edit 7 σπουδὴ om B inser I³ 9 τὸ inser P³, om
 in ras 2 litterarum A del Re; cf. p. 15, 10 11 εἴπη
 CAP Re 16 ταῦτα inserui e libris 19 καθ' ἐκάστην I
 21 τῶν τοῖς UMI sed in hoc q erasum

μὲν παρὰ τούτοις, πολὺ δὲ παρ' ἐκείνοις, οὐ ταὐτὸν
ἐκάτερον, ὁ δὲ ὕπατος ἐν πανταχοῦ καὶ πολὺ, χρόνον
ἐλάττω καὶ πλείω διορίζων, οὐκ ἔδωκε τοὺς νεωτέρους
τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔχειν, ὁ δὲ πάλα κείμενος ἐν
ταῖς δίκαις ὥσπερ ἀνίσταται, καὶ συνδικάζει τοῖς ζῶσιν 5
ὁ τεθνεώς. 16. εἰκότως ἄρα παῖδες Ῥωμαίων καὶ πρὸ
γῆρας λιπαροῦ τίθενται τὴν τιμὴν καὶ δοθείσης αἰρέ-
σεως παρὰ τοῦ τῶν κρειττόνων βίου τε μακροῦ καὶ
ταύτης ἐπὶ ταύτην ἂν ἐνεχθεῖεν. ὁ γὰρ τοὺς ἥρωας
ἐπίστανται τῶν ψυχῶν προιαμένους, τὸ μηδαμοῦ στήναι 10
τὴν | μνήμην αὐτοῖς, τοῦτ' ἴσασιν ὑπάρξον σφίσι R 372
ἀπὸ μόνου τοῦ γέροντος. 17. οὐδὲν τοσοῦτον ὁ Πυθό-
δωρος, φαῦλον ἢ Χρυσίς, μικρὸν ὁ Αἰνησίδης· Ἄργος
ἐκείνης, Ἀθῆναι τούτου, Λακεδαιμόνων ἐκείνου, καὶ
οὐτ' ἂν ὁ Λάκων ἐπεγράψατο τῷ ψηφίσματι τὸν Ἀθη- 15
ναῖον οὐτ' ἂν οὗτος τὸν Λακεδαιμόνιον, ἀλλ' εἶσω τῶν
ὄρων ἐκατέροις ἢ τῶν ὀνομάτων ἰσχύς. ἐνὶ δὲ τις
καὶ τοῖς Ὀλυμπίοις μοῖρα περὶ βραχὺ τι καὶ αὐτὴ μέ-
νουσα. τούτῳ δὲ πᾶσαν μὲν τὴν οἰκουμένην ὁ νόμος | 19
ἀνέωξε, πανταχοῦ δὲ τὴν αὐτὴν ἐγκατέστησε δύ- R 373
ναμιν. 18. καὶ τὸ τῆς σελήνης πρὸς τοὺς ἀστέρας
εἴποι τις ἂν ἐν καιρῷ, ὅτι πολλοῖς εἶδεσι τῶν ἀγαθῶν

7 Od. τ 368. 1136 = ψ 283. Pind. Nem. VII 99 9 Il. ε
412sq. cf. Aesch. Ctes. § 182 p. 79 12sq. Thuc. II 2, 1
21 Sapph. fr. 3 (Iul. ep. 19) et pap. Berol. ed. Schubart Act.
Acad. Berol. 1902, 201 col. II 4 sq.

2 πολλὸν libri Ferr Mor corr Re Anim 3 καὶ πλείω
om M 12 τοῦδε coni Mor 14 ἐκεῖ P sed ου suprascr.
m² ἐκείνων Mor 15 ὁ Λάκων — 16 οὐτ' ἂν om Wolfenb.
Ferr Mor 18 αὐτὴ BI in quo tamen gravis supra η erasus
22 ἄλλων ?, ut etiam Boissonadius Anecd. nov. p. 341 coniecit

κοσμουμένων οὐκ ἔστιν ὃ τι μὴ κρύπτεται τῷ παρὰ τοῦδε φωτί. μόνη γὰρ ἦδε τιμῶν καὶ βασιλέως ἡρμοσε τύχη.

19. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πράγματος αὐτοῦ καὶ τῶν
 5 ἀπ' αὐτοῦ τοῖς μετασχοῦσι γιγνομένων ἀπόρηται τὰ εἰρη-
 ρημένα· πλείω μὲν γὰρ ἕτερος ἴσως γ' ἂν εἴποι, μέμ-
 ψιν δ' οὐκ ἂν ἀπειροκαλίας ἐκφύγοι. οἷς δὲ ἡγοῦμαι
 τῶν βασιλέων αὐτὸ πρόπειν καὶ προσέτι γε λυσιτελεῖν,
 ἐνταῦθα ὑπειπὼν ἐπὶ τὰ λοιπὰ βαδιοῦμαι. 20. ἐγὼ
 10 νομίζω τὸν μὲν σὺν τέχνῃ βασιλικῇ τὴν γῆν κατευθύν-
 οντα καὶ τὰ μὲν Ῥωμαίων κρείττω ποιοῦντα, τὰ δὲ
 τῶν ἀντιπάλων ἀσθενῆ, καὶ τοῖς μὲν εὐφροσύνας πο-
 ρίζοντα, τοῖς δὲ θρήνων ἀφορμὰς περιστάντα, καὶ
 τὰ μὲν εὖ διακείμενα φυλάττοντα, τὰ δὲ ὡς ἐτέρως
 15 ἐπανορθοῦντα, τούτῳ μὲν καὶ προσήκειν ἐν τούτῳ γε-
 νέσθαι καὶ κέρδος εἶναι τὴν αἰδίου μνήμην, ὥσπερ
 Θησεῖ καὶ Πηλεῖ καὶ Παλαμῇδαι καὶ οἷς ἐμέλησεν ἀρε-
 τῆς. 21. ὅσοι δὲ τὰ μὲν τῶν οἰκείων εἰς φαῦλον κατάρ-
 ρουσι, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων αἰρουσι καὶ συνεθίζουσι
 20 νικᾶν μὲν ἐκείνους, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, τοὺς δὴ τοιού-
 τους οὐχ ὅπως οἶμαι δεῖν τὴν ἐξ ὑπάτου μνήμην διώ-
 κειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὸ πρῶτον εὐροῦσι γράμματα
 καταρᾶσθαι καὶ μισεῖν, ὅτι κακῶν ἀπιόντων ἐπελάβοντο
 R 374 καὶ κατέσχον | καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου λήθην ἐκώ-

18 ut Constantius cf. p. 23, 12 sq.

1 ὃ τι] δ V | ται in κρύπτεται in ras P⁴ 5 γινομένων
 V 6 γ' om UIM 7 φύγοι U | δ' Re 8 γε om B |
 λυσιτελεῖν I sed εἶν in ras m² 9 ταῦθ' Cobet Mnem. V 111
 (Coll. 107) 15 προσήκει Ferr Mor 17 παλαμῇδαι UI
 20 αὐτοὺς CI et (ex αὐτοὺς corr) M² Re αὐτον U | δὲ C sed ἡ
 suprascr f 21 ὑπάτων Re 22 το πρῶτον VM τοπρῶτον
 IB et e τὸ πρῶτον corr P³ 23 οντο in ἐπελάβοντο in ras I²
 24 ον in κατέσχον in ras I²

λυσαν. 22. ὅσων γοῦν μαλακῶν ἐν ἀρχαῖς γενομένων αἱ τῶν συνθηκῶν ἀναγνώσεις ἐπεισάγουσι τοῦνομα, συνεισέρχεται καὶ ὁ τῶν κακῶν ὄχλος, καὶ τὸ τέλος αὐτοῖς γίγνεται τῆς λαμπρότητος ζημία. 23. τίσιν οὖν οὕτω συμφέρει καὶ τὴν ἐσθῆτα ταύτην ἐνδύναι καὶ 5 τὸ σκήπτρον ἐνεργεῖν καὶ τὸ φάρμακον μνήμης ἀπαύστου πρὸς τὸ μέλλον ἀφεῖναι; σοὶ καὶ ὅστις σοὶ προσόμοιος ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται. παῖδες δέ σοι καὶ παίδων παῖδες καὶ οἱ ἀπ' ἐκείνων τῶν σῶν γένοιτο καὶ ζηλωταὶ καὶ κληρονόμοι. 24. μὴ γὰρ μοι πᾶς ὑπάτος γενέσθω βα- 10 σιλεύς, ἐπειδήπερ ἔξεστι καὶ ἔστιν αὐτὸς μὲν ὁ διδούς, αὐτὸς δὲ ὁ λαμβάνων, ἀλλ' ὅς κατὰ τὸν πάλαι τῶν ὑπάτων νόμον οὕτω προὔσθη τῆς βασιλείας, ὥς εἰς εὐθύνας καταστησόμενος τῆς ἀρχῆς, οἷος ἡμῖν αὐτὸς δέδειξαι. 25. καὶ γὰρ εἰ μελίων λογιστῶν καὶ τοῦ 15 διδόναι λόγον ἀνθρώπων τισὶν ἢ Τύχῃ, θεοὺς γέ σοι καθῆσθαι νομίζων δοκιμαστάς ἀξίως τῶν ἐκείνων ὀφθαλμῶν ἅπαντα καὶ πράττεις καὶ λέγεις, ὥς οὔτε τὸν ἥλιον οὔτε τὴν νύκτα λήσων. λαμβανέτω δὲ καὶ πᾶς ὁ βουλούμενος ἐξέτασιν ὁμοίως καὶ νέος καὶ γέρον. 20

26. Ἐρῶ δὲ ἐγὼ φανυλότερος ὑπὲρ ὀξυτέρου φήτορος οὐκ ἀπ' αὐτῆς τῆς βασιλείας ἀρξάμενος, ἀλλ' ἐπὶ

6 Plat. Phaedr. p. 274 E. 275 A 8 II. v 308 17 Dem. c. Mid. § 127 p. 556, 17

1 γεγενημένων B 4 γίνεταί V 5 ὅντως ex οὕτω corr P^s 7 ἀφεῖναι corruptum videtur, nisi quid ante πρὸς excidit
10 γινέσθω V γιγνέσθω MBI sed in hoc γγ in ras m^s
11 ἔστιν Re 13 νόμον e νόμων corr C^s 14 αὐτὸς ἡμῖν B
16 ἢ σὴ τύχῃ coni Re 17 καθῆσθε M sed ai suprascr. m^s post καθῆσθαι rasura trium litterarum in I | δικαστάς VB
21 δ' Re | ἐγὼ ὁ φανυλότερος V 22 καὶ οὐκ M

τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀνευεργῶν τὴν κρίσιν, ὅπως ταύ-
την φαίνεται προσηκόντως λαβὼν καὶ δείξας ἀρετὴν
ἐπὶ τῆς ἐξουσίας.

- R 375 27. | Ὅσα μὲν οὖν παιδαγωγῶν τε ἐγκειμένων
5 καὶ διδασκάλων φοβούντων ἐδέξατο τῇ ψυχῇ τὰ πρῶτα
τῶν ἱερῶν καὶ τὴν ῥίζαν ἔχοντα, εἰπεῖν παραλείψω.
καὶ γὰρ εἰ μὴδὲ τότε τὸ τῆς προθυμίας ἀπῆν, εἰς γε
τὴν τῶν ἐφεστηκότων ὄφρυν ἢ δόξα τῶν πόνων ἔρχε-
ται. 28. ἀλλ' ἐπειδὴ προῖων ὁ χρόνος τὰς μὲν τοιαύ-
10 τας ἀνάγκας ἔπαυσε, βουλῆς δὲ κύριον ἐποίησεν, ὥσπερ
τὸν Ἡρακλέα, ὑπῆρχε δὲ καὶ διὰ τῆς λείας ἔρχεσθαι
καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων εἰς οἶνον ἐκφερόμενον καὶ κύ-
βους καὶ σωμαίων ἔρωτας, ἐπὶ τὸν ὄρθιον καὶ τραχὺν
οἶμον ὀρμαῖ, ποῖ φέρει, μᾶλλον σκοπήσας ἢ δι' ὅσων
15 χαλεπῶν. 29. καὶ μέσος δνοῖν βασιλείῳ ἰδιώτης ἐν
Ἀστακίᾳ καθήμενος, ἔνθεν μὲν ἀνεψιοῦ τοῦ τὸ πᾶν
κράτος ἔχοντος, ἐτέρωθεν δὲ ἀδελφοῦ δευτέρου τάξιν
εἰληφότος, ἐπέθετο κτήμασι βασιλείας καλλίοσι, φιλο-

5 Aristid. or. XLII t. I p. 773, 3 Dind. Arist. Vesp. 831. Thesm.
629 (Lob. Agl. 54) 11 Xen. Mem. II 1, 21 11sq. Hes.
op. 288sq. 18sq. Eunap. vit. soph. (Maxim.) p. 47, 26 ed. Boiss.

16 ἀνεψιοῦ] νῦν ἀνεψιὸν λέγει, ὃν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐξάδελφον.
λέγει δὲ Κωνσταντίον τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου νιόν C^r
ἥτοι ἐξαδέλφον τοῦ κωνσταντίνου (κωνσταντίνου A) A (man.
ant.) PI

1 ι in κρίσιν ex α corr C^r 3 οὐπω ὦν ante ἐπὶ exci-
disse coni Re 6 ἔχων εἰπεῖν coni Re probabiliter ἔχων
ἀν εἰπεῖν Sintenis 7 τότε om B 8 ὄφρυν ex ὄφρυν corr
IP^s ὄφρυν reliqui libri edd 11 λεί cum rasura 5 fere litte-
rarum U | ἔρχεσθαι inser I² et in marg C^p om UMB
14 πῇ M 16 ἀστακίᾳ Mor | ἐνθ cum rasura 2 litterarum U
| τοῦ om in rasura 2 litterarum I 18 κτήματι VUIBM
καλλίονι VUIB et e κάλλιον corr M²

σοφία καὶ λόγοις, οὕτω δὲ ψηφίζομαι παρὰ σοῦ μαθὼν,
 ὃ βασιλεῦ, τοῦ προτιθέντος ἃ μαθὼν ἔχεις ὧν ἄρχεις
 ἔθνων. 30. ὁρῶν δ' ὅτι ῥητορικὴ μὲν τὴν πρὸς τὰ
 πλήθη πειθῶ δημιουργεῖ, φιλοσοφία δὲ περὶ τῶν σε-
 μνοτέρων εἰδέναι ποιεῖ, καὶ νομίσας δεινόν, εἰ περὶ 5
 μὲν τῶν ἱκανῶς διαλέξεται, τὰ μείζω δὲ οὐκ εἴσεται,
 συνῆγεν ἀμποτέρως καὶ συνεκεράνυνε, | τὴν μὲν R 376
 διάνοιαν ὑψηλοτέραν ποιῶν τῇ τῶν οὐρανίων μαθησεί,
 τὴν δὲ γλῶττιαν εἰς δρόμον ἀσκῶν τῇ τῶν ῥητόρων
 ὁμιλίᾳ. 31. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἀρκούσας ὑπολαβὼν 10
 εἰς εὐδαιμονίαν ἀφορμὰς τὸν πατέρα, τὸν πάππον, τὸν
 θεῖον, τὸν ἀνεψιόν, τὸν ἀδελφόν, τὰς διὰ τὸ γένος
 τιμὰς καὶ θεραπείας καὶ κολακείας, ἐσθίων καὶ πίνων
 καὶ καθεύδων διετέλεσεν ἐπὶ μισθῷ τοῖς δεομένοις
 συμμαχῶν καὶ προστιθείς ἀγροῖς ἀγρούς, χρυσῷ χρυ- 15
 σόν, σκευὴ σκεύεσι, τᾶλλα τοῖς ἄλλοις; ἀλλ' οὐχ οὗτος.
 32. ἀλλ' ἐπαινῶν Ἀναξαγόρου τὸ τὴν μὲν πατρῴαν
 γῆν ἔσπορον ἀφεῖναι, τὴν ψυχὴν δὲ εἰς καρποὺς πα-
 ρασκευάσαι τῶν μὲν ἡμέλει, τὴν δὲ ἐθεράπευε καὶ
 κτήματος ἑνὸς ἀμετρίαν θανμάσας, οὐ γὰρ ἀποκρύψο- 20
 μαι, βιβλία πάντα πανταχόθεν ἐξέλεγκσε καὶ τὰ ταμιεῖα
 διηρηνήσατο τούτων μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρημάτων ἕτε-
 ροι. 33. φιλοσοφίας δὲ ἡμμένον καὶ ἐπὶ τὸν ἐκείνης

17 Diog. L. II 3, 2

3 ῥητορικὴ — 5 ποιεῖ citat Macar. fol. 88 5 νομίσας
 εἶναι δεινόν B 6 τῶν <ἐλαττόνων> coni Re | ἱκανῶς inser I³
 | δ' Re 10 τίς Re 16 τᾶλλα A | ἄλλοις ἀλλ' Re 17 πα-
 τρώαν ABP sed in hoc i subscr. m³ 19 δ' Re | καὶ inser C²
 om APV 20 τὴν ἀμετρίαν Re 22 τούτων scripsi e V
 ταῦτα reliqui libri edd 23 τὸν supra τῶν M²

παρακύνψαντα λειμῶνα δόξαν περὶ τοῦ θείου παράση-
 μον οὐκ ἐνῆν περιφέρειν, ἀλλ' εὐθὺς τὴν κηλίδα διέρ-
 ρυψε καὶ τοὺς ὄντας ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος ἐπέγνω πρὸς
 τὴν ἀλήθειαν ἡγεμόνι φιλοσοφία χρησάμενος. 34. ἐκεί-
 5 νην ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἀρχὴν ἐλευθερίας τῇ γῇ καλῶ
 καὶ μακαρίζω τόπον τε ὃς τὴν μεταβολὴν ἐδέ-
 ξατο, καὶ τὸν τῆς γνώμης λατρὸν, ὃς κινδύνων τὸν
 κάλλιστον αὐτός τε κινδυνεύσας καὶ τόνδε πείσας μετὰ
 τοῦ μαθητοῦ τὰς Κυανέας διέπλευσεν. 35. εἰ μὲν οὖν
 10 προσεῖχε τὸν νοῦν τοῖς τοῦδε γράμμασιν ὁ ἀδελφός,
 ἦν ἂν νῦν συζυγία προστατῶν, καὶ γὰρ ἦν οἷος οὐ
 R 377 βασιλεύων | βασιλεύοντα νοουθετεῖν. ὥς δὲ ὁ μὲν
 ἄκριτος ἀπεληλύθει λέγειν ἔχων τι περὶ τῶν πεπραγ-
 μένων, ἐπὶ δὲ τοῦτον ἐκτείνειν τὰς μέμψεις ὁ ἐκείνου
 15 ἀπεκτονῶς ἐβούλετο μέν, ἡπόρει δέ, φόνον μὲν ἔσχεν
 αὐτόν, πλάναις δὲ ἐκάκου δίκας λαμβάνων ὃν ἐγκαλεῖν
 οὐκ εἶχεν. 36. οὕτω δὲ ἄρα τῆς ὑφ' ἑαυτῷ γῆς ἡπί-

1 Eur. Hippol. 1115 6 sq. cf. p. 67, 3 sq. Eunap. l. l.
 p. 47, 11 et 51, 18 sq. 15 Iulian. ep. ad sen. pop. Ath. p. 270 D.
 16 Iulian. l. l. p. 272 D

1 sq. σημείωσαι τοῦτο κατάπτυστον (duo ultima vocabula
 postea add.) A

1 δόξαν — 3 ἐπέγνω fere erasa in A 2 περι in περι-
 φέρειν in ras I², ἀνα supra περι P² | v in διέρρυψε ex i
 corr I², circumductum et in marg pos. ριψε M διέρρυψε
 reliqui libri edd, correxerunt Gasda et Hercher Herm. XII 255
 3 δοκοῦντας Re, quod correxi Mus. Rhen. XXXII 96 | πρὸς —
 9 διέπλευσεν m. posteriore fere extincta in A 7 ὃς τῶν
 κινδύνων B | τὸ U 10 τούτου UI | ὁ inser C^f 11 νῦν
 om VB 14 κτείνειν Ferr Mor, quod corr Re | ὁ κτεῖνον
 CVUIM δκείνον Ferr 15 φόνον UI 16 αὐτόν inserui
 e V om reliqui libri edd | αἱ in πλάναις ex oi corr C^f 15 in
 ras I² πλάνοις VBM 17 rasura 1 litterae ante φ' U |
 η in ἡπίστατο in ras M²

στατο τὴν φύσιν, ὥστε τὴν λῆξιν τῆς Ἀθηνᾶς τὰς
 τῶν Συρρακουσίων ἡγεῖτο λιθοτομίας καὶ λόγων ἐρα-
 στῇ τὸ χωρίον δεσμωτήριον, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Θά-
 σον τῶν φιλοῦντων τινὰ κομίσας καὶ κελεύσας μένειν
 τήκειν αὐτὸν ἡγοῖτο τῷ τόπῳ, τὰ πάντων ἡδιστα χα- 5
 ριζόμενος ἐν τῇ κολάσει. 37. μᾶλλον δὲ θεῶν τοῦτο
 δῶρον ἦν βουλομένων φίλην τε πρὸ τῆς βασιλείας
 αὐτῷ γενέσθαι τὴν πόλιν καὶ προεισενεργεῖν χάριτας,
 ὅπως ἂν ἐν τῷ βασιλεύειν ὀφειλέτης εἴη τῇ πόλει, καὶ
 τὸ μέριστον, ἵν' Ἀθήνηθεν ἐπὶ τὸ σκῆπτρον ἰὼν φέ- 10
 ρηται παρὰ τῆς Ἀττικῆς, ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἐκεῖ φνο-
 μένων, τὸ κρατεῖν βαρβάρων. 38. ὁ μὲν οὖν δαίμων
 καλῶς ταῦτα διώκει τῆς οἰκουμένης προμηθεύμενος, ὁ
 δ' ἡσυχίας ἐπιθυμῶ βασιλείαν ἔφενγε, μόνος ἀποδιδρά-
 σκων τὸ παρὰ τῶν ἄλλων θηρευθέν, στέφανον καὶ 15
 βασιλείαν τὴν τότε. τεκμήριον δέ, πλείω μὲν ἀφῆκε
 δάκρυα καλούμενος ἐπ' αὐτὴν ἐχόμενος τῆς ἐν ἀκρο-
 πόλει κινκλίδος, ἢ τις ἂν ἐπὶ κώνειον ἀρόμενος, ἡδι-
 στα δ' ἂν | πτερωθεὶς ἐξαίφνης εἰς Ἵπερβορέους R 378
 ἀπέδρα. στρέφω δὲ παρ' ὅλην τὴν πορείαν λογι- 20
 σμούς, εἴ πως ἀποκρούσαιο τὴν πολύενκτον ἀρχήν,

1 Aristid. Panath. I p. 161, 12 Dind. Thuc. VII 86, 1. cf.
 or. XIII p. 69, 11sq. 16sq. Iulian. l. l. p. 275 A

1 ξ in λῆξιν in ras I² 2 ρ alterum in συρρακουσίαν
 erasum P συρρακουσίαν CVBM Mor | λ et ϑ in λιθοτομίας in
 ras I² 3 ὥσπερ in ras I² 5 ἡγεῖτο BM Ferr Mor | πότῳ
 U 13 καλὸς U | διώκει U προδιώκει B | δ δ' PVIBM

14 δὲ Re | ἔφενγεν CA Ferr Mor 15 θηρῶθεν AC sed in
 hoc εν supraser. f θηραθεν UBP sed in hoc α in ras m³, et
 Re | στέφανον scripsi coll. p. 34, 1 καὶ φόνον libri edd καὶ
 φθόνον καὶ βασκανίαν ἐνόμιζε τὴν βασιλείαν τὴν τότε conl Re |
 καὶ om in rasura 3 litterarum B 18 τίς BM

οὐ πρότερον ἐξέληξε, πρὶν θεῶν τις ἐπελθὼν μετέ-
στησε τὴν βουλήν καὶ τὸν ὄκνον ἀφείλε διαρρηθὴν
ἐπιτάξας ὑπομῖναι τὴν λειτουργίαν. 39. μάρτυρα δὲ
τῆς ὁσιότητος αὐτὸν εἶχε τὸν ἐχθρόν. ἵνα δὲ μὴ
5 θανυμάσῃ τις ἐχθρὸν ἀκούων τὸν κοινούμενον τῆς ἀρ-
χῆς, ἐρῶ, τίς ἦν ὁ τῆς κοινωνίας νοῦς. ἐκείνος γὰρ
οὐχ ὅπως τινὰς ἀνθρώπων ἠδέως ἂν εἶδεν ἐν θρό-
νοις βασιλικοῖς ἢ τοῖς ἀλουργοῖς ἐσθήμασιν, ἀλλ' οὐδ'
ἂν ὀνειράτα ταύτην ἔχοντα τὴν θέαν μετρίως ἤνεργεν
10 ἂν. πόθεν οὖν μετέδωκεν ὧν περιείχετο; 40. κακῶς
ἔπασχεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πανταχοῦ, καὶ τὸ περικί-
μενον τοῖς Ῥωμαίων ὄροις Μυσῶν λείαν ἐπεποίητο
τὰ τῇδε, μάλιστα δὲ τὸ περὶ τὴν ἐσπέραν ἐπόνει, καὶ
μικρὸν ἦν στρατηγὸς εἰς ἐπανόρθωσιν, ἀλλ' ἔδει βα-
15 σιλέως ἐπιστήσαντος τὸ ρεῦμα. 41. δραμεῖν μὲν οὖν
αὐτὸς οὐκ ἠπίστατο, κοινωνὸν δὲ τῆς ἀνάγκης καλού-
σης τοὺς ἄλλους ὑπερπηδήσας τὸν ἡδίκημενον αἰρεῖται,
τοῦ μὲν αἵματος ὁπόσον ἐξέχεεν οὐκ ἐπιλελησμένος,
πιστεύων δὲ τῷ κατηγορεῖν ἔχοντι μᾶλλον ἢ τοῖς ὀφεί-
20 λουσι χάριτας. καὶ οὐκ ἐψεύσθη. λαβὼν γὰρ Ἀθη-

1 Soph. El. 1312 10 cf. Epitaph. t. I 533 10 R. Amm.
Marc. XV 8, 1 12 cf. t. I 476, 6

8 ἀλουργὲς κρεῖττον ἢ πορφυροῦν B² (cf. Thom. M. s. v.)

1 πρὶν] ἢ Re 5 τὴν ἀρχὴν V 7 ἐν — 8 ἐσθήμασιν
citat Thom. M. p. 17, 17 s. v. ἀλουργόν, οὐ πορφυροῦν. Αἰβά-
νιος ἐν τῷ ὁπαιτικῷ ἐν κτλ. 8 ἀλουργοῖς ex ἀλουργοῖς corr M
ἀλουργοῖς ex ἀλουργοῖς B cf. I 586, 1 R 9 ἂν om V 11 πα-
ρακαίμενον VP sed in hoc αρα in ras m³ et in infima pagina
manu posteriore scriptum: ἐν τῷ τοῦ δεινὸς περικείμενον
παρακαίμενον praeferendum censet Gasda 12 ἐπεποίητο M
14 πρὸς B 18 ante τοῦ rasura 4 vel 5 litterarum in I |
ἐξέχε cum rasura 2 fere litterarum U | οὐκ om U 20 ἀθη-
ναίων VB

ναίων λογισμὸν καὶ τὸ στῆθος πλήξας καὶ κελεύσας
μὴ μνησικακεῖν οἷος ἦν | ἀδόλως συμπονεῖν. R 379

42. Αἱ μὲν πρὸ τῆς βασιλείας εὐθύναι τοιαῦται,
πάντα ἂν λογιστὴν ἐπαινέτην λαβοῦσαι. δοκιμάζωμεν
δὲ καὶ τὸν κυβερνήτην τὸν ἤδη κινουῦντα τοὺς οἰάκας. 5
ὁ μὲν οὖν ἐκπέμπων ἐπὶ πολεμίους εὖ πράττοντας οὐ
νίκην αἰτῶν οὐδὲ κράτος οὐδὲ ἀριστεύειν ἐξέπεμπεν.
43. εὐθὺς γὰρ αὐτῷ μετὰμελος εἰσῆει λογισμὸν οὐκ
ἔχων, ἐπεὶ καὶ οὓς συναπέστειλεν ἐν τάξει συμβούλων,
κωλυτὰς ἔργων γενναίων, οὐ παραινέτας ἐξέπεμπε, 10
Φοίνικα δὲ ἐξαιρῶ τοῦ λόγου, τοιγαροῦν εὐθὺς ἀφείλ-
κετο, μᾶλλον δὲ ἐφοβεῖτο τὴν τοῦ συνάρχοντος εὐκλειαν
ἢ τὴν τῶν ἐναντίων ὕβριν, καὶ τὸ μὴ τοῦτον ἐπαινε-
θῆναι τοῦ πληγῆναι τοὺς πολεμίους ἥδιον ἦν. 44. ἀλλ'
ἐκείνου κατηγορεῖν ἐμοὶ μὲν οὐχ ἡδύ, τῷ λόγῳ δὲ 15
ἀνάγκη. διαστῆσαι γὰρ τὴν εὐφημίαν ἀπὸ τῶν μέμψεων
οὐκ ἔστιν. ὀρμηθεὶς τοίνυν ἐξ Ἰταλίας σὺν ὀπλίταις
ἐλάττοσιν ἢ τετρακοσίοις ἐν ἀκμῇ τοῦ χειμῶνος, τὴν
δὲ τῆς ὥρας ὑπερβολήν, ἣν ἐνιαυτοῦ κύκλος ἐφίστησι
τοῖς τόποις, οἱ μὲν ὑμῶν ἠνεγκαν, οἱ δὲ ἀκηκόασιν, 20

1 Aesch. de fals. leg. § 176. c. Tim. § 208. Andoc. de myst.
§ 79. 81. 90. | Od. v 17 cf. Decl. Cephalī Herm. IX 56, 1 sq.
8 Thuc. VII 55, 1 11 Σαλούστιον Iulian. l. l. p. 281 D sq. cf.
Mommson Herm. XXXVI 535 | Plat. Phaedr. p. 242 B. Rep. VI
p. 492 E. Conv. p. 176 C. 17 sq. Iulian. l. l. p. 277 D

4 λογισμὸν C sed στὴν suprascr. f | δοκιμάζωμεν V
5 δὲ ἡδὺ καὶ τὸν κυβερνήτην κινουῦντα B 8 αὐτὸν B
11 δ' Re ἐξαιρῶ scripsi auctore Gasda ἐξαιρῶ libri edd |
τοῦ fortasse cancellandum, ut deest in V et locis Platonicis
supra allatis 12 δὲ] γὰρ VB et in ras I²M 15 οὐ in
ἐκείνου in rasura 4 fere litterarum I² ἐκείνου μὲν C (sed in
hoc μὲν del f) APBM Re 16 ἀπὸ om B 20 ἡμῶν V et
coni Mor

σὺν εὐχαῖς μὲν ἐπέβη τῆς ὁμόρου, γῆν δὲ ὄρων Γαλα-
 τῶν μὲν καλουμένην, ἔσπαρμένην δὲ ὑπὸ βαρβάρων,
 οἱ μετὰ τῆς πρότερον ἀρουμένης καὶ τὰς πόλεις αὐτὰς
 κατενεγκόντες ἐγεώρουν, τὸν χειμῶνα μὲν ἀνήλυσεν
 5 εἰς βουλήν, ὥς δὲ τῆς ὥρας ἐπὶ τὰ ἔργα καλούσης
 ἔβόα μὲν αὐτὸς καὶ συνῆγε καὶ συνεκρότει καὶ παρε-
 θάρρυνε τοὺς ἐπιτηχότας, ὑπεσκέλιζον δὲ τὴν ὁρμὴν
 οἱ ἵππαρχοι καὶ λοχαγοὶ καὶ ταξιαρχοὶ πληροῦντες ἐν-
 9 τολὰς δεσπότου, νικᾷ νίκην ἡμῖν ὁ βασιλεὺς πρὸ |
 R 380 τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις τὴν ἀπὸ τῆς καρτερίας καὶ τοῦ
 ταῦτα πρῶτος ἐνεγκεῖν, κἀνταῦθα τὸ τῆς παιδείας ἀπὴν-
 τα κέρδος, Ἡρακλῆς τε χεῖρονος ἀνδρὸς ὑπακούων
 Ἄρης τε ἐνιαυτοῦ πλέον ὑπ' ἀνθρώπων ἐμπλήκτων
 δεθείς. 45. ἀλλὰ γὰρ ἔδει καὶ τὸν Ἄρη λυθῆναι ποτε
 15 καὶ τοῦτον. ὥς γὰρ ὁ μὲν ἐν τοῖς κωλύμασιν ἔστεινε
 μὲν, οὐκ ἡρεθίζετο δέ, τὰ δὲ πράγματα ἀπωλώλει,
 τοῖς δὲ βαρβάροις ἠϋξάνετο τὸ φρόνημα, τῶν δ' ἐπη-
 ρεαζόντων ὁ κίνδυνος οὐκ ἡνείχετο, λαβὼν οἶμαι δύναι-

1 cf. Epitaph. t. I p. 534, 4 R 1 sq. Iulian. l. l. p. 278 D sq.
 4 Amm. Marc. XVI 2, 1 5 sq. Iulian. l. l. p. 278 A sq.
 12 Od. λ 621. Π. τ 132 13 Π. ε 385 sq. cf. ep. 1186.
 17 Amm. XVI 12, 2

18 λαβὼν] ταύτην τὴν μετοχὴν ἀναπόδοτον εἶασε διὰ τὸ
 ἡναγκάσθαι πολλὰ διὰ μέσου εἰπεῖν. οὕτω δὲ καὶ Ἀριστείδης
 ἐποίησεν εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ εἰπών·

4 ἐγεώρουν inser I³ | μὲν inserui e VUIBM 5 ὥρας
 B | τὰ ἔργα e τῷ ἔργῳ corr A² 8 ὑπαρχοὶ VUI | ἐντολὴν V
 11 πρῶτος APIBM | post ἐνεγκεῖν comma posui, ut κἀν-
 ταῦθα — κέρδος parentheseos loco sit 12 post κέρδος lacu-
 nam qua ἀναπέφηνε γὰρ ἡμῖν vel simile perierit, statuit Re
 14 ἄρην VUIM 15 ἐπὶ V et in ras I² 16 ω prius in
 ἀπωλώλει in ras P³ ἀπόλώλει A ἀπολώλει CUB edd 17 δὲ V
 18 οἶμαι] οἴχεται vel ἥει?

μιν μικράν τε καὶ πολιορκεῖσθαι μαθοῦσαν. 46. ὑμεῖς
 μὲν ἴσως ἐπιθυμεῖτε καὶ παράταξιν ἀκοῦσαι καὶ στρατο-
 πέδου φύσιν καὶ κέρας ἐκότερον καὶ φάλαγγα καὶ
 παράκλησιν καὶ τῶν ἐναντίων τέχνας καὶ στρατὸν
 φανερόν καὶ κρυπτομένους λόχους καὶ προοίμιον συμ- 5
 βολῆς καὶ ζέουσιν μάχην καὶ τραυμάτων εἶδη καὶ
 φυγὴν καὶ δόλιον καὶ γῆν ἀφανῆ νεκροῖς, ἐγὼ δὲ τὴν
 μὲν τῆς διηγήσεως ἀκρίβειαν, ὅταν καὶ περὶ τῶν ἄλλων |
 ἱκανῶς διεξίω, κομιῶ· νῦν γὰρ δὴ πάντα συντέ- R 381
 τμηται, καὶ ὁ λόγος ἔοικε σκιρτήμασι τῇ πανηγύρει 10
 πρόπονσιν. 47. ὥσπερ οὖν Ὀλυμπιονίκης οἴκαδε σπεύ-
 δων ἀπὸ τῆς Πίσσης ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν ἐντυγχανόν-
 των τῆς νίκης τὸν τρόπον τοῦτο μὲν ἀποδώσειν ὑπ-
 ἰσχνεῖται, συγκαλεῖν δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ἀξιοῖ
 δεικνὺς ἕμα τὸν στέφανον, οὕτω καὶ νῦν τὰ ἀπὸ τοῦ 15
 πολέμου λέγομεν ὑπερβάντες τὰς μάχας. 48. καρπου-
 μένων γὰρ τὴν ἡμετέραν τῶν βαρβάρων καὶ πόλεις
 μὲν πέντε δεούσας πεντήκοντα καθηρηκότων, ἀποτε-

1 sq. cf. Epitaph. t. I p. 540, 20 sq. R. Amm. XVI 12, 7 sq.
 17 Julian. l. l. p. 279 A

(= II 129, 11 Keil.) οὕτως ἄρα καὶ ὑμεῖς πᾶσιν ἀνθρώποις
 ὧν ἐδεήθησαν παρασχόντες ἐπιστάντες αὐτοὶ τελευ-
 ταῖοι, πρὸς αὐτό γε ἤκω τὸ κλυδώνιον, πῶς ἂν εἴποιμι
 ὅσον βούλομαι, ἀλλὰ τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, ὅσον εἰπὼν
 συγγνοίην ἔμαντῶ. P m. rec. (3?) IB²

1 τε inser A² | post μαθοῦσαν lacunam maiorem statuit
 Gasda 4 καὶ κατὰ τῶν B 5 συμβολῆς cum rasura 2
 litterarum U 7 ἀνῆ in ἀφανῆ in ras I² 10 ὁ inser
 A² | τῇ inser A² 12 πίσης VIM et e πίσης corr P³ B²
 13 τὸ τρόπαιον B 14 δ' Re | αὐτῷ Re 16 ε alterum in
 ὑπερβάντες in ras I² 18 η et ὧν in ἀποτετμημένων in ras P²

τμημένων δὲ τῆς γῆς τὸ πλεόν καὶ κεκτημένων, τῶν
 δὲ φανερωτάτων ἐν Γαλάταις γενῶν οἰκτρῶς ἐκεῖ δου-
 λεύοντων, ἥδη δὲ μελῶ περινοίαν τῶν πολεμίων εἰλη-
 φότων ὁ στρατηγικώτατος οὗτος καὶ τῶν ἀφ' οὗ γεγό-
 5 νασιν ἄνθρωποι πολέμων γέμων οὐ φορητὸν ἡγησά-
 μενος, εἰ πλείους μὲν <χιλίων> τριήρεις ἐνίκων περὶ
 Σαλαμίνα τριακόσiai, τὸ δὲ τῶν βαρβάρων νέφος αὐ-
 τὸς σὺν ὀλίγοις μὴ τρέψαιτο, προσπίπτει μὲν ὡς ἀγα-
 πῆσων, εἰ τῆς χώρας ἐξελάσειεν, ἡ νίκη δὲ αὐτὸν ἐπὶ
 10 τὴν ἐκείνων προήγαγε καὶ διαβάς Ῥῆνον ποταμόν,
 R 382 ὕδωρ ἐλέγχον ἐκ τῶν γεννωμένων ἀδικίαν | μητέ-
 ρων, φιλονεικήσας ζῶντας λαβεῖν εἰδὼς ἀγαλλομένους
 θανάτῳ τοσοῦτους σαγηνεύσας ἤγαγεν, ὥσθ' ἡμῖν μὲν
 ἐπίπονον τὴν ἐκείνων γενέσθαι τροφήν, τοῖς δὲ ὑπο-
 15 λειφθεῖσιν ἄφθονον τὴν οἶκοι προκειῖσθαι. 49. δεισας
 δὲ τὸ τῆς νίκης μέγεθος καὶ τὴν τοῦ ἔργου λαμπρό-
 τητα μᾶλλον ἢ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ κινδύνους οὐ προσέ-
 θηκε τῷ τροπαίῳ πομπὴν καὶ ταῦτα ἐν δεσμοῖς ἔχων
 τὸν ἄρχοντα τῶν πολεμίων, οὕτως ἐπεξῆλθε κρατῶν,

3 Aristid. or. t. I p. 229, 10 D 6 Aesch. Pers. 338 sq. Her.
 VIII 48 et 66 11 cf. διήγημα IV 1110 R 13 Iulian. l. l.
 p. 280 Csq. 18 sq. Iulian. l. l. p. 279 Csq.;

1 *ov* in πλεόν et καὶ in ras 2 litterarum P³ (καὶ m¹ omissum
 videtur) 2 „malim ἐκείνοις“ Re 4 ἀφοῦ V 6 μὲν om
 Re | χιλίων inserui (Mus. Rhen. XXXII 92) praeceunte Re („desi-
 deratur χιλίων aut χιλίων καὶ διακοσίων“) cf. II 180, 14 R
 νέφος
 7 ἔθνος AP 9 δ' Re | αὐτὸν ex αὐτῶν corr A (radendo)
 et P³ 11 δι in ἀδικίαν in ras P³ ἀτυχίαν coni Mor num
 κακίαν vel αἰκίαν? 12 δὼς in εἰδὼς in ras P³ 13 μὲν
 inser P³ om AU 14 δ' Re 19 ἐπεξῆλθε scripsi e VUI
 (qui in margine habet γρ' ἐπῆλθε) BM et P sed in hoc πεξ
 in ras unius litterae m³ ἐπῆλθε A edd ἐξῆλθε C sed ἐπ supra
 ἐξ pos. f „malim ἐπανήλθε“ Re

οὐδὲ κύπτουντα τοῖς πεπορθημένοις ἔδειξεν οὐδ' ἐπικατέσφαξε ταῖς κειμέναις τῶν πόλεων τὸν κατενεγκόντα καλλωπιζόμενος τῷ φόνῳ, ἀλλ' ἀναμνησθεῖς Ἀχιλλεύως, ᾧ τὸ νικᾶν ἥκει, παρεχώρει τῶν λοιπῶν τῷ πρεσβυτέρῳ πανταχοῦ τὰς ἀφορμὰς παραιρούμενος τῶν φθόνων. 50. οἰηθεῖς δέ, ὅτι τὸ χρῆμα τῶν πόλεων οὐ ταύτῳ ἀνθρώπῳ πάσχει, τοῖς μὲν γὰρ ἄλλυτος ἡ τελευτή, τὰς δὲ ἔστιν ἀναβιώσασθαι, χεῖρα ὀρέγει ταῖς κειμέναις. αἱ δὲ ἀνίσταντο καὶ αὐτίκα κῆρυξ διέπλει τὸν ποταμὸν κελεύων ἐπὶ τὰ σφέτερά αὐτῶν κατιέναι 10 τοὺς ἐαλωκότας, οἱ δὲ ἔθρονον, οὐκ ἀνῆρ ἀντ' ἀνδρός λυθείς, ἀλλ' οἱ μὲν ἔμενον [οἱ] ἐκείνων, οἱ δὲ ἐπανήεσαν ὑπὸ τῶν ἐλόντων προπεμπόμενοι. | οὕτως αὐτοὺς R 383 ἐπαίδευσεν πάντα ὑπακούειν ἢ μάχῃ. 51. εἰ δὲ τὸ προσθεῖναι πόλιν ταῖς ἀρχαίαις εὐεργεσία κοινὴ τοῦ τῆς 15 οἰκουμένης αὐξανομένου σώματος, τό γε τὰς ἀνηρημένας ἀποδοῦναι πόσῳ λαμπρότερον; ἐν ᾧ καὶ τὴν γῆν ἔστιν οἰκίζειν καὶ τὴν αἰσχύνην λύειν. οὐ γὰρ τὸ μὴ ποιῆσαι τὴν οὐκ οὕσαν δεινόν, τὸ δὲ τὴν πρὶν

3 Il. i 330 sq. 6 Lucian. Char. § 23

1 οὐδὲ UI | ἐπικατέσκαψε U 5 τὸν φθόνον V „malim aut τὸν φθόνον αὐτῶν φθονοῦντων“ Re 6 τὸ χρῆμα — 8 ὀρέγει citat Macarius Chrys. fol. 88^r 7 ἢ om Macar. 8 ταῖς M | ἀναβιώναι V | χεῖρα] εἴ τις χεῖρα Macar. 9 ~ in κῆρυξ erasus in M κῆρυξ VP sed in hoc acutus in ras m^s 10 σφέτερο Cobet Mnem. V 111 (Coll. 107) | ἐαντῶν Re 12 οἱ cancellis inclusi ἐπιλεησμένοι κείνων coni Re ἐκείνων Re κείνων libri Ferr οἰκείων Mor | δ' Re 13 πεμπόμενοι B 15 ἀρχαίαις ex ἀρχαῖς corr I^s 16 αὐξανομένον scripsi e CVIBM αὐξομένον APU et suprapos. C^f edd 16 τό cum rasura unius litterae (v, ut videtur) P 17 ἀποδοῦναι inser I^s 19 εὐεργον ante ποιῆσαι inserendum coni Re, πόλιν ego | γῆν τὴν Re Anim

οὔσαν περιδεῖν ἐρριμμένην διπλῆς ἐντεῦθεν περι-
 ισταμένης ζημίας, ὄνειδων τε καὶ βλάβης. ὥς ἐκεῖνό
 γε τὸ πῶμα φαινόμενον τοῖς τε βαρβάρους ἂν ἦν
 εἰς τόλμαν παράκλησις τοῖς θ' ἡμετέροις εἰς ἀτολ-
 5 μίαν ἀνάγκη, καὶ εἰ μὴ νῦν, ἀλλ' ὕστερόν γε τοὺς
 μὲν ἂν ἔθελξε, τοὺς δὲ παρώξυνε. σὺ δ' ὅπως οἱ μὲν
 ἀεὶ τρέμοιεν, οἱ δ' ἀεὶ θαρροῖεν, τροπαιὸν ἀκίνητον
 τὰς πόλεις ὥρθωσας. 52. καὶ διὰ τὴν σὴν καὶ γνώ-
 μην καὶ τύχην καὶ μόχθους καὶ τέχνας οὐ καθ' ἐκά-
 R 384 τερον τοῦ πολέμου | τὸ στόμα τοῖς βαρβάρους ὑπῆρχε
 11 κρατεῖν, ἀλλ' οἱ μὲν ἔδρων, οἱ δὲ ἔπασχον, ἔπασχον
 μὲν οἱ περὶ Ῥήνον, ἔδρων δὲ οἱ περὶ Τίγρητα, καὶ τῇ
 μὲν εἰσέρρεον, τῇ δὲ ἐπιπτον· οἷόν τι περὶ Ποτίδαιαν
 γενέσθαι φασὶν Ἀριστέως μὲν τοῦ Κορινθίου τρεψα-
 15 μένου τὸ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐλαύνοντος, θατέρου δὲ
 κέρως, ἕως εἰς τὸ τεῖχος κατεκλείσθη, φεύγοντος.
 53. εἰ δὲ μὴ σὺ τότε ἀντέκρουσας, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσε τοὺς
 βαρβάρους ἑκατέρους τὴν ἐν ποσὶν ἀεὶ κτωμένους περὶ
 τὸν Βόσπορον ἀλλήλοις τελεντῶντας συμμιξαί. νῦν δ' ἡ
 20 τῶν ἑτέρων ἦττα τοὺς μὲν ἀπώλεσε, τοὺς δὲ φροντίζειν
 ἐποίησε καὶ συνεσκάσε τὴν ἀπὸ τοῦ νικᾶσθαι Ῥωμαί-
 οους αἰσχύνην φήμης φήμην παραμυθουμένης καὶ λόγον
 λόγον καταλαμβάνοντος.

13 Thuc. I 62, 4 18 Thuc. III 97, 1. cf. t. I 475, 9
 23 Plat. Theaet. p. 172 B

4 δ' Re 6 δὲ Re 7 οἱ PVIBM 8 τύχην καὶ γνώ-
 μην Ferr Mor 11 et 12 δ' Re 13 εἰς in εἰσέρρεον, quod
 scripsi auctore Re, in ras P³I³ εἰσέρρε cum rasura 2 litte-
 rarum U εἰσέρρει reliqui libri edd 15 καὶ inser I³
 17 ἐκώλυε B 18 καὶ ante περὶ C sed del s 19 συμμιξαί]
 de hac scriptura diserte agam 21 τοῦ <τοὺς νικηφόρους>
 νικᾶσθαι coni Re Anim

54. Σὺ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τροπαίου πάλιν ἐπὶ τὰς Μούσας ἐτρέπον, καθάπερ ἀθλητῆς ἐπὶ παλαίστραν ἀπὸ στεφάνου, καὶ τὰ ὄπλα καταθέμενος ἀνελάμβανες τὰ βιβλία, παρ' ὧν ὁρμηθεὶς καὶ τὴν νίκην ἀνείλου· πλήθει γὰρ ἀντιταττομένη σοφία κρείττω ποιεῖ τὸν 5 συνετώτερον. 55. ἀφικνοῦνται δέ σοι τῆς δόξης αἰρομένης οὐκ ὀρχησται καὶ μῖμοι γέλωτος ἀφορμὰς κομίζοντες οὐδ' αὐληταὶ καὶ κιθαρωδοὶ δέλτων χρησίμους ἐξελαύνοντες | λόγους, ἀλλὰ σμήνη τε ῥητόρων καὶ R 385 φιλόσοφος Ἀθήνηθεν, καλὸς μὲν ἰδεῖν, καλλίων δὲ 10 χορήσασθαι, πλείστον μὲν ἀνθρώπων ἔχων νοῦν, ἐν δὲ λόγοις ἄριστος εἶναι μάλλον ἢ δόξαι βουληθεῖς. 56. ὅς τὰ μὲν ἐπαινέσας, περὶ δὲ τῶν συμβουλευσάμενος ἀπηλλάττετο δῶρον λαβών, ὃ μόνος βασιλέων δέδωκας, ἔπη τὸν ἄνδρα μνηνύοντα. εἰ δὲ Πεισίστρατον ἐπαι- 15 νοῦμεν ὑπὲρ τῆς τῶν ἐτέρῳ πεποιημένων συλλογῆς, ποῦ θήσομεν τὸν Ὀμήρου μιμητὴν;

57. Ἀλλὰ γὰρ οἷς τοὺς πολέμους ἐξέκοπτες, μετὰ

10 *Πρίσκος?* cf. Iulian. ep. 3. 71. Eunap. vit. soph. p. 65, 7 ed. Boiss. Liban. vit. § 123 t. I p. 142, 6

1 τοῦ om *UI* 5 inter ἀντι et ταττομένη rasura 4 litterarum in *I* ἀντιπαταταττομένη *UM* 6 δόξης *AP*, in marg γρ^{αι} τῆς τύχης *A²P³* τύχης *C*, in marg γρ^{αι} δόξης *f* τύχης Ferr Mor | ἐρωμένης Re Anim 7 μῖμοι *VUM* 8 οὐδὲ *VM* 10 καλὸς e καλῶς corr *C'* 11 πλείστον scripsi e *VIBM* cum Cobeto Mnem. V 111 (Coll. 197) πλείστον reliqui libri nisi quod πλείστ cum rasura 2 litterarum habet *U*, edd 13 συμ ante βουλευσάμενος inser *A²* 14 post ὃ rasura 1 litterae, ut videtur *σ, B* | βασιλέων e βασιλεῶν per rasuram corr *C* 15 num ὁμνοῦντα? 16 ἐτέρῳ ex ἐτέρων per rasuram corr *I* ἐτέροις *M* sed οἷς in ras ὁμήρῳ *B* | πεπονημένων *M* 17 μί in μιμητὴν in ras *I²*

τῶν κρατουμένων τὸν διὰ σοῦ νικῶντα ἡνίας. οὕτω
 δύσμαχόν ἐστι νόσημα φθόνος καὶ τὴν τῶν ὠφελούν-
 των δύναμιν ὁ κερδαίνων μισεῖ. ὃς δὴ καὶ τότε ἐπὶ
 τόνδε πάλαι πεφυτευμένος ἀνέδραμε καὶ τὸν σπινθῆρα
 5 προήγαγεν εἰς φλόγα. 58. τὸ πρῶτον ἐψίλωσε φίλων,
 ὡς βλάψων ἐν ταῖς βουλαῖς, ὁ δὲ ἦν ὁμοίως εὐβουλος,
 μετὰ ταῦτα χειρὸς συχνῆς, ὡς ἀσθενῆ ποιήσων, ὁ δὲ
 ἦν οὐδὲν ἥττον ισχυρός. πάντας ἐκάλει τὰ Περσικὰ
 προῖστάμενος, εὐφημότατα ἀνθρώπων ἐκδιδοὺς μετὰ
 10 τοῦ βασιλέως τὰς πόλεις. ὁ δ' ἦν μὲν πέρα τοῦ με-
 τρίου προῖος, ἐρῶ γάρ, καὶ βαδίζειν ἐκέλευεν, οἰμωγαὶ
 R 386 δὲ γυναικῶν | ἀντελαμβάνοντο τῶν σωματῶν. αἷς
 ἀναπεπνευκνίαις ἄρτι κῦμα δεύτερον συνίστατο, τὸν
 δὲ οὐδὲ ταῦτα ἀντιτείνειν ἔπειθε. 59. πῶς δὲ μέγας
 15 γίγνεται βασιλεύς; ἐνταῦθα γάρ μοι δοκοῦσιν ὀξύτερον
 βλέπειν οἱ κριταί· οὐτ' ἐβιάζετο στρατιώτης οὐθ' ἡτ-
 τᾷτο στρατιωτῶν βασιλεὺς οὐδ' οὕτως ἐπεπαίδευτο
 τὸ ἀρχόμενον κακῶς, ὥστε τὸν ἄρχοντα γνώμῃ προσ-
 πεσὸν ἄγειν. ἀλλὰ τίς δὴ λόγος ἀληθέστερος; θεός

5 Iulian. l. l. p. 283 C 15 Plat. Rep. X p. 595 E

1 κρατοῦντα B | οὕτω — 3 μισεῖ citat Macar. fol. 88^v
 ὄντως Macar. 4 πάλαι om B 5 τοπρῶτον APVIBM
 7 μεταταῦτα PVIB 8 πάντα B sed α in ras m²
 προφασίζόμενος
 9 προῖστάμενος I 10 ὃδ' PVBM | α in πέρα in ras I²
 11 προῖος APBM | ἐκέλευεν M 12 γυναικῶν, αὖ Mor
 13 συνίστατο A, in marg γρ^{αι} προίστατο ut Ferr Mor
 προίστατο C, in marg γρ συνίστατο f 14 οὐδὲ scripsi e
 VUIM ut coni Re οὐ reliqui libri edd 15 γίγνεται μέγας
 U γίνεται CVB Ferr Mor 16 βλέπειν scripsi e VBM
 βλέπειν reliqui libri sed in βλέπειν corr I², et edd | οἱ κριτ-
 τούς Re Anim 17 οὐθ' coni Re fortasse recte 18 ὃν in
 προσπεσὸν in ras I² 19 ἀλλὰ τίς et ἀληθέστερος; scripsi auc-
 tore Re ἀλλὰ τις et ἀληθέστερος. libri edd | θεός scripsi coll
 p. 31, 9 et Iul. l. l. p. 284 D οἷος libri edd οἰωνός coni Re

μὲν ἐξώρμησεν ἐκείνους οὐδὲν προεσκεμμένους, ἀλλ' ἔφθασε τὸν λογισμὸν ἢ φωνή. θεοῦ δὲ τοῦτο. πρόσ-
 ταξις ἦκεν ἀδελφῇ τῆς προτέρας προστιθεῖσα θαλατ-
 τῖω χλαμύδος βαφῇ λιθοκόλλητον ταινίαν | φέρου- R 387
 σάν τι καὶ αὐτὴν καρποῦ θαλαττίου. ὁ δὲ ἔβλεπε 5
 πρὸς οὐρανόν, καὶ ἦν ὁμοίως ἢ τε δόσις ἢ τε λῆψις
 ἄμφω βουλή δαιμόνων. 60. ὥσπερ οὖν οὐ τῆς Πυ-
 θίας ἡγοῦμεθα τοὺς χρησμούς, ἀλλὰ τοῦ πέμποντος
 ἐπὶ τὸ στόμα τὰ λόγια, οὕτω νῦν τῶν ἐκείνους τε
 κεινηκόντων τοῦτόν τε πεπεικόντων κοσμηῆσαι τὴν κεφα- 10
 λὴν κεκρίσθω μᾶλλον τὸ ἔργον ἢ ὧν τὰς γνώμας ὥς
 ἐβούλοντο διέθηκαν. εἰκὸς γέ τοι τοὺς ἐπινεύσαντας
 ἐρωτωμένους καὶ τὴν γένεσιν ὥς καλῶ τῷ πράγματι
 παρασχεῖν. ἄδικον μὲν γὰρ τιμὴν οὐκ ἂν ἐπῆνον,
 δικαίαν δ' ἂν εἰσῆγον. 61. οὐ μὴν τό γε νεῦμα τῶν 15
 θεῶν ἔρμαιον ἐγένετο τῷ τετιμημένῳ, καθάπερ πάλαι
 ταύτην ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τρέφοντι, ἀλλ' ὥς ἂν
 τις τῷ βραχυτέρῳ χαίρων, ἔμελλεν, ὥκνει, περὶ τὸ
 πρόσθεν μέτρον διέτριβε, τὴν ἐνθένδε ψῆφον μετὰ τὴν
 ἄνωθεν ἔμενε. τὸν δὲ ἔκαμπτен οὐδέν. 62. ἕως μὲν 20
 οὖν ὑπῆσαν ἐπίδες καταλλαγῶν, ἀνεῖχεν. ἐπεὶ δὲ
 πόλεμος μὲν ἐκεκήρυκτο σαφῆς, ἐπετειχίζετο | δ' R 388

9 et 21 Iulian. l. l. p. 284 D

21 ἀνεῖχεν] ἦτοι διέτριβεν· ἔμελλεν V

1 μὴδὲν B 4 χλαμύδος βαφῇ e βαφῇ χλαμύδος corr C^f
 5 τι om M | ἔβλεπεν εἰς V 7 βουλή scripsi e BM cum
 Sinteni βουλή reliqui libri sed in βουλή corr P², add
 8 πέμπωντος B 10 νενικηκόντων U 13 εἰπεῖν post γένεσιν
 inser I 17 αὐτῷ A αὐτῷ U αὐτῷ M 19 ν in πρόσθεν
 add C^f 20 ἔμελλε M 22 ἐκηρύττετο I sed ηρύττε in ras m² |
 ἐπ ante ἐτειχίζετο C^f | δὲ VB

Ἰταλία, παρεκαλεῖτο δὲ τὸ Κελτικόν, ἐκινεῖτο δὲ τὸ
 Σκυθικόν, ἐχώρει δὲ ὁ πεζός, ἐπορεύετο δὲ ὁ τοξό-
 της, κατεῖχε δὲ οὐδὲν οὐδὲ ἐπέστρεφεν, οὐ Περσῶν
 ἵππος χρεμετίζων περὶ τὸν Εὐφράτην, οὐ μηχαναὶ
 5 προσαγόμεναι τέλγεσιν, οὐ θρηνοῦσαι πόλεις, οὐκ
 ἐλπιζόμενον πῦρ, ἀλλ' ἐωνεῖτο τῇ Ῥωμαίων γῇ τὸν
 φόβον τῶν μεγίστων ἀφιστάμενος βαρβάρους, ἵνα
 μὴ μικρῶν τῷ γένει, τότε δὴ τότε τοὺς ἀντικαθιστα-
 μένους ἀφείλῃ τὴν λεωφόρον σκοπεῖν αὐτοὺς ἐτέραν
 10 ὁδὸν ἀτριβῇ καὶ τραχεῖαν καὶ κρημνοῖς ἄπορον, ὥσ-
 περ τινὰ τῶν ἐν ἄστει χειροποιήτων δρόμων, ἦν-
 σεν ἴσως Ἀπόλλωνος ἡγουμένου καὶ τὸ δύσβατον
 λεάνοντος κατὰ τὴν τάφρον τῶν Ἀχαιῶν. 63. οὕτω
 δὴ τῶν ἀλίσκομένων οὐκ αἰσθανομένων, ὥσπερ τινῶν
 R 389 ἰχθύων | οὕτω τοῦ δικτύου συναχθέντος, ἐπειδὴ
 16 καιρὸς ἦν, ἀνεφάνη πρῶτον ἐπιβὰς τῶν ἐσχάτων καὶ
 διήνεγκεν οὐδὲν ὑφύδρου κολυμβητοῦ κρυπτομένου
 μὲν ὑπὸ τοῖς νώτοις τῆς θαλάσσης, λανθάνοντος δὲ

1 Iulian. l. l. p. 286 A sq. 8 Dem. cor. § 47 p. 241, 21
 13 Il. o 355 sq. 17 Thuc. IV 26, 5 18 Il. β 159. φ 511.
 Od. γ 142

1 ἐκινεῖτο — 2 Σκυθικόν om *M* 2 (2) et 3 δ' Re
 4 χρηματίζων *A* χρεμετίζουσα conī Re 7 φόβον scripsi
 auctore Re coll. § 73 p. 35, 19 φόνον libri edd φθόνον Cobet
 Mnem. III 246 | τοῖς βαρβάρους Re 8 μικρὸν *U* | ἀντικαθιστα-
 μένους scripsi e *CAPU* ἀντικαθημένους reliqui libri et in
 marg *P*^s (praemisso γρ) et *C*^m et edd 9 περισκοπεῖν *V*
 11 εἰ in ἄστει in ras *P*^s ἄστν *A* | ω in δρόμων ex o corr *P*^s
 δρόμων *A* 15 voce ἐπειδὴ desinit in *A* folium 65 eoque
 manus recentior saeculi XIII/XIV quae scriptura artiore operam
 dedit, ut folium totum textum supplendum caperet, voce καιρὸς
 inc. fol. 66 eoque manus antiqua 17 κολυμβητοῦ inserui
 κολυμβητοῦ
 e *VB* et marg *C*^r coll Thuc. l. l. ὑφύδρου *A* ὑφύδρου *P* sed
 υ̇ et υ in ras *m*^s, ἡγουν κολυμβητοῦ in marg *m*^s 18 θαλάττης
VIBM

τοὺς ἐπὶ τῆς ἡιόνος, ἕως ἂν βούληται. 64. οὕτω δὲ πλεῖω λόγον τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδικεῖν ἢ τῆς νίκης αὐτῆς ἐπεπολήτο, ὥστ' ἐν μέσοις τοῖς δεινοῖς ἐμβεβηκῶς δι' Ἑλλήνων ἅπασιν ἀνθρώποις ἀπελογεῖτο πέμπων ἐπιστολὰς ἐκείσε κατὰ τοὺς ἐκάστων τρόπους μείζους, 5 ἐλάττους, τὸ μέσον ἐχούσας, ὡς ἔμελλον τοῖς δεξομένοις ἀρμόσειν. 65. βουλευομένου τοίνυν ἐν Παιονίᾳ περὶ τῆς Θράκης, εἴτ' ἐμβολῆς εἶτε καθέδρας ὁ καιρὸς, καὶ τῷ πλήθει τῶν πολεμίων ἀντιτάττοντος ἀρετὴν τύχη τις κρίνει τὸ ἔργον ἡσυχάζοντων τῶν ὅπλων πρέπον 10 ἐξευροῦσα τῇ συγγενείᾳ πέρας. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει κρατῆσαι τὸν ἀμυνόμενον, ἐξήρασε τὸν ἐπιόντα νόσφ'· καὶ τὸ μὲν τρόπαιον οὕτω μέγα, στρατιωτῶν δὲ οὐδαμοῦ τάφος. 66. ὑποχωρεῖτω τοίνυν τῷ βασιλεῖ καὶ | 14 Κύρος ὁ μέγας ἐν θεοφιλῶν κρίσει. καὶ γὰρ εἰ R 390 τοῦ ποιμένου ἔτυχεν εἰς σωτηρίαν, ἀλλὰ μεμάχηται γε τῇ πάμπῳ, καὶ τι καὶ πλέον, ὡς Ἰσοκράτης φησὶν, ὥσθ' ὁμοῦ Μήδους τε εἶχε καὶ συνεκαλύπτετο· σοὶ δὲ καλλίων τοῦ κτηθέντος ὁ τῆς κτήσεως τρόπος καθαροῦ τῇ χειρὶ παρελθόντι πρὸς τὸ πᾶν. 67. τὸ δὲ ἔτι 20 κάλλιον, τὴν γὰρ αὐτὴν ἥσθησαν ἐπὶ τούτοις ἡδονὴν οὓς τε ἤγες καὶ οἷς ἀπήντας· νόμῳ μὲν γὰρ μεθ' ἐτέρων ἦσαν, φίλτρῳ δὲ μετὰ σοῦ πυνθανόμενοι γνώμῃ μὲν εἶναι βασιλέα, πόνοις δὲ συστρατιώτην. 68. καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ τὴν κεφαλὴν σου παρὰ τῶν κρειττόνων 25

15 Her. I 110 sq. 17 Isocr. Euag. (IX) § 38 p. 196 b

9 τῷ πλήθει e τὰ πλήθη corr A² 10 ὅπλ in ὅπλων in ras I² 15 ~ in κύρος in ras P³ κύρος VI 17 καὶ τοι UIM 21 ἡδονὴν ἐπὶ τούτοις M 24 σε post εἶναι inser B 25 τὸ — 34, 1 ἀνάδημα citat Thom. M p. 26, 15 ὅθεν καὶ ἀνάδημα ὁ στέφανος. Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπατικῷ· τὸ κτλ. | σοὶ B

LIBANIUS ed. Foerster. II.

3

ἔγχεσθαι πρὸς ἀνάδημα, ὅπως ἀκολουθήσῃ τῷ στεφάνῳ
 R 391 μὲν ὀργή, τῇ δὲ ὀργῇ κίνησις, τῇ κινήσει δὲ | ὁ
 σὸς δρόμος καὶ γένοιο δὴ τοῖς πράγμασι πλησίον. εἰ
 δὲ ὀκνεῖς, φησί, τὸν φόνον, θάρρει. καὶ τοῦτο
 5 ἡμῖν μελήσει.

69. Οὕτω τοίνυν ὀσιώτατα ὦν ἴσμεν τῆς τε Εὐ-
 ρώπης τὸ πλεόν καὶ τὴν Ἀσίαν προσλαβὼν οὐδὲν πρὸ
 τῶν ἱερῶν ἐσπούδασεν, ὥσπερ τις ἀγαθὸς ναυπηγὸς
 τὴν τρόπιν πρὸ τῶν ἄλλων σκεπτόμενος. ὥσπερ γὰρ
 10 ἐν τῷ ταύτης ἰσχυρῷ σώζεται τὸ πλοῖον, οὕτως ἐν τῇ
 θεραπείᾳ τῶν κρειττόνων αἱ πόλεις. διὰ τοῦτο νεὼς
 ἀνίστη καὶ βωμοὺς ἐποίει καὶ τὴν αὐτοῦ πατρίδα
 συνελίδιζε μὴ πολεμεῖν τοῖς καλοῖς ἡκιστα ἀνεχομένην
 καπνοῦ λυσιτελοῦντος, ὥσπερ τινὰ μητέρα νοσητέων
 15 υἱός, ὃς αὐτῇ τὰ πρῶτα συνεξηπατημένος αὐτὸν τε
 κἀκείνην ὕστερον ἀπήλλαξε τῆς πλάνης.

70. Θαυμάζω τοίνυν ἔγωγε τῶν ἐν μηνίμῃ Περσῶν,
 ὅτι μὲν αὐτῶν κρατήσεις, λεγόντων, ὅτι δὲ κεκράτηκας,
 οὐκ ἐνθυμονόμενων, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
 20 Πόντου πρὸς τῷ Βοσπόρῳ καθήμενος καὶ ποιῶν ὃ νῦν
 ἐγώ, βιβλῖον αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ βουλῇ δεικνύων. τίς
 R 392 οὖν ἢ νίκη; 71. γυμνώσας | μὲν ἐκείνος τῆς τῶν

4 Proverb. Coisl. 180. Bodl. 361. Miller, Mél. de litt. gr.
 352, 3. 19 Her. IV 81, 2. Xen. Anab. VI 2, 1

4 δ' Re | φασί? | φόνον I sed φ in ras 2 litterarum m²
 ονον U cum rasura 1 vel 2 litterarum ante ο φθόνον B sed φ
 erasum 10 σώζεται A 11 διατοῦτο VIBM 12 spiritus
 in αὐτοῦ in ras P³ αὐτοῦ U αὐτοῦ M 15 ταπρῶτα VIBP
 sed in hoc supra prius α rasura et hoc ipsum in ras m³ | ἐξη-
 πατημένος M | αὐτὸν M 18 κρατήσεις B 21 αὐτοῦ scripsi
 αὐτοῦ libri edd | δεικνύω Re (ἐδείκνυνον Anim)

ὀπλιτῶν ἀκμῆς τὴν ἑώραν γῆν ἐπορεύετο τῷ φαυλοτάτῳ
 τῆς στρατιᾶς παραδοὺς τὰς πόλεις, οἱ φυλάκων ἔχοντες
 σχῆμα τῶν φυλαξόντων ἐδέοντο, καὶ μετὰ τῶν φρου-
 ρομένων οἱ φρουροῦντες ἔτρεμον. τὴν μὲν οὖν τῶν
 πόλεων ἀρπαγὴν οὕτω παροῦσαν ἐδοκοῦμεν ὄρᾶν, ἡ δὲ
 φυγὴ δὲ εἶχε τὴν σωτηρίαν. 72. καὶ ἐμακάριζον οἱ
 μὲν ἐν μεσογείᾳ τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ, οἱ δὲ οἰκοῦντες
 κάτω τοὺς ναυκλήρους αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἦν εὐδαιμο-
 νέστερον τότε τοῦ κεκτῆσθαι πλοῖον. Κυπρίων δὲ οἱ
 παρόντες ἐθεραπεύοντό τε καὶ καταγωγὰς ὑπισχυνοῦντο. 10
 ἦν δὲ ἀδελὸς οὐδὲ ἡ θάλαττα ὥς ἐν τε τοῖς λιμέσιν
 ἐσομένων ὑπὲρ τῶν νεῶν τραυμάτων ἐν τε τῷ πελάγει
 νεκρῶν τοῦ καιροῦ τοὺς κακούργους ἀθροίζοντας.
 73. ταύτας δὴ τὰς μεταναστάσεις ἔσχεν ἡμέρα μία.
 ἡ γὰρ αὐτὴ σοὶ μὲν ταῦτα ἔδωκεν, ἡμῖν δὲ θαρροῦσαι 15
 τὴν μονὴν οὐ δυνάμεώς ποθεν ἐπελθούσης οὐδὲ τειχῶν
 τοῖς μὲν γενομένων, τοῖς δὲ ἐπισκευασθέντων οὐδὲ
 τῶν ἀντιπάλων λοιμῷ βεβλημένων, ἀλλὰ ψιλῆς τῆς
 προσηγορίας ἐκβαλούσης τὸν φόβον, καὶ Τίγρητος
 ἀπέχων ἐβδομήκοντα σταθμούς, ὥσπερ ἄρας εἰς μάχην 20
 σημεία, | τοὺς Πέρσας ἐτάραττε. 74. ὁ δὲ κακῶς R 393
 ἀπολούμενος Δημάρατος ὁ τὰ παρ' ἡμῖν ἐπαινῶν πρὸς

22 Her. VI 70. VII 102sq. Antoninum significari observavit
 Valesius ad Ammian. XVIII 5, 3

1 ἑώραν *VUIBMP* sed in hoc iota subscr. m^s 7 ante οἱ
 rasura 12 vel 13 litterarum in I 8 αὐτῶν Re αὐτῶν libri
 Ferr Mor 11 ἀδεῆς Gasda contra usum Libanii (cf. p. 41, 17
 ep. 12. 21 etc.) 12 νεῶν *P* sed circumflexus e gravi corr m^s,
I sed ω in ras m^s 18 λοιμῷ *VB* 19 ἐκβαλούσης *B*
 20 σημεία εἰς μάχην *B*

3*

ἐκείνους ἀγαθὰ καὶ τοῦ χειμῶνος φάσκων αὐτοῖς πα-
 ραδῶσεν ὥσπερ ἐν κύρτῳ τὴν πόλιν μεταβαλὼν τοὺς
 Πολυδάμαντος ἠφίει λόγους οἷς ἐκείνος ἐχρητο φανέν-
 τος Ἀχιλλέως. ταύτην ὅστις εὖ φρονεῖ, μεγάλην νίκην
 5 προσερεῖ τῆς μελλούσης οὐ φανλοτέρα. ἡ μὲν γὰρ
 ἐκείνους θεῶν διδόντων δοριαλώτους ἄξει, ἡ δ' ἡμᾶς
 ἐκώλυσε γενέσθαι, καὶ δι' ἐκείνης μὲν ὦν πεπόνθαμεν
 ληψόμεθα δίκην, διὰ δὲ ταύτης οὐ προσπεπόνθαμεν.
 75. ἡττᾶται δέ, οἶμαι, πολέμιος οὐχ ἄλυσκόμενος μόνον,
 10 ἀλλὰ καὶ ὅταν λήψεσθαι μὲν ἐλπίσῃ, σωθεῖς δὲ ἀγα-
 πήσῃ· τὸ γὰρ προσδοκηθὲν ἐν τοῖς ἐλημμένοις ἀριθ-
 μῶν ἀπεστερήσθαι νομίζει. 76. μία μὲν οὖν αὕτη
 τοῦ νενικῆσθαι τὸν Μῆδον ἀποδείξις, ἑτέρα δέ, καί
 μοι σύγγνωθι πρὸς Διός, εἴ τι τῶν ἀπορρηγνύοντων ἐκφέ-
 15 ροιμι, βιάζεται γὰρ μοι τὸ στόμα καὶ γίγνεται τοῦ τεί-
 χους τῶν ὀδόντων δυνατώτερον, γράμματα πρόην
 ἦκεν Ἀσύρια δεόμενα κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ ἀνοῖξαι τὴν
 ὁδὸν καὶ τὰ διάφορα λόγῳ τεμεῖν. 77. ἐγὼ μὲν οὖν
 ᾤμην αὐτὸν κροτήσσειν καὶ ἐορτάσειν καὶ τάχους ἐπι-
 20 μελήσεσθαι καὶ συνέχαιρον δὴ πρᾶγμα ποιῶν πολλάνους

3 Il. σ 247 sq. 17 sq. cf. I 577, 7 sq. R 20 cf. Io. Lyd.
 de mens. IV 118

1 ἐκείνους scripsi ἐκείνον libri edd, sed ~ et ον in ras et ' et
 ους suprascr. P³, ut ἐκείνους etiam in Vat. 84 | αὐτοῖς scripsi
 αὐτῷ U αὐτῶ reliqui libri edd, sed ὦ in ras et οἷς suprascr.
 P³, ut αὐτοῖς etiam in Vat. 84 2 τοὺς τοῦ πολυδάμαντος
 VBM 6 ι in δοριαλώτους in ras M et P³, ex v corr U, in
 v corr A² δοριαλώτους VIB Mor Re cf. Lob. ad Soph. Ai.
 v. 211 | ἡ VIBM et ex ἡ corr P³ | δὲ Re 9 αἱ in ἡτ-
 τᾶται in ras C² | δ' Re 10 ὅτ' ἂν A 12 οὖν inserui e VI
 om reliqui libri edd 15 γίγνεται CAPV edd 16 πρόην VIBM
 17 ἀσύρια VBI sed in hoc prius σ inser m² cf. ad t. I 455, 12
 19 ἐπιμελήσεσθαι scripsi cum Gasda ἐπιμελεῖσθαι libri edd

ἡττημένον, ὁ δ' ἀπέρριψε τὴν ἐπιστολὴν ἀνδρειότερον
 Διομήδους δεινὸν νομίζων, εἴ τις ὀφείλων δίκας περὶ
 σπονδῶν διαλέξεται. 78. τούτων δὲ οὐκ ἐλάττω τὰ
 πρὸς τοὺς ἡκοντας παρὰ τῶν Σκυθῶν, οὓς ἐν τοῖς
 ὄρκοις ἀκριβολογουμένους λαβὼν ἐκέλευσεν ἀπελθόν- 5
 τας περὶ πολέμου σκοπεῖν, καὶ διὰ μακροῦ δὴ χρόνου
 Ῥωμαῖος ἀνὴρ ἠπέλλησε βαρβάρῳ. 79. πόθεν δὴ τὸ
 τοῦ πολέμου | μεταπέπτωκε πνεῦμα; καὶ τί τὴν R 394
 Ῥωμαίων τύχην ἐπανήγαγεν εἰς τὸ Πέρσας φοβεῖν; οὐ
 πεζομαχία τις οὐδ' ἵππομαχίας πόνος οὐδ' ὅπλων και- 10
 νότης οὐδ' ἐπιτεχνήσεων εὗρεσις, ἀλλ' αἱ πυκναὶ θυσίαι
 καὶ τὸ αἷμα τὸ πολὺ καὶ οἱ τῶν ἀρωμάτων ἀτμοὶ καὶ
 θεῶν ἐστιάσεις καὶ δαιμόνων τοὺς πολεμίους συνέ-
 στείλαν. 80. διὰ τοῦτο χαίρει καλούμενος ἱερεὺς οὐχ
 ἦττον ἢ βασιλεὺς, καὶ τοῦνομα τοῖς ἔργοις συμβαίνει· 15
 ὥς οὐ μᾶλλον γε βασιλέας τοῖς περὶ τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς
 ἱερεῖς ἀριστελαῖς παρῆλθεν. οὐ λέγω τοὺς νῦν τοὺς
 ἀμβλυτέρους, ἀλλὰ τοὺς πάλαι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς
 ἀπηκριβωμένους. οὐ γὰρ νόμων ἀνάγκαις ὑπηρετῶν
 νῦν μὲν ἐθύσε, νῦν δὲ ἔληξεν, ἀλλ' ὀρθῶς εἰρησθαι 20
 νομίζων τὸ δεῖν ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι καὶ ἔργων καὶ
 λόγων, ἃ τοὺς ἄλλους οἶδε ταῖς νομηνύταις ἀναθέντας,
 ταῦθ' ἐκάστης ἡμέρας εἶναι πεπολόηκεν, αἵματι μὲν

2 II. i 31 sq. 10 Thuc. I 71, 2

1 ὁ VIBM et P sed in hoc acutus in ras m² δ A
 4 περὶ C 8 μετα in μεταπέπτωκε in ras U² I² | πνεῦ in
 πνεῦμα in ras I² 9 τὸ] τοὺς U 10 τίς IBM 13 πολε-
 μίους scripsi e VB cum Re Anim, Gasda, Cobeto Mnem. V 111
 (Coll. 107) πολέμους reliqui libri edd | ἀνέστειλαν Cobet l. l.
 14 διατοῦτο APVI 17 in ἀριστελαῖς in ras P³ ἀριστελαῖς
 UI 18 τοὺς prius om C Ferr Mor 21 post ἔργων rasura
 6 vel 7 litterarum I 22 ὁ B | οἶδα B

δεχόμενος ἀνίσχοντα τὸν θεόν, αἵματι δὲ παραπέμπων
 εἰς δύοσιν καὶ ταῦτὰ πάλιν νυκτερινοῖς ἐτοιμάζων δαί-
 μοσιν. 81. εἴσω δὲ τὰ πολλὰ κατεχόμενος ὑπὸ τῆς
 τύχης, ἐπεὶ μὴ τρέχειν εἰς ἱερὸν παρ' ἡμέραν ἔνεστιν,
 5 ἱερὸν ποιεῖται τὰ βασίλεια καὶ τὸν κῆπον καθαρώτερον
 τῶν παρ' ἐνίοις ἀδύτων, καὶ γίνονται τοῖς μὲν δέν-
 δρεσιν ἡδίστους οἱ βωμοί, τοῖς βωμοῖς δὲ τὰ δένδρα.
 82. τὸ δὲ κάλλιστον, οὐ γὰρ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήμενος
 ἢ χρυσαῖς ἀσπίσι περικλειόμενος ἐτέρων χειρὶ θερα-
 10 πεύει τοὺς θεούς, ἀλλ' αὐτουργεῖ καὶ περιτρέχει καὶ
 R 395 στήλησιν ἄπτεται | καὶ μάχαιραν δέχεται καὶ ὄρνις
 ἀνέρορξε καὶ τὰ ἔνδον οὐκ ἡγνότησε, καὶ τούτων πίστις
 οἱ δάκτυλοι τῶν ἐκεῖθεν τεκμηρίων γέμοντες. ἡγείται
 γὰρ ἄτοπον, εἰ τὰ μὲν γραμματεῖα τοῖς ἔρξουσιν αὐτὸς
 15 ἐργασίῃ, ταῖς δ' αὐταῖς χειρὶν οὐ πληρώσει τὰ πρὸς
 τοὺς θεούς. 83. ἐντεῦθεν οὐ καθίζει βουλὰς στρατη-
 γῶν καὶ λοχαγῶν καὶ ταξιαρχῶν ἐν τοῖς ἐπείγουσιν
 οὐδὲ τρίβει χρόνους ἐν σκέψεσιν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς διδα-
 σκάλους τῶν ἐν ἀδήλῳ καταφυγῶν ἀπήλλακται, ἐντεῦ-
 20θεν γράμμα μὲν οὐδὲν ἀπὸ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς
 ἢ κομιδῇ σπάνια, πάντα δὲ ἔγνωσται, καὶ καθάπερ τὸν
 Ἥλιον λέληθεν οὐδὲν τῶν ἐπὶ γῆς, οὕτως οὐδὲ σὲ
 τῶν δρωμένων οὐδὲν αὐτοῦ διδόντος Ἥλιον. 84. ἔτι
 δὲ καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὅσοι βάρβαροι τὴν ἡμετέραν ἀπὸ

2 ταῦτα scripsi auctore Re Anim ταῦτα libri edd 3 τα-
 πολλά VIBP (sed in hoc α in ras et cum πολλά coniunctum m⁹)
 et M (sed in hoc gravis erasus) 4 παρημέραν V 5 ποιεῖ
 V et Cobet Misc. 148 6 ἐν in ἐνίοις in ras P³ | γίνονται V
 | δένδρεσιν B 10 αὐτουργεῖ UM | καὶ prius inserui e VIB
 17 ταξιαρχῶν B 19 τῶν ἀδύτων B 21 κομιδῇ AOV
 κομιδῇ U 23 δηλοῦντος vel δὴ δύντος vel δὴ ὅμοιον ὄντα
 coni Re

τῆς ἔξω θαλάττης μέχρι τῆς τοῦ Πόντου παροικοῦσι
 θαλάσσης, τὰ ὅπλα κρεμάσαντες ἀλοκίζουσι τὴν γῆν |
 τὰς μὲν ἐντεῦθεν καὶ παρ' ἡμῶν εὐπορίας ἀπεργα- R 396
 κότες, εὐχόμενοι δὲ τῇ Διμήτρει. τῶν δ' ὑπηκόων
 ὅσοις ἔδει γενέσθαι κακῶς, τυραννίδος ἔρωτι σφᾶς 5
 αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἃ μὲν ἤλπισαν, οὐ δύνηθέντες, ἃ δ'
 ἐφοβήθησαν, ἀλόντες οὐ παθόντες, μόνοι ζῶντες ἐπὶ
 τοιούτοις βουλευμασιν. 85. ἐγὼ δὲ Ξέρξην ἐθαύμαζον
 οὐκ ἀποκτείναντα τοὺς ἀντὶ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τὸν θά-
 νατον ἤκοντας. κήρυκες | ἠδίκηντο παρ' ὅλης πό- R 397
 λεως, εὐκαταφρόνητον τῷ Μήδῳ, καὶ ἅμα τὴν ἀνδρίαν 11
 τῶν αὐτοὺς διδόντων ἡσχύνθη. ὁ δὲ τοὺς ἐπ' αὐτὸν
 ἃ μηδὲ εἰπεῖν θέμις συντεθεικότας μέχρι τῶν ἐλέγχων
 ἐκόλασε.

86. Καὶ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, τῶν αὐτῶν ἐπικουρῶν 15
 ἡγώμεθα τῶν βελτιόνων εἰς φυλακὴν Ἀργου τοῦ γηγε-
 νοῦς, οἳ φρουροῦσι μὲν αὐτὸν μετὰ δορυφόρων, φυ-
 λάττουσι δὲ τοὺς δορυφόρους αὐτούς, καὶ εὗρωσιν
 ἀντὶ κυνῶν λύκους, ἐμήνυσαν, οὐκ ἀσθενέσι καὶ σκο-

2 Ar. Vesp. 850
 16 Aesch. Prom. 568

9 Her. VII 136 cf. t. I p. 464, 2 R
 17 Amm. XXII 11, 2 cum nota Valesii

2 θαλία λέγεται ἡ πέτρα ἡ ἀπόκηρυμος καὶ σκληρά. λέγε-
 ται δὲ καὶ ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης C^t

1 θαλάσσης APIM 2 ἀλοκίζουσι C sed in marg ἀλακί-
 ζουσι f 7 ἐφόβησαν M 9 οὐκ ἀποκτείναντα om B | τοὺς
 in ras 5 fere litterarum P^s | ἀντὶ om P 10 γὰρ αὐτοῦ ante
 ἠδίκηντο excidisse putat Re 11 εὐκαταφρόνητοι V Mor
 χοῖμα ante εὐκαταφρόνητον excidisse putat Gasda εὐκαταφρο-
 νήτον coni Re | μ et δ in μήδῳ in ras A δήμῳ P | ἀν-
 δρίαν M 12 spir. asper in αὐτοῦς e leni corr A², in ras
 M² αὐτοῦς UB | τοὺς μὲν ἐπ' B 13 συντεθεικότας θέμις U
 14 ἐκόλασεν A 17 μετὰ τῶν δορυφόρων coni Re

λιαῖς ἐνυπνίων ὕψεσιν, ἀλλ' ὥσπερ νῦν ἡμεῖς ἀλλήλους
 ὀρῶμεν καὶ φράσσειεν ἄν ἄλλος ἄλλῳ περὶ τοῦ λέγον-
 τος, ὡς εὖ λέγοντος ἢ τοῦναντίον, οὕτως ἐκείνοι τούτῳ
 4 περὶ τῶν πρασσόντων νεώτερα, τιμῶντες αὐτῷ τοὺς
 R 398 ὀφθαλμοὺς | τῇ σφετέρᾳ θεᾷ καὶ οὐκ ἔδωκτες ἀπιστεῖν
 Ὀμήρῳ θεοὺς ἀνθρώποις ἀναμίζαντι καθάπερ ἑταίρους
 καὶ φίλους. 87. πῶς δὲ οὐκ ἔμελλον ἔσεσθαι σοὶ φίλοι
 μηδενὸς αὐτοῖς ἀμεληθέντος ἐν τῇ δεῦρο πορείᾳ βωμοῦ;
 ὅς γε καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τοσοῦτον ἐκδραμῶν εἰς
 10 Φρυγίαν ἔλθων τὴν τεκοῦσαν ἡμῖν τοὺς θεοὺς πολλοῖς
 καὶ μεγάλαις τιμήσας ἐπανῆλθες. ἥκων τολῖνν παρ'
 ἡμᾶς, ὡς μὲν ἂν τις φαίη τῶν οὐδὲν εἰδόντων, ἡσύχασας,
 ὡς δ' ἂν ἐγὼ, πεπολέμηκας, καὶ τῶν εἰς τὴν νίκην φερόν-
 των εὐρηταί τι μείζον αὐτῆς τῆς μάχης. καὶ γὰρ οὐ-
 15 τως ἔχει. 88. οὐκ ἦν ἡμῶν τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἢ
 Περσῶν δυνάμεις οὔτε πλήθει μείζων οὔτε ἀλκῇ βελτίων
 οὔτε τέχνῃ καλλίων οὔτε ὅπλοις ἰσχυρότερα, ἀλλ' ὃ
 πάντα ταῦτα καὶ συνέχει καὶ διαφθείρει νῦν μὲν παρ-
 ὄν, νῦν δὲ ἀπόν, ἐκείσε μεθιστήκει καὶ μετ' ἐκείνων
 R 399 ἐπῆει, δαίμονες | πολέμον καὶ μάχης καὶ τροπῆς
 21 κύριοι, καταπολεμοῦντες μὲν τοὺς ἀτιμάζοντας, ἐπιρ-
 ρωννύντες δὲ τοὺς αἰδουμένους. 89. συνιόντων τολ-
 ννν ἔτι τῶν στρατοπέδων ἀφανῇ παρ' ἐκείνων ἐπὶ
 τοὺς ἡμετέρους ὀπλίτας ἐχώρει βέλη τῶν ψυχῶν ἀπτό-

4 post ὦ in αὐτῷ rasura 1 litterae (ut videtur v) I αὐτοῦ
 M sed ου in ras m² et coni Gasda 10 ἐλθεῖν M
 11 τιμήσας in marg I³ 13 τὴν om M 14 „αὐτ' εὐρηταί
 σοὶ τι leg. aut εὐρησαί τι“ Re 17 οὔτε τέχνῃ καλλίων prae-
 misso κείμενον in marg I² | οὐδ' M 19 δ' Re 20 καὶ
 μάχης] „aut leg. καὶ νίκης aut καὶ μάχης καὶ νίκης“ Re
 23 ἐτ in ras P³ ἐπὶ CA Ferr Mor, quod corr Re im-
 probante Gasda qui οὐπω coni

μενα, τὰ μὲν Ἄρεος ἀφιέντος, τὰ δὲ τῶν Ἄρεος λοχι-
τῶν, τοῦ Δείμου, τοῦ Φόβου. τούτοις δὴ τὰς τε καρ-
δίας ἐπλήττοντο τὰ τε ξίφη τῶν χειρῶν μεθίεσαν
ἐπασχόν τε ὅπερ εἰκὸς ἀνθρώπους, ἡττῶντο δαιμόνων.
90. εἰδὼς οὖν ὀρθῶς, ὅτι δεῖ στρατιώτην ἕκαστον 5
προσκυνῆσαι τούτους ὧν δεῖται μαχόμενος, ὥς τοῦτ'
ὄν τῆς παρασκευῆς κεφάλαιον, οὐκ ἀσπίδος οὐδὲ θώ-
ρακος οὐδὲ ἀκοντίου, καὶ διαλεχθεὶς τοῖς θεοῖς, ἄττα
δὴ καὶ διελέξαι, συνέσει τῶν κρειττόνων τὴν δύναμιν
ὤπλισας, ἐκόντας ἐπὶ τοὺς βωμοὺς θέοντας καὶ δια- 10
μαχομένους ὑπὲρ τοῦ λιβανωτοῦ.

91. Τῇ μὲν οὖν Ῥωμαίων ἀρχῇ τοιοῦτον τεῖχος
περιήλασας. εὖ δὲ ποιῶν καὶ τὸν ἄλλον μεταρρυθμι-
ζεις ὅχλον, τὸ τοῦ Πρωτέως εἰς ἐτέρονος ἐργαζόμενος.
νῦν γὰρ δὴ τὸ τὴν γῆν οἰκοῦν ἀπὸ συῶν ἀτεχνῶς εἰς 15
ἀνθρώπους μεταπλάττεται. 92. τούτων δὲ | ἀπάν- R 400
των αἰτίων οἱ λόγοι. ταυτὶ μὲν γὰρ ἔργα φρονήσεως,
φρόνησις δὲ λόγων, οὓς ἐδέξω τῇ ψυχῇ πᾶσαν ἰδέαν,
τοὺς μὲν δρόμῳ χωροῦντας, τοὺς δὲ σχολῇ βαλνόντας,
ἐπιστολάς, διαλεκτικούς, κάλλος ἐπῶν· ὧν τοῖς μὲν 20
ἐγκωμιάζεις, τοῖς δὲ πείθεις, τοῖς δὲ ἀναγκάζεις, τοῖς
δὲ θέλγεις, καὶ νικᾷς τοὺς μὲν ῥήτορας τῇ φιλοσοφίᾳ,

2 Il. o 119. δ 440. λ 37

14 Od. δ 417. 455 sq.

1 o in ἄρεος ex ω corr P³C⁸ ἄρεος A Re (bis) cf. t. I
516, 5 R 5 εἰδὼς scripsi e VI (sed in hoc spiritus et ὥς in
ras m²) εἰδὼς reliqui libri edd | ὅτι δεῖ στρατιώτην inser I³

7 post παρασκευῆς rasura 2 litterarum I | ἀσπίδας θώρακας
ἐκόντια Re quod improbavit Gasda coll. Plat. Euth. 4 D ἡμέ-
λει ὥς ἀνδροφόνον καὶ οὐδὲν ὄν πρᾶγμα, εἰ καὶ ἀποθάνοι διείλε
αι cum rasura 2 litt post λε U 9 συνοσίαι vel εὐνοίαι coni
Gasda 13 μεταρρυθμίζει VI 14 τὸ e τοῦ corr I³ 17 γὰρ
om B 20 διαλέξεις coni Mor 21 πείθεις — 22 δὲ om V |
δ' Re

τοὺς δ' αὖ φιλοσόφους τῇ ῥητορείᾳ, τῇ ποιήσει δὲ ἀμφοτέροις, ὥσπερ αὖ τοὺς ποιητὰς ἀμφοτέροις ἐκείνοις καὶ νῆ Δία γε πάντας οὖς ἔφην, θατέρᾳ φωνῇ τελεώτατα ἐχούσῃ, λέγω δὲ οὐκ αὐτὸς ἐπαῖων, ἀλλὰ
 5 με πέπεικεν ὁ Καρχηδόνιος ἐκείνος. 93. ὥστ' εἴ σοι συμβεβήκει ταῦτα κεκτῆσθαι βασιλείας ἄνευ, πολλοῖς ἂν βασιλέων ἐπιθυμίαν παρέσχες τὰ μὲν αὐτῶν δοῦναι, τὰ δὲ σὰ λαβεῖν, καὶ εἴ γέ πως ἐνῆν σοι δέκα γλώσσαις ἐκπέμπειν φωνήν, οὐδὲν ἂν ἐδέου τῶν περὶ τὰς
 10 ἐπιστολὰς συμμάχων. 94. τούτους δὴ τοὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς καὶ ποικίλους λόγους οὐ πρεσβυτέροις τῆς ἀρχῆς μόνοις ἐκτίσω πόνοις, ἀλλ' ἐτήρησας ἔτι καὶ νῦν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνίαν. καὶ οὐκ ἠνάρκασεν ἡ βασιλεία κείσθαι μάταια τὰ βιβλία, ἀλλ' ἡ μὲν νῦν
 15 ἐπὶ τῆς πρώτης ἔτι μοίρας, σὺ δὲ ἄδεις πολὺ πρό-
 R 401 τερος τῶν ὀρνίθων ἢ τίκτων λόγους | ἢ τὸν ἐτέρων τόκον λαμβάνων. ὕπνου δὲ ἰσχύς κεκράτῃται κεκολλησμένης γαστροῦ· μετὰ μὲν γὰρ οἶνου καὶ πλησμονῆς ἄρχει βλεφάρων ἐκείνος, ἄνευ δὲ τούτων οὐ μέγα δύ-
 20 ναται. 95. τί δὴ θαυμαστόν, εἰ σωμάτων ὠλιγώρηται κάλλος ἐν τεττίγων μὲν τροφῇ, λόγων δὲ ἀπεργασίᾳ, θεῶν δὲ συνουσίᾳ, πόνοι δὲ συνεχεῖ; τὸ γὰρ ἐπὶ ταῦτα

8 Il. β 489
 § 5 p. 159 d

21 Theocr. id. IV 16

22 Isocr. de pace

2 ποιητὰς in marg inser I^s 5 εἴ] ἂν Re 6 ταῦτα
 συμβεβήκει B 7 ἂν in ἐπιθυμίαν in ras C^s | αὐτῶν APBM
 αὐτῶν U 10 δὲ Re 15 ἔτι πρώτης V | πρότερον Re
 16 τὸν inserui e VB ἢ τοῦς M ἢ τοῦς UI sed in hoc τοῦς in
 ras m² 17 τόκου^{ov} M τόκους UI sed in hoc vs in ras m²
 17 ὕπνου — 20 δύναται citat Macar. Chrys. fol. 88^v ἰσχύς ὕπνου
 Macar. | δὲ om Macar. 19 ἄρχει καὶ βλεφάρων V | οὗτος
 Macar. 21 δ' Re 22 „malim πόνων δὲ συνεχεῖ“ Re

ἐρρουηκὸς ἀπὸρρηται τῶν ἐκείθεν ἡδονῶν. καὶ κινδυνεύει
τῇ πρὸς τὸ σωφρονεῖν παρασκευῇ τῶν περὶ τῆς σωφρο-
σύνης ἐπαλίων ἀπεστερηθῆναι· τὸ γὰρ μὴδ' ἐγχεῖν ἐν-
ταῦθα διαίτης τεταγμένον δονλεύειν ἔρωτι πονηρῷ τὸ
θαῦμα περιήρηκε. 96. τοιοῦτος ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τε καὶ 5
ὑπάτος, νικῶν ἀπάσαις οὐ μόνον ἡμῶν ψηφισομένων,
ἀλλὰ καὶ θεῶν δικαζόντων, ἐμφράττων καὶ τὸ τοῦ Μῶμου
στόμα τῇ τῆς ἀρετῆς ἀκριβείᾳ· ἐπεὶ καὶ τοῦτο γενναῖον
καὶ μεγαλόψυχον τὸ πολὺ τῇ τύχῃ λειπόμενον προσ-
ελέσθαι τὸν ὁμόζυγα καὶ μήτε τὸ σχῆμα διαφυνγεῖν 10
οὐκ ὄντος ὁμοτίμου μήτ' ἐπιθυμῆσαι τοῦ σχήματος πρὶν |
ἢ κάλλιον ἀποδείξει τὸν ὁμότιμον. 97. πάντως δὲ R 402
καὶ Ξάνθος, ἀθάνατος ἵππος, οὐκ ἠτίμαξε τὸν Πήδασον
παραθέοντα. καὶ πρὸς τοῦτω γε τῷ παραδείγματι τὴν
Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Διομήδην ἐφ' ἐνὸς ἔσμεν ἀγομένους 15
ἄρματος, δεινὴν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

98. Νῦν μοι δοκοῦσι καὶ γάμοι σωφροσύνη συνέσε-

7 Dem. de fals. leg. p. 406, 5 cf. t. I p. 531, 4 R 10 Sal-
lustium cf. Amm. XXIII 1, 1. Mommsen, Herm. 37, 443
12 Il. ω 52 Od. η 159 13 Il. π 152 sq. 15 Il. ε 839

9 supra η in τύχη circumflexus erasus, τ in ras et acutus
P³ ψυχῇ AC sed in hoc τύχη suprascr. s ψχη cum rasura 1
litterae ante v U | προσελέσθαι scripsi auctore Cobeto Mnem.
V 112 (Coll. 108) προσελέσθαι libri (αι in ras P³ ἐλέσθαι Vat
84) edd 10 τὸν om PU sed in hoc rasura 3 litterarum |
φυνγεῖν VBM I sed in hoc supra φ rasura duarum triumve fere
litterarum 11 πρὶν] λαμπρότερον aut πλουσιώτερον scriben-
dum coni Re 12 κάλλιον scripsi e VBM (sed in hoc in
καλλίω corr m²) coll. locis Homericis, ut etiam Sintenis conie-
cisse videtur καλλίω reliqui libri sed e κάλλιον corr I², edd
13 πήγασον VB (sed in hoc acutus et γ in ras m²) Ferr Mor
7
πηγάσον M πηγῶσον I sed γ in rasura 2 litt 17 συνέσεσθαι U

σθαι καὶ πάντα συμβόλαια δικαιοσύνης μεθέξειν καὶ παῖδες ἐπ' ἀμείνοσι τεχθήσεσθαι χρηστοῦ τινος οἰωνοῦ τῆς σῆς προσηγορίας ἡγουμένης.

99. Τοῦτον ἐγὼ τὸν ἐνιαυτόν, εἴ τις ἦν ἀγὼν ἐν-
 5 αυτοῖς, ὥσπερ ἀθληταῖς, καὶ κρίσις, δοκῶ μοι πᾶσιν ἂν
 νικῆσαι τοῖς κριταῖς. ὕπατον μὲν γὰρ ἐδέξαντο πολλοὶ
 καὶ δέξαιντό γε, πρῶτος δὲ οὗτος ἐν μοναρχίᾳ. εἰ οὖν
 Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν οὐδὲν ἐκώλυσεν εὐξασθαι νύκτα
 αὐτῇ γενέσθαι διπλασίαν, ἐξέστω κάμοι τι παραπλή-
 R 403 σιον αἰτῆσαι· Χρόνε, πάτερ | ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν,
 11 ἔκτεινον ἡμῖν τουτὶ τὸ ἔτος ἐφ' ὅσον οἶόν τε πλεῖστον,
 ὥσπερ ὅτε Ἡρακλῆς ἐσπείρετο, τὴν νύκτα ἐξέτεινας,
 καὶ δὴ καὶ ὅλως τῷ βασιλεῖ τὴν ζωὴν ὑπὲρ τὸν ὄρον
 τοῦ Σόλωνος ἔλκε σαντοῦ νομίζων κόσμον ἀγαθοῦ
 15 βασιλέως γῆρας. 100. ταῦτα αἰτῶ καὶ προσέτι τὴν
 ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰ-
 νοχοούντων. ταῦτα εὐχεσθαι καλόν, ταῦτα εὐλογον
 προσδοκᾶν. σὺν γὰρ θεῷ καὶ αὐτοὶ κινήσόμεθα.

101. Ἴθι δὴ νέμε τὴν ἐλευθερίαν πᾶσί γε χρηστοῖς
 20 καὶ βελτίστοις οἰκέταις, οὓς τοσοῦτον τῶν ἐπ' ἐλευ-
 θερίᾳ πάποτε ῥαπισθέντων εὐδαιμονεστέρους θετέον,
 ὅσον ἐκείνους τῶν ἐντελευτησάντων τῇ δουλείᾳ. μετα-

8 Sapph. fr. 130 B 12 Luc. deor. dial. 10. Anth. Plan.
 IV 102, 1 13 Her. I 32, 1

1 „malim τὰ interponi“ Re 3 σῆς del I 4 ἐνιαυ-
 τοῖς scripsi auctore Re qui adnotavit: „Videtur aut ἐνιαυτῶν,
 ὥσπερ ἀθλητῶν leg. esse aut ἐνιαυτοῖς, ὥσπερ ἀθληταῖς“ ἐνι-
 αυτῶν libri edd | ἀθλητῶν Marc. 422 9 τί VI 13 καὶ
 (2) in ras I² | ὅ in ὅλως in ras I² 14 ὅσμον in κόσμον in
 ras I² 15 καὶ inserui e VUIBM praeunte Re („malim
 καὶ προσέτι aut προσέτι δὲ“) 18 νικήσομεν Gasda 19 γε
 scripsi auctore Sinteni τε libri edd 21 πάποτε om Re

βάλλει γέ τοι τὴν τύχην αὐτοῖς ἀνὴρ ἀφ' αὐτοῦ τῆς
ἐλευθερίας ἀρξάμενος καὶ οὐκ ἐάσας ἐνδυναστεῦσαι τῇ
ψυχῇ τὴν δεσποτείαν τῶν ἡδονῶν. 102. καὶ πλεονε-
κτοῦσι τῶν μὲν ἐτέρωθι | λυθέντων ἐκ δουλείας τῇ R 404
τοῦ ὑπάτου σεμνότητι, τῶν δ' αὖ παρ' ὑπάτοις τῇ τοῦ 5
βασιλέως προσθήκη, τῶν δ' αὖ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
τῇ τοῦ νῦν ὑπεροχῇ.

Οὕτω παραπλησίαν τῇδε πανήγυριν οὕπω πρότερον
ἐωράκασιν οὗτ' ἀνθρώπων οὕτε θεῶν ὀφθαλμοί.

2 οὐκ — 3 ἡδονῶν citat Thom. M p. 100, 16 s. v. Δεσπο-
τεία· καὶ Διβάνιος ἐν τῇ πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπατικῷ· οὐκ κτλ.
ἐάσας] ἐμὸν (ortum ex ἐῶν?) Thom. 3 τῇ ψυχῇ] παρ'
αὐτῷ Thom. unde in Libanium transferre voluit Oudendorp
ψυχῇ Re τύχη libri Ferr Mor 5 τῶν δ' — ὑπάτοις Mommsen
Röm. Staatsr. II 102 pro glossemate habuit

XIII.

Oratio *προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ*¹⁾ inscripta et a Libanio ad imperatorem Antiochiae salutandum, ut ipse ait²⁾, huius iussu anno 362 habita, non solum Iuliano accepta fuit, sed etiam saeculorum posteriorum plausum tulit et pro singulari exemplo eloquentiae Libaniana habita est. Unde cum evenerit ut creberrime describeretur, etiam superstitum codicum numero plerasque orationes superat. Sunt enim 48 vel 49. In his enumerandis ordinem quem hucusque secutus sum teneo, ut primum recenseam codices 'corporum', subiungam 'scholasticos' qui eclogas orationum et declamationum scholis destinatas vel hanc orationem solam continent.

Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 146^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 68^v, mancus — uno enim folio amisso finis orationis inde a p. 79, 8 *κτη]μάτων* cum initio sequentis periit —. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 50. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

1) Haec meliorum, *προσφωνηματικὸς* deteriorum codicum forma est.

2) Ep. 648 *Μικρὰ δὲ αὐτὸν ἀναπαύσας καὶ τὴν πόλιν ἀμίλλαις ἔππων εὐφράνας ἐκέλευέ με λέγειν. καὶ εἶπον παρακληθεῖς οὐκ ἐνοχλήσας, ὃ δὲ ἐτέρπετο βεβαιῶν μοι τὸ προοίμιον· ἔφην γὰρ αὐτὸν ἐν προοιμίῳ πάντα τάμια καλὰ νομεῖν ὑπὸ τοῦ ἐργῶν* (cf. § 3 et 4 p. 64, 4 sq.). *καὶ οὕτως ἐξέβη.*

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 165. Vide t. I p. 415 sq.
5. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 50. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
7. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 58. Vide t. I p. 39 sq.
8. Patmius 471 saec. XIV fol. 203^v. Vide t. I p. 41 sq.
9. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 114. Vide t. I p. 44 sq.
10. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 183^v. Vide t. I p. 47 sq.
11. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 314. Vide t. I p. 48 sq.
12. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 386. Vide t. I p. 59 sq.
13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 209 sq.
14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 44. Vide t. I p. 211 sq.
15. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 24. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
16. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 56. Vide t. I p. 214 sq.
17. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 173^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
18. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 38. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
19. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 139^v. Vide t. I p. 413 sq. Contuli.
20. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 70. Vide t. I p. 222 sq.
21. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 93^v. Vide t. I p. 363 sq.

22. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 106. Vide supra p. 4 sq.

- 84 23. Mutinensis CLXXXI (III F 3) chartaceus in folio saeculo XV exaratus manumque altera aequali correctus non solum aqua male habitus, sed etiam detrimenta passus et bibliopegi culpa disturbatus¹⁾ continet

fol. 1 *λιβανίου λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντι-
χον συνηγορίαν*

6 *περὶ δουλείας λόγος λιβανίου.* oratio manca; nam desinit folio 8^v verbis οὐκ ἂν ἀδικολήν, εἰ καλοίην ἐλεύθε-
ρον = II 68, 28 R.

9 inc. *πειρᾶσθαι δὲ τὰ ἀπόντα.* des. in fol. 12 *τὴν βου-
λήν ἀνθοῦσαν.* Est finis orationis πρὸς τὴν βουλὴν II
541, 12—548, 13 R, cuius initium infra fol. 159^v—163^v
exstat.

12 *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας.*
Manu altera correctrice aequae atque in Monacensi gr. 101
fol. 146^v (t. I p. 221) in margine scripta sunt verba: *ἑτέρα
ἐπιγραφή· πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ τινὰς τῶν ὁμιλιτῶν ὥφε-
λῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις.*

21 *πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
ἄρχουσιν* des. fol. 24 verbis *λυθῆναι μὲν προσῆκεν* (II
606, 14 R) quae excipiuntur folio 172.

25 inc. *διηγῆσθαι, καὶ αὐτοὶ i. e. τυφλοῦ φιλοπάτορος
ἀπολογία* IV 745, 10, cuius initium est in foliis inde a 145^v.

35 *φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ (αὐτῷ supraser. m²)
ἐξαίφνης* (IV 159)

44^v *μετὰ τροίας ἔλωσιν* (IV 110). In margine manu
altera exarata est protheoria p. 110—112.

53^v *νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου cum προθεωρία* IV
798; des. fol. 57^v verbis *ἀποκόψας ὁ δῆμος, τούτων δὲ*
(IV 805, 25).

58 inc. *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς τὸν μέγαν θεο-*

1) Descriptio codicis a V. Puntoni Stud. ital. di filol. class.
IV 496 data cum omnino parum accurata sit tum ordinis foli-
orum turbati nullam rationem habet.

δόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως: λόγος β¹). Des. fol. 65 ἀπόπεμψον. Fol. 65^v vacuum est.

66 inc. Αἰβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία λόγος γ. Des. fol. 96.

96^v inc. δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ καὶ τοῦ ἐνὸς ἔφνης πεπλουτηκότος ὁ ἕτερος προσιών τοῖς δικασταῖς αἰτεῖ κώνειον. Inc. Ἄλλ' εἰ καὶ = IV 159 sq.

107 inc. Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα = IV 568. Des. folio 113, cuius pagina aversa vacua est.

114 inc. εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα: ~ λόγος ε'

114^v λιβανίου πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς: λόγος ς'

121 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέα περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς: ἡ'

128 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς λουλιανῷ i des. fol. 133^v.

134 inc. Θεωρία (rubr.) Πόθεν τοῖς ἔλλησιν κτλ. (IV 81). Haec protheoria manu altera scripta est.

Fol. 135 sequuntur praemisso rubricato μελέται hypothesis et declamatio ipsa incipientes Ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς et ὦμην μὲν (IV 83, 1). In margine rubricatum est ε'.

145^v Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ IV 739. Protheoria (740—741) manu altera in folio 146 exarata est. In margine rubricatum est ς'. Desinit fol. 147^v verbis ἄνωθεν ἅπαντα (IV 745, 10), quae excipiuntur folio 25.

Fol. 148 inc. ἄμεινον ὁπότερον i. e. εἰς Κώνσταντα καὶ Κωνσταντίον III 306, 16. Des. fol. 159^v voce ζητήσομεν (332, 14)

159^v πρὸς τὴν βουλὴν (rubr.) II 526, 1. Des. fol. 163^v voce διατρεῖν (= 541, 12), quam excipiunt quae sunt in folio 9 sq.

164 inc. φήναντες· ἃ μὲν i. e. εἰς Κώνσταντα καὶ Κωνσταντίον III 287, 12 usque ad fol. 171^v quod desinit voce ἡ κτῆσις, quam excipiunt quae sunt in folio 148 sq.

1) Numerus β' inde explicatur, quod in exemplo unde haec pars codicis fluxit, antecessit oratio ὑπὲρ Ἀριστοφάνους teste codice Parisino gr. 3017 fol. 4, qui ex eodem fonte manavit.

172 inc. ἐλύετ' ἂν i. e. finis orationis κατὰ τῶν προσ-
εδρευόντων τοῖς ἄρχουσι II 606, 14 usque 610, 16

173 Πρὸς ἱεράριον

178 Κατὰ ἱεραρίου [α'] (II 110—134)

184 Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας

188^v Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας

193 Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. Desinit fol. 200
ἔλεσθε (II 223, 6). Fol. 201 vacuum est.

Ex eodem quo Monacensis gr. 101 et 113 fluxit exemplo.
Codicem anno 1870 examinavi et e parte contuli.

24. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 73^v. Vide
t. I p. 227sq.
25. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 126^v. Vide
t. I p. 228sq.
26. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 17^v. Vide
t. I p. 229sq.
27. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 115.
Vide t. I p. 234.
28. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 182^v. Vide
t. I p. 281sq.
29. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 54. Vide
t. I p. 323sq.
Inter 'scholasticos' codices referendi sunt:
30. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 198^v. Vide
t. I p. 329sq.
31. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 16. Vide
t. I p. 331sq.
32. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 14^v. Vide t. I
p. 333sq.
33. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 248^v. Vide
t. I p. 334sq.
34. Sinaiticus 1198 (= S) saec. XIV fol. 5. Vide
t. I p. 335sq. Descripsit Bernardakis.
35. Vaticanus gr. 1534 A saec. XIV fol. 237^v. Vide
t. I p. 336sq.
36. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 133. Vide
t. I p. 337sq.

37. Laurentianus LXX 13 saec. XV fol. 195. Vide t. I p. 346sq. Initium (fol. 195 et 196) contuli.

38. Marcianus gr. 445, bombycinus formae octavae 85 pluribus manibus saeculi XV exaratus, olim Bessarionis¹⁾, continet post Nicephori Gregorae epistulas, Luciani dialogos, Nicephori Blemmydae λόγον βασιλικὸν ἀνδρίας inde a fol. 120 λόγοι λιβανίου ῥήτορος.

λόγος προσφωνηματικὸς ἰουλιανῷ δυσσεβῇ

126^v λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν τὸν ἀποστάτην

139 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

147^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενελάου. Desinit folio 151^v verbis θαύμας βουλευέσθαι ἐκεῖνο IV 12, 13

152 inc. πάντες ἐπίστασθε i. e. Ὁρέσσης IV 114, 6

162^v σκέμμα ὁ πομπημιανὸς προὔβαλεν Ἐχων τις γυναικα (IV 639)

171 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως. Desinit folio 175 verbis συμμάχων ἡτυχηκότων (IV 715, 24).

Examinavi codicem qui nullius pretii est, anno 1869.

39. Baroccianus gr. 63 chartaceus formae quartae 86 minoris saeculi XIV continet primum post tabulas astronomicas et Aristidis Panathenaicum inde a folio 102—119 lacinias epitaphii Iuliani inde a λαβοῦσα καὶ οὐ (I 568, 11 R) usque ad ὀρίζει τὸ κράτος (609, 9). Ordo foliorum bibliopegi culpa disturbatus hic esse debet: fol. 114—119 (568, 11—582, 7); 110—113 (582, 7—591, 8); 106—109 (591, 8—600, 7); 102—105 (600, 7—609, 9).

Fol. 120 nova manus incipit qua scriptae sunt Aristidis ad Platonem de quattuor viris oratio II]αραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα (II 156, 1 D.) usque ad καὶ τῶν πραγμάτων

1) Est in indice librorum graecorum Bessarionis (ed. Omont p. 32 cf. supra p. 3 not. 1) 281: Item epistolae Grigorae, Luciani et Libanii quaedam, in papyro.

(175, 16), quibus folium 127^v desinit, et laciniae declamationum Libanii, quarum ordo nunc disturbatus hic esse debet: 160 inc. δύσκολος γήμας λάλον

166 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης· μενέλαος.*

168 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεύς.* Quod nunc est folium 175 revera inter 166 et 167 locum habet, et folium 174 quod desinit verbis οὐ γὰρ δὴ ταύτην (36, 1), excipitur folio 128 et sequentibus usque ad 132 (εἰ τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκει = 47, 3).

Huic succedit

fol. 132 *μετὰ τροίας ἄλωσιν* i. e. Orestis declamatio quae desinit folio 140^v (133, 24). Reliqua pars huius folii vacua est.

Fol. 141 incipit titulo cui spatium relictum est, privus *Προσφωνητικός*, sed desinit folio 143^v verbis ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς (p. 73, 8).

Folia 144—158^r continent Epitaphium Iuliani inde a τὸ μὲν πεπραγμένον 544, 23 usque ad τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπόρων 587, 10. Fol. 158^v et 159 vacua sunt. Inde a folio 176 sequitur fragmentum orationis Aristidis ὑπὲρ τῶν τεττάρων inde a verbis οὐδὲ τῷ σεμνοτάτῳ (194, 18 D).

Codicem anno 1880 inspexi.

Excerpta ex hoc codice continet

- 87 40. Leidensis Vossianus Miscellaneus XIX. 4 chartaceus in folio saeculi XVII inde a folio 23^v usque ad 24^r. In illo enim folio legitur: „*Ex orat. quam Libanii esse credo in Iulianum. pag. 102 Ms. vide pag. 316 impr. lin. 32* [= ed. Mor.] *καὶ αὐτὴν πλείους* [= I 600, 7 R] — *ἐκατέρου ὕψος* [= 600, 16 R] *pag. 108^b post aliquot folia de Euphrate fluvio ita loquitur: πῶς οὖν τοῖς μὲν ἐπεκονοῦρει* — *τὸ ὕδωρ καὶ μὴ* [= 597, 1 — 9 R].

Initium Orationis Ἐπανάγει μετὰ τῶν (imp. pag. 173)

— *ἀποφύνας (p. 174)*“ [= p. 65, 1]

et in folio 24^r legitur: „*fol. 143 et pag. 6 πάντα δὲ τοῖς ὁπλοῖς* — *ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς* [= p. 73, 1—8]. *his*

verbis clauditur pagina. sequentis paginae prima verba sunt quae non videntur cohaerere τὸ μὲν πεπραγμένον εἶναι“ [= 544, 23 R].

Sequuntur excerpta e codice Barocciano 50: *Vol. 64. 4to ante Phocylidis versu: hoc distichon legitur etc.: „Anonymi epistolae sex. — Vide pag. 6 codicis nostri.¹⁾ — Sunt Libanii.*

Qui excerptis, ipse fuit Isaac Vossius, quem iam adulescentem Oxonii commoratum esse constat.

Codicem examinavi anno 1875.

41. Mutinensis CVI (II D 7) chartaceus in folio una 88 manu saeculi XV exaratus, aqua male habitus continet initio privam declamationem Menelai ad Troianos de Helena quae incipit

fol. 1 δικαίων τύχοιμεν (IV 3, 13)

3^v ὦμην ὦ τῶες (= IV 15, 1)

17 ἄριστ' ἀχιλλεῦ (= Aristidis Legatio)²⁾

23 ὅτε πρῶτον ὑμᾶς (= IV 47, 1)

37 ὦμην μὲν ὦ ἀχιλλεῦ (= IV 83, 1)

48^v μετὰ τὴν τροίας ἄλωσιν (= IV 110)

58^v διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ (= IV 739)

71^v ἔχων τις γυναικᾶ καὶ ὦν (= IV 639)

78 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς (= IV 654)

85^v δύσκολος λόλον γήμας (= IV 134)

92 Inc. πόποι· ἦ μέγα πένθος i. e. μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ

96 εἴτα ὁμηρος μὲν i. e. μονωδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ

99 ἄ] νδρες ὦν τοῖς ὀφθαλμοῖς i. e. μονωδία ἐπὶ τῷ ἐν Δάφνῃ νεῷ τοῦ Ἀπόλλωνος

100^v ἐπανήκεις μετὰ τῶν ἱερῶν i. e. Προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ

106^v εἴδει μὲν ὦ παρόντες i. e. ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ

144^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχιστῶν (sic)

1) Is est Leidensis Vossianus 77, qui olim fuit Isaaci Vossii.

2) V. Puntoni (Indice dei codd. greci della bibl. Estense, Stud. ital. di filol. class. IV 452 sq.) hanc orationem ut multas alias omisit.

Desinit folio 164 — τέλος.

Codicem inspexi anno 1870.

- 89 42. Parisinus Coislinianus 180 (olim 119) chartaceus in folio saeculi XV/XVI, olim Petri Segueri Cancellarii († 1672) continet

fol. 1 *πρεσβευτικός ὑπὲρ ἐλένης* (sic) *πρὸς τοὺς τρωᾶς μενέλαος* (corr. ex ἀγαμέμνονος)

3 *δύσκολος λάλον γήμας γυναικα*

6^v *παράσιτος ἐπὶ δειπνον κληθεῖς*

8^v *ἀριστίδου* (sic) *ζήτορος πρεσβευτικός πρὸς τὸν ἀχιλλέα ὀδυσσεὺς*

11^v *λιβανίου ἀπολισμός* (sic) *ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά* (sic) *καὶ φοίνικα*

19 *ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος* cum protheoria

26 *νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν*

30^v *πρεσβευτικός δεύτερος πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεὺς* cum protheoria

36^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν* cum protheoria

Folium 41^v vacuum est.

42 *μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

43^v *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

66^v inc. titulo privus *Προσφωνητικός*.

69^v *τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχιστῶν* (sic).

Desinit folio 70^v verbis *τοῖς πράγμασιν* (III 350, 20 R).

Folia 71 et 72 vacua sunt. Fol. 73 sequitur *λεξικὸν ὥραϊον*.

Cf. Montfaucon, Bibl. Coislin. p. 239.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 90 43. Matritensis N 98 chartaceus formae quartae saeculo XV plurima ex parte a Constantino Lascari, cuius etiam erat teste inscriptione folii 105^v *κωνσταντίνου τοῦ λασκάρως κτήμα*, exaratus miscellaneus continet inde a folio

99 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ κατ-αράτῳ*

102^v *τοῦ αὐτοῦ μελέτῃ μενέλαος πρὸς τρωᾶς*

107 *λιβανίου προσφωνητικός ἰουλιανῷ*

113 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεὺς*. Haec declamatio quae desinit folio 134^r, non

manu Lascaris ipsius scripta aliaque manu correctā et suppleta est.

135 λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῶ τοῦ ἀπόλλωνος

136^v λιβανίου ἡθοποιία· τίνας ἂν λόγους εἴποι πόρνη σωφρονήσασα

137 ἀριστείδου πρεσβευτικός. Des. fol. 146. Codicem anno 1880 inspexi.

44. Cantabrigiensis Universitatis Dd. XI 54 91 bombycinus formae octavae minoris saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis, olim Ioannis Baptistae Altini¹⁾, deinde Ioannis Mori episcopi Norvicensis, postea Eliensis, anno 1715 a Georgio rege Britanniae bibliothecae Universitatis donatus continet post Luciani scripta, quorum ultimum *Τυραννοκτόνος* (*Ἀνῆλθέ τις εἰς τὴν ἀκρόπολιν*) pagina 113 incipit et pag. 124^v verbis ὑπ' ἐμοῦ φονευόμενος καὶ τιρωσκόμενος t. II p. 83, 26 ed. Teubn. desinit, inde a pag. 125 usque ad 142

Λιβανίου (rubr.)

Δύσκολος γήμας λάλον γυναικα cum multis glossis interlinearibus et scholiis marginalibus et post Aristidis εἰς Ἑτεωνέα ἐπικήδειον et Severi ethopoeias

inde a pag. 149

Τοῦ Λιβανίου (rubr.)

Τίνας ἂν εἴπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα (IV 1044)

150 *Τοῦ αὐτοῦ· τίνας ἂν εἴπε λόγους ἀχιλλεύς ἐρῶν πενθεσιλείας μετὰ θάνατον* (IV 1026)

151 *Λιβανίου σοφιστοῦ Πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενέλαος*

162 *Λιβανίου· τίνας ἂν εἴποι λόγους πολυξένη ἀπαγομένη πρὸς σφαγὴν* (rubr.) (IV 1037)

163 *τίνας ἂν εἴποι λόγους αἰᾶς ἀφαιρεθέντων τῶν ἀχιλλείων ὄπλων* (IV 1038). Scripsit alia manus sed aequalis hanc et duas sequentes ethopoeias

1) Dum huius est, folium praeifixum inscriptum est: *Recueil de Lucien et autres pièces*. Cf. t. I p. 58.

164 *τίνας* ἂν εἴποι λόγους αἷας μετὰ τὴν *μανίαν* σωφρονήσας: est autem ethopoeia revera non haec, sed *Αἷας μέλλων* ἑαυτὸν ἀποσφάττειν (IV 1039)

165 *τίνας* ἂν εἴποι λόγους δειλὸς ἰδὼν πόλεμον ἔξωγραφημένον ἐν τοῖς τοίχοις τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας (IV 1021). Reliqua pars paginae 166 vacua relicta est.

167 *Λιβάνιος*· *Ἰουλιανῶ* προσφωνητικός cum scholiis marginalibus scriptus manu priore

180 *τίνας* ἂν εἴπε λόγους ὁ μενοικεύς (IV 1045)

181 *Ἡθοποιία*· *τίνας* ἂν εἴποι λόγους ἀνδρομάχῃ ἀναιρεθέντος ἔκτορος (IV 1011). Reliqua pars paginae 181 vacua est.

183 *Λιβανίου* *Ἀχιλλέως* ἀπολογία ὅτε ἦκον οἱ πρέσβεις ὑπὲρ τοῦ ἀγαμέμνονος ἀντὶ πρεσβευσάμενοι (IV 47), quae desinit pag. 196 verbis πρὸς τὰς παραινέσεις καὶ σωφρονῶ (60, 15).

Inde a pagina 197 exstant Nonni ad Gregorium Nazianzenum scholia manu saeculi XIII exarata.

Codicem examinavi et ex parte contuli anno 1880.

- 92 45. Ambrosianus C 47 sup. chartaceus formae quarta saeculo XV bene exaratus, a Federico Borromeo cardinale in bibliothecam Ambrosianam illatus teste inscriptione *Felicibus auspiciis Illustrissimi Card. Federici Borromaei Olgiatus vidit anno 1603* continet post Philostrati vitas sophistarum titulo privas (fol. 1—55) et initium Heroici (fol. 55^v)¹⁾ inde a

fol. 57 μελέται τοῦ *Λιβανίου*²⁾

δύσκολος λάλον γήμας

63^v πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας. μενέλεως.

67^v πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης. ὁδυσεὺς cum protheoria

79^v inc. ἡ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὕλη i. e. Ὀρέστης cum protheoria

88 Πόθεν τοῖς ἔλλησιν i. e. Πάτροκλος cum protheoria

1) Folium 56 vacuum est; folio 57 alia manus incipit.

2) Omnes tituli rubricati sunt.

96^v ἄριστε ἀχιλλεῦ — πῶς οὐκ ἄτοπον i. e. Aristidis Πρεσβευτικὸς t. II p. 585, 1—8 ed. Dind. Reliqua pars huius folii vacua est.

Fol. 97 ἔχων τις παιῖδας δύο (t. IV 669); des. fol. 102 verbis τήρει τὴν πρὸς αὐτὸν εἰρήνην (686, 19). Reliqua pars folii vacua est.

Fol. 103 τοῦ λιβανίου (rubr.) προσφωνητικὸς ἰουλιανῶ.

Des. fol. 107. Folium 107^v et quinque sequentia vacua sunt. Sequuntur alia, inter quae vita Libanii Eunapiana (135 εὐναπίου· ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίου σοφιστῶν· Λιβάνιον ἀντιόχεια — 136 ἐπιγρῆα τύχης συμβάντων).

46. Parisinus gr. 3035 (antea 3281) in chartis 93 laevigatis formae sextae decimae scriptus saeculo XIV, a vermibus corrosus, miscellaneus continet fol. 105 Libanii ad Iulianum epistulam 33 in fine (106^r) rubricatam λιβάνιος ἰουλιανῶ et post orationem θεμιστίου φιλοσόφου ἐπὶ πατρὶ (= or. XX p. 285 ed. Dind.) et epistulas Synesii

fol. 149 inc. ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ προσφωνητικὸς ἰουλιανῶ. Des. fol. 155^v.

fol. 157 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima (α') Λαμπρὸς ἡμῖν (= 336), ultima (ο') τῷ αὐτῷ· (ἀνδροῦλικῶ) εἰληφέναι σου (= 30) folio 187^v desinit.

Priusquam codex (anno 1719) bibliothecam Regis intraret, fuit Stephani Baluzii, antea autem cardinalis Nicolai Rodulphi; nam si haec quae supra recensui reliquae quae eo continentur (Aristidis oratio fol. 1, Synesii epistulae fol. 38 et orationes fol. 123, Galeni opuscula fol. 197) contuleris cum codice qui in 'indice librorum domini Nicolai cardinalis Rodulphi' a Montefalconio Bibl. manuscr. II p. 766 sq. latine reddito p. 777 cN inter libros 'Graecos promiscue in capsula 25 n. 27' ita describitur: *Aristidis oratio. Synesii epistolae 103 et alia quaedam. Libanii*¹⁾ *et Gallieni. Libanii epistolae 70*, dubitare non

1) Index graecus codicis Parisini gr. 3074 e quo Monte-

poteris quin idem codex sit. Cf. p. 61. Adhibitus est a Fed. Morello, ut infra (p. 61) demonstrabo, et a Boissonadio (cf. t. I p. 78). Ipse codicem anno 1880 inspexi.

- 94 47. Taurinensis gr. 172 chartaceus formae octavae maioris saeculi XV continet post Isidori Pelusiotae epistulas (fol. 1), Synesii epistulas et orationes (fol. 16) (συνεσίῳ κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαίδος ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι) inde a folio

96¹) λιμονίου (sic) σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται:

Ac primum quidem sunt epistulae octo, quarum prima est βηλαῖω· Ἐγένετό μοι φίλος (= ep. 730), ultima δημητρίω· αὐτὴν τε ταύτην (= 31). Sequitur

fol. 100^v λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν· ἐπανήκει μετὰ τῶν ἱερῶν i. e. Προσφωνητικός. Des. fol. 107^v.

Succedunt diversis manibus scriptae aliae epistulae, ac primum quidem 28, quarum prima γαιανῶ· φοίνικες μὲν ἀπολάουσι (= 690), ultima ὥσπερ οἷς ἔπεμψας (= 128), deinde inde a folio

119^v 19, quarum prima τατιανῶ· ἐπαινοῦντι μοι (= 241), ultima ἀνατολίω· ἐγὼ τοὺς ὄντας μοι (= 394a), ita tamen, ut inter has duas partes inde a folio 116^v usque ad 119^v interposita sit declamatio: λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. μενέλαος.

Inde a folio 127 sequuntur

τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυροῦ γρηγορίου τοῦ κυπρίου ἐπιστολαὶ et inde a

fol. 134 alia manu exarata declamatio Libanii φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς δωρεὰν θαλοῦ στέφανον, quae desinit folio ultimo codicis 138^v verbis καὶ περὶ τῆς οὐσίας· οἷς γὰρ (IV 636, 30).

Codicem anno 1870 inspexi.

- 95 48. Monacensis gr. L chartaceus in folio saeculo XVI exaratus tribus manibus, quarum secunda est Nicolai

falconius vertit, accuratius praebet: λιβανίου προσφωνητικὸς Ἰουλιανῶ· τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ ὁ.

1) Folia 1—95 alia manu scripta sunt atque sequentia.

Artensis (Aulonitae) teste subscriptione fol. 248^v *νικόλαος ἐξ ἀρτης καὶ αὐλῶνος ἔγραψα*, olim Michaelis Sophiani teste inscriptione fol. 117 *μιχαῆλος σοφιανὸς*, deinceps bibliothecae¹⁾ Fuggerorum et Albrechti V Ducis Bavariae²⁾, ex eodem fluxit exemplo quo Taurinensis 172. Continet enim parte prima (fol. 1—117) plane eodem atque hic ordine inde a

fol. 1 *Συνεσίον κυρηναίου ἐπισκόπου ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι*

72 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται*, inter quas, tanquam epistula „πρὸς Ἰουλιανόν“, exstat *Προσφωνητικός* (fol. 75^v—81) et *λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβυτικός* (sic) *πρὸς τοὺς τρωτάς* (sic) *ὕπερ τῆς ἐλένης μενελάου*³⁾ (fol. 90—93^v)

102 *τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυρίου γρηγορίου τοῦ κυρίου ἐπιστολαί*,

111—117^v *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν*⁴⁾ sine protheoria,

quibus inde a folio 118 succedunt epistolae Maximi Planudis, Andronici Zaridae, Georgii Lacapeni, Isidori Pelusiotae. Codicem ab Hardtio (Elect. bibl. Monac. codd. graec. t. I p. 250 sq.) non tam accurate quam fuse descriptum a me rogati G. Laubmann et Fr. Boll inspexerunt.

Periisse videtur

49. codex Antonii Augustini 237 cui inerat etiam: „*Eiusdem Libanii oratio prosphonetica ad Iulianum*“ (vide t. I p. 347 sq.).

Hic quoque codicum duae statuendae sunt familiae, inter quas quos ut optimos duces sequendos censui codices

1) In huius catalogo anno 1565 facto, ut Fr. Boll mecum communicavit, codex p. 64 sub *stat. 5 n. 9* exstat.

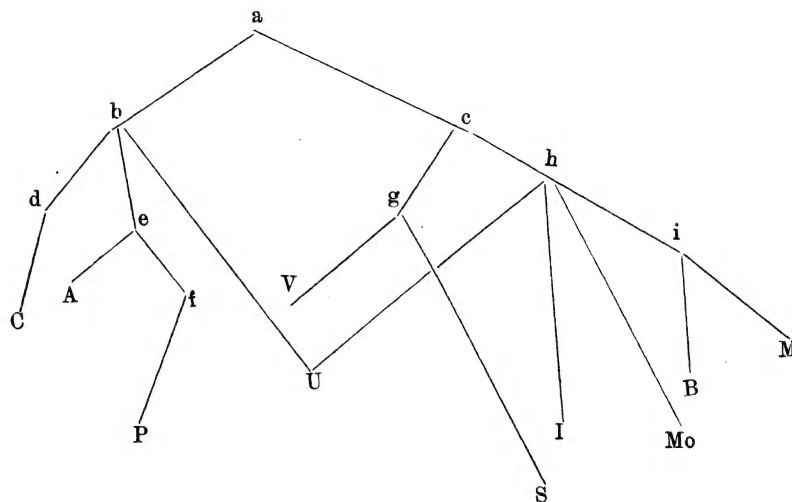
2) Catal. graec. Manusc. codd. qui asservantur in bibl. Bavar. Duc., Ingolstadii 1602 p. 36 cod. XCVI.

3) Ultima quinque vocabula manu secunda addita sunt.

4) Ab Hardtio haec declamatio pro epistula Georgii Cyprii habita est.

ita distribuuntur, ut *CAP* prioris, *VIMoBM* alterius sint, *U* vero recensionem ex utraque mixtam praebeat. Familia prior alteram pretio paulo superat. Codices autem 'scholastici' e propagine familiae alterius, vel, ut accuratius dicam, e codice prodierunt qui communem cum *V* parentem habuit. Quod ut intellexeretur simulque ut tota indoles huius codicum generis eluceret, unum elegi Sinaiticum (= *S*) cuius lectiones, ut a Bernardaki transcriptae erant, in apparatus criticum reciperem.

Necessitudinis autem vinculum quo hi decem codices coniuncti sunt, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Paucissimi loci Macarii Chrysocephali Roseto et Andreae Lopadiotae lexico (cf. t. I p. 351sq. et 238) servati sunt.

Primus in lucem protraxit F. Morellus editione quae hodie vel in ditissimis bibliothecis desideratur inscripta:
 „Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ Ἰουλιανῶ προσφωνητικὸς. Li-

banii Sophistae Panegyricus Iuliano Imperatori dictus. Fed. Morellus Prof. et interpr. Reg. Graeca quae nunc primum e Bibl. reg. prodeunt, recensuit, Latine vertit et notis illustravit. Ad Ludovicum XIII. Regem Christianiss. Parisiis Apud Fed. Morellum MDCX.“ Antecedit versio latina (p. 5—23) textui graeco (p. 1—21) et notis (p. 22—24): quarum longe gravissima est prima, qua de subsidiis criticis verba fecit in hunc modum: *Duobus Regis codicibus usi sumus: et alterius alter poscebat opem Codex: hic recentiore et incultiore manu, ille vetustiore et peritior exaratus. O si tertius adfuisset! praeclarius certe nobiscum actum esset. hoc optemus, his interim fruamur et cum coniectaneis Scholia quoque graeci Censoris perpendamus. Quorum recentior et incultior manu exaratus est Parisinus gr. 963 (n. 32) saeculi XV, olim Cardinalis Rodulphi, inde ab anno 1599 Regiae bibliothecae, qui etiam scholia a Morello significata et publicata continet, alter vetustior et peritior manu exaratus debet esse Parisinus gr. 3035 (n. 46) saeculi XIV, item olim Cardinalis Rodulphi, ut supra ostendi, cuius cum codicibus anno 1599 Regiam bibliothecam intrasse, ex hac vero postea elapsus alibi latuisse censendus est, donec in manus Stephani Baluzii veniret itaque in illam rediret, nisi malumus statuere hic quoque Morellum errasse, ut *Regium* nominaret codicem qui revera nondum in bibliotheca Regia erat. Codex enim qui hanc orationem continet neque ullus alius in bibliotheca Regis fuit neque hodie in bibliotheca Parisina est praeter Par. gr. 3017, Suppl. 656, Coisl. 180 qui aetate multo demum posteriore bibliothecae Regiae illati sunt.*

Cum uterque codex scholasticus sit, textus Morellianus (= Mor), qui in editione operum Libanii t. II p. 173—184 cum plerisque notis (p. 184) repetitus est, a genuino multum recedit. Quem Reiskius (= Re) Animadv. V p. 111—115 coniecturis, in editione a coniuge emissa Altenb. 1784 p. 178—186; ed. alt. (1791) t. I p. 405—423 etiam ope codicum *A* et *Mo* sagaciter et feliciter

emendavit. Boissonadius lectiones codicum Par. 963 et 3035 margini exemplaris sui editionis Reiskianae apposuit. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda¹⁾ codicibus ille quidem usus Augustano, Vindobonensi, Parisino 3017 qui alterius familiae, sed parvae dignitatis est, Cobetus Mnem. V 112 sq. (= Coll. crit. p. 108 sq.), Sintenis.

1) Zu Libanios II p. 6—8.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΩ.

1. Ἐπανήκει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὃ βασιλεῦ, καὶ τὸ R 405
 τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος
 τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάχιστον ἴσως οἱ λόγοι, ἀλλ' ὅτι καὶ
 πρὸς τὴν τιμὴν τῶν θεῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκινήθης τῶν 5
 λόγων. οὗς οὖν τῶν παρόντων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι
 συμβέβηκε, τούτοις ἔδει δῆπου καὶ χάραν ἐν βασιλείοις
 εἶναι. 2. ἤκουσιν οὖν ὥσπερ εἰς πομπὴν τινα κεκο-
 σμημένοι συγγαίροντες αὐτοῖς τε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις,
 τὸ μὲν μῆκος εἰς αὐθις ἀποθέμενοι, μεθ' ὧρας δέ σοι 10

- C* = Chisianus
A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
P = Vaticanus Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis gr. 113
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
S = Sinaiticus 1198

10 Plat. Gorg. p. 449 B

1 ταυτοῦ *U*, τοῦ αὐτοῦ *MoS*, τῷ αὐτῷ *I* ante προσφω-
 νητικὸς (προσφωνηματικὸς *Mo*) | προσφωνηματικὸς *BMo* | ἰου-
 λιανῷ add *P*³ εἰς ἰουλιανόν *BM* 2 Ἐπανήκεις *Mo* | καὶ
 τὴν *Mor* 3 μόνος *Mo* | ~τι cum rasura 1 litterae *U*
 8 οὖν inser *I*³ 9 κεκοσμημένο cum rasura 1 litterae *U* | 'in
 αὐτοῖς in ras *P*³ et e' corr *M*² αὐτοῖς *I* sed ' supra v eras
 αὐτοῖς *U* αὐτοῖς *AB* 10 εἰσαυθις *UVIBMMoS* et ex εἰς
 αὐθις corr *P*³

καὶ δρόμου φανῆναι βουλόμενοι. δοῦναι δὲ χάριν
 Ἑρμοῦ τε καὶ Μουσῶν καὶ τῆς σῆς κεφαλῆς. εἰ γὰρ
 τὴν ἀπὸ τοῦ νεύματος θεῖο ψῆφον, ἅπαντα ἔξει καλῶς.
 3. ἐπέρχεται δ' ἐμοὶ μόνῳ θαρρεῖν ἐξ ἀπάντων ὁποῖοι
 5 τι τοιοῦτον ἐτόλμησαν, οὐ τι κατὰ τὴν ῥώμην τῶν
 R 406 λόγων οὐδ' ὥς | μᾶλλον ἐτέρου λαβόντι τὴν τέχνην,
 ἀλλ' ὅτι τὰ τῶν ἐρωμένων ὁποῖά ποτ' ἂν ᾖ, καλὰ φαί-
 νεται τοῖς ἐρωσι καὶ τὸ δοκιμάζειν ἀφέντες ὥς ἐπὶ
 θαναστοῖς βοῶσι. 4. σὺ δ' ἡμῖν πάλαι σαντὸν ἐνταῦθα
 10 κατέστησας, ᾧ γε καὶ σοφιστῆς ἅπας ἐπὶ λόγοις εἰσιὼν
 παρέχει φόβον, μὴ τι βέλτιον ἐμοῦ τύχῃ φθερξάμενος
 καὶ τὴν δόξαν ἣν εἶχες μεταστήσας ἀπέλθῃ.

5. Ἄρ' οὖν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν Λέσβιον Ἀλ-
 καῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν; ἡλθες ἐκ περσέων
 15 γὰς, οὐκ ἐλεφαντίνῃ χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος
 λαβῆ, καθάπερ ἐκείνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσῇ
 ψυχῇ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην, μεγάλα μὲν ἐκ τοῦ
 γένους ἔχων τὰ παραδείγματα, μικρὰ δὲ τοῖς σαντοῦ

3 Aesch. Suppl. 358 6 Ep. 648 13 Alc. fr. 33 B

14 γὰρ παρ' ἡφαιστ' γὰς ἐλεφαντίναν λαβάν τὸ ξίφος χρυ-
 σοδέταν ἔχων Cod. Par. gr. 963 fol. 15 in marg praemisso
F. Morel, quod indicat scholion aut a Morello ipso profectum
 aut ex huius editione transsumptum esse.

3 ἅπανθ' *S* edd 1 δ' ἐμοὶ scripsi δέ μοι libri edd
 5 οὔτε ex οὐ τι corr *Mo*² „aut οὐχὶ aut οὗτοι videtur prae-
 stare“ Re 7 τὰ — 9 βοῶσιν citat Macar. Chrys. fol. 77^v prae-
 misso λιβανίου σοφιστοῦ· ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ Ιουλιανῶ: λόγ. α
 | καλὰ supra καλοῦς *Mo*² 11 φόβον παρέχει *S* Mor | μὴ ποῦ
 τι Laur. LXX 13 edd 12 εἶχον *VS* Mor 13 καιρὸν οὖν
 ἄρ' ἔχει μοι *MI* in quo μοι inser m² 15 γὰς *B* γῆς *M*
 18 καὶ μικρὰ δὲ *B* | σαντοῦ scripsi e *VUIMo* αὐτοῦ reliqui
 libri (ex αὐτοῦ *A* et α in rasura 2 litt *M*) edd

καὶ τὰ μέγιστα ἀποφήνας. 6. οἶον γὰρ τι τὸ τῶν
Αἰακιδῶν γενέσθαι φασίν, ἀγαθὸς μὲν αὐτὸς *Αἰακός*,
οἱ δὲ ἐξ ἐκείνου γνωριμώτεροι τοῖς ἔργοις, εἰς *Ἀχιλλέα*
δὲ τὸ σπέρμα προβαίν καθ' ὑπερβολὴν ἐξέλαμψε, τοι-
οὔτόν τι καὶ τὸ νῦν· γενναῖοι γενναιότερον ἔτεκον καὶ 5
τὴν ἡδίστην ἦτταν ἡττήθησαν καὶ κοινὴν ταύτην ἀπάν-
των ἐποίησαν. ὅταν γὰρ οἱ τῶν ἄλλων ἀμείνους δεύ-
τεροί του γένωνται, μειζόνως τούτους ἀπέφηναν ἐκεί-
νου δευτέρους, ὧν ἦσαν αὐτοὶ καλλίους. 7. πόρρωθεν
δὲ ἄρα καὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἤρξω κρατεῖν. οὐ γὰρ 10
ὅμοια τὰ ἐν παισὶ σοὶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ αἱ
κρηπίδες παραπλήσιαι. τῶν γε μὴν εὐθὺς ἐν ἀλορυ-
γίσι τραφέντων | ὁ τὰ πρῶτα μετασχὼν ἰδιώτου R 407
τάξεως ἐμπειρότερος εἰς ἀρχὴν, ἐξ ἀγορᾶς ἔχων τὴν
μάθησιν ὧν διοικήσειν ἔμελλεν. 8. οὕτως μὲν τῶν 15
πρὶν ἢ λυσιτελεῖν βασιλευσάντων κρατεῖς, ὅτ' ἄμεινον,
ἐπὶ τοῦτο ἦκων· τοὺς δ' αὖ μετὰ νοῦ τοῦτο ἐσχηκότας
νικᾶς ἐτέρωθεν, μᾶλλον δὲ καὶ τούτους ἀκείνους ἀπὸ
τῶν αὐτῶν νικᾶς, [ἐκ] παιδείας καὶ λόγων, οἷς εὐθὺς
ἐκ νέου τὴν ψυχὴν ἀρδόμενος ὑπὸ τῶν τὸ μέλλον ἐπι- 20
σταμένων θεῶν πόρρωθεν ἐδημιουργοῦ πρὸς τὴν παρ-
οὔσαν τύχην δεινὸν ἡγουμένων, εἰ τὸν μὲν ἐφ' ἄρμα

17 Plat. Men. p. 88 B

1 καὶ om B 4 εἰς S Mor | τοιοῦτό I sed ó in ras m²
7 ὅταν — 9 καλλίους citat omisso γὰρ Macarius fol. 77^v 8 „ποιον
Cod. vetus Reg.“ Mor 10 δ' Re 11 „τοῖς *Cod. vetus Reg.*“
Mor qui om 12 κρηπίδες VBM | γε μὲν C sed ε alterum
in η corr f μέν γε A (sed in ras m²) PV Re μὲν γὰρ Mo et
in ras I 13 ante ἰδιώτου ras 2 litt I 14 εἰς ἀρχὴν ἐμ-
πειρότερος Mo 15 γνῶσιν V 16 „*Cod. Vet. βουλευσάντων*“
Mor | ὅτε S Mor 17 τοῦθ' S edd | νοῦ scripsi auctore
Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) σοῦ libri edd | τοῦτ' S edd
19 ἐκ „*malim abesse*“ Re cancellavi

ἀναβησόμενον σὺν τέχνῃ τοῦτο δέοι ποιεῖν ἢ βεβλά-
φθαι μετὰ τῶν ἱππῶν, ὁ δὲ τῆς οἰκουμένης τὰς ἡνίας
ληψόμενος σὺν ἀμαθίᾳ τοσαύτης ἡνιοχῆσεως ἄπτοιο
καὶ τοῖς ἐσθήμασι τῶν ἀρχομένων κρείττων ὢν ἐν τῷ
καλλίονι λείποιτο.

9. Ἐρίγνουντο τολύνην ἀρχαὶ τοῦτο τοῦ μανθάνειν,
ὅτε περ τοῦ παιδεύειν ἐμοί, καὶ πεφυκῶς ἐξ ὧν ἴσμεν
πάντα ἀφελὼν ὄγκον ἐβάδιζεν εἰς διδασκάλου κατα-
στήσας αὐτὸν ἐν τῷ τῶν ἄλλων μέτρῳ καὶ δι' ὧν μὲν
10 ἐτίμα τὸ περὶ ταῦτα ἴσον, ἡγαπᾶτο, νίκην δὲ κἀνταῦθα
λαμπρὰν ἀνηρεῖτο, σποράν μὲν τὴν αὐτὴν τοῖς ἄλλοις
δεχόμενος, ἐν δὲ τῷ τόκῳ τὴν νεότητα παριών. 10. δο-
κῶν δὲ βασιλεὶα πανταχόθεν πρόπειν καὶ κινῶν ἐπὶ
τοῦτο τὰς τῶν ὁρώντων γλώττας, ἵνα μὴ τοιοῦτος ῥέη
R 408 λόγος ἐν ὁμίλῳ πολλῷ καὶ | πόλει φρόνημα ἔχουση,
16 πέμπεται τῇ Νικομήδους ἐνδιατρίψων, ὥς ἀσθενεστέρα.
11. τὸ δὲ ἦν ἀρχὴ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν αὐτῷ τε καὶ
τῇ γῇ. ἦν γὰρ τις σπινθήρ μαντικῆς αὐτόθι κρυπτό-
μενος μόλις διαφυγὼν τὰς χεῖρας τῶν δυσσεβῶν. ὕφ'

11 Her. IX 64. VI 103, 1

19 Κυπρί[ον]· Λιβάνιε θεομισές, κάκιστ' ἀπολούμενε κολά-
κων, ἀθέου τυραννίδος ἀγεννέστατε θεραπευτά, οἷα μῆνη, οἷα
φθέγγη θεοῖς κιβδήλοις καὶ ἀσεβείᾳ συνηγορῶν *Μο* (et *Mutin.*
181 fol. 120) (Cyprium non quem *Re* dicit *Apostolium*, sed
Georgium Cyprium fuisse conicio cf. ad t. IV 348 R). — φίλος,
τοὺς εὐσεβεστάτους ἀσεβεῖς ὀνομάζων ἑλαθεῖς σπαντὸν γραψάμενος
ἀσεβείας *Μ* m. rec.

1 δέοι τοῦτο *Μο* 3 γρ τοι 3 τοσαύτης *Σ* τοιαύτης *Μο* | ἡνιοχῆ-
σεται *Σ* 6 ἐρίγνουντο *Υ* 9 ' in αὐτὸν e ' corr *P*³*I*³ αὐτὸν
ΒΜΜο *Μο* 13 πανταχόθεν reposui e libris ἀπανταχόθεν edd
| νικῶν *Re* quod correxit *Iacobs* *Ach. Tat.* p. 944 κοινῶν *Μο*
14 τοῦτο reposui e libris cum *Iacobsio* l. l. τοῦτο edd | ἐφούν-
των *Sinten*is num ἐρώντων? | γλώσσας *ΒΜΜο* 15 φρόνημα
ἐχούση πόλει *Μο* 16 ἐν ante ἀσθενεστέρα inser *I*³

ὃ δὴ πρῶτον τὰφανὲς ἀνιχνεύων τὸ σφοδρὸν μῖσος κατὰ
 τῶν θεῶν ἐπέσχετ' ὑπὸ τῶν μαντευμάτων ἡμεροῦμενος.
 12. ὥς δὲ ἦκες εἰς Ἰωνίαν καὶ εἶδες ἄνδρα καὶ δοκοῦντα
 καὶ ὄντα σοφὸν καὶ περὶ τῶν τὸ πᾶν δὴ τοῦτο τεκτεν- 5
 μένων τε καὶ διατηρούντων ἤκουσας καὶ πρὸς τὸ κάλ-
 λος τῆς φιλοσοφίας ἔβλεψας καὶ τοῦ ποτιμωτάτου τῶν
 ναμάτων ἐγρέσσω, ταχέως ἀποσεισάμενος τὴν πλάνην καὶ
 διαρρηξέας ὥσπερ λέων τὰ δεσμὰ καὶ τῆς ἀχλὺς ἀπαλ-
 λαγείς ἀλήθειαν μὲν ἀντέλαβες ἀγνοίας, τὸ δὲ γνήσιον
 τοῦ νόθου, τοὺς δὲ παλαιοὺς ἄρχοντας ἀντὶ τοῦ νεωστὶ 10
 κακῶς εἰσχωμάσαντος. 13. μὴ γὰρ δὴ τοῖς ῥήτορσι
 τὸν ἀμείνω χορὸν, καὶ γὰρ τοῦτο θεῶν ἔργον | εἰς R 409
 μέγεθός σοι τὴν διάνοιαν διὰ τοῦ Πλάτωνος ἀρόντων,
 ὅπως ὑψηλῇ γνώμῃ μέγεθος ὑποδέξαιο πραγμάτων, ἥδη
 τοῖσιν ἰσχυρὸν ἐκάτερα, δρόμῳ τε γλώττης καὶ μαθήσει 15
 τῶν ὄντων, πρὶν ἢ βοηθεῖν ἔχειν τοῖς ἱεροῖς, ἐμήνυες,

1 Pl. χ 192 3 cf. p. 20, 4 sq. 6 Plat. Tim. p. 75 E
 11 cf. p. 29, 9 sq.

3 ἄνδρα] τὸν Μάξιμον suprascr. A m. ant. et P² τὸν Μάξι-
 μον ξοικε λέγειν τὸν ἐκ Τύρου, ὃ χρησάμενος Ἰουλιανὸς ἡγεμόνι
 εἰς τὸ τῆς ἀσεβείας βάραθρον κατηρέχθη I m. poster. et Laur.
 LXX 13 fol. 196^v et „utroque cod. Reg.“ (= Par. 3035. 963) apud
 Morellum 11 κακῶς] τί δ' ἂν ἕτερον τοσαύτην τῷ φιλοχρη-
 στοτάτῳ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ παρὰ τῶν ὀρθῶς ἐπισταμένων
 ψηφίζεσθαι προὔξενυσεν εὐφημίαν, ὅσην τὸ ὅμας ἐπ' αὐτὸν τοι-
 αῦτα μελαγχολῆσαι κακὸς κακῶς ἐπιτρέψαι προθυμηθέντα; I
 m. post. et omissa voce Κωνσταντίνῳ Laur. et cod. Reg. Mor

1 ὦν MoS 2 ἐξημερούμενος Mo sed εἰ inser m², S edd
 4 ὑπερ Mor qui adnotat: „περὶ cod. vet.“ | τῶν inser I²
 5 τε καὶ διατηρούντων inser I² 9 τὸ γνήσιον δὲ I (sed in
 hoc post τὸ ras 2 litt) S Mor 11 εἰς in εἰσχωμάσαντος era-
 sum V | δὲ Mo 12 χορὸν scripsi auctore Re Anim λόγον
 M et e χρόνον corr I² χρόνον reliqui libri edd 13 τὴν
 διάνοιαν om B 15 ἐκάτερα I sed acutus supra ε erasus et α
 (2) in ras ἐκατέροις VBS Mor | καὶ μαθήσει] μαθήσει τε Re

5*

ὅτι καιροῦ διδόντος οὐκ ἀμελήσεις, θακρύνων μὲν ἐπὶ τοῖς κειμένοις, στένων δὲ ἐπὶ τοῖς σεσυλημένοις, ἀλγῶν δὲ ἐπὶ τοῖς ὑβρισμένοις, διδοὺς τοῖς πλησίον ὄραν ἐν τῇ παρούσῃ λύπῃ τὴν ἐσομένην βοήθειαν. 14. τοῖς αὐτῆς δὲ ἐλπίδος ἀναφρομένης ἅπαν ὅσον ἔκκριτον καὶ νοῦν ἔχον ἐν ἡπείρῳ καὶ νήσοις, μετὰ σοῦ ταῖς εὐνοίαις ἐτάττετο συγκατασκευάζοντες τὴν βασιλείαν οὐχ ὅπλοις οὐδὲ ξίφεσιν, ἀλλ' εὐχαῖς λαυθανούσαις καὶ κρυπτομέναις θυσίαις, μάντις τε ἅπας ἐνεργὸς ἦν 10 ἐπιθυμῶν προμαθεῖν τὸ νῦν ὁρώμενον. θεοὶ δὲ εὐμενεῖς ἐπένευον. 15. οὕτω πολὺ πρὸ ταυτησί τῆς χλαμύδος ἐβασίλευες καὶ τὴν ἀρχὴν εἶχες ἔργῳ καὶ πρὸ τοῦ σχήματος. ὅταν γὰρ ἡ <τῷ> τὸ βουλούμενον ἄρχεσθαι, καὶ μὴ πῶ τὸ ποθοῦμενον ἐφειστήκη, ταῖς τῶν ἐπιθυ- 15 μούντων γνώμαις ἐν τάξει τοῦ κρατοῦντός ἐστι. 16. θεοὶ δέ σε τῆς μεταβολῆς ἀγασθέντες καὶ ὧν ὑπὲρ αὐτῶν ἐργώκεις τε ἤδη καὶ δράσειν ἐμελλες μισθοὺς τοὺς μὲν ἐδίδοσαν, τοὺς δὲ ἡτοίμαζον. ἡτοίμαζον μὲν τὸ σκῆπτρον, ἐδίδοσαν δὲ τὴν σωτηρίαν, ὅτε δὴ τῆς θα- 20 λάττης ἀναταραχθείσης ἐκ πνευμάτων συκοφαντικῶν καὶ σκάφους τοῦ μὲν καταδύντος, τοῦ δὲ περικλυζομένου καὶ τοῦ κύματος ὑπὲρ τῶν τοίχων αἰρομένου

21 cf. p. 20, 12sq. 22 Od. μ 420

2 et 4 δ' Re 5 ἔγκριτον Mor 6 ἐν ἡπείρῳ καὶ νήσοις
om S 11 χλαμίδος Mo χλανίδος Iacobs „Vide Themist.“
(num p. 63, 10 ed. Dind.?) at cf. p. 31, 4 et or. XVIII § 120
p. 562, 5 R 13 ὅτι S τῷ inserui auctore Gasda qui prae-
terea ὅτῳ γὰρ ἂν coni 14 ἐφειστήκει in ἐφειστήκη corr I et in
ἐφειστήκη m² ἐφειστήκει U ἐφειστήκει M ἐφειστήκει Mo
19 θαλάσσης V 22 τὸν τοῖχον UIBMMo „quod prae-
feram“ Re et coni Hemsterhus. ad Lucian. t. I p. 285 οὗς
τοίχων V τῶν τοίχων e τὸν τοῖχον corr A τῶν

Διοσκούρους ἄνωθεν ἐκ κοινοῦ βουλευτηρίου πέμψαν-
τες ἐξήρπασαν τοῦ κλυδωνίου τὸ πλοῖον.

17. | Καὶ ταυτὶ μέν, ὥς ἐνῆν, μάλιστα σκιάσας R 410
διήλθον ἐν ᾧ σοι τρόπῳ χαριούμενος ἥδειν· μεγαλο-
ψυχίας γὰρ δὴ περιουσία καὶ τοῖς ἡδικοκόσιν ὦν πέ- 5
πονθας ἡφίεις τὴν μνήμην. ὁ πειράσομαι μὲν ἐν τῷ
λόγῳ φυλάττειν, οὐκ ἐόντων δὲ παντελῶς τῶν πραγ-
μάτων ἔστω συγγνώμη.

18. Πάλιν τοίνυν ἐνεθυμήθην, ὅτι καὶ ὅσα σοι τῆς
τιμῆς ἀφαιρεῖν ἐδόκει, καὶ ταῦτα τῆς καλλίονος μόρας 10
ἦν γνώμη θεῶν. ὅτε γοῦν ἀφηρέθης τὴν τοῦ βαδί-
ζειν ὅποι βουληθείης ἐξουσίαν, ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ κατε-
κλείσθης, ἐφ' ὃ πάντως ἂν ἔδραμες ἐξουσίας ὑπαρχού-
σης. εἰς γὰρ τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ σοφωτάτην καὶ θεο-
φιλεστάτην καὶ κοινὴν ἐρωμένην ἀνθρώπων τε καὶ 15
θεῶν, τὰς Ἀθῆνας, ἐπέμπου, καὶ παραπλήσιον ἦν, ὥσπερ
ἂν εἰ δίκην ἀπαιτῶν ἕνα τῶν Φαιάκων Ἀλκίνοος ἐν
τῷ κήπῳ καθείρξας εἶχεν. 19. ἐγίνετο δὴ ταῦτ' ὅσον
τε καὶ τῆς πόλεως κέρδος. σύ τε γὰρ ἐώρας τὴν πό-
λιν ἥ τε πόλις ἐκτὰτο σύμμαχον ἀνάγκαις ἀγράφοις 20
ταῖς ἀπ' εὐνοίας κατελιγμένον εὖ ποιεῖν διὰ πάντων

14 Plat. Tim. p. 24 C. Aristid. t. I 58, 5 sq. D.

1 Διοσκούρους I sed o in ras m² 3 συσκιάσας I sed συ
διήλθον
inser m², BMo 4 ἐπῆλθον Mo 5 δὴ om Re 6 ἥ
supra ὁ in ὀφείεις Mo ὀφείεις Mor | κἀγὼ inter μὲν et ἐν
interponendum coni Re 13 ὁ in ras I² et ex ὧ corr A³
ὧ UBM ὧν Mo | πάντως² Mo 14 καὶ σοφωτάτην om Mo
16 θεῶν γῆν τὰς S Mor 17 ἂν in γὰρ corr Mo³ 18 ἐγί-
νετο V ἐγένετο edd | δὲ S edd | ταυτὸν UBMo et I sed in
hoc ν erasum 19 κράτος B et γε in marg Mor | ἐώρακας
Mo 21 ἀ supra ἐ in ἐπ' Mo²

τὴν λῆξιν τῆς Ἀθηνᾶς. ὥφθαι δὲ ὑπὸ σοῦ τὴν πόλιν
 ἐφην, ὅτι δὴ γέμων ἐκ τῆς Ἰωνίας λόγων οὐδὲν ἐδεή-
 R 411 τῆς τῆς μητροπόλεως εἰς σοφίαν, ἀλλ' | οὗ μαν-
 θάνειν νόμος, ἐνταῦθα δεικνύειν εἶχες ἂ κομίζων
 5 ἀφ᾽ ἑξο.

20. Τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἔτι μείζω τὴν ἀπόδειξιν ἔχει
 τοῦ βουλαῖς δαιμόνων διοικεῖσθαι σοι τὸν βίον, καὶ
 ὡς περιστάντες ἐφρούρουν τε φιλοπόνως καὶ φόβων
 ἔλθόν τε καὶ πρὸς δύναμιν ἤγον, οὐ κατὰ μικρὸν ἐργα-
 10 ζόμενοι τὴν μετὰστασιν ἐν μήκει χρόνων, ἀλλ' ἀρχι-
 στρόφῳ μεταβολῇ τὴν βασιλείαν δόντες, ὅποια τὰ τῶν
 θεῶν, οὐδὲν χρῆζοντα διατριβῆς, ἀλλὰ συνάπτοντα
 τοῖς ἐγνωσμένοις τὸ πέρας. 21. οὕτω δὴ καὶ σὲ μετὰ
 μὲν τοῦ τριβωνος Ἀθήνηθεν ἀνέστησαν, ἐν δὲ τῇ κρα-
 15 τούσῃ κατὰ νόμον ἐσθῆτι ταχέως ἔδειξαν ἀπιστεῖν τε
 τοῦ διδόντος ἀναγκαζομένου καὶ πειθομένου πιστεύειν
 καὶ νῦν μὲν ἀνειργομένου, νῦν δὲ παρακαλουμένου,
 τὸ μὲν ἐξ ὧν αὐτῷ συνήδει πεπονθότος, τὸ δὲ ἐκ τῆς
 σῆς φύσεως δεχομένου, πολλάκις ἐφ' ἐκάτερον μετα-
 20 πλίντοντος, ἥως ὁ φόβος ὑπεχώρησε τῇ πίστει. 22. οὐ
 μὴν ἐκ τῶν λείων καὶ ἥττον ἐπιπόνων, ὥσπερ εἰκὸς
 πῶλον τό γε πρῶτον ὑπαγόμενον ζυγῷ, τῆς βασιλείας

1 cf. or. XII p. 21, 1

11 Thuc. II 53, 1. cf. I 618, 15 R

2 οὐχ ὅτι Gasda | τῶν ἐκ Gasda | οὐδὲν] τι Gasda
 3 ἀλλὰ edd 5 ἀφ᾽ ἑξο Mo et M sed in hoc in ἀφ᾽ ἑξο corr m^s
 7 βουλαῖς supra βουλῆς Mo² | διοικῆσεσθαι Mor 8 τε om
 εἰς
 Mo | φόβον UIBMMo 9 πρὸς I εἰς BM | οὐ in ras P²
 10 γὰρ περιστρόφῳ in marg Mor 11 διδόντες S edd | οἷα S
 Mor 13 καὶ σὲ] σε καὶ S Mor 16 καὶ μὴ πειθομένου V
 18 ' in αὐτῷ ex ' corr B¹ αὐτῷ U αὐτῷ MMo 19 πολλά-
 κισ καὶ ἐφ' Mo 22 τό γε scripsi τό τε libri edd τε delen-
 dum censet Sintenis | γὰρ ἐπαγόμενον in marg Mor

ἦπτον, ἀλλ' ὥσπερ εἰ πρῶτον πλέων ἀπὸ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τὴν πρώτην ἀναγωγὴν ἐποιοῦ, χαλεπώτατον γε πορθμοῦ, ὥς Ὅμηρός τε δηλοῖ καὶ μαρτυρεῖ Θουκυδίδης, οὕτως ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ἥδ' ἐστὶ πολέμου χωρίον, ἀρχὴν ἐβάλου τῶν βασιλικῶν ἄθλων. 23. καὶ 5 τὸ μὲν σχῆμα ἦν δεχομένου μέρος τῶν ὄντων, τὸ δὲ ἔργον τὰ μὴπω | παρόντα κτωμένου. ἐπορεύου γὰρ R 412 ἐπ' ὀνόματα πόλεων μᾶλλον ἢ πόλεις καὶ ποιήσω πόλεις ἢ χρησόμενος οὐσαις· ὥστε ἐφ' αἷς οἰκιστῇ γῇν ἔρημον οἰκίζοντι τῶν προσοικούντων οὐκ ὄντων. 24. τοῦ 10 γὰρ τῶν βαρβάρων δεύματος ἐπικλύσαντος τὴν Γαλατῶν εὐδαιμονίαν, μᾶλλον δὲ πεποιηκότες τῶν βαρβάρων τὰ τούτων, οὐ γὰρ πάντα ἐφεξῆς ἐφθείραν, ἀλλ' εἶχον ὅσα ἐξῆν ἄγειν καὶ ἦσαν ἰσχυρότεροι τοῖς ἐνθεν προσγενομένοις, οὐκ ἡγάπησας, εἰ στήσαις τὴν ὕβριν, 15 οὐδὲ τὸ μὴ τι παθεῖν ἀρκεῖν ἡγήσω, καίτοι καὶ τοῦτο ἦν μέγιστον ἐν μέσῳ ληφθέντα τοῦ πυρὸς κρείττω γενέσθαι τῆς φλογός, ἀλλ' εἰ μὴ μικρὰν αὐτοῖς καταστήσαις τὴν ἡδονὴν ἣν ἡδοντο νικῶντες, καὶ τὴν λείαν ἐπιζήμιον ἣν ἀπῆγον τρυφῶντες, οὐκ ἡξίους εἰς τὸν 20 ἥλιον ἐλευθέρως βλέπειν, ἀντὶ τῶν ἐκδεδωκότων ὁ πειρώμενος ἀνασώζειν αἰσχυρόμενος.

25. Ἐνταῦθα δὴ τοῦ λόγου γενόμενος Ὅμηρος μὲν

3 Od. μ 73 sq. 235 sq. 4 Thuc. IV 24, 4 5 Plat. ep. 7
p. 326 E 23 Pl. β 484

1 ὥσπερ εἰ U et ex ὥσπερ εἰ corr I 3 πορθμῶν S edd
3 τε inser I² om M 4 ἡ δὲ Re num ἦ γ' ? 11 τῶν
Mo 13 ἐφεξῆς om S Mor 15 προσγινομένοις V et supra
προσγενομένοις Mo² 16 καίτοι — 18 φλογός om S Mor, qui
verba ἦν μέγιστον — φλογός „scholium στηλικὸν in Iulianum“
esse credidit (p. 23) 21 ἐλευθέρους ὁμμασι S edd

ἂν εἶπεν· ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώ-
 ματ' ἔχουσαι, ἐγὼ δὲ σοῦ δεηθείην ἂν εἰπεῖν, ὅπως
 ἕκαστα πέπρακται. δεῖ δὲ οὐδέν σοι πρὸς ταῦτα στό-
 4 ματος, ἀλλ' ἀποχρήσει δοῦναι τὴν συγγραφὴν ἣν ὦν
 R 413 αὐτὸς ἔπραξας συνέθηκας ὁ αὐτὸς γενόμενος | καὶ
 στρατηγὸς καὶ συγγραφεύς. 26. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν μοι
 χορηγήσει πρὸς μῆκος λόγου μικρὸν ὕστερον, ἐπειδὴν
 εἰς τὸ πᾶν ἀφείναι πέλαγος ὁ θεὸς ἐπιτρέπη, νῦν δὲ
 τὸ κεφάλαιον τῶν εἰργασμένων, καὶ γὰρ εἰς ἅπασαν
 10 ἐξέδραμε τὴν οἰκουμένην, εἰρήσεται.

27. Τοὺς μὲν διώκοντας φεύγοντας ἔδειξας, τοὺς
 ἐπιτηχότας δὲ ἐλαύνοντας, τοὺς μὲν ἀρπάζοντας ἀποδι-
 δόντας, τοὺς δὲ ἀφαιρεθέντας κομιζομένους, καὶ μετῆλ-
 λαξας φόβον καὶ θάρος, ῥώμην καὶ ταπεινότητα, τὸ
 15 μὲν τρέμειν εἰς τοὺς ἐναντίους ἀπώσας, τὴν δὲ ἐκεί-
 νων ὑπεροχὴν εἰς τοὺς οἰκείους μεταστήσας. 28. οὐκ
 ἔστιν ὅπως ταῦτα σὺ χωρὶς τῆς Ἀθηνᾶς εἰργάσῃ, ἀλλ'
 ἔχων Ἀθήνηθεν τὴν θεὸν καὶ βουλῆς κοινωνὸν καὶ
 πράξεων συνεργὸν, ὥσπερ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν ἀλλόκοτον

8 Her. VII 193. Thuc. VII 19, 4. Io. Chrys. ad pop. Ant.
 = t. II p. 90 A ed. Montf. homil. VII 19 Π. θ 364 sq. Od.
 λ 626. cf. ep. 535. 1045

7 χορηγήσει· ἀντὶ τοῦ βοηθήσει· πρὸς δ καὶ Πλάτων· εἰ
 καὶ ἔτι ἐπιχορηγοῖς τῷ λόγῳ V (Theaet. 179 D ?)

1 ἔσπετε VUBMS ^{ἐπ}ἔτε Mo | νῦν] δὴ Mo 2 δέ σου
 AUIBMMo 3 δεῖ e δὴ corr I² | οὐδὲ Mor | ταῦτα inser I²
 om CAUBM 4 ἦν — 5 ἔπραξας in marg Mor, ἦν αὐτὸς
 ὁ πράξας in textu 5 ἔπραξας αὐτὸς? | γινόμενος V 8 ἐπι-
 τρεπή V ^ψἐπιτρέψη MoI sed in hoc ψη in ras m² ἐπιτρέποι U
 12 τοὺς ἐπιτηχότας δὲ] τοὺς δὲ (δ' I) ἐπιτηχότας IS Mor δὲ
 eras I δ' Mo 14 ῥώμην] καὶ ῥώμην Mo 16 μετα-
 στήσας εἰς τοὺς οἰκείους S Mor 19 πράξεως PVS Mor

κύνα, πάντα μὲν εἶδες τοῖς λογισμοῖς ὀρθῶς, πάντα
 δὲ τοῖς ὅπλοις ἐπετέλεσας γενναίως, οὐ πέμπων στρα-
 τιώτας ἐκ χαρακώματος οὐδ' ἐν σκηνῇ καθήμενος περὶ
 τῶν ἐν τῇ μάχῃ πυνθανόμενος, ἀλλὰ καὶ ποδὶ χρώ-
 μενος καὶ χεῖρα κινῶν καὶ δόρυ σείων καὶ ξίφος ἔλ- 5
 κων, αἵματι τῶν ἐναντίων παρακαλῶν τοὺς στρατιώτας,
 ἐν μὲν ταῖς σκέψεσι βασιλεύων, ἐν δὲ τῷ τάττειν στρα-
 τηγῶν, ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς ἀριστεύων. 29. τοιγαρ-
 οῦν πολλάκις ἐπανήλθες χρήζων περιπλῦναι τὰ ὅπλα
 | γέμοντα φόνου βαρβαρικοῦ, καὶ σε διεδέξατο R 414
 τράπεζα τῶν πολλῶν οὐ διαφέρουσα· πλεῖω μὲν 11
 γὰρ πράττειν ἡξίους, μᾶλλον δὲ τρυφᾶν οὐκ ἠνείχου.
 30. τίνας οὖν οἱ τούτων καρποί; Γαλατῶν αἱ πόλεις
 ἀνίσταντο θεωρούντων μὲν ἡμῶν, οἰκοδομούντων δὲ
 τῶν βαρβάρων. ὥσπερ γὰρ ἦν ἔτεμον Σπαρτιάται γῆν 15
 Τεγεατῶν, ταύτην εἰργάζοντο τοῖς νενικηκόσι χολίνας
 ἔχοντες, οὕτως ἄς οἶδε κατήνεγκαν πόλεις αὐτοὶ ποιεῖν
 ἡναγκάζοντο, καὶ χεῖρες αἱ μαθοῦσαι κατασκάπτειν
 ἀνορθοῦν ἐπαιδεύοντο. 31. λεῶς δὲ τοῖς ἄστεσιν οὐκ
 ἐκ τῶν ἀργῶν οὐδὲ σύμμικτος οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων, 20
 ὥστε τὰ μὲν ἄψυχα τοῖς πρὶν εἰοικέναι, τὸ δὲ κυριώτε-
 ρον χεῖρον εἶναι τοῦ πρόσθεν, ἀλλ' ἀπέδωκας πάσῃ
 μηχανῇ τὰς μὲν οἰκίας τῷ τόπῳ, ταῖς δὲ οἰκίαις τὰ
 σώματα. καὶ κατήεσαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες

15 Her. I 66, 2 16 Dem. de cor. § 129 p. 270, 8

1 post ὀρθῶς rasura 6 litterarum I 2 εἰ in ἐπετέλεσας
 in ras I² ἀπετέλεσας U ἐτέλεσας B 7 ἐν δὲ — στρατηγῶν
 in marg B² 9 τὰ ὅπλα περιπλῦναι S edd 10 καὶ σε Re
 11 τῆς τῶν coni Re 13 οὖν om Mor 14 ὡμῶν APMS
 Mor „recte, ni fallor“ Re τῶν οἰκείων B 15 post ἔτεμον
 rasura 10 litt B 16 σχολίους coni Mor not. p. 184
 19 ἐπανορθοῦν M

ἐκ δουλείας ἀδίκου πρὸς εὐδαιμονίαν ἀρχαίαν, καὶ
 παρ' οἷς ἐτράφησαν ἐν οἰκειῶν τάξει, παρὰ τούτων
 ἐτρέφοντο πάλιν ἐν δεσποτῶν νόμῳ. ἡ δὲ τροφή
 σίτος ἦν, μισθὸς εὐρήνης. 32. πολλῶν δὲ ἀγγέλων
 ὥς τὸν πρεσβύτερον θεόντων ἤτησε μὲν στρατιὰν οὐ-
 δείς, νύκην δὲ πάντες ἐμήνουν. ὁ δὲ λόγος φερόμενος
 εἰς Μήδους ἐνέπεσεν. εἶθ' οἱ μὲν εὐχοντό σε περὶ
 R 415 τὸν Ῥῆνον μένειν, οἱ δ' αὖ περὶ | Ῥῆνον διαβῆναι
 σε τὸν Τύρρητα καὶ σφίσι μὲν ἕτερον ἀντιταχθῆναι,
 10 σὲ δὲ καὶ Πέρσας ἐπιδείξαι τὴν αἰχμήν.

33. Ἀγαμαὶ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, οἳ στεφα-
 νούμενον σε τοῖς τροπαίοις ὀρῶντες οὐκ ἤνεγκαν μὴ
 περιθελῖναι τὸν ἐκ λίθων στέφανον δεινὸν νομίζοντες
 15 τὸ μὴ συμβαίνειν τοῦνομα τοῖς ἔργοις μὴδὲ συνᾶδειν
 τὴν τιμὴν ταῖς νύκταις. καλούσης τολύην αὐτῆς τῆς
 ἀνδραγαθίας τὸ γέρας εὖ ποιοῦντες ἠκολούθησαν,
 ὥσπερ ἀρίστῳ στρατιώτῃ σκευὴν ἀμείνω διδόντες ἀντὶ
 τῆς χείρονος. 34. ταυτὶ δὲ ταῖς μὲν φαινομέναις
 20 ἀνάγκαις ὑπ' ἐκείνων ἐδράτο, ταῖς δὲ κρυπτομέναις
 ψήφοις ὑπὸ τῶν θεῶν ἐκυροῦτο τῶν τε συμπαραταξα-
 μένων αὐτῷ τῶν τε ἄνωθεν τεθεαμένων τὰς μάχας.
 ὃ νυκτὸς ἐκείνης ἱερᾶς, ὃ φιλονεικίας ὀπλιτῶν ἐνθέου,
 ὃ θορύβου πομπῆς ἡδύλου, ὃ μακαρίας ἀσπίδος, ἡ

21 cf. p. 30, 19sq. 24 Amm. XX 4, 17

11 Τὸ ἄγαμαί ἔστιν ὅτε καὶ γενικῇ δόσεις, ὅτε παρ' ἐλπί-
 δας (παρελπίδας V) θαυμά τι μηνύεις V

2 ἐστράφησαν Mo 3 ἐστρέφοντο Mo 7 εἰ ἐχοντο
 in ras P^s 8 τὸν om Re 9 σε περὶ τὸν M τὸν om V
 10 τὴν αἰχμήν ἐπιδείξαι BS edd 14 καὶ τὸν BS Mor
 15 συμβῆναι V | μὴ δὲ libri corr Mor 22 αὐτῶν CAPUIS Mor

τὸν τῆς ἀναρρήσεως ἐδέξατο νόμον προπωδεστέρα σοι
 παντὸς εἰωθότος βήματος. ὥς καλὸν μὲν σοῦ τὸ διω-
 θεῖσθαι τὴν δόσιν, κάλλιον δ' ἐκείνων τὸ κατεπείγειν
 τὴν λῆψιν, ἐπεικὲς δὲ τὸ περὶ τοῦ πεπραγμένου τὸν ⁴
 θυμούμενον προαῦναι, ἀνδρεῖον δὲ | τὸ μὴ πρὸς R ⁴¹⁶
 βίαν τοῦ δοθέντος ἐκπεσεῖν. 35. ὅτε δὴ πολλῶν
 ἔθνων μυρίοις ταλάντοις ἐπὶ σὲ παρακληθέντων τὸν
 ἡγούμενον αὐτῶν ῥαδίως ἔλων τῇ τῶν κακούργων
 περιέβαλες αἰκία διδάσκων ἐν ταῖς πλευραῖς μὴ τοι-
 αῦτα κερδαίνειν, σὺ μὲν ἴσως ἐγέλας ἐπιβουλεύμενος, ¹⁰
 ἡμεῖς δὲ ἐφροντίζομεν, εἰ καὶ θαρρεῖν ὑπῆρχεν. ὁ δὲ
 πάντα ὁρῶν τε καὶ ἀκούων Ἥλιος οἶδεν, ἃ τότε ἐφρο-
 νοῦμεν καὶ τί τῷ πολέμῳ τὸ πέρας ἡτοῦμεν. οἷα δὲ
 φιλόδορος θεὸς ἔδωκε τε καὶ κάλλιον ἢ τις ἂν ἡλπι-
 σεν. 36. οὐ γὰρ ἐπέτρεψε συμπεσεῖν στρατῷ στρατὸν ¹⁵
 οὐδὲ γυνῶσαι σίδηρον οὐδὲ ἐξ ἀλλήλων οἰκείους
 ἀριστεύσαι οὐδὲ φοινηχθῆναι γῆν φόνῳ φιλάτων οὐδὲ
 τελεσθῆναι νίκην τοῖς νικῶσι λυπηρὰν οὐδὲ τοὺς αὐ-
 τοὺς καὶ κρατεῖν καὶ δακρύειν, ἀλλ' ἀποστήσας τῶν
 πραγμάτων τὸν ἕτερον, ὃ καιρὸν εἶχεν ἀπελθεῖν, ὑπὸ ²⁰
 τῷ τεχνίτῃ τοῦ βασιλεύειν τὰ πάντα ἐποίησεν, ὥστε
 σοὶ τε καθαρὸν αἵματος γενέσθαι τὸ κράτος ἐκείνῳ τε

6 cf. p. 31, 21sq. Amm. XX 9, 4. 8 Vadomarium cf. p. 26, 19.
 Amm. XXI 3, 5sq. 11 Od. λ 109 Il. γ 277

8 σημείωσαι ὅτι ἡ τῶν κακούργων αἰκία τὸ τὰς πλευρὰς
 τύπτεσθαι V

1 γο κόσμον in marg Mor | προπωδεστέρας VIS Mor
 2 μὲν σοῦ] μέσον Mo 7 τῶν M 9 περιέβαλλες Mo
 12 εἶδεν V cum scholio καὶ οὕτως· ἡλιος οἶδεν ἥτοι ἔγνω et
 Mo 13 τὸ om SMor 15 εἴσσε SMor 16 οὐδ' S edd
 18 νίκην om Mor qui in marg habet „ἴσως νίκην“ 20 οἱ Mor

τιμηθῆναι τὸν νεκρὸν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς τελευτῆς.
 37. καίτοι καὶ εἰ σιδήρω κριθῆναι τὴν ἔριν ἐδέησεν,
 οὐκ ἂν ἐτέρως τὸ πρᾶγμα ἔπεσεν, ἀλλ' ἐρῶν μὲν ἂν
 αἷμα, βραχὺ δὲ τοῦτο καὶ μικρόν. πλὴν γὰρ ὀλίγων
 5 κομιδῇ λόγων, οἵπερ ἦσαν κεκολακευμένοι, ὁ στρατιώ-
 R 417 τῆς ἅπας συνέπνει | καὶ ἐδόκει μὲν ἐπὶ σὲ τρέχειν,
 ὑπὸ δὲ σοὶ τεταξόμενος ἠπείγετο. 38. τί οὖν ἂν τις
 τῶν πάντων μάλιστα θαυμάσειε; πότερον τὴν τοῦ
 δικαίου φυλακὴν ἢ τὴν τῶν ἐπομένων ἀρετὴν ἢ τὴν
 10 καινὴν ὁδὸν καὶ τὸ προσδοκώμενον κατὰ γῆν ἔλθειν
 περιπλεύσαντα τὸ πλεόν δοῦναι τῆς κινήσεως αἰσθησιν
 μετὰ τὴν κτῆσιν ἢ τὸν ἐκπλήξαντα γένη βαρβαρικὰ
 πλοῦν [ἢ τὴν παρὰ τῶν Ἀντιοχέων σοὶ πρόπουσαν
 κωμωδίαν] ἢ τὸ τῶν κομιζομένων δώρων ἐπὶ τὴν ὄχθην
 15 κάλλος ὠνούμενων ἐκάστων παραμεῖψαι τὴν σφετέραν |
 R 418 τὸν στόλον; 39. ἐγὼ μὲν ἐραστὴς εἰμι τοῦ ποταμοῦ,
 καὶ μοι φαίνεται τοῦ καλοῦ μὲν καλλίων Ἐνιπέως,
 τοῦ γεωργοῦ δὲ χρησιμώτερος Νεῖλου δεξάμενος εὐ-

1 cf. t. I p. 561, 24 sq. R 10 cf. p. 32, 10 16 Amm.
 XXI 8, 2 17 Od. 2 238 sq.

18 γεωργὸν ἐκάλεσε τὸν Νεῖλον ἐξ αὐτῆς τῆς ἥς παρέχει
 χρείας ἀποδοῦς τὸ ὄνομα V

2 οἱ in κριθῆναι in ras P² 5 χ in λόγων in ras C^a
 7 ταξόμενος VBMS Mor | γοῦν Mor 8 τὴν τοῦ] „malim
 σὴν interponi“ Re 10 ἔλθειν scripsi auctore Re Anim
 ἔχειν libri edd 11 δοῦναι scripsi cum Mor e MoSI, in quo
 tamen ὄναι in ras m² δόντα reliqui libri et Re 12 κινή-
 σιν Gasda 13 ἢ — 14 κωμωδίαν quae in Mo et in margine
 adscripta nota γε πρόσθε in Mor (τῆς pro τῶν) exstant, ut
 additamentum irrisoris Iuliani Libaniique (num Georgii Cyprii?
 cf. schol. ad p. 66, 19) e textu removit Re 14 δῶρον Mo
 15 ν in ἐκάστων ex ι corr C^a inser P³ ἐκάστωι A

μενεῖ τῷ πόρῳ πλοῖα φέροντα πᾶσιν ἐλευθερίαν.
 40. εἶπω τι τῶν εἰρημένων λαμπρότερον; Κιλικίων μὲν
 ἡγνούνουν οὐκ ὀλλοί τοι παρὰ σφίσι συμβάν, σὺ δ' ἐκ
 μέσων Ἰλλυριῶν ἐώρας τὴν τύχην, μᾶλλον δὲ ἐκ μέσων
 Γαλατῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔπλεις κληρονόμου γνῶμη 5
 ναυπηγησάμενος τὸ πρῶτον, οὐ πολέμου μίσει, καὶ
 συνέβη δὴ πάντων καινότατον, αὐτὸς ἐρίγνου τοῖς
 ἀγγέλοις ἄγγελος, καὶ ἃ μηνύσοντας ἦλθον, ἀκούσαντες
 ἀπῆλθον. 41. καὶ οὐ τὰ μὲν τοῦ δαιμονίου τοιαῦτα,
 αἱ δὲ πόλεις ἤτιω τῆς προσηκούσης ἡδονὴν ἥσθησαν, 10
 ἀλλ' εἰ πάντες ἄνθρωποι νοσήματι κοινῷ. τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἐστερημένοι θεοῦ τινος ἐξάλφνης εὐνοίᾳ τὰς ὄψεις
 ἀπέλαβον, οὐκ ἂν μειζόνως ἐχάρησαν· οὐ γὰρ φόβος
 ἡνάγκαζε πλάττεσθαι τὴν χαράν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐκάστου
 ψυχῆς ἡ πανήγυρις ἦνθι, καὶ πᾶν ἰδίᾳ λυποῦν ἀσθε- 15
 νεστερον ἦν τοῦ καιροῦ, βοή δὲ ἐκ παντὸς χωρίου
 πρὸς οὐρανὸν γεγηθότων ἤρχετο τοῦτο μὲν ἐξ ἄστεων,
 τοῦτο δὲ ἐξ ἀγρῶν, καὶ οἰκιῶν καὶ θεάτρων καὶ ὀρεῶν
 καὶ πεδίων, φαίνεται δ' ἂν ὅτι καὶ παρὰ τῶν πλεόντων
 ἐκ ποταμῶν τε καὶ λιμνῶν καὶ θαλάττης μέσης. 20
 42. ὅπερ γὰρ Ἀσκληπιὸν φασιν Ἰππολύτῳ γενέσθαι,
 τοῦτ' αὐτὸς ἐγένου τῷ τῆς οἰκουμένης σώματι. | τε- R 419

2 cf. IV 628, 12 R

21 cf. t. I 656, 10 R

1 τὰ πλοῖα S Mor πλοῦν U 2 τί IBM MoS 3 περι
 supra παρὰ Mo² | ξυμβάν M 4 δ' Re 6 ναυ γησάμενος
 U | τοπρῶτον IB 7 δὴ τὸ πάντων S Mor | ἐρίγνου V Mor
 ἐγένου Re 10 ἡδονὴν scripsi auctore Re coll. p. 71, 19.
 ἡδονῆς libri edd 11 κοινῷ τῷ τῶν S 13 ἐχάρησαν scripsi
 auctore Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) ἐχόρευσαν libri edd
 14 τῆς in marg I² 17 ἀστέων VMo et ex ἄστων corr I²
 20 ποταμοῦ Mo 21 ὅν in ἀσκληπιόν in ras I² | φησιν Mo

θνεῶτάς τε ἀνέστησας καὶ βασιλείας ὄνομα νῦν, εἴπερ
 ποτέ, προσέλαβεν ἔργον. δίκην μὲν ἐπράξω παρ' ὧν
 μὴ λαβεῖν ἄδικον, αἰτίαν δὲ οὐκ ἐπήνεγκας οἷς ὑπῆρ-
 χεν ἀναχώρησις. ἵππων δὲ καὶ ὀρέων διαδοχὰς ὑπὲρ
 5 μεγίστων δὴ τὸ πρῶτον συστάσας τριβομένης ἔπαιψας
 ὑπὸ τῶν ἐλαυνόντων. 43. οἱ δὲ τῶν ἐθνῶν ἄρχοντες
 ὑπὸ λημμάτων οὐκ ἄρχονται, φόβος δὲ καὶ τιμῆς ἐλπίς,
 ἡ μὲν ἐπεγέλρει πρὸς ἀρετήν, ὁ δὲ εἴργει πονηρευμά-
 των. πᾶν μὲν ἀνάλωμα μάταιον ἐκβέβληται, πᾶς δὲ
 10 πόρος οὐκ εὐπρεπῆς λέλυται, πᾶσα δὲ δόσις εὐλογος
 τετέλιγται. μόνος γὰρ οἷσθα καλῶς καὶ δοῦναι καὶ μὴ
 δοῦναι, τοῖς μαχίμοις μὲν διὰ τῶν δωρεῶν παραμυ-
 θούμενος τοὺς πόρους, θανματοποιῶν δὲ τέχνας οὔτε
 καταλύσας οὔτε θανμάσας, τὸ μὲν οὐ σπαντοῦ νομίζων,
 15 τὸ δὲ δῆμοις συμφέρειν. 44. τράπεζα δέ σοι μετρία

2 Dem. adv. Aphob. § 2 p. 845, 4 15 Amm. Marc. XXV 4, 4

2 ἐπράξω] ἦτοι ἀπήτησας, ἔλαβες καὶ χωρὶς προθέσεως· οἱ
 δὲ μετὰ προθέσεως γράφοντες τῆς εἰς ἀμαρτάνουσιν· οὗς τίνα
 ἂν τις πράξαιτο πρεπωδεστέραν δίκην ἢ ἣν αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν
 ἐργάζονται εἰς τὰ τοιαῦτα ἀμαθαίνοντες; καὶ πάλιν εἰσπράτ-
 τει τιμωρίαν ἥτοι ἀπαιτεῖ καὶ τοῦτο πλὴν ἐνεργητικόν V
 11 οἷσθα] οὐ τῆς Ἑλληνικῆς συνηθείας· ἀντὶ τούτου γὰρ οἷδας
 καλῶς δοῦναι καὶ μὴ δοῦναι. τὸ δὲ οἷσθα οὕτως λαμβά-
 νεται ἀπολελυμένως· οἷσθα τὸν ἄνδρα καὶ οἷσθα τὸ τοῦ
 δεῖνος γένος V

1 ἐ in ἀνέστησας in ras I² 2 ὧ sed ν suprapos. C^a
 3 καὶ in οὐκ ἐπήνεγκας in ras I² οὐκ ἐπήνεγκας supra οὐκ ὑπῆ-
 νεγκας A²C^a οὐκ ὑπῆνεγκας UBM 4 ἐρ in ὑπὲρ in ras I²
 ὑπὸ U 5 τοπρῶτον VB | συστάσας καὶ τριβομένης Mo τρι-
 βομένης om B εἰκῇ τριβομένης Re Anim 7 γρ ὑπὲρ in marg
 Mor | „malim οὐκέτ’“ Re | αι in ἄρχονται in ras I² et in es
 corr A² ἄρχοντες cum rasura unius litterae U | ἡς supra
 τιμῶν Mo² 8 δ' Re 11 οι in οἷσθα ex η corr I² | καλὸς S
 14 καταλύσας οὔτε θανμάσας scripsi κατέλυσας οὐτ' ἐθαύ-
 μασας libri edd 15 συμφέρον Mor

καὶ σύσσειτοι Πλάτωνος ὁμιληταί, μεθ' ὧν ἐργήγορας
 ὑπὲρ γῆς ἀπάσης καὶ θαλάττης, καὶ παρεδρεύει Διὶ
 μὲν ἐν οὐρανῷ Δίκη, σοὶ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς οἱ σοφώτα-
 τοι χαίροντες τῇ φορᾷ τῆς ψυχῆς, ἣν παρ' ἡμέραν
 ἐκφέρεις. 45. ἡ δὲ φορὰ ποικιλωτέρα παντός, οἶμαι, 5
 λειμῶνος. ἥς ἐστὶ μὲν καὶ τὸ ταῖς πόλεσιν ἐπανορθώ-
 σαι τὴν πενίαν | ἐξεληλαμέναις ἀρχαίων τε καὶ δι- R 420
 καίων κτημάτων, ὃ τοὺς μὲν ἰδίους οἴκους μεγάλους
 ἐποίησε, τοῖς δὲ κοινοῖς περιέχεεν ἀμορφίαν, ἔτι δὲ
 τὸ τοῦδε ἀλλιόν τε καὶ μείζον, τὸ δοῦναι πάλιν θεοὺς 10
 ἀνθρώποις ἐπιτρόπους πάσαι τοῦ γένους ἄνευ τῶν
 μεγάλων κυβερνητῶν ἐκῇ φερομένου καὶ περιρρηγνυ-
 μένου ταῖς πέτραις. 46. καὶ γέγονεν, ὥσπερ ἐν ἐκλεί-
 ψειν ἡλίον, τοῦ μὲν ἐνοχλοῦντος ἀπαλλαγῇ, τῆς δὲ
 ἀκτίνος ἐπάνοδος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κόσμος πόλεσιν, 15
 ὥσπερ οἱ στέφανοι, καὶ σωτήριον, ὥσπερ τὰ φάρμακα.
 δι' ὧν γὰρ γίνονται καλλίους, διὰ τούτων ἐπ' ἀσφα-
 λοῦς ὁρμουῦσι. καὶ σοὶ χάρις ὀφείλοισι' ἂν οὐχ ἦττων
 ἢ Πελασγῶ τῷ Ἀρκάδι. τοῦ γὰρ τὴν ἐκ τῶν ναῶν

2 Hes. Opp. 259. Orph. fr. 33 A. [Demosth.] c. Aristog. I
 § 11 p. 772, 25. cf. II 601, 19 R 6 Amm. Marc. XXV 4, 15
 cum nota Valesii 19 Hyg. fab. 225. Paus. II 22, 1

4 παρημέραν V 5 φέρεις sed ante φ lacuna 2 litte-
 rarum S 6 οἷς I (sed o praep. m²) et Mo | ἐπανορθώσῃ
 τὴν ^{πενίαν} ζημίαν B 8 litteris κτη desinit fol. 71^v A; finis orationis
 et initium sequentis perierunt uno folio amisso; fol. 72 inc.
 vocibus τὸ πολλοὺς (p. 89, 4) 9 περιέ . . εν S γὰρ περιέσχεν
 in marg Mor 10 τοῦδε Mo τούτων IBM 14 τῆς supra
 τῶν Mo² 15 ἀ . τον . S | καὶ om S | γὰρ κόσμον in marg Mor
 16 „malim aut σωτηρίαν aut (κόσμον) φέρει (καὶ) σωτηρίαν“
 Re 17 γίνονται S edd | π' in ἐπ' in ras I² ἐπὶ PVBMMo
 cf. I 445, 1 18 καὶ σοὶ PVIBMS | ἡττιόν S ἡττον reliqui
 libri, quod corr Mor

R 421 καταδείξαι τιμὴν | τὸ σβεσθεῖσαν ἐπαναγαγεῖν οὐκ ἔλαττον.

47. Νῦν καιρὸν ἂν ἔχοι τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν καὶ θύειν ὑπὲρ μακροτέρου βλου. νῦν γὰρ ὡς ἀληθῶς
 5 ἔστι ζῆν, ὅτ' εὐδαιμονίας αὐραὶ τὴν γῆν ἐπιπνεύουσιν, ὅτε σῶμα μὲν ἀνθρώπου, ψυχὴ δὲ θεοῦ βασιλεύει, ὅτε πῦρ μὲν ἐπὶ βωμῶν αἴρεται, καπνῷ δὲ ἀήρ ἱερῷ καθαίρεται, ἐστιῶσι δὲ ἄνθρωποι δαίμονας καὶ δαίμονες ἀνθρώποις ὁμιλοῦσι. καὶ μοι δοκεῖ μηδὲν ἂν γενέσθαι
 10 ταῖς πόλεσι πλέον αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἐλομένου τὰ τῆδε διοικεῖν ὑποδύντος ἀνθρώπου τύπον. οἷς γὰρ ἂν ἐχρήτο τότε, κατὰ ταῦτά νῦν ἀρχόμεθα. 48. βλέπει μὲν γὰρ ὁξὺ καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῖν ὁ βασιλεὺς παντὸς Θεμιστοκλέους ὀξύτερον, εἶναι δέ τι πιστεύων ἐν τοῖς κρείτ-
 15 τοσι σοφώτερον ταῖς ἐκείθεν εἰσηγήσεσιν ἔγρει τὴν οἰκονομένην, οὐκ ἀναμένων χρησμούς ἄλλοθεν οὐδὲ παραναλίσκων ἐν θεωρῶν ῥαθυμίας τοὺς χρόνους, ἀλλ' ἀντὶ τῆς Πυθίας αὐτὸς αὐτῷ καθιστάμενος, οὐκ ἀνασχόμενος βλέπειν εἰς ὄφρ' ὅν μάντεων οὐδὲ γνώμας
 20 ἑτέρων πρᾶγμα τοσοῦτον ἐξάψαι, ἀλλ' εἰδώς, ὅτι καὶ τοῦθ' ἐν τι τῶν παρὰ τῷ Χείρωνι μαθημάτων, καὶ

13 Thuc. I 138, 3 et 4 17 cf. p. 38, 18 sq. 21 cf. Pind. Pyth. IV 102

3 ἔχειν M 4 ὡσαληθῶς B 7 βωμῶν scripsi auctore

Re βωμοῦ S βωμῶ reliqui libri βωμοῦ edd | αἰθετα Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) | καθαίρεται ἱερῷ B 9 ὁμιλῶσι Mo sed ου supra ω m² συνομιλοῦσι B 12 τότε] τε M | ταῦτα BS et e ταῦτά corr I² et Sintenis | μὲν om Mor 13 ἡμῖν om Mor 16 ἄλλοθεν scripsi auctore Sinteni ἄνωθεν libri edd 18 οὐδὲ Re 19 οὐδὲ — 20 ἐξάψαι citat lex. Vindob. p. 84, 7 N. s. v. ἐξάψαι ἀντὶ τοῦ ἐξαρεῖσθαι. Λιβάνιος. οὐδὲ κτλ. 21 ταῦθ' S | παρὰ supra περὶ Mo² | χείρωνι C sed ω ex o corr f χείρωνι S

τὸν Ἑρακλῆα μάντιν οὐχ ἦττον ἢ τοξότην ἐπιστάμενος
παῖδα τὸν Μελάμπουν ἀπέφηνας μετὰ | τῶν θεῶν R 422
τὸ μέλλον ὁρῶν. 49. ἐντεῦθεν καὶ μένεις καὶ βαδίξεις,
ὅτε βέλτιον, οὐχ ὑπὸ τῶν πεπραγμένων τὰς ἐκβάσεις
μανθάνων, ἀλλ' ἐπὶ προδήλῳ τῷ τέλει τοὺς ἀγῶνας 5
ἀναιρούμενος, στρατηγῶν μὲν τῶν τάξεων αὐτός, στρα-
τηγούμενος δὲ ὑπὸ τῶν κρειττόνων. 50. ὁ μὲν οὖν
Ἀγαμέμνων ἤκουσε παρὰ τοῦ τῶν ἡττόνων, ὥς τύχης
ῥοπή βελτιόνων ἄρχοι, μὴ προσειληφέναι γὰρ τὴν ἀλ-
κήν, νῦν δὲ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος ἀρετῇ καὶ τὸ τῆς 10
ἐξουσίας ἐστί. καὶ οὐδεις οὕτω δόξει γενναῖος, ὅς
ἡγήσαιτ' ἂν οὐ δικαίως ἐν ἀρχομένοις εἶναι. 51. ὁ τι
γὰρ παρ' ἄλλῳ καλόν, τοῦτο παρὰ σοὶ μειζόνως. καὶ
μόνος συνελήφας, ἃ τοὺς ἄλλους μεμερισμένα κοσμεῖ,
καὶ οὔτε δῆτωρ οὔτε ὀπλίτης οὔτε δικαστῆς οὔτε σο- 15
φιστής, οὐ τελεστικός, οὐ φιλόσοφος, οὐ μάντις δύναιτ'
ἂν αὐτὸν πρὸ σοῦ θανμάσαι. καὶ γὰρ πράττοντας οἷς
πράττεις καὶ λέγοντας οἷς λέγεις ἐκάλυψας. 52. ὅς γε
καὶ τὴν δοκοῦσαν ὥραν τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν παρελή-

1 Her. II 83. Aristid. I 58, 1 D 8 II. ι 37 sq.

2 ante μετὰ libri excepto S praebent verba διὰ τῶν
θεῶν (αὐτῶν B) quae receperunt edd expulsis verbis μετὰ
τῶν θεῶν, ego lectionem variam vel potius interpretamentum
horum existimo 4 ὁπότε S edd ἐλὲ πρὸς τὸ B 6 „num
ἀναιρούμενος?“ Re at cf. Her. VI 108 | „malim aut αὐτός δὲ
στρατηγούμενος aut στρατηγούμενος δὲ αὐτός“ Re 8 του
e των corr C^s 9 τῶν ante βελτιόνων U et inser I² | ἀρχοῖ
Μο ἄρχει B 10 δ' edd | ἐν om libri excepto S | τῇ om
libri exceptis VB (sed in hoc inser m³) S | supra τοῦ rasura
duarum litterarum P 13 μειζόνως] „malim καὶ praeponi“
Re 14 μεμερισμένως U et supra μεμερισμένα I 16 οὐ (1)
οὔτε M 18 ὅσπερ B 19 ἐμαντοῦ S om Mor

LIBANIUS ed. Foerster. II.

6

λυθας. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κοινὸν τὸ κέρδος, τουτὶ
 R 428 γὰρ | τὸ καλὸν ἐγὼ μὲν ἐφύτευσα, σὺ δὲ ἔθρεψας,
 αἱ δὲ πόλεις δρέπονται.

53. Δότε δὴ, θεοὶ σωτῆρες, τὸ γῆρας τοῦ Νέστορος
 5 τῷ βασιλεῖ, τὴν γὰρ δὴ γλῶτταν πάλαι δεδώκατε, καὶ
 παῖδας, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ τοσοῦτον ἅπαντας τοὺς
 Ῥωμαίων ἡγησαμένους τῷ χρόνῳ νικήσειεν, ὅσους περ
 ἤδη ταῖς ἀρεταῖς.

4 Il. α 247 sq.

1 μὲν in ras I² om S Mor 2 γὰρ] τί S 6 ἅπαντας in
 marg add I²

XIV.

Oratio πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲρ Ἀριστοφάνους inscripta sub finem anni 362 ad Iulianum missa¹⁾ unaque cum huius litteris laudis eius plenis²⁾ in publicum emissa iisdem fatis usa est quibus oratio XII εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον. Itaque codices quoque superstites iidem sunt excepto quod loco Marciani 422 (81) exstat codex eiusdem bibliothecae 438 (66) et accedit fragmentum codicis Cantabrigiensis (96).

Sunt autem codices 27:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 151. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A), qui incipit demum verbis τὸ πολλοῦς (p. 89, 4), saec. X inde a folio 72, saec. XIV inde a folio 74 (p. 93, 20). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 169. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 154. Vide t. I p. 44 sq.

1) Libanium ipsum dicere coram Iuliano orationem esse habitam perperam Reiskius e t. I p. 143, 2 conclusit.

2) Est epistula 74 editionis Hertleinianae, sed integra demum edita a Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien, Bruxelles 1898 p. 126. Haec cum responso Libanii (ep. 670) in archetypo codicum quorundam orationi, ut hic voluerat (l. l. ἡ μὲν οὖν ἐπιστολή σου προσκείμεται τῷ λόγῳ), succedit. cf. t. I p. 28 n. 1 et Athoum Laurae ib. p. 323 sq.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 59^v. Vide t. I p. 41sq.
7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 279. Vide t. I p. 59sq.
8. Wolfenbuttelanus gr. 511 saec. XV fol. 311. Vide t. I p. 64sq.
9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.
10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 181. Vide t. I p. 216sq. Contuli.
11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 54^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.
12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 44. Vide t. I p. 217sq. Contuli.
13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 27^v. Vide t. I p. 213sq. Contuli.
14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 24sq. Contuli.
15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 62. Vide t. I p. 39sq.
16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 294^v. Vide t. I p. 48sq.
17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 86. Vide t. I p. 209sq.
18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 48. Vide t. I p. 211sq.
19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 76. Vide t. I p. 227sq.
20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 132^v. Vide t. I p. 228sq.
21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 22^v. Vide t. I p. 229sq.
22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 57. Vide t. I p. 323sq.
23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 41. Vide t. I p. 331sq.
24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 2. Vide t. I p. 363sq.

25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 4. Vide supra p. 4 sq. Contulerunt Boissonadius et Gasda.

26. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 127^v. Vide t. I p. 419 sq.

27. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis Collect. 96 1116, Gal. O. 2. 12 (=T) (olim signatus 391. K. 21), olim Thomae Gale¹), miscellaneus, e quattuor constat diversis partibus, quarum prima, sex foliis bombycinis manu saeculi XIII exaratis, continetur fol. 1 finis orationis ὑπὲρ Ἀριστοφάνους a verbis οὐδὲ συνετάραξε Διὸς γαμηλίων θεσμὸν (p. 109, 4) usque ad finem,

1^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως

5^v πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς desinit folio 6^v verbis ἤγγετο στένων (I 661, 8 R), quae excipiuntur foliis 27 et 28 codicis qui hodie est Burneianus gr. 276 (n. 131.)²)

Inde a folio 7 sq. sequuntur glossarium graecum, Andromachi medici carmen, [Dionysii Halic.] rhetorica, alia.³)

Libanium anno 1880 contuli.

Stemma codicum idem est atque in oratione εἰς Ἰουλιανὸν ὑπατον (supra p. 8), ad quod te delego, excepto quod codex *T* a fonte e quo *IBM* fluxerunt, prope abest, ut e lectione prava cum his communi ἴν' pro ἦν (p. 113, 1) colligendum est. Neque huic familiae tribuendus non est codex Parisinus gr. 3017, immo vero singularem eius cum *I* codice affinitatem monstrant vitia utriusque communia, ut *τισι* pro *τι* p. 94, 2 *γενέσθαι* pro *δεδοσθαι* p. 96, 3, *εἶναι* insertum inter *δεξαμένων* et *τοῦτον* p. 99, 2, *βασιλειῇ* insertum post *γέννηται* p. 101, 19. Sed deterior est Parisinus Marciano *I*; nam manum expertus est interpolatricem, quae, ut uno exemplo defungar, p. 100, 6 e lectione ὃν *λείπεσθαι* *συμβαίνει* effecit ὃς *λείπεται*. Itaque

1) Catal. codd. Angl. et Hibern. t. II p. 190 n. 6033, 199: *Libanii orationes aliquot graece*.

2) Hoc exposui Act. Acad. Berol. 1885, 915 sq.

3) Cf. James, The Western manuscripts in the library of Trinity College, Cambridge t. III 96.

lectiones eius a Gasda enotatas ab apparatu critico fere exclusi.

Pretium utriusque familiae (*CAP* et *VIBMT*) fere par est, *U* hic quoque mixtae recensionis indicia praebet.

Duos locos citavit Ioannes Siceliota Doxapatri in commentario ad Hermogenis *περὶ εὐρέσεων* librum, usus ille quidem codice qui proxime accedit ad *U*, sed parum accurate, ut fides eius parva, pretium etiam minus sit, quoniam codex unde commentarium descripsi, Baroccianus gr. 175¹), indicia neglegentiae maximae prae se fert. Multo plures locos excerpserit codice secundae familiae usus Maximus Planudes in *Collectaneis* codicis Palatini gr. 129 fol. 38²), sed hi fere pusilli sunt parumque integre fideque exscripti, ut monstrat *γονὰς* pro *θεσμὸν* p. 109, 4.

Primum oratio typis sed mendosissime impressa est editione Ferrariensi fol. 201—208^v, quam repetivit paucissimis correctis Morellus t. II p. 210—226. Multa earum vitia sustulit divinando Reiskius *Anim.* V 143—153, plura usus codicibus *A* et Wolfenbottelano in editione (priori p. 186—198; altera t. I p. 424—450), cuius de vitiis et typographicis et Reiskiae ipsi tribuendis conferenda sunt quae supra (t. I p. 76) dixi. Pauca eorum correxit Boissonadius ope codicis Parisini gr. 3017, plura Gasda³), usus ille quidem codicibus Monacensi, Vindobonensi, Parisino, nonnulla divinatione Sintenis et Cobetus.

1) Cf. *Mélanges Graux* p. 630. St. Gloeckner, *Quaest. rhetor.* (Breslauer Philol. Abhandl. VIII 2) p. 12.

2) Cf. t. I p. 73 sq.

3) *Krit. Beiträge zu Libanios* II p. 8—9.

ΠΡΟΣ ΙΟΥΔΙΑΝΟΝ ΥΠΕΡ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

1. Εἰδώς σε πολλήν, ὦ βασιλεῦ, τῶν τοῖς φίλοις R 424
οὐ συναγωνιζομένων κατεγνωκότα κακίαν φίλος ὢν
αὐτὸς Ἀριστοφάνει τῷ Κορινθίῳ καὶ τὸν ἄνθρωπον
ὁρῶν ἐν τῇ παρὰ σοῦ προνοίᾳ τὰς ὑπολοίπους κεκτη- 5
μένον ἐλπίδας λέγειν δεῖν φήθην περὶ αὐτοῦ καὶ βοη-
θεῖν ὃν δύναμαι τρόπον. 2. Ἔσως μὲν γάρ τις καὶ
γενήσεται πρᾶξις ἀπὸ τῶν λόγων συμφέρουσα, καὶ

C = Chisianus

A = Codex Monacensis gr. 483 (olim Augustanus)

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

T = Cantabrigiensis Colleg. Trinit.

1 Πρὸς — Ἀριστοφάνους] desunt ut verba sequentia usque
ad εἰσῆλθε p. 89, 4 in A ὑπὲρ ἀριστοφάνους C edd εἰς τὸν
αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους P πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικὸς ὑπὲρ
ἀριστοφάνους U πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν (om V^a) αὐτὸν ὑπὲρ
ἀριστοφάνους V^aI ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς Ἰουλιανὸν B καὶ
οὗτος πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους M 2 Εἰδώς —
7 τρόπον citat Ioannes Siceliota Doxap. in commentario ad
Hermog. de invent. cod. Barocc. 175 fol. 29 ἐγὼ δὲ εὖρον τὸν
Λιβάνιον ἐν τῇ ὑπὲρ Ἀριστοφάνους πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ἀπολογία
ὑπὲρ φίλου λέγοντα καὶ ὁμολογοῦντα ἐν προοιμίῳ τὴν εὐνοίαν
οὕτως· εἰδὼς σε κτλ. | πολλήν, ὦ βασιλεῦ] ὦ βασιλεῦ πολλήν
Doxap 3 ὢν αὐτὸς] αὐτὸς ὢν I sed ὅτι in ras m² et ὢν in
ras m³ 7 δυνάμεθα Doxap

τυχών τινος ἀγαθοῦ τὴν αὐτοῦ κομιεῖται· εἰ δ' ἔρα
 τοῦ δαίμονος ἢ δυσμένεια, δι' ἣν ἐν πολλοῖς τεταλαι-
 πώρηται κακοῖς, ἔτι καὶ νῦν ἐπηρεάζοι, τὸ γοῦν ἐμέ
 τε παρὰ σοὶ διὰ τὴν σπουδὴν εὐδοκιμεῖν κάκείνω τινὰ
 5 παραμυθίαν εἶναι τὸ μὴ περιωφθαι δυστυχοῦντα παρὰ
 R 425 τῶν | γνωρίμων ὑπάρξει. 3. εἰ μὲν οὖν μὴ καλῶς
 ποιῶν ὁ δυσχερὴς ἐκείνος παρεληλύθει χρόνος, λέγειν
 μὲν ἂν οὐδὲν ἐχρῆν, οὐ γὰρ ἦν ὁ καιρὸς λόγων, ζη-
 τεῖν δὲ τῶν εὐνούχων τοὺς ὅ τι δόξειε πράττοντας καὶ
 10 δανεισάμενον ὥς πλείστον χρυσίον ὠνεῖσθαι παρ' αὐ-
 τῶν τὰ μέγιστα· ἐπεὶ δὲ τοῖς γιγνομένοις ὁ Ζεὺς αἰ-
 σχυνόμενος νοσοῦσαν μὲν τὴν βασιλείαν ἔπαυσεν, εἰς
 δὲ τὴν ἀπὸ τῶν λογισμῶν διοίκησιν τὸ πρᾶγμα μετέ-
 στησε καὶ λέγειν ἔξεστιν ὑπὲρ ὧν ἀγορὰ προὔκειτο,
 15 πολλῆς ἡγησάμην ἀργίας εἶναι μὴ χρῆσθαι τῇ φωνῇ
 τοῦ καιροῦ ταύτην ἀπαιτοῦντος, ἄλλως τε καὶ σοῦ τῷ
 ῥήτορι χαίροντος καὶ τῆς γνώμης οὐ μᾶλλον ὅπως
 Ἀριστοφάνει τι τῶν κατὰ νοῦν ἔσται ζητούσης ἢ ὅπως
 τῆς ὑπαρχούσης δόξης ἄξιόν τι ποιήσας ὀφθῇση.
 20 4. Γεγενῆσθαι μὲν οὖν ἐν χείρονι λόγῳ καὶ φήμῃ
 τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἀντιλέγω, καὶ γὰρ τοῦτο τῆς δυσ-
 τυχίας, ἢ τὰ τε ἄλλα τοῦτον κατέβλαψε καὶ δόξη φαν-

1 αὐτοῦ BM αὐτοῦ U 8 ἂν om IBM 10 δανεισά-
 μενον scripsi δανεισαμένους libri edd 11 ἐπὶ U | γιγνομένοις
 V et e γιγνομένοις corr B 14 ὁ et o ultimum in προὔκειτο
 in ras P³ πρόέκειτο V sed ε et o ultimum in ras n πρό-
 κειται? Sintenis 15 ἡγησάμην ex ἡγησαμένην corr I²
 17 ὅπως inserui e VIBM U 18 Ἀριστοφάνει εἰ τι coni Re
 Anim | τί PVIB 20 Γεγενῆσθαι — 89, 10 ὀπολαμβάνειν citat
 Io. Sicel. Doxap. l. l. fol. 32^v ὅμοιον τῷ παρόντι προοιμίῳ καὶ
 παρὰ τῷ Λιβανίῳ ἐν τῇ ὑπὲρ Ἀριστοφάνους ἀπολογίᾳ· γεγενῆ-
 σθαι κτλ. 20 χείρονι | καιρῷ Doxap 21 καὶ — 89, 1 ἔργων
 om Doxap 22 τὰτ' P | τοῦτον scripsi cum Sinteni e VUI
 (sed in hoc e τούτω corr m²) τούτῳ reliqui libri edd „malim
 καὶ δὴ καὶ δόξη“ Re δόξη B sed α supra η m² δόξει M

λοτέρα τῶν ἔργων. ἀλλ' εἰ μὲν Ἀριστοφάνης πρῶτος καὶ μόνος τοῦτο ἐπεπόνθει, σφόδρα ἂν ἡσχυρόμην· ἐπεὶ δὲ μετὰ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως ἐξ ἀρχῆς εἰσῆλθε τὸ πολλοὺς μὲν πονηροὺς ἐπιεικέεις, πολλοὺς | 4 δὲ τῶν μετρίων ὑπειλῆφθαι μοχθηροτέρους, δέομαί R 426 σου, βασιλεῦ, τὸν τοῦ λόγου μικρὸν χρόνον μεταστησάμενον ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἣν ἔχων δόξαν περὶ τούτου τυγχάνεις, ἀκολουθήσαι τοῖς πράγμασι, καὶ μὲν ἐκεῖνα δεικνύῃ βέλτιστον, οὕτω φρονεῖν, εἰ δὲ μή, μὴ μόνον ἀμελείας ἄξιον, ἀλλὰ καὶ δίκης ὑπολαμβάνειν. ἀνάσχου 10 δὲ μικρὸν ἄνωθεν ἀκούων, μήκός τε γὰρ ἀφαιρήσω τῆς διηγήσεως, καὶ σὺ μᾶλλον εὐρήσεις, ἃ γινῶναι δίκαιον.

5. Τούτῳ Μένανδρος μὲν ἦν πατήρ, τὰ πρῶτα Κορινθίων, φίλος Ἐκάτῃ καὶ Ποσειδῶνι, πλέων μὲν εἰς Αἰγίνα ὑπὲρ τῶν ἐκείνης ὀργίων, ἐλαύνων δὲ εἰς 15 Ἴσθμόν ὑπὲρ τῶν τοῦδε μυστηρίων, ἐν μὲν τῇ νήσῳ κορυφαῖος ὢν τοῦ θιάσου, ἐν δὲ τῇ χερρονησίῳ συντελῶν ἀπὸ τῶν μικροτέρων, τελῶν δὲ εἰς τὸ μέγα συνέδριον. 6. ὅτε δὴ καὶ πατήρ ἐγένετο τοῦτον γεννήσας, οὕτως ἦν φιλόπολις, ὥστε διαπράττεται τῆς οἴκοι βο- 20 λῆς εἶναι | μᾶλλον ἢ τῆς Ῥωμαίων. ἀλλ' Ἀριστο- R 427 φάνης ὑπὸ τῆς τύχης κεκώλυται τὸν πατέρα ζηλοῦν,

14 Paus. II 30, 2. Luc. navig. § 15

1 τῶν ἔργων] „adde περιέβαλεν“ Re | πρῶτος καὶ μόνος τοῦτ' Doxap 3 τῶν inserui e PVIBM | ἐξαρχῆς CUVBM Mor Re 4 vocibus τὸ πολλοὺς rursus incipit A (fol. 72) 7 ν in μεταστησάμενον ex s corr Vⁿ, supra s pos. I^s sed s et μετα in ras 4 litt m^s et ante μ ras 2 litt μεταστησάμενος UM Doxap 7 περὶ τούτου δόξαν Doxap 9 μή om Ferr Mor, qui tamen post μῇ inserendum coniecit οὐ 13 ταπρῶτα V 15 δ' Re 16 τῇδε V 17 χερρονήσῳ V χερρονήσῳ B χερρονήσῳ U cum ras 1 litt | συντελῶν <μὲν> ἀπὸ? 20 διεπράττετο I sed ε (1) in ras m^s διαπράττεσθαι conī Mor 22 ὑπὸ τῆς τύχης in marg I^s | τῆς om BM

ὥς εἴσῃ προΐοντος τοῦ λόγου. 7. γενόμενος τοίνυν
 ἐξ ἐκείνου τε καὶ τῆς τῶν φιλοσόφων ἀδελφῆς, Ἰερλίου
 λέγω καὶ Διογένους, τρέφεται μὲν ἐν ταῖς τούτων
 χερσίν, παιδεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς λόγους τε καὶ
 5 τὸ καλῶς ἀναλίσκειν διὰ παντὸς εἰδους δαπάνης ἐρχό-
 μενος ἢ τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖς ἀναμέμικται.
 οἶδε ταῦτα Δημήτηρ καὶ Κόρη καὶ Σάραπις καὶ Πο-
 σειδῶν καὶ ὁ τὴν Λέρνην κατέχων Ἰακχος καὶ πολλοὶ
 πρὸς τούτοις ἕτεροι δαίμονες, περὶ οὓς ἅπαντα φιλο-
 10 τίμως ἐξεπλήρωσε. 8. καὶ προῆλθεν, ὦ βασιλεῦ, δα-
 πανῶν εἰς τὴν τοῦ καλουμένου στρατηγοῦ λειτουργίαν,
 καὶ τοῦτον αὐτὸς εἶδον ἐν ἐκείνῃ τῇ στολῇ παραπε-
 πόμενον ὑπ' εὐφημιῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἀναστρέφων,
 οὐπω μὲν ὦν τῷ νέῳ συνήθης οὐδὲ εἰδώς, εἴ ποτε
 15 ἔσομαι, μακαρίζων δὲ τῷ τηλικούτῳ ὄντα κτᾶσθαι
 τὴν παρὰ τῆς πόλεως τιμὴν ἐν ταῖς τοῦ πατρὸς φρον-
 τίσιν. 9. ἔτι γὰρ ἔζη Μένανδρος. ὥς ἔδει γε καὶ
 μέχρ' ἡ γῆρας ἐσχάτου. ἢ γὰρ ἂν Ἀριστοφάνης πολλῶν
 μὲν ἀπήλλακτο πλανῶν, πολλῶν δ' ἂν κινδύνων τῶν
 20 μὲν ἐν ταῖς ὁδοῖς συμβάντων, τῶν δὲ ἐν δικαστηρίοις
 οὐχὶ δικαίως, ἦν δ' ἂν τῶν δυναμένων ἐν Κορίνθῳ
 μᾶλλον ἢ τῶν τὴν ἐτέρων θαυμαζόντων δύναιμι.

10. Πόθεν οὖν ἐξέπεσε τῆς αὐτῷ προσηκούσης
 τάξεως καὶ τὸν τοῦ πολιτευομένου βίον φυγῶν ἦκεν
 25 εἰς τὸν τοῦ στρατιώτου; Εὐγένιος ὁ μικρὸς γίνεται

13 cf. t. I p. 93, 13sq.

8 Λέρνην] ὄνομα κρήνης B² cf. Paus. II 36, 7 ἢ δὲ Λέρνα ἐστὶ
 —πρὸς θαλάσσην et 37, 6

4 ἀπὸ B et in ὑπὸ corr I² 15 τὸ BM 19 πλάνων
 libri Ferr 20 δ' Re 21 δ' om CAPBM Ferr Mor, inser
 Re 23 ἐξέπεσε P sed ἐπε in ras m²

παρὰ Κώνσταντι μέγας. λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὸς ἀφορμὰς ἀναισχύντους εἰς τὸ τῶν Ἀριστοφάνους ἀμφισβητεῖν χωρίων, οἶσθα δέ, ὥς | πάντων μὲν ἔπε- R 428
 θύμουν οἱ τοιοῦτοι, πάντα δὲ ἡρπαζον ἀναγκάζοντες ἢ τῶν ὄντων ἀφίστασθαι τῷ βουλομένῳ λαβεῖν ἢ πο- 5
 λεμείσθαι, ὅδ' οὐτ' ἐκείνο πειθόμενος, οὐ γὰρ ἦν ἐν μικροῖς ἢ ζημίαι, τοῦτό τε δεδοικῶς φυγὰς γίγνεται τῆς αὐτοῦ νομίζων οὕτως ἂν τήν τε γῆν καὶ τὸ σῶμα διασῶσαι. 11. τὰς μὲν οὖν ἐπιβουλὰς ὅσας ἐπ' αὐτὸν ἐκίνησε καὶ ὥς οὐδενὸς ἀπέσχετο πειρώμενος αὐτὸν 10
 ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, καὶ βίαν καὶ ταραχήν, ὃν ἐνέπλησεν αὐτῷ καὶ ἀγροῦς καὶ οἰκίαν, ἐῷ. καὶ γὰρ σιωπῶντος οὐδὲν ἤττον ἔγνωκας εἰδῶς, ἐν οἷς ἔζων οἱ δυναστεύοντες τότε. 12. γενόμενος δὲ ἐν Συρίᾳ καὶ στὰς καὶ

1 λαβὼν δὲ] τὸ δὲ οὐ καλόν· πῶς γὰρ συνταχθήσεται ἡ ἐπιφερομένη ἐτέρα μετοχή ὅδ' οὐτ' ἐκείνο πειθόμενος; δοκεῖ οὖν μοι τοῦ λαβὼν δὲ ἐμβεβλήσθαι τὸ δὲ καὶ οὕτως ἀναγινώσκεσθαι· γίγνεται παρὰ Κώνσταντι μέγας λαβὼν ἐκ γάμου τινὸς ἀφορμὰς V Ἰστέον ὅτι (om V) αὕτη ἡ σύνταξις εἰ καὶ δοκεῖ σόλοικος, ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἡ γὰρ ἐπανάληψις τὸ ὅδ' οὐτ' ἐκείνο πειθόμενος ποιεῖ μὴ ἀποδίδοσθαι τὴν μετοχὴν τὸ λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὸς (τινὸς I) ἀφορμὰς· ποιοῦμεν δὲ τὰς ἐπαναλήψεις, ὥς θέλομεν, εἴτε ἐκ τῶν προτέρων εἴτε ἐξ ἄλλων. ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, μαρτυρεῖ [δὲ PI] καὶ οὗτος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ λέγων· ἀναβιβάσας τὸν νῆδον — διώκων παρὰ γίνεταί (= or. XI t. I p. 465, 4)· καὶ γὰρ ἔστι τὸ ὅ δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ νῆδος αὐτοῦ PI²B et m. saec. XV V

1 μέγας λαβὼν ἐκ schol. V δὲ eras U δ' Re | τινὸς VIBMU 3 δέ om M 6 ὁ δ' CAPU Re | ἐκείνῳ M et supra ἐκείνο (o eras) Aⁿ 7 γίγνεται in ras I² γίνεταί B γε ὄχετο γίγνεται M et U sed ras 3 litt ante et 2 post 8 αὐτοῦ UBⁿ | οὕτως ἂν in ὅπως ἂν corr Aⁿ 9 διασῶσαι in διασώση corr Aⁿ 10 ἐκίνησεν A 12 αὐτὸν ex αὐτῷ corr P²I² 14 δ' Re

ἀναπνεύσας οὐκ ἐπὶ τοὺς πλέον ἰσχύοντας ἢ τὸν ἐν
 βιβλίοις βιοῦντα Φουρτουνατιανὸν καταφεύγει νομίζων
 παρ' Ἑλληνας, οὕτω γὰρ ἐκείνον καλεῖν ἄξιον, τεύξε-
 σθαί τινος αἰδοῦς. ὃ καὶ γέρονεν. ἀκούσας γάρ, ὅθεν
 5 τε ἦκοι καὶ ὅπως καὶ τί παθῶν καὶ τί φοβούμενος,
 δέχεται τὸν ἄνθρωπον ἡμέρως καὶ κατέστησεν εἰς
 ἄδειαν διὰ τοῦ σχήματος. 13. ὁ δὲ ὦν ἤδη στρατιώ-
 της σώματι μὲν ἀπείρω τοιούτων πόνων διήλθεν ἐφ'
 ἵππων πολλάκις τὴν οἰκουμένην ἐν τοῖς ἐπείγουσι τῶν
 10 καιρῶν εἰσφερόμενος τάχος, καὶ οὐδὲν ὦν ἦν ἀνάγκη
 θάπτον μαθεῖν, βραδύτερον παρὰ τὴν τοῦδε μέλλησιν
 Κωνσταντίος ἦκουσε, πλὴν εἴ που συνετριβή κατα-
 πεσῶν, ὃ καὶ αὐτὸ τοῦ σπεύδειν σημείον. 14. ἐπαι-
 νούμενος δὲ τῶν πόνων τὰ προτεινόμενα κέρδη διεω-
 15 θεῖτο, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐπιδείξει τοῦτον οὐκ
 R 429 ἐπιμελητὴν ὁρέων, οὐκ ἄγγελον | ὑπάρχων, οὐ νίκης
 μνηυτὴν, οὐκ ἄλλο τῶν τοιούτων ὑπηρετηκότα οὐδέν,
 ὃ τὰς μὲν πόλεις ἀπώλλυε, τοὺς δὲ δοκοῦντας δια-

2 Ep. 1348. Sievers, Leben des Lib. p. 248 16 I 567, 8 sq. R

1 οὐδ' Ferr Mor οὐδὲν μᾶλλον Re Anim | ἰσχύοντας μᾶλλον
 ἢ B et coni Re 2 Φουρτουνατιανὸν Re | καταφεύγει παρὰ
 τὸν δεῖνα νομίζων τεύξεσθαί τινος αἰδοῦς Plan fol. 38 6 ἐν-
 δρα B 7 ὥς Re 8 πόνων om M 10 ὦν ἂν ἦν M
 12 ἦκουσεν A 14 τὰ προτεινόμενα — διεωθεῖτο citat
 Plan l. l. | διωθεῖτο V 15 inter ὅστις et ἐπιδείξει rasura
 2 litt I ὅστις οὐκ U | οὐκ inser I² om U 16 ὁρέων
 scripsi coll. I 121, 18. 569, 9 et 570, 6 R cf. O. Hirschfeld, Die
 agentes in rebus (Act. Acad. Berol. 1893, 437) ὁρίων libri Ferr
 Mor ούρέων Sievers p. 94 ὁρίων (ὁρίων vel ὁρεῖων Anim)
 = horreorum Re, quod a sermone Libanii alienum est | ὑπάρ-
 χων scripsi auctore Sieversio l. l. ὑπάτων libri edd 18 ἀπώλ-
 λυν ACP edd

κονεῖν μετ' ἀμαξῶν χροσὸν ἀγρουσῶν ἀπέπεμπεν. οὐ μὴν Ἀριστοφάνης ἠξίωσε τοῖς πατρώοις τοιαῦτα προσθεῖναι χρήματα, ἀλλ' ἐτρέφετο μὲν τοῖς οἰκοθεῖν ἐν ξένῃ, τὸ δὲ διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον ἀρκοῦν ἡγείτο κέρδος ἐλευθέρω καὶ πρέπον. ⁵

15. Ἐν τοιαύτῃ δὲ προαιρέσει ζῶντος ἐπεθύμησε δυστυχῶς τῆς Αἰγυπτίων ἀρχῆς Παρνασίος καὶ μετέσχεν Ἀριστοφάνης τῆς τύχης, εἶπετο γὰρ Μουσωνίου πέμποντος, διότι μὲν, οὐκ οἶδα, τοσοῦτον δὲ ἐπίσταμαι, ὅτι πέπονθε μὲν, ἃ μέχρι νῦν, ὧ βασιλεῦ, δακρύει, ¹⁰ λαβεῖν δὲ μικρὸν μὲν ἡτιάθη χροσόν, ἔλαβε δὲ οὐδὲ τόδε, πληγὰς μέντοι πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς ταῖς ἐκ μολύβδου σφαῖραις, ἃς ἡγήσατο Παῦλος εἰς θάνατον ἀρκέσειν. καὶ ἅμα ταῦτά τε ἔπασχε καὶ παρὰ Κορινθίοις ἐλειτούργει τὰ τῶν καλουμένων στρατηγῶν ¹⁵ οὕτω | γὰρ Ἀνατόλιος ἔγνω. 16. τὸ μὲν οὖν ἔγκλημα R 430 ἦν, ὅτι μάντιν εἰσαράγοι Παρνασίῳ τῶν περὶ τοὺς ἀστέρους ἐχόντων τὴν τέχνην ἐροῦντά τι τούτων, ὑπὲρ ὧν οὐ νόμος μανθάνειν. ὁ δὲ τὸ μὲν εἰσαγαγεῖν ὁμολογῶν, φάσκων δὲ τὴν μαντείαν ἐπὶ τῶν ἰδίων τοῦ Παρνα- ²⁰

1 I 568, 21 R
Strafrecht p. 984

7 Ep. 364
16 Sievers p. 238

13 cf. Mommsen, Röm.

1 μετ' scripsi e libris μετὰ edd | ἀμαξῶν B Mor Re |
χροσὸν I sed ὄν in ras m² | ἀγρουσῶν in marg add I²
2 πατρώοις in ras I³ 4 τὸν μέγιστον κίνδυνον UBM
8 μουσωνίῳ M 9 καὶ διότι I δι' ὅτι V et in ras P⁴
10 μέχρι τοῦ νῦν V 11 μὲν om V 12 πανταχοῦ Ferr Mor
13 μολύβδου CAI (sed in hoc v corr in ι) Ferr Mor | ἐς Re
14 ἔπασχεν A 17 μά U sed ντιν add. m. rec. | τῶν] το Aⁿ
| περὶ I sed ε et ι in ras m² παρὰ U 20 τῶν voce des.
in A fol. 72^r, quod excipitur folio 74 manu, ut 73 et sequentia,
saeculi XIII/XIV exarato

σίου στῆναι πρὸς πάσας ἀνάγκας ἤγετο προσπαροξύνας
 τι καθ' ἑαυτοῦ τὸν Παῦλον ῥήμασιν ἐκείνῳ μὲν προσ-
 ῥήκουσιν, ἀμείνουσι δὲ τότε σιγᾶσθαι. 17. τῆς τραγω-
 δίας δὲ ἐκείνης εἰς ἔτος προβεβηκυίας τρίτον καὶ μόλις
 5 λαβούσης τελευτήν τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπῆρξεν ἀπαλλαγὴ,
 μόνος δὲ οὗτος ἐκολάζετο περιγραπτοῖς ὄροις, ὧν ἐκτὸς
 οὐκ ἦν κινεῖσθαι. καὶ ἐπέμπετ' ἂν δεδεμένος, εἰ μὴ
 θεῶν τις τὴν ταῦτα παρανομοῦσαν, ἄρᾳ μοι δώσεις
 τυραννίδα πρὸς σὲ εἰπεῖν; ἔστησε.
 10 18. Τοιούτοις, ὦ βασιλεῦ, προσπαλαίσας Ἀριστοφάνης
 Κύκλωσι δέεται σοῦ, καὶ ἡμεῖς δὲ συνδεδόμεθα, πέμψαι
 παρὰ τοὺς οἰκείους χαίροντα καὶ γε δυνάμενον διὰ γιν
 τῶν προγόνων ἀξίως. 19. καὶ τίς, φήσεις, αὐτὸν κω-
 λύνει βαδίζειν; πολλὰ καὶ μεγάλα· τὸ δεσμωτήριον, αἱ
 15 πληγαί, ἡ ἀτιμία, τὸ γυμνωθῆναι πρὸς βάσανον, τὸ μι-
 R 431 κροῦ πλῆσιάσαι τὸν | κοντὸν τοῖς νώτοις, εἰ μὴ Μό-
 δεστος οἷς ἐβόησεν οὗτος ἐπὶ διακροῦσαι τῆς βασάνου
 συνεχώρησε. ταῦτα αὐτὸν ἐμποδίζει, ταῦτα δεσμεύει,
 ταῦτα τῶν οἰκείων διεύργει, ταῦτα ἂν μὴ τις ἀνέλῃ, πᾶ-
 20 σαν οὗτος ὄψεται πόλιν πλὴν τῆς οἰκείας. 20. οὐ γὰρ
 τὸ βασανισθῆναι μόνον, ὦ βασιλεῦ, καταχεῖ τῶν πεπον-

6 Aristid. or. XLII § 327 t. II 48, 6 K.

2 τισι I (et Par. 3017) 4 δ' Re 6 μόνος — 7 κινεῖ-
 σθαι citat Plan fol. 38 6 περιγράπτοις Plan 7 ἐπέμπετο
 P sed inter ε et μ rasura 3 litt' ἐπέμπετ' Cobet Mnem. V 112
 (Coll. 108) 8 θεὸς A sed θεῶν τις in marg m² 9 ἔστησεν
 C edd 10 τοιούτοις — 11 σον citat Plan fol. 38 10 ἀρι-
 στοφάνης ὦ βασιλεῦ προσπαλαίσας U 11 κύκλωσι UBM I
 (sed in hoc o in ω corr m²) | δέεται σον VIBM Ferr Mor | δέ
 om UIBM 12 καὶ γε] ὥς in ras Par. 3017, quod (vel ὥς γε)
 probavit Gasda 20 πόλιν πλὴν τῆς οἰκείας ὄψεται V

θότων ἀτιμίαν, ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐγγὺς ἦλθε τοῦ παθεῖν, τὸ τῆς ἐπιτιμίας ἀκέραιον ἀπολώλεκε. καὶ εἰς ἔριν καταστῇ πρὸς τινα καὶ φιλονεικίαν, ἀκούει τὰ τῶν πεπονθότων· τὸν δὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου; τὸν δὲ ἐκ τῆς βασάνου; τὸν τῷ μεταφρένῳ νενικηκότα 5 τοὺς ἄκμονας; τοῦτον δὲ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ κοινῶν φθέγγεσθαι πραγμάτων δέον ἐν τῷ οἰκίματι πρὸς τοὺς δεσμώτας περὶ τοῦ ξύλου; ταῦτα ἴσως ἐρεῖ τις τῶν νῦν μὲν λαμπρῶν, πάλαι δὲ τοὺς Μενάνδρου θεραπευόντων οἰκέτας. οὗτος 10 δὲ ἄρα καταράσεται Μοδέστῳ μὴ τεμόντι τὸν τράχηλον.

21. Τίς οὖν τούτων ἐπανόρθωσις; καὶ πῶς ἂν ἄπρακτα τὰ πεπραγμένα γένοιτο; λυθῆναι μὲν, ὃ βασιλεῦ, καὶ μὴ γενέσθαι τὰ γεγενημένα τῶν ἀμυγλάνων, ἐξαλείψαι δὲ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀτιμίαν ἔστι. τούτου δ' 15 ἱατρὸς ἄλλος μὲν οὐδεὶς, μόνος δὲ σύ· ὥς ἂν παραστῇ σοι | τὸν ἄνθρωπον ἀπολαμπρῦναι τιμῇ τινι, κέ- R 432 κρυπταὶ τὰ ὄνειδι, συνεσκιάσται τὰ χεῖρω, γέγονεν ἔνδοξος, ἔχει τὴν παρρησίαν, ἀπέθετο τὴν αἰσχύνην. 22. πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι 20 κρατεῖν, ὥς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηκότα τοῦ πε-

13 Pind. Ol. II 17sq.
21 sq.

21 Pind. fr. 279 Schr. i. e. Ol. II

2 ἐπιτιμία ἢ τιμή· καὶ Αἰσχίνης ἐν τοῖς αὐτοῦ (p. 39, 42)
V 4 δὲ] δεῖ δῆλον V^r

1 τὴν ἀτιμίαν Re 2 ἀπολώλεκεν CAP edd | καὶ εἴ τις B
6 δεῖ IBM 9 μὲν om Ferr Mor 14 τετελεσμένα V
16 ὥσαν B | παραστῇ σοι I sed ~ et oi in ras m² παραστήσοι
U sed acutus et o erasa, Ferr et Mor qui παραστῇ σοι in
marg coni 18 συνεσκιάσται I sed inter ν et ε rasura duarum
triumve litterarum 20 πρότερον A et in προτέρων corr P³I³

ρινβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην
 ἐπιθεῖναι τοῖς φανλοτέροις ἔχει. καὶ δόξει τὸ μὲν
 ὀρθῇ κρίσει δεδύσθαι, τὸ δὲ ἀνοήτῳ πικρία πεπλημ-
 μελῆσθαι. ὅταν δὲ ὥς ἡδικεῖτο δι' ὧν ἔπασχε, πεισθῶ-
 5 σιν ἅπαντες, οὐκέτ' ὀνειδιούσιν ἂν πέπονθεν· οὐ γὰρ ἦν
 ἀδικοῦντος. 23. οὕτως ἔξεστί σοι τῆς οἰκίας ἀφανίσαι
 τὴν ἀδοξίαν ποιήσαντι τὰ τρίτα τοῖς πρώτοις παρα-
 πλήσια. τούτων γὰρ ἐκείνοις ὁμοιωθέντων ὑποχωρήσει
 τὸ μέσον καὶ δυσχερές, καὶ οὐδεις Κωνσταντίον καὶ
 10 δεσμά, ἀλλὰ σὲ περιάσει καὶ τὴν τιμὴν. 24. τίς οὖν
 αὕτη γένοιτ' ἔν, αὐτὸς κρινεῖς, ἡμεῖς δὲ εἰσόμεθα χάριν.
 ὥσπερ γὰρ δοῦναι ῥάδιον ἦν ἂν δόξῃ παρασχεῖν, οὕτω
 σοι τὸ τὴν δοθῆναι προσήκουσαν εὐχερὲς εὐρεῖν.
 πολλοὶ δέ, ὧ βασιλεῦ, τιμῶν τρόποι, καθ' οὓς καὶ
 15 μείζονος καὶ ἐλάττονος ἔστι τυχεῖν. ἡμεῖς δὲ οὐ διοι-
 σόμεθα περὶ τοῦ μέτρου. πάντως ὅ τι ἂν δῶς, κο-
 σμήσει τὸν εἰληφότα, καὶ μικρὸν οὐδὲν οὐδὲ ταπεινὸν
 R 433 τῶν ἐκ | γενναίας καὶ θείας διδομένων ψυχῆς.
 25. Εἰ δέ τις ἡμᾶς ὀχληροὺς εἶναι φήσῃ καὶ πλείω
 20 σοι τῶν ἀναγκαίων ἀνατιθέναι βοηθεῖν ἀξιοῦντας ταῖς
 τῶν καθ' ἕκαστον τύχαις, ὥσπερ οὐκ ὂν ἱκανὸν φορ-
 τίον τὰς ὑπὲρ τῶν πόλεων φροντίδας, ἴστω τὸ μέγιστον

8 γενέσθαι I sed γενέ in ras m² (et Par.) | πεπλημελῆ-
 σθαι PI sed in hoc alterum μ add m² 4 δέ] οὖν V
 10 περιάσει inser C²V² om I sed supra καὶ τὴν est rasura
 sex fere litterarum, B 11 αὐτὸς — χάριν citat Plan fol. 38
 αὐτὸς μὲν κρινεῖ Plan 13 καὶ inter σοι et τὸ VB et inser
 I² | ἡδονὴν inter τὴν et δοθῆναι M, rasura duarum litte-
 rarum I | δοθῆναι I sed θ et αι in ras m² 15 οὐ —
 16 μέτρον citat Plan fol. 38 | οὐ] καὶ οὐ Plan 17 τα-
 πεινὸν I sed απει in ras m² ἀγεννὲς AP sed γρ^{αι} ταπεινὸν
 in marg AP³ 21 οὐκ ὂν P sed κ ον in ras m³, I sed οὐχ
 ἱκανὸν in marg m³

τῶν σῶν ἀγνοῶν. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ καὶ μέχρι γένους
ἐκάστου καὶ ἀνδρὸς τὴν σὴν τετάσθαι διάνοιαν. τοῖς
μὲν γὰρ βραχυτέροις τὰς γνώμας καὶ τὸ περὶ τῶν
ὅλων ἀκοῦσαι του λέγοντος ἢ διαλεχθῆναι βαρὺ, τὸν
μεγαλόψυχον δὲ χαίροντα τῷ πλήθει τῶν ὑπ' αὐτοῦ 5
πραττομένων ὀρῶμεν. 26. καθεδεῖτ' οὖν ὁ βασι-
λεὺς ἡμῖν σκοπῶν, πῶς ὁ δεῖνα καὶ πῶς ὁ
δεῖνα πράττει, καὶ φιλονεικῇσει μεθιστάναι
τὰ λυπηρὰ; καὶ πῶς ἐξαρκέσει; μάλιστα μὲν
ᾧφειλεν οἶόν τε εἶναι περὶ πάντων αὐτὸν καὶ πυν- 10
θάνεσθαι καὶ βουλευέσθαι καὶ κινεῖν τὰ μὴ καλῶς
ἔχοντα. ἐπεὶ δὲ τοῦθ' ἦττον δυνατόν ἢ τὴν ἄμμου
ἀριθμεῖν, τοὺς γε δεξιωτέρους καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν
ἀτυχοῦντας οὐ περιοπιέον. ὦν εἰς Ἀριστοφάνη.
πολλὰ γὰρ αὐτῷ τὰ βοηθοῦντα, καὶ οὐ Μυσῶν ἀνὴρ 15
ἔσχατος, ἀλλ' οἷος φέρειν φιλοτιμίαν τοῖς εὖ ποιεῖν
αὐτὸν προαιρουμένοις. ὥς δὲ οὐκ ἔστι σοι παρὰ
φᾶυλον τὰ τοῦδε ποιήσασθαι, γνῶναι ῥάδιον.

27. Πρῶτον μὲν Ἑλλήν ἐστίν, ὃ βασιλεῦ· τοῦτο δ'
ἐστὶν ἓνα τῶν σῶν εἶναι παιδικῶν. οὐδεὶς γὰρ οὕτω 20
τῆς αὐτοῦ πατρὶδος ἐραστής, ὥς σὺ τοῦ τῆς Ἑλλάδος
ἐδάφους ἐνθυμούμενος ἱερὰ καὶ νόμους καὶ λόγους καὶ
σοφίαν καὶ τελετὰς καὶ τρόπαια ἀπὸ βαρβάρων. 28. ὅν-

12 Pind. Ol. II 108

15 Plat. Theaet. p. 209 B

1 δὲ A | καὶ in ras I³ om U 4 ἀκοῦσαι τοῦ UMI
sed in hoc circumflexus erasus 5 δὲ καὶ χαίροντα M
6 πραττομένων I sed πρ in ras m² | καθεδεῖται UIM 10 ᾧφει-
λεν εἰ οἶόν B | αὐτῶν I et in αὐτὸν corr U 11 βουλευέσθαι
ε βούλεσθαι corr I² 12 τοῦτο δ' ἦττον — 13 ἀριθμεῖν citat
Plan fol. 38 17 δ' Re 18 inter τοῦδε et ποιήσασθαι ras 5
litt I 20 ἓνα P sed α in ras m³ ἐν τι I sed τι ex α ut
videtur corr m³ 21 αὐτοῦ U αὐτοῦ BM 22 ἱερὰ καὶ
λόγους καὶ νόμους V καὶ λόγους om Ferr Mor

LIBANIUS ed. Foerster. II.

7

τοὺς δὲ Ἀριστοφάνει τούτου πλεονεκτήματος οὐ μικροῦ,
 R 434 κἄν εἰ | Μεγαρεὺς ἐτύγγανευσεν ὦν ἢ Μήλιος ἢ Ἀθή-
 νιος, μείζον ἐστὶ τὸ τῆς πόλεως εἰς αἰδῶ· Κορινθίους
 γὰρ οὐτοσί. καὶ οὐκ εἰς μύθους ἀπολίσσω τὸν λόγον
 5 οὐδ' Ἕλληνας καὶ Ποσειδῶνος ἔριν οὐδ' ἐπιγράμματά
 σοι δίδωμι κοσμοῦντα νεκροὺς ἐκ ναυμαχιῶν τεθαρμύ-
 νους οὐδὲ δικαιουσύνην τῆς πόλεως καὶ τὸ μετὰ τῶν
 ἡδικοιμένων ἀεὶ γίγνεσθαι, οὐχ ὥς μικρὰ πρὸς δόξαν
 ὄντα τοῖς ἔχουσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶνδε κάλλιον ἔχω
 10 λέγειν. 29. ἀνάμνησον γὰρ σαυτὸν, ὦ βασιλεῦ, τῆς
 ἐπιστολῆς, ἣν Κορινθίοις ἔπεμψας, ἅκων μὲν εἰς τὸν
 πόλεμον ἐμβάς, ἥδη δὲ τὸ πλέον λαβών, οὐπω δὲ εἰς
 τέλος ἤκων· ἐν ᾗ σαφῶς εὐεργέτας σαυτοῦ τοὺς Κο-
 ρινθίους καλεῖς. ἀλλὰ γὰρ αὐτοῦ μοι δεῖ τοῦ μέρους
 15 τῆς ἐπιστολῆς, καὶ γὰρ ἂν ἡδίους τοὺς ἀκούοντας ποι-
 ῆσαιμεν. 30. πατρώα μοι πρὸς ὑμᾶς ὑπάρχει φι-
 λία· καὶ γὰρ ᾤκησε παρ' ὑμῖν ὁ ἐμὸς πατήρ
 καὶ ἀναχθεὶς ἐνθεν, ὥσπερ ἐκ Φαιάκων Ὀδυσ-
 σεύς, τῆς πολυχρονίου πλάνης ἀπηλλάγη. εἴτα
 20 μικρὰ διελθὼν περὶ πανούργου μητροιᾶς, ἐνταῦθα,
 φῆς, ὁ πατήρ ἀνεπαύσατο. σεμνὸν γε τοῦτο Κοριν-

2 cf. II 215, 24 R. ep. 372. Theocr. id. XIV 48 c. schol. | III
 343, 14 R. ep. 18. Arist. Av. 186 c. schol. 5 t. I p. 458, 1.
 [Dio Chr.] Corinth. II 106 R. 6 [Dio Chr.] Corinth. II 109 R.
 Aristid. or. 49 t. II 163, 4 K. Simon. fr. 96—98. Athen. Mit-
 teil. XXII 52 7 [Dio Chr.] l. l. II 108 et 109 R. 16 Iulian.
 fr. 5 18 Od. v 89 sq. 20 Helena cf. Zos. II 8 et 9

1 δ' ἂν? 4 καὶ — λόγον citat Plan fol. 38 8 γίνε-
 σθαι A edd 9 τί inter ἔχω et λέγειν inser I² τι Par. 3017
 et Boisson. Pachym. p. 128, 4 λέγειν ἔχω V 12 δ' Re
 13 ἢ supra οἷς V² 15 ποιῆσαιμεν I sed εν in ras m² num
 ποιήσειε? 18 καὶ ἀπαχθεὶς ἐνθεν ἀπηλλάγη citat Plan l. l.

θίοις, ὥσπερ Ἀθηναίοις τὰ περὶ τὴν Διήμητρος πλάνην.
 31. οἷον τοίνυν ἓνα τῶν δεξαμένων | τὸν σὸν πα- R 435
 τέρα τὸν Ἀριστοφάνους πατέρα. τῶν γάρ, οἶμαι, πρώ-
 των ἦν καὶ τῶν ἀγόντων τὴν πόλιν, ὥστε τῶν δη-
 μοσίᾳ πραττομένων οὐκ ὀλίγον εἰς ἐκείνον ἤρχετο. 5
 πάντων δὲ ἀτοπώτατον, εἰ πόλει μὲν ὅλη βλάβος ἀν-
 δρὸς ἐνὸς γίγνεται κατὰ τὸν Ἡσίοδον κακία, πόλεως
 δὲ ὅλης ἀρετὴ μὴ δύναίτο ἄνδρα ἓνα ὠφελεῖν. 32. εἶεν.
 Ἰέριον δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἄρ' εἰ ζῶντες ἐτύγχανον,
 οὐκ ἂν εἶχες περὶ σεαυτὸν, ὥσπερ τῷ δαιμονίῳ τῷδε, 10
 τὸν τε ἀπὸ τῆς Ἥπειρου καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας; τί δ';
 ἐκείνους οὐκ ἂν οἶει πάνθ' ὑπὲρ Ἀριστοφάνους εἰπεῖν
 τε καὶ πράξαι; πάνν γε. καὶ γὰρ ἤχθοντο βεβιασμένον
 στρατιώτου στολὴν ὑποδῦναι καὶ καιροῦ τυχόντες,
 ὅπως ἔσται τι βέλτιον αὐτῷ, προῦνοοῦντ' ἂν. 33. μὴ 15
 τοίνυν, εἰ μὴ φωνῆς ἀκούεις Ἀριστοφάνους τῶν θείων,
 ἦττον νόμιζε χαριεῖσθαι τοῖν ἀνδροῖν, εἰ δῶσεις ἃ
 βουλομένοις ἐστί. τοῦ μὲν γὰρ ἡμῖν διαλέγεσθαι γεγό-
 νασιν ἔξω, πρὸς δὲ τοὺς τῶν ἀνθρώπων κρείττους,
 οἷς νῦν ὁμιλοῦσι, μεμνήσονται σου τῆς χάριτος. 20
 34. πῶς οὖν οὐ δεινόν, εἰ Ἀλέξανδρος, καὶ ταῦτα
 Θηβαίοις ὀργιζόμενος, ὥς οἶσθα, τοὺς Πινδάρῳ κατὰ
 γένος προσήκοντας ἡδέσθη διὰ τὴν Πινδάρου μουσι-

7 Hes. Opp. 240. cf. t. I p. 503, 19. IV 726, 29 R 9 cf.
 p. 90, 2 11 Priscum et Maximum cf. p. 100, 2 sq. t. I p. 142, 7.
 67, 3. Amm. XXV 3, 23 23 cf. t. I 663, 8 R

2 εἶναι inter δεξαμένων et τὸν I Par. 3017 et Boisson.
 Pachym. p. 137 6 βλάβος ὅλη U | ἐνὸς ἀνδρὸς IBM 7 γί-
 νεται V edd | κακία in marg add. V^r 10 σεαυτὸν Re
 11 τόνδε Re | δέ Mor Re 15 τί VIBM | αὐτῷ C 17 ἦτ-
 τόν τι V 20 σου scripsi auctore Sinteni πον libri edd
 21 inter ταῦτα et θηβαίοις ras 6—? litt I

κῆν, Ἀριστοφάνην δὲ μηδὲν ὀνήσει μήτε τῶν θείων ἢ
 φιλοσοφία μήτε τῶν σοι συνόντων, οἷς ἴσα καὶ γονεῦσι
 προσφέρει; ταυτὶ γὰρ ἃ νῦν λέγω, Μάξιμον νόμιζε
 λέγειν, Πρίσκον παραινεῖν. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἐρώτησον
 5 αὐτούς. ὀρᾷς, ὥς ἐπιθυμοῦσι τυχεῖν τινος ἀγαθοῦ
 τὸν ἀνθρώπον; 35. ἀλλ' οὐδ' Ἐλπίδιος, ὃν κατὰ σοφί-
 R 436 αν | μὲν λείπεσθαι συμβάλει τοῖν ἀνδροῖν, τῇ δὲ
 περὶ τὸ θεῖον σπουδῇ καὶ τῷ περὶ σὲ φίλτρῳ μάλιστα
 αὐτοῖν ἐοικέναι, οὐδ' οὗτος ὥς ὑπὲρ ἀλλοτρίων τῶν
 10 Ἀριστοφάνους βουλεύεται, ἀλλὰ καὶ τοῦθ' ἔν ἐστι τῶν
 ἀργυπνίαν αὐτῷ φερόντων καὶ ποιησόντων γε ἡδονήν,
 εἰ γένοιτο. 36. μετὰ τούτων ἐστὶ Φῆλιξ ὁ καλὸς καὶ
 γενναῖος, τούτῳ μὲν ἀρχαῖος ἐταῖρος, θεοῖς δὲ νεωστὶ
 φίλος ἡγεμόνι σοὶ χρησάμενος ἐπὶ τὴν γνώσιν τῶν
 15 κρειττόνων· ὃς ἐπειδὴν ἰδὼν τὸν γνώριμον, ἐγκαλύπτει-
 ται τῶν δεινῶν οὕτω λευκῶς οὐδέν. 37. πρόσθετες
 ἐκείνῳ τὸν χρηστὸν καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀνηρημέ-
 νον τῇ καλοκἀγαθίᾳ Δωρίωνα, ᾧ τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων
 εὐφροσύνην ἀμβλύνει τὰ περὶ τοῦτον οὐ μεταβεβλη-
 20 μένα. 38. καὶ μὴν αὐτὸς ὁ λέγων παρὰ σοὶ μὲν οὐκ
 ἄτιμος, τούτῳ δὲ ἐπιτήδειος ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων,

2 Thuc. I 140, 6 cf. t. I 651, 21 R 18 Ep. 735

2 σοφία Ferr Mor | σοι CAP Re | συνόντων — 3 προσφέρει
 citat Plan fol. 38 συνόντων | τούτων Plan 4 πρίσκον B
 sed i in ras 3 litt προῖσκον UIM | δ' Re 6 signum interro-
 gationis posui e VIBM (et Par. 3017) | ἐλπίδι σ cum rasura
 unius litterae U ἐλπίδος I sed in ἐλπίδιος corr m^s, Ferr Mor
 quod correxit Valesius ad Amm. Marc. XXIII 1 p. 351 7 μὲν
 in ras I^s 9 αὐτοῖς B 11 γε om M 12 Φῆλιξ Re
 ἐγὼ

19 τούτων Ferr Mor quod corr Re Anim 20 αὐτὸς A
 21 α in ἀπ' in ras P¹I³ ἐπ' CA Ferr Mor quod corr Re Anim

ἐν οἷς τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων ἀναγινώσκων ἐν *Λυ-
καίῳ* λίθοις ἐβάλλετο παρὰ τῶν οὐκ οἰομένων αὐτοῖς
τὴν ἀνάγνωσιν λυσιτελεῖν καὶ τοιαῦτα ποιῶν οὐκ ἐμολ
μᾶλλον ἢ τῷ χαίροντι τοῖς λόγοις | ἐχαρίζετο. σὺ R 437
δ' ἂν αὐτὸς εἴης ὁ χαίρων. οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἂν μετ' 5
ἐμοῦ χάριν ὀφείλοις. ἐμοῦ τολῦν ἀποδιδόντος τῷ λέ-
γειν ἀπόδος καὶ σὺ τοῖς ἔργοις.

39. Οἱ μὲν οὖν ἀξιοῦντες τοσοῦτοι καὶ πάντες
φίλοι, οἶμαι δ' εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐμελεν ἥκιστα τοῦ
πράγματος, εἰς δέ τις ἐκ τῶν ἡριθμημένων ἦν, ὃν 10
οὗτος ἐλύπει δυστυχεῶν, κἂν τοῦτον ἂν ἡδέσθης τὸν
ἕνα. δοὺς τολῦν ἂν ἐνὶ τὴν χάριν, ὃ βασιλεῦ, τοσού-
τοις οὐ δώσεις οὐδ' ἡγήσῃ δείγμα τῆς Ἀριστοφάνους
ἐπιεικειᾶς εἶναι τοιούτων μαρτύρων χορόν; οἱ οὐτ' ἂν
ἡγνόησαν, εἴπερ ἦν πονηρός, οὐτ' ἂν ἐπήνεσαν πρὸς 15
σὲ τὸν πεπονηρεμένον. 40. εἰ γὰρ καὶ φίλος, ἀλλ'
οὐ σοῦ γε φίλτερος οὐδ' αὖ τᾷ κέλνου τῶν σῶν, ἀλλ'
οὐδὲ πάντες οὐδὲ τὰ πάντων οὐτ' ἔστιν οὔτε μὴ γέ-
νηται. μὴ τολῦν οἷς μὲν μοχθηροὶ βοηθοῦσι, τού-
τους ἡγοῦ τοῖς βοηθοῦσιν ἐοικέναι, πάλιν δὲ ἡγοῦ 20
μοχθηρὸν ὑπὲρ οὗ ποιοῦνται τοὺς λόγους οἷς τὰ
βελτίω σύνοισθα.

1 τι (τί IBM) inter ἐμῶν et συγγραμμάτων UIBM et e
Par. 3017 inseruit Boisson. Pachym. p. 129 et interponi maluit
Re 2 αὐτοῖς libri (αὐτοῖς spiritu eraso U) Ferr Mor corr Re
3 τελεῖν Ferr Mor 5 αὐτὸς] „malim καὶ αὐτὸς“ Re
9 οἶμαι — 12 ἕνα citat Plan fol. 38 9 ἐμελεν ex ἐμελλεν
corr AUI 11 ἂν om in ras 2 litt I 14 τοιούτων UIBM
τοσοῦτον V quod praefert Gasda 16 εἰ — 17 φίλτερος
citat Plan l. l. 18 βασιλεῦ post γέννηται probante Gasda
praebet Par. 3017 et in marg I² 20 τοῖς βοηθοῦσιν ἐοικέναι
in marg I² | μὴ ante ἡγοῦ inser. con. Mor, ἡγοῦ del Gasda
21 ὧν Ferr Mor

41. *Εἰ μὲν οὖν ἐν τούτῳ μόνον ὑπῆρχεν Ἀριστοφάνει,*
 R 438 *τὸ συνηγόντων τῶν ὑπὸ σοῦ πιστευομένων | εὐπορεῖν,*
ἴσως ἂν ὀκνηρότερον διεκείμην. νῦν δ', ὧ βασιλεῦ, ταῦτά
μὲν ἡμῖν ἠϋξάτο, ταῦτά δὲ ἐμίσησε, τῶν αὐτῶν δὲ ἐπε-
 5 *θύμησεν. ἤκεν εἰς τὰ λείψανα τῶν ἱερῶν κομίζων οὐ*
λιβανωτόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐ πῦρ, οὐ σπονδήν, οὐ γὰρ
ἐξῆν, ἀλλὰ ψυχὴν ἀλγοῦσαν καὶ φωνὴν ὀδυρομένην
καὶ δεδακρυμένην καὶ δακρύων ἀφορμὰς καὶ βλέπων
εἰς γῆν, τὸ γὰρ εἰς οὐρανὸν σφαλερόν, ἥτιι παρὰ τῶν
 10 *θεῶν παῦσαι μὲν τὸ φθεῖρον τὴν οἰκουμένην, τὰ δὲ*
Γαλατῶν ἀγαθὰ κοινὰ ποιῆσαι τῆς γῆς. 42. καὶ ταύ-
της τῆς εὐχῆς οὐκ ὀλίγους αὐτῷ κοινωνοὺς εἰργάσατο,
πρὸς μὲν ἐκείνον ἐκπολεμῶν, εἰς δὲ τὴν μερίδα τὴν
ἡμετέραν εἰσάγων, κἂν τοῖς συλλόγοις οὐκ ἀκινδύνους
 15 *μὲν, ἡδίστους δὲ αὐτῷ λόγους ἀπέτεινεν οὕτω παρού-*
σης ἐορτῆς ἐορτάζων, οἷα μὲν ἔσται τὰ τῶν στρατιω-
τῶν, οἷα δὲ τὰ τῶν πόλεων, οἷα δὲ τὰ βασιλεία, τὰ
δὲ τῶν ἀρχόντων, τὰ δὲ τῶν λόγων, τὰ τῆς Ἀσίας, τὰ
 R 439 *τῆς Εὐρώπης, τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὰ περὶ | τοὺς*
 20 *θεοὺς. 43. εἰπέ που λέγων, ὥς πρῶτος ἐνευδαιμονήσει*

11 cf. p. 73, 13 sq. 20 Thuc. II 44, 1

2 *συνηγορῶν* in *συνηγόρων* corr *I²B²*, in *συνηγορ* *ν* *U*
 3 *ταῦτα* Ferr Mor, qui tamen *ταῦτά* coni 4 δ' Re 8 *δη-*
λοῦσαν inter *δακρύων* et *ἀφορμὰς* excidisse putat Re, *ἔχουσιν*
 ego 10 *φθεῖραν* Mor 11 inter *ἀγαθὰ* et *κοινὰ* ras 9
 —10 litt *I* 12 *αὐτῷ* *AVBMI* (sed in hoc in *αὐτῷ* corr) Ferr
 Mor *αὐτῷ* *U* 15 *αὐτῷ* *VIBM* *αὐτῷ* *U* | *τοὺς λόγους* *BM* |
ἀπέτεινεν *C* sed *et* in ras 3 litt *f* 17 *βασιλείας*? Sintonis,
 fortasse recte, praesertim si *τῆς* praepositur 18 *δὲ* inter
τὰ et *τῆς* (bis) *UIBM* 19 *καὶ τὸ* vel *τὸ δὲ* Gasda | *πάντων*
I sed in *ἀπάντων* corr *m²*, *BM* 20 *ἐν* *ἐυδαιμονήσει* *B*
 Ferr Mor

τῷ καιρῷ. βεβαλώσου τοίνυν αὐτῷ καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν μαντείαν καὶ μὴ περιίδῃς καταγελώμενον ὑπ' ἐκείνων οἷς ἤδε τὰς προσδοκίας. δεῖ γὰρ εἶναι τι πλεον τοῖς ἐπιθυμήσασιν σὰ γενέσθαι τὰ πάντα.

44. Καὶ ὥς μὲν τοῖς πᾶσιν εὐθენεῖ τὰ τῶν βο- 5
λευόντων πράγματα καὶ τῷ πλήθει τῶν προσγεγεννη-
μένων καὶ τῷ μέτρῳ τῶν ἀναλωμάτων καὶ τῷ πάλιν
ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ τετάχθαι σχήματος, ἀνωμολόγηται.
Ἀριστοφάνης δὲ οὔτε ταῦτ' ἀγνοῶν οὔτε φαῦλον ἡγού-
μενος τῆς αὐτοῦ προβεβλήσθαι καὶ σώζειν τε τὴν πα- 10
τρίδα καὶ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ μείζω ποιεῖν φεύγει
τὴν προστασίαν καὶ τὸ πολιτεύεσθαι. | ἀλλ' ὅθεν ὁ R 440
καλὸν ἡρεῖται, πράττειν οὐ δύναται, φράσω, ἅν με
λάβῃς ψευδόμενον, μὴ μοι δῶς ἕτερον παρησίᾳς λόγον.

45. Ἐκάκωσεν, ᾧ βασιλεῦ, τὰ πράγματα τοῦτῳ 15
πρῶτον μὲν Εὐγένιος φόβον ἐμβαλὼν τοῖς διοικοῦσι
καὶ προδείξας, ὥς ὁ μὴ φεύγων ἀπολείται παιόμενος
καὶ ἀρχόμενος, ἔπειθ' οὗτος μακρῶς καὶ χρονίοις
ἀπουσίαις, δι' ἃς δένδρα τε ἐκκέκοπται καὶ γῇ γεωρ-
γίας ἐστέρηται, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν ἀπέδρα, 20
τὰ δὲ ἀργεῖν ἔμαθε, τὰ δὲ κακουργεῖν, γυνὴ δὲ τὰ
τοιαῦτα θορυεῖν μὲν δύναται ἅν, διορθοῦσθαι δὲ οὐ

8 [Dem.] Epitaph. § 4 p. 1389 extr.

3 καθ' supra οἷς A | ἤδε scripsi auctoribus Sinteni et
Gasda qui etiam de κατῆδε cogitavit ἤγε libri edd ἤλεγε coni
Re 4 σὰ om B 5 τοῖς om P | εὐθηνεῖ V εὐθθενεῖ BM
ἀσθενεῖ Ferr Mor 7 τῷ (2) | τὸ IB 10 αὐτοῦ M et ex αὐτοῦ
corr B αὐτοῦ U 11 αὐτοῦ UM et ex αὐτοῦ corr B 12 τὴν
om Fer Mor 13 καὶ cum ras 1 litt U 14 δὲ B | τόπον
Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) 17 ὁ del. censet Gasda
18 οὗτος] „addendum videtur αὐτός“ Re | „malim ταῖς μα-
κραῖς“ Re 21 „malim τὰ δὲ καὶ κακουργεῖν“ Re

πάνν. ὁ δὲ δὴ τελευταῖος σκηπτὸς ὅσα ἦν ἐπίπλων
 ἐχόμενα πάντα ἐξανήλωκε μεταπεμπομένου τοῦδε χρυ-
 σία καὶ σκεύη καὶ κατακόπτοντος θεραπεύοντος ἀπὸ
 R 441 τούτων πολλοὺς | πανταχόθεν λύκους ἐπικειμένους.
 5 46. οὐ δεῖ δὴ θανμάζειν, εἰ τηλικούτον μῆκος οὕτω
 δεινῆς συμφορᾶς ἡλλοίωσε τι τῆς πατρικῆς εὐδαιμονίας,
 ἀλλ' ὅπως οὐ καὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ τὴν οἰκίαν ἀπέδοτο
 μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τοσούτων ἐσθιόμενος θηρίων.
 τίνα δὴ βούλει τὸν ἄνθρωπον ἐπανελθόντα γενέσθαι
 10 καὶ τί ποιεῖν; ἄψασθαι προστασίας μετὰ πενίας, ὧ
 βασιλεῦ; μέγα μέντ' ἂν στενάξαι Μένανδρος ὑπὸ γῆς,
 εἰ αἰσθόιτο τὸν υἱὸν αὐτῷ χρημάτων ἐνδεία πολλοῖς
 τῶν αὐτοῦ χειρόνων ἐξιστάμενον τῶν πρωτείων. ἀλλὰ
 δι' ἐπιμελείας μὲν ἰάσασθαι τὰ τραύματα, χρημάτων
 15 δὲ ἤδη συνειλεγμένων οὕτως ἐκέισε παριέναι; καὶ τίς
 ἀνέξεται τῶν αὐτὸ τοῦτο δεδουκότων, μὴ σχολῇ θερα-
 R 442 πεύσῃ τὸν οἶκον; 47. δεῖ | δὴ τινος τιμῆς, ἐξ ἧς
 ἀτέλειαν χρόνον τινὰ καρπωσάμενος ἤδη μετὰ ῥώμης

1 Her. II 77, 2. cf. Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 166, 5

7 ἀλλ' ὅπως οὐ] θανμάζειν ἀπὸ κοινοῦ A

2 ἐξανάλωνεν A ἐξανάλωνε UIM 3 καὶ κατακόπτοντος
 scripsi κατακόπτοντος καὶ libri edd „σκεύη, (καὶ)κατακόπτον-
 τος καὶ αὐτ καὶ σκεύη κατακόπτοντος καὶ“ Re 4 τούτου AP
 5 δεῖ δὴ P sed εἰ et ἡ in ras m⁴ δὴ δεῖ V | οὕτως C
 7 οἰκίαν A 8 μετὰ τῶν ἄλλων om V 11 μέγα I sed ey
 in ras m⁵ μ cum rasura 2—3 litt U 12 αὐτῷ U
 13 αὐτοῦ ABM αὐτου U | χρόνοις M et γρ in marg C^r |
 ἐξανιστάμενον U | πρωτείων A sed in marg γρ^{at} θώκων, e πρῶ-
 των corr I², in πρῶτων corr P³, πρῶτων C sed γρ πρωτείων
 in marg f, Ferr Mor πρῶτων i. e. πατρῶων V sed πρωτείων
 in marg r 14 τραύματα in πράγματα corr A 15 παριέναι
 P sed α in ras m⁴ 16 δεδιότων V

εἰς τὸ λειτουργεῖν ἀφρίζεται. καὶ γὰρ εἰ τοῦτο φαίης, ὥς δώσεις ψιλὴν ἀτέλειαν ἐτῶν δὴ τινῶν καὶ τοῦτο προσήκει στέργειν, ὅτι μὲν ταπεινότερον τοῦτο ἐκείνου καὶ οὐκ ἀρκοῦσαν ἔχον τῷ τοσαῦτα πεπονθότι τὴν παραμυθίαν, εἰσώ, ἀλλὰ σοὶ γε οὐκ ἂν εἴη τοῦ βελ- 5
τίονος λόγου. 48. δῆλον γάρ, ὥς ἂν ἀτελὴς περινοστήῃ μὴδ' ἐν ἄλλῳ τῷ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ παρεχόμενος χρεῖαν, ἄνισον δόξει τὸ πρᾶγμα, καὶ λυπήσει τοὺς λειτουργοῦντας, εἴ τις τῶν ἐκείνων ἀναλωμάτων θεωρὸς πε- 10
ρίεισιν ὁμοίως τοῦ τε λειτουργεῖν καὶ πάσης ἀφειμένος διακονίας. 49. καὶ πολλοὺς γε τοὺς τῶν αὐτῶν ἀξιώ-
σοντας τυχεῖν εὐρήσεις· οὐ γὰρ ἀπορήσουσιν ὅθεν ἐνοχλήσουσιν. οἷς εἰ μὲν ἅπασιν τὴν ἀτέλειαν δώσεις, βλάβεις τὰς πόλεις, εἰ δὲ οὐδενὶ πλὴν τοῦδε, πολλοὺς ἀνιάσεις. πάντα δὲ ἄμεμπτα βουλοίμην ἂν εἶναι τὰ 15
σά, καθάπερ τὰ τῶν θεῶν. 50. ἵν' οὖν μὴ Κορινθίῳ μὲν οἱ πολλοὶ διὰ τὴν Ἀριστοφάνει δοθεῖσαν ἀτέλειαν διαφύγῃ τὸ λειτουργεῖν, Ἀργεῖοι δὲ διὰ Κορινθίους, Σπαρτιᾶται δὲ διὰ τοὺς Ἀργείων ἀτελεῖς, τῶν δὲ ἄλ-
λων ἕκαστοι διὰ τοὺς πλησίον, γενέσθω τι τοιοῦτον 20
Ἀριστοφάνει παρὰ τῆς σῆς διαβολῆς, ὃ τοῦτῳ μὲν εὐσχήμονα | τὴν ἀνάπανσιν οἴσει, τοὺς δὲ ἄλλους R 443
οὐκ ἑάσει δαπανωμένους ἀγανακτεῖν, ὥς ἂν ἐλαττω-
μένους. 51. οὐ γὰρ ἐτέρως γε εἰ τιμηθεῖη τις, τὸ μὴ πᾶσι γενέσθαι τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐν ἐγκλήμασι θήσου- 25
ται, ἀλλ' ἐκείνο μὲν λογιῶνται τῇ τοῦ λαβόντος πρὸς

2 τοῦτῳ UBMI sed in hoc in τοῦτο corr m² 5 τοῦτο τοῦ
V quod praefert Gasda 7 ἀφ' om B | αὐτοῦ B 11 ἀξιώ-
σαντας UB 15 ἂν om B 19 δ' Re 20 ἀτελεῖς post
πλησίον A sed m¹ punctis deletum, et Re | τί AVIBM
21 διὰ AP | τῆς om Ferr Mor | τοῦτῳ e τοῦτο corr M³
24 „aut ἕτερος aut ἐτέρω“ Re Anim 25 ἐγκλήματι Re

τὸ ἔργον ὃ δεήσει πράττειν ἐπιτηδειότητι, μετουσίαν δὲ τῆς ἀτελείας οἱ ζητοῦντες ἔσονται καὶ οὐ δόξουσιν ἀναισχυντεῖν. ἴν' οὖν μηδὲν ἔπεται τῇ δόσει δυσχερές, ἄλλω τῷ τὸν ἀνθρώπον εὖ ποίει.

- 5 52. Τῶν δὲ ἐξ Αἰγύπτου χρημάτων ὅταν μνημονεύσης καὶ τῶν κεκλοφότων ἕνα νομίξης Ἀριστοφάνην, ἐπαινῶ μὲν σε τοῦ μίσους, ὅτι μισεῖς τοὺς ὅθεν οὐ δίκαιον λαμβάνοντας, ὅταν γὰρ τοῖς πάλαι τὰ τοιαῦτα κεκερδακόντιν ὀργίλως ἔχῃς, οὐδ' ἐνθυμηθῆναι περὶ
10 τῶν πονηρῶν λημμάτων τὸ νῦν ἔῃς, πρόσθαγε μέντοι ταῖς διαβολαῖς, ᾧ βασιλεῦ, τὴν ἀκριβεστάτην βάσανον. 53. ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι λέγουσι. δεῖ δὲ οὐδὲν οὔτ' Αἰγυπτίους δεῦρο καλεῖν οὔτε τοῦτον ἐκείσε πέμπειν ὑποσχέσονται λόγον· πάλαι γὰρ ταῦτα κέκριται καὶ
15 βεβασάνισται, καὶ βουλόμενον εἰδέναι τὰ δημόσια διδάξει γράμματα. ἐν τούτοις τοίνυν ἔνδεκα μὲν καὶ διακοσίους στατήρας ἐγκέκληται λαβεῖν οὐχ ἀρπάσας οὐδὲ βιασάμενος, ἀλλὰ τινος μισθὸν ὠφελείας, ὡς ὁ
R 444 συκοφάντης ἔφησεν, ἣν γὰρ δὴ συκοφάντης, | λα-
20 βεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀπολαβεῖν ἐθέλων. 54. ὡς δ' ὁ μὲν οὐκ ἐξήλεγχε, ὁ δ' οὐδὲ τὴν αἰτίαν ἔφερεν, ὑπῆρχε δὲ τῷ κατηγόρῳ Παῦλος εἰς πλεονεξίαν, παρήνονν δὲ

2 οἱ in *el* corr *B* | post ζητοῦντες inser. con. ἐλάσσους Re Anim, melius πολλοὶ in edit. 3 δοκήσει Ferr Mor 4 τῶν *C* 5 inter χρημάτων et ὅταν ras 2 litt *I* 6 νομίξης *V* | Ἀριστοφάνη *ACP* Ferr Mor cf. p. 100, 1 et 112, 22 7 ἐπαινῶ *A* sed ου supra ᾧ 10 τούτων *B* sed τοὺς supra το m² | πρόσθαγε in προσάγαγε corr *I*² προσάγεται Plan fol. 38 qui verba ab hoc usque ad 11 βάσανον citat | μέντοι ταῖς] τε Plan 11 ᾧ βασιλεῦ om Plan 12 δεῖ — 14 λόγον citat Plan l. 1. 12 οὐδὲν — 13 καλεῖν om Plan 13 οὔτε] μὴ Plan 16 μὲν om *BM* 20 num λέγων scrib. coll. 102, 20 et locis ad Her. I 114, 3 a Kruegero congestis? 21 ὁδ' libri Ferr Mor ὁ δὲ Re

καὶ τῶν φίλων οἱ παρόντες ὑπομεῖναι μᾶλλον τὴν ἄδικον ζημίαν ἢ τὴν ἐπὶ πλέον κρίσιν, οὕτως ἐποίησε. καὶ δανεισάμενος τῷ ψευσαμένῳ μὲν τὴν ἀναλίδειαν ἔγκαρπον κατέστησεν, ἔδωκε γὰρ τὸ χρυσίον, αὐτίκα δὲ ἐν πολλῶν ἐδόκει χειρὸς ἐσσεῖσθαι τοῦ παραδείγματος 5 μυρίους ἐγείροντος. 55. ὥς δὲ οὐδεὶς ἐφαίνετο μέμψιν ἐπάγων, παραδόντες αὐτὸν στρατιώταις καὶ κήρυκι κελεύσαντες δι' Αἰγύπτου πάσης τὸν μὲν ἄρρεσθαι, τὸν δὲ κηρύττειν, εἴ τις Ἀριστοφάνει προεῖτο μισθόν, ἦκειν ἀποληψόμενον ἐπεμψαν. ὁ δὲ τῇ περιουσίᾳ τῆς 10 ἀληθείας κρείττων ἐγένετο τῆς Αἰγυπτίων φύσεως· πάντες μὲν γὰρ εἶδον ἀρόμενον, πάντες δὲ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν, παρήει δὲ οὐδεὶς. 56. καίτοι τίς οὐκ ἂν τῶν ἡνίκα ἠναγκάζοντο δοῦναι λελυπημένων ἡδέως ἂν πάλιν ἤνεγκε | τὸ χρυσίον οἴκαδε, καὶ ταῦτα R 445 Αἰγύπτιος; οὓς οὐκ ὀκνοῦντας ὀρώμεν ὧν ἔδοσαν 16 μνησθῆναι, ἀλλὰ μάλ' εὐχερῶς εἰσπραττοντας ἃ μὴ δέδοται. ἀλλ', οἶμαι, τὸ μὴδὲ σκιὰν ὑπεῖναι δωροδοκίας μὴδ' ὅθεν ἂν αἰτία γένοιτο πιθανή, σιγᾶν ἠνάγκασε καὶ συκοφάντου τόλμαν. 57. πότερ' οὖν τὰμφίβολον 20 ἐκείνο λῆμμα τὸ μικρὸν σημεῖον δεῖ ποιεῖσθαι μειζόνων ἃ μὴδεις ἐγκέκληκεν, ἢ τὴν ἐν τοῖς κηρύγμασι τῶν εἰωθότων συκοφαντεῖν σιωπῇ τοῦ μὴ δικαίως ἐγκε-

11 Theocr. XV 48 sq. cum schol. Suidas s. v. Αἰγυπτιάζειν.

2 ante οὕτως ras 5 litt I 6 ἐγείραντος UI sed in hoc
α in o corr, BM 9 πρόοιτο Re 10 ἐξ ante ἐπεμψαν
in marg B² | περιουσία e παρουνσία corr I² ^{79 παρουν} περιουσία M
14 ἠναγκάζοντο Re ἠναγκάζετο libri Ferr Mor 15 ἠνεγκεν
οἴκαδε τὸ χρυσίον VBMI sed in hoc β supra οἴκαδε et α supra
τὸ erasa 17 μνησθῆναι supra μεμνήσθαι V^r | μὴ] „malum
μὴδὲ“ Re 20 πότερον PUM Re 22 ἃ — 23 εἰωθότων
om Ferr Mor

κλῆσθαι τὰ μικρὰ τεκμήριον; μᾶλλον γὰρ εἰκὸς τὸν
οὐ παρ' ἄλλων εἰληφότα μηδὲ τοῦτο λαβεῖν ἢ τὸν
τοῦτο θανατάσαντα τῶν μειζόνων ἀποσχέσθαι. 58. πᾶς
γάρ, ὃ βασιλεῦ, φιλοχρήματος μικρὸν οὐδὲν ἐξ Αἰγύ-
5 πτου φέρεται. ῥεῖ γὰρ αὐτόθι μετὰ τοῦ Νείλου καὶ
τὰ κέρδη, καὶ τούτων οὐκ ἀφανεῖς αἱ πηγαί. ὁ δὲ
οὕτως ἦν ἄθλιος καὶ χρημάτων τε ἥτιων καὶ τοῦ κερ-
δαίνειν ἄπειρος, ὥσθ' ἔνεκα διακοσίων στατήρων
αἰσχύνην κινδύνους ἔχουσιν ὑπομένειν ἤρεϊτο; 59. καὶ
10 μὴν εἰ μὲν ἐπιθυμῶν λαβεῖν εἴτ' οὐκ ἔχων εἰς τό τῷ
συμπράττειν δύναμιν οὐδὲ τὸν δώσοντα εἶχεν, ἀπο-
λογίαν ἔχει τὴν ἀσθένειαν αὐτὴν· εἰ δ' ὢν κύριος
R 446 πολλὰ χόθεν | μισθαρεῖν οὐκ ἔχρητο τῇ δυνάμει
πρὸς πόρον, πῶς ἂν μᾶλλον φανείη κρείττων χρημά-
15 των; ἢ τίς ἂν βασιλεὺς τούτῳ πράγματα ἐγχειρίσας
αὐτὸν αἰτιάσαιτο;

60. Ἦσθην δέ τις εἰπόντος ἐν μέρει κατηγορίας,
ὥς οὗτός ἐστι διειλεγμένος ἐταῖρα τινὲ τῶν ἐπὶ σκηνῆς
γυναικῶν. οὐ γὰρ οἶδα, τίνας ἂν πρὸ τούτων ἐζήτησε
20 λόγους, εἰ συνήγορος ἦν. 61. φέρε γάρ· εἰ ἐγὼ ποιῶν
Ἀριστοφάνει τούτῳ νῦν ἐγκώμιον μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν
ἄλλων ἔπαινον ἐπὶ τὸν τῆς ἐγκρατείας προελθὼν τό-

6 Her. II 28

7 Iul. ep. 74

2 ἄλλων <τὰ μείζω> εἰληφότα Gasda 6 δ' Re 8 ἄπει-
ρος P sed α in ras m⁶ 9 signum interrogationis e V posui
10 τό τῷ συμπράττειν scripsi τοῦτο συμπράττειν libri edd
excepto quod τὸ ante τοῦτο inser I² et ειν in ουσαν corr B²
„aut εἰς τοῦτο συμπράττουσαν aut εἰς τὸ συμπράττειν“ Re
Anim, εἰς τὸ ὀφροῦν συμπράττειν coni in edit. 11 post
ἀπολογία ras 12 fere litt I 16 αὐτὸν scripsi e VIB (in
quo 'e' corr) αὐτὸν reliqui libri edd

πον οὕτω πως διήλθον, ὅτι οὗτος μέντοι πλείστην
 γῆν ἐπελθὼν καὶ πολλοῖς ὠμικηκῶς ἔθνεσι νέος
 ὢν, ὅτε μάλιστα ψυχῆς τυραννοῦσιν ἔρωτες,
 ὑπερόπται νόμων, οὐκ ἐπεβούλευσε γάμοις
 οὐδὲ διέστησε τοὺς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἐξευγμένους
 οὐδὲ συνετάραξε Διὸς γαμηλίου θεσμόν οὐδ'
 ἐξ ὧν ἄλλους ἡδίκηει τὰς ἡδονὰς ἐπλήρωσεν,
 ἀλλ' ἐν ταῖς ἀφειμέναις εἰς Ἀφροδίτης ἐξουσίαν
 τὰς τῆς φύσεως ἐκούφιζεν ἀνάγκας, εἰπέ μοι,
 τούτοις εἰ τὸν ἄνθρωπον ἐσέμνηνον, ἄρ' ἂν ἐδόκουν
 ἀγνοεῖν ἐγκωμίων ὁδοὺς ἢ ψυχῆς ἀρετὴν ἱκανῶς δει-
 κνύειν; 62. καὶ γὰρ εἰ μὲν φιλοσοφεῖν ἔφασκεν Ἀρι-
 στοφάνης καὶ περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ σκοπεῖν καὶ τὰ
 θεῖα ταῦτα δὴ μετεχειρίζετο, γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν,
 μουσικὴν, ἀριθμούς, τὸν Πλάτωνα, τὸν Πυθαγόραν,
 καὶ καταδεδουλώσθαι τὰς ἡδονὰς ἔλεγε καὶ πολὺ τῶν
 ἄλλων ἡγρεῖτο διαφέρειν, εἰκότως ἂν ἐπετιμᾶτο χεῖρων
 τοῦ προσήκοντος δεικνύμενος· εἰ δὲ εἷς ἐστὶ τῶν ῥητο-
 ρικῶν ἢ εἰ βούλει γε, στρατιωτῶν, τί ἂν τις παρ'
 αὐτῷ ζητοίῃ τὰ τοῦ ἱεροφάντου, δέον ἐπαινεῖν, εἰ ταῖς
 ἐννόμοις ἡρκέσθη μῦξεσιν; 63. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' ἱερὰ
 τῶν κειμένων ἀνοικοδομεῖν ὑπὸ ταῖς τοῦδε φρον- R 447
 τίσι φαίην ἂν πλημμελές. ὁρῶ γὰρ οὐκ ὀλίγων τῶν
 νῦν ἐπ' ἐκείνων τεταγμένων τόνδε σωφρονέστερον καὶ

6 οὐδὲ voce incipit T 6 οὐ συνετάραξε — 9 ἀνάγκας
 citat Plan fol. 38 θεσμόν] θεσμούς V γονὰς Plan 10 ἄν-
 θρωπον] ὅν i. e. οὐρανόν T 17 εἰκότως ἐπετιμᾶτο omisso
 ἂν citat Plan l. l. 19 γε τῶν στρατιωτῶν V 21 ἐγὼ —
 23 πλημμελές citat Plan l. l. 21 μὲν γὰρ] δ' Plan 21 ἱερὰ
 — 22 φροντίσι] ἐκείνο Plan 23 πλημμελές V 24 ἐκείνῳ Re,
 ut ep. 18 ἐφ' ᾧ περ ἐτέτακτο

οὐδένα τῶν θεῶν ὕβρισμένον ἀπεληλακότα τῆς ἐπιμελείας οὐδένα. 64. ἀλλ' ἐφ' ἃ μὲν Ἀριστοφάνει χοῆσθαι βέλτιον, αὐτός, ὅπερ ἔφην, ἤδη βουλευσῇ, σκληρὰν δὲ αὐτῷ τὴν τύχην ἐπικειμένην καὶ κατενεγκοῦσαν
 5 εἰς πᾶν ταπεινότητος διάλλαξον, πρὸς Διός, ὃ βασιλεῦ, καὶ ποιήσον ἡμερωτέραν, χεῖρα ὄρεξον ἀνδρὶ πεπονηκότι, λόγων ἡμμένῳ, μεμνημένῳ, Πειρήνης τροφίμῳ, Δωριεῖ, Κορινθίῳ, Χαρίτων μνήμονι, φίλων ἐπιμελεῖ, τὴν ἐκ τοῦ τοῦς θεοῦς ἀτιμάζειν οὐ δεξαμένῳ τιμῇ.
 10 65. πόσον ποτ' ἂν ἐπρίατο Γεώργιος ἐκείνος αὐτομολοῦντα τοῦτον ἰδεῖν καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ βήματος, ὅθεν
 R 448 ἐκείνοι τὰς γραῦς δημαγωγοῦσιν, ἐξειπεῖν | καὶ διασῶραι τὰ ἀπόρρητα τῶν δαιμόνων, τὰ τῆς Ἰουῦς, τὰ τοῦ παιδός, τὰ Καβείρων, τὰ Δήμητρος; ποίαν οὐκ
 15 ἂν προῦπιεν Αἴγυπτον ἀντὶ ταύτης τῆς καωφείας; παρὰ τίσιν οὐκ ἂν εὐνούχοις τὸν ἄνθρωπον ἀπέφηνεν ἰσχυρόν; ἦπτετ' ἂν, εὖ ἴσθι, καὶ τῆς Κωνσταντίου κεφαλῆς, εἰ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν πρὸς Γεώργιον ἤρει-

7 Isocr. Archid. § 16 p. 119 a 10 Ep. 205. Iul. ep. 10. Amm. Marc. XXII 11, 3—8. cf. Reiske de quibusdam e Libanio repetitis argumentis p. 12 14 Philodem. Anth. Pal. VI 349, 1; Lucian. ib. 164, 1. Macrob. Sat. V 17, 17sq.

14 Κάβειροι· δαίμονες ἢ ὀνόματα θεῶν, ὡς ἡ Περσεφόνη καὶ ἡ Δήμητηρ· προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Καβείρων ὀρέων Φρυγίας, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν B* (= Et. M. s. v. Κάβειροι).

1 οὐδέ (οὐδέ M) cum ras 2 litt PM οὐδέ τινα B sed τινα in ras 2 litt | ὕβρισμένον I sed ο in ras m², in ὕβρισμένων corr MB², ὕβρισμένων CAPU 4 δ' Re 7 μεμνημένῳ om B „malim credere deesse Μουσῶν“ Re 8 χαρίτων libri edd 13 διασῶραι scripsi e P (e διασῶραι corr m²) et M διασῶραι reliqui libri Ferr Mor διασῶραι Re 14 πανός VI (sed in hoc ν in ras 2 litt m²) et in ras Par. 3017 et supra παιδός B 17 κωνσταντίνου UI sed in hoc ν eras 18 ἐπὶ V

δεν. 66. ἀλλ' οὐτ' ἀρχῆς οὔτε χρημάτων οὐτ' ἀσφα-
 λείας οὐτ' ἐλπίδων ἀπέδοτο τὰ κάλλιστα τῶν Ἑλληνι-
 κῶν, ἀλλὰ καὶ ταῖς κρίσεσιν αὐταῖς ὁπότε δεήσειεν
 ὄρκου, τοὺς θεοὺς ὥμνυ φυλάττων ἀκριβέστερον ἂν-
 δρὸς Σπαρτιάτου τάξιν, οὐ πεπεισμένος μὲν, ὥς σωθῇ- 5
 σεται, νομίζων δὲ καλὸν τὴν εὐσέβειαν ἐντάφριον.
 67. εἴθ' ἃ τὸ κινδυνεύειν κουφότερον τῆς μεταβολῆς,
 οὐδὲν ἐκ τῶν νῦν καιρῶν ἔσται τὸ ἄθλον, ἀλλὰ περιό-
 ψει ποιοῦντα τοῦθ' ὃ ποιεῖν ἔγνωκεν, εἰ μὴ βοηθήσεις;
 τί δὲ τοῦτο ἔστιν; εἰς πλοῖον ἐμβὰς πλανᾶσθαι διανο- 10
 εῖται | περὶ τὴν Ἰταλίαν, περὶ τὴν Λιβύην, περὶ R 449
 τὴν ἔξω θάλατταν. ἐπιστρέψει δὲ αὐτὸν οὐδέν, οὐ
 παιδλον αἰσθανόμενον ἐπῶν, οὐ γυνὴ σώφρων, οὐ
 σήματα προγόνων, οὐ θανάτου φόβος, οὐκ εἰ τὴν
 ψυχὴν ἐν ξένων ἀφῆσει χερσίν, οὐκ εἰ τεθνεὼς ἄταφος 15
 κέλσεται. τούτων γὰρ ἀπάντων ἡγεῖται πικρότερον
 εἶναι τὸ στένειν οἴκοι.

68. Σὺν τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, μεταστῆσαι τὴν ψῆφον
 καὶ ποιῆσαι γλυκίῳ μὲν αὐτῷ τὴν πατρίδα, ποθεινὴν
 δὲ τὴν γυναικα, πλείστου δὲ ἀξίαν τὴν τοῦ παιδὸς 20
 θέαν, ὃς ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς πέπονθε τὰ τῶν ὀρφα-

6 Isocr. Archid. § 45 p. 125a

5 Φασι γὰρ περὶ Σπαρτιατῶν, ὡς οὐδέποτε ἐν πολέμοις
 ἐλειποτάκτου $P^2 I^2 B^2$

4 ὥμνε *U* 5 τὴν ante τάξιν inser *Re*, at cf.
Rhes. 664 10 τοῦτο ἐστὶν *M* τοῦτό ἐστιν reliqui libri
 edd 11 παρὰ (ter) *V* sed ε supra α prius *r* 12 ἐπιστρέ-
 ψει scripsi ἐπιστρέφει libri edd 14 σήματα scripsi e *P*
 (sed post σ 1 litt erasa) *I* (sed σ in ras m^o) *V* (sed ση supra
 χρημάτων) σχήματα reliqui libri edd 15 post ι in ἀφῆσει
 ras 1 litt *I* 19 γλυκίῳ supra γλόκιον *V*: γλυκίων *C* sed ν
 erasum γλόκιον *I* (sed acutus et ον in ras m² et supra ι ac-
 centus ras) *BM*

νῶν καὶ τὰ μέλλοντα φοβερώτερα. πρόεισι μὲν εἰς
 ἡλικίαν, δέος δέ, μὴ προσαγάγη τις μηχανήν, μήτηρ
 δὲ οἰκουροῦσα πρὸς τὰς ἔξω πάγας οὐκ ἂν ἀμύνοι,
 γνῶμαι δὲ παίδων εὐπαράγωγοι, δεῖ δὲ πατρός.
 5 69. ἀπόδος τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, τῷ νέῳ τὸν ὀφθαλμὸν
 τοῦ γεννήτορος καὶ γενοῦ σωφροσύνης αἷτιος. μὴ
 πλείτω πρὸς τὰ πέρατα τῆς γῆς Ἀριστοφάνης μετὰ
 δακρῶν, ἀλλὰ βαδιζέτω μετ' εὐφροσύνης πρὸς τὸ τοῦ
 Πέλοπος χωρίον. ἐν μέσῃ Πελοποννήσῳ διηγέσθω
 10 τὰς σὰς ἀρετάς, ἔχει γλῶττιαν ἀρκοῦσαν τοῖς ἔργοις,
 λεγέτω πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ἐν οἷς ζῆς καθ' ἡμέραν,
 ἃ τεθέεται. πορευέσθω μηνυτῆς τῶν πολλῶν καὶ
 R 450 μεγαλοπρεπῶν θυσιῶν, ὧν τὰς μὲν ἡ πόλις | ἐδέ-
 ξατο, τὰς δὲ ἡ Δάφνη, τὰς δὲ τὸ ὕψος, ἀγέλας ἐσφαγ-
 15 μένας, αἵματος ῥύακας, εὐωδίαν εἰς αὐτὸν ἀνατρέχου-
 σαν αἰθέρα. εὐξάσθων ὅμοια καὶ παρὰ σφίσις ἰδεῖν
 ἐν Δελφοῖς, ἐν Πίσῃ, παρ' Ἀθηναίοις, παρὰ τοῖς τοῦδε
 πολίταις, πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἡπειρον, ἐν
 νήσοις. 70. ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς εὐχομαι καὶ μετα-
 20 σχεῖν γε τῆς πορείας ἐκείνης. ὥς καλὸν ἐπ' Ἐλευσίνος
 ἰδεῖν μύστιν Ἡρακλεῖ παρισύμενον καὶ τοῦτον αὐτὸν
 Ἀριστοφάνην ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πηδῶντα.

71. Τί φής, ὦ βασιλεῦ; πείθομεν ἢ ληροῦμεν; ἥδη
 ψηφίξου τοσοῦτον προενθυμηθεῖς, ὥς οὐ λήσει τοὺς

21 Plat. Axioch. p. 371 D. Aristid. t. I 58, 9 D

1 „malim <πρόσεισι>. πρόεισι“ Re πρόεισι I sed προ e προσ
 corr m^s 2 προσαγάγοι T προσάγη BM 8 μετὰ σωφρο-
 σύνης B | τὸ om Ferr Mor 9 πελοποννήσω P sed ννη in ras
 m^s πελοποννήσω T 11 ζῆν Ferr Mor qui ἔζη coni | καθη-
 μέραν V 16 εὐξάσθων scripsi e VIM Par εὐξάσθω reliqui
 libri edd 19 καὶ ante ταῦτα edd 22 ἀριστοφάνη T
 23 βασιλεύς M 24 λήσει I sed ει in ras m^s λήση Ferr Mor

ὄντας ἀνθρώπους οὐθ' ὁ λόγος οὐθ' ἡ ψῆφος. ἦν
οὖν ἐρραψωδηκέναι δόξω, τὸ μὲν ἐμὸν οὐ πολλῆς
φροντίδος, σκόπει δὲ αὐτός, εἰ μὴδὲν σοὶ βλάβος τὸ
δοκεῖν οὐκ εἴ φρονεῖν, ὅν περὶ πολλοῦ ποιῇ.

2 [Dem.] c. Aristog. I § 2 p. 770, 13. de symm. § 12 p. 181, 14.
cf. ep. 1033

1 ἔν' *UIBMT* 3 δ' Re | μὴδὲν σοὶ scripsi μὴδὲν σοὶ
libri edd 4 ποιῇ] sequuntur in *B* fol. 89 (aeque atque in
codicibus quos supra p. 83 not. 2 indicavi) epistolae *Ιουλιανὸς*
λιβανίω· Ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει (= Iul. ep. 74 ed. Hertl. Bidez
et Cumont, recherches sur la tradition p. 126) et *λιβάνιος Ιου-*
λιανῶ· Ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= Lib. ep. 670)

XV.

Oratio inscripta *Πρεσβευτικός πρὸς Ἰουλιανόν*, cuius una cum sequenti mentionem fecit primus Socrates hist. eccl. III 17 p. 194¹⁾ (ὅθεν ὑπόθεσιν ἔσχεν ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος γράψαι τὸν τε πρεσβευτικὸν ὑπὲρ Ἀντιοχέων καὶ τὸν πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς, ἀλλὰ τοὺς μὲν τοὺς λόγους φασὶ γράψαντα τὸν σοφιστὴν μηκέτι εἰς πολλοὺς εἰσηκέναι), paulo²⁾ post quam imperator Antiochiam ad bellum Persis inferendum reliquit id est post diem quartum mensis Martii anni 363 ad iram eius placandam conscripta³⁾ est atque ita quidem, ut urbis nomine ab ipso coram imperatore habita esse videatur. Re autem

1) Unde sumpsit Historia eccles. trip. VI 40 p. 468 ed. Basil. 1523.

2) Nuntium rerum primarum a Iuliano feliciter gestarum iam Antiochiam venisse monstrat initium orationis. Epistula vero 736 non momentum quo Libanius Iulianum ad bellum proficiscentem prosecutus est, sed prius colloquium spectat, cuius et in hac ipsa oratione § 82 p. 153, 15 et in sequenti § 1 p. 160, 3 sq. mentio facta est.

3) Querelarum de Antiochenis a Iuliano mense Ianuario huius anni Misopogoni vel Antiochico insertarum etsi non ad verbum, tamen revera rationem habet. Libanium autem operam adiutricem Iuliano in Misopogone conficiendo navasse commentum est magistellorum senioris aetatis perperam interpretatorum Gregorii in Iulianum *σημιτευτικόν* alterum, ut Eliae Cretensis (lat. vers. ed. Antv. p. 231) et Basilii Caesarensis (ed. Boisson. Notic. et Extr. XI p. 126 = Migne Patr. gr. t. XXXVI col. 1156 *πολλὰ στίγματα ὡς προσόντα τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει ἐνέστιξεν ἑαυτῷ* (*Ἰουλιανὸς*) *Λιβανίου συμπεπονηκότος τῇ συγγραφῇ*).

vera neque habita neque ad imperatorem delata est, quippe qui prius mortem obierit, ut Libanius ipse in monodia Iuliani or. XVII p. 220, 10 sq. *ἐγὼ μὲν ἐδημιούργουν λόγον διαλλαγῶν τῶν πρὸς τῇ πόλει φάρμακον, σὺ δὲ ὄχλον, σεβ- 220 γηται δὲ τὸ φάρμακον* testatur. Argumentum vero orationis tale est, ut neque ab omnibus in deliciis habita sit neque tam paucis arriserit, ut 'corporis' finibus coercita manserit, sed etiam in 'eclogas' recepta sit. Itaque numerus codicum superstitem ut multo minor quam in *Προσφωνητικῶ, Μονωδία* et *Ἐπιταφίῳ*, ita maior est quam in orationibus *εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον* et *ὕπὲρ Ἀριστοφάνους*. Nam non solum in iisdem fere codicibus reperitur atque hae duae orationes, sed etiam in compluribus aliis qui eclogas continent. Sunt autem hi 32:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 156^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) fol. 78^v saec. XIII/XIV, inde a folio 82 saec. X. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 175. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 158. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 72. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 287. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

8. Wolfenbottelanus gr. 511 saec. XV fol. 321 descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 192. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 287. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Marcianus append. XCI. 2 (= I) saec. XIV fol. 51^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.
13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 32^v. Vide t. I p. 213sq. Contuli.
14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 89^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.
15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 39sq. et 69. Contuli.
16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 289. Vide t. I p. 48sq. et 69.
17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 209sq. et 236.
18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.
19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 227sq. et 236.
20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 93^v. Vide t. I p. 228sq. et 236.
21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 28^v. Vide t. I p. 229sq. et 236.
22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 39. Vide t. I p. 323sq. et 432.
23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 21^v. Vide t. I p. 331sq.
24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 62. Vide t. I p. 363sq.
25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 73^v. Vide supra p. 4sq.
26. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 189. Vide t. I p. 47sq. et 69.
27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 136^v. Vide t. I p. 214sq. et 236.
28. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 205^v. Vide t. I p. 329sq.
29. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 253. Vide t. I p. 334sq.

30. Casanatensis 197 saec. XV fol. 188. Vide t. I p. 420sq. Contuli.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 126^v. Vide supra p. 51. Inspectus est a Bastio. Cf. p. 122, 6.

32. Athous S. Dionysii 342 chartaceus formae octavae saeculi XV continet

fol. 1 *Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστορος μελέται. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Μενέλαος*

5^v *Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Ὀδυσσεύς*

20^v *Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα ὑπὲρ ἑλλήνων. Ὀδυσσεύς. Ἀριστείδου ῥήτορος*

28 *Λιβανίου πρὸς τὸν Ὀδυσσεύς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλέως*

44 *Ὑπόθεσις τῆς τοῦ πατρόκλου μελέτης cum declamatione ipsa*

58^v *Τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ τίμων ἐρῶν ἀκκιβιδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει cum protheoria*

68 *Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν*

79^v *Λυσίου ῥήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς¹⁾*

89^v *Δύσκολος λάλον γήμας γυναιῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει Λιβανίου*

98 *Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος — ὕμνους ὁ πατὴρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα.*

105 *τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ.*
Folia 110 et 111 vacua sunt.

112 *τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ.*

Codicem Spyr. Lambros anno 1884 inspexit descriptionemque mihi misit paulo copiosiore quam quae postea ab eo typis mandata est.²⁾

E quorum codicum numero quos contuli decem *CAP UVIBM* Laurentianus LVII 20 Casanatensis in duas dis-

1) Cf. supra p. 5 de Parisino gr. 3017.

2) Catalogue of the greek Manuscripts on the Mount Athos t. I p. 414 n. 3876.

cedunt familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera reliquis continetur, *U* tamen recensionem ex utraque mixtam ita ut plerumque cum *I* consentiat, sequitur. Sed lectionibus codicum Laurentiani et Casanatensis apparatus onerare non e re visum est. Ille enim ubi a *VI* recedit, pravas fere lectiones praebet, hic ex eodem fluxit exemplo quo *M*. Nam cum hoc concinit non solum in lectione perversa κατεῖχε pro κατέχει p. 121, 5, in σοι omisso p. 130, 15, sed etiam in verbis καὶ τὸ χωλαί τε ἕυσσαι τε παραβλῶπες τὸ ὀφθαλμῷ ἐνωτιζόμενος post τῶν λιτῶν p. 132, 2 insertis, propriae vero eius lectiones omnes pessimae sunt.

Necessitudinis autem vinculum quo codices quos adhibui octo coniuncti sunt, stemma tibi indicat orationi εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον supra p. 8 praefixum.

Unum addo manum secundam codicis *I* in corrigendo usam esse si minus *V* ipso, certe codice huius gemello vel fonte.

Magnus est numerus, parvus vero ambitus locorum ex hac oratione prolatorum a Macario Chrysocephalo (cf. t. I p. 351sq.), Maximo Planude (cf. t. I p. 73 et supra p. 86), auctoribus lexicorum Augustani (p. 121, 10) et Darmstadiensis¹⁾ codicis 2773 miscellanei saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217^v, Thoma Magistro, qui codices secundae familiae libere admodum usurpaverunt.

Typis expressa est sed mendosissime oratio primum in editione Ferrariensi fol. 208^v—218^v, iterum a Fed. Morello in editione²⁾ quae titulum gerit: „Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν. *Libanii Sophistae legatio ad Iulianum Imperatorem pro Antiochenis. Fed. Morellus Professorum Rectorum Decanus, graeca recensuit, Latine vertit, Notis illustravit, Parisiis apud Fed. Morellum*

1) Cf. L. Voltz et G. Croenert, Centralbl. f. Bibl. XIV 537sq. Locos Libanii ex hoc codice transcriptos insigni Voltzii benevolentiae debeo.

2) Cuius hodie rarissimae exemplar in bibliotheca Musei Britannici inspexi.

Architypographum Reg. MDCXI. Non sine Regis privilegio.“ Praefatio editionis *Henrico Borbonio, Primo Principi primoque Pari Franciae* dedicatae subscripta est: *Lutetiae XIII. Kal. Decemb. A. S. MDCXI.* Versioni latinae (p. 1—39) succedit textus graecus (p. 1—39) cum notis paucis parvi pendendis (p. 39 et 40), qui fere idem est atque editionis Ferrariensis. Neque hunc nisi paucissimis locis correctum praebet editio ab eodem curata Libanii operum t. II p. 151—172. Multorum locorum emendatio felicissime successit acumini Reiskii *Animadv.* V 103—109; plures correxit idem ope codicum Augustani et Wolfenbittelani in editione ab ipso praeparata et a vidua foras missa Altenburgi 1784 p. 198—212, iterum 1791 t. I p. 451—483; unum Boissonadius ope codicis Parisini 3017 usque ad p. 467 ed. Reisk. ab ipso collati¹⁾; complures Gasda partim e codicibus cum Augustano tum Vindobonensi partim ex ingenio²⁾, Sintenis, Cobetus.

1) Vide supra p. 7.

2) Kritische Beiträge zu Libanios II p. 9—10.

ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

R 451 1. Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. μέχρι
 τούτου μοι τῷ ἔπει χρηστέον, τὰ δὲ ἐφεξῆς Εὐμαίῳ
 μὲν ἤρμοιτεν εἰπεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐκέτι, ἐπεὶ καὶ ὅψε-
 5 σθαί σε ἐφάμην καὶ νευικηκότα καὶ ταῦτα ἅ πάντες
 ἄδουσι δεδυνημένον. 2. εὖ γὰρ ἴσθι πᾶσαν μὲν γνώ-
 μην, πᾶσαν δὲ γλῶτταν ἐπὶ σαντὸν ἀπὸ τῶν πρὶν
 ὕμνουμένων μεταστήσας, καὶ οὔτε τὰ πρὸ τῶν Τρωι-

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

2 Od. π 23sq. cf. Iul. ep. 7

1 Πρεσβευτικός—Ἰουλιανόν] τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς
 τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν λόγος μβ (corr e μα) *V* πρεσβευτι-
 κὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὅπερ (τῶν add *I*) ἀντιοχέων *PIM* πρὸς
 τὸν αὐτὸν πρεσβευτικὸς ὅπερ τῶν ἀντιοχέων *U* πρεσβευτικὸς
 πρὸς Ἰουλιανὸν rubr., ὅπερ τῆς τῶν ἀντιοχέων ὀργῆς add man.
 textus *B* 2 ἦλθες ex ἦλυθες corr *P*² *I*³ ἦλυθες *AUVBM*
 Ἦλθες Τηλέμαχε ut inscriptionem orationis citat Thomas Mag.
 s. v. μεταξὺ p. 239, 13 *R* Λιβάνιος ἐν τῷ Ἦλθες Τηλέμαχε
 (vide infra p. 125, 6) 3 μοι om *Mor* | ἐξῆς *U* 4 ἐμοὶ *A*
 sed oi in ras m² 6 μὲν γλῶτταν *I* 7 δὲ γνώμην *I*

κῶν οὐτ' αὐτὸς οὗτος ὁ δεκάτης πόλεμος οὔτε τὸ γυνόμενον ἐν τῇ θαλάττῃ πρὸς τὸν τοῦ νῦν Πέρσου πρόγονον τοῖς Ἑλλήσιν | ἔργον οὔτε ἂν Ἀλέξανδρος R 452 ἐκλελυμένοις προσπεσὼν ἔπραξε, τούτων οὐδὲν οὐδενὸς ἀνθρώπων κατέχει τὴν ψυχὴν οὐδὲ τὴν φωνήν, ἀλλὰ 5 πάντες πάντων ὡς μικρῶν ἀφήμενοι τῶν παρόντων ἔχονται καὶ χαίρουσιν ἀκούοντές τε καὶ λέγοντες ὁ μὲν τόλμαν, ὁ δὲ εἰσβολήν, ὁ δὲ διάπλουν, ὁ δὲ τοὺς ἐν χερσὶ πεσόντας, ὁ δὲ καθέδρας, σοφίσματα, ἀργῶνας.

3. Ὑπὲρ μὲν οὖν τούτων μεγάλη τοῖς θεοῖς ἡ χάρις, 10 οἷ σε ἐπόρευσάν τε πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ κρείττω τῶν ἐναντίων ἔδειξαν καὶ πάλιν ἀπέσωσαν, εὐχομαι δὲ τοῖς αὐτοῖς θεοῖς καὶ ἐμοὶ δοῦναι κρατῆσαι τήμερον καὶ μὴ καταγέλαστον ἐνθὲνδε ἀπελθεῖν. κρατῆσαιμι δ' ἄν, εἰ πείσαιμί σε, μᾶλλον δέ, εἰ πείσαιμι, σὸν ἔσται 15 τὸ κράτος τοῦ παύσαντος τὸν θυμόν. 4. καὶ οὕτω δὴ νίκη νίκη συνάψεις τῇ διὰ τῶν ὅπλων τὴν ἀπὸ τῆς

9 Thuc. II 18, 3

1 οὐτ' — πόλεμος citavit Thomas Mag. s. v. δεκάτης p. 86, 13· δεκάτης πόλεμος κάλλιον εἰπεῖν ἢ δεκάτης· Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείων ὁργῆς· οὐτ' κτλ., cuius placitum integrum scholiasta (m²) codicis Barberini repetivit, excepto quod pro verbis Λιβάνιος — πόλεμος posuit ὡς ἐνταῦθα οὔτε Mor Re 2 θαλάσση CU edd τὸ U om Ferr Mor 5 ἀνθρώπων V | τέχει

κατεῖχε B κατεῖχε M 8 εἰς βολήν V 9 ἐνέδρας Re Anim

10 μεγάλη — 11 βάρβαρον citaverunt ommissa τε particula lexic. cod. Augustani ed. G. Hermann. de emend. rat. gramm. graec. p. 345, 15 et Plan in Excerpt. cod. Pal. 129 fol. 38^v in hunc modum: πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον, ὡς παρὰ Λι-

βανίῳ· μεγάλη κτλ. 12 ἀπέδωσαν U ἀπέδωσαν BM

14 ἐνθὲνδεν B 15 δ' UI sed in hoc spiritus in ras, Re om A | πείσαιμι (2) in πείσαιμις corr I³ post πείσαιμι rasura duarum triumve litterarum U

ἡμερότητας, ἣν ἔπεμψέ με νῦν αἰτήσοντα πόλις ἀτυχής,
 εἰ δὲ βούλει, προπετής, πόλις ἐπὶ μὲν τοῖς σοῖς τρο-
 παλοῖς ἡδομένη, ταῖς δ' αὐτῆς αἰτίαις αἰσχυνομένη.
 5. πεποίηκε δέ μοι τὴν χειροτονίαν οὔτε τὸ γένει τῶν
 5 ἄλλων διαφέρειν οὔτε τὸ χρόνῳ προήκειν οὐδὲ πλῆθος
 λειτουργιῶν οὐδὲ τὸ μὴ δύνασθαι τοὺς ἄλλους λέγειν·
 εἰσὶ γάρ, εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες ἐν παιδεύσει καὶ λόγοις
 τεθραμμένοι καὶ περὶ πραγμάτων ἱκανοὶ διαλεχθῆναι.
 6. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην με τὴν πρεσβείαν κατέστησε πρῶ-
 10 του μὲν τὰ τοῖς διδασκάλοις ὑπὸ τῶν ὠμικηκότων
 ὀφειλόμενα χρέα· πεπείκασι γὰρ αὐτούς, ὥς ἐμὸς σὺ
 μαθητής, οὐκ ἐμοῦ ταῦτα ἀλαζονευσαμένου πρὸς τὴν
 πόλιν, ἀλλ' ἡ τῶν λόγων ὁμοιότης τὴν δόξαν ταύτην
 R 453 εἰσήγαγε καὶ | οὐδ' ἂν οἱ χρησμοὶ μεταβάλοιεν,
 15 ὥς οὐ πρὸς ἐμὲ σὺ βλέπων τοιαῦτα δημιουργεῖς.
 7. ἐν μὲν τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους περιέστησέ μοι καὶ
 παρέστησεν ἐλπίδας, ὥς αἰδεσθήσῃ τὴν συγγένειαν
 τῶν λόγων, ἔτερον δὲ ἅ τιμῶν διατετέλεκας θέρους
 ὅλον καὶ χειμῶνα καλῶν, μεταπεμπόμενος, ἐπιστέλλων,
 20 λέγοντος ἡδόμενος, ἀχθόμενος σιγῶντος. οὐδὲ τὴν
 ἀργυρίαν ἡγνόησαν ἣν ἐρεῖν ποτέ μου μέλλοντος
 ἡγρύπνεις διὰ τὰς ἐν ταῖς τοιαύταις ἐπιδείξεσι τύχας.
 8. τὰ γε μὴν περὶ τοῦ σίτου, δι' ὃν ἔστιν ἡμῖν ἡ πό-
 λις, εἰ γὰρ μὴ τότε ἐκείνον ἔδωκας ἐγκαλῶν ὁμοῦ καὶ

23 Iul. Mis. p. 369 A sq.

1 ἣν A sed ν in ras 2 litt m² 2 πόλις in marg inser A
 3 αὐτῆς U 5 τὸ I sed ὁ in ras m² 6 „Cod. Ven. 445
 teste Bastio τὸ δύνασθαι παρὰ τοὺς“ Boisson. 10 παρὰ VB |
 ὠμικηκότων C sed ι in ras paulo maiore m² et ω corr ex o s,
 et in ὠμικητῶν corr m. rec. V 11 αὐτοὺς U et in αὐτοὺς
 corr I 14 μεταβάλλοιεν UVIBM 18 ὥς vel ὅτι coni Gasda
 22 ἐπιδείξεσι A sed ι primum m², P sed ε primum et ι primum
 in ras m⁴ ἐπιδείξεσι τύχας in marg I² 23 ὃν ἔστιν libri edd

σώζων, νῦν ἂν κενὴ σωμάτων ἡ πόλις εἰστήκει, ταύτης τοίνυν τηλικαύτης εὐεργεσίας ἐμοὶ τὴν χάριν ἐκέλευες ἀπελθόντας ἔχειν, ὃ καὶ ἐποιοῦν ἤκοντες μακαρίζοντες ἐμὲ καὶ σφᾶς αὐτούς, τῶν μὲν τιμῶν ἐμέ, τῆς δὲ βοήθειας αὐτούς. οὐ τοίνυν ἐμελλον ταῦτα εἰδότες ἐτέρωθεν μεταπέμψεσθαι τὸν πρεσβευτήν οὐδ' ἀμνημονήσειν τοῦ δακρύσαντος παρ' Ἀχιλλεῖ γέροντος, ὃν πρὸ τῶν ἄλλων ἐπιτήδειον ἡγεῖτο διαλλάττειν ἕτερος γέρων. 9. οἱ μὲν οὖν εἰκότως ἤροῦντο ἐμὲ νομίζοντες οὕτως ἢ τεύξεσθαι τούτων ἐφ' ἃ πέμπουσιν ἢ, 10 τό γε | δεύτερον, οὐ δώσειν αἰτία χώραν, ὥς οὐ R 454 καλῶς εἶδον, ὃν ἐλέσθαι χρῆν. ἐγὼ δὲ εὐθύς μὲν ἔξωμοσάμην, ὧ βασιλεῦ, καὶ πᾶν ποιήσειν πρότερον ἔφην ἢ τοῦτο, μεμνημένος, ὅτι μ' ἐκέλευες φεύγειν τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως λόγον ὥς οὐτ' αὐτὸς ἐνδῶσων οὐτ' ἐμοὶ 15 καλῶς ἔχον ἄπρακτον ἀπελθεῖν. 10. προσκαθημένων δὲ ἀνθρώπων πολιτῶν καὶ συμφοιτητῶν καὶ συγγενῶν καὶ στενόντων καὶ θρηγνούντων καὶ διεξιόντων ἄθλους τῶν ἐμῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως προγόνων καὶ δεικνύντων

2 Iul. Mis. p. 354 C 7 Il. i 432 sq. 8 Il. i 168
12 Dem. de fals. leg. § 122 p. 378, 18

7 γέροντος] τοῦ Φοίνικος P³I² 9 γέρων] ὁ Νέστωρ
P³I²

1 ἡμῖν inter πόλις et εἰστήκει VI² 2 ἐκέλευσας VI²
4 ἐμὲ I sed è in ras m² ἡμᾶς BM 5 αὐτούς ex αὐτούς corr I²
αὐτούς U 6 ε ultimum in μεταπέμψεσθαι ex α corr
A²P⁴I² μεταπέμψασθαι CU sed in hoc α manus correctrix
versata est, M 7 τοῦ παρ' ἀχιλλεῖ δακρύσαντος M 9 οὖν
inserui e V | ἤροῦντό με Re 10 ὥς V | τεύξεσθαι I sed ε
secundum in ras m² τεύξασθαι Mor 12 μὲν inser I³
14 μεμνημένος I sed μεμνη in ras m² | μὲ ἐκέλευες V 17 prius
καὶ in ras I² om BM alterum καὶ inser Mor

τάφους μητρός, πατρὸς καὶ ἔτι τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν
 πάλαι καὶ τῶν πρώην οἰχομένων νομίσας, ὃ βασιλεῦ,
 μετὰ τούτων ἐκείνους παρεστάναι καὶ τὰ μὲν ἱκετεύειν,
 τὰ δὲ τῇ μελλήσει μέμφεσθαι, τὰ μὲν αἰσχυνθεῖς, τὰ
 5 δὲ δείσας Ἑριννῦς, ἃς ἀγανακτεῖν δεῖ νομίζειν πατρὶ-
 δος ἀμελουμένης, ὥσπερ ἀμέλει τοκέων, καὶ πρὸ τού-
 των τὴν σὴν γνώμην φοβηθεῖς, μὴ με ἡγήσῃ θηριώδη
 καὶ δυσσεβῇ καὶ τῶν τιμιωτάτων προδότῃν, ὑπὸ τού-
 των ἀπάντων ἐπέσθην ἢ, τό γε ἀληθέστερον, ἡναγκά-
 10 σθην ὑπακοῦσαι κλάουσιν. 11. ἀλλὰ τί με ποιεῖν ἐχρῆν;
 ἀπελάνειν δεομένους; μὴ δοκεῖν ἀκούμεν λεγόντων;
 μὴ δοκεῖν ὄρᾶν παρόντας; περιχυνθέντων ἀποπηδᾶν;
 εἰς ἀγρὸν ἐλάνειν; ἐρήμους ἔαν ἄνωθέν τε ταῦτα
 ἐφορῶντος ἡλλου καὶ γῆς διαστῆναι δυναμένης; 12. καὶ
 15 τίς ἂν ἦν εὐπρόσωπος λόγος τοσανύτῃ κακίᾳ; ὅτι τρα-
 χὺς ὁ βασιλεὺς καὶ δυσχερὴς τὸν τρόπον καὶ δίκας
 εἰδὼς λαμβάνειν παρρησίας; ἀλλ' ἥδεσάν μου τὴν
 R 455 ὑπὲρ αὐτῶν τούτων πρὸς σὲ παρρησίαν ἀπὸ | δει-
 λης πρωίας μέχρι μέσων πολλάκις προελθοῦσαν νυ-
 20 κτῶν, ἐφ' ἣ τῶν μὲν φίλων τινὲς δεισαντες ὥς ἂν
 ἐκβαينوῦσῃ τὸ μέτρον ἐπεῖχον, σὺ δὲ ἐκείνους ἐπεῖχες
 μὴ ταῦτα ποιεῖν νομίζων εἶναι βασιλικὸν καὶ τῆς σῆς
 αὐλῆς ἄξιον οὐ τὸ σιγῶντων κρατεῖν, ἀλλὰ τὸ φερόν-
 των εἰς μέσον ἃ φρονοῦσι περιεῖναι. 13. τοσανύτης

5 ἐριννῦς C

8 ὑπὸ scripsi e VM sed in hoc ὑπὲρ

suprascr. m², I sed in hoc o in ras m² ὑπὲρ B sed ὁ ante πὸ
 m² ὑπὲρ reliqui libri edd 9 inter ἀληθέστερον et ἡναγκάσθην
 rasura 5 litt B 10 κλαίουσιν Mor Re 13 ἄνωθέν τε] acutus
 supra ε et sequens ε in ras P⁵I² τε om AU | ταῦτα eras U, in
 marg I², om BM 15 τοιάντῃ V 17 μου I sed μ in ras m²
 | τὴν P sed ἦν in ras m⁴ 22 νομίζον e νομίζων corr U |
 εἶναι in marg I

τοίνυν ἀδείας ἀνεργμένης τῇ παρορσίᾳ τῷ σιγᾶν οὐδαμόθεν ἀπολογία. ἄνδρα δὲ ᾧ χάρις καὶ ὃν ἐν τοῖς εταίροις ἡρόδμηκας, ἐξελεγχθῆναι πονηρὸν καὶ μιαρὸν καὶ ὦμόν καὶ βάρβαρον οὐδ' ἂν σοὶ καλῶς εἶχεν, ὦ βασιλεῦ.

14. Διὰ ταῦτα ἦκω πρεσβέων καὶ σου δέομαι μὴ μεταξὺ λέγοντος ἀπαντᾶν μηδὲ τὴν ἄμαχον ἐκείνην τῶν λόγων ῥώμην ἀντεξάγειν τοῖς ἐμοῖς. δεῖ γὰρ σε τήμερον χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ ῥητορικόν· ἃ δὲ δέομαί τε καὶ ὧν ἀξιούμεν τυχεῖν, μίμῃσαι σπαντόν, ὦ βασιλεῦ, καὶ πολήσον τῇ προτέρᾳ καθέδρᾳ τὴν δευτέραν παραπλησίαν. 15. ἔστις παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐλαύνων· στήθι καὶ νῦν ἀπὸ τῶν νενικημένων ἀναστρέφων. παλαιὸν βασιλέων χειμάδιον ἢ πόλις. μεινάτω τοίνυν ὁ περὶ τὸν χειμῶνα νόμος. 16. κάλλη μὲν ἡμῖν οὐκ ἔστιν οἰκοδομημάτων, οὐ γὰρ εἶασεν ἡ πάλαι Περσῶν ὕβρις πῦρ ἐπιφέρουσα | τοῖς ἀνθι- R 456 σταμένοις, ἔστι δὲ πολὺ τὸ οἰκούμενον ἀποχρῶν καὶ πολίταις καὶ μετοίκους καὶ ξένους καὶ βασιλεῖ καὶ

8 Arist. Ach. 440 sq. 11 cf. p. 181, 12

1 τῷ *P* sed ὦ ex ὁ corr m⁵ τὸ *A* sed in τοῦ corr m²
 3 εταίροις *I* sed ἐται in ras m² | μιαρὸν καὶ πονηρὸν *BM* 4 ἂν σοὶ scripsi ἂν σοι libri edd 6 διαταῦτα *VIB* | καὶ σοῦ *Re*
 6 καὶ σου — 7 ἀπαντᾶν citavit Thom. Mag. p. 239, 14 s. v. μεταξὺ ἀντὶ τοῦ διαμέσου καὶ μεταξὺ ἀντὶ τοῦ ἐν ὄσφ· Λιβάνιος ἐν τῷ Ἠλθέσι Τηλέμαχε· καὶ σου κτλ., cuius verba repetivit schol. *B* excepto quod pro Λιβάνιος — Τηλέμαχε praebet ὡς ἐνταῦθα 8 δεῖ — 9 ῥητορικόν ad versum comediae atticae revocavit in hunc modum σὲ γὰρ δεῖ τήμερον | χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ (θεινὸν λέγειν) Kockius Fr. com. Att. III 492 n. 442
 10 ὦ inserui ex *UVIBM* om reliqui libri edd 13 νενικημένων *A* sed μέν e κότ corr m², *I* sed νενικη in lacuna m², μένων in ras m² νενικηκότων *UM* Ferr Mor 18 ἔστι scripsi ἔτι libri edd

στρατοπέδῳ, τέχνην δὲ παντοίαι καὶ πλῆθος ἐμπόρων
καὶ πηγῶν καὶ ποταμῶν καὶ χειμῶν πρῶτος καὶ θέρους
ἄλυσον καὶ γῇ πάντα πολλὰ φέρουσα τῶν παρὰ τοῦ
Διός, εἰ τύχοι. 17. εἰς ἃ μοι δοκεῖτε βλέψαντες ὑμεῖς
5 οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμοις
τῇδε χειμάζειν, ὥς ἀρκούσης τῆς πόλεως ἀνασχέσθαι
τὸν ὄγκον τοῦ πράγματος, τὰς δ' ἄλλας καὶ διατρέχον-
τες θορυβεῖτε μὴ δυναμένας ἐνεγκεῖν τὸ φορτίον. ἡ
μὲν γὰρ ἔοικεν ὀλκάδι μυριοφόρῳ μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ,
10 τὰς δ' εἰκάσαις ἂν ἀκατίοις, οἷς πλέον ἄχθος εἰ φιλο-
νεικήσαις ἐνθελῖναι, κατέδυσας. 18. νῦν οὖν ἤκομεν
ὥς χάριν αἰτοῦντες τὴν λειτουργίαν ζημίαν ἡγούμενοι
τὴν περὶ ταῦτα ἀνάπαυσιν. ἐκ γὰρ τοῦ πάλαι μελέτην
εἰληφέναι τοῦ πράγματος ποθοῦμεν βασιλέως καθέ-
15 δραν, ὥσπερ αἱ τίτθαι τὸν περὶ τὰ παιδία πόνον τοῦ
χρόνου προϊόντος ἐν ἡδονῇ τίθενται καὶ ἡ τιτθεία
λάβῃ τέλος, δακρύουσιν. 19. εἰ μὲν οὖν ἐξ οὐρίων
ἡμῖν τὸ κλέος ἔτρεχεν, οὔτ' ἂν ἔτερον εὐτρέπιστό σοι
χωρίον οὔτ' ἂν λόγων ἔδει τοῖς ἀφιγμένοις, ἀλλ' |
R 457 ἂ τῶν συνηγομένων ἐστὶ φθιγγόμενοι καὶ τῇ τοῦ
21 δῆμου φωνῇ τὰ εἰωθότα χρησάμενοι σὺν χορείᾳ καὶ
κρότῳ καὶ σκιρτήμασιν ἤγομεν ἂν σε πρὸς τὸ ἄστυ·

9 Thuc. VII 25, 4 cf. Lob. Phryn. p. 662 17 Soph. Ai. 1083

2 καὶ πηγῶν om Ferr Mor 4 ὑμεῖς inser I³ B² om M
6 τὸν ὄγκον ἀνασχέσθαι Re 9 μυριοφόρῳ Ferr Mor, quod
h. l. improbandum, quamquam exstat in epigrammate Auto-
medontis Anth. Pal. X 23, 5 *μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ* pro glossemate
habendum? 10 δὲ Re 11 οὖν inser P⁴ 12 ζητοῦντες V
13 ἐκ γὰρ τοῦ scripsi ἐν γὰρ τῷ libri edd 14 καθέδραν
P sed καθέδρα in ras m⁴ 15 τίτθαι P sed τ alterum in ras
m⁴ τῇτθαι C | τοῦ om Ferr Mor 16 ἡ in ras I³ 17 εἰ —
127, 6 ἤκουσιν citat Plan fol. 104 18 ἐρ χε et ras 3 litt
U | σοι εὐτρέπιστο Re ἡντρεπιστό Plan 21 χρησάμενοι τὰ
εἰωθότα U κατὰ τὰ εἰωθότα Gasda

ἐπειδὴ δὲ πέπτωκεν εἰς χεῖρω δόξαν τὰ ἡμέτερα καὶ
δοκοῦμεν οὐ προθύμως ὑπουργηκέναι καὶ τὰ μὲν ἔρο-
θυμηκέναι, τὰ δ' ἐξεπίτηδες ἠναντιῶσθαι καὶ, τὸ πάν-
των δεινότατον, ὠρχῆσθαι κακῶς καὶ πανήγυρὸν τινα
πεποιῆσθαι πρόφασιν πονηροῦ δρόμου, λείπεται λόγῳ 5
βοηθεῖν τοῖς εἰς τοιαύτας αἰτίας ἡκουσιν.

20. Ἐρῶ δ' οὐχ ἃ λεγόντων ἀκήκοα προστιθέντων
ὀδυρμονὺς τοῖς λόγοις. τίνα δὴ ταῦτα ἃ παραλείπω;
τίς ἡμῖν ἀδίκημά τι σύνοιδε; παριῶν δεικνύτω
καὶ τὸ διαβάλλειν ἀφελὺς ἐξελεγχέτω. τί μὲν 10
ὠλιγορήθη; τί δὲ ἐπεβουλεύθη; τί μὲν μαλακία
προεῖθη; τί δὲ πονηρίᾳ διεφθάρη; 21. βασι-
λεὺς μὲν εὖ ποιῶν ἐκόλασε τῶν ὠνίων τὰς τι-
μὰς, ἡ γῆ δὲ περὶ τὰς γονὰς ὑπὸ τῶν αὐχμῶν
ἡδίκημένη μετὰ ἀφθονίας οὐκ ἔσχε βεβαιῶσαι 15
τὸν νόμον, αἱ δὲ τῶν κερδῶν ὑπερβολαὶ κεκω-
λυμέναι τὰς ἐμπορίας κατέλυσαν. ἡμεῖς δὲ τῶν
λειτουργούντων ἐσμέν, οὐχὶ τῶν καπηλεόν-
των. οὐ ταύτην ἐγὼ κομίζω τὴν ἀπολογίαν. ὅτου
γὰρ ἂν καταγῶς, ὦ βασιλεῦ, καὶ παρ' ἐμοὶ τοῦτον 20
ἡλωκέναι δεῖ, κἂν εἴπῃς· ὁ δεῖνα ἡδίκηκε, ταῦτα
καὶ αὐτὸς ψηφίζομαι.

13 Iul. Mis. p. 368 D sq.

1 ἐπεὶ Plan Ferr Mor 3 δὲ V 4 ὀρχεῖσθαι VU 5 δαίμο-
νος B Plan M² in marg et praemisso γρ supra δρόμου I³ 7 δὲ V
8 δὲ V | ἃ inser A² om U 9 σύνοιδεν CAPU edd | παριῶν
Re παρῶν libri Ferr Mor | δεικνύτω I sed κνύ in ras m² 10 μὲν
ἐπεβουλεύθη, τί δὲ ὠλιγορήθη APU 11 ἐπεβουλεύθη τί δὲ in
marg I² et δὲ in μὲν corr m³ | μαλακία προεῖθη in marg I³
12 προεῖθη cum ras 1 litt U 13 τὰς τῶν ὠνίων τιμὰς ἐκόλασε citat
lex. Darmst. fol. 217^v s. v. τιμὴ καὶ τὸ τίμημα 15 μετ' Re
16 κερδῶν e κερδίων corr I³ 18 οὐ V | καπηλεόντων I sed
καπη in ras m² 21 ἡδίκησε CAP edd

22. Πόθεν οὖν ἐξαιροῦμαι τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ |
 R 458 κινδύνου τὴν πόλιν, ἣν οὐκ ἂν καλέσαιμι δικαίαν;
 ἔστι τι παλαιὸν νόμιμον ὑπὸ θεῶν μὲν καταπεμφθέν,
 ὑφ' Ἑλλήνων δὲ τιμηθέν, πολλοὺς δ' ἐν δικαστηρίοις
 5 σεσωκός, ὃ μυριάκις αὐτὸς πεποίηκας κύριον. ἐφθης
 εἰπὼν τὴν συγγνώμην καὶ ῥῆμα μέλλον ἐγνώρισας,
 οὗ τὸ ἔργον οὐκ ὀλιγάκις ἐπραξας. 23. ἡμάρτομεν,
 ὁμολογοῦμεν, καὶ γεγόναμεν τῆς σῆς βουλήσεως βρα-
 10 δύτεροι. οἱ μὲν ἡμῶν ἀμβλύτερον τοὺς σιτοποιοὺς
 ἐφύλαξαν, οἱ δὲ ὅλως ἐκαθεύδησαν, οἱ δὲ ἐπεθύμησαν
 ἀργυρίου πλείονος. ἔστω γάρ· τί οὖν; αἴτιον δεῖ διὰ τοῦτο
 γενέσθαι τὴν πόλιν; καὶ τὸ τῆς συγγνώμης μέρος οὐδὲν
 ὀνήσει τοὺς ὃ τῆς ἀνθρωπείας ἐστὶ φύσεως πεπονθότας,
 ἐξενεχθέντας τοῦ δέοντος; καὶ ποῦ τὸ θεοὺς ἀνθρώπων
 15 εἶναι κρείττονας, εἰ τὸ μηδὲν ἀμαρτάνειν καὶ παρὰ τού-
 τοις ἀξιόσωμεν εἶναι; τίς δὲ πόλις ἢ ποῖον ἔθνος ἢ τίς
 ἀνὴρ ἔξει σωθῆναι διὰ πάντων τοιαύτης ἀκριβείας τετα-
 μένης; 24. εἰ μὲν ἐξηρῶσθαι δεῖ τοῦ βίου τὴν συγγνώμην
 καὶ πάντα ἐξετάζεσθαι πικρῶς καὶ τὸν ἐφ' ὅτρωον ἀλόντα
 20 κολάζεσθαι, μενέτω τὸ μῖσος, καὶ κάλει τὴν πόλιν ἐχθράν·
 εἰ δὲ νῦν, εἴπερ ποτέ, προσήκει ταύτην ἀνθεῖν τὴν κατα-
 φυγὴν, διὰ τί μόνον τῶν τοῦ καιροῦ καλῶν ἐξειργόμεθα;
 25. Ἐνθνμοῦμαι δέ, ὅσα σε ποιεῖ φιλάνθρωπον·
 πρῶτον μὲν Ἑλλήν τις εἴ καὶ κρατεῖς Ἑλλήνων· οὕτω

24 Iul. Mis. p. 367 C

1 ἐξαιρῶμαι Gasda 3 τί AVI 11 ἀνάστατον Cobet
 Mnem. X 193. N. S. V 129 (Coll. 109) coll. p. 163, 19, num ἄτιμον
 vel ἐξάγιστον coll. p. 142, 8 et 5? | διατοῦτο UIBM 13 ὀνήσει
 P sed o in ras m⁴ 15 ἀμαρτάνειν I sed v in ras m⁸ 17 τετα-
 μένης V et e τεταγμένης corr I, et Re τεταγμένης reliqui libri
 Ferr Mor 18 μὲν οὖν ἐξηρῶσθαι B 19 πάντας V | ἐξετάζεσθαι
 C 20 τὸ om B 22 διατί CAVIBM 23 ὁπόσα UI sed
 in hoc in ὅσα corr m², BM 24 τις delet Cobet Coll. 109

γὰρ ἡδιόν μοι καλεῖν τὸ τοῖς βαρβάροις ἀντίπαλον, |
καὶ οὐδέν μοι μέμψεται τὸ γένος Αἰνείων. 26. φρο- R 459
νεὶ δ' ὁ μὲν βάρβαρος μέγα λυτῶν καὶ ἀγριαλῶν
καὶ τὰ τῶν θηρίων μιμούμενος καὶ σφάττων ἐν δείπνῳ
τὸν ὁμόφυλον καὶ πίνων ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, κἂν ἰκετεύῃ 5
τις, ὁ μὲν [τις] οὐδὲν ἤνυσεν, ὁ δὲ καὶ προσπαρώξυνεν.
ἀλλ' ἡμῖν ἡ μεγίστη σπουδὴ τῶν θηρίων ὅτι πλεῖστον
διεστάναι καὶ θυμὸς ἐξελύθη δάκρυσι καὶ τὸ τῆς ὀρ-
γῆς ζέον ἐσβέσθη κλανθμῷ καὶ τὴν ὦν ἔπαθε μνήμην
ἐξέβαλέ τις ἰδὼν αἰσχυρόμενον τὸν ἡδικοκότητα. 27. οὕτω 10
δὲ ἡμῖν ἡρμοσμένου τοῦ γένους ἴσθ' ἔσθ' ἔσθ' δεῖ τῶν
μὲν βαρβάρων ἡμᾶς ἡμερωτέρους εἶναι, τῶν δ' ἄλλων
ἡμῶν τὴν σὴν ψυχὴν. διὰ τί; ὅτι σε οὐ κνηγέται
πρόσηβον ὄντα παραλαβόντες θηρία βάλλειν ἐδίδαξαν
τὸ πολὺ τοῦ χρόνου περὶ νάπας καὶ ὄρη καὶ κρημνοὺς 15
ἐν λεόντων καὶ κάπρων διατρίβοντα μάχαις, ἀλλ' ἀνὴρ
Λακεδαιμόνιος, ἱερὺς δικαιοσύνης, ἡγεμὼν παιδείας,
εἰδώς, εἶπερ τις, τῆς Ὀμήρου γνώμης τὰ ἀπόρητα
καὶ σύμπαντός γε τοῦ περὶ τὸν Ὀμηρον χοροῦ, ὃν
ἐδέξω μὲν νέος ὢν, ὡς εἰκὸς τὸν τηλικούτον, ἐπίστασαι 20
δὲ νῦν, ὡς εἰκὸς τὸν φιλοσοφοῦντα. 28. καὶ μὴν καὶ
ῥήτορας ἅπαντας καὶ συγγραφεῖς, πολλῶν πραγμάτων
διδασκάλους, ὃν ὁ πόνος οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἀφήκεν

13 Iul. Mis. p. 359 B sq. 17 Nicocles cf. t. I p. 98, 15.
101, 14. Socr. h. e. III 1 p. 168. Iul. Mis. p. 353 B. or. VII p. 235 A

3 δὲ V 5 τὸν I sed v in ras m² τὸ APU Re 6 ὁ μὲν
inser P² | τις eras U om P cancellavi | προσπαρώξυνεν I sed
προσ inser m² 8 ἐξεπλύθη Re 10 οὕτως CAU Ferr Mor
13 διατί CAVBM | σε οὐ I sed ε οὐ in ras m² 14 θηρία
I sed ηρία in ras m² 15 ὄρη καὶ νάπας B 16 διατρίβοντα
I sed βον in ras m² 20 τὸν in ras I² om U

LIBANIUS ed. Foerster. II.

ἀγνοηθῆναι, προσπεριέληφας τοῖς ἀπὸ τῶν μέτρων
 χρησίμοις. ὃ γε μὴν κολοφών, τὰ θεῶν θρόνματα,
 Σωκράτης, Πυθαγόρας, Πλάτων καὶ ὅσοι ῥύακες ἀπ'
 4 ἐκείνων ἐρρήσαν, τούτων οὐδεὶς ἔξω τῆς σῆς διανοίας,
 R 460 ἦν εἰσελθόντες ἐξειργάσαντο καλὴν καὶ | γενναίαν,
 ὥσπερ οἱ παιδοτρῖβαι τὰ σώματα. παρὰ τούτων ἀπαιτῇ
 τήμερον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἡμερότητα, καθάπερ γῆ παρὰ
 τῶν γεωργῶν τοὺς καρπούς.

29. Εἰσὶ δὲ καὶ τούτων τινὲς αἰδεσιμώτεροι πρῶ-
 10 πτορες. τίνες οὗτοι; οἱ τὸν Ὀλυμπον οἰκοῦντες, μᾶλλον
 δὲ σοὶ συνοικοῦντες θεοὶ καὶ δαίμονες, ὧν τὸν φίλον
 εἰς φιλανθρωπίαν ἀνάγκη καθέλκεσθαι. καὶ γὰρ οὐχ
 ὅσον δέξασθαι θυσίαν καὶ δι' ὀρνίθων πετομένων ἢ
 ἄρνων σφαττομένων μηνύσαι τι τῶν κρυπτομένων
 15 οὐδὲ μέχρι μαντικῆς ἢ μετ' ἐκείνων σοὶ συνήθεια, καί-
 τοι καὶ τοῦτο λαμπρόν, ἀλλ' ὅσαπερ ἡμῖν παρ' ἀλλή-
 λων, τοσαῦτα σοὶ πρὸς ἐκείνους. 30. οἱ καὶ καθεύ-
 δοντά σε ἀνήγειραν χειρὶ κινήσαντες καὶ λόχους
 ἔφρασαν καὶ στρατείας καιρὸν καὶ παρατάξεως τόπον
 20 καὶ ποῖ δεῖ προελθεῖν καὶ πόθεν ἀπελθεῖν. καὶ μόνος
 σὺ τὰς ἐκείνων ἐώρακας μορφὰς εὐδαίμων εὐδαιμόνων

3 Iul. Mis. p. 353 B et 359 C . 5 Plat. Gorg. p. 504 A

11 καλῶς συνοικεῖν δαίμονας τούτῳ λέγεις | καὶ δαίμονας
 αὐθις γε τούτον συμμένειν (?) | μετὰ τελευτῇ τὴν τρισάθλιον
 νόει· | Σατὰν γὰρ ἐσκεύασε τὴν ψυχὴν δόμον | ἀποικον αὐτοῦ
 Χριστὸν ἐργασάμενος (Laur. LVII 20 fol. 44^v in marg m²).

11 δέ σοι Re 12 ἔλκεσθαι Mor sed γρ. θέλγεσθαι in marg
 quod Re Anim probavit 13 ἦ] καὶ Re 14 μηνῦσαι? cf. 10, 4
 | τί VIBM 15 σοι om M 16 ὅσαπ ρ cum ras 1 litt U
 17 παρ' ἐκείνων? 20 πῇ V | δεῖ e δὴ corr P² δὴ AB

θεωρός, καὶ μόνῳ σοὶ φωνῆς θεῶν ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι
καὶ διανισταμένῳ πρὸς ἕκαστον τὸ Σοφοκλέους λέγειν,
νῦν μὲν, ὃ φθέγγμ' Ἀθάνας, νῦν δέ, ὃ φθέγμα
Διός, νῦν δὲ Ἀπόλλωνος, Ἡρακλέους, Πανός, πάντων
θεῶν καὶ πασῶν. 31. τοιαύτης οὖν εταιρείας καὶ συν- 5
ουσίας ἡξιωμένος καὶ τοιούτους ἐνδον ἔχων, οἷς συμ-
βουλεῖν περὶ τῶν πραγμάτων, οὐκ ἄδηλον ὥς ὁμοι-
ότητι τρόπων ἐπεσπάσω τοὺς αὐτοὺς καὶ προστάτας
καὶ φίλους. ἀπὸ τοίνυν τούτων ἦν ἡ κατέχουσα τὸν
Ἀχιλλέα θυμούμενον, ὅτε λαυθάνουσα τοὺς ἄλλους 10
ἔωρᾶτο μόνῳ δι' ὃν ἀφῆκτο. 32. καὶ μὴν ὁ Ζεὺς οὐ
καταιβάτης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἱκεσίος καὶ μειλίχιος. ποι-
ήσας τοίνυν τὸ τοῦ καταιβάτου πρὸς τοὺς βαρβάρους,
ὅπερ ἦν δίκαιον, μειλίχιος | ἡμῖν γενοῦ, καὶ δέξαι R 461
τὰς ἱκετείας, ἐπεὶ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐκατέραν 15
ἐμιμήσω τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν ἐμπίπτων μὲν, ὥσπερ
τις κεραυνός, τοῖς ἀντιβλέπουσιν, οὐκ ἐπάγων δὲ τὸν
σίδηρον τοῖς ἱκετεύουσιν· οἳ τοσοῦτον ἐτέρως τὰ νῦν
πράττουσιν, ὅσον γῆν ἀντὶ γῆς μετειλήφασιν. ὥς τᾶλλα
τε καὶ φόβος καὶ ὕβρις ἄπεστι καὶ τρέφονται καὶ θε- 20
ραπεύονται τῶν φρουρίων. ἐγγύς, ἃ κατεσκάφασιν.

2 Soph. Ai. 14

5 Dem. de cor. § 1

9 Il. α 198

1 θεῶν φωνῆς UI 3 Ἀθήνας Re 5 οὖν in ras I² |
ἐταιρείας VIBM 11 μόνῳ I sed ω in ras m² μόνον B | δν
P sed ⁶ in ras m² οὐ C Ferr Mor qui δν coni ου supra δν
sed postea del A 12 μειλίχιος P sed ος in ras m² 13 τοί-
νυν in ras 4 litt P³ 14 ὅπερ ἦν δίκαιον in ras P²
16 θεοῦ I sed εον in in ras m² 17 ἀντιβλέπουσιν I sed
ἀντι inser m² 18 τανῦν AVBM 19 ὥς scripsi cum
Sinteni e VI sed in hoc σ in ras ὧν reliqui libri edd 20 τε
scripsi auctore Re γε libri edd

9*

33. πρὸς θεῶν, ὅταν Ἀχιλλεὺς ἀκούων περὶ τῆς φύσεως
 τῶν Αἰτῶν καὶ ὥς στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 μένῃ φυλάττων τὴν ὀργήν, οὐκ ἀγανακτεῖς πρὸς αὐτόν,
 καὶ ταῦτα ἐρῶν τοῦ στρατιώτου, εἰ τοῖς θεοῖς κατὰ
 5 γένος προσήκων οὐ μιμεῖται τούτους ἐξ ὧν ἐγένετο,
 ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἔργον Ἀπόλλωνος τὸν λοιμὸν εἰδὼς ἐπὶ
 θυσίας προτρέπει τὸν Ἀγαμέμνονα πιστεύων ἀρκέσειν
 τὰ τοιαῦτα πρὸς μεταβολήν, αὐτὸν δ' οὐκ ἀξιοῖ τοσού-
 τοις καὶ τηλικούτοις δώροις ἀφείναι τὴν ὀργήν, καὶ
 10 ταῦτα ἐγγύθεν ἔχων τὸ παράδειγμα τοῦτον τὸν ἄρτι
 μὲν ἀναλίσκοντα τῇ νόσῳ τὸν στρατόν, μικρὸν δ' ὕστε-
 ρον διηλλαγμένον τῶν θεωρῶν ἡκόντων καὶ τεθνύκων;
 34. ὃ δ' αὖ τότε ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ Ἴλιον, αὐτός
 R 462 τε καὶ οἱ λοιποὶ καθ' ἡμέραν | ἔτι καὶ νῦν πρῶτ-
 15 τουσι τῶν ἁμαρτανόντων μὲν, εἰς εὐχὰς δὲ καταφεν-
 γόντων φειδόμενοι. εἰ δὲ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν εὐήθως
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πραττομένων βέβαιον εἶχον τὴν
 ὀργήν καὶ μηδὲν ἦν ἱκανὸν πρὸς διαλλαγὴν, ἡρήμωντ'
 ἂν αἱ πόλεις ὀλίγων κομιδῇ διαφενγόντων τὰ παρ'

2 Π. ι 502 et 497 6 Π. α 62 sq. 8 Π. ι 378 sq. 638
 11 Π. α 457 sq.

2 καὶ τὸ χαλαί τε θύσαι τε παραβλῶπες τῷ φθαλμῷ ἐνω-
 τιζόμενος post Αἰτῶν M (et Casan) | στρεπτοὶ B 3 μένοι
 U 5 ἐγένετο Ferr Mor 6 εἰδὼς τὸν λοιμὸν U 7 θυ-
 σίας I sed in hoc ι erasum, BM 8 αὐτὸς spiritu supra v
 eraso V αὐτόν Mor qui αὐτὸς coni | ἐπὶ τοσούτοις Re Anim
 9 „malim ἐπαφείναι“ Re 11 δὲ edd 12 τῶν — τεθνύκων
 citat sub Aristidis nomine Thom. M. p. 181, 2 s. v. θεατῆς·
 θεωρὸς δὲ ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἱερὸν πρὸς τὸ θῦσαι
 καὶ θεωραπεῦσαι τὸν θεόν. Ἀριστείδης τῶν κτλ. 13 θεὸς I
 sed εὖ in ras m³ 14 καθ' ἡμέραν VIB 15 ἁμαρτανόντων
 Cobet Mnem. X 193 (Coll. 109) | εὐχὰς I sed ας in ras m²
 εὐχὴν BM 16 δ' Re 17 ὑπὸ I sed ὅ in ras m²

ἐκείνων βέλη. ἀλλ' οἶμαι καὶ πλημμελοῦμεν καὶ ἰκε-
 τεύομεν καὶ σωζόμεθα. καὶ ὁ θεοεἰκελὸς ἀκριβῶς
 τοῦτο ἔστιν οὐχ ὁ τοῖς θεοῖς τὴν μορφὴν ἰοικώς,
 οὐ γὰρ οἶόν τε, ἀλλ' ὅστις ἐτοίμως ἔχων εὖ ποιεῖν
 οὐκ ἐπιθυμεῖ πανταχοῦ τιμωριῶν. 35. διὰ τοῦτο τη-
 ροῦντος μὲν τὴν μὴριν Ἀχιλλέως ἀχθόμεθα καὶ μετὰ
 τῶν πρέσβειν τῶν οὐχὶ πεπεικότων ἀδικεῖσθαι νομί-
 ζομεν, χαίρομεν δὲ τὸν Πρῆαμον ὀρῶντες ἐνδον ὄντα
 παρ' αὐτῷ καὶ συνδειπνοῦντα καὶ οὐδενὸς ὧν ἐσπο-
 दाξεν ἀνυχοῦντα. καὶ τοῦτον νομίζομεν ὡς ἀληθῶς 10
 ἐκ Θετίδος καὶ τῆς οἰκίας Αἰακοῦ, τὸν δὲ ἡδέως ἐκεί-
 νον χαλεπαίνοντα καὶ ὁ σφόδρα αὐτὸν ἀγαπῶν Πά-
 τροκλὸς οἶσθα ὧν ἔφησεν εἶναι παῖδα. 36. καὶ μὲν
 τοὺς θυνέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι φησὶν Ὅμη-
 ρος, σοὶ δ' ἔσται μὲν ὅτε θύσουσιν ἀνθρῶποι καὶ 15
 βωμοὺς ἰδρύσονται καὶ προσεύξονται, καθάπερ Ἡρα-
 κλεῖ, τὸν γὰρ ἔργων τῶν ἐκείνου ζηλωτὴν εἰκός τοι
 καὶ τιμῶν τῶν ἐκείνου τεύξεσθαι, νῦν δέ σοι παρ'
 ἡμῶν ἀνθ' ἱερείων καὶ καπνοῦ καὶ κνίσσης σχῆμα
 ταπεινὸν καὶ ἀντιβόλησις καὶ δάκρυα. νεῦσον δῆ, | 20

7 Π. ι 624 sq. 8 Π. ω 625 sq. 12 Π. π 33 sq.
 13 Π. ι 499 19 Π. α 317

1 πλημμελοῦμεν VU 2 θεοεἰκελὸς — 5 τιμωριῶν citat
 Macar. Chrys. Roset. fol. 88 praemissis verbis ἐκ τοῦ πρεσβε-
 νικοῦ ἰουλιανῶ· λόγ. β 3 τοῖς θεοῖς] θεῶ Macar | προσεοικώς
 Macar 5 πανταχοῦ in marg I³ | διατοῦτο VIM 10 ὡσα-
 ληθῶς B 11 ἐκείνω supra ἐκείνον M² 13 τοὺς μὲν Re
 14 τοῖς U 15 δὲ V | ὅτε ex ὅτι corr I³ | θύσουσιν I sed
 σ prius inser m³ 17 τὸν e τῶν corr UI² | τοι] τι UIBM
 delendum videtur 19 ἡμῶν P sed ὦν in ras m² | ἱερείων P
 sed acutus et ὦν in ras m² ἱερείων A | καὶ ante κνίσσης inser
 I³ M² om CAPUV Mor | κνίσσης e κνίσσης corr C³

R 463 πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς τὴν πόλιν ὥσπερ Ῥώμην ἐκα-
 τέραν ἐπιθυμῆς ἰδεῖν, μετὰ τῆς σαντοῦ πατρὶδος καὶ
 τῆς τὰ πολλὰ ταῦτα κτησαμένης πόλεως τὰς Ἀθήνας
 θαυμάζων. 37. ἐνθυμοῦ τολύνη, ὅτι τούτων τῶν Ἀθη-
 5 ναίων καλὰ μὲν κἀκεῖνα, ναυμαχίαι μετὰ χρησμῶν
 κατορθοῦμεναι καὶ πείθουσιν τοὺς βαρβάρους ἀγαπᾶν
 τοὺς ἀρχαίους ὄρους, μᾶλλον δὲ συστέλλειν εἰς ἑλατ-
 τον ἀναγκάζουσαι τοὺς ὄρους, κάλλιστον δὲ ἀπάντων
 ἢ πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας φιλανθρωπία, δι' ἣν πρὸς
 10 οὓς ἄρτι παρετάττοντο, ὑπὲρ τούτων πρὸς ἑτέρους
 ἡγωνίζοντο. 38. ἔπασχον ὑπὸ Θηβαίων κακῶς· εἴτ'
 ἔτρεχον εἰς Ἀλάρτον ἐλευθερώσοντες Θηβαίους. οὐδὲν
 μετριωτέρων ἐπειρῶντο Κορινθίων καὶ Κορινθίοις ἡδι-
 κημένοις ἐβοήθουν. ἔσωζον καὶ τὴν Σπάρτην μετὰ
 15 Κριτίαν καὶ Λακωντίδην καὶ τὸ καθηρημένον τεῖχος
 καὶ τὰς ἀφεικυσμένας τριήρεις καὶ τὸ πολὺ κώνειον
 καὶ τὰς φυγὰς καὶ τὸν λιμὸν ἐκείνον καὶ τὸν φόνον.
 δι' Ἐλευσίνος τῆς τετμημένης ἦλθον εἰς Πελοπόννησον
 οὐκ ἐπιτρέφοντες ἀπολέσθαι τὴν Λακεδαιμόνα. 39. τῶν
 20 γὰρ οἴκοι τὸν ἔλεον ἡγουμένων θεόν, οὗ τὸν βωμὸν
 ἑώρακας Ἀθήνησιν, ὃ βασιλεῦ, μεμνησθαι τῶν τοῖς
 καλοῦσι καὶ δεομένοις ἡμαρτημένων οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ

5 Her. VII 141 sq. VIII 96 11 Xen. Hell. III 5, 7—22
 13 Xen. Hell. IV 2, 17; 5, 3 14 Xen. Hell. VI 5, 33 sq.
 18 Thuc. II 19, 2 20 Paus. I 17, 1 cf. t. IV 253 sq. R

1 ἐτέραν VBM et praemisso γὰρ supra ἐκατέραν sed postea
 eras I 7 μᾶλλον — 8 ὄρους praemissa voce κείμενον in
 marg I^s 8 ἀναγκάζουσιν M sed ἀναγκάζουσαι in marg
 m^s 10 πρὸς ἑτέρους inser I^s om M 11 εἴτα V
 12 πρὸς UIM 13 μετριωτέρων B 19 τὸν e τῶν corr V^s
 21 Ἀθήνησιν inser P^s | μὴ μεμνησθαι V

τὸν βωμὸν ἀνατρέπειν ἐχοῖν ἢ διηλλάχθαι. μίμῃσαι
 δὴ πόλιν, ἣν τὸ οἰκτείνειν τοὺς εἰς αὐτὴν ἀδικήσαντας
 ἐποίησεν ἔνδοξον· μᾶλλον δὲ ἀκολούθησον σαυτοῦ
 φιλανθρωπίας, τούτου γὰρ οὐδὲν <ἂν> εἶχον μείζον ⁴
 εἰπεῖν. 40. εἰ | μὲν γὰρ μήπω μανίαν ὑπηκόων πράως R 464
 ἐτύγχανες ἐνεργῶν, εἶπον ἂν σοι Ξέρξην ἀφέντα μὲν
 τοὺς κατασκόπους, ἀφέντα δὲ τοὺς ἀντὶ τῶν κηρύκων,
 ἰδόντα δὲ Θεμιστοκλέα τὸν ἐχθιστον ὡς φίλον καὶ τῷ
 μὴ λαβεῖν δίκην προσθέντα τὸ καὶ δοῦναι δωρεάς,
 Λάμπρακον, Μυοῦντα, Μαγνησίαν, μετὰ τὰς περιβοήτους ¹⁰
 ἐκείνας ναυμαχίας τὰς μὲν ἤττους, τὴν δὲ ἥ προσό-
 μοιον οὐδέν, δι' ἣν ἡ Σαλαμὶς ὑπὸ τοῦ Πυθίου θεία
 προσεείρητο. καὶ ταῦτα ἦν μεγαλοψυχίας, ἐμοὶ δοκεῖν,
 οὐκ ἐλπιδῶν μισθός, ἃς ὑπετίθετο δουλώσειν αὐτῷ
 τοὺς Ἕλληνας. τὸν γὰρ τῆς οἰκείας προδότην οὐκ ἂν ¹⁵

2 Iul. Mis. 348 C. Soph. O. C. 258 sq. c. schol. Call. Aet. fr. 21 S
 6 Her. VII 146 et 134 10 Thuc. I 138, 5 12 Her. VII 141—143

3 δ' Re | ταῖς σαυτοῦ Gasda, num. τῇ σαυτοῦ φιλανθρωπία?
 4 ἂν inserui 7 ἀφέντα δὲ inserui (Mus. Rhen. XXXII 93)
 e VBM I sed in hoc in marg m², coll. p. 39, 8 ἀφέντα δὲ
 — κηρύκων del censet Gasda | τοὺς I sed οὗς in ras m³ |
 τῶν I sed ὧν in ras m⁵ 8 ἰδόντα δὲ | ἰδόντας V 9 καὶ
 τὸ B 10 μειοῦντα UI | μετὰ] Μέγαρον μετὰ V et in ras I²
 et Gasda μετὰ om reliqui libri edd Μέγαρον in μετὰ correxe-
 runt Re Anim, Cobet Mnem. N. S. II 404. V 129 (Coll. 109),
 Sintenis | περιβοήτους scripsi auctore Cobeto l. l. πρόσβεις C
 cum lacuna 18 vel 19, A cum lacuna 10 litterarum, PM πρό-
 σβης B sed v in ras m² π cum rasura duodecim fere litte-
 rarum U προσ (προσβ R) cum lacuna (quam Mor ed. 1611 p. 40
 in βείας καὶ, in ed. opp. p. 160 in Περιβάτην καὶ Παλαίσκηψιν
 καὶ supplēvit) edd πολλὰς VI (sed in hoc in ras m²) et coni
 Re Anim 11 ἐκείνας] ἐκείνας οὐ λογιζόμενον P sed ἐκ et
 λογ in ras 11 fere litt m² om U | καὶ ante ναυμαχίας inser
 Sintenis 13 μεγαλοψυχίας δωρεὰ vel χάρις coni Re
 15 οἰκίας VU

ἡγεῖτο περὶ τὸν βάρβαρον ἔσεσθαι χρηστόν. 41. εἶπον
 ἂν σοι μετὰ Ξέρξου καὶ τὸν Μολοττὸν Ἀδμητον, ὃς
 ἡδιστ' ἂν τὸν αὐτὸν τοῦτον ἄνθρωπον λαβὼν ὥστε
 ἀποκτεῖναι, λαβὼν καὶ ἔχων οὔτε τοῖς ἐξαιτούσιν ἔδωκε
 5 καὶ ὅπως ἔλθοι παρ' οὗς ἐβούλετο, ἔπραξε. 42. διεξ-
 ἦλθον ἂν καὶ περὶ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου καὶ περὶ
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ὧν ὁ μὲν Ἀθηναίων τοὺς
 Ἀργαῖον κατὰγοντας κεκρατηκῶς ὥσπερ εὐεργέτας ἀπέ-
 πεμψεν οὐδὲν ἀξιώσας κατασχεῖν λάφυρον τῶν ἐκ τῆς
 10 νίκης αὐτῷ γεγενημένων, Ἀλέξανδρος δὲ πολλὰ παρὰ
 τῶν Ἀθήνησι ρητόρων ἡδικημένος τὰ τε πράγματα
 ταραττόντων καὶ τοὺς δήμους κινούντων καὶ μαργρίτην
 αὐτὸν ἀποκαλούντων καὶ ὑβρίζόντων καὶ καταφρο-
 νούντων τῷ μὲν εἶναι πάντων κύριος ἀπέσφαξεν ἂν,
 15 εἶπερ ἦθελε, δεξάμενος δὲ πρεσβείαν εἶασε καὶ τηλι-
 R 465 κούτην χάριν | ἔδωκε Δημάδῃ τῷ Δημέον.

43. Τούτων ἂν καὶ πολλῶν ἐτέρων ἐμνήσθην, εἰ
 μὴ τούτων ἐπεποιήκεις λαμπρότερα. νῦν δέ με τοῦ
 τὰ παλαιὰ παραδείγματα συλλέγειν ἀπὸ ἡλλάδας ἥδη τού-
 20 των ὑπαφξάμενος, ἐφ' ἃ νῦν ἵκομεν. ἥ γὰρ οὐχ οὗτος
 ἐκεῖνος ὁ τοὺς θήξαντας ἐπ' αὐτὸν τὰ ξίφη καὶ βεβου-

3 Thuc. I 136 et 137 7 [Dem.] c. Aristocr. § 121 p. 660,
 13. Diod. S. XVI 94. cf. t. I 663, 15 R 12 Aesch. c. Ctes.
 § 160. Plut. Dem. 23. Diod. S. XVII 15

1 περὶ τὸν βάρβαρον οὐκ ἂν ἡγεῖτο (οἱ supra ei m²) B
 2 ξέρξην V quod probavit Gasda 3 ἡδιστ' ἂν scripsi auc-
 toribus Sinteni et Gasda ἡδιστὰ libri edd | τοῦτον in marg add
 A² 4 ἐξέδωκε Cobet Mnem. X 194, ut Thuc. I 136, 4 et 137, 1

5 ἐλθῶν B ἐλθῃ reliqui libri edd | πρὸς Re 8 vocibus
 περ εὐεργέτας rursus incipit manus antiqua in A fol. 82
 9 λαφύρων Mor Gasda 12 μαινόμενον V² et ἀνόητον B² supra
 μαργρίτην 16 δημαῖον UVIBM 19 λέγειν P 20 ὑπάρξας
 VB | ἥ ex ἥ corr I² B² M² | οὗτος ex οὕτως corr I²

λευμένους, ποῦ καὶ πότε δεῖ τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἐκ-
 τεμεῖν, ἐλέγξας μὲν καὶ μεμψάμενος, τῶν ψυχῶν δὲ
 οὐκ ἀποστερήσας, ἐφ' ᾧ καὶ μᾶλλον τὴν οἰκονομένην
 ἢ τοῖς τροπαίοις ἐξέπληξε; νόμος ἦν τῇ τότε φιλαν-
 θρωπία φέρειν τῶν ἀρχομένων τὰς πλημμελείας. τήρει 5
 δὴ μοι τὸν νόμον ἀκίνητον καὶ τοῖς ἐνεργοῦσιν ἔπαι-
 νον ἔτερα προστίθει. 44. καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ πάντα
 πονηρᾷ σπείσῃ πόλει οὐδὲ ἐξ ἀπονοίας καὶ θρασύτη-
 τος καὶ ὕβρεως καὶ τῶν χειρόστων γινωσκομένη, ἀλλ'
 εἰ δίδως εἰπεῖν, τοῦτο πρῶτον ἐγκεκλημένη. διὸ καὶ 10
 συνειπεῖν ἐπέσθην νομίζων ἔσεσθαι τὰ πρόσθεν τῶν
 τελευταίων παραίτησιν, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν
 μὲν παμπόνηρον καὶ λυσιτελεστέραν ἡγούμενον τῆς
 ἐπεικειάς τὴν κακίαν μισεῖν δεῖ καὶ ἀπολλύναι παν-
 τὸς εἵνεκα βίον, τῷ δὲ ὅλως μὲν μετρίῳ, δεξαμένῳ δὲ 15
 αἰτίαν πᾶς ἂν εἰκότως καὶ συνάχθοιτο καὶ βοηθόη.

45. Ἡ πόλις αὕτη, ἵνα τὰ παλαιότερα παρῶ, πυν-
 θανομένη σου τὰς περὶ Ῥῆνον μάχας καὶ νίκας καὶ
 λόγων ἀπεργασίας καὶ τὴν ἑλλην ἀρετὴν δημοσίᾳ μὲν
 οὐκ ἠὔξατο τοῖς θεοῖς σὴν γενέσθαι τὴν γῆν, οὐ γὰρ 20
 ἐξῆν, καθ' αὐτὸν δὲ ἕκαστος ἢ κατὰ συμμορίας R 466

2 cf. p. 39, 12sq.

4 ἢ inserui cum Re Boissonadio Anecd. IV 196 et Gasda
 e VI² M Par. 3017 om reliqui libri edd | ἐξέπληξε scripsi e VI
 sed in hoc ξε in ras m², M (in marg ἐξέπλησε m²) et Par. 3017
 cum Boissonadio l. l. ἐξέπληξας U ἐξέπλησεν C sed σ prius
 suprapos. f, edd ἐξέπλησεν A ἐξέπλησε P sed ε (3) in ras m²
 | τῇ τότε φιλανθρωπία scripsi auctore Re ἢ (suprap. C⁶) τότε
 φιλανθρωπία libri edd 5 πλημμελείας PV 8 οὐδ' P
 9 γινωσκομένη VB 10 δι' δ I 11 ἐπέσθην U 12 τῶν —
 16 βοηθοίη citavit Macar. Chrys. fol. 88 13 μὲν om Re
 14 post τὴν ras 2 litt I 15 ὅλως U | μετρίως Macar 17 Ἡ
 δὲ πόλις Gasda 19 ἀπεργασίας B sed ας in ras m² | καὶ τὴν
 ἑλλην ἀρετὴν in marg I⁸ 21 ἑαυτὸν edd

τῶν ταῦτα βουλομένων αἰτοῦντες οὐ διέλιπον τὸν Δία
 τὰ μὲν φθείροντα τὴν ἀρχὴν παῦσαι, δοῦναι δὲ τῷ
 σώσοντι τὸ κράτος. 46. φοιτῶντος δὲ ἐκ Κιλικίας
 νῦν μὲν τούτου, νῦν δὲ ἐκείνου τοῦ λόγου πρὸς μὲν
 5 τὸν μεμνημένον ὑγείας ὠχρίων, ὁ δ' ἕτερος ἦν ἐορτὴ
 νεύοντων ἀλλήλοις ἀφανῶς τὰ τῆς ἡδονῆς νεύματα.
 47. οὐχ οὕτω πλέοντες ἄνθρωποι κακῶς ἐπεθύμησαν
 ἄψασθαι γῆς, ὥς οἶδε τῶν σῶν ἀπολαῦσαι φαρμάκων,
 οὐχ οὕτω γέρων πατήρ υἱῶν ἰδεῖν γενεὰν ὅλην ἔκδη-
 10 μον γεγενημένην, ὥς ἡ δύστροπος αὕτη πόλις τὴν σὴν
 ἰδεῖν κεφαλὴν, οὐχ οὕτως οἱ δουλεύοντες καὶ παρὰ
 σφᾶς ἐλθεῖν τὴν Ἡρακλέους συμμαχίαν, ὥς ἡμεῖς ἐπὶ
 πᾶν ἐκταθῆναι τὴν πρὶν ἐν μικρῷ βασιλείαν. 48. ὥς
 δὲ τὰ μὲν εἶχε τελευτήν, τὰ σὰ δὲ ἠϋξήτο καὶ ὁ καιρὸς
 15 ἐδόδου δεῖξαι τὴν γνώμην, ἤκουσαν οἱ θεοὶ βοῆς ἡλί-
 κης οὐ πρόσθεν, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἐμπεπληκῶτων οὐ
 R 467 μόνον τὸ | θέατρον, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ ὄρους λα-
 γόνας, γυναικῶν δὲ κατὰ τὸν αὐτῶν νόμον οἰκοθεν
 ἐκάστης συνεκπεμπούσης εὐφημίαν. 49. ἀπὸ τῶν ἐν-
 20 ταῦθα πεπραγμένων, καὶ εἴ τις ἦν ὀνειροπολῶν τι
 νεώτερον, τῆς ἐλπίδος ἀπέστη καὶ παρὰ τὴν ὄχθην
 Ὀρόντου τὰ σὰ τιμήσειν ὁμώμοκεν, ὃ τε δὴ στρατὸς
 καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ποιητῆς ἂν ἔφησε, γαννύ-
 μενον ἐχώρει. 50. τούτων τὰ μὲν ὠμολόγηται, περὶ
 25 δὲ τῶν ἐμοὶ πίστευσον. ἔμελλέ τις ἐν Ἐφέσῳ τοῦ

3 cf. t. I 560, 23 sq. R 12 cf. t. II 87, 31 sq. R

2 „fuit cum τὸν suspicarer“ Re Anim 3 et 4 δ' Re
 5 ὑγείας V | δὲ Re 8 οἶδε P sed " in ras m² οἶδε A | φαρ-
 μάκων I sed φαρ et u in ras m² 11 περὶ V 13 ἐν in ras I³
 15 βοῆς I sed ἡς in ras m² 16 ἐ πεπληκῶτων cum ras 1
 litt U 18 αὐτῶν UVIBM 20 τί IM 22 ὀρόντου UVIBM
 | στρατηγὸς supra στρατὸς M 23 γαννύμενον C sed v alte-
 rum suprapos. p γαννύμενον A γαννύμενα M

περὶ σὲ φίλτρον δώσειν δίκην κἀνταῦθά τις ὑπο-
 πτεύετο καὶ ἡ σύλληψις ἡλπίζετο. ἦσαν κἀνταῦθα τῆς
 σῆς φύσεως μηνυταὶ διδάσκοντες ἃ συνήδεσαν, καὶ
 πολὺ τὸ πειθόμενον κηλούμενον ἔρωτι. 51. βούλει με
 καλέσαι τοῦτου μάρτυρα τὸν ὑπὸ σοῦ πάλαι μὲν στέγη, 5
 μετὰ ταῦτα δὲ γράμμασι, τὰ τελευταῖα δὲ νῦν ἀρχῇ
 τετιμημένον; ἢ βλέπτει καὶ ἐμὲ καὶ τὸν μάρτυρα τὸ
 εἶναι πολίτας ἄμφω; τῶν γε πλειόνων | ἡμεῖς, ὧ R 468
 βασιλεῦ, καὶ συγγενεῖς, ἀλλ' ὅμως μήποτε οὕτω θαν-
 μάσαιμεν μὴ πατρίδα, μὴ γένος, ὥστ' ἀληθείας τε καὶ 10
 σοῦ ποιήσασθαι πρότερα. 52. καὶ τί δεῖ περὶ ταῦτα
 διατρίβειν, ὃ μάρτυς ὑπάρχει πιστότατος, ὃν μόνον
 τῶν πάντων οὐκ ἂν ἐκβάλοις; τίνα δὴ λέγω τοῦτον;
 αὐτὸν σέ. σὺ γάρ τι τῇ πόλει προῶν πρὸς ἐμὲ μεμ-
 φόμενος, ἐγὼ δ' ἐφης, αὐτὴν διενεοούμην ποιῆσαι 15
 μαρμαρίνην. οὕτω γὰρ εἶπες τῷ ῥήματι. οὐκοῦν
 ἀφίκου φιλῶν. εἰ δὲ ἐφίλεις, ἐπήνεις. ἐπήνεις δὲ
 οὐκ ἐχθρὰν, ἀλλ' ἀμειβόμενος φίλτρον· οὐ γὰρ σε
 ἐλάνθανε τὰ τῆς ἐφῶς ἐπὶ τῆς ἐσπέρας καθήμενον
 οὐδὲ τίς μὲν ἡγάπα τὰ χεῖρω, τίς δὲ ἐπόθει τὰ βελτίω. 20
 ὃ τοίνυν τῇ πόλει παρῆσκεύαζες κάλλος, τεκμήριον ἦν

5 Celsum cf. ep. 628 (Sievers p. 90) 17 Iul. Mis. 366 D

3 ἃ συνήδεσαν] „videtur σοι interponendum“ Re συνείδεσαν
 UI sed in hoc ei in η corr m³ 6 μεταταῦτα VIBM | τὰ δὲ
 τελευταῖα V | νῦν om U | ἀρχῇ scripsi auctore Re ἄρει libri
 edd 15 ἐφης C sed ν supra σ s ἐφην Ferr Mor qui ἐφης
 coni 16 οὕτως CAU edd | ἐφης UVI sed in hoc in ras m²
 17 ἐπήνεις prius inser C³P² om AM | δ' Re 18 ἐχθραν Ferr
 Mor et ex ἐχθρὰν corr m² Laur. 57, 20 ἐχθρὰ Re | ἀμειβόμενος
 scripsi e VBI sed in hoc ειβ ex νν corr m² ἀμ ὁμενος cum
 ras 2 litt post μ U ἀμυνόμενος reliqui libri edd 19 punc-
 tum post καθήμενον deleui 20 ἐπόθει scripsi auctore Re
 Anim ἐποίει libri edd

τοῦ τὰ σὰ τὴν πόλιν ἡρῆσθαι. 53. Ἰσως τις ἀπήγγειλέ
 σοι μετὰ τῶν ἄλλων νεῶς ἔτι πολλοὺς τε καὶ μεγά-
 λους παρ' ἡμῖν ἐστηκότας, ὃ τῆς τῶν ἐνοικούντων
 4 εὐσεβείας ἐποιοῦ σημεῖον, ὡς τῶν μὲν βουλομένων
 R 469 καθαιρεῖν ὄντων, σεσωσμένων | δὲ τῶν οὐ κει-
 μένων ταῖς τῶν ἀχθομένων τῇ καθαιρέσει μάχαις.

54. Τί οὖν; πάντα ἐκεῖνα ἐξαλείψομεν εἰς ἓν τοῦτο
 βλέποντες, καὶ περιέσται τῶν δεικνύντων ἀρετὴν τὸ
 πραχθὲν ἐκ ῥαθυμίας; δίκασον ἡμῖν, ὡς Λακεδαιμόνιοι.
 10 ἐφ' ἑκάτερα τὴν ἐξέτασιν ἄγων δὸς τῷ πλείονι τὴν
 ῥοπήν. ἀναμνήσθητι τοῦ σαυτοῦ νόμου τοῦ περὶ τῶν
 ψευδομένων· ἂν ψεύσῃται, φησὶν, ἅπαξ τῶν ἐμοί
 τις ὁμιλούντων, οἴσω· καὶ δεύτερον ἴσα τολ-
 μήσῃ, καὶ τοῦτο ἀνέξομαι· καὶ ἄλῃ τρίτον οὐ
 15 τάληθ' ἴσῃ, οὐπω μεμίσῃται· προστιθεῖς δὲ
 τέταρτον ἐξελήλαται. ἀλλ' ἡμῖν γε μὴ τοῖς νέμε
 συγγνώμην, ἀλλὰ νῦν μόνον. ἔπειτά σοι παρῆχον
 ἡμᾶς αὐτοὺς ἀμέμπτους. ἡ γὰρ παροῦσα λύπη νήφειν
 παρακλεύσεται. 55. εἴτα ἐρήσῃ· τί γὰρ δέδιτε;
 20 ποίαν δήμευσιν οὐσίας; ποίαν φυγὴν; τίνας

1 τίς VIBM 4 ὡς — 6 μάχαις] reliqui ut sunt in libris,
 nisi quod secutus sum emendationem correctoris (m²) in marg
 M: οἶμαι κάλλιον· ὡς τῶν μὲν βουλομένων καθαιρεῖν, ὄντων.
 σεσωσμένων δὲ τῶν οὐ κειμένων, ταῖς τῶν ἀχθομένων τῇ καθαι-
 ρέσει μάχαις, quae melior videtur quam σεσωσμένων ut glossam
 ad οὐ κειμένων delere ὄντων σεσωσμένων, τῶν δὲ οὐ libri edd
 ὡς τῶν μὲν, τῶν βουλομένων καθαιρεῖν ἀπιδόντων (vel ἀπειλ-
 θόντων), σεσωσμένων coni Re, qui in Anim satis habuerat pro
 σεσωσμένων coniecisse ἐρρωσμένων vel ἐτοιμῶν vel ἐσυνμένων
 plura verba ante βουλομένων excidisse putat Gasda | ἀπὸ m²
 supra τῶν V 7 ἐκεῖνα om V inser I² 9 Λακεδαιμόνιοι
 scripsi auctore Re λακεδαιμονίοις libri edd, sed etiam Ἰγιδί
 excidisse puto coll. Thuc. V 63 14 ἂν V 16 ἀλλὰ CABM
 Ferr Mor 19 παρακλεύεται Re | ἐρήσ cum ras 1 litt U
 20 ποίαν P sed π in ras m²

σφαγὰς; παλῆεις, ὦ βασιλεῦ, πρὸς ἄνδρας ἀτυχοῦντας.
 τί φῆς; οὐ δημεύεις οὐδὲ σφάττεεις οὐδὲ φυγαδεύεις,
 ἀλλὰ μισεῖς καὶ δυσμενεῖς νομίζεις καὶ καταλείπεις.
 τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ μερίστη δίκη· πολλὰ γὰρ ἐν ταύτῳ
 κατὰ τῆς πόλεως βοᾷς, ὅτι φεύγω πόλιν μεστέην 5
 ἀπάντων κακῶν, ὕβρεως, μέθης, ἀκρασίας, ἀσε-
 βείας, φιλοχρηματίας, | θράσους καὶ μεθί- R 470
 σταμαι πρὸς ἐλάττω πόλιν τοῦ τῆς δυνατωτέρας
 τρόπου κατεγνωνκώς. 56. οὕτως οὖν λαμπρῶς ἐτι-
 ζῶντας ἡμᾶς καὶ στηλῆτας ποιῶν, ἃ παραλείπεις λέγων, 10
 οἷοι κρύψειν δι' ὧν κολάζεις, ὥσπερ ἂν εἰ τήμερον
 ἐκθεῖς κατ' ἐμοῦ λόγον, ὥς εἴην ἀνοσιώτατος καὶ σὸς
 ἐχθρός, ἔπειτα ἡξίους με εἰδέναι χάριν, ὅτι μὴ τέθνηκα;
 ἐγὼ δὲ εἶπον ἂν σοι· εἰρωνεύη, βασιλεῦ, καὶ
 μείζω θανάτου τιμωρίαν εὐρῶν ὑποκορίξῃ τὸ 15
 πρᾶγμα. μή μοι χαρίζου τὰ τοιαῦτα μηδ' ἐπο-
 νείδιστόν μοι ποιῶν τὸν βίον ἐπίτρεπε ζῆν,
 ἀλλ' ἀνασταύρωσον, καταπόντισον. λεγέτω μέ-
 τις κακῶς οὐκ αἰσθανόμενον, νῦν δὲ οὐκ ἀπο-
 κτενεῖς, ὅπως μειζόνως ἀνιάσῃς; ἔστιν, ὦ βα- 20

7 151, 6. Iul. Mis. 364 D. 370 B

1 post σφαγὰς lacuna 3 litt C 2 οὐδὲ (1)] οὐ BM | οὐδὲ
 φυγαδεύεις om V 3 δυσμενεῖς scripsi ex UVB δυσμενῆ^{εις} I
 δυσμενῆ C δυσμενῆ AP sed in hoc εἰς supra ἡ pos. m², M
 edd 4 ἀντῶ Ferr Mor 7 μεθίσταμαι I sed μ in ras m²
 μεθίστα αι cum ras 1 litt U 9 οὕτως — 16 πρᾶγμα citat Plan
 fol. 104 | λαμπρῶς om Plan 10 καὶ in ras I² sed punctis
 del delendum censuit Re aut praefigendum aliquod partici-
 pium e. c. κοτορόσων, ut corrector codicis M (m²) in margine
 scripsit αἰνίζων, at cf. Dem. Phil. III § 45 p. 122, 23 ὥστε καὶ
 στηλῆτας ποιεῖν 11 κρύπτειν Plan εἰς in κολάζεις et ὥσπερ ἂν
 in ras P⁴ 12 „malim ἐκθεῖς“ Re Anim | μετ' Plan 19 δ'
 CAP Re 20 ἵνα BM | signum interrogationis posui auctore Re
 20 ἔστι — 142, 1 τελευτῆς citat omisso ὦ βασιλεῦ Macar fol. 88

σιλεῦ, καὶ ζωὴ πολλάκις πικροτέρα τελευτῆς.
 57. τάχα σοι καὶ ἡ πόλις λέγει· δήμευσον, ἀπόκει-
 νον· εἰ βούλει, κατὰσκαψον. μιᾶς ἡμέρας ἡ
 λύπη, τὸ δὲ νῦν κακὸν πῶς οἶσω μακρὸν γιγνό-
 5 μενον; ἐξάριστος ἡ πόλις, ὥς ὁ Κιρραίων λιμὴν,
 ἐπάρατος, ὥς τὸ Πελασγικὸν ἐκεῖνο, καὶ κινδυνεύομεν
 τήμερον περὶ τῆς παρρησίας. ὥς γὰρ εἰς ἀνὴρ ἄλούς
 R 471 ἐταιρήσεως ἄτιμος, οὕτως ἡ πόλις | ἡμῖν, εἰ μείναις
 ὀργιζόμενος, ἄφρωνος. ποῦ γὰρ ἔτι καὶ πρὸς τίνας
 10 σεμνυνούμεθα ἢ παρ' ἡμᾶς ἰόντας ἢ παρ' ἑτέροισι ἰόν-
 τεσ; κεκλείσεται πᾶς μὲν ἡμῖν λιμὴν, πᾶσα δὲ ἡπειρος,
 πᾶν δὲ γένος, καὶ δεήσει τοὺς ἀποδημοῦντας κρύπτειν,
 ὄθεν εἰσί, καὶ πλάττειν ἑαυτοῖς πατρίδας. 58. τοῖς
 μὲν ἀνδροφόνοις εὗρηται καθάρσια τὸ μῦθος λύοντα,
 15 κἂν ἀφείς τις τὴν τοῦ παθόντος χώραν ἐτέρωσσε δράμη,
 τὸν βοηθήσοντα καὶ παραμυθησόμενον εὔρε, τὸ δὲ
 ἡμέτερον κακὸν πανταχοῦ πολεμίους εὗρήσει, καὶ τὴν
 σὴν ἐχθραν ἡ οἰκουμένη μιμήσεται, κἂν ἔλθῃ τις ὥς
 ἡμᾶς ξένος, διαδραμεῖται τὸ ἄστυ, καθάπερ οἱ τὰς
 20 νοσοῦσας. 59. λήσει δὲ τοῦτο οὐκ Αἰθίοπας ἀμφο-
 τέρους, οὐ Κελτούς, οὐ Σκύθας, οὐ Περσῶν τοὺς
 λειπομένους. ἡ γὰρ τοῦ θνυμουμένου λαμπρότης οὐκ

1 t. IV 472, 24 sq. 5 Aesch. c. Ctes. § 107 p. 68, 36
 6 Thuc. II 17 20 Her. VII 70

4 γινόμενον V 6 Πελασγικὸν P sed ασγικὸν in ras 4
 fere litt 10 ἐτέρωσσε M | ἰόντας U 11 κεκλείσεται C sed ε
 primum in ras ex al corr f | μὲν om U 14 μ σος cum
 rasura unius litterae U 16 βοηθούντα V | εὔρεν CA
 18 τίς VIBM 19 διαδραμεῖται I sed δια inser m²
 20 post νοσοῦσας excidisse πόλεις et participium putat Gasda

ἐξ λαθεῖν τοὺς μισουμένους, πρὸς δὲ καὶ τὸ μέγεθος
 τῆς μισουμένης πολὺν ποιεῖ τὸν λόγον. καὶ γὰρ εἰ
 προσεπταίκαμεν, καὶ κατεγνώσμεθα. ἀλλ' ἐν ταῖς μετὰ
 δύο τὰς πρώτας τετάγμεθα, καὶ γίνεται τῇ πόλει ζη-
 μία τὸ βεβοῆσθαι, ὥσθ' ὃ τὸν Καλλίξενον περιστῆναι 5
 φασιν, ἀποθανεῖν λιμῷ μισούμενον, τοῦθ' ἡμῶν τοῖς
 ἄλλοθι φανείσει συμβήσεται παντὸς ὠθοῦντος, ἐκβάλ-
 λοντος, ἐξελαύνοντος. 60. καὶ οὐπω τοσοῦτον τὸ κατ'
 ὀλίγων τῶν ἐτέρωσε λόντων γενησόμενον, ἀλλ' ὅλη γε
 ἀνάγκη τῇ πόλει τὴν ἀσφάλειαν ἀπολωλέναι. εὐτυχεῖν 10
 μὲν γὰρ διηρεκῶς ὄντας ἀνθρώπους ἀμήχανον, ἀλλὰ
 καὶ λιμὸς καὶ λοιμὸς καὶ τὰ ἐτι δεινότερα, τὰ | ἀπὸ R 472
 τῶν σεισμῶν λυμάνεται τὰς πόλεις. ἐν δὲ τοῖς τοι-
 οῦτοις καιροῖς ἐν φάρμακον τοῖς πληγείσιν, ἢ παρὰ
 τῶν προσχώρων προθυμία. ἦν ἐὰν ἀφέλης, τὴν μόνην 15
 ἐλπίδα ἀνῆρηκας. ἀναιρεῖται δὲ πῶς; ἐὰν οἱ παθόντες

5 Xen. Hell. I 7, 35

5 Καλλίξενον] οὗτος ἐξαπατήσας τοὺς Ἀθηναίους καὶ γνώ-
 μην εἰπών, ὥστε τοὺς δέκα στρατηγοὺς ἀναιρεθῆναι, ἄνδρας οὐ
 τιμωρίας ἀξίους, ἀλλὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ στεφάνων ἀξίους,
 εὐθὺς τοῦ δήμου μεταμεληθέντος εἰς αἰτίαν ἡλθεν κτλ. — παρὰ
 τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι δακτυλοδεικτουμένην ἔχει τὴν πονηρίαν παρ'
 ὅλον τὸν βίον (= Diod. Sic. XIII 103). ἀπέθανεν οὖν τῷ λιμῷ
 ὑπὸ πάντων μισούμενος καὶ ἐξελαυνόμενος. B²

2 τῆς inser B² 4 ταῖς πρώταις V post πρώτας adden-
 dum πρώταις aut pro ἐν ταῖς scribendum εὐθὺς coni Re, at
 cf. I 673, 7 R νῦν δὲ δυοῖν μὲν ἥδε δευτέρω, τρισὶ δὲ ἴσῃ, τῶν
 δ' ἄλλων περίεστι | γίνεταί B 5 καλλίξενον P sed s in ras m²
 καλλίξενον IMB sed in hoc ε supra ei m² 8 τοσοῦτο B
 | τὸ inserui e M² cum Re Sinteni Gasda 9 ὀλίγων
 scripsi ex UVI (sed in hoc ω in o corr) cum Sinteni Gasda
 ὀλίγον reliqui libri sed in PBM o in ω corr m², edd
 10 εὐτυχεῖν — 11 ἀμήχανον omisso μὲν γὰρ citat Macar fol. 88
 15 παραθυμία VB

πονηροὶ δοκῶσι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐπιχαίρειν, οὐκ ἐπαμύνειν εἰώθασιν ἅπαντες. 61. μικρὰς γε ἡμᾶς καὶ οἷας ἐνέργαι ῥάδιον εἰσπράξῃ δίκας κοινὸν ἡμῖν ἀπάντων ἀνθρώπων ἐπάγων πόλεμον, δι' ὃν ὁρθῆς μὲν
 5 μενούσης τῆς πόλεως τεταπεινώσθαι συμβήσεται, συμφορᾷ δὲ χρησαμένης τῶν βοηθησόντων ἀπορεῖν. 62. εἰεν· τὰ μὲν παρὰ τῶν ἀστυγαιτόνων καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων πρὸς ἡμᾶς τοιαῦτα· παῖδες δὲ σοὶ καὶ παῖδων παῖδες οὐ δοκοῦσί σοι τὸ μῖσος μετὰ τῆς ἀρχῆς ἐκδέ-
 10 ξεσθαι περὶ τὴν ἡμετέραν καὶ τιμήσειν ἐτέρας καὶ ταύτην ἀτιμάσειν καὶ πάντα τρόπον κακώσειν; 63. ἐγὼ μὲν γὰρ ἕως ὁ παρὼν τῶν πραγμάτων ἐστήξει κόσμος, καὶ τὴν τῶν αἰεὶ κρατούντων ἔχθραν ἀθάνατον ἐστήξειν ἡγοῦμαι τῇ πόλει, κἂν ταλαιπωρούμενοι φθεργώμεθα
 15 τὰ τῶν ἀλγούντων, εὐθὺς ἥξειν ἡμῖν τὰ νῦν· οὐ γὰρ οἶδε εἰσὶν οἱ τὸν πρᾶότατον ἐξοργίσαντες καὶ μικρὰν αὐτῷ καταστήσαντες τὴν ἑαυτῶν
 R 473 καὶ | ποιήσαντες ζητεῖν τόπους ἐτέρους εἰς
 χειμερινὴν καθέδραν; εἰδ' οὐδ' ἀπολωλέναι πά-
 20 λαι προσῆκεν, εἰ μὴ τρυφᾷ ἐξέσται, δεινὰ πε-
 πόνθασιν; οὐ ποιήσῃ τις μικρὰν ἐκ μεγάλης τὴν τύραννον, οὐ πένητας ἐξ εὐπόρων; 64. δυσ-

2 ἀνθρωποι V | μικρὰς I sed ἄς in ras m² 8 δὲ σοὶ
 scripsi δέ σοι libri edd 9 σοι om P Ferr Mor | ἐκδέξεσθαι
 scripsi e VUP sed in hoc ε in ras m², I sed in hoc ε ex α corr
 m² ἐκδέξεσθαι M ἐκδέξασθαι reliqui libri edd 12 ἐστήξει Re
 ἐστήκει libri Ferr Mor 13 ἀθάνατον in marg I³ | ἐστήξειν
 citat Plan fol. 104^v 15 τὰ (2) P sed α in ras m³ τανῶν B
 16 τῶν βασιλέων post πρᾶότατον excidisse putat Re 17 αὐτῶν
 Re 18 ἐτέρους I sed ε in ras m² 19 πάλαι inser I²
 21 τίς UVBM 22 πένητας AM sed in his s erasum, πένητα
 UB Re | εὐπόρων M sed ων ex ου corr, I sed ων in ras m⁴,
 P sed ων in ras m² εὐπόρου CAUB Re

μένειαν οὖν, ὃ βασιλεῦ, φυτεύων ἡμῖν ἄπανστον, δι'
 ἣν πάντας μὲν ὑπάρχουσ, πάντας δὲ ἡγεμόνας πολε-
 μίους ἔξομεν, ὥς ἐκ τῶν ἡμετέρων κακῶν τοῖς βασι-
 λεῦσι χαριουμένους, πείθειν ἐπιχειρεῖς, ὅτι οὐ ταῦτα
 τιμωρία; τί γὰρ φήσομεν ἐρωτώμενοι· πόθεν μεμί- 5
 σῆσθαι; μεταστήσομεν ἐπὶ σὲ τὴν αἰτίαν; ἀλλ' οὐδέχ-
 εται μέμψιν ἢ σὴ φύσις, καὶ γίνεταί κατὰ τῶν ἐγκα-
 λουμένων ἢ τοῦ κατεγνωκότος ἀρετή. 65. ὥσπερ γὰρ
 οἱ τῶν ἱερῶν ὑπὸ τῶν θεῶν διὰ τῶν χρησμῶν ἐκβαλ-
 λόμενοι σιγῶσιν, ὥς ἂν ὑπὸ τῶν ἄπαντα εἰδόντων ἔξε- 10
 ληλεγμένοι, οὕτως ὧν ἂν ὥς κακῶν μνησθῆς, οὐκ
 ἔχουσιν, ὥς συκοφαντοῦνται, λέγειν. τοῖς σοῖς οὖν,
 ὃ βασιλεῦ, καλοῖς ἐαλώκαμεν. σὺ δ' ἀποκτείναις μὲν
 ἡμῶν μηδὲνα μηδὲ γε στερήσεις μήτε οὐσίας μήτε πα-
 τριδος μηδὲ γ' ἕτερος ἀνθ' ἑτέρου γένοιο. 66. ὁρῶ 15
 δέ, ὥς ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις πάθεσι τὸ κοινὸν ἐκφεύ-
 γει τὰς αἰτίας τῶν ἐγκλημάτων ἐν τοῖς παθοῦσιν
 ἱσταμένων, ἃ δὲ <σὺ> βούλει ποιεῖν, ὅλην τὴν πόλιν
 περιβάλλει τῇ δίκῃ. τὸ μὲν γὰρ ἔστιν ἐν χρηστῇ πο-

9 cf. t. I p. 119, 19. III 65, 16 R

3 κακῶν *P* sed x prius in ras m⁴ 4 χαριουμένους scripsi e
VPI sed in his duobus ους in ras m² χαριουμένων^{ovg} *M*
 χαριουμένο cum ras 2 fere litt *U* χαριουμένων reliqui libri edd
 6 μεμισήσθαι scripsi cum Mor et Gasda, ut in *B* supra με-
 μισησθαι m² scriptum est et in Laur. LVII 20 (in marg. m²
 γρ μεμισήσθαι) μεμισήσθαι reliqui libri edd | ἐπὶ σε Re
 7 γίνεταί *V* 10 ὡς ἂν *B* 13 δὲ Re 15 μηδὲ γ' scripsi
 μήτε γε *C* edd μήτε γ' *ABM* μήθ' *P* sed θ' in rasura
 trium litterarum m², *I* sed ἡθ' in ras m², *V* μή cum rasura
 quattuor litterarum *U* | ἕτερος ἀνθ' *I* sed τε et ἀνθ' in ras m²
 ἀνθ' ἑτέρου ex ἀνθ' ἑτέρου corr *M*² 17 παθοῦσιν ut e
 dittographia corruptum in suspicionem vocavit Gasda 18 σὺ
 inserui auctore Re | βουλεύῃ e βούλει corr *I*² 19 περι-
 βάλλεις *V*

LIBANIUS ed. Foerster. II.

10

R 474 νηρούς | τινὰς πεφνηέναι, τὸ δὲ διὰ πάσης ἤκειν
τὴν μοχθηρίαν.

67. Θανμάζω δέ, εἰ θανμαστόν σοι δοκεῖ τὸ μὴ
καλῶς ἡρμόσθαι τὰς πόλεις τοιούτου διδασκάλου πολὺν
5 δὴ χρόνον τυγούσας. οὐ πάντα ἦν ταραχῆς καὶ ῥα-
θυμίας καὶ ἀμελείας μεστὰ; οὐχ οἱ μὲν νόμοι γράμ-
ματα ἄλλως, ἀρχαὶ δ' ἐπωλοῦντο, τοῖς δὲ ἀρχομένοις
κρείττοσιν εἶναι τῶν ἀρχόντων ὑπῆρχε δέλλης μὲν
δῶρα πέμπουσιν, ἔωθεν δὲ μονοῦ ῥαπίζουσιν; οὐ
10 τὸ μὲν δικαίως ἄρχειν κατεγελάτο, τὸ δὲ μισθοφορεῖν
ἐπηνεῖτο; οὐ τὸ μὲν καλὸν ἀσθενὲς ἐργόνει, τὸ δὲ
ἡδὺ τὴν ἰσχὺν εἶχεν; οὐχ ὁ πονηρευόμενος κύριος ἦν
τοῦ μὴ δοῦναι δίκην; 68. τί οὖν θανμαστόν, εἰ το-
σαύτης ἐξουσίας εἰς κακίαν δεδομένης ἐγένετό τις τοῖς
15 τῶν πόλεων τρόποις ὑπὸ τοῦ καιροῦ λύμη; ἢ τοὺς
μὲν τῶν φαύλων μαθητὰς σοφιστῶν οὐκ ἐνι γενέσθαι
τεχνίτας ἀγαθοὺς λόγων, ὑπνηλοῦ δὲ ἀνδρὸς βασιλεύ-
οντος σωφρονεῖν τὴν οἰκουμένην ἔστι; καὶ τῇ μὲν
τῶν ποιμένων ἀμαθίᾳ τὰ ποίμνια διαφθείρεται, ταῖς
20 δὲ τῶν βασιλέων ῥαθυμίαις αἱ πόλεις παιδεύονται,

6 Iul. Mis. p. 354 B 7 Thuc. VIII 78, 2

17 ὑπνώδης οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν, ὑπνηλὸς δὲ ἦ
ὑπνω δουλεύων B² cf. Thom. M. s. v.

7 δὲ V | δ² Re 8 τῶν ἀρχόντων εἶναι V 9 οὐ] καὶ B
17 ὑπνηλοῦ δὲ βασιλέως (pro ἀνδρὸς βασιλεύοντος) citavit
Thom. M. p. 372, 6 s. v. ὑπνώδης παρ' οὐδενὶ τῶν δοκίμων,
ὑπνηλὸς δὲ ἦ ὑπνω δουλεύων. Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἀντιοχέων ὁργῆς· ὑπνηλοῦ κτλ. | δ² Re | βουλευ-
οντος Ferr Mor, qui tamen βασιλεύοντος coniecit 19 τὸ
ποίμνιον BM

ὅποιον ἂν ἐπιστήσης τοῖς ἵπποις ἡνίοχον, τοιοῦτον
 ἔλπιξέ | σοι τὸ ἄρμα γενέσθαι. 69. διὰ τί νῦν R 475
 μακαρίζομεν τὴν γῆν; ὅτι παρῆλθεν ἐπὶ τὴν θεραπείαν
 αὐτῆς ἱατρὸς ἄκρος. οὐκοῦν ὥς μεταθήσονται τῶν
 πόλεων τοὺς τρόπους καὶ δείξοντος ἀμείνους χαίρομεν. 5
 τί οὖν δεῖ θαυμάζειν, εἰ πλημμελείας εὔρες, ἃς ἐκ τοῦ
 παύειν εὐδοκιμεῖς; ἤδη τις ἵππον φανύλως ἡγμένον
 ἐπρίατο πιστεύων αὐτὸν ἐπανορθώσειν τῇ παρ' ἐαυ-
 τοῦ τέχνῃ. οὗτος οὖν εἰ τὴν πρώτην ἐπ' αὐτὸν ἀνα-
 βὰς εὐθὺς ἡγανάκει μὴ πάντα ἄριστον ὁρῶν, οὐ σοι 10
 δοκεῖ δικαίως ἂν ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ λαβόντος φωνὴν
 ἐξ Ἑρας, ὥς εἰδὼς μέντοι ταῦτα ἐπρίω καὶ ὥς
 ἀπαλλάξων τῆς ἀταξίας διὰ τῆς ἐπιστήμης ἣν
 ἔχεις; δεῖ δὴ τῇ παιδείᾳ χρόνου καὶ μελέτης,
 ὧν προϋόντων ἴσως φανοῦμαι βελτίων. 70. βε- 15
 βιώκαμεν ἀνειμένως, ὦ βασιλεῦ, πάντες ἐπὶ τῆς ἔμ-
 πρόσθεν ἐξουσίας. ἤκομεν ὑπὸ ζυγὸν ἀκριβέστερον.
 πειρασόμεθα φέρειν. σύγγνωθι μικρὰ καὶ ποιήσεις
 ἀμείνους ἢ δεῖσθαι συγγνώμης. καὶ ὅτι γε καινὸν
 οὐδὲν αἰτοῦμεν, ἀλλ' ἤδη τοῦ συγγινώσκειν ὑπῆρξεν, 20
 τῆς ἡμέρας ἐκελυγῆς ἀναμνήσθητι, ἐν ᾗ πονηροὺς τε
 ἐκάλεις καὶ σώζειν ἡξίους. ἡμαρτον μὲν, ἀλλὰ

11 Il. τ 407

1 ἐπιστήσης P sed ης in ras m³ : ἐπιστήσας UBI sed in
 hoc ai in ras m² | τὸν ante ἡνίοχον V et inser I² 2 γενή-
 σεσθαι V et I sed in hoc ησε in ras m² | διατί VIB M
 6 χορή V | πλημμελείας PV 7 τίς VIB 9 τημρώτην B
 10 εὐθὺς in marg I² 12 μέντοι I sed οι in ras m² | τοι-
 αῦτα UB | ὥς om V 14 „malim δὲ“ Re 15 βεβιώ-
 καμεν P sed αμεν in ras m² 16 ὦ βασιλεῦ πάντες ἀνειμένως
 U 17 ἐπὶ V 19 σε V 22 σώζειν A

τρεφέσθων· ἐλύπησαν μὲν, ἀλλὰ μὴ λιμω-
 τόντων. δίδου μέτρα μύρια καὶ προστίθει
 τρισχίλια. 71. ταῦτα χαλάσαντος ἦν, ταῦτα οὐ τε-
 λέως μισοῦντος, ταῦτα προσδοκῶντος μεταβολήν· οὐ
 5 γὰρ δὴ πόλιν ἀνιάτως ἔχουσιν ἔμελλες φιλοπόνως
 φρουρήσειν, εἰ μὴ κακείνα μισοῦντος ἦν ὁμβρων ἀμε-
 τρῶν ἐπιχειρεῖν ἀνείργειν καὶ θύεσθαι τὴν γῆν τῶν
 R 476 ἐκείθεν κινδύνων, | ὅτε τὸν πολὺν ἐκείνου ὑετὸν ὑπαί-
 θριος τῷ βωμῷ προσεστὼς ἐδέξω τῷ σώματι τῶν ἄλλων
 10 ὑπὸ τῷ νεονργῷ συνειλεγμένων ὁρόφῳ δεδιότων μὴ
 τοῖς καρποῖς βοηθῶν αὐτὸς ἱατροῦ δεηθῆς, ἀλλ' οὐδὲν
 ἀπέστησέ<σε> τῆς βοηθείας. 72. οὕτως ὠλιγώρεις τῆς
 πόλεως· ὑπὲρ ἧς κακείνο προσέθηκας, ἡσθόμην γάρ·
 ἦρου τοὺς θεούς, εἰ πρὸς τὸ θέρος ἤξομεν ἀστασίαστοι,
 15 γνῶμην ἔχων, εἰ προαίσθοιτό τις δεινόν, ἀπώσασθαι
 δι' ὧν εἰώθας. εἰθ' ὑπὲρ ὧν ὅπως μὴ ἀπολούνται
 πονεῖς, τούτους ὅπως ἀθυμοῦντας ἀπολείς σκοπεῖς· καὶ
 λιμοῦ μὲν ἐξαιρεῖς, λύπαις δὲ ἐκδίδως; καὶ μένειν

2 Iul. Mis. p. 369 A sq.

2 μύρια U sed *μυρ* erasum, I sed *μύ* in ras m² | μύρια V
 5 ἡμελλες Re 7 ἀνείργειν ἐπιχειρεῖν V 8 ὑπαίθριος
 ὑετὸν U 10 „malim συνειλεγμένων“ Re 12 σε inserui auc-
 tore Re Anim ex I ἀπέστησέ | τῆς P sed ἧς in ras m² | οὕτως
 οὐκ ὠλιγώρεις Gasda 14 ἦρου A sed *ρον* in ras 3 litt m², I
 sed *ον* in ras m³, C sed *ον* supra *εο* s | εἰ ἢ C ^{εἰ} A sed del
 et in ἢ mut. n 15 προαίσθοιτο scripsi auctoribus Re Anim
 et Sinteni, qui etiam de προδηλοῖτο cogitavit, sed fortasse prae-
 ferendum προαίσθουντό τι πρόσθαιτο V et e πρόσθαιτο corr P²
 πρόσθαιτο reliqui libri edd „num προφαίνοντό τι“ Re in ed.
 τις M sed *ς* eras τι Mor 16 ὅπως om V 17 ἀπολής
 CAP Ferr Re, quod correxerunt Mor Cobet Mnem. X 194,
 Gasda 18 ἐξαιρεῖς scripsi cum Cobeto l. l. et Gasda ἐξαιρεῖς
 libri edd | δ' Re

μὲν βούλει τὴν πόλιν, ὥς οὐκ ἄχρηστον, αἰσχύνῃ δὲ περιβάλλεις, ὥς οὐδενὸς ἀξίαν;

73. Ἀλλὰ πάντως ἡμᾶς δεῖ δοῦναι δίκην. δε-
δώκαμεν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ταύτην μεγάλην καὶ μακράν,
καὶ μὴν οὐτοσὶ πέμπτος τῇ τιμωρίᾳ. στένοντες καὶ 5
σκυθρωποὶ καὶ κατηφεῖς διηγάρομεν οὐδὲν τῶν δεδε-
μένων ἄμεινον, πεπληγμένοι τὰς ψυχὰς, νέφους τὰ
πρόσωπα γέμοντες, ὅμοιοι τοῖς πενθοῦσι παίδων ἄωρον
τελευτήν, δακρύνοντες, ὀδυρόμενοι, μισοῦντες ἡμᾶς αὐ-
τούς, τοῦδαφος, τὸν ἀέρα, τὸ ὕδωρ, τὰς οἰκίας, τοὺς 10
ἐντυγχάνοντας, ἀλλήλους ἐκτρεπόμενοι, κεντούμενοι τῆς
νυκτός, ὀδυνώμενοι μεθ' ἡμέραν. 74. ἔσωσε μὲν Ἀλέξ-
ανδρος τὴν | πόλιν, ἔσωσεν, οὐκ ἂν ἄλλως φαίην, R 477
ἀλλὰ μετὰ πικρῶν ῥημάτων τῶν μὲν τὴν βουλὴν βαλ-
λόντων, τῶν δὲ τὸν δῆμον τιτρωσκότων οὐ διὰ τὸ 15
καθ' ἡμέραν ἐξαμαρτάνειν, πᾶς γὰρ αὐτῷ τὰ δίκαια
παρῇναι φυλάττειν, ἀλλὰ δι' ἐν ἐκείνῳ τὸ σὲ παροξύ-
ναν, καὶ ἀνθρώπων πάντων ἡθροισμένων τοῖς μὲν
ἄλλοις ἦν πρῶτος, ἐφ' ἡμᾶς δὲ χειμάρρου σφοδρότερος,
ὥσθ' ἡμῖν τὸν Κιμερίων ἐκείνου τοῦ χρόνου γεγο- 20
νέναι βίον ἐν σκότῳ καὶ νυκτὶ συνεχεῖ, [τὸν δ' ἥλιον
ἡμῖν ἐνομιζομεν οὐκ ἀνίσχειν. 75. τίνας ἔτι ζητεῖς

12 Ep. 722. Amm. Marc. XXIII 2, 3 sq. 20 Od. λ 148q.

1 ἀχάριστον Ferr Mor 3 δίκην; libri edd 5 μὴν I sed ην
in ras m² | τιμωρία C sed τι inser f 6 κατηφεῖς καὶ σκυθρωποὶ
I | διάγομεν V | ante δεδεμένων ras 2 litt I 9 δακρύνοντας Re
12 θ' cum ras 2 litt U | μεθημέραν V 14 βαλλόντων BM
16 καθημέραν VM | ἐπεξαμαρτάνειν V | γὰρ in ras I⁸ |
αὐτῷ I | παροξύναν? cf. t. I 85, 8 20 τῶν V 21 ante
συνχεῖ ras 2 litt I δὲ I sed ἐ in ras m⁸, et Re

δίκας παρ' ἀνθρώπων ἀναλωμένων λύπη; δὲ δὴ συγ-
 γνώμην, δὲ, ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντων ἐφεξῆς, ἀλλ' ὅσα
 ἐκ τῶν ὠνίων ἔφν. τῶν δὲ ἐν τῷ δρόμῳ τετολημμέ-
 νων σὺ μὲν πάλαι κατεγέλασας, ἡμεῖς δὲ ἀπαιτήσομεν
 5 δίκας, ὡς ἀνιχνεύοντες γε τοὺς καταράτους οὐ πεπαύ-
 μεθα. καὶ τοῦ λαβεῖν ἐσμέν οὐ πόρρω. σύγγνωθι
 δὴ πρὸς θεῶν, πρὸς δαιμόνων, πρὸς τῶν τροπαίων,
 πρὸς αὐτῆς φιλοσοφίας. ἀπὸ μεγάλων ἔργων ἦκεις.
 R 478 ἔστω σοι καὶ τοῦτο μέγα. στεφάνωσον τὰς | νίκας.
 10 τῇ φιλανθρωπῳ καὶ μὴ μόνους <ἡμᾶς> ἐν κοινῇ πάν-
 των ἀνθρώπων πομπῇ καθίσσης κλάοντας.

76. Ἡμεῖς οἱ μισοῦντες σὲ καὶ τὴν σὴν βασι-
 λείαν. καὶ γὰρ ταῦτα ἀκηκόαμεν, Ἥλιε. τῶν μὲν ἔργων
 σοι χωροῦντων κατὰ νοῦν, τοῦ δὲ τῶν ἔργων οὐπω φαι-
 15 νομένου λόγου πάντα ἀφέντες ἐν ἱκετείαις ἤμεν, παῖδες,
 γέροντες, γυναῖκες, εὐθὺς μὲν καθ' ἑκάστην ἀγριό-
 μενοι φυλὴν, ἔπειτα εἰς ὅμιλος τὰ μέρη γιγνόμενοι,
 πορευόμενοι μὲν δι' ἀγορᾶς μετὰ λαμπρῶν τῶν εὐχῶν,
 ὑπερβαίνοντες δὲ τὰς πύλας μετὰ μειζόνων, κυλινδού-
 20 μενοι δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ τὰς τοῦ πολέμου δεχομένῳ
 μελέτας <μετὰ μεγίστων>. ὅσοι δὲ ἡμῶν ἐν ἐπιστήμῃ

11 Plat. Ion. p. 535 E

1 ἀναλωμένων C sed η supra α f ἀν λωμένων cum ras
 1 litt U ἀνηλωμένων V edd | τῇ λύπῃ Mor 4 κατεγέλασας
 I sed αs inser m² κατεγέλας BM 6 λαβεῖν — πόρρω citat
 Plan fol. 104^v 10 ἡμᾶς inserui post μόνους, ut conī Re, post
 κλάοντας Re Anim et Sintenis 14 σοι I sed οἱ in ras
 m². C sed ex ον corr f σου reliqui libri sed οἱ suprascr P³
 15 λόγου οὐ πάντα cum signo interpunctionis Re Anim | ἤμεν,
 παῖδες] παῖδες ἤμεν C ἤμεν παῖδες ἤμεν A sed ἤμεν alterum
 deletum, et P ἤμεν παῖδες cum ras 4 fere litt I ἤμεν Ferr
 Mor 16 ἐγριόμενοι M 17 γινόμενοι VBM 21 μετὰ
 μεγίστων inserui | δ' Re

τοῦ θεοῦ, καὶ τούτων ἐκοινώνουν καὶ πρὸς βωμοὺς
 ἤεσαν καὶ πάντα τρόπον | θεραπεύοντες τοὺς R 479
 δοῦναι νίκην κυρίους. εἰ οὖν ταῦτα τῶν μισούντων,
 τίς ἢ τοῦ φιλεῖν ἀπόδειξις; 77. ἀλλ' εἰσὶν οἱ δυσχε-
 ράνουσί τι τῶν σῶν. καὶ γὰρ πατέρας τινές. γένοιτ' 5
 ἂν οὖν τι πατέρων γλυκύτερον; περὶ δὲ Ταρσέων, ὧ
 βασιλεῦ, πῶς ἔχεις; οὐδεὶς ἐκείνων ἀγροικότερόν τι
 φθέργεται; καὶ τίς ἐγγυᾶται χρησμός; τί οὖν, ἂν ἐκ-
 δράμῃ τι ῥῆμα χαλκοτύπον ἢ σκυτοτόμον, [ἦ] ὁ τοὺς
 τοιούτους εἰκός; ζητήσεις πόλιν ἑτέραν καὶ πάλιν ἄλ- 10
 λην; καὶ τὸ ποῦ δεῖ σε χειμάζειν ἐν τοῖς ὑπηκόοις
 κέλσεται; μήποτε τοσοῦτον ἰσχύσαιεν. ἀλλ' ἐγκάθιζε
 τοῖς μὲν βουλομένοις, ὡς εὐφραίνων, τοῖς δὲ οὐκ ἐθέ-
 λουσιν, ὅπως μάθωσιν ἐθέλειν. δεῖ γὰρ τοὺς μὲν
 ἐκόντας γνώμῃ, τοὺς δὲ ἄκοντας ἀνάγκῃ τὰ θέοντα 15
 ποιεῖν. 78. εἰ δὲ σοφιστὴς ἡμῖν ἐτύγχανες ὦν, πάν-
 τως δ' ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἦσθα τὸ μέγιστον καὶ θειότα-
 τον, ἀντηγωνίζου μοι νῦν, ἔπειτα τῶν σῶν τις ὁμιλη-
 τῶν ἐβλάκευεν, ἄρ' ἂν ἐπέτρεπες; οὐκ ἔστιν· ἀλλ'
 εἰσήγετ' ἂν τὸ σκύτος. οὕτω δὴ καὶ νῦν ἅπασα πόλις 20
 μαθέτω βασιλέως ἐπιδημίαν φέρειν. 79. ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν περὶ τῶν τοῖς τοιούτοις βαρυνομένων, ἡμεῖς δὲ

2 καὶ eras CP om Ferr Mor, cancellandum coni Sintenis |
 ἐθεράπευον V et e θεραπεύοντες corr I², quod probat Gasda
 num θεραπεύοντες ἦσαν? 3 ταῦτα inser P² 6 et 9 τί IBM
 7 πῶς ἔχεις] „videtur aut πίστιν aut βεβαίως interponendum“
 Re 9 ἦ cancellavi auctore Re Anim qui pro ὁ coni οἶον |
 χαλκοτύπον V χαλκοτύπων ἢ σκυτοτόμων Mor 11 χειμάζειν
 C sed εν in ras corr ut videtur ex ηι f 12 ἰσχύσαιεν scripsi
 ἰσχύσαιμεν libri edd 13 εὐφραίνων ex εὐφραίνων corr I³
 14 δεῖ — 16 ποιεῖν omissis γὰρ et μὲν citat Macar fol. 88
 15 δ' Re 18 σῶν ὁμιλητῶν τις UIBM 20 εἰσήγετο V | σκύ-
 τος scripsi e CA σκύτος reliqui libri edd 22 τοῖς inser I³

πάλαι τε ἐθάδες τῆς σὺν βασιλεῖ διαίτης καὶ νῦν
 δεόμεθα μὴ στερηθῆναι τοῦ γέρωσ. ἰκετεύει σε πόλις
 R 480 Ἰνάχου γένος ἔχουσα κατὰ ζήτησιν τῆς Ἰοῦς | πλα-
 νηθέν, ἰκετεύει σε πόλις μέρος Ἀθηναίων ἔχουσα, πό-
 5 λις Μακεδόνων, πόλις Ἀλεξάνδρου τοῦ τὰ αὐτὰ σοι
 δραμόντος, ἥς τὴν πηγὴν ἐθαύμασεν, ἐξ ἥς ἡδέως
 ἐπιεν, ἰκετεύει σε πόλις πολλοὺς σοι θεοὺς παρασχομένη
 συμμάχους, οἷς ἔθυσας, οὓς ἐκάλεσας, μεθ' ὧν ἐστρα-
 τεύου, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Πᾶνα, τὴν Δήμητρα, τὸν Ἄρη,
 10 τὴν Καλλιόπην, τὸν Ἀπόλλω, τὸν Δία τὸν τε ἐπὶ τῆς κο-
 ρυφῆς καὶ τὸν ἐν ἄστει, παρ' ὃν εἰσῆλθες ὑπάτος,
 ὃθεν ἐξῆλθες θαρρῶν, ᾧ γέγονας ὀφειλέτης. ἔχω σου
 γράμματα παρὰ τῷ θεῷ κείμενα. ἦκε θύσων, ἀπόδος
 τὸ χρέος καὶ θύσας μένε <κατὰ> τὸ τεταγμένον. 80. αὐ-
 15 τῶν ἐκείνων νόμιζε ταῦτα ἀκούειν, αὐτοὺς ὁρᾶν οἶον
 νῦν. ἴσως δὲ καὶ βλέπεις περιεστῶτας ἡρουμένον τοῦ
 Διός, ὃς λαβὼν ἡμᾶς ἤδη σου μαχομένου τρέμοντας
 R 481 ἐπέρωσέ τε καὶ παρεθάρρυνεν | ἐναργεῖ τεκμηρίω.
 τοῦτο δὲ ἦν, κύκνον τις ἔλων ἐν ταῖς ὄχθαις τῆς λί-
 20 μνης φέρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ. ὁ δὲ τῶν μὲν πτερῶν
 οὐ παρήρητο, τὴν δὲ ἰσχὺν ἀποβεβλήκει τῶν πτερόγων,
 οἷόν τι συμβαίνει περὶ τοὺς κύκνους, ὅταν ἐκπεσόντες

3 t. I p. 451, 1 sq.

6 t. I p. 460, 9

7 Iul. Mis. p. 346 B sq.

10 sq. t. I p. 474, 2

11 t. I p. 141, 9.

Iul. l. l.

2 ἰκετεύει — 3 πλανηθέν praemisso κείμενον in marg P³
 3 γένους Re 9 τὸν Πᾶνα inserui e V coll. t. I 579, 16 R
 cf. ad p. 110, 14 | δήμητραν VI sed in hoc v erasum, BM Ferr
 Mor | ἄρην VBM 10 τ' Re 11 ὑστατος V ὕψατος I
 14 <κατὰ> inserui | αὐτὸν ἐκείνον V 15 οἶον νῦν ὁρᾶν V
 19 τις VIBM 20 πτερῶν I sed ε in ras m² π ρῶν cum
 ras 2 litt U 21 παρήρητο scripsi auctore Re παρηρεῖτο
 libri edd 22 ὁποῖον edd | ὅταν I sed αν in ras m²

τῆς ἐν τοῖς ἔλεσιν ἐλευθερίας ἀνθρώποις ὑποχείριοι
 γένωνται. 81. τὸν μὲν δὴ ἄλλον χρόνον ἐπὶ γῆς ἦν
 οὐκ ἐπιχειρῶν αἰρεσθαι. θυσίαν δὲ τινα ποιουμένων
 ἐβδόμῃ ἵσταμένου ὡς προσῆλθε τᾷ ἱερῷ τὸ πῦρ, ὁρ- 5
 μήσας ὁ κύκνος πρὸς τὸν ἀέρα τρεῖς τὸν νεῶν ὑπ’
 αὐτὰ τὰ γεῖσα τῷ πετρῷ περιδραμών, ἔπειτα μετεωρι-
 ζόμενος ἀναβάς ἀφῆκεν αὐτὸν πρὸς τὴν ἔω. καὶ αὐ-
 τῷ βοή <τε> ἦν χαιρόντων, ἐξαλλομένων, κυβιστών-
 των μνήμῃ τῆς τοῦ Διὸς μεταβολῆς, ἦν εἰς τοῦτον
 τὸν ὄρνιν μεταστήσας ἑαυτὸν τὴν Ἑλένην ἔσπειρεν, 10
 ἐδόκει τε πᾶσιν ἐπελγεσθαι συνεξαιρήσων τὸ Περσικόν.
 82. οὗτος μετ’ ἐμοῦ νῦν ἀγορεύει βουλόμενος τῇ μὲν
 πόλει γενέσθαι διαλλαγάς, ἐμοὶ δὲ τὴν ἐκ τοῦ δοκεῖν
 πεπεικέναι δόξαν. μὴ τοίνυν ἀτιμάσῃς μηδὲ ἐλέγξῃς
 ῥήτορα ψήφῳ σῇ κεκοσμημένον. ἔδωκας τοὺς πυροὺς 15
 ἐμοῦ δεηθέντος, λῦσον τὴν ὀργὴν ἐμοῦ δεομένου. μὴ
 κάμῃς σεμνύνων ἄνθρωπον ἐκκρουσθέντα πολλὰς
 ὕπνου ταῖς περὶ σοῦ φροντίσι μηδ’ ἀποπέμψῃς ἄπρα-
 κτον εἰς τὴν | πατρίδα κύπτοντα, ἐρυθριῶντα, R 482
 ἐγκεκαλυμμένον, αἰσχυρόμενον μὲν τῶν πολιτῶν τοὺς 20
 παρόντας, αἰσχυρόμενον δὲ τοὺς ἀπόντας. 83. οἷς

15 ep. 736

2 τὸν μὲν οὖν Sintenis 3 οὐκ om Ferr Mor „οὐδ’ ma-
 lim“ Re 4 ἵσταμένου] „videtur nomen mensis desiderari“ Re
 5 νεῶν V 6 τὰ I sed à in ras m² | γεῖσα VB | τῷ πετρῷ
 V 7 αὐτὸν I sed ‘ex’ corr m² 8 <τε> inserui cum
 Sinteni 9 ὃν V ἦ? 10 ἑλένην I sed λ secundum eras
 ἐλ ν cum ras 4 litt U 12 βουλόμενος I sed inter λ et
 o ras 2 litt 13 ἐκ om M 14 μήτ’ Re 18 σὲ Re
 perperam in A legi asserens 20 αἰσχυρόμενον μὲν in marg
 I² | τῶν πολιτῶν in ras I²

ἐπειδὴν προεπαντῶντες ἐρωτῶσι· πεπείκαμεν, ὦ
 πρεσβευτά; τί ἀποκρίνωμαι; προσωπεῖον μου δειήσει
 τότε ἢ νῆ· Δία γε, νυκτὸς εἰς τὴν εἰσοδον καιροῦ
 κρύπτουτος φοινισσομένην παρειάν. οἴκῳ δὲ γενό-
 5 μενον ἀνάγκη καθειργμένον μένειν, ὥς οὐκ οἴσω τοὺς
 εἰς ἐμὲ βλέποντας δεικνύντας τοῖς πέλας τὸν ἡττημέ-
 νον. 84. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὄρη μέγαρα καὶ ὑψηλὰ
 καὶ λάσια, ἀνθρακίων τινῶν δῆμοι καὶ ἄντρα καὶ κα-
 λύβαι. παρὰ τούτους ἤξω μεταθέμενος τοῦνομα καὶ
 10 στολὴν μεταλλάξας καὶ ὅσα ἂν ἐξῇ τῶν περὶ τὸ πρόσω-
 πον. ἐνταῦθα ἐπ' ἐρημίας κέλισομαι πόρρω τῆς πό-
 λεως, ἣν οὐκ ἔσχον ὀνῆσαι.

85. Χορηγῶν μὲν ἐγενόμην ἔκγονος, ὦ βασιλεῦ,
 χορηγεῖν δὲ αὐτὸς ὑπὸ τῆς Τύχης ἐκολύθην. αἰσχρὸν
 15 δὲ ξῆν μηδὲν εὖ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ δυνάμενον. ἐπειδὴ
 τοίνυν τῶν τερπουσῶν λειτουργιῶν ἀπολέλειμμαι, δεῖ-
 ξόν με τῇ σωζούσῃ φιλοτιμούμενον. 86. καὶ μὴ μοι
 λεγέτω τις τὴν ἐν Κιλικίᾳ παρασκευήν. βουλήθητι
 R 483 μόνον, καὶ πάντα ἔψεται. | πέντε ἡμερῶν τὸ ἔργον
 20 καὶ καμήλων οὐ πολλῶν. εἶδες ἡμᾶς ἡσθητηκότας,
 ὄρα καὶ δύνάμιν ἔχοντας. λάβε πείραν τοῦ τόκου τῆς
 γῆς, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἐναντίων. νῦν εἴσῃ σαφῶς, εἴτε
 κακίας ἢν εἴτε δυστυχίας ἐκείνα.

13 cf. t. I p. 80, 11

1 προεπαντῶντες Re προεπαντῶντες (προεπαντῶτες U)
 libri Ferr Mor 2 ἀποκρίνωμαι I sed οὐ in ras m² ἀποκρί-
 νομαι Ferr Mor 9 παρὰ — ἤξω citat Plan fol. 104^v 11 ἐν-
 ταῦθ' Re 14 δ' Re 14 αἰσχρὸν — 15 δυνάμενον citat
 omissio δὲ Macar fol. 88 15 ξῆν τινὰ Macar | αὐτοῦ πατρίδα
 Macar 18 τίς IBM

XVI.

Oratio inscripta *πρὸς Ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* paulo post quintam decimam scripta¹⁾ fere iisdem quoque atque illa fati usa est. Itaque maximus est numerus eorum codicum qui utramque, parvus eorum qui alterutram continent.

Quibus vero sive integra sive manca servata est codices hi sunt 33:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 165. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 86. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 66. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 182. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 209^v. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 508. Vide t. I p. 59 sq.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 206. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

8. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 61. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

9. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 62. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

1) Orationem aequae atque antecedentem revera non habitam esse asserit Socrates h. eccl. III 17 (cf. supra p. 114).

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 39. Vide t. I p. 213sq. Contuli.
11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 95^v. Vide t. I p. 24sq.
12. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 63. Vide t. I p. 222sq.
13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 48^v. Vide t. I p. 39sq. et 69.
14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 305. Vide t. I p. 48sq. et 69.
15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 209sq. et 236.
16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 60^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.
17. Laurentianus XXXII 13 saec. XV fol. 64. Vide t. I p. 227sq. et 236.
18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 104^v. Vide t. I p. 228sq. et 236.
19. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 36^v. Vide t. I p. 229sq. et 236. Desinit fol. 39^v verbis *οὖν φροντισόντων* p. 174, 12.
- Ex hoc codice fluxerunt duo apographa: prius quod exhibet
20. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis 1158 (Gale Collection O. 2. 54), factum a Patricio Iunio.¹⁾ Vide t. I p. 232sq.
- alterum quod exhibet
21. Bodleianus Langbain. Advers. 20 p. 56, factum a Gerardo Langbainio. Vide t. I p. 230.
- Ex hoc fluxit
22. apographum Olearii quod periisse videtur, saltem ubi hodie lateat, nescitur. Vide t. I p. 231.
23. Athous Laurae Ω 123 (= Ath) saec. XIII

1) Quod conieceram, interim confirmatum vidi testimonio Montacutii Rhodesii James, *The Western manuscripts in the library of Trinity College, Cambridge* vol. III p. 174.

fol. 44. Vide t. I p. 323 sq. et 432. Contulit meum in usum Alexander Lauriotes.

24. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 132. Vide t. I p. 413. Contuli.

25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 75^v. Vide t. I p. 363 sq.

26. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 85. Vide supra p. 4 sq.

27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 142. Vide t. I p. 214 sq. et 236.

28. Casanatensis 197 saec. XV fol. 199. Vide t. I p. 420 sq. et supra p. 118. Contuli.

29. Vaticanus Palatinus gr. 350 saec. XVI fol. 3^v. Vide supra p. 3 sq. Desinit fol. 8^v verbis *τὴν μετέσταςιν* (p. 175, 4).

30. Mutinensis gr. 181 saec. XV fol. 121. Vide supra p. 48 sq.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 139. Vide supra p. 51. Initium orationis usque ad p. 165, 12 contuli.

32. Cheltenhamensis 10618 saec. XVII vel XVIII fol. 38 a Leonardo Adami e Pal. 282 transscriptus. Folii 42—45 eiusdem versio latina continetur. Vide t. I p. 282 sq.

33. Musei Britannici Harleianus 5592 chartaceus 98 in folio continet aequae atque 5591, cuius in primo folio scriptum est *Ex libris Henrici Stefani* et *ἐκ τῶν ἐν ῥολίου τοῦ στεφάνου*, et 5593 excerpta Henrici Stephani atque inter haec in fasciculo secundo inde a folio 208 usque ad 212 *πρὸς ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁρογῆς* cum subscriptione *τέλος τοῦ λόγου τοῦ λιβανίου. ὃς ἐπιγράφεται πρὸς ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως φρυγῆς*. E nota marginali folii 202^v: *Venetis An. 1555. August. XVIII* colligas orationem hoc anno a Stephano descriptam esse Venetiis e codice quem Marcianum gr. 445 vel XCI. 2 fuisse coniecerim.

Codicem anno 1880 inspexi.

De codice Ioannis Altini, e quo orationem descriptam penes se esse testatus est Henricus Valesius Adnot.

in libr. eccles. hist. Socr. (ed. 1668) p. 190¹⁾ conferantur quae t. I p. 58 dixi.

Ratio quae intercedit inter codices quos in censum vocavi eadem est atque in oratione antecedenti, nisi quod ad codices alterius familiae accedit codex Monacensis 113 (*Mo*). Etiam hic duorum codicum quos collatos habeo lectiones ab apparatu critico exulare iussi: Casanatensis propter causam quam supra p. 118 protuli, et Athoi, quia quamvis aetate et pretio praestet, tamen proxime ad codicem *Mo* accedit, ut apparet ex αὐτοῖς omisso p. 169, 4, λαμπρὰν καταστήσαι pro καταστήσαι λαμπρὰν p. 168, 23, τοιοῦτω λόγῳ pro τοιοῦτον λόγον p. 170, 14, ταύτην pro ταύτην p. 174, 7, ὅλων pro ἄλλων p. 174, 16 neque propriis liber est interpolationibus, ut ἡδίκηκότες pro ἡμαρτηκότες p. 161, 9, τοὺς ἀρχομένους pro τινὰς τῶν ἀρχομένων p. 172, 5, ἐκ τούτων γε κομιδῇ κυριεύειν εὐποροῦντων δὲ τινων εὐαριθμήτων pro ἐκ τοῦ κυβεύειν εὐποροῦντων κομιδῇ τινων εὐαριθμήτων p. 177, 8.

Eodem pacto in Marcianum gr. 445 item codicem secundae familiae propter nubem qua obvolutus est lacunarum corruptelarumque consulendum esse duxi.

Neque quicquam commodi redundat e lectionibus codicum Vaticanorum 81. 82. 84. 941, quas Leo Allatius in margine codicis Barberini posuit²⁾ quasque inde in meum Reiskianae editionis exemplar transtuli. Vaticanus 84 si minus e Palatino 282 ipso, certe e fonte cum hoc communi, Vaticanus 82 ex eodem exemplari scholiis praedito quo Vindobonensis fluxit, sed uterque aequae atque Vaticanus 941 mendose admodum descriptus est.

Loci ex hac oratione citati non reperiuntur nisi duo in lexico codicis miscellanei Darmstadiensis 2773 saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217^v,³⁾ plures sed parvi ambitus apud Maximum Planudem in collectaneis codicis Palatini Heidelbergensis 129 fol. 104^v.⁴⁾

1) Cf. eiusdem notam ad Amm. Marc. XXIII 2 p. 353.

2) Cf. t. I p. 33.

3) Cf. supra p. 118. Locos mihi exseripit Voltzius.

4) Cf. t. I p. 73.

Primum oratio typis mandata est Hamburgi anno 1715 a Fabricio Bibl. gr. VII p. 207—223 ex apographo et cum versione latina Godofredi Olearii parum integre et mendose admodum, quoniam fons apographi, codex Baroccianus, mancus est et multis laborat vitiis neque Fabricius, id quod fere facile fieri poterat, his tollendis ullam operam impendit. Sed haec splendere censenda est editio prae fine orationis qui in illa desideratur, a Philippo Angelico Becchetto Bononiensi foras misso et latine verso in Amadutii Anecdotis litterariis ex Mss. codd. erutis vol. I Romae 1773 p. 9—22. Malus fuit codex quem adhibuit Laurentianus XXXII 13, peior ipsius linguae graecae scientia.

Reiskius postquam multa vitia editionis Fabricianae — Becchettiana ei ignota mansit — coniectando *ἀνορί* sustulit Anim. V 109—111, orationis integrae ex Augustano (A) descriptae, cum Monacensi (Mo) collatae, denuo critice pertractatae editionem praeparavit, quam eo mortuo Reiskia foras misit prius Altenburgi 1784 p. 213—222, iterum ibidem 1791 vol. I p. 484—506. Hanc mere repetivit Monnerius p. 64—103,¹⁾ ut ne omissa quidem in illa vocabula e Fabriciana reponeret, si vero quid mutavit, corrumperet, ut *συμβουληθῆναι* in *συμβουλευθῆναι* p. 169, 9. Nulla igitur eius ratio habenda erat; versionem vero gallicam quamvis satis liberam tamen elegantem admodum lubens merito laudandam duco.

Boissonadius nihil nisi lectiones codicis Parisini gr: 3017 margini editionis Reiskianae usque ad p. 489 adscripsit.²⁾

Vitia quae culpa non minus codicum quam Reiskiae etiam in hanc editionem irrepserant, e parte sustulerunt Cobetus, Sintenis, Gasda³⁾, qui codices A et V contulerat.

1) Vide t. I p. 15.

2) Cf. t. I p. 78.

3) Krit. Beitr. zu Liban. II p. 10—11.

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΡΓΗΣ.

R 484 1. Ἄ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὧ ἄνδρες Ἀντι-
οχεῖς, πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διείλεγμαί καὶ ὥς οὗτ'
5 ἄγωνος οὗθ' ἱκετειῶν οὐδοτιοῦν παραλέλοιπα, μεμα-
θήκατε τὰ μὲν αὐτοῦ μου διηγουμένου πρὸς ὑμᾶς οὐχ
ὥς ἂν τινος σεμνυνομένου μᾶλλον ἢ παραμυθουμένου,
τὰ πλείω δὲ τοῦ βασιλέως μεμηνυκότος ἐνταῦθά τε
πρὸς τὸν ἱερέα λέγοντος ἠνωχλήσθαι παρ' ἐμοῦ καὶ
10 πάλιν ἐν τῷ σταθμῷ πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ὑμέτερον·

C = Chisianus
A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
P = Vaticanus Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis 113
B = Barberinus II 41
M = Marcianus 437

5 ep. 736 10 Iul. ep. 27 p. 399 B et C

1 Πρὸς τοὺς *P* | ἀντιοχεῖς *PBM* Fabr | ὑπὲρ *B* 5 οὐδο-
τιοῦν inser *I*² οὐδ' ὁτιοῦν *CAPV MoM* Fabr | παραλέλοιπα in
παραλέλειπται corr *I*² παραλέλειπται *B* 6 ταμὲν *V* | ὑμᾶς *I*
sed *v* in ras m² 7 ὡσάν *Mo* 10 πρῶτῳ (α') ante σταθμῷ
excidisse puto coll. Iul. ep. 27 p. 399 C | ὑμέτερον *MoBM* Fabr

ἃ δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαι δεῖ περὶ τε τῶν κατεχόντων
 δυσχερῶν καὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς καὶ πῶς ἂν
 ἐκείνην τε παύσαιμεν καὶ δόξαιμεν γεγονέναι βελτίους,
 ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν. 2. ἔδει γὰρ ἐκεῖ μὲν ὑμᾶς 4
 ἐξαιρεῖσθαι αἰτίας ἐπιχειρεῖν, ἐνταῦθα δὲ μὴ | κρύ- R 485
 πτειν, ἃ τις ἂν ἡμᾶς αἰτιάσαιτο δικαίως. τὸ μὲν γὰρ
 εἶχε συγγνώμην καὶ τετύχηκε καλῶς ποιοῦν, τῷ δ' ἂν
 τὰ μέγιστα βλαβέλημεν, εἰ μέναιμεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 ὥς οὐδὲν ἡμαρτηκότες. 3. καὶ ὅτι μὲν ἢ πάντας ἢ
 τοὺς πλείους ἀνιάσω διὰ τῆς παρορησίας, οὐκ ἄγνοῶ, 10
 πολὺν δέ γε βέλτιον λυπηθέντας τοῖς λόγοις ἡσθῆναι
 τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἔργοις ἢ νῦν τὰ τέροντα ἀκούσαντας
 ἀντὶ μικρᾶς ἡδονῆς πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπομεῖναι
 ζημίαν. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπαινεῖν τε ὑμᾶς ὁμοῦ καὶ
 δι' ὧν ἂν τὸν κίνδυνον ἐκφυγοίμεν, δεικνύειν, μανίας 15
 ἂν ἦν δῆπου μὴ τοῦτον αἰρεῖσθαι τῶν λόγων τὸν
 τρόπον· ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος ἀνάγκη
 τὸ συμφέρον ἀπολωλέναι, σωφρονούντων ἂν εἴη τὰ
 φέροντα τὴν σωτηρίαν πρὸ τῶν κολακευόντων ποιήσα-
 σθαι.

20

4. Δημοσθένης μὲν οὖν τοῖς αὐτοῦ πόλλιταις παρ-
 αινῶν ἀθυμοῦσι μὴ οὕτως ἔχειν ἡξίου μηδ' ὥς οὐκ
 οὔσης χρηστῆς ἐλπίδος διακείσθαι τὰς γνώμας· ἐγὼ

21 Dem. c. Phil. I § 2 p. 40, 10 sq.

2 καὶ περὶ τῆς UBM edd ras 4 litt inter καὶ et τῆς I |
 ἂν om B 3 παύσαιμεν τε Re 4 μὲν μ' ὑμᾶς Sintenis
 6 ὑμᾶς UVIMO 10 πλείστους Re 11 γε inser I³ om
 BM edd | λυπηθέντες Mo 15 ἐκφεύγοιμεν A sed ε erasum,
 I sed εν in ras m³, MoBM Fabr 16 ἂν om U inser I² |
 τούτων Fabr 17 ἐπεὶ MI sed in hoc in ἐπειδὴ corr m²
 21 αὐτοῦ VMoBM αὐτοῦ U

LIBANIUS ed. Foerster. II.

11

δὲ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ συμβουλευεῖν ὑμῖν ἀποθέσθαι
 τὴν ἀθυμίαν, ὥστ' οὐδ' ἂν ἄλλως ἡγοῦμαι σωθῆναι
 τὴν πόλιν, εἰ μὴ προσθείημεν τῇ παρούσῃ καὶ τοὺς
 πῶποτε δόξαντας μεθ' ὑπερβολῆς πεπενθηκέναι παρ-
 5 ἑλθοιμεν τῇ λύπῃ. 5. ὥς οὕτως ἔχει· εἰ μὲν ὥς περὶ
 κούφου τοῦ παρόντος καιροῦ διανοηθείημεν, μεῖζον
 ποιήσομεν τὸ κακὸν ἐνδειξάμενοι πᾶσιν, ὥς οὐδὲν
 R 486 ἔσται τοσοῦτον ἀπ' οὐδενός, | ὃ ταραξεί τὴν πόλιν·
 ἂν δ' ἀπογνῶμεν τὰ βελτίω καὶ λάβωμεν φόβον ὃν
 10 εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον
 ἵκοντας, πρῶτον μὲν ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν μετὰ
 τούτου βουλευσόμεθα τοῦ δέους. ἔπειτα καὶ τοῦτ' ἂν
 ἴσως ἀρκέσαι τῷ βασιλεῖ πόλιν δοκοῦσαν ἐπὶ μεγάλου
 φρονήματος εἶναι παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐκπεπληγῇται
 15 καὶ ταπεινὴν γεγενῆσθαι καὶ πιστεύειν, ὥς ἀπολείται.

6. Πολλὰ μὲν οὖν αἰεὶ καὶ μεγάλα συμφορὰ τὴν
 ταλαίπωρον ταυτηνὴν περιέσχον, καὶ ἴσως οὐ μετὰ δε-
 ξιῶν συμβόλων ὁ Σέλευκος αὐτὴν ἐποίει. τῇ γοῦν
 δυνάμει τῶν Περσῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κακῶν εὐδο-
 20 κιμεῖν ὑπῆρξεν, ὥσπερ παλαιστῇ τὸν αὐτὸν ἀντίπαλον
 πολλαῖς καταβαλόντι. πότε γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ

10 [Dem.] c. Aristog. II p. 803, 28 sq. 18 t. I 464, 13 sq.

10 ἐδάφων κάλλιον ἢ ἐδαφῶν B² (cf. Thom. M p. 137, 1
 ἐδάφων, οὐκ ἐδαφῶν κτλ.)

4 πεπονθέναι Mo 5 ὥς scripsi cum Gasda e V ὥςδ'
 reliqui libri edd 7 οὐδὲ Mo 10 ἐδαφῶν corr ex ἐδάφων
 MP³, in ἐδάφων I³ ἐδάφων in ἐδαφῶν corr C² ἐδάφων B
 edd 14 τὸν om UI 16 αἰεὶ om M 18 τῶν inter δεξιῶν
 et συμβόλων Mo et in ras I² | γ' οὖν A 19 δυνάμει τῇ τῶν
 Mo | εὐδοκιμεῖν ὑπῆρξε κακῶν UI 21 καταβαλόντι I sed β
 et λ in in ras m³ | ἐστράτευσεν B

τήνδε τὴν γῆν; ἢ πότε ἐπελθόντες οὐκ ἀνηγήκασιν, ἃ μὲν ἐδύναντο κατασκάπτουτες, κατὰ δὲ τῶν λοιπῶν τῷ πυρὶ χρώμενοι; 7. φιλόνηκοι δὲ ἄρα ἦσαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ οὐκ εἰδότες δαίμοσιν ἐξίστασθαι τόπων. οὓς ἐχρῆν ἐνθυμηθέντας, ὅτι τις ἄρα φθόνος 5 πολεμῇ τῷ χωρίῳ, μετὰ τὸ πρῶτον εὐθύς, εἰ δὲ μή, τό γε δεύτερον πῶμα ζητῆσαι γῆν ἑτέραν, ὥσπερ οἱ Φωκαεῖς ἐκείνοι. νῦν δὲ ἀνίστασαν καὶ πάλιν ἐδείκνυσαν πόλιν οὐκ εἰδότες, ὅτι κακοῖς ἐτέροις ἐτοιμάζουσι τὸ ἄστυ. 10

8. Πολλῶν δὲ δὴ καὶ δεινῶν κατασεισάντων, ὧ ἄνδρες πολῖται, πρότερον τὴν ἡμετέραν οὐδὲ μίαν ἔργω' ἂν τῇ παρούσῃ συμφορᾷ ἐξισοῦσθαι φαίην ἂν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐχ ὅμοιον ὑπὸ τῶν φύσει πολεμίων 15 πᾶσχειν κακῶς ἢ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ ὧν εἰκὸς ἦν ἀπολαύειν τῆς προνοίας, μισεῖσθαι. 9. ἀλλ' ὥσπερ πολλῶν δεινότερον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐλαύνεσθαι καὶ κατήγορον ἔχειν αὐτὸν τὸν γεγεννηκότα τοῦ παρὰ | τῶν ἔξω τοῦ γένους ἐπιβουλεύεσθαι, οὕτω μείζον R 487 κακὸν τῷ Ῥωμαίων βασιλεῖ δοκεῖν ἄξιαν ἀναστάσεως 20 εἶναι τὴν πόλιν ἢ παρὰ τῶν βαρβάρων ἔργῳ τοῦτο παθεῖν. 10. τὸ μὲν γὰρ ὁ τοῦ πολέμου νόμος οἶδε,

8 Her. I 164

1 ἀπελθόντες Mo 2 ἡδύναντο Mo | λοιπῶν in ὑπολοίπων corr V 5 ἐνθυμηθέντες ex ἐν θυμηθέντες corr Mo²
8 φωκαεῖς UMo 8 νῦν — 9 πόλιν citavit Planudes fol. 104^v
8 νυνὶ δ' Re | ἐνίστασαν Plan 11 δὴ om Fabr 12 οὐδέ-
μίαν PUVIB edd 13 ἐξισοῦσθαι om Mo ἂν μείζοντα Mo
14 μὲν om Re 15 περὶ Mo et supra παρὰ M² 16 ἀπο-
λαύειν τῆς προνοίας scripsi e CAPU τῆς προνοίας ἀπολαύειν
reliqui libri edd 18 γεγεννηκότα MoM | περὶ Mo 20 τὸ
Mo 21 περὶ Mo

11*

καὶ τῶν εἰωθότων τὸ πάθος, τοῦ δὲ οὐ πολλὰ τὰ
 παραδείγματα. καὶ τοῦ μὲν ἄν τις αἰτιάσαιο τὴν
 τύχην, τὸ δὲ τῆς γνώμης ἔλεγχον ἔχειν δοκεῖ. καὶ τὸ
 μὲν ἐλεεῖται παρὰ τῶν ὁμοφύλων, καὶ βοηθεῖν εἰσιν
 5 ἔτοιμοι τοῖς πεπληγμένοις, τῶν δ' ἅπας τις ἄν τὴν
 φιλίαν φύγοι τοῦ πολὺ τῇ γνώμῃ διεστάναι σημεῖον
 ἐκφέρων τὸ μισεῖν. 11. οὐκ οὐκ εἰ μὴ πέπτωκεν ἡμῖν
 ἡ πόλις, προσήκει χαίρειν ἢ μετρίως τὴν δυσκολίαν
 φέρειν, ἀλλ' εἰ τὴν πρὶν ἀποβαλοῦσα δόξαν ἐν ταῖς
 10 μοχθηροτάταις τέτακται, μᾶλλον ἀλγεῖν ἢ εἰ τοὺς πο-
 λεμίους ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐωρῶμεν. ἐμοὶ γὰρ εἴη μά-
 λιστα μὲν καὶ σώζεσθαι καὶ σπουδαίῳ δοκεῖν, εἰ δ'
 ἔλκοι πρὸς αὐτὴν ἡ κακία, μετρίωτερον, ὧ ἄνδρες πο-
 λῖται, τελευτῇ πονηρίας. 12. οὕτως μὲν οὖν εἰ καὶ
 15 θαρρεῖν ὑπῆρχε περὶ τοῦ μέλλοντος, διὰ γε τὴν παρ-
 οῦσαν αἰσχύνην ἔδει καταδύεσθαι καὶ στένειν καὶ
 νομίζειν τῇ πόλει σχῆμα προσήκειν, οἷον ἐν τοῖς κή-
 δεσιν οἶκον ἕκαστον καταλαμβάνει, νῦν δ' οὔσης |
 R 488 τῆς ἀδοξίας τοσαύτης οὐδ' ὁ μηδὲν ἡμᾶς πείσεσθαι
 20 τῶν ἀνηκέστων ἐγγνώμενός ἐστιν, εἰ μὴ με λελήθατε
 χορημοὺς ἐκ Ἀελφῶν δεξάμενοι. 13. ἕως οὖν ἀκμάζει
 τῆς ὀργῆς ταύτης ἡ φλόξ, τίς οὕτως ἀνδρείος, ὅστις

1 πάθος scripsi e *Mo* cum Cobeto Mnem. X 193 (Coll. 109)
 et Sinteni πλήθος reliqui libri edd „num πεπονθότων τὸ
 πλήθος“ Re, quod improbavit Bastius Greg. Cor. p. 139 coll. IV
 474, 18 | οὐ] εἰς *Mo* 2 τὴν om *BM* 3 δοκεῖ cum ras 1
 litt *P* 6 πολὺ *I* sed ὃ in ras m² πολλῇ *U* | τὴν γνώμην
Mo sed ν ultimum eras 7 ἡμῶν Fabr 8 προσήκοι *Mo*
 9 ἀποβαλοῦσα *I* sed βαλ in ras m² | δόξαν *I* sed δόξ in ras m²
 10 μοχθηροτάταις *I* sed μοχθ in ras m² 12 σώιζεσθαι *A* |
 δὲ Re 13 ἔλκει *UI* | αὐτὴν *MoM* αὐτὴν *U* ἐαυτὴν *B* edd
 14 οὖν inser *A*² *I*³ om *CMo* 15 περὶ διὰ *B* 18 ἐγκα-
 ταλαμβάνει *A* sed ἐγ praepos m², *PU* 19 ἡμᾶς πείσεσθαι *I* sed
 ἡ et πει in ras m² 21 ἀκμάζει *P* sed ζ in ras m³ 22 οὗτος *B*

οὐκ ἀξιώσει τρέμειν; οὐκ ἴστε, ὥς ὅσα οἱ σεισμοὶ δύνανται καὶ οἱ σκηπτοὶ καὶ αἱ τῆς θαλάττης ἐκδρομαί, τοσαῦτα καὶ οὐδὲν ἐλάττω βασιλέως θυμός; ἰσχύει γέ τοι τοῖς στρατεύμασι κατὰ τῶν ὅπλα οὐκ ἐχόντων, καὶν ἀναρπάσαι νενύση πόλιν, οἴχεται ἡ μεγίστη τῶν 5 ἀπασῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει χειρὶ, σιδήρῳ, πυρὶ, τοῖς ἄλλοις. 14. ὁ δὲ ταύτην ὀκνῶν τὴν ὑπερβολὴν ἀφελὼν ἂ πόλεώς ἐστι γνωρίσματα, κόμης σχῆμα περιέθηκε. βλέψατε δὴ εἰς Καππαδοκίαν ἐκείνην. ἐκεῖ πόλις εὐδαίμων καὶ λαμπρὰ καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ἐπιμε- 10 λουμένη καὶ χειμάδιον βασιλεῖ γεγεννημένη πολλάκις ἐξώσθη τοῦ τῶν πόλεων καταλόγου δόξασά τι θρασύτερον ποιεῖν τῆς ἐξουσίας. τί οὖν; οὐκ εὖ φρονούντων ἀνθρώπων ἐστὶ πεφρικέναι, δακρύειν, σκο- 14 πτεῖν, ὅπως τι τῶν ἡμαρτημένων ἀναλύσομεν; 15. | R 489 εἴτ' ἀναστάς τις ἐνταῦθα ἐρήσεται· καὶ ποῦ τοῦτο

9 Sozom. V 4 p. 184 Καισάρειαν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα — ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πόλεων ἐξήλειψεν ὁ βασιλεύς

1 οὐκ ἴστε — 3 θυμός citavit Plan fol. 104^v καὶ οὐκ ἴστε ὅσα Mo 2 αἱ] ἐκ Mo 3 „malim καὶ βασιλέως sc. δύνανται, nisi legere malis: καὶ βασιλέως θυμός ἰσχύει. ἰσχύει γὰρ τοῖς“ Re | ἐν γὰρ Mo 5 ἀναρπάσαι Re, quod probavit Cobetus Mnem. N. S. III 150 ἀρπάσαι libri Fabr 6 ἡμέρα Mo | μικρῷ V φοβούμενος 7 ὀκνῶν Mo 8 γνωρίσματα C sed τα inser f 9 δὴ scripsi e V δὲ reliqui libri Fabr δ' Re | εἰς τὴν Καππαδοκίαν Fabr 10 λαμπρὰ in marg I² 13 τί οὖν; οὐκ εὖ scripsi τί οὖν οὐκ εὖ U τί οὖν εὖ reliqui libri edd sed γὰρ τί οὖν οὐ τῶν εὖ A in marg, γὰρ τί οὖν οὐκ εὖ φρονούντων ἐστὶ γενομένης ἐν ὑποκρίσει τῆς ἀναγνώσεως M² in marg, οὐκ εὖ I² in marg, rasura 5 litterarum inter οὖν et εὖ P 14 ἀνθρώπων om Fabr ἀνῶν I sed ἀν et — in ras m³ | πεφρικέναι καὶ δακρύειν Fabr 15 ἀναλύσομεν IBM sed in hoc ω in o corr, Fabr 16 ἐνταῦθα UI sed in hoc apostrophus et sequens εἰ in ras m²

ἀδίκημα ἡμέτερον, εἰ μήτε ἔδωκεν ὅσα προσ-
 ἤκεν ἢ γῇ τὰς τε ἐμπορίας ἔπαυσε τὰ περὶ τὰς
 τιμὰς τῶν ὀνίων νεωτερισθέντα; ὁ δὲ τοιοῦτος
 λόγος ἀτυχοῦντας δεικνυσιν, εἰ μὴδὲν ἀδικοῦντες με-
 5 μισήμεθα. ὥστ' ἐξ ἀμφοτέρων συνεστάλθαι καὶ θορνεῖν
 νοῦν ἐχόντων ἐστίν, εἴτ' ἐξεπίτηδες ἄρχοντα χορηστὸν
 ἡδίκηκαμεν εἴτ' οὐδὲν ἡμαρτηκότας δαίμων τις ἐχθρὸς
 ταύτῃ περιβέβληκε τῇ δόξῃ. 16. ἀλλ' ἐπειδὴ παρ'
 ὑμῶν μὲν τὸ μὴδὲν ἡδικηκέναι πολὺ, παρ' ἐκείνου δὲ
 10 τὸ τὰ μέγιστα ἡδικῆσθαι, τοιαύτην μὲν οὐκ ἂν εὐδαί-
 μων ἔγωγε διακρίναι δίκην, ἄμφω γὰρ φίλω, καὶ ἥ τε
 πατρὶς τίμιον ὃ τε βασιλεὺς αἰδέσιμος καὶ κατὰ τὴν
 αὐτοῦ φωνὴν ἐταῖρος καὶ, τὸ μέγιστον, ἀπὸ τῶν λόγων
 οὓς ἀδελφοὺς ἐγὼ τε κἀκεῖνος τίκτομεν. οὐ μὴν ἀλλ'
 15 ἐπειδὴ δεῖ πάντα ὕστερα τῆς ἀληθείας εἶναι καὶ προ-
 εἶπον, ὥς οὐδὲν ὑποστειλλόμενος ἂ φρονῶ λέξω, καὶ
 καταστήσας ἅπαξ ἐν τῷ συμβουλευεῖν ἐμαυτὸν εἰς
 R 490 ἀνάγκην κατακέκλειμαι | τοῦ τὴν ψῆφον ἐνεργεῖν,
 λεκτέον ἃ γε φαίνεται.

20 17. Οὐδ' εἰ πάνυ πολλάκις, ὃ ἄνδρες Ἀντιοχεῖς,
 φαίην μάτην ὑμῖν ἐγκαλεῖν τὸν βασιλέα, δυναίμην ἂν
 πλὴν ὑμῶν πείσαι τινα. ἥ τε γὰρ περὶ θεοὺς εὐσέ-

2 ἔπαυσε — 3 ὀνίων citat lex. Darmst. f. 217^v s. v. τιμή· καὶ
 τὸ τίμημα· τὰς τῶν ὀνίων τιμὰς ἐκόλασε 3 τοιοῦτος scripsi-
 cum Sinteni e *Vet P* qui habet τοδοῦτος τοσοῦτος reliqui libri
 edd 4 ἀδικοῦντες *I* sed δικ in ras m² 5 μισοῦμεθα Fabr
 7 ἡδίκηκαμεν Fabr 9 ἡμῶν *UI* | μὲν om *M* | ἐκείνω Fabr
 10 τὸ om Fabr | τὰ om *Mo* | μὲν om edd | „malim δεξαίμην“
 Re Anim 11 φίλω scripsi auctore Re φίλῳ libri (φίλῳ *I* sed
 ῶ in ras m²) edd 13 αὐτοῦ scripsi αὐτοῦ libri edd 14 ἔγωγε
 τε *M* Fabr 15 ὕστερον *Mo* | τῆς inser *I*³ om *BM* 16 καὶ
 om *Mo* 17 εἰς τὸ *VB* 18 κατακέκλειμαι *AP* sed in his σ
 inser m², *VUB* κατακίκλειμαι *Mo* 19 post φαίνεται lacuna
 4 litt in *C* 22 περὶ τοὺς θεοὺς *Mo*

βεια τό τε πρὸς τοὺς ἀρχομένους ἡμερον ἢ τε φύσις
 φιλοσοφία προσήκουσα τά τε μαθήματα συνηγωνισμένα
 τῇ φύσει, πάντα ταῦτα καθ' ἡμῶν γίνεται καὶ μαρ-
 τυρεῖ καὶ μονονουχὶ βοᾷ, ὅτι μᾶλλον ἢ πόλις εἰς ἐκεί- 5
 νον ἡμαρτεν ἢ παρ' ἐκείνου τι περὶ ἡμᾶς πεπλημμέ-
 ληται. 18. ὁ γὰρ ἄνθρωπος μίαν ταύτην ἡδονὴν
 ἥδεται τὴν ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι πονηρὸν
 καὶ τῶν θεῶν τῷ μὲν σίτον ἐσθλὲν διέσθηκεν, ἐν δὲ
 τῇ τῆς ἀρετῆς ἀσκήσει καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείᾳ
 πλησίον αὐτῶν ἐστι τῶν μὲν αἰσχυρῶν ἐπιθυμιῶν πλεον 10
 κρατῶν ἢ ὧν ἄρχει πόλεων, τῶν δ' ἥδη τὴν αὐτὴν
 βασιλείαν ἐσχηκότων τοὺς μὲν τοῦ μηδενὸς ἀξίους
 ἀποφήνας, τοὺς δὲ οὐχ ὅσονπερ πρότερον, τοὺς δὲ
 τῇ μὲν μιμησάμενος, ἔστι δὲ οἷς νικήσας. 19. οὕτως
 οὖν ἀγαθὸν ἔχοντες τὸν κατήγορον καὶ τῶν ἐκ τῆς 15
 Εὐρώπης γενομένων τῷ Διὶ δικαιοτέρων οἰόμεθα περὶ
 ὧν ἐγκεκλήμεθα ἐξαρνούμενοι μεθ' ἡμῶν τινες τῶν
 ἀκροαμένων ποιήσιν; οὐκ ἔστιν. εἰπέ γάρ, τίνα πι-
 στὴν ἐροῦμεν πρόφασιν; ὥς ἀβασανίστως ὃ τι ἂν τύχη,
 πράττει; καὶ τίς οὕτω τῶν ἐπ' ἀγορᾶς στρεφομένων 20

16 Π. § 322 19 Thuc. I 20, 1

16 Τοῦ Μίνως καὶ τοῦ Ῥαδάμανθους P² I²

1 τοὺς om Fabr 2 προσήκουσα I sed οσηκον in ras m²

(πρέπονσα Vat. 82) 3 ἡμῶν γίνεται V 5 ἡμᾶς B | πεπλη-
 μέλῃται PUI sed in hoc μ secundum inser m⁸ 8 τῷ] τὸ Mo
 10 πλεον κρατῶν] πλεονεκτῶν M 11 πόλιν Mo 12 ἀξία
 Mo 13 δ' Re | ὅσονπερ Mo ὅσαπερ Fabr | ὅσον V 14 τῇ]
 τοῖς Fabr | δ' Re | οὗς V | καὶ νικήσας Mo Re 18 ἀκροατῶν
 V 19 signum interrogationis posui | τύχη scripsi cum Gasda
 e CAP τύχη⁰¹ V, o tamen eras τύχ' ἢ Mo τύχοι reliqui libri
 edd 20 ἀγορᾶ Mo Fabr

ἐμπειρος τῶν καθ' ἡμέραν πραττομένων; ἀλλ' ὥς ἰσχυ-
 ρότερον λογισμοῦ τρέφει θυμόν; ὁ τοὺς ἀκονήσαντας
 R 491 | ἐπ' αὐτὸν ξίφη ξῆν ἀφείς; ἀλλ' ὅπως δημεύσειεν,
 αἰτίας πλάττει κενάς; ὁ τὴν ἀρχαίαν τοῦ χουσοῦ φο-
 5 ρὰν τοῖς δῆμοις ἀνείς; ἀλλὰ θηριώδης ἄνθρωπος; ὁ
 βαδίζων εἰς ἰερά καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἀναμειγνύς ἐαν-
 τὸν καὶ δικάζων πράως καὶ περὶ τῶν ἡμετέρων τέκνων
 ἀνερωτῶν καὶ χαίρων, εἴ τι τῶν καλῶν ἐπιτηδεύοι;
 20. πολλοὶ μάρτυρες ἤξουσιν, ὧ ἄνδρες Ἀντιοχείς,
 10 ἐκείνῳ βοηθοῦντες, πόλεις μυρίαί, ἔθνη μεγάλα, γῆ
 καὶ θάλαττα, πάντες οἱ νεμόμενοι τὴν μέχρι τῆς ἡμε-
 τέρας ἀπὸ τῶν τοῦ Πήνου ῥευμάτων, ὑφ' ὧν ἀπάντων
 ἀγαπώμενος εἰς ταυτηνὶ προπεμπόμενος ἦκεν. ὅταν
 οὖν ἀπαρέσχωμεν μόνοι καὶ μόνοις ἐγκαλῇ τοὺς ἄλ-
 15 λους ἐπαινῶν, οὐκ ἐκείνον εἰκὸς μεταβεβλημέναι τοὺς
 τρόπους, ἀλλ' ἡμᾶς οὐκ εὐήνιον παρεσχῆσθαι τὴν
 πόλιν.

21. Οὕτως ἐξετάζων, ὧ ἄνδρες πολῖται, τὰ πεπραγ-
 μένα μᾶλλον ἡμᾶς αἰτίαις ἐνεχομένους ἢ συκοφαντου-
 20 μένους εὐρίσκω. εἰ δὲ δεῖ καὶ σαφεστέρων ἐγκλημά-
 των ᾤψασθαι καὶ δακεῖν μὲν ὑμᾶς, ὠφελῆσαι δέ, τὸ
 R 492 μὲν ὥς κατεκρύψατε τὰ παρὰ τῶν ἀγρῶν καὶ | δυ-
 νάμενοι καταστήσασθαι λαμπρὰν τὴν ἀγορὰν ὅπως εἰς
 στενὸν ἤξει, διεπράξασθε καὶ πόλεμον ἤρασθε πρὸς

2 cf. p. 39, 12 sq. 22 Amm. XXII 14, 1 sq.

1 καθ' ἡμέραν V | ἄλλως Mo 2 ὁ in οὐ corr Mo 3 ἐπ'
 αὐτὸν ἀκονήσαντας Mo | ἐφ' αὐτὸν τὰ ξίφη edd | ὅπως I sed
 πως in ras m² 4 καινὰς M Fabr et defendit Re 11 τὴν
 om Mo 13 ταύτην V Mo | παραπεμπόμενος PUI et γρ in marg
 A² 14 ἀπαρέσχωμεν C sed ω ex o corr f 18 πολῖται
 om U 19 ὑμᾶς U et supra ἡμᾶς I³ et Fabr | ἐχομένους
 Fabr 20 εὐρίσκων Mo 22 παρὰ inser A et C^f 23 λαμ-
 πρὰν καταστήσασθαι Mo

τὴν τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίαν, οὐκ ἐρῶ. ψευδοίμην γὰρ ἂν εἰδώς, ὅτι πολλοὶ τῶν πολλῶν γῆν ἐχόντων πεινῶντας τοὺς ὑμῶν αὐτῶν οἰκέτας ὀρῶντες ἐπαρκεῖν αὐτοῖς οὐ δύνασθε. 22. ἀλλ' ἐκεῖνό γε ἡδέως ἂν μεμψαίμην, ὅτι μὴ τὴν γνώμην τῆς δυνάμεως παρε- 5 σχόμεθα καλλίω. τί δέ ἐστιν, ὃ φημι; ἐστίν, ὧ ἄνδρες Ἀντιοχεῖς, ἀδυναμίαν καὶ προθυμίαν συνελθεῖν καὶ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔργῳ μὲν τῷ κελεύοντι μὴ δυνηθῆναι χαρίσασθαι, γνώμῃ δὲ καὶ τῷ σφόδρα συμβουληθῆναι καὶ τῷ φαινομένης ἐλπίδος ἡσθῆναι καὶ 10 τῷ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως ἐναντιονμένης ἀθυμῆσαι. 23. ὧν ἡμεῖς οὐδὲν ἐδείκνυμεν, ἀλλ' ἤμεν ἐνδηλοὶ βαρυνόμενοι τῷ νόμῳ καὶ ποιοῦντες μὲν ὅσα ἐνῆν, ἀηδῶς δ' ὑπουργοῦντες, καὶ τοὺς μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ὑποφέροντες πόνους, τὸ πραττόμενον δὲ οὐκ 15 ἐπαινοῦντες. ἐγὼ δ' ἤξιουν ὑμᾶς συνερασθῆναι μὲν τῷ βασιλεῖ τῆς καταστάσεως ταύτης, θαυμάσαι δὲ τὴν ὀρμὴν, εἰ καὶ τὸ δραστήριον ἀπῆν, ὥς ψυχὴν τε φιλάνθρωπον ἐμφανίζουσιν καὶ τῇ πενίᾳ βοηθοῦσαν, δεινὸν ἡγουμένην, εἰ οἱ μὲν ὥς μάλιστα τρυφῶεν, οἱ δὲ 20

12 ἐνδηλοὶ πληθυντικῶς, ἐνδηλον δὲ οὐδέποτε, εὐδηλον δέ V

1 ψευδοίμην I sed ενδ in ras m² 2 πολλοί] πολλήν Mo
3 ικέτας UI 4 αὐτοῖς om Mo | δύνασθε P sed α in ras m³
4 ἀλλ' — 5 μεμψαίμην citat Plan fol. 104^v 5 παρεσχόμεθα I sed σ eras 6 δέ I sed ε in ras m² 7 καὶ inser I²
10 φαινομένης — 11 τῷ om Mo 12 ὥς Mo | ἐνδείκνυμεν B
| ἐνδηλοὶ scripsi e CA sed in hoc corr in ἐκδηλοὶ m², VBM
ἐκδηλοὶ reliqui libri edd 15 ὑποφέροντες I sed φ in ras m² |

νόμους Mo 16 δὲ Re num δ' οὐκ, ut I 452, 15? | ἡμᾶς B
ἡμᾶς UI | μὲν om Fabr 18 δραστήριον scripsi coll. Thuc. II
63, 2 δᾶστων libri edd ἀνυστὸν Cobet Mnem. X 195. N. S. V 129
(Coll. 109)

τῶν ἀναγκάων ἐνδεεῖς διατελοῖεν, καὶ τῆς ἀγορᾶς
 ἀνθρώπου ὅρᾳν μόνον ἐξείη τοῖς πενεστέροις τὰς τῶν
 εὐπορούντων ἀπολαύσεις. 24. ταῦτα ἔδει φρονεῖν καὶ
 R 493 γενέσθαι φανεροὺς οὐ | τῷ κολάσαντι τὰς τιμὰς
 5 μεμφομένους, ἀλλὰ τοῖς οὐκ ἀνεχομένοις σωφρονῆσαι
 καπήλοις. καὶ γὰρ εἰ τὸ πρᾶγμα μηδὲν μᾶλλον ἡκο-
 λούθει τοῖς βουλήμασιν, ἀλλ' ὑμεῖς γε ἐν τοῖς εὐξα-
 μένοις ἐδοκεῖτ' ἂν εἶναι μηδὲν ἀντιπείσειν τῇ βασιλείᾳ
 γνώμη. οὕτω καὶ στρατιῶται διαφεύγουσιν αἰτίαν,
 10 ὅταν τοῦ στρατηγοῦ πρὸς τὸ δοκοῦν ἄπορον ἡγνου-
 μένου τὴν αὐτοῦ τοῦ παρακαλοῦντος μιμησάμενοι τόλ-
 μαν οἴωνται μὲν δεῖν χωρῆσαι διὰ παντός, ἀποκρου-
 σθέντες δὲ τῷ μὴ τυχεῖν τοῦ τέλους ἀλγῶσιν. 25. ἡμεῖς
 15 δὲ τοιοῦτον λόγον γενέσθαι συνεχωρήσαμεν, ὥς ἐν
 μὲν ταῖς φερούσαις ἀφθονίαν ἡμέραις ἀθνυοῖμεν, τῇ
 σπάνει δὲ τῶν ὠνίων ἐορτάζοιμεν, ὥς ἐλεγχόμενοι μὲν
 ἐκείνω, νικῶντες δὲ τούτῳ. χρῆν δὲ ἐκείνον γεγε-
 νῆσθαι τὸν λόγον, ὥς τὴν τοῦ βασιλείᾳ ὑπερβάλλομεν
 λύπην, ὅτι μὴ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν τιμῶν μέτρον
 20 μένει τὸ σχῆμα τῆς ἀγορᾶς.

2 ἐξήκει IU sed in hoc ei eras 3 ταῦτ' Mo 5 ἀνασχο-
 μένοις Fabr 7 βουλήμασιν I sed η in ras m² βουλευμασιν U
 | ὑμεῖς I sed v in ras m³ | γ' Re | ἀξιομένοις C sed εὔξα supra
 αὐξο f, A sed litterae ipsae manu secunda renovatae, P sed ξο
 in ras m² et εὔξα supra αὐξο m³, U Mo 8 ἐδοκεῖ τ' Mo et
 in ἐδοκεῖτ' corr O' | τῷ inter εἶναι et μηδὲν inser I³ 10 δοκοῦν
 I sed ου in ras m² | ἄπορον Mo sed ει supra ο (1) m² 11 πα-
 ρακαλοῦντος I sed ο alterum in ras m³ 12 διαπαντός P
 14 τοιοῦτω λόγῳ Mo 15 ἀθνυοῖμεν scripsi ex UVIM sed in
 duobus ultimis ι in ras paulo maiore m² ἀθνυοῖμεν reliqui
 libri edd 16 ἐορτάζοιμεν P sed ι erasum, I sed ι inser m³
 ἐορτάζοιμεν C edd, sed „malim ἐνεορτάζοιμεν“ Re 17 δ' Re
 18 ὑπερβάλλομεν UI 19 ὅτι — 20 ἀγορᾶς citat lex. Darmst.
 s. v. τιμῇ fol. 217^v | καὶ om I | ἐπὶ VI sed in hoc πλ in ras m²
 ἐκ reliqui libri lex. Darmst. Re 20 φορᾶς P

26. Ἔμοι ταῦτα σύνοισθα; | φήσειεν ἂν Εὐ- R 494
 βουλος ἀνακηδήσας καὶ ὁ μετ' ἐκείνου καὶ ὁ τρίτος
 καὶ ὁ τέταρτος καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος. οὐκ ἔργωγε.
 πάλαι γὰρ ἂν ὑμῖν ἐχθρὸς ἦν, εἴ τι τοιοῦτον ἥδειν.
 ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐκείνο πεισθίην, ὥς οὐκ ἐξεφοίτησεν 5
 ἐντεῦθεν ἀφορμὴ τὸ μῖσος ἐπισπωμένη. καὶ παρ' ὅτων
 μὲν ἀνθρώπων, ἀγνοῶ, περιτρέχουσιν δὲ τοιαύτην
 δόξαν ἡσθόμην. 27. συκοφάντου γὰρ τὸ ἔργον.
 πάλιν ἢ τοῦ βασιλέως ἀρετὴ ταύτην ἡμῖν ἀποκλείει
 τὴν καταφυγὴν. ἄλλος μὲν γὰρ κἂν ὑπήχθη καὶ ἐξη- 10
 πατήθη, τοῦτον δὲ κἂν ταῖς δίκαις ὀρῶμεν οὐχ ἐλκό-
 μενον ὑπὸ τῶν ψευδομένων, ἀλλὰ πάντα πατοῦντα
 καὶ κατακλῶντα φενακισμὸν καὶ καθάπερ φάλαγγα
 φηγνύντα τὰς παραγωγάς, ἕως ἂν ἐπ' αὐτὸ τᾶληθές
 πορευόμενος ἀφίκηται. 15

28. Ἄλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν ἀγορὰν ἐῷμεν καὶ πάντων
 ἀέρων | τὰ ἐγκλήματα. οἱ δὲ κακῶς οὗτοι γυμνοῦ- R 495
 μενοι καὶ κάκιον τρέχοντες καὶ δεδωκότες αὐτοῖς ἄδειαν
 τοῦ κακῶς λέγειν ὅν ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἃ μὴδ' ἂν κατ'
 ἀλλήλων φθεγγόμενοι δικαίως ἀπῆλθον ἀθῶοι, ταῦτα 20
 καταχέαντες τοῦ σωφρονεστάτου καὶ δικαιοτάτου καὶ

1 t. I 139, 9. Amm. XIV 7, 6? 20 Iul. Mis. 357 A sq. 360 D

1 signum interrogationis P³ Fabr, comma Re 4 ἂν
 om Re | ἐχθρὸς ὑμῖν Mo 5 ἐξεφοίτησεν I sed ξε inser m²
 6 ἀμορφία Mo | παρ' ὅτων I sed ὁ in ras m³ παρὰ τῶν cum
 ras 1 litt U ὅτῳ M 7 τὴν τοιαύτην Fabr 8 δόξαν Mo |
 ἡσθόμην Fabr 9 πάλιν I sed αι supra εν m² | ἢ τοῦ om Fabr
 | ὑμῖν VB 10 καὶ] κἂν V et supra καὶ I³ 11 τοῦτο Mo
 13 φάλαγγας Gasda, at cf. II. ζ 6 14 πορευόμενος ἀφίκη-
 ται τᾶληθές V 17 παρὰ τῶν ἀέρων Fabr | οὕτω M 20 ἀλ-
 λήλων in ἄλλων corr P² | δικαίως ἀπῆλθον om Fabr | ἀθῶοι
 CPUIBM

φρονιμωτάτου πότερ' ἄμεμπτον ἡμῖν ἐποιοῦν τὴν πό-
 λιν ἢ τούτων οἷς πιέζεται νῦν ἄξιαν; 29. καὶ μὴ
 νομίζετε περὶ τῆς αὐτοῦ δόξης δεδοικότα χαλεπῶς ἔχειν
 τοῖς εἰρημένοις, μήποτε τοσοῦτον δυνηθεῖη ταυτὶ τὰ
 5 καθάρματα, ἀλλὰ τό τινας τῶν ἀρχομένων τοσαύτης
 γέμειν ἀσελγείας καὶ μήτε φοβεῖσθαι, τολμᾶν δὲ ἐν
 βασιλείᾳ ῥαδίως ὃ μὴδ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ταύτῃ
 πλείονι τοῦ συμφέροντος ἐξουσίᾳ χρωμένῃ, τοῦτ' ἔστιν,
 9 ὃ τὴν ἀθυμίαν ἐμπεποίηκε. 30. τοιούτων οὖν ἁσμά-
 R 496 των διὰ τῆς πόλεως φερομένων | τίς ἀνεβόησεν ὥς
 ἐπ' ἀσεβείᾳ; τίς προσελθὼν ἐπάταξε; τίς τὴν καρδίαν
 ἐπλήγη; τίς εἶπε πρὸς τὸν πλησίον· οὐ κωλύσομεν;
 οὐ συλληψόμεθα; οὐ δήσομεν; οὐκ ἀποκτενοῦ-
 μεν; ἔπρεπε γάρ, οἶμαι, τὸν μὲν ἡσυχάζειν, ἡμᾶς δὲ
 15 εἶναι τοὺς ἀπαιτοῦντας τὴν δίκην, καὶ πρὶν ἐκείνων,
 ἥτις ἔστιν ἡ βλασφημία, μαθεῖν, τοὺς ὑβριστὰς ἀπο-
 λωλέναι.

31. Ὀλίγοι, φησὶν, ἤσαν τινες. οὐκοῦν καὶ διὰ
 τοῦτο κεκολλάσθαι χρῆν, ὅτι ἂ πλείονες ὄντες τῶν λοι-
 20 πῶν οὐδ' οὕτως ἂν εἰκότως ἐτόλμων, ταῦτ' ὄντες οὐδὲ
 εἰκοσι παροينوῦντες οὐκ ὤκνουν.

9 Iul. Mis. p. 345 D. cf. Asmus, Arch. f. Gesch. der Philos.
 XV 438

1 πότερον B 3 αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr P αὐτοῦ IBM
 αὐτοῦ U αὐτῆς Mo ἐαυτοῦ edd | δεδιότα V 6 μήτε] „fort.
 leg. μήτε θεοὺς μήτε ἀνθρώπους φοβεῖσθαι“ Re simpliciū vide-
 tur cum eodem Anim pro μήτε scribere μηδὲν vel τε pro δὲ |
 τε UI | ἐν τῇ βασιλείᾳ Fabr βασιλεῖ Mo 9 ἐμπεποίηκεν C
 sed ἐμ inser f et A² πεποίηκε V 10 ἂν ἐβόησεν Mo
 14 ἡμᾶς I sed ἡ in ras m² | δ' Re 15 τὴν in marg inser I²
 om Fabr 18 φασὶν Fabr | διατοῦτο PIMoBM 19 χρῆ
 UIBM | λοιπῶν I sed λο in ras m² 20 οὐδ' om Fabr
 21 παροينوῦντες Fabr (et Vat. 941)

32. Ἀλλὰ φαῦλοί τινες ἦσαν, ἄποροι καὶ κακοῦργοι καὶ βαλλαντιοτόμοι. δευτέραν ἀνάγκην εἰρηκας τοῦ δεῖν αὐτοὺς διεσπᾶσθαι, εἰ τὰ μὲν ἀδικήματα μεγάλα καὶ δεινὰ καὶ περιφανῆ, παραλήτεις | R 497 δὲ οὐδαμῶθεν.

33. Ξένοι, φησίν, ἦσαν οἱ θέοντες. οὐκοῦν οἱ μὲν οἷς ἔλεγον ἠδίκουν, ἡμεῖς δὲ οἷς ἐπετρέπομεν. ἴσον δὲ γίνεται τῷ δρᾶν τὸ παρὸν καλύσαι μὴ βουληθῆναι, καὶ δι' ὧν τις οὐκ ὀργιζόμενος τοῖς ἡδίκηκόσι φαίνεται, τῆς ἀδικίας ἐπαινέτης γίνεται. 34. ἄν- 10 θρωπε, Φοῖνιξ εἶ καὶ πόλις ἔστι σοι; μάλιστα μὲν κακῇ σωφρόνει, εἰ δὲ οὐ δύνασαι, μὴ παύσαιο νοσῶν οἴκοι καὶ τὴν ἀσέλγειαν ὀνομάζων ἐορτήν. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἴσμεν τοιαῦτα οὔτε ἄδειν οὔτε ἀκούειν. ἀλλ' ἐπιθυμεῖς παρ' ἡμῖν κορ- 15 δακλίζειν; ἀποθνήσκει καὶ μὴ τὰ σαντοῦ κακὰ τῷ κοινῷ τῆς πόλεως προστίθαι.

35. Τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσεται ἄν, διότι τούτων οὐδὲν πεποιθήκαμεν; ἐρεῖ τις, ἐδέλσαμεν, φησί, μὴ τὰ δοκοῦντα νόμοις ἱεροῖς γίννεσθαι κωλύοντες 20

8 Thuc. I 69, 2. cf. III 422, 9 R

1 καὶ ante ἄποροι inser I^s ἄποροι Mo sed ei supra o m² 2 καὶ om Fabr | βαλλαντιοτόμοι scripsi e CAPV βαλαντιοτόμοι reliqui libri edd 3 εἰ] καὶ Mo 5 δὲ οὐδεμία οὐδαμῶθεν coni Re 6 φασίν Fabr 7 num ἔθρον? | ἐπιτρέπομεν Mo 8 γίνεται I sed γ secundum inser m² | num καλύσαι, ut IM? cf. I 272, 5 8 οὐ Fabr 10 γίνεται UIMo 11 Φοῖνιξ scripsi e VBP^s φοῖνιξ reliqui libri edd cf. t. I 122, 17; 127, 19 12 δ' Re | παύσαι Mo παύσαι B Fabr 13 ἀσέλγειαν I sed λγ in ras m³ ἀσέβειαν MoBM 14 ἔωμεν Fabr | ἄδειν] λέγειν V 15 παρ' ἡμῖν inser I^s 16 τὰ σαντοῦ] τοςαῦτα Mo 18 τί ἐροῦμεν om B | φήσομεν Fabr | ὅτι V 19 ἐρεῖ τις om I in ras 4 vel 5 litt τίς ABM 20 γίνεσθαι VMo

εἰς αἰτίαν τοῦ τὰς ἐορτὰς ἀναιρεῖν ἐμπέσωμεν.
 R 498 ἔδει γὰρ ἡμᾶς πεισθῆναι ταῦτα | ἐορτὴν εἶναι, κω-
 μων οὕτω τολμηρὸν ἐπὶ τὴν θειοτάτην χωροῦντα κε-
 φαλήν. 36. ἀναμεμίσχθαι σκώμματά τινά τιςιν ἐορταῖς
 5 ὁμολογῶ, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κοῦφα καὶ φορητὰ καὶ οὐκ
 ἀπὸ γλώττης ἀναπεπταμένης, οὐ γὰρ εἰς ὁμοίους,
 ἀπορριπτούμενα, καὶ ταύτῃ τὴν τραχύτητα λεαίνοντα.
 εἰ δὲ ἐξῆν τοῖς ἑμοῖς δούλοις τάξ ἀνθρώπων ὀνείδῃ
 συμφορήσασιν τὴν ἐορτὴν προστησαμένοις ἀνέδην ἐμὲ
 10 λοιδορεῖν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἀπεδεξάμην τοὺς ταύτῃ τῇ
 θεραπείᾳ χαίροντας θεοὺς.

37. Ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων πόλεως ἀνθρώπων
 πάλαι ταῦτα ἐκκόψαι καὶ μηδὲ τὸν ὑπτιον Κωνσταν-
 τιον περιδεῖν ὑβριζόμενον, λογιζομένους, ὥς βασιλέως
 15 ἀπλῶς κἂν ἡ γνώμη μετέχῃ ῥαθυμίας, ἡ γε τύχῃ τιμῆς
 R 499 ἀξία. εἰ δ' ἦν οὐδὲν ἀπεικὸς μετὰ τῶν ἄλλων | καὶ
 τοῦτο ἀμεληθῆναι, παρειληφότος γε τὴν ἀρχὴν τοῦ
 πάντας ἐν ἅπασιν τῆς γῆς μέρεσι παρελθόντος οὐδὲν
 ἐχρήν τῶν κόσμον ἀπαιτούντων ὀλιγορεῖσθαι, ἀλλὰ

6 Plat. Phaedr. p. 240 E

1 ἐμπέσωμεν *Mo* 2 ὁμᾶς *C* sed *v* in ras *f* | εἶναι; *Re*
 3 θειότητα *Mo* 4 κεφαλὴν; edd | ἀναμεμίσχθαι cf. ad p. 28, 19
 6 γλώττης ἀναπεπταμένης citat Plan fol. 104^v addens καὶ οὐ
 συνεσταλμένης 7 ἀπορριπτούμεθα *Mo* | ταύτην *Mo* 8 δ'
Re 9 ἀνείδην *I* ἀναιδην *UB* om *Fabr* 10 ἐγὼ μὲν | ἔγωγ'
 οὖν *Fabr* | ἂν om *B* 12 verbis ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων
 desinit cod. Barocc. 219 fol. 39^v et *Fabr*, incipit Becchett
 14 λογιζομένων (*Ath.* et) coni *Bec* 15 μετέχει *PMo* | ῥαθυμία
Bec 16 δ' ἦν scripsi e *V* (et *Vat.* 82) cum *Sinteni* δ' οὖν
 reliqui libri, nisi quod οὖν in *A* erasum, et edd | οὐδὲν ἀπεικὸς]
 εἰκὸς *V* (et *Vat.* 82) γὰρ inter οὐδὲν et ἀπεικὸς inser *I*² | ὧν
Mo 17 γε μὴν τὴν in ras *B* 18 τοῖς *CAPMo* *Re* | γῆς
 om *Mo* 19 ὀλιγορεῖσθαι *UI*

μάλιστα μὲν οὐπω προσιόντος τοῦ καιροῦ φόβῳ προ-
 ανελεῖν τὰς ὕβρεις, τούτου δὲ διαφυγόντος τὴν γνώ-
 μην ὑπ' αὐτῆς κινηθῆναι τῆς ἀσελγείας. 38. ὅλως δὲ
 λαμπρὰν ἔδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μετάστασιν,
 καὶ τὴν πόλιν ἀμείνω μεταλαβεῖν ἀρμονίαν, ὥσπερ 5
 τινὰ κιθάραν εἰς ἄκρον κιθαροφδοῦ χειρὸς ἐλθοῦσαν,
 ταύτην δὲ τὴν ἀρμονίαν διὰ πάντων μὲν τῶν κοινῶν,
 διὰ πάντων δὲ τῶν ἰδίων τετάσθαι καὶ ψυχῶν καὶ
 διαίτης καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων καὶ γυναικῶν.

39. Ἄλλ' ὅτι μὲν ἐκ τῆς ἡμετέρας μωρίας συνέστη 10
 τε τὴν ἀρχὴν τὸ μῖσος καὶ προῦδον ἠϋξήθη, δεδηλωται·
 συγχωρῶ δέ, εἰ δοκεῖ, τύχης εἶναι τὸ ἔργον οὐ τὰ
 δίκαια ποιούσης. τί οὖν; ἐάσομεν, ὥσπερ κακοὶ ναῦ-
 ται, κρατηθῆναι τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἢ τινα
 πρόνοιαν ἀντιστήσομεν τῷ κλύδωνι; ἔμοι μὲν τοῦτο 15
 δοκεῖ καὶ τοῦτο βούλημα | τοῦ παρόντος λόγου κα- R 500
 μνούση βοηθῆσαι τῇ πόλει, καὶ πάνθ' ὅσα ἐπετίμησα,
 πρὸς μίαν ταύτην τείνει σπουδὴν.

40. Τίνα δὴ τὰ φάρμακα; φανῶμεν ὡς ἀληθῶς
 ἀλγοῦντες, φανῶμεν ὡς ἀληθῶς πενθοῦντες. ἀπολογη- 20
 σάμεθα λύπη καὶ σωφροσύνη. καὶ γὰρ τοῦτο ἔν ἐστι

1 κακοῦ V | προ ανελεῖν cum ras 1 litt U 3 ἐπ' Bec
 4 γενέσθαι τῶν τρόπων V 5 καταλαβεῖν Bec 7 δέ] μὲν
 Mo | ^{γεν}κοινῶν M ἀρετῶν Mo 8 διὰ — ἰδίων om Mo
 8 ἰδίων scripsi e VI sed in hoc ἰδί in ras, B, ut coniecit Re
 εἰδῶν reliqui libri sed ἰδίων in P suprascr m², edd | τετά-
 χθαι Mo 11 τε om B | προῦδον C sed ω supra o f
 13 ἐάσομεν P sed ε in ras m², spir. len. m² ras 2 litt ante
 ασομεν U δράσομεν reliqui libri (et Bec), quod corr Re | ἐάσο-
 μεν post ναῦται inser I² 14 τίνα in τινὰ corr M²
 20 πενθοῦντες I | φανῶμεν ὡς ἀληθῶς inser I² | ἀλγοῦντες I
 | ἀπολογησάμεθα Mo et Bec 21 λύπη I sed η in ras 3 litt
 λύπη τε U

τῶν ἐγκλημάτων, ὥς φρόνημα μείζον ἀσκοῦμεν τοῦ
 δέοντος, καὶ φοβεῖν οὐδὲν δύναται τὴν πόλιν. μή μοι
 νομίζετω τὴν αὐτοῦ κατήφειαν Ἀργύριος εἰς ἀπολογία
 ἀρκεῖν, ἀλλ' εἰς ἀχθηδὸνα κοινὴν σχηματίσωμεν τὸ ἄστυ
 5 καὶ μιμησάσθω πένθος οἰκίας ὅλη <ῆ> πόλις. 41. κλεί-
 σωμεν βραχὺν χρόνον τὸ θέατρον καὶ δεηθῶμεν τῶν
 ὀρχηστῶν τουτωνὶ καὶ μύμων μεταδοῦναι [καὶ] τοῖς
 ἀστυγέλοσι τῶν παρ' αὐτῶν ἀγαθῶν, ἡμῖν δὲ ἐπιτρέ-
 ψαι τὸ θέρος ἄνευ τέρψεως διαγαγεῖν. τὰς τῶν ἱπ-
 10 πων ἀμίλλας εἰς ἐλάττους συστείλωμεν ἄθλους, ἔξ
 ἀντὶ τῶν ἐκκαίδεκα τάξαντες. τὸ πολὺ καὶ μάταιον
 τοῦτο φῶς καὶ τρυφὴν ἄχρηστον δεικνύον τὸ πρὸ τῶν
 βασιλείων κρεμώμενον εἰς πολλοστὸν τοῦ νῦν ὄντος
 καταστήσωμεν. δικάσωμεν ἡμῖν αὐτοῖς, ἵνα μὴ βασι-
 15 λεὺς ἡμῖν. ὑπόσχωμεν ἐκόντες τιμωρίαν, ἵνα μὴ μεῖζω
 πάθωμεν ἄκοντες. οἰκεία ψήφῳ τὴν ἐκείνου κωλύσωμεν.
 42. κἂν οἱ τῶν θεάτρων ἐξηρημένοι χαλεπαίνωσι,
 πείθωμεν αὐτοὺς ἐπιγινῶναι τὸν καιρὸν, οὐ προσεχόν-
 των δὲ μηδεὶς ἔστω λόγος. δεινὸν γάρ, εἰ τούτοις
 20 κατὰ τῆς κοινῆς σωτηρίας χαριούμεθα καὶ τὸ μὴ λυ-
 πῆσαι τοὺς ὁμολογούντας ἄνευ τῶν ἐπὶ σκηνῆς μὴ

3 αὐτοῦ VIMoBM αὐτοῦ U | ἀργύριος ex ἀργυρίοις corr
 P² ἀργύριον Bec 5 ἡ inserui auctore Re 7 καὶ om
 B cancellavi 8 αὐτῶν scripsi e CA sed in hoc ' in ' corr
 m², P αὐτοῖς V αὐτῶν reliqui libri | δ' PUIB et supra
 δὲ C¹, e δὲ corr m. rec. A, Re | ἐπιτρέψαι I sed ἐπι in ras m²
 τρέψαι C sed ἐπι suprascr. f, A sed in ἐπιτρέψαι corr m. rec.,
 V sed ἐπιτρέψαι in marg rubr., Mo Bec 10 ἀμίλλας C sed λ
 alterum inser p 11 τῶν] τοῦ Mo | ἐκκαίδεκα I sed ἐκ in ras
 m² | καὶ τὸ B 12 δεικνύων Mo cf. ad I 166, 13 13 βασι-
 λεῶν I sed λαν in ras m³ βασιλείων CA sed in hoc in marg
 γρ βασιλείων, VMoB Bec ^{λαν} βασιλείων M βα εἰων cum ras 3
 litt U 18 πείθομεν U 19 λόγων Mo

δύνασθαι ξῆν ἐμπροσθεν τοῦ λῦσαι τὴν βασιλέως ὀργὴν θησόμεθα. 43. εἰ γὰρ δὴ δεδοίκαμεν στάσιν, καὶ τοῦτ' ἐγκαλεῖ | τῇ βουλῇ βασιλεύς, εἰ οὕτω κακῶς R 501 τῆς πόλεως προὔστημεν, ὥστ' ἀνάγκην εἶναι τοὺς ἀμείνους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθεῖν καὶ τοῖς ὄχλοις ἐκπορί- 5 ζειν ἡδονὰς ἢ εὐδὺς ἀπολαλέναι. ἀλλὰ μὴν ἄγαν παμπόλλους εἶναι νομίζομεν τοὺς ἐν λιμῷ ζητοῦντας ὀρχήσεις. ἀλλ' ἀνθρώπων ἐκ τοῦ κυβεύειν εὐπορούντων κομιδῇ τινων εὐαριθμῶν καὶ τούτων ξένων, ἐφ' οὓς ἔχομεν τὸν τῆς ξενηλασίας νόμον, ἣν θρασύ- 10 νωνται. 44. οἶμαι μὲν οὖν εἴξειν ἅπαντας τοῖς ὑμῖν δοκοῦσιν, ἂν δ' ἄρα τις καὶ γένηται θόρυβος, σώσει τοῦτο τὴν πόλιν τὸ φοβερόν. ὥς πολλοῦ γε ἄξιον ἀκοῦσαι βασιλέα τῶν ἐνθένδε ἀναβαινόντων, ὅτι Ἀντιοχέων οἱ μὲν τὰ κοινὰ πράττοντες μεταρρυσμύζουσιν 15 εἰς καρτερίαν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ἥμιος δὲ ἀντιτείνει καὶ οἶεται δεῖν ἢ τρυφᾶν ἢ στασιάζειν.

45. Ὁ δ' οὐ χρηστὸν οἰωνὸν ταῦτα εἶναι νομίζων, εἰ μὲν ἀπόντος φόβου παντὸς φανεροῦ τὴν μεταβολὴν εἰσηγούμεν, ἴσως ἂν ὀρθῶς εὐλαβεῖτο, θυμοῦ δὲ ζέον- 20 τος τηλικούτου καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ προσδοκωμένων, ἣν αὐτοὶ τῶν ἡδονῶν τι περικόψωμεν, τάχ' ἂν ἐμπλήσαι-

9 t. I 312, 9 22 Dem. Phil. III § 54 p. 124, 26

2 εἰ] οὐ Mo Re locum lacuna corruptum statuit Gasda
5 ὅλοις U 6 μὴ cum ras 1 litt PIM 7 in νομίζομεν o secundum in ω corr P⁴I² 8 τοῦτ' ἔστιν post ἀνθρώπων excidisse coni Re | εὐπορούντων inser I³ 11 ἡμῖν M 12 γενήσεται Mo 14 ἀποβαινόντων CA, sed γε ἀναβαινόντων in marg C', . να . supra po manu primae aequali A
18 Ὁ δ' om Bec 19 τινὸς φοβεροῦ Mo 20 εὐλαβεῖτο V
21 τῶν] πάντων? | ἣν μὲν αὐτοὶ τί τῶν ἡδονῶν περικόψωμεν B ἣν μὴ αὐτοὶ τῶν ἡδονῶν περικόψωμεν Mo 22 ἐμπλήσωμεν Mo ἐμπλήξαμεν BM

LIBANIUS ed. Foerster. II.

12

μεν τὸν ἐλαύνοντα δαίμονα τὰ ἡμέτερα. οὐκ οὖν εὖ
 φερομένην ἐμβαλοῦμεν εἰς κακόν τι τὴν πόλιν, ἀλλὰ
 σειομένην στήσομεν. 46. σταλή δ' ἄν, ὃ ἄνδρες πο-
 λῖται, βεβαίως, εἰ, ὃ τῶν μὲν εἰρημένων ἐστὶ μείζον,
 5 ἐνίοις δὲ πρόσαντες, τοῖς πλεοσι δὲ κατὰ νοῦν, νικη-
 R 502 σείε | τε καὶ θαυμασθείη. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ
 τοῦθ', ὥς οὔτε προηγεῖς ἐπὶ γῆς ἐρριμμένοι οὔτε κλα-
 δίοις ἐλαιῶν αἰτοῦντες, οὐ στεφανοῦντες, οὐ βοῶντες,
 οὐ πρεσβεύοντες, οὐ φήτορα δεινότατον πέμποντες
 10 σβέσετε τὴν ὀργήν, ἣν μὴ παυσάμενοι τῶν ὕθλων τού-
 των ὥς τε τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τὴν πόλιν,
 περὶ ὧν ὑμᾶς πολὺ πρὸ τοῦ βασιλέως Ἡσίοδος διδά-
 σκει καὶ Ὅμηρος εὐθὺς ἐκ παίδων. 47. ὑμεῖς δὲ τῷ
 πεπαιδευθῆναι μὲν ἀξιοῦτε τιμᾶσθαι καὶ παιδευσιν κα-
 15 λείτε τὰ ἔπη, περὶ δὲ τῶν μεγίστων ἐτέροις χρησθε
 διδασκάλοις καὶ ὧν κεκλειμένων ἔδει στένειν, ἀνεωγ-
 μένα φεύγετε. εἴθ' ὅταν Πλάτωνος καὶ Πυθαγόρου
 μνησθῇ τις, τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν τα-
 μίαν καὶ τὸν μάγειρον καὶ τὸ πάλαι ταῦτα πεπεῖσθαι
 20 προτείνεσθε καὶ οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα αἰσχυνόμενοι,
 ἀλλ' οἷς ἔδει νομοθετεῖν, τούτων ἐφόλκεια γίγνεσθε

8 ἐλαιῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐλαῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν
 καρπῶν V cf. Thom. M. p. 120, 11

1 ante εὖ ras 2 litt I 5 δὲ (prius)] τε Mo 7 ὥστ'
 Mo 7 οὔτε — 8 αἰτοῦντες citavit Plan fol. 104^r 7 κλά-
 δοις Bec 8 ἐλαιῶν ex ἔλεον corr I² 10 εἰ Mo 12 πρὸ
 τοῦ βασιλέως πολὺ Mo | Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος διδάσκει Bec
 13 τὸ Mo 15 χρῆσθαι B et in χρῆσθε corr MP² 16 κε-
 κλειμένων C sed σ inser p, A sed σ inser m², P sed σ erasum,
 UVI sed in hoc σ erasum, M Bec 18 τὸν ταμίαν coni Re,
 fortasse recte 21 γίγνεσθε U Mo

καὶ μεγάλην ἀνάγκην ἡγεῖσθε τοῦ κακῶς διὰ τέλους
φρονεῖν τὸ πάλαι φρονεῖν κακῶς, ὥσπερ ἂν εἴ τις τὴν
ῥωρὰν ἐν τῇ νεότητι πεπρακῶς καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἡλι-
κῶν φυλάττοι τὴν νόσον.

48. Καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν; | νῦν γὰρ ὑμῖν R 503
αἴρεσις ἢ μισουμένοις διατελεῖν ἢ διπλῇ κερδᾶναι τό-
τε τοῦ κρατοῦντος κτησαμένοις εὐμενὲς καὶ γνοῦσι
τοὺς ὄντως τὸν οὐρανὸν ἔχοντας. μόνοι γὰρ ὑμεῖς
ἐν οἷς χαριεῖσθε κερδανεῖτε καὶ σχῆμα διδόντων ἔχον-
τες ἔργῳ τῶν λαμβανόντων ἔσεσθε. 49. ἀλλ' οὐδεὶς 10
ὑμᾶς μεταστήσει λόγος, οἶδα, καὶ διὰ τοῦτο συνέτεμον,
ἵνα μὴ τηνᾶλλως μηχανώοιμι. ἀλλ' ὅπως, ἡνίκα ἂν
ἐγγὺς ἦ τὰ δεινὰ καὶ βασιλεὺς μετὰ Πέρσας ὡς πο-
λεμῶν μεταχειρίζεται τὴν πόλιν, μὴ μοι περιστάντες
ὀδύρησθε φάσκοντες καιρὸν ἔχειν τῶν λόγων. ὦν γὰρ 15
αὐτοὶ καταφρονεῖτε, πῶς ἂν τούτους ἀξιολήτε παρ'
ἐκείνῳ δύνασθαι;

50. Πρὸς δὲ τοὺς ἀδικεῖσθαι νομίζοντας, εἰ τῶν
τε ἄλλων αἰτιῶν οὐ μετέχοντες καὶ θεοῖς θύοντες
μετὰ τῶν ἀσεβούντων τε καὶ τᾶλλα ὑπαιτίων ζημιω- 20
θεῖεν, ἐμαντοῦ μὲν οὐκ ἔρῳ λόγον, τὸν ἐκείνου δὲ
πρὸς ἐμέ. καὶ γὰρ αὐτὸς διήρουν ὑμᾶς ἀπολογούμενος

1 διατέλους V 4 φυλάττει I φυλάττει U sed e e parte
et i eras 5 ἡμῖν Mo 6 μισουμένοις scripsi μισουμένους libri
Re μισούμενοι Bec 11 διατοῦτο VIMoM 12 τηνᾶλλως IMo
| ἂν inserui e V et P in quo ἡνίκα in ἡνίκα' ἂν corr m^s om
reliqui libri edd 14 με UI sed in hoc ε in ras m^s
15 ὀδύρεσθε UIMo ὀδύρεσθε Cobet Mnem. X 194 16 κατα-
φρονεῖτε V καταφρονολήτε reliqui libri sed οἷη in ras P^s, edd
| αὐτοὺς Mo 19 καὶ θεοῖς θύοντες om B 20 ὑπαιτίων
scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. X 196 ποιούντων P
sed ποιουν in ras m^s et circumflexus supra τῶν eras τῶν prae-
via rasura 4 litt U ὑπ' αὐτῶν reliqui libri sed ποιούντων
antepon. I^s, edd 22 ἀπολογουμένη Mo

πρὸς αὐτόν, τῷ δὲ ἐν ἔπος ἤρκει τοῦ τὴν δάφνην
 παρὰ τῶν Μουσῶν λαβόντος. διδοὺς γὰρ εἶναι τινας
 οὐ πονηροὺς οὐκ εἶα θαναμάζειν, εἰ μετὰ τῶν κακῶν
 ἀπολοῦνται. πολλάκι γάρ φησι καὶ σύμπασα πό-
 5 λεις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. 51. ἀνταῦθα οὐκ ἐνὴν
 R 504 ἀναισχυντεῖν οὕτω πάλαι τοῦ πράγματος | ἔχοντος.
 τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅπως μὲν ἀνηλώθη τῷ λοιμῷ τῶν
 Ἀχαιῶν ὁ στρατὸς διὰ τὴν Ἀγαμέμνονος ἀμαρτίαν, οἷα
 δὲ ἔπαθον ἀποπλέοντες οἴκαδε διὰ τὴν Αἰάντος ἀδι-
 10 κίαν; οὐκ Ἀθηναῖοι μὲν τῆς Περικλέους εἰς τοὺς Με-
 γαρέας ὕβρεως ἔτισαν κοινῇ τὴν δίκην, Θηβαῖοι δ'
 ἐνόσουν Οἰδίπου κτείναντος Λαῖον καὶ ταῦτα ὄν ἐσφα-
 τεν οὐκ εἰδότος; τοῦτον οὖν ὄρων παρὰ τοῖς κρείτ-
 τοσι κεκρατηκότα τὸν νόμον φυλοκρινήσει καθήμενος
 15 ἀπὸ τῶν φαύλων ὄντων πολὺ πλειόνων τοὺς χρηστούς;
 βουλομένη μὲν ἄν, πιστεύειν δὲ οὐκ ἔχω.

52. Ἔως οὖν ἔτι διαβαίνει ποταμούς καὶ βλέπει
 πρὸς τὴν τῶν Περσῶν δυναστείαν καὶ σκοπεῖ περὶ

1 Hes. theog. 30 4 Hes. op. 240. cf. p 99, 6

9 Ὁ Λοκρὸς Αἶας ἐν τῷ τῆς Ἀθηναῖς ναῶ τὴν Κασάνδραν
 ἔφθειρεν, ὅθεν Ἀθηναῖ ὀργισθεῖσα κοινῇ τοὺς Ἕλληνας ἐτιμω-
 ρήσατο πνεύμασιν ἀτόποις ἐκδοῦσα τούτους πλείοντας οἴκαδε
 P² I² B²

1 τῷ] τα Mo 4 πολλάκι scripsi cum Cobeto l. l. πολλάκις
 libri edd | ξύμπασα P sed ξ in ras m² 6 οὕτω inser I²
 10 Μεγαρέας scripsi coll. Arist. Pac. 606 sq. Diod. Sic. XII 40.
 Plut. Per. 31, 1. Max. Plan. Rhet. gr. V 375 n. 57 ἥρας libri edd
 13 ἰδῶν supra ὄρων I² 14 φυλοκρινήσει B sed λ alte-
 rum eras, M φιλοκρινήσει Mo φιλοκρινήση U 15 πολὺ
 om B 16 πιστεύειν C sed ν eras

τῆς εἰσβολῆς καὶ ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς ἐπλῖθοιτο τοῖς
πολεμίοις, ποιήσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς
καὶ καθάπερ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τῆς πολλῆς τρυφῆς
ἀπαλλαγέντες εἰς τὸ μέτριον μετέστησαν, οὕτω καὶ
ἡμεῖς ἀλλήλους παρακαλέσαντες τὴν μὲν νῦν οὖσαν ⁵
περὶ τῆς πόλεως δόξαν ἐκβάλωμεν, φανῶμεν δὲ ἄξιοι
βασιλεῖ τῆς προτέρας ἐλπίδος. 53. ἐκεῖνος ᾤετο μάλιστα
ταύτην ἐαντῷ συγχορεύσειν καὶ τὰς ἄλλας ἀποκρούσειν
εὐνοίᾳ καὶ τῆς πατρίδος αὐτῆς οἰκειοτέραν ἔσεσθαι κάλ-
λος αὐτῇ καὶ προσθήκας ἐτέρας ἐτοιμάζων ἐπορεύετο. ¹⁰
νῦν δὲ μισεῖ καὶ μισεῖσθαι πέπεισται ὁ Ἀπόλλωνος φίλος
ὑπὸ τῶν Ἀπόλλωνος τροφίμων καὶ φησιν ἐν Ταρσοῖς τῆς
Κιλικίας χειμάσειν. 54. | ἡμεῖς δὲ εἰ τοῦτο γένοιτο, R 505
βιωσόμεθα; εἰπέ μοι, ποταῖς ψυχαῖς; τί λέγοντες; πῶς
ἀλλήλους ὀρώμετες; πῶς τοὺς εἰσαφικνουμένους; Ἀντι- ¹⁵
οχείας οὔσης, Ἥλιε, καὶ σωζομένης ἐν Ταρσοῖς βασι-
λεὺς; καὶ πέμψομεν πρέσβεις εἰς Κιλικίαν οἱ δεχόμενοι
τοὺς ἐκεῖθεν; καὶ Κύδνος εὐτυχέστερος Ὀρόντου τοῦ
ποταμοῦ; 55. καὶ ἡ αἰτία δι' ἣν ταῦτα οὕτω πέπρα-
κται, χαλεπωτέρα πτώματος. οὐκ ἤνεγκαν ἄρχοντα ²⁰
ἀγαθὸν οἱ τῶν μὴ τοιούτων γενεᾶν ἐνεγκόντες ὅλην,
οὐκ ἤνεγκαν ἐν βασιλεῖ φιλοσοφίαν οἰκοῦσαν, ἀπεσελ-
σαντο τὴν ἀρχήν. εἴτ' οὐ πᾶς ὑμῖν ἀπὸ τῶνδε τῶν
χρόνων πολέμιος βασιλεὺς; οὐ διαδέχονται μετὰ τοῦ

1 ἐπίθεται P sed εἰ ex oi corr et post ι ras 1 litt, I sed
ε secundum in ras m⁹ ἐπίθεται V quod probat Gasda
3 καὶ om M, inser in marg I³ | ἡμέτεροι V 6 ἐκβάλλωμεν
UI ἐκβάλλωμεν Bec 8 συγχορεύσειν Re συγχορεύειν libri Bec
9 αὐτῆς scripsi αὐτῇ libri edd 13 δ' Re | τοῦ C sed το add f
16 οὔσης καὶ σωζομένης ἤλιε Mo σωζομένης A 18 Ὀρόν-
του UVIBM | τοῦ om VIBM | τοῦ ποταμοῦ del Cobet Mnem.
X 196. N. S. V 130 (Coll. 110), at cf. I 506, 6 19 οὕτω ταῦτα
B | οὕτω inser I² 22 σοφίαν V 23 ὑμῖν VMoBM

σκήπτρου τὸ μῖσος; οὐ φεύξονται τὴν ἀκόλαστον; οὐ
 συνεπιθήσονται τοῖς καιροῖς; οὐ τοῖς αἰεὶ τὴν πόλιν
 ἔχουσι τὴν νῦν ἀγνωμοσύνην προσίδουσι; καλῆς γε
 προνοίας τοὺς υἱεῖς κληρονόμους καταλείψετε· ἄνδρες,
 5 δείσατε τὸν κρημνόν. 56. τοιοῦτον ἐχθρὸν ἐγὼ κἂν
 ιδιώτην ἔδεια. οὐκ ἔστι τοῦ Τυανέως πόρρω κατὰ
 τὸν βίον, ὃς δυοῖν ῥήμασιν ἔστιξε τὴν ἡμετέραν. εἴτ'
 οὐ νήσομεν; οὐχ ὅλον τὸ συμβησόμενον ὀψόμεθα ταῖς
 R 506 ψυχαῖς; οὐκ ἐπὶ | τὰ ἱερὰ δραμούμεθα; οὐ τοὺς
 10 μὲν πεύσομεν, τοὺς δὲ ἔλξομεν; οὐ παρὰ τοὺς βωμοὺς
 ταῖς ἱκετείαις χρησόμεθα χαίρειν ἀφέντες ἱπποδρόμους;
 οὐκ ἀποστελοῦμεν φήμην ἐπ' αὐτὸν Χοάσπην Ἀντι-
 οχεῖς ἀπολελόγηται λέγουσαν; οὐ δεξόμεθα τὴν
 ἐκεῖθεν βασιλεὺς διήλλακται λέγουσαν;
 15 57. Τούτων εἰ λέγοι τις βέλτιον, πρῶτος ὑπακού-
 σομαι. εἰ δ' ἐνθάδε σιγήσας οἴκοι με κακῶς ἐρεῖ, θαν-
 μάσεται με τοῦ χειμῶνος ἅμα δάκρυσιν.

7 Philostr. Apoll. I 16. 17. VI 38

6 τοῦ Ἀπολλωνίου P² I²

3 προσίδουσι Re προσίδουσι libri sed σ primum eras B,
 Bec 4 καταλείψετε κληρονόμους U | καταλείψετε Mo | ὦ
 ἄνδρες πολῖται (vel Ἀντιοχεῖς)? 9 οὐ — 10 ἔλξομεν citavit
 Plan fol. 104^v 10 ἐλέγξομεν U sed ἐγ eras, I sed in ἔλξομεν
 corr m², BM Bec 13 et 14 λέγουσαν del Cobet Mnem. X 196.
 N. S. V 130 (Coll. 110) 15 λέγοι scripsi e VI λέγει reliqui
 libri edd | βελτίω V 17 δάκρυσι CA Re

Subscr. πρὸς ἀντιοχέας (τοὺς ἀντιοχεῖς P) περὶ τῆς τοῦ βα-
 σιλέως ὁργῆς API

XVII.

Oratio inscripta *μονοδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ* quae non statim post nuntium necis Iuliani die 26 mensis Iunii anni 363 factae Antiochiam perlatum, sed duobus fere annis post¹⁾ composita vel saltem retractata est, postquam e scriniis rhetoris quibus aliquamdiu retenta est,²⁾ in publicum prodiit, aequae atque *Ἐπιτάφιος* qui successit,³⁾ multorum summam admirationem nacta est. Unde explicatur quod tantum abest ut 'corporis' finibus circumscripta manserit, ut non solum in complures orationum eclogas transierit modo cum *Προσφωνητικῷ* modo cum *Προσβεντικῷ* modo cum *Ἀντιοχικῷ* aliisque orationibus coniuncta, sed etiam cum reliquis monodiis vel cum Epitaphio unum effecerit corpusculum. Itaque etiamnum superstitum codicum numerus maximus est. Quos ordinem quem modo significavi secutus recensebo. Sunt autem paene sexaginta.

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 170. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 484, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 91. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

1) Ubi nuntium necis acceperit, scribendo et dicendo prorsus se abstinuisse affirmat ep. 1350. Verba autem p. 218, 14 *ἀναπνεύσατε, Κέλτοί. χορεύσατε, Σκύθαι. παιανίσατε, Σαυρομάται. ὁ ξυγὸς ὑμῖν συντέτριπται καὶ οἱ ἀσθένες ἐλεύθεροι — τοῦτο σεῖσμοι γῆν πᾶσαν δονοῦντες* res annorum 364 et 365 respiciunt, de quibus confer quae ad orationem sequentem p. 223 praefatus sum.

2) Cf. ep. 286.

3) Cf. Clinton, *Fasti Romani* I 461.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 73. Vide t. I p. 20sq. Contuli.
4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 109. Vide t. I p. 415sq.
5. Patmius 471 saec. XIV fol. 167^v. Vide t. I p. 41sq. et 69.
6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 71. Vide t. I p. 44sq. et 69.
7. Neapolitanus II E 18 (LIII) saec. XV fol. 94 incipit titulo et initio priva oratio verbis *πα[θήματα τῆς πόδς 214, 7.* Vide t. I p. 47.
8. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 376. Vide t. I p. 48sq. et 69.
9. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 236^v. Vide t. I p. 53sq.
10. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 351. Vide t. I p. 59sq. et 69.
11. Wolfenbottelanus 511 saec. XV fol. 351. Vide t. I p. 64sq.
12. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 221. Vide t. I p. 216sq. Contuli.
13. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 66^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.
14. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 39sq. et 69.
15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 108. Vide t. I p. 209sq. et 236.
16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211sq. et 236.
17. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 72^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.
18. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 213sq. Contuli.
19. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 102^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.
20. Laurentianus XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 1. Vide t. I p. 227sq. et 236. Contuli.

21. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 164^v. Vide t. I p. 228sq. et 236.
22. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 120^v. Vide t. I p. 234.
23. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 176. Vide t. I p. 280sq.
24. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 114. Vide t. I p. 334sq.
25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 411. Vide t. I p. 363sq.
26. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 103^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.
27. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 2^v. Vide t. I p. 419sq.
28. Matritensis N—78 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 420sq. Inspexi.
29. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196. Vide t. I p. 421sq.
30. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 147. Vide t. I p. 422.
31. Monacensis gr. 495 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 422.
32. Vaticanus gr. 1898 saec. XVI fol. 215. Vide t. I p. 423sq.
33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 42. Vide supra p. 54.
34. Matritensis N—98 saec. XV fol. 99. Vide supra p. 54sq. Inspexi.
35. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 105. Vide supra p. 117sq.
36. Athous conventus Batopaedii 367 chartaceus 99 formae quartae saeculo XIV exeunte vel XV ineunte scriptus continet
 fol. 1 *μονῶδία εἰς ἰουλιανὸν*
 6 *ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν*
 51 *ὅπερ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ*
 57 [*πρὸς Ἑλλέβριον*]

64 [βασιλικὸς εἰς Κώνσταντα καὶ Κωνσταντίον]. Desinit folio 81 verbis μεμνημένον τι παραλιπεῖν (III 305, 22 R).

Sequuntur orationes Dionis Chrysostomi et inde a folio 113 usque ad 153 declamationes Libanii:

δύσκολος ὤλισθεν

δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ὀδυσσέως νόμος ἐν λακεδαίμονι τὸν εἴσω τριάκοντα ἔτων;

deinde fol. 153 Ἰωάννου διακόνου τοῦ εὐγενικοῦ μοναχῶν ἐπὶ τῇ τῆς Θεσσαλονίκης ἀλώσει

156 ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ὀδυσσέως

162 [Ἀχιλλέως ἀντιλογία πρὸς τὸν Ὀδυσσέως πρεσβευτικόν]. Desinit codex folio 175, sed finis declamationis abreptus est.

Codicem quem exstare primum mentione a Pischono¹⁾ facta cognovi, mea gratia inspexit et descripsit anno 1879 Manuel Gedeon, anno 1884 ἐπιτάφιον et περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ orationes partim contulit partim transscriptit G. N. Bernardakis.

100 37. Cremonensis 12228 (L. 6. 33), 172 in indice Martinii²⁾ chartaceus formae octavae saeculo XV bene exaratus, olim Collegii Cremonensis Societatis Iesu (fol. 1) continet fol. 1 ἀριστείδου μελέτη. λόγος α. ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα. ὀδυσσέως

9 λιβανίου: ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσέα

27 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλένης. ὀδυσσέως.

44^v ἀφαιρεθεῖς Ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος

59^v μετὰ τρώας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνωνος τελευτήν ὀρέσσης

72 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον

87 δύσκολος ὤλισθεν

92 δύσκολος γήμας

1) Die Mönchsrepublik des Berges Athos (Raumers Histor. Taschenbuch IV 1 p. 68).

2) Martini, Catal. di mss. greci nelle bibl. Ital. I 315sq.

100^v ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

108^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν

117 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως des. fol. 126,
cuius reliqua pars vacua est.

127 λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόρος ἐπιστολαί, quarum
prima (α) ἀρισταινέτω· ἐπανήκων ἡμῖν (= ep. 334), ultima
(ρ) ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep. 551) est.

186 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν
des. fol. 239, cuius pagina aversa vacua est.

240 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
ἰουλιανόν. Desinit folio 245 vocibus οὐκ ὄρνιν· τέλος.

Codex cum codice Athoo Iheron 193 (121) prorsus con-
sentit, nisi quod in hoc monodia deest.

Codicem anno 1870 examinavi; apographum epistulae
κη (= 1427) debeo Aemidii Martinii amicitiae.

38. Escorialensis Σ—I—14 (70 in catalogo Mil- 101
leri) chartaceus in folio saeculo XV a Michaele Apostole
in insula Creta exaratus continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόρος, μελέται· πρε-
σβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ~ μενέλαος· ~

4^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης,
ὁδυσσεύς:

15 ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλέα

20^v Λιβανίου (add. manu recentiore, Nicolai Turriani
scriptoris graeci bibliothecae Escorialensis, ut visum est
Carolo Graux, qui mea causa codicem anno 1876 inspexit)
πρὸς τὸν ὁδυσσεύς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία ἀχιλέως

32^v πρεσβεῖα πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιοῦντος αὐτὸν
ἐξελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον

42 δύσκολος λόλον γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει

48 μετὰ τὴν τροίᾳς ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν
ὀρέσσης ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου

56 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

67 ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ ἀπεδήμησεν

72 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος

78 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

81^v μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

84 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος.
In fine (fol. 85^v) scriptum est: *Μιχαῆλος Ἀποστόλιος ἐξέ-
γραψεν* (ἐ e συν corr.).

Folia 86 et 87 vacua sunt.

88 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν.
Folium 115 vacuum est.

116 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαι*, quarum α' *Θεμιστίω
φιλοσόφῳ* *Διανίῳ μήτηρ τέ ἐστι* (= ep. 379), ultima (ρξή')
φουρτουνατιανῶ· ἐξ ἡμισείας ἔχειν (= 564) (fol. 156^v).

Sequitur fol. 157 *Ἰσοκράτους λόγος παραινετικὸς πρὸς
δημόνικον*, cuius in fine (fol. 161^v) scriptum est: *Μιχα-
ῆλος Ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος
ἄλωσιν πενία συζῶν, καὶ τότε τὸ βιβλίον μισθῶ ἐν κρήτῃ
ἐξέγραψεν*.

102 39. Parisinus gr. 2961 chartaceus in folio saeculo
XV diligenter exaratus¹⁾, olim Nicolai Rodulphi cardi-
nalis,²⁾ continet

fol. 3 *βιβλίον ῥητορικὸν*· *λιβάνιος σοφιστῆς*· ἔχον τού-
του *προγυμνάσματα*· λόγους καὶ μελέτας (rubr.)

διήγημα: *Δημιάνειραν* κτλ.

ἕτερον διήγημα· ἀκούεις ἄνθος

ἕτερον διήγημα· ἔρως ἄπτεται

χρεῖαι· *χρεῖαι*· ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς

4^v ἄλλη *χρεῖαι*· *Διογένης μειράκιον* ἰδῶν

5^v ἑτέρα *χρεῖαι*· *Ἰσοκράτης τῆς παιδείας*

7^v *ἐγκώμιον δικαιοσύνης*

8 *τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέτονος πόλεως μειράκιον
ῥαῖον*

11^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν des. fol. 13, cuius
reliqua pars vacua est

14 *ἐγκώμιον δημοσθένους*

1) In folio primo praeter *πίνακα ἀκριβῆ* legitur: *N° 54 undecimae*. et 2776. et *N° 54 della 21 cassa*; in folio tertio: *CCCLXIX* et 447.

2) In indice graeco codicis Parisini gr. 3074 (= Montfaucon, Bibl. Manusc. II p. 772 e n. 56) inter libros oratorios descriptus est ita: *λιβανίου μελέται τινὲς καὶ προγυμνάσματα*.

- 14^v μῦθοι· ὁ μῦθος· οἱ λύκοι
ἕτερος μῦθος· σεμνὸς ἦν
ἄλλος μῦθος· ἔδοξε τῷ διῷ
- 15 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας
ὑπὲρ ἑλένης, λόγος πρῶτος· μενέλαος
- 16^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλέ-
νης λόγος δεύτερος· ὀδυσσεὺς·
- 20^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσεῶς ἐν λιταῖς πρεσβευτι-
κὸν· ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως· λόγος ᾧος
- 26 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται· ~ Δύσκολος
λάλον γήμας γυναιῖκα
- 29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν
θαλλοῦ στέφανον
- 32^v ἐξήγησεν ὁ φιλιππος τὸν δημοσθένην
- 35 παρὰσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς
- 36^v τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομη-
δείᾳ, cui succedit in fol. 37^v brevis tractatus rhetoricus
incipiens ἐν τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις διατρίβεται πρὸς τὰ
προοίμιον τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ
προοίμιον κεφαλῇ, desinens γνώμην καὶ ἀγῶνας
- 38 μελέται· τῷ κατορθώσαντι πόλεμον, desinit fol. 43
verbis οὐ χρώματα (= IV 538, 7 R). Reliqua pars folii
vacua est.
- 43^v πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα· ὀδυσσεὺς ὑπὲρ ἑλλήνων.
ἀριστείδου ῥήτορος
- 46 Ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς cum προθεωρίᾳ τῆς τοῦ πα-
τρόκλου μελέτης
- 52 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν
- 55^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ
δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ μονωδία. Des. fol. 57^v cuius reli-
qua pars vacua est.
- 58 λιβανίου σοφιστοῦ· πρὸς ἀνθύπατον μόντιον περὶ
τοῦ δημοσθένους βίου, καὶ ἐκθέσεις τῶν ὑποθέσεων τῶν
λόγων αὐτοῦ·
- 59 ὅτι τρῶν ὄντων τῶν μερῶν τῆς ῥητορικῆς ὁ δημο-
σθένης τὰ δύο ἐξήγησεν

ὑπόθεσις τοῦ ᾠ^{ου} λόγου τῶν ὀλυνθιακῶν: des. fol. 59^v, cuius reliqua pars aequae atque folium 60 vacua est.

61 Δημοσθένους ῥήτορος ἀθηναίου ὀλυνθιακῶν λόγος πρῶτος. Sequuntur usque ad finem (fol. 124) aliae orationes Demosthenis cum argumentis Libanii.

Codex, ut consensus in ordine, titulis, lectionibus, lacunis evincit, ex eodem fluxit exemplari quo Parisinus gr. 3014 (= 129), qui plura, sed non omnia quae hic continet.

Codicem anno 1880 examinavi.

- 103 40. Vaticanus Palatinus gr. 148 membranaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus continet post *Ἀριστοτέλους ἡθικῶν μεγάλων* libros manu nitidissima scripturae antiquae imitatrice (fol. 1—52^v) exaratos inde a folio 61¹), sed alia manu ac neglegentiore scripta

Λιβανίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα

χ]ρεία πρακτικῆ Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρὰ τινος ποῦ ἂν ἔχοι τοὺς θησαυροὺς τοὺς φίλους ὑπέδειξεν (= Pal. 277 fol. 228)

63^v ἐγκώμιον ἀχιλλέως (= Pal. 277 fol. 230^v)

65^v χ]ρεία διογένης μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν [ἐπαι]σεν εἰπὼν τί γὰρ τοιαῦτα παιδεύεις (= 277 fol. 232^v)

67^v ἐγκώμιον θερσίτου (= 277 fol. 234^v)

69^v [χ]ρεία Θεόφραστος ἐρωτηθεὶς τι ἐστὶν ἔρως, ἔφη σε πάθος ψυχῆς σχολαζούσης (= 277 fol. 236^v)

71 ἔκφρασις μέθης (= 277 fol. 238^v)

71^v ἐγκώμιον δημοσθένους (= 277 fol. 239)

73 γνώμη προτρεπτικῆ· δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων (= 277 fol. 240^v)

74 γνώμη προτρεπτικῆ: οὐ χρὴ παννύχιον εὐδειν (= 277 fol. 241^v)

75 [χ]ρεία. ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν ῥίξαν ἔφη πικρὰν (= 277 fol. 243)

80 κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὁργὴν (= 277 fol. 247)

1) Folia 53—60 vacua relictia sunt.

82 [ἀ]νασκευή· ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρόσῃν εἰς τὸ ναύ-
σταθμον ἐλθεῖν τῶν ἐλλήνων (= 277 fol. 249)

83 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος
(= 277 fol. 250)

84^v μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ (= 277 fol. 251^v)

87 ἀνασκευή· ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἶαντα τὸν
λοκρόν (= 277 fol. 254)

89 μονωδία ἐπὶ λουλιανῷ τῷ θεομάχῳ πεσόντι
(= 277 fol. 256)

93 ἐγκώμιον διομήδους (= 277 fol. 259^v)

95 ἐγκώμιον ὀδυσσέως (= 277 fol. 261^v)

98 [ῆ]θοποιία· τίνας εἴποι λόγους νιόβῃ κειμένων τῶν
τέκνων (IV 1015 R) (= 277 fol. 264)

99 ὀδυσσεὺς ἐν τῷ κύ-
κλωπος σπηλαίῳ (= 277 fol. 265)

100 μενέλαος μαθὼν τὴν
τελευτήν ἀγαμέμνονος (= 277 fol. 265^v)

100^v αἶας ἀφαιρεθεὶς τὰ
ὄπλα (= 277 fol. 266^v)

101 ὁ αἶας μετὰ τὴν
μανίαν

102 ἀχιλλεὺς καταπονου-
μένων τῶν ἐλλήνων (= 277 fol. 267)

103 ἀχιλλεὺς πεσόντος
πατρόκλου (= 277 fol. 267^v)

103^v πόρνη σωφρονήσασα
(= 277 fol. 268)

104 ἐγκώμιον δικαιοσύνης (= 277 fol. 268^v)

105^v κατασκευή· ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τῶν ἀχιλλέως ὄπλων
(= 277 fol. 269^v)

107 ψόγος φιλιππου (= 277 fol. 270^v)

108^v ἐγκώμιον γεωργίας (= 277 fol. 272)

110^v ψόγος ἀμπέλου (= 277 fol. 273)

111^v ψόγος πενίας (= 277 fol. 274)

113 ψόγος πλούτου (= 277 fol. 275^v)

114^v ἀριστείδου δῆτορος μονωδία ἐπὶ σμύρνῃ (= 277
fol. 276^v). Des. fol. 115^v.

- Codicem anno 1869 examinavi atque e parte contuli.
 104 41. Vaticanus Palatinus gr. 277 chartaceus in folio saeculo XVI optime exaratus continet post Dionysii Hali- carnasei quae fertur artem rhetoricam (fol. 4) Demetrii Phalerei *περὶ ἐρμηνείας* (fol. 71) aliaque

inde a folio 228 inscripto:

λιβανίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα usque ad finem (fol. 277) eadem eodem ordine opuscula quae Palatinus 148 (n. 103), nisi quod in folio 267 titulo *τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ αἶσας μετὰ τὴν μανίαν* succedit non haec ipsa, sed alia titulo priva ethopoeia *τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀχιλλεύς καταπονουμένων Ἑλλήνων*, ut singula hic recensere superfluum sit. Codex vero, ut lectiones a me collatae demonstrant, non e Palatino 148, sed e fonte cum hoc communi fluxit. Ad progymnasmata (fol. 236^v. 240^v. 254) Allatius lectiones codicis Barberini margini adscripsit.

Codicem anno 1869 inspexi.

- 105 42. Vaticanus Palatinus gr. 275 chartaceus formae quartae maioris, scriptus a Michaele Apostole post annum 1453 secundum subscriptionem folii 176^v *μικαῆλος ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἄλωσιν πενία συῶν καὶ τότε τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν*, olim Caroli cuiusdam testibus tribus distichis in folio 8^v scriptis

Κάριον κτῆμα τόδ' ἐστίν, ὃν ἱλαροῖσιν ἀπόλλων

εἶσιν ὀφθαλμοῖς ἐς φάος ἐρχόμενον

et *Κάριον κτῆμα τόδ' ἐστίν· ὁ χρυσοκόμας ὃν ἀπόλλων*

ἱλαος εὐμειδὴς εἶσιν τεκτόμενον

et *Κτῆμα τεὸν τότε κάριε τὸν ἔδρακεν ἄρτι νεογνὸν*

*γηθόσυνος χαλκῶν φοῖβος ἀκροσεκόμας,*¹⁾

deinde Georgii Balsamae Zacynthii²⁾ secundum inscriptionem folii primi *τοῦτο τὸ βιβλίον ἔστιν τοῦ γεωργίου*

1) Eiusdem Caroli fuerunt codex celeberrimus Euripidis Palatinus gr. 287 simillimis distichis distinctus, quae legis apud Kirchhoffium in praefatione ad Eur. trag. vol. I p. IX, Stevensonium, Catal. codd. gr. Pal. p. 162, Wuenschium Mus. Rhen. LI 143 sq., et codex Pal. 261.

2) Cf. Legrand, Bibliogr. hellén. des XV et XVI siècles I p. CLI.

τοῦτὸ τὸ ὁ γράκιος ὁ βαλσαμὰς ἔγρα, quem sub initium saeculi decimi sexti in gymnasio Graeco Romae fuisse constat,¹⁾ unde explicatur versio latina inter lineas declamationis primae Libanii scripta, deinde *Udalrici Fuggeri*²⁾, cuius codicum collectio anno 1584 in bibliothecam Palatinam transiit. Prima codicis folia vacua sunt; fol. 9 incipit *λιβανίου σοφιστοῦ μελέται: πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης*· μενέλαος cum versione latina interlineari

12^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ὀδυσσέως

23^v ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα

29 πρὸς τὸν ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία ἀχιλλέως

41 πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιοῦντος αὐτὸν ἐξελεῖν εἰς τὸν πόλεμον

51 μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνωνος τελευτῇ ὀρέσσης ἀπεκτινὸς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου

60 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

71^v ἔχων τις γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

77^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος

83 δύσκολος γήμας γυναικα λάλον

90 μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

94 μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

97 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

98^v *λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόρος ἐπιστολαί*, quarum prima κλεάρχω· ἔμελλον γράφων (= ep. 1), ultima (σ) ἀρισταινέτω· ἐξέστω παίζειν (= 1028^b) desinit folio 176^v.

Sequuntur fol. 177 *μιχαήλου ἀποστόλου τοῦ βυζαντίου*

1) Cf. Sathas, *Νεοελλην. φιολ.* p. 227.

2) Hoc elucet ex indice bibliothecae Fuggeranae anno 1571 confecto hodieque in bibliotheca urbana Hamburgensi conservato (cf. Hoffmann, *Serap.* IX 289 sq.) in quo, ut Meynckius mihi scripsit, codex in hunc modum descriptus est: n. 12 *In Breiter. p. 374. Libanii declamationes. Eiusdem epistolae. Michael Apostolus adversus Pletonem . . . geschr. auf Papier in fol.*

πρὸς τὰς ὑπὲρ ἀριστοτέλους περὶ οὐσίας κατὰ πλήθους θεοδώρου τοῦ γαζῆ ἀντιλήψεις aliaque eiusdem Michaelis opuscula, quorum ultimum (fol. 225^v—228) inscriptum προσφώνημα εἰς τὸν θειότατον καὶ παναγιώτατον μου δεσπότην καὶ κύριον βησσαρίω τὸν αἰδεσιμώτατον καρδηνάλιν τῶν τούσκλων καὶ πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως μιχαήλου ἀποστόλη τοῦ βυζαντίου codicem post annum 1463 quo Bessario patriarcha Constantinopolitanus factus est, exaratum esse monstrat.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 106 43. Vaticanus gr. 224¹) chartaceus formae octavae maioris diversis manibus saeculi XV scriptus continet post Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο, Lucianum, Aristidis πρεσβευτικὸν πρὸς Ἀχιλλέα, μονοδίαν ἐπὶ Σμύρνη, ἐπιστολὴν περὶ Σμύρνης inde a

fol. 163 ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς τὸν ἐν λιταῖς πρέσβυν Ὀδυσσεά

175 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν

188^v μονοδίᾳ λιβανίου ἐπὶ ἰουλιανῷ

192 ἀριστείδου εἰς ἐτεωνέα ἐπικήδειος desinit verbis πρέποντα ἀλλήλοις I 127, 15 Dind. Folium 192^v vacuum est.

193 inc. λιβανίου σοφιστοῦ μελέται

ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ

197^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας

202^v [Luciani] λούκιος ἢ ὄνος (initium tantum exstat cum explicatione vocum)

221 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον

228 iterum φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλοῦ στέφανον, sed iam fol. 228^v verbis τὰ δὲ ἤδη IV 624, 7 R desinit

1) In indice codicum bibliothecae sub Nicolao V facto describitur inter libros mathematicos: *Cleomadis Metheora et Luciani et Libani nonnulla etc.* (Müntz et Fabre, La bibl. du Vatican au XVe siècle p. 339). In indice bibliothecae Vaticanae edito ab Haasio Serap. XII p. 243 est n. 417.

229 inc. [Πατρόκλου μελέτη] Ὁμην ὦ ἀχιλλεῦ
 238 πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης μενελάου
 241 τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν λίθων
 244 δύσκολος ὤλισθεν. Exstat tantum titulus.
 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ
 τὸν ἐλέου βομόν. Desinit verbis νῦν ἀκούσεσθε IV 254, 1 R.
 Sequuntur usque ad finem (fol. 306) dialogi Luciani.
 Codicem anno 1868 inspexi.

44. Vaticanus Palatinus gr. 278 partim membra- 107
 naceus (fol. 1—96), partim chartaceus (fol. 97—301)
 formae octavae maioris, olim Georgii Cantacuzeni se-
 cundum subscriptionem folii 174^v τὸ παρὼν βιβλίον ὑπάρχη
 τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοστράτου (ατήρου) κυροῦ γεωργίου τοῦ καν-
 τακουζηνοῦ· ἐνέτυχον δὲ αὐτὸς τοῦτο ἐν τῷ σμεντερόβῳ ἐν
 μηνὶ μαῖω λα΄. ἰνδ. β΄. τοῦ ςΔξβ΄. ἔτους. Τ δημήτριος)
 λάσκαρις, ὁ νοτάριος¹⁾ continet post Manuelis Chrysolorae
 erotemata et varia astronomica in chartis saeculo XV
 exaratis

fol. 143 ἀριστείδου μελέτη πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα·
 ὀδυσσεύς

151 λιβαρίου ἀντιλογία ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά

167 δύσκολος ὤλισθεν

171^v λιβαρίου ἐπιστολὴ ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep.
 551). Fol. 172^v—174 vacua sunt.

Folio 175 incipit nova manus aequalis qua scripta
 sunt

λιβαρίου ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν

229 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
 ἰουλιανόν

235 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης· ὀδυσσεύς
 cum protheoria

252^v μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὁ
 ὀρέστης κρίνεται

264 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria

1) Cf. Stevenson, Catal. codd. Palat. graec. p. 154.

279^v δύσκολος γήμας λάλον γυναικα. Des. fol. 289.
Inde a folio 289^v sequuntur alia.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 108 45. Vallicellanus F 14 (81 in Catalogo codicum graecorum nuper ab Aemidio Martini, Mediolani 1902 edito p. 137) chartaceus (mm. 225 × 155) saeculi XVI ineuntis anno 1556 in insula Creta ab Ioanne Choniano protonotario Monembasiae emptus, ut elucet e nota folii 111^v κτῆμά ἐστι ἰωάννου χωνιανοῦ πρωτονοταρίου μονεμβασίας· ὅπερ ὠνήσατο διατρίβοντος τῇ τοῦ μίνως καὶ ῥα-δαμάνθους πόλει· ἐπὶ ἔτους ςξδ, deinde si recte coniecit Martinus, Achillis Statii, continet post Isocratis ad Demonicum inde a capite sexto orationem

fol. 5^v ἐπιστολὴ λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν· διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372)

7 μονωδία λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν

11 μονωδία ἀριστείδου ἐπὶ σύμῳρην κειμένην

13 ἀπολογία ἀχιλλέως· πρὸς τὸν ὀδυσσεέα (IV 47)

28 διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372 desinens verbis σὸν ἀτεχνῶς p. 185, 16 W.)

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλοῦ στέφανον κτλ.

35 δύσκολος λάλον γήμας γυναικα

40^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

44 πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν ἐξελεθεῖν

53^v λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωὰς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεύς

65^v αἰλλίου ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα· ὀδυσσεύς

70^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωὰς ὑπὲρ τῆς ἐλένης· μενέλαος

73^v λιβανίου σοφιστοῦ λόγος περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. Desinit fol. 106^v verbis καὶ μετὰ ταῦτα t. I p. 204, 1.

Sequuntur varia.

Codicem quem Libaniana continere e catalogo codicum Vallicellianorum manuscripto manco admodum olim inspecto cognoscere non potui, sed e catalogo demum typis mandato Aemidii Martini didici, e parte anno 1903 a me rogatus Augustus Mau contulit. *Bíos* cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem exemplari deductus, sed pretio critico privus dicendus sit. Cf. Addenda tomi I p. X. Monodia cuius initium (p. 206—209) collatum habeo, in nonnullis cum P, in aliis cum M consentiens recensionem mixtam praebet.

46. Vaticanus gr. 1858 chartaceus formae octavae 109 saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis miscellaneus incipit folio 64 verbis ἀνέπειθε καὶ παρανομεῖν quae sunt declamationis φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας IV 628, 14 R desinentis folio 68^r.

Folio 68^v incipit: μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι cum scholiis marginalibus

73 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ desinit folio 87^v εἶναι ταῦτα ἡξίουν· καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχούσι τῶν πατρῶων βέλτιστος (= I p. 566, 6 R)

88 πῖναξ τῶν νόμων κατ' ἀλφάβητον

111 λουκιανοῦ λόγοι

135 ἔκθεσις πρὸς ἰουστινιανὸν σχεδιασθεῖσα παρὰ ἀγαπητοῦ διακόνου

157 συνεσίον ἐπιστολαί (νθ') cum scholiis interlinearibus

188 ἐκφράσεις λιβανίου item cum scholiis interlinearibus
ἐκφράσεις πεζομαχίας α^η

189 γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ β^η

190 ἐτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ γ^η

191 κήπου δ^η

191^v ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας ε^η

193 ἐκφράσεις λιμένους ς^η

193^v ναυμαχίας ζ^η

194 θήρας η^η

195 λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θ^η

195^v ἡρακλέους καὶ ἀνταίου ι^η

196^v ἐτέρα· ἐξέλιπε μὲν μετὰ (IV 1083 R) ια'

198	ἔκφρασις ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ	ιβ'
198 ^v	τρῳίδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)	ιγ'
199 ^v	ἡρας	ιδ'
200	πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτο-	
		λέμου ιε'
201	προμηθέως	ις'
Des. fol. 202 ^v .		

Folio 203 incipiunt alia manu scriptae φιλοστράτου εἰκόνες.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 110 47. Matritensis N—18 chartaceus in folio saeculi XV, olim Ioannis Fernandez de Velasco,¹⁾ continet post Iliadem et Euripidis Hecubam inde a

fol. 246 ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

267 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

269^v inc. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε περικλῆς ὁ ξανθίππου ἡρέθη λέγειν des. οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν i. e. non, ut Iriartius²⁾ coniecit, declamatio inedita Libanii, sed Periclis oratio funebris apud Thucydidem II 34—41, 1.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 111 48. Marcianus gr. 442 bombycinus formae duodecimae saeculo ineunte XV scriptus, olim Bessarionis³⁾, continet

fol. 7 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima γλυκείας με γεύσας (= 1183), ultima (ρνξ) νῦν τε ἐπιστέλλων (= 37)

74 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

78^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ τῆς νικομηδείας καταστροφῇ

1) Cf. Carol. Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial p. 70.

2) Catal. codd. graec. Matrit. p. 70. Cf. Jahrb. f. Philol. 1876 p. 214.

3) In folio praefixo legitur: λιβανίου ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι αἰσχίνου: κτήμα βησσαρίωνος καρδηνάλεως τοῦ τῶν τούσκλων. In indice codicum ab H. Omont Parisiis anno 1894 (Revue des Bibliothèques) edito p. 32 est n. 300: Item epistolae Libanii, et orationes Aeschinis, in papyro. Cf. supra p. 3 not. 1.

81^v μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος

83 ἀλοῦσά τις γυνή φαρμακείας, declamatio Hadriani rhetoris edita a L. Allatio Excerpt. p. 238 sq. et ab H. Hinckio, Polem. declam. p. 44.¹⁾

84 [μονωδία ἐπὶ Σμύρνῃ] Aristidis quae incipit Ζεῦ, τί χρῆσθαι.

Inde a folio 87 sequuntur orationes Aeschini et monodiae Alexii Lampeni.

Codicem anno 1869 examinavi et initium monodiae contuli.

49. Vaticanus gr. 1394 chartaceus formae octavae 112 maioris saeculi XV teste inscriptione folii ultimi Ἰωάννου τοῦ Λαυρεντίου καὶ τῶν φίλων olim Ioannis Laurentii Veneti²⁾, deinde Fulvii Ursini qui codices suos anno 1600 bibliothecae Vaticanae legavit, ut elucet ex inscriptione involucri *ex libris Fulvii Ursini*, continet post Synesii hymnos, orationes, epistulas, Amasidis ad Polycratem epistulam (fol. 296)³⁾, Aristidis orationes inde a fol. 324

λιβανίου ῥήτορος σοφιστοῦ καὶ κοιαιστῶρος μονωδία εἰς νικομήδειαν

328^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος

331—337 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ.

Inspexi anno 1869.

50. Parisinus gr. 3025 chartaceus formae octavae 113 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim Colbertinus (4432), inde ab anno 1732 Regius (3287) continet inde a

fol. 2 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ νικομήδειᾳ

6^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ ἐμπρενέμῳ (sic) τῆς δάφνης

9 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ ἰουλιανῷ: Desinit fol. 16^v. Sequuntur diversa.

1) Cf. Villos, Anecd. II 253.

2) Cf. P. de Nolhac, Bibliothèque de Folvio Orsini p. 184.

3) Cf. Mus. Rhen. LIII 551.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 114 51. Vaticanus gr. 199¹⁾ chartaceus formae quartae maioris saeculi XV continet post varia

fol. 96 *ἐπιστολαὶ λιβανίου σοφιστοῦ*, quarum prima *κλε-
άρχω· ἔμελλον γράφων* (= 1), ultima (*ρια*) *ιουλιανῷ καίσαρι·
διπλὴν ἀνήρησαι νίκην* (= 372)

fol. 123 τοῦ αὐτοῦ *μονωδία ἐπὶ ιουλιανῷ αὐτο-
κράτορι*

125^v τοῦ αὐτοῦ *μονωδία ἐπὶ νικομηδεία*

127^v *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωὰς λόγος ὑπὲρ τῆς
ἐλένης* (= IV 1 R). Desinit fol. 130^v. Succedunt Plu-
tarchea Lucianea alia.

Codicem anno 1868 inspexi.

- 115 52. Vaticanus gr. 579 chartaceus formae octavae miscellaneus²⁾ continet manu saeculi XIV exarata inde a

fol. 260 τοῦ αὐτοῦ *λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ
αὐτῷ ιουλιανῷ τῷ δυσσεβεστάτῳ* (haec vox incerta)

261^v τοῦ αὐτοῦ *λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδείᾳ,
ὅτε θεία ῥιπὴ κατεχώσθη ὑπὸ [τοῦ σεισμοῦ]* des. fol. 262^v

263 [*ἐκφρασις μέθης*] alia charta aliaque manu exa-
rata. Des. fol. 263^v.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 116 53. Vindobonensis phil. 219 chartaceus miscellaneus diversis manibus saeculi XV satis neglegenter exaratus continet post Pindari carmina

fol. 102 τοῦ *λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ αὐτῷ ιου-
λιανῷ τῷ τρισκαταράτῳ*

105 *μονωδία λιβανίου ἐπὶ καταπτώσει τῆς νικομηδείας*.
Desinit folio 108^v, sed bibliopecti culpa folium 107 ante
108 positum est. Succedit monodiae in folio 108^v *ἐπι-
τομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ,ξφρθ' ἔτους*.

Codicem anno 1870 inspexi.

1) In indice graeco codicum bibliothecae Vaticanae edito
ab Haasio Serap. XII p. 159 est n. 126.

2) Cf. Heisenberg, *Analecta* p. 41.

54. Vaticanus Palatinus gr. 360 chartaceus formae 117 octavae diversis manibus saeculo XVI exaratus, miscellaneus continet post *Πορφυρίου εἰσαγωγὴν τῶν πέντε φωνῶν* (fol. 4—20) aliaque¹⁾ inde a folio 40

λιβανίου μελέται τοῦ σοφιστοῦ

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς

45^v [*παράσιτος τοῦ τρέφοντος κτλ.*]

52^v [*φθονερός τοῦ γείτονος*]

69 [*μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*]. Des. fol. 76.

Folia 77—79 vacua sunt. Inde a folio 80 usque ad finem (fol. 346) sequuntur diversa.

Codicem anno 1869 inspexi.

55. Vallicellanus B 70 (15 in catalogo Martinii 118 p. 29) chartaceus formae octavae saeculi XV continet inde a

fol. 153^v *Ἐπιστολαὶ Λιβανίου σοφιστοῦ*, quarum prima *ἱφικράτει· ἡρόμην ὅτι* (= ep. 40), ultima (25) in fol. 165 *Ἀριστοφάνει τῷ κορινθίῳ· οὐδέπω με πεπανμένον* (= ep. 1186)* est. Sequuntur inde a fol. 166 Theophylacti *ἐπιστολαὶ ἡθικαὶ* et (fol. 171) [Aristotelis] *περὶ κόσμον* liber et post τοῦ σταφιδάκη *μονωδίαν ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι Παλαιολόγῳ* (fol. 199—200)²⁾

fol. 200 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

205 *λιβανίου μελέται*, sed nihil exstat nisi initium tituli declamationis

ἔχων τις γυναιῖα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ — ἰδὼν ἐκεῖνος (= IV 639, 6 R).

Codicem anno 1868 inspexi et initium monodiae contuli, postea epistulas examinavit a me rogatus Hugo Lincke.

56. Escorialensis Σ—II—7 (83 in catalogo Milleri) 119 chartaceus in folio saeculi XV continet in folio praefixo manu recenti scriptam epistulam Libanii *Μοδέστῳ· Καλλῶς*

1) Folia 21—23 et 34 vacua sunt, 35—39 desunt.

2) Cf. Byz. Zeitschr. IX 381.

(sic) *μοι δοκοῦσιν* (= ep. 245) et post Iliadem, scholia ad Lycophronem, Eustathium ad Dionysii Periegesin, Xenophontis de republica Lacedaemoniorum libellum inde a folio

329^v *μονωδία λιβανίου ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἰουλιανῷ
κιάιστορος ῥήτορος*

332^v [*πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης·
Μενέλαος*]. In fine (extremo fere folio 334^v quod ultimum est codicis) legitur: *τέλος εἴληφεν ἡ μελέτη μενελάου.*

Anno 1876 mea gratia inspexit Carolus Graux.

Ad hos accedunt tres codices qui fragmenta monodiae continent:

57. Laurentianus LVII 44 saec. XIII qui folio 101 finem inde a *αἵματι συμμικεῖς* (p. 220, 1) praebebat. Vide t. I p. 224sq.

58. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196 qui statim folio 196^v desinit verbis *τοὺς μὲν ἐνὶ ὄχρῳ* (p. 208, 15). Vide t. I p. 421sq.

120 59. Laurentianus IX 30 chartaceus formae octavae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis mutilatus continet fol. 1 declamationem quae inscripta quidem¹⁾ *ἐκδοθεὶς φι-
λίππῳ δημοσθένους ἀφεθεὶς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρίνεται
δημοσίᾳ*, revera autem est: *ἐξήγησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δη-
μοσθένην — γράφει παρ' Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμόν*
(IV 253); desinit ante finem verbis *τοῦ βωμοῦ κέκλεισται*
(265, 21);

fol. 7 *μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ ἀσελγεῖ ἰου-
λιανῷ*, sed etiam haec iam folio 8 desinit verbis *ἀντὶ
τῶν κακῶν εἰς τάξιν* (210, 13).

Folium 9 incipit verbis *οὐσίαν δυοῖν ἕνεκα τοῦ τε
ξημίαν μεγάλην ἐκτίσαι καὶ τοῦ φίλῳ σπονδαῖω δυστυχοῦντι
βοηθῆσαι*, quae sunt Isocratis ad Demonicum orationis
§ 28 p. 8a. Quae usque ad finem *τὰς τῆς φύσεως ἀμαρ-
τίας ἐπικρατήσκειν* (fol. 12) progreditur. Quae autem inde
a folio 12^v sequuntur, quae aequae atque prius fragmentum
Bandinius (Catal. I 441) se ignorare professus est, nihil

1) Manu secunda *λιβανίου* suprascriptum est.

aliud nisi oratio est titulo priva Aristidis, *Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀγγλίαν*. Huic succedunt orationes Demosthenicae.

Codicem anno 1869 contuli.

Duo codices periisse videntur:

60. Antonii Augustini (vide t. I p. 347sq.) et

61. Aegidii Noallii, e quo monodiam et epitaphium 121

Iuliani se praebere Morellus in 'indice' orationum testatur.

Quem Noallius, inde ab anno 1585 episcopus Aquensis et regis Gallorum legatus Constantinopoli, „qui ecclesiam Aquensem diu tenuit ac rexit semper absens episcopatu tandem se apud Regem abdicavit et vivere desiit anno 1600“, ¹⁾ Constantinopoli acquisivit, si idem fuit codex monodiarum atque is quem Morellus ad *Βασιλικὸν* edendum adhibuit. In praefatione enim editionis huius orationis a Morello primum Parisiis 1614 factae haec verba leguntur: „*Exemplum MS. alterum praebuit Constantinopolis munificentia Reverendiss. Episcopi Aquensis D. Aegidii Noallii μακαρίτου, R. P. Frontoni Ducae Theologo è Societate Iesu benigne communicatum, ab eoque diligenter accurateque descriptum nobisque ultro concessum est.*“ Ad quem Noallio mortuo pervenerit, nescitur neque unum e superstitibus codicibus novi, qui idem atque hic dici queat.

Si unicus textus Morelliani fons fuit, proxime ad Palatinum gr. 282 accessit. Nam textus ille cum hoc codice in lectionibus, verbis transpositis, lacunis mirum in modum consentit. Plures sane codices Morellum adhibuisse minime omni probabilitate caret. Quod si in hac oratione statueremus, mirus ille consensus etiam ita explicari posset, ut Morellus apographo codicis Palatini ipsius usus esset aequae atque in *Βασιλικῷ*, de quo ipse l. l.: *tertium*, inquit, (*exemplum MS*) *Heidelberga civitate a clarissimo et eruditissimo Viro Markardo Frehero Consiliario Palatino ad nos liberaliter est transmissum*. Sed lacuna magna quam Morellus in codice eodem Noallii a se adhibito exstare testatus est in Epitaphio p. 300 (*hic desiderantur quaedam ob Graeci*

1) Gallia Christiana II 196.

Codicis lacunam) (cf. p. 234) et foliorum ordo disturbatus neque in Palatino neque in Parisino gr. 3016 — si quis hunc olim Noallii fuisse suspicari velit — apparent.

In hac quoque oratione codices 'eclogarii' quos quidem inspexi dignitate pretioque 'corporalibus' longe inferiores sunt. Itaque satis esse duxi unius ex illis testis Laurentiani XXXII 13 (*La*) lectiones in apparatus criticum recepisse. Laurentianus IX 30 ad eundem fontem atque Barberinus redit. Quos igitur in censum vocavi sunt codices *CAPUVIBMMoLa*. De ratione autem quae inter hos intercedit in universum ad ea te delegatum volo quae in orationibus proxime antecedentibus exposui. Sed quamquam hic quoque duae codicum familiae dispiciuntur, tamen vestigia bipertitionis magis dissipata sunt, quoniam non solum *BM* recensionem mixtam praebent, sed etiam *P* hic illic cum codicibus secundae familiae facit. Sed is etiam negligentiae singularis notas prae se fert. In hac quoque oratione inter *U* et *I* arta illa est necessitudo (cf. p. 7).

Unum locum Eustathius, duos Thomas Magister citavit.

Num revera quatenusve Bessario orationem in monodia quam adulescens in Manuelem Palaeologum († 1424) scripsit, suum in usum converterit, tum demum certo stabiliri poterit, cum haec graece prodierit.

Cum hac aequae atque cum Aristidis in Smyrnam monodia eam comparavit et latine vertit Nicolaus Perrotti, inde ab anno 1458 archiepiscopus Sipontinus, et ipse auctor monodiae in fratrem Severum, ut ipse testatur in 'Prohoemio ad Aristidis Libani et Bessarionis monodias a se e greca lingua in latinum conversas ad Petrum [Foscarum] Apostolice Sedis protonotarium' (fol. 236), quod exstat in codice Vat. lat. 8086 (chart. in oct. saec. XV) fol. 238^v: „*Primum apud grecos hoc dicendi genere* (fol. 239 inc.) *usus est Aristides, deinde Libanius, praeter eos ex veteribus nemo; apud latinos vero nullus adhuc, quod in meam notitiam venerit, usus est. Accepi subito Aristidem Libaniumque in manibus*

et eas monodias accepi quae omnibus quas scripserunt cum doctorum omnium iudicio pulchriores et affectibus pleniores habentur, hoc est Aristidis monodiam in Smirnae deplorationem et Libanii in funere Iuliani imperatoris. quas cum Bessarionis monodiae comparassem et iniquus alioquin in eum iudex esse conatus forem, ut soleo opera amicorum eo acrius iudicare, quo magis amo, longo sane intervallo praeferendum Bessarionis opus existimavi tum affectuum multitudine tum sententiarum ubertate tum elegantia et suavitate sermonis. Quapropter exhilaratus animo et quasi aliquem cum quo Bessarionis mei victoriam communicare possem perquirens, ut ii facere solent, quibus ex animi sententia foelix aliquid faustumque evenit repente, et non amplius quam quatuor dierum spatio monodias ipsas omnes latinas feci tuoque nomini, petre foscari, dedicavi, cuius optimum incorruptissimumque esse iudicium scio — Nostramque monodiam praeter alias omnes addidimus: quam paulo ante in Severi fratris acerbissimo funere infelices meditati sumus.“

Iam sequuntur deinceps tres ‘monodiae Aristidis (239^v), in obitu Severi Perotti fratris (241^v), Bessarionis in Manuele Palaeologum’ (245), Libanii non item. Neque eam adhuc in alio codice reperi.

Eaedem quae in codice Palatino gr. 282 corruptelae in editione principe, Morelliana t. II p. 251—259, conspiciuntur multis aliis auctae: quas e parte tantum Reiskius Anim. V 167—171 sustulit. Multo meliorem formam induit oratio in editione Reiskiana (priori p. 223—229; posteriore t. I p. 507—521), ad quam parandam codicibus A et Mo et Wolfenbottelano adiutus erat. Boissonadius¹⁾ margini sui huius editionis exemplaris lectiones codicum Par. gr. 3025 et 1000 adscripsit. Gasda codices AV et Parisinum gr. 3016 contulit; emendando ipse²⁾ et Cobetus pauca assecuti sunt.

1) Cf. t. I p. 78.

2) Krit. Beiträge zu Libanios II 11.

ΜΟΝΩΙΔΙΑ ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑΝΩΙ.

R 507 1. Ὡ πόποι, ἧ μέγα πένθος οὐκ Ἀχαιίδα γῆν
μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ὀπόσῃν ὁ Ῥωμαίων κοσμεῖ
θεσμός, κατείληφε· μᾶλλον μὲν γὰρ ἴσως ἦν Ἑλληνες
οἰκοῦσιν, ἄτε καὶ μᾶλλον αἰσθανομένην τοῦ κακοῦ,

C = Chisianus
A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
P = Vaticanus Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis gr. 101
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
La = Laurentianus XXXII 13

2 Π. α 254

1 ἧ ἐπὶ ἰουλιανῶι μονωιδία *A* Re μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῶ
πεσόντι *BM* μονωδία εἰς ἰουλιανόν *V* Mor qui in marg
habet γρ ἐπὶ ἰουλιανῶ μονωδία εἰς τὸν κατάρατον ἰουλιανὸν *U*
μονωδία (ἐπὶ in marg inser m²) ἰουλιανοῦ *Mo* ἑτέρα πρὸς
ἰουλιανόν *I* | ἐπὶ in ras *P*² | ἰουλιανῶ *P* sed ᾧ in ras m² 2 ᾧ
CUV Re | ἧ κτλ. citavit Eustathius ad Od. α 344: οὕτω καὶ
Λιβάνιος ἐν τοῖς εἰς τὸν ἰουλιανὸν σχηματίζει τὸ ἧ μέγα πέν-
θος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει γράψας οὐκ Ἀχαιίδα μόνον
καὶ τὰ ἐξῆς ἧ ex ἧ corr *A*² ᾧ Re 2 οὐκ — 4 θεσμός uncis
inclusit Mor 2 ἀχαιίδα *I* sed ι prius inser m² ἀχαιίδα
CAUMMoLa edd | γῆν in ras *P*³ 3 καὶ πᾶσαν *P* sed αὶ
et πᾶσαν in ras m⁴ | ὀπόσῃν *P* sed ὀπόση in ras m⁵ γρ ὕσῃν
in marg Mor | μὲν om *La* 4 οὖν, ante γὰρ inser *C*^m γὰρ
eras eiusque loco οὖν pos *A*²

διήκει δ' οὖν καὶ διὰ πάσης γῆς, ὥς ἔφην, ἡ πληρῇ
τύπτουσά τε καὶ κατατέμνουσα τὰς ψυχάς, ὥς οὐκέτ'
ὄν βιωτὸν ἀνδρὶ βελτίστῳ τε καὶ ὅτῳ τοῦ εὖ ζῆν ἐπι-
θυμία. 2. τιμαὶ μὲν οἴχονται τῶν ἀγαθῶν, ὑψηλαὶ
δὲ τῶν πονηρῶν τε καὶ ἀκολάστον φατρίαι· νόμοι δὲ 5
κωλυταὶ κακουργημάτων οἱ μὲν ἤδη λέλυνται, οἱ δὲ
αὐτίκα τοῦτο πείσονται, τοῖς δὲ μένουσι γράμμασιν
εἶναι περιέσται ἔργων ἀμοίοις. πέπονθέ τε τὸ ἀνθρώ-
πειον γένος, οἷον αἱ πόλεις ὧν κατασείεται τέλχη. καὶ
γὰρ ἐκεῖ τοῦ περιφράττοντος ἀπολωλότος τῶν μᾶλλον 10
ἰσχυόντων γίνεταί τὰ τῶν δικαίως κεκτημένων, οἱ δὲ
ἐπιπεσόντες ἐρπάζουσιν τε καὶ κτείνουσι καὶ ὑβρίζουσιν
εἰς γυναικας ἀλούσας καὶ παῖδας. καὶ νῦν ἀνέφικται
κατὰ τῶν ἐπιεικῶν τοῖς ἀνόσια δοῶσιν ὁδὸς εὐρεῖα
καὶ κλισιάδες μεγάλαι, καὶ τετελίσται οὐδὲν ἔτι. 15
3. τὸν μὲν οὖν | Ἐκτορα τῆς Τροίας ἤδη τις ἐκά- R 508

15 Her. IX 9, 9

5 φατρία ἡ συγγένεια, τὸ σύνταγμα καὶ τὸ γ^{ον} μέρος τῆς
φυλῆς, λαμβάνεται δὲ ἐπὶ κακοῦ, οἷον ἐν συμφωνίᾳ ἐπὶ πράξεσι
φασίαις B² rubr 15 κλισιάδες αἱ δίπτυχοι θύραι, κλισίαί
δὲ αἱ στρατιωτικαὶ σκηναὶ B² rubr

1 δ' οὖν] γρ γοῦν in marg Mor | γρ τῆς γῆς in marg Mor
2 οὐκ ἔτ' IMo 3 βιωτὸν inser B² | γρ βελτίστῳ IM γενναίῳ
in marg Mo | τε inser I³ om B | ζῆν εὖ Mor, γρ εὖ ζῆν in
marg 4 μὲν οὖν B 5 τε om I | φατρίαι edd, γρ φατρίαί
in marg Mor 6 post κωλυταὶ rasura 1—2 litt I 7 τοῦτο
inser I² | γράμμασιν M sed σιν m² 8 ἔργων ἀμοίοις πε-
ριέσται La | ἀνθρώπινον La 9 ὧν] ὅταν La | κατασείεται
Mor, γρ κατασείονται in marg | τέλχη C sed γρ ἔρη m, M
ἔρη B et in ras I² 10 μᾶλλον ἰσχυόντων Mor, γρ ἰσχυο-
τέρων in marg 11 γίνεταί CA edd 13 ἡνέφικται edd

λεσεν ἀστραβῇ κίονα ὀρθῶς προσειπών. πεσόντος
 γὰρ ἐπὶ σαθροῦ τὸ ἴλιον εἰστήκει καὶ αὐτίκα ἔμελλε
 κείσεσθαι μετὰ τοῦ Ἑκτορος. νυνὶ δὲ οὐ μιᾶς περὶ
 τὸν Ἑλλήσποντον πόλεως οὐδέ γε ἔθνους ἑνὸς ἀνατέ-
 5 τραπται κίων, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τῶν ἀπογόνων Αἰνείου, τὸ
 δέ ἐστι γῆς ὃ τι κάλλιστον καὶ θαλάττης, ἐπ' οὐδενὸς
 ἰσχυροῦ βέβηκεν. ἀλλ' ἔστι καὶ τῶν οὐ σφόδρα βιαίων
 πνευμάτων κατασεῖσαι, τῶν μὲν ἔνδοθεν πονηρὰ λυ-
 μαινομένων, τῶν δὲ σὺν ὀπλοῖς ἔξωθεν ἐπιόντων τε
 10 καὶ ἐχόντων.

4. Τίνα μέντοι, τίνα θεῶν αἰτιατέον; ἢ πάντας
 ὁμοίως ἐκλιπόντας φρουρὰν ἦν ὤφειλον τῇ γενναίᾳ
 κεφαλῇ ἀντὶ πολλῶν μὲν ἱερείων, πολλῶν δὲ εὐχῶν,
 μυρίων δὲ ἀρωμάτων, πολλοῦ δὲ αἵματος τοῦ μὲν
 15 νυκτός, τοῦ δ' ἐν ἡμέρᾳ χυθέντος; οὐ γὰρ τοὺς μὲν
 εὐώχει, τοὺς δὲ ὑπερέβαινε, ὥσπερ ὁ Αἰτωλὸς ἐκεῖνος
 τὴν Ἀρτεμιν ἐν καρπῶν συλλογῇ, ἀλλ' ὅσους οἱ ποιη-
 τὰι παρέδοσαν, πατέρας τε καὶ παῖδας, θεοὺς τε καὶ
 θεάς, ἄρχοντάς τε καὶ ἀρχομένους, ἅπανσιν ἔσπενδέ τε

1 Pind. Ol. II 89 sq. 16 Il. ι 533 sq. cf. III 338, 24 R

1 τοῦτο ἐκ τοῦ Πινδάρου εἰληφε. φησὶ γὰρ περὶ Ἀχιλλέως·
 δς Ἑκτορ' ἔσφαλε Τροίᾳς ἄμαχον ἀστραβῇ κίονα B²

1 ἀκλινῇ rubr. supra ἀστραβῇ B | ὀνομάσας rubr. supra
 προσειπών B 3 νῦν V Mor (sed γρ νυνὶ in marg) | ὅν I sed
 γρ μικρᾶς
 ν in ras plurium litt m² οὐ μιᾶς C sed γρ μικρᾶς m οὐ μι-
 κρᾶς B οὐδεμιᾶς La 4 γε om Mor, sed γρ γε in marg 6 ὅτι
 IBM Mo 8 ἔνδοξ B 10 ὀχούτων coni Mor 11 αἰτητέον
 Mor | ἡ Boisson. Georg. Pachym. p. 146 not. 4 12 ἐκλιπόντας
 ὁμοίως B | ἦν περ B | ὤφειλον τηρεῖν PBM Mor τηρεῖν in marg
 add I^s, del Re 16 δ' Re 19 ἅπανσιν om Mor

καὶ τοὺς ἀπάντων ἐνεπίμπλη βωμοὺς ἄρνων καὶ βοῶν.
 5. ὥστε ἔρωγε πολλαίς ἐνεθυμήθην, ὅτι οὐδὲν ἂν
 δέοι τῷδε τῷ ἀνδρὶ τάχους τε ἵππων καὶ τοξοτῶν
 τέχνης καὶ ὀπλιτῶν ἀλκῆς καὶ δέκα μυριάδων, ἀλλ'
 ἔχων ἄμφ' αὐτὸν τοὺς θεούς, ὀλίγην στρατιὰν μέγα 5
 δυναμένην, ὁφθεὶς τοῖς ἐναντίοις πείσει γενέσθαι
 γυμνοῦς. 6. ἤλπιζον δὲ καὶ σκηπτοὺς καὶ προσητῆρας
 καὶ τὰ ἄλλα βέλη τὰ τῶν κρείττωνων καταβήσεσθαι
 ἐπὶ Πέρσας, οἱ δὲ οὕτως ἄρα ἦσαν δίκαιοι, ὥστε
 πολλῇ μὲν ἐστιαθέντες κνίσσῃ, λαμπρὰ δὲ ὑποσχόμενοι 10
 καὶ τῶν γε πρώτων οὐ φθονήσαντες τελευτῶντες τὰ
 τε ἄλλα | συνέχεαν καὶ αὐτοῦ προσαπεστέρευσαν R 509
 ἀλιέων μιμησάμενοι δέλεαρ καὶ δι' Ἀσυρίων κεκρατη-
 μένων ἐπὶ θάνατον ἐλκύσαντες. 7. ἀμείνων ἄρα ἦν ὁ
 λογισμὸς ὁ τέως καταγελῶμενος, ὃς πόλεμον ὑμῖν ἄρα- 15

15 λογισμός· κινήσεις ψυχῆς περὶ τι καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῇ
 διανοίᾳ ἀνελθὼν νόημα B² | ἐνδικώτατα (corr ἐνδικώτερον), βέ-
 βηλε, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ὄντως εὐσεβέστατος, ἔπραξεν ἢ
 ὁ παρὰ σοὶ ὑμνοῦμενος ἀσεβέστατος C^f ληρεῖς, φλυναρεῖς, φληνα-
 φεῖς, ματαιόφ[ρων] A²

1 ἐνεπίμπλη V sed in marg m. rec. ἐνεπίπλη, ἐπεὶ καὶ
 ἐμπύπλησιν ἔρεῖς (cf. ad p. 258, 13), A sed η in α corr m. rec.
 ἐνεπίμπλει UM ἐπλήρου Mor | ἄρνων τε καὶ B 3 τάνδρῃ
 U 5 αὐτὸν V | στρατεῖαν La sed στρατιὰν suprascr m²
 στρατεία in marg Mo 8 τάλλα BM | τὰ om VBM 9 περὶ
 Mo 10 κνίσσῃ CA κνίσσῃ La | ὑποσχημένοι V et cum γο
 supra ὑποσχόμενοι M² 11 τελευτῶντες inser B² 12 αὐτοῦ
 P γο αὐτὸν in marg Mor 13 ἀσυρίων La cf. ad t. I 455, 12
 14 ὁ inserui ex A (in quo tamen erasum) et B cum Cobeto
 Mnem. II 404. V 130 (Coll. 110) 15 λοιμὸς (quo Constantius
 notaretur) Cobet l. l. at cf. p. 275, 18 | πόλεμον post ὑμῖν Mor
 om P | ὑμῖν I sed v in ras m² ἡμῖν C sed η corr s, VBM |
 πολὺν ὑμῖν ἀράμενος P

LIBANIUS ed. Foerster II.

14

μενος πολύν τε καὶ σφοδρὸν καὶ ἄπαιστον ἔσβεσε
 μὲν πῦρ ἱερὸν, ἐπέσχε δὲ θνσιῶν ἡδονήν, βωμοὺς δὲ
 ἐφῆκε λακτίζουσιν ἀνατρέπειν, ἱερὰ δὲ καὶ νεῶς τοὺς
 μὲν ἔκλεισε, τοὺς δὲ κατέσκαψε, τοὺς δὲ βεβήλους
 5 ἀποφήνας πόρνοις ἐνοικεῖν ἔδωκε, ξύμπασαν δὲ τὴν
 περὶ ὑμᾶς διατριβὴν καταλύσας νεκροῦ τινος θήκην
 R 510 εἰς τὸν ὑμέτερον ἐγκατέστησε κλῆρον. 8. | ἀλλ'
 ὅμως οὗτος ὁ Σαλμωνεὺς ἢ Λυκοῦργος καὶ πρὸς γε
 ἔτι Μελιτίδης, οὐδὲ γὰρ νοῦ μετεῖχεν οὐδὲ πολὺ βελ-
 10 τίων τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἦν ἢ τῶν πηλίνων, τεσσα-
 ράκοντα ἔτη κατέσχευεν ἦν ἐλωβάτο γῆν καὶ μόλις ποτὲ
 ἀπῆλθε νόσῳ. 9. ὁ δὲ γε ἱεροὺς ἀνανεωσάμενος νό-
 μους καὶ τὰ καλὰ ἀντὶ τῶν κακῶν εἰς τάξιν ἀγαγών,
 ἐρείρας μὲν ὑμετέρους οἴκους, στήσας δὲ βωμούς,
 15 ἱερῶν δὲ γένη συγκαλέσας ἐν σκότῳ κρυπτόμενα, λεί-
 ψανα δὲ ἀγαλμάτων ἐπανορθώσας, θύσας δὲ ἀγέλας,
 θύσας δὲ ποίμνια, τὰ μὲν ἔξω, τὰ δὲ ἔνδον, τὰ μὲν

3 Aesch. Ag. 384 6 Io. Chrys. or. de S. Babyl. contra
 Iul. II p. 551sq. Socr. III 18. 11 Amm. XXI 15, 3
 10 Arist. Ran. 538.

1 σίγα βέβηλε σκαιὸν ἐκπτύων ὕθλον A οἷα ληρεῖς ἀθλιώ-
 τατε (καὶ ματαιόφρον add V)AV

1 τε om P Mor 2 βωμοὺς I sed οὐς in ras m² 3 ἀφῆκε
 A sed α ex ε corr f, B γο ἀφῆκα in marg Mor | δὲ om B
 6 ὑμᾶς I sed ὁ in ras m² ἡμᾶς VMB sed in hoc ὁ suprascr
 m², et conī Mor | τινος C sed ος in ras ex α corr f, et Mor
 τιν cum rasura 2 litt U τινὰ reliqui libri | θήκην e φήμην corr
 A² et Re φήμην reliqui libri Mor 7 εἰς del A | ὁ in ὑμέ-
 τερον in ras P²I²M ἡμέτερον V et conī Mor Gasda 8 γ'
 PU Re 9 μελιτι'δης cum rasura 1 litt U | οὐδὲν CA sed
 in utroque v erasum | γο μετείληχε in marg M 13 εἰς τὴν
 τάξιν Re 14 ἡμετέρους V et conī Gasda 15 ἱερῶν I sed
 ἐ in ras m²

ἐν νυξί, τὰ δὲ ὑφ' ἡλίου, πάντα δὲ τὸν αὐτοῦ βίον
ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀρτήσας χειρῶν, μικρὸν μὲν χρόνον
ἐν <τῷ> μικροτέρῳ σχήματι βασιλείας, πολὺ δὲ βραχύ-
τερον ἐν τῷ μέλῳ φανείς ὥχeto γεύσας μὲν ἀγαθῶν
τὴν οἰκουμένην, κορέσαι δὲ οὐκ ἀρκέσας. 10. ἀλλὰ | 5
πεπόνθαμεν, οἷον εἰ τῷ φοίνικι τῷ ὄρνιθι παρέστη R 511
διὰ πάσης μὲν τῆς γῆς ἐκτεῖναι τὴν πτῆσιν, στήναι
δὲ μηδαμοῦ μήτε ἀγρῶν μήτε ἄστεων. ἀμυδρὰ γὰρ
οὕτως ἂν ἐγένετο τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῦ ὄρνιθος ὄψις.
καὶ νῦν ἦν οὗτος ἀπέδωκεν εὐδαιμονίαν ὥσπερ ὑπό- 10
πτερος διέδραμεν οὐκ ἀνασχομένη ῥιζωθῆναι τῆς, οἶμαι,
κακίας ἀναμαχεσαμένης τὴν ἥτιαν. 11. ὥς πολὺ γε
ἦν κορυφώτερον ἐν τοῖς χείροσι μένειν ἀπείρους ὄντας
ἀρμονίας βασιλικῆς ἢ μεταρρυνέντας ἐπὶ τὰ ἀμείνω τοῦ
βίου πάλιν ἐπὶ τὰ πρόσθεν ἀπενεχθῆναι, καθάπερ 15
ναῦν ἀναχθεῖσαν μὲν ἐξ ἀλιμένων χωρίων, αὐθις δὲ
ἐναντίῳ πνεύματι πεμφθεῖσαν ἐπὶ τὰς πέτρας, ὥστε
καὶ περιρραγῆναι. 12. τὸ δὲ μηδὲ διὰ χρόνου γενέ-
σθαι τὴν ἐπάνοδον τῶν κακῶν, ἀλλ' ὥσπερ παρακύψα-
σαν τὴν ἀγαθὴν τύχην εὐθὺς οἴχεσθαι φεύγουσαν, 20
Ἡράκλεις, ὥς πικρὸν τε καὶ πικρῶν τινῶν δαιμόνων.
λειμῶν τις οὗτος ἀνθήσας παραχοῆμα κατεργούη.

8 Plat. Epi. p. 985 Bonm

1 δ' U et in ras I² | τῶν Mo | αὐτοῦ P sed ' in ras m³
αὐτοῦ M αὐτοῦ V 2 μικρὸν — 4 φανείς in marg La
3 τῷ inserui e La suasore Re | μικροτέρῳ I sed ἐρ in ras m²
μικροτάτω U 6 οἶονε La | πάρεστι Mor, γε παρέστη in marg
γε πτήσις
8 γε μηδαμῇ Mor | ἀστέων VI 9 ὄρνιθος ὄψις I sed ος
ὄψ in ras m² 11 ἀπέδραμεν Sintenis 14 μεταρρυνέντος? |
ἀμείνω V 17 πεμφθεῖσαν corruptum videtur ῥιζωθῖσαν
Cobet Mnem. V 130 (Coll. 110) num ἐγγριμφοθεῖσαν? 18 δια-
χρόνου V 21 πικρὸν τινῶν Mo | γε δαιτυμόνων in marg Mor
22 γε οὕτως in marg Mor | κατεργούη I sed κατ in ras m³

13. Καίτοι ἔγωγε τοὺς μὲν τικτομένους μακαρίους ἀπεκάλουν, ἐν οἷῳ δὴ χρόνῳ σπαρέντες ἤλθον εἰς φῶς, τοὺς δ' αὖ γεγηρακότας ἤλέουν ἐν βορβόρῳ
 R 512 τε βεβιωκότας πλήθος τε | ἐτῶν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν
 5 καλῶν ἀνηλωκότας, πλὴν ὅσον καὶ οἶδε σκιρτήσαντές τε ἐν γήρᾳ καὶ χορεύσαντες ἔμελλον ἀπέρχεσθαι. κακοδαίμονες δὲ ἄρα ὄντες ἐλάνθανον οἱ γεννώμενοι πρὸς τέλματά τε ἤξοντες καὶ νοσήσουσαν τὴν γῆν.
- 10 14. Ὡ γλυκείας ἀκοῆς, ἣν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἡ φήμη φέρουσα τὰς πόλεις εὐφραίνει, μάχας καὶ τροπαια καὶ Ῥῆνον πλεόμενον καὶ φόνον Κελτῶν καὶ αἰχμαλώτους λαμβανομένους, τοὺς δὲ πρὶν Ῥωμαίων ἀλόντας ἀποδιδομένους καὶ φόρους ἐκ πολεμίων καὶ τὰ κεκλιμένα
 15 ἀνιστάμενα καὶ δαίμονός τινος ἔργα καὶ ἀρετὴν ἀπαγγέλλουσα. 15. Ὡ τῶν δευτέρων θαυμασιωτέρων, ὁδοῦ τε ἐκείνης διὰ τῶν ἐσχάτων καὶ δρόμου λανθάνοντος καὶ ὀπλιτῶν ἔξ φοβούντων δισμυρίους καὶ πάντων μὲν ἐπ' αὐτὸν ὀπλιζομένων, ἀμαχεὶ δὲ τοῦ
 20 πολέμου τεθέντος. Ὡ τῶν λόγῳ δηλουμένων, Ὡ τῶν

2 ὅτῳ Mor 5 ἀναλωκότας I | οἶδε A et in οἶδε corr C^f
 οἶδε Mo 6 τε om V Mor | καὶ χορεύσαντες om Mor | ἀπέρχεσθαι scripsi coll. I 140, 3 et 148, 13 πορεύεσθαι libri edd
 7 ἐλάνθανον ὄντες V | γενώμενοι UI 8 τέλματα supra τέλματα in marg C^m τέλματα B sed ρ in ras | ἤξοντες I sed ντες in ras m² ἤξον cum rasura 2 litt U ἤξουσι M, sed γρ ἤξοντες in marg | νοσήσαν Mor 11 εὐφραίνειν CAPMo εὐφρανε UIBM εὐφρανε Mor sed in marg γρ εὐφραίνει 13 ἀλόντας I sed ὄν in ras m² | ἀποδιδομένους Mo 15 τε post ἔργα inser M | ἀπαγγέλλουσα A sed ἀ m² ἐπαγγέλλουσα Ia ἐπαγγέλουσα Mo 19 αὐτὸν ex αὐτῶν corr U αὐτῶν M 20 τεθέντος corruptum videtur κριθέντος Cobet Mnem. V 131 (Coll. 111) λυθέντος praetulerim | τῶν (1) C sed ν ex ι corr m

πείρα δεικνυμένων. 16. βασιλεὺς ἐξέπληξε λόγον
 γραφῇ περὶ Βόσπορον ἄνδρα τὸν ὑπὸ ἀμαθίας φά-
 σκοντα Διογένη μιμεῖσθαι τὸν ἐκ Σινώπης, ὅντα δὲ
 πλὴν ἀναιδείας οὐδέν. βασιλεὺς ἐπέσταλκε σὺν ἀμη-
 χάνῳ κάλλει καὶ περιστάμεθα τὰς ἐπιστολάς. 17. χω- 5
 ρεῖ παρὰ | τὴν μητέρα τῶν θεῶν εἰς Φρυγίαν. R 513
 ἔπειτα ἐκεῖ τι παρ' αὐτῆς ἀκούσας ἐπείγεται. εἴτα ἐκ
 Κιλικίας σχολῇ πορεύεται δοκοῦν καὶ τοῦτο τῷ Διό-
 ῃκεν εἰς τὴν μεγάλην τὴν Ἀντιόχου πόλιν ἢ εἰ βούλει
 γε, Ἀλεξάνδρου τοῦ φίλου τε αὐτῷ καὶ οὐκ ἔδωτος 10
 καθεύδειν, ὥσπερ δὴ τινα στρατηγὸν στρατηγὸς Ἀθη-
 ναῖος Ἀθηναῖον. 18. οὗ δὴ μυρία μὲν δικαζόμεναι
 δίκαι, πολλῶν δὲ θέσεις νόμων, βιβλίων δὲ συγγραφαὶ
 βοηθοῦντων θεοῖς, δρόμοι δὲ εἰς τεμένη τὰ μὲν ἐν
 τῇ πόλει, τὰ δὲ πρὸ αὐτῆς ἐν γηλόφοις, τὰ δὲ ἐν 15
 ἄκροις ὄρεσι. καὶ οὐδὲν οὕτω χαλεπὸν οὐδὲ δύσβατον,
 ὃ μὴ λείον ἐδόκει νεῶν ἔχον ἢ πρότερόν γε ἐσχηκός.

1 Iulian. or. (VII) πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς
 κυνιστέον p. 204sq. Eunap. fr. 18. cf. or. XVIII § 157 p. 304, 17sq.

11 Plut. Them. 3, 3 13 cf. or. XVIII p. 581, 17sq. R. Iul.
 ep. 79. Theoph. chron. I p. 52, 4sq. ed. de Boor.

11 Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους θαυμάως τὸ πρῶτον βιούς,
 ἐπειδὴ Περικλῆν εἶδε τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νενικηκότα, λαμ-
 πρῶς τε διηγέσθαι καὶ βίον σπουδαῖον ἀναλαβὼν θαυμαστός τε
 γέγονε καὶ τὴν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν νενίκηκεν P²I²B²

1 ἐξέπληξε Mor γρ ἐπέπληξε in marg 2 ὅπ' Re
 5 καὶ — ἐπιστολάς citavit Thom. M. p. 311, 12 μὴ εἴπης περι-
 ῖσταμαι τὸν δεῖνα· πῶς γὰρ ἂν ὁ εἰς τινα περιστάει; ἀλλὰ
 περιεστάμεθα. Αἰβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ κτλ. 7 τί V
 8 καὶ om Mor sed γρ καὶ in marg 13 τὲ P sed δὲ (2) suprascr
 m^s, MMo edd 14 τε P sed δὲ suprascr m^s, edd 15 πρὸ
 αὐτῆς om P Mor | δ' Re 16 οὐδὲ] γρ καὶ in marg Mor
 17 νεῶν in ras P^s | γ' AUIBM

πυνθανόμενοι δὲ οἱ μέχρι τῶν τερμάτων Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης, ὡς ἐρρωμένως ἄπτοιτο τῶν ἱερῶν ὁ βασιλεύς, μικρὰ μὲν ἐχρῶντο ταῖς οἰκίαις, ἐν ἱεροῖς δὲ διητῶντο.

- 5 19. Ἐδει τότε, ὦ φίλτατε, μὴ ἀπώσασθαι τὴν Περσικὴν πρεσβείαν σπονδὰς τε αἰτοῦσαν καὶ στέρεχουσαν
 R 514 οἷς | γνώης. ἀλλὰ σου τὰ παθήματα τῆς πρὸς τῷ
 Τύρρητι γῆς ἀνθεῖλκε τὴν γνώμην δεδηωμένης τε καὶ
 ἐρημωθείσης καὶ πολλὰς ἐμβολὰς ἀνασχομένης, ὧν
 10 ἐκάστη τὸν τῇδε πλοῦτον ἐκείσε μετήνεγκεν. ὧν γὰρ
 ὥσπερ εἰ προδοσίαν εἶναι μὴ λαβεῖν δίκας ἡσύχιας
 ἐπιθυμοῦντα. 20. ἀλλ' ἰδοῦ, τὸ δαιμόνιον ἀντέκρουσε.
 μᾶλλον δὲ δίκας μὲν ἐπράξω παριούσας μεγέθει τὰ
 ἀδικήματα. γῆ ἦν Ἀσυρίων, τὸ κάλλιστον ὧν Μῆδοι
 15 κέκτηνται, φοίνιξι μεγάλους δένδρων τε ἐτέρων παντο-
 δαποῖς εἶδεσι σκιερὰ, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον αὐτοῖς,
 ὡς ἂν ὀχυρωτάτη, φρουροῦσα, βασιλείων τε λαμπρῶν
 ἐντοκοδομημένων κάπρων τε καὶ ἐλάφων καὶ ὅποσα
 θήρα δίδωσιν, ἐν χώροις τετειχισμένοις πεφυλαγμένων
 20 φρουρίων τε κρειτόνων πολεμίας χειρὸς εἰς ἄερα
 μέσον ἡρμένων ἀγρῶν τε παρισουμένων ἄστεσι τῆς τε
 ἄλλης εὐδαιμονίας διαφερόντως ἀνθούσης. 21. τούτοις

1 τε om V 2 γρ ἐρρωμένων in marg Mor | ὁ eras I om

P Mor | βασιλεύς. καὶ μικρὰ Mor 6 στέρεχουσαν Mo 7 ἀλλὰ
 σοῦ Re 10 ἐκείσε in ras 3 litt P³ γρ ἐκείθεν in marg Mor

11 ὥσπερ Mor 12 ἐπιθυμοῦντας Mor γρ ἐπιθυμοῦντα in
 marg 13 δίκας μὲν P sed ας μὲν in ras m³ γρ δίκας ἐπράξω
 in marg Mor | ἐπράξω P sed spir. et ω in ras m³ et post ε
 ras 1 litt ἐπράξε Mor | παριούσας Mo 14 οὖν Mo | Ἀσυρίων
 cf. ad I 455, 12 16 γρ σκιερῶν in marg Mor 17 ὧσάν IB
 19 ante τετειχισμένοις ras 2 litt P, εὑ inser I² et coni Mor
 21 μέσον ἡρμένων P sed ον et μένων in ras m³ γρ ἐρηρουμε-
 νων in marg Mor | ἄστεσι in ras P³ γρ ἄλσεσι in marg Mor

δὴ προσπεσὼν οὕτως ἐπέκλυσέ τε καὶ κατέσυρε γελῶν
 τε ἄμα καὶ παρέχων τοῖς στρατιώταις κωμάζειν, ὥστε
 ἀποικίας εἰς αὐτὴν δέοιunt' ἂν Μῆδοι καὶ οὐδὲ ἀνδρὸς
 γενεὰ τὸ πτώμα ἀνορθῶσαι. καὶ μὴν ὄχθης τε ἀνά-
 βασις ἀπιστουμένη νυκτομαχία τε ὄχλον ὅτι πλείστον 5
 κατενεγκοῦσα Περσῶν τρόμος τε ἐγκείμενος τοῖς μέ-
 λεσι καὶ τὸ πρόρωθεν ὄρᾱν φθειρομένην τὴν γῆν σὺν
 ἀτολίᾳ, ταυτὶ | μὲν τῆς δίκης ἦν ἐπετίθεται. R 515

22. Απόδος δὴ ἡμῖν, ὦ θεῶν ὕπατε, τὸν ὁμῶννυμόν,
 ὃς πλείστα δὴ σε ἐκάλεσεν ἐν ἔτει ἀρχομένῳ. τοῦ δὲ 10
 ὁμόζυγος καὶ γέροντός περ ὄντος τὸν ἐνιαυτόν. ὁ δὲ †
 ἐν μέσῳ κατέδυν. καὶ ὁ μὲν ἔκειτο, ἡμεῖς δὲ ἐν Λάφρῃ
 τὰς Νύμφας ἐθεραπεύομεν ὀρχήσει τε καὶ ταῖς ἄλλαις
 χάρισιν εἰδότες ὧν ἐπεπόνθειμεν οὐδέν.

23. Τίς ἄρα λόγῃν ἐκείνην ἐχάλευσε τοσοῦτον 15
 δυνησομένην; τίς ἐπήγαγε δαίμων τῷ βασιλεῖ θρασύν

11 cf. p. 43, 10

11 ἀπέδωκας αὐτῷ δηλονότι. ἔθος ἦν παλαιὸν τοῖς Ῥωμαί-
 οῖς κατ' ἐνιαυτὸν δύο προβάλλεσθαι ὑπάτους, ἕνα μὲν ἐκ τῆς
 βουλῆς, τὸν δὲ ἕτερον ἐκ τοῦ δήμου, ὧν ὁ μὲν ἦρχε τῶν στρα-
 τευμάτων, ὁ δὲ τὰ τῆς πόλεως διώκει πράγματα. ἐλθόντι δὲ εἰς
 βασιλείαν τῷ Ἰουλιανῷ ἔδοξε τὸν παλαιὸν διατηροῦσαι νόμον, καὶ
 ἑαυτὸν μὲν ἀνέδειξεν ὑπάτον, συμπαρέξευξε δὲ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον
 ὁμόζυγα τιμῶν δηλονότι τὴν ἀρχαίαν καὶ ἔννομον Ἑλληνικὴν
 συνήθειαν. φησὶν οὖν ἐνταῦθα, ὅτι τῷ μὲν ὁμόζυγι γέροντι
 ὄντι ἀπέδωκας ἐκπληρωθῆναι τὸν ἐνιαυτόν, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν
 κατέδυσας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χρόνου, ὦ Ζεῦ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν
 γῇ πεφονευμένον. οὕτω δὲ εἶπεν ὡς λίαν σχετιάζων ὑπὲρ ἐκεί-
 νου B²

1 οὗτος Mor, γε οὕτως in marg 2 ὥστ' Re 3 ἀποι-
 κίαν ILa | ἂν οἱ Μῆδοι Mor 4 γενεᾷ M | ἀνορθῶσαι P sed o
 et acutus supra ω et αι in ras m³ et accentus supra o erasus

ἀνορθῶσαι M 9 δὲ UMo Re 10 τοῦδε U | δ' Re
 | excidisse verba εἰς ἐκβαίνειν vel συμπληροῦσθαι coni Re,
 ἐπλήρωσας ego | περ ὄντος in marg add Mo²

ἰππέα; τίς κατηύθυνεν ἐπὶ τὰ πλεονὰ τὴν αἰχμήν; ἢ
δαίμων μὲν οὐδείς, προθυμία δὲ σφοδρὰ καταναγκά-
ζουσα περιτρέχειν τε καὶ ἐξοτρύνειν στρατιὰν ἀργὸν
εἰωθυῖάν τε καθεύδειν καὶ τραυμάτων ἄπειρον τὴν
5 πολλήν; ἀλλ' ὁ μὲν οὕτως ἡμέλει τοῦ σώματος, Ἄφρο-
R 516 δίτη | δὲ ὅπως οὐκ ἐξήρπασεν οὐδὲ Ἀθηνᾶ, θαῦμα
ἂν εἴη. 24. καίτοι παλαιάς γε βοηθείας αὐτῶν ἐμι-
μοῦντο ἄν, ὧν ἡ μὲν Μενέλεων ἐξέσωσεν, ἡ δὲ Πάριον,
ἄνδρα ἡδικοκίοντα καὶ προσηκόντως ἀγχόμενον. τίς
10 ποτε ἄρα τότε ἦν ἐν οὐρανῷ λόγος; τίς Ἄρεος ἀνέστη
κατήγορος, ὥσπερ πρότερον ὁ Ποσειδῶν, φερομένου
μὲν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔτι ἔμπνου τοῦ βεβλημένου, τῆς
στρατιᾶς δὲ οἰωγῇ διαχρωμένης, τῶν ὅπλων δὲ αὐ-
τοῖς τὰς χεῖρας ἐκφευγόντων, ὥσπερ ἐν τῷ Σικελικῷ
15 πορθμῷ τὰς τῶν Ὀδυσσέως ἐταίρων αἱ κῶπαι; 25. θρη-
νος ἦν τότε Μουσῶν, θρηνος ἦν ἐν Βοιωτίᾳ καὶ
Θράκῃ καὶ τοῖς φίλοις ὄρεσι θρηνουσῶν, οἶμαι, γῆν

7 Pl. δ 128 sq. 8 Pl. γ 370 sq. 11 cf. IV 402 R sq. 15 Od. μ 203

1 κατεύθυνεν VM 2 σφόδρα VMo 3 τε om I | στρα-
τείαν I sed in στρατιὰν corr m³, La | ἀργὸν C sed ἀργὸν suprascr.
f, P sed ἀργὸν suprascr. m³, UIBMMLa et cum γε in marg
Mor 5 ὁ] ei Gasda 6 οὐδ' VUIB 7 αὐτῶν U
αὐτῶν APVIBMMLa Mor om M 8 Μενέλεων P sed εων
in ras m³ | ἐξ in ἐξέσωσεν del A 10 ἄρα τότε in marg add
Mo² λόγος ἦν τότε ἐν οὐρανῷ P sed numeris suprascriptis verba
in formam textus nostri transposita m³ ἦν ἐν οὐρανῷ τότε
λόγος UIM | Ἄρεος C sed o ex ω corr m² ἄρεως A ἄρεως MLa
edd 11 post κατήγορος ras 10—11 litt M 12 ἔτ' PUILa
edd 13 στρατιᾶς La et in στρατιᾶς corr I | οἰωγῇ I sed
οἶμω in ras m² | διαχρωμένης I sed δια del m³ χρωμένης U sed
ante χ ras 3 litt 14 ἐκφευγόντων scripsi ex UI sed ε (2)
eras ἐκφυγόντων reliqui libri edd 15 τὰς inser M² et in
marg B², in cuius textu lacuna est 2—3 litt | ἐταίρων χεῖρας
Mor 16 ἦν (2) om Mor 17 ὄρεσι V | γῆν τε] καὶ γῆν Re
καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ἕρος Mor

τε καὶ θάλατταν καὶ ἀέρα, εἰς οἷαν ἀνομίαν ἐμπεπτώ-
 κασι, τὰ ἄλλα δέ, ὥς ἂν ἐστερημένα τῆς τῶν βωμῶν
 θοίνης. 26. ὀδυρόμεθα δὴ καὶ ἡμεῖς κατὰ συμμορίας,
 φιλόσοφοι μὲν τὸν τὰ τοῦ Πλάτωνος σφίσι συνδιερευ-
 νώμενον, ῥήτορες δὲ τὸν δεινόν τε εἰπεῖν καὶ εἰπόν- 5
 τος | ἐξετάσαι, οἷς δὲ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ ψή- R 517
 φον δικαίως δεόμεναι, τὸν ἀμείνω τοῦ Ῥαδαμάνθυος
 δικαστήν. 27. ὃ γεωργοὶ κακοδαίμονες, ὥς βορὰ γε
 ὑμεῖς ἔσεσθε τῶν εἰσπράττειν τεταγμένων. ὃ βουλευ-
 τηρίων ἰσχύς καταρρέουσά τε ἤδη καὶ εἰς εἰδωλον 10
 ἀφιξομένη ταχέως. ὃ πόλεων ἄρχοντες, ὥς ἀπολείται
 γε ὑμῖν τὸ ἔργον τοῦ ὀνόματος, ὥσπερ ἐν ταῖς πομ-
 παῖς καὶ ἔσται τὸ ἔρχον ὑπὸ τῷ ἀρχομένῳ, ὃ βοαὶ
 πενήτων ἀδικουμένων, ὥς μάτην γε πρὸς τὸν ἀέρα
 φιφήσεσθε. ὃ λόχοι στρατιωτῶν, οἷς ἀπόλωλε βασιλεὺς 15
 ταῦτά τοις πολλοῖς ἐπὶ στρατείᾳ σιτούμενος. ὃ νόμοι
 δικαίως ἂν Ἀπόλλωνος δόξαντες εἶναι καταπατούμενοι.
 ὃ λόγοι δυνάμιν τε καὶ σθένος ὁμοῦ κτησάμενοι τε
 καὶ ἀποβαλόντες. ὃ χεῖρες ὑπογραφέων τῇ τῆς γλώτ-
 τῆς εὐμουσίᾳ κρατηθεῖσαι. ὃ πτώμα τῆς οἰκονομίας 20

17 Her. I 65

20 Aristid. Mon. in Smyrn. II 10, 15 K

1 θάλασσαν BM 2 ἄλλα ε cum rasuris singularum litt
 ante á et ε U τᾶλλα P (antecedente ras 3 litt) et Mor | τὲ I
 sed τ in ras m², P sed τ in ras m⁴ 3 ὀδυρόμεθα AMoLa
 et. Boiss. Anecd. I 452 ὀδυρόμεθα P Mor | συμμορίαν P Mor
 (γε συμμορίας in marg) 4 μὲν inser I² | τοῦ om V |
 διερευνώμενον M 5 εἰπόντας coni Mor 8 ὃ ut constanter
 in sequentibus UIBMo Mor 9 βουλευτηρίων I sed ων in ras
 m² 10 τε inser P³ 12 γε προπομπαῖς in marg Mor
 16 ταῦτα Mo, ταυτὰ in marg | ἐπιστρατείας Mo στρατείας P
 sed s add m⁸ στρατεία UIBM et γε in marg Mor 17 δόξαν-
 τες in marg add m. rec. V 19 ἀπογραφέων V | γλώττης P
 sed τη m⁸

κοινόν. 28. κατακλυσμός τις οὗτος ἕτερος θέρους μέσον ἢ προσβολή πυρός, ὅποιον ἐν τῇ Φαέθοντος ἡνιοχείᾳ λόγος ἀφθῆναι. μᾶλλον δὲ πολλῶ τουτὶ τὸ
 4 πάθος ἐλεεινότερον. τὸ μὲν γε ἦν ἐρήμην εἶναι τὴν
 R 518 | γῆν, τὸ δὲ νῦν πάσχειν κακῶς ὑπὸ τοῦ χείρονος
 τὸν ἀμείνω πόαν τε ὑπάρχειν ὥσπερ θρέμματι τῇ
 κακίᾳ τὰς πόλεις ἀφθονον, ἐξ ὧν ἂν ἔχοι τρέφεσθαι
 εἰς πιμελήν. 29. ὥσπερ οὖν ἀνθρώπων νοσοῦντι τὴν
 ψυχὴν γέμοντί τε πονηρῶν ἐπιθυμιῶν κρείττον ἀπ-
 10 ἐλθεῖν ἢ ζῆν τυραννουμένου τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βελτίονος
 ὑπὸ τοῦ φαυλοτέρου, οὕτω δὴ καὶ τῇ γῇ μᾶλλον ἂν
 ἐλυσιτέλει κρυφθῆναι συνεχέσιν ὕμβροις ἢ πεπολλῶσθαι
 τε καὶ τρέφειν γένος ἀνθρώπων, ἐν ᾧ κακία μὲν τί-
 μιον, ἀρετὴ δὲ ἄτιμον. 30. ἀναπνεύσατε, Κελτοί. χο-
 15 ρεύσατε, Σκύθαι. παιανίσσατε, Σαυρομάται. ὁ ζυγὸς
 ὑμῖν συντέτριπται καὶ οἱ ἀνχένης ἐλεύθεροι. τοῦτο
 ἦν ἄρα νεὼς Ἀπόλλωνος πυρὶ δαπανώμενος, ἐξέλιπεν
 ὁ θεὸς τὴν γῆν μιᾶνεσθαι μέλλονσαν, τοῦτο σεισμοὶ
 γῆν πᾶσαν δονοῦντες, μελλούσης ἄγγελοι ταραχῆς τε
 20 καὶ ἀκοσμίας.

31. Σὺ μὲν, ὦ βασιλέων ἄριστε, μεγάλα ἐργαζό-

1 cf. IV 185, 18 sq. 14 cf. Ip. 620, 21 R 19 cf. p. 621, 7 sq. R

1 καινόν coni Re | οὗτος ἕτερος restitui e libris exceptis U
 in quo post οὗτος pro ἕτερος est rasura 6 litt, et P qui praebe-
 ut edd, ἕτερος οὗτος sed litteris β et α suprascriptis ordinem
 correxit m^s | θέρους μέσον ante ὅποιον (2) in marg I² om reli-
 qui libri excepto P 3 ἡνιοχία IB | πολλῶ om B 5 χεί-
 ρονος I sed o prius ex ω corr m² 6 θρέμμά τι A sed acutus
 supra α m² θρέμμα cum rasura 2 litt U 13 τε om U
 15 παιωνίσσατε AUB παιονίσσατε M 16 ἡμῖν Mo 17 ἄρα
 Mo 21 γρ μέγιστα in marg Mor

μενος ἐνενοέεις τὸν ἐπαινέτην ἐμὲ καὶ λόγους τοὺς
 ἐσομένους τοῖς πράγμασιν, ἐγὼ δὲ ἥσκουν τὴν διά-
 νοιαν, ὥς μὴ λειψθῆναι τῶν ἔργων, ὥσπερ τις παλαι-
 στής ἐπιμελούμενος τοῦ σώματος πυνθανόμενος ἤξειν
 ἀντίπαλον ἰσχυρόν. ἐγὼ μὲν οὖν λέγω τε καὶ ἐρῶ 5
 καὶ οὐκ ἀδικήσω σιγῇ τὰ ἔργα, ἀκούσονται δὲ ἄλλοι
 μὲν τῶν ἁσμάτων, αὐτὸς δὲ ὁ τὰς νίκας ἀνηρημένος
 τέθαιπται καλὰς καὶ γενναίας ἐλπίδας τῆς οἰκουμένης
 ἐκτεμών. 32. ἐδέξατο πληγὴν Ἀγαμέμνων, ἀλλὰ Μυ-
 κήνης βασιλεύς, Κρεσφόντης, ἀλλὰ Μεσσήνης, Κόδρος, 10
 ἀλλὰ χορημῶ πειθόμενος, Αἴας, ἀλλὰ μικρόψυχος στρα-
 τηγός, Ἀχιλλεύς, ἀλλ' ἥττων ἀφροδισίων καὶ θυμοῦ
 καὶ ἄλλως | ταραχώδης, Κῦρος, ἀλλ' ὄντων νύκτων, R 519
 Καμβύσης, ἀλλὰ μαινόμενος. Ἀλέξανδρος ἔθνησκεν,
 ἀλλ' οὐκ ἐχθροῦ χειρὶ, καὶ ἅμα ἄνθρωπος δοὺς ἂν 15
 ἀφορμὴν κατηγύροις. ὁ δὲ ἐξ ἐσπέρας μέχρις ἀνίσχοντος
 ἡλίου κρατῶν, ψυχὴν δὲ ἔχων μεστὴν ἀρετῆς, νέος δὲ
 καὶ οὐκ ὢν πατὴρ ὑπ' Ἀχαιμενίδου τινὸς κατενήμεται.

9 Il. β 569

10 Lyc. c. Leocr. § 84 sq.

14 Her. III 30 sq.

2 ἐπομένους Mor, γρ ἐσομένους in marg | τὴν διάνοιαν
 ἥσκουν P Mor 6 ἀδικήσωσι γῇ Mo 8 καλὰς γε καὶ M
 9 μυκητῶν e μυκήνης corr A²I², La edd 10 μεσσήνης P sed
 σ alterum add m² μεσσήνης VUIBMo Mor 11 γρ μικρόψυχος
 in marg Mor 12 ἥττων C sed τ suprapos. f ἥ των U
 15 ἂν inser I²M² om UB 16 ἀφορμὴν restitui e libris
 excepto P qui ἀφορμὴν supra ἀφορμὰς habet m², et I qui
 ἀφορμὰς supra ἀφορμὴν habet m² ἀφορμὰς edd, sed γρ
 ἀφορμὴν in marg Mor | δ' Re | μέχρι V 17 δὲ P² supra τε
 quod est in ras m² τε edd | ἀρετῶν PM edd 18 ἐν Mo,
 ὢν in marg 18 ὑπ' — κατενήμεται citavit Thom. M. p. 287,
 20 s. v. τοὺς Πέρσας οἱ ὕστερον καὶ Μήδους καὶ Ἀρσакίδας
 καὶ Ἀχαιμενίδας λέγουσι. Αἰβάνιος ἐν τῇ εἰς Ἰουλιανὸν μονοφά-
 ῖα ὑπ' κτλ., cuius verba exscripsit scholiasta codicis B | ἀχαιμενίδου
 M, in marg γρ Ἀχαιμενίδου ἀχαιμαινίδου I sed α in ras m²

33. ἀκούσας ἀνέβλεπον εἰς οὐρανὸν ψεκάδας αἵματι
 συμμιγείς ἀναμένων, οἷας ἀφῆκεν ἐπὶ Σαρπηδόνι Ζεὺς,
 οὐ μὴν εἶδον. ἴσως μέντοι ἀφῆκεν ἐπὶ τῷ νεκρῷ,
 τοὺς δὲ πολλοὺς ἔλαθεν, ἅτ' ἐν μάχῃ καὶ κοριορτῷ
 5 καὶ αἵματι τῷ ἀπὸ τῶν φόνων.

34. Ὡς νεῶν καὶ ἱερῶν καὶ ἀγάλματα βασιλείων ἐξε-
 λαυνόμενα. ὁ μὲν ὑμᾶς ἰδρύσατο μάρτυρας ἐγγύθεν
 ἐσομένους τῶν αὐτῷ πραττομένων, ὑπὸ δὲ τῶν ἀτίμως
 ἐκβέβλησθε ἐπιλεγόντων, ὥς καθαίρουσιν τὸν χῶρον.
 10 ὧς πολλὰ συγκινήσας ἐπὶ σαντιῷ δάκρυα οὐκ ἐπ' ἡματι
 κατὰ τὸ ἔπος ὀλοφυρμοῦ τυχών, ἀλλ' ἐν τῷ πένθει
 κατέχων ἀνθρώπους καὶ κατασχίσων γε, ὅφρ' ἂν
 ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ. 35. σοῦ
 R 520 τις ἤδη τὴν τελευτὴν ἀγγέλλας | αὐτοῦ λίθοις κατε-
 15 χώσθη, καθάπερ αὐτόχειρ γεγονὼς ἢ ὥς ἀδύνατά γε
 ἀγγέλλων, ὥσπερ ἂν εἰ ἔφασκε τῶν θεῶν τινα τεθνάναι.
 παιδὸς μὲν ἤδη τις τάφον ἀδακρυτὶ παρῆλθε, πρὸς
 δὲ σὴν ὅστις τείνει τὸν ὀφθαλμὸν εἰκόνα, πηγὰι δα-
 κρύων εὐθὺς τῶν μὲν παῖδα, τῶν δὲ πατέρα καλούν-
 20 των, κοινῇ δὲ ἀπάντων φύλακα.

2 II. π 459 sq. 10 II. τ 229 12 Plat. Phaedr. p. 264 D.
 Anth. Pal. VII 153, 2. Cert. Hom. et Hes. 255 p. 447, 1 ed. Rzach
 (Hes. Lips. 1902).

1 „num ἂ ἀκούσας aut ἂ ἐγὼ ἀκούσας“ Re | ψεκάδας C
 sed ε ex α corr p, A sed ε ex α corr m², I sed ε in ras m²
 4 πολλοὺς C sed οὐς in ras ut videtur ex ωi corr s | ἅτε P
 edd 5 τῷ e τὸ corr M² 6 et 10 ὧ BMoI sed in hoc in
 ὧ corr m⁵ 8 post τῶν vocem probrosam velut πόρωνων Re,
 ἀθέων Cobet Mnem. V 131 (= Coll. 111) excidisse coniecerunt,
 id quod improbavit Boissonadius Pachym. p. 236, 3 9 γε
 ἐκβέβληται in marg Mor 14 ἀγγέλλας ἤδη τὴν τελευτὴν PU
 Mor 16 ἀγγέλλων C sed λ secundum suprap. f, PU | post εἰ
 rasura 3 litt P εἴ τις U edd 17 ἀδακρυτὶ C sed α secun-
 dum in ras f 18 δὲ σὴν] τὴν σὴν δ' PLa Mor τὴν ante σὴν
 inser I³ 20 δ' Re

36. Ὡς τῆς ὀρφανίας, ἣ κατέλληφε τὴν γῆν, ἣν
 κάμνουσαν ἀνορθώσας, ὥσπερ ἰατρὸς ἀγαθός, πάλιν
 ἐξέδωκας τῷ πυρετῷ καὶ τοῖς πρὶν ἀρρωσθήμασιν. Ὡς
 δυστυχοῦς ἐμῆς πολιᾶς, ὧς διπλοῦ πένθους ἐμοῦ, τοῦτο
 μὲν τὸν βασιλέα μετὰ τῶν ἄλλων θρηνοῦντος, τοῦτο
 δὲ τὸν ἑταῖρόν τε καὶ φίλον. 37. σὺ μὲν ἠπείλουν
 πρὸς ἐμὴν βοήθειαν ποιῶν μοι κληρονόμον τὸν νόθον,
 ἐγὼ δὲ ἀνεβαλλόμεν τὴν σπονδὴν, ὥς αὐτὸς μὲν προ-
 απαλλαζόμενος, σοῦ δὲ εἰς τόδε ἀμυνοῦντος. Μοῖραίς
 δὲ ἄρα οὐ ταῦτά ἐψήφιστο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐδημιούρ- 10
 γουν λόγον διαλλαγῶν τῶν πρὸς τὴν | πόλιν φάρ- R 521
 μακον, σὺ δὲ ὄχον, σεσίγηται δὲ τὸ φάρμακον. 38. γέ-
 γονα δὲ καὶ ὅλως ἀμβλὺς εἰς λόγων τόκον, ὥσπερ
 ἔνιαι μητέρες ὑπὸ μεγάλων κακῶν ἐπηρώθησαν τὰς
 γαστέρας. καὶ μὴν καὶ ὅλως ἐξέπεσον τῶν φρενῶν 15
 καὶ οὐκ ἄνευ πόνου πάλιν ἐπανήκον εἰς νοῦν. ἦν δὲ
 ἄρα βέλτιον ἐν ἀγνοίᾳ πάντων ὁμοίως κείσθαι μανίαν
 ἀντὶ λύπης περιφέροντα, ἐπειδὴ γε οὐδεὶς ἔτι δαιμό-
 νων ποιεῖ πενθοῦντα ἄνθρωπον οὐ λλθον, οὐ δένδρον,
 οὐκ ὄρνιν.

20

7 Ep. 1329. or. I p. 90, 11 11 or. XV p. 114 sq.
 19 Aristid. Mon. in Smyrn. II 11, 22 sq. K

1 et 3 ὦ Re 2 ἀνὸρθώσας A 6 ὑπείγου πρὸς τὴν
 ἐμὴν Mor 7 πρὸς P sed ὅς in ras m³ | μοι P sed οἱ ex ε
 corr m³ με A sed ε in ras, UIB sed in hoc μου suprascr. m²,
 M sed μοι suprascr. m², La Mor 8 δ' Re 10 ταῦτά scripsi
 cum Gasda e CAVMo ταῦτα PUBMLa edd τοῦτο e ταυτὸ
 corr I² 11 τῶν P sed ω in ras m² et circumflex. e gravi m³
 13 ὅλος CAVMoBM, quod probat Gasda 16 δ' Re 17 με
 post βέλτιον A²I³MoBM 18 δαίμων V 20 post ὄρνιν
 praebet τέλος τῆς ἐπὶ ἰουλιανῶι μονωιδίας A, μονωδία εἰς
 ἰουλιανόν U, Μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῶ I²

XVIII.

Oratio XVIII cuius titulus in libris est *ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ* vel *εἰς τὸν Ἰουλιανόν*, quo anno confecta sit, diu in controversia fuit ac ne hodie quidem constat. Nam ut Socrates¹⁾ eam sub Ioviani imperio conscriptam esse sibi persuaserat, ita E. de Borries nuper²⁾ annum 363 eius natalem fuisse statuit. At ut hanc opinionem amplectamur, nonnullis rebus quae initia imperii Valentiniani et Valentis respiciunt in oratione vel commemoratis vel significatis prohibemur.

Ac primum quidem res partis prioris anni 364 indicant verba p. 620, 21 R *Σκύθαι δὲ καὶ Σαυρομάται καὶ Κελτοὶ καὶ πᾶν ὅσον βάρβαρον ἡγάπα ζῆν ἐν σπονδαῖς, αὐτοὺς τὰ ξίφη θήξαντες ἐπιστρατεύουσι, διαπλέουσιν, ἀπειλοῦσι, δρωῦσι, διώκοντες αἰροῦσι, διωκόμενοι κρατοῦσιν, ὥσπερ οἰκείται πονηροὶ δεσπότης τετελευτηκότος ὀρφανοῦς ἐπανιστάμενοι*, quae iure Sieversius l. l. p. 253 ad incursiones anno 364 a Sarmatis, Alamannis, Gothis factas³⁾ rettulit. Nam verba eiusmodi sunt, vix ut cum Waldeno⁴⁾ ad tem-

1) Hist. eccl. III 22 *τούτων διαγγελθέντων* (i. e. ubi Iovianum imperatorem electum esse renuntiatum est) — *τότε δὲ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος θρήνον ἐπὶ Ἰουλιανῷ συνέταττεν, ὃν Ἰουλιανὸν ἦτοι ἐπιτάφιον ἔγραψεν, ἐν ᾧ λόγῳ πάντα σχεδὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιαστικῶς διεξῆλθε.*

2) Herm. XXVII 176.

3) Cf. Amm. M. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4.

4) Harvard Studies in Classical philology vol. X (Boston 1899) p. 33 sq.

pus a nece Iuliani primisque incursionibus harum gentium remotius ea revocari posse concedas.

Et ad initia imperii „fratrum Pannoniorum“ pertinet Eunapio¹⁾ auctore ignominia Maximo philosopho illata quam Libanius verbis p. 620, 1 R φιλοσόφων δὲ ἀνδρῶν αἰκίζεται σώματα adumbravit.

Verborum autem quibus terrae motus Iuliani necem secutos²⁾ describit (p. 621, 7sq. R) ἡ μὲν γε Γῆ καλῶς τε ἥσθετο τοῦ πάθους καὶ προσηκούσῃ κουρᾷ τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν ἀποσεισασμένη, καθάπερ ἵππος ἀναβάτην, πόλεις τόσας καὶ τόσας, ἐν Παλαιστίνῃ πολλὰς, τὰς Λιβύων ἀπάσας. κεῖνται μὲν αἱ μέγισται Σικελίας, κεῖνται δὲ Ἑλλήνων πλὴν μᾶς αἱ πᾶσαι, κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια, σείεται δὲ ἡ κάλλι μεγίστη καὶ θαρρεῖν περὶ τοῦ μέλλοντος οὐκ ἔχει. ταῦτα αὐτῷ παρὰ τῆς Γῆς ἢ εἰ βούλει γε, τοῦ Ποσειδῶνος, prima, ut Reiskius et Clintonus³⁾ recte perspexerunt, terrae motum cum inundatione die XXI mensis Iulii anno 365 *per totum orbem factum*⁴⁾ respiciunt.

Quae vero sequuntur verba κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια ad terrae motum qui die X mensis Octobris anni 368 urbem Nicaeam funditus evertit,⁵⁾ cum Sieversio p. 253 referenda esse nego. Nam haec explicatio tum demum necessaria esset, si hunc unicum terrae motum haec urbs illa aetate passa esset. Quod tantum abest ut ita se habeat ut non solum Hieronymus⁶⁾ cum de illo motu loquitur, his verbis usus sit: *Nicaea quae saepe ante conruerat terrae motu funditus eversa*, sed etiam Ammi-

1) Vit. soph. p. 59 sq. ed. Boiss.

2) Cf. Vit. t. I p. 147, 22. Monod. supra p. 218, 18.

3) Fast. Rom. I 463 sq. Cui adstipulatur J. W. H. Walden l. l.

4) Sunt verba Hieronymi (Euseb. vol. II p. 197 Sch. *Terrae motu per totum orbem facto mare litus egreditur, et Siciliae multarumque insularum urbes innumerabiles populos oppressere*). Cf. Amm. M. XXVI 10, 15 horrendi terrores per omnem orbis ambitum grassati sunt et sq.

5) Cf. locos a Clintono l. l. p. 470 congestos.

6) Euseb. vol. II p. 197 Sch.

anus M. XXII 13, 5 iam anno 362 *Nicaeae portionem non mediocre conlapsam esse terrae motu* testetur.

Pariter verba quae sequuntur p. 621, 15 *παρὰ δὲ αὖ τῶν Ὠρεῶν λιμοὶ καὶ λοιμοὶ φθείροντες ὁμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκήματα* non de *magna fame* quae solam *Phrygiam* anno 370 vastavit,¹⁾ sed de fame et pestilentia (quae terrae motibus inundationibusque ubique e rerum natura succedere debuerint) aetatis illius anni 365 intellegenda esse censeo.

Verba denique *κεῖνται δὲ Ἑλλήνων πλὴν μιᾶς αἰ πᾶσαι* (sc. *πόλεις*) post annum demum 375 scribi potuisse nemo credo dicet fretus testimonio Zosimi²⁾, qui Valentiniano mortuo omnes Graeciae urbes exceptis Athenis terrae motu vastatas esse memoriae prodidit. Nam huic unico huius rei testi, ut Sieversius vidit, fides non habenda est. Tempora confudit terraeque motum anni 365 ad tempus quod Valentiniani mortem secutum est transtulit.

Quoniam vero Clintonus bene mihi observasse videtur inter mala Iuliani mortem secuta etiam seditionis a Procopio factae mentionem Libanium iniecturum fuisse, si eius notitiam habuisset, non ita multo ante finem anni 365 orationem conscriptam esse coniecerim.³⁾ Totam eam unquam recitatam esse ratione habita non solum ambitus ipsius sed etiam condicionis rerum universae salutisque Libanii⁴⁾ a Waldeno dissentiens negandum duco.⁵⁾

Ut multo magis in hac oratione quam in Monodia id egit, ut vitam atque res gestas Iuliani enarraret — unde evenit ut etiam recentioribus historicis poeticisque⁶⁾ pro potissimo

1) Hieron. l. l. Cf. Clinton l. l. p. 474. Walden l. l.

2) IV 18 *ὥστε καὶ τὰς πολλὰς διαρροῖναι τῶν πόλεων πλὴν τῆς Ἀθηναίων πόλεως καὶ τῆς Ἀντιόχειας*.

3) Similiter Reiskius p. 620 not. 22, Clintonus, Waldenus, cui nonnullos locos a Libanio, priusquam orationem in publicum prodire iussisset, additos esse putanti adstipulari non queo.

4) Cf. t. I p. 151, 8.

5) Qua de re iam Reiskius l. l. sese dubitare indicavit.

6) Poetarum inter quos eminent Iosephus de Eichendorff, Henricus Ibsen, Felix Dahn, opera in oratione academica sub

esset fonte — ita etiam multo plura scripta cum aliorum, de quibus copiose agere non est huius loci, tum Iuliani ipsius¹⁾ potissimumque epistulam ad senatum populumque Atheniensium adhibuit. Quos locos inter testimonia recipiendos duxi.

Eloquentia singularis huius orationis non solum Iuliani sectatorum sed etiam aliorum admirationem movit. Itaque etiam superstitum codicum numerus permagnus est.

Sunt enim hi quinquaginta:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 173^v. Folia 183 et 184 manu saeculi XIII/XIV eadem qua folia 1sq. scripta sunt. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 94—97; saec. XIII/XIV fol. 73; saec. X fol. 98. Folium 73^v desinit verbis *διέσπασε. τὰς δ'* (p. 258, 5), folium vero 98 incipit *μέγιστον, ὅτι τὰ μὲν* (p. 622, 23 R). Media foliorum fere 33 iactura interierunt. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 75. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 112. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 130. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 45. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

7. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 253. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

8. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 53 sq.

9. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 311. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 279. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

titulo *Kaiser und Galiläer* typis Vratislaviae anno 1903 mandata brevi persecutus sum fusiusque in ephemeridibus a Max. Kochio collega atque amico editis tractabo.

1) Cf. E. de Borries Herm. XXVII 183. Asmus Philol. LXI 581.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 70. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 97. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 112. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

15. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 76^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

16. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 46. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

17. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 105. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

18. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 101^v. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 3. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 170. Vide t. I p. 228 sq. et 236.

21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 124^v. Vide t. I p. 234.

22. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 53. Vide t. I p. 333 sq.

23. Ambrosianus I 49 saec. XIV fol. 428. Desinit fol. 438^v verbis *μὲν οἰκοδομεῖται* (p. 290, 13). Vide t. I p. 363 sq.

24. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 40 incipit verbis *ἐπιθυμεῖν ἐκείνο* (p. 252, 11). Vide t. I p. 229 sq.

Ex hoc apographa facta sunt lacunam editionis Morellianae suppletia duo: unum a Patricio Iunio:

25. Cantabrig. Trinit. Gale Collection O. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156.

alterum a Gerardo Langbainio:

26. Oxon. Langbain. Advers. 20 p. 76. Vide t. I p. 230 sq. E quo fluxit

27. Apographum Wolfii Hamburgense. Vide t. I p. 231 sq.

28. Monacensis gr. 101 saec. XVI (= Mo) fol. 64. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.
29. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 8^v. Vide t. I p. 419 sq.
30. Matritensis N—78 saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 420 sq. Inspexi.
31. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 155. Vide t. I p. 421 sq.
32. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 302. Vide t. I p. 422.
33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 43^v. Vide supra p. 54.
34. Mutinensis gr. 106 saec. XV fol. 106^v. Vide supra p. 53 sq.
35. Baroccianus gr. 63 saec. XIV continet foliis 144—158 et 102—119 verba inde a τὸ μὲν πεπραγμένον (p. 265, 17) usque ad ὁρῶσι τὸ κράτος (p. 609, 9 R). Vide supra p. 51 sq.
36. Leidensis Vossianus Miscell. XIX 4 saec. XVII continet ab Isaaco Vossio e Barocciano 63 excerpta. Vide supra p. 52 sq.
37. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 112. Vide supra p. 117 sq.
38. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 6. Vide supra p. 185 sq. Partem mihi contulit, partem descripsit Bernardakis.
39. Cremonensis 12228 saec. XV fol. 186. Vide supra p. 186 sq.
- Cum hoc fere prorsus consentit
40. Athous Iberon 193¹⁾ chartaceus formae quartae 122 partim saeculo XIV, ut Manuelli Gedeon visum est, XV iudice Lambro, partim XVI (fol. 1—8; 113—120) exaratus, continet post Gregorii Nazianzeni hymnos in Christum (fol. 1)

1) In catalogo Spyr. Lambri II p. 55 numerum 4313 habet.

fol. 2 *Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόροϋ μελέται. Πρεσβευ-
τικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ ἐλένης· μενέλαος*

8 *ἀντιλογία ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά λόγος β'*

18 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλένης
[Ὀδυσσεύς]*

28 *ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς τῆς βοιωτῆδος*

36^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν ὀρέσσης*

43^v *τῷ κατορθώσαντι πόλεμον*

52 *δύσκολος ὤλισθεν*

54^v *δύσκολος γήμας λάλον γυναικα*

59 *ἔχων τις γυναικα καὶ ὄν ὑπὸ πατρὶ*

63^v *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν*

68^v *νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως*

74 *Λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόροϋ ἐπιστολαί, qua-
rum prima (α') est ἀρισταινέτω· ἐπανήκων ἡμῖν (334),
ultima (ρ') ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (551) imperfecta folio
101 desinit quattuor foliis excisis.*

102 *ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην λι-
βανίου.*

Desinit fol. 112^v verbis *ἐξήρκει πλουτεῖν· ἀλλ' εἰ καὶ
μὴ* (p. 293, 14).

Sequuntur inde a folio 113 Demosthenis orationes Olyn-
thiacae et de corona (imperfecta).

Manuel Gedeon anno 1879, Spyr. Lambros 1884 mea
gratia inspexerunt et e parte descripserunt.

41. Escorialensis Σ—I—14 saec. XV fol. 88. Vide
supra p. 187^{sq.}

42. Vaticanus Palatinus gr. 278 saec. XV fol. 175.
Vide supra p. 195.

43. Vaticanus gr. 1858 saec. XV/XVI fol. 73. Oratio
est imperfecta. Vide supra p. 197.

44. Matritensis N—18 saec. XV fol. 246. Vide supra
p. 198. Inspexi.

123 45. Athous Iberon 186¹⁾ chartaceus formae octavae
saeculi XV continet post alia inde

1) In catalogo a Spyr. Lambro facto (II p. 50) habet nume-
rum 4306.

a fol. 23 *Τοῦ Λιβανίου· Ἡμέτερος μὲν πολίτης* (= ep. 1100)
 23^v *ἰουλιανῷ· ἀλλά σοι τὸ μὲν* (= ep. 33)
 24^v *μῦθος ἡθικός· ἔδοξε τῷ διὰ βασιλεύεσθαι* (IV 854 R)
 25 *γαίαν· ὃ ἐνόμιζον ἀδικεῖν* (= ep. 1044)
 25^v *μελέτη λιβανίου· ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημο-*
σθένην (IV 253)

33 *τῷ κατορθώσαντι πόλεμον cum protheoria*

49 *ἀριστείδου δῆτορος πρεσβευτικός πρὸς ἀχιλλέα ὑπὲρ*
ἐλλήνων; des. fol. 55, cuius reliqua pars vacua est.

Folium 56 incipit verbis *ἵνα μὴ μάτην δεῦρο φιλοσο-*
φία φθέγγηται, εἴη σοι τὸ βασιλεύειν ταύτῃ σεμνόν orationis
quae desinit fol. 63 ἐνὸς οὖν ἄξιον ἐπιμνησθῆναι βασιλείας
καὶ ἡθους καὶ ἔργου· καὶ γὰρ ἀποχρῶν ὅτιοῦν πάντα συν-
εφελκύνεσθαι i. e. Synesii or. de regno p. 4 D—17 D.

Fol. 65¹) *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ καταράτῳ.*

Verba inde ab *αὐτῶν μεταδιδόντων* (p. 580, 2 R) usque
 ad *ἀρκεῖν, τοῦτο καὶ* (p. 584, 10) desunt; nam folia 88
 et 89 quae ea continere debebant, vacua relictasunt.

fol. 177 *ἀντιλογία πρὸς τὸν ὀδυσσέα πρεσβευτικὴ πρὸς*
ἀχιλλέα

194 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης·*
μενέλαος

198^v *ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria*

213 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης·*
ὀδυσσεὺς cum protheoria; desinit fol. 216^v verbis *ἐκ φοι-*
νίκης ἤρπασαν ἢ φοίνικες (IV p. 24, 1). Finis declama-
 tionis in folio 115^v legitur.

Codicis descriptionem anno 1884 factam Spyridoni
 Lambro debeo.

46. Marcianus gr. 440 chartaceus formae octavae 124
 maioris anno 1423 a Leone Atrape bene exaratus, olim
 Bessarionis teste inscriptione folii 1 (*ῥθ λιβανίου μελέται.*
ἐμοῦ βησσαρίωνος καρδηνάλ. τοῦ τῶν τούσκλων),²) continet
 titulo privas declamationes

1) Folia 63^v et 64 vacua sunt.

2) In indice edito ab H. Omontio (cf. supra p. 3) p. 33 est
 n. 312: *Item meletae Libanii, in papyro.*

fol. 1 [πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρωᾶς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης· Μενέλαος]

6^v Aristidis [πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα]

15^v Libanii [ἀντιλογία Ἀχιλλέως]

33 [Πάτροκλος]

49^v [πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρωᾶς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης· Ὀδυσσεύς] des. fol. 67^v. Folia 68 et 69 alia continent.

70 [ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ]. Post finem orationis in folio 125 legitur subscriptio: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ λιβάνιος· μάλλον δὲ οὐκ ὢν λιβάνιος· ἀλλὰ ὧσιν μελέται αὐτοῦ· ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ φθίνοντος τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἰνδικτιῶνος δευτέρας τοῦ 5^{ου} 8^{ου} λαοῦ ἔτους· ἐγράφην δὲ αὐτὸν οἰκείοις χερσὶ κυρίου παπᾶς λέων ὁ ἀτράπης:

Codicem anno 1869 inspexi et e parte contuli.

- 125 47. Laurentianus LVII 33 chartaceus formae quartae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν. des. fol. 46.

Sequuntur tractatus de figuris (fol. 47), ἡφαιστιῶνος περὶ μέτρων (50), Ἰουλιανοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον (60), ἀριστοτέλους φυσιογνωμικά (76) aliaque.

Initium orationis contuli anno 1869.

- 126 48. Holkhamicus 281 comitis Leicestrii chartaceus formae duodecimae saeculi XV et XVI, teste inscriptione folii 1 Θωμᾶς Κοκὲ olim Thomae Coke, Armigeri Lovellii, qui annis 1714 usque ad 1718 Italiam peragrans alibique codices multos acquisivit¹⁾ († 1759), continet post ἀλκινόου διδασκαλικὸν τῶν πλάτωνος δογμάτων (fol. 1) et μαξίμου τυρίου διαλέξεις (72) et φιλοσοφούμενα (93^v) inde a folio 121²⁾ manu saeculi XVI exaratum

λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανόν qui desinit folio 209^v verbis μνησθεῖς δὴ τινος παλαιοῦ ῥωμαίων (p. 600, 3 R). Sequuntur duo folia vacua.

Codicem anno 1880 inspexi.

1) Cf. Philol. XLII 159, ubi codex accuratius a me descriptus est. Michaelis, Ancient marbles in Great Britain p. 58.

2) Folia 118^v—120 vacua sunt.

49. Vaticanus gr. 2236 chartaceus formae octavae 127 saeculi XV miscellaneus, olim Columnensis (*Colon.* 75. 74.

31. LXXXV) continet

fol. 1 πρὸς τὸ ὑπὲρ λατίνων βιβλίον· τοῦ σοφοῦ διδάσκαλου καὶ θείου ἀνδρὸς κυρίου γεωργίου τοῦ γεμιστοῦ πλήθωνος

27 ἐκ τῶν τοῦ στράβωνος γεωγραφικῶν

67 λόγος συμβουλευτικὸς πλήθωνος πρὸς τὸν δεσπότην κύριον θεόδωρον τὸν παλαιολόγον

86^v ἐπιστολὴ πύρρου πρὸς τὸν ῥωμαίων ὕπατον

137^v τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος (πλήθωνος in marg) Inc. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων μητρὶ τῇ ἄρτι δὴ ἐκ τοῦδε τοῦ βίου οἰχομένη

177 inc. λιβανίον. ἐπιτάφιος ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἰουλιανῷ, τῷ γενεοτάτῳ: Desinit fol. 215^v verbis ἀλλὰ τὴν μὲν δύναμιν (p. 596, 21 R), quibus subscriptum est ζῆται. Reliqua desunt. Nam quattuor quae sequuntur folia 216—219 fragmentum Thesei Plutarchei inde a verbis ἡμέθους ἐπὶ καὶ παρθένους τοσαύτας (c. 15, 1) continent.

Codicem anno 1895 inspexi.

Duo codices periisse videntur:

50. codex Aegidii Noallii. Vide supra p. 203.

51. Codex qui olim fuit abbatiae S. Remigii Re- 128 mensis, in catalogo huius bibliothecae manuscripto excerpto illo quidem in codice Par. Suppl. 798, ut conicio, a Bernardo Montfaucon, qui excerpta graecis praetermissis typis mandavit,¹⁾ in folio 112 ita descriptus:²⁾

Codex 530

Libanii Epitaphium Iuliani apostatae. ἔδει μὲν

Meditatio parasiti (quam conicio esse declamationem Libanii Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς — ἐαυτὸν προσαγγέλλει t. IV 150 sq., quippe quae multo crebrius descripta sit quam altera Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφίσαντος ib. p. 216 sq.)

1) Bibl. bibl. manuscr. nov. t. II p. 1189^b.

2) Codicem Parisinum nuper gratiose inspexit Georgius Mayen.

Epistola Diamoni ad Iustinianum. τιμῆς ἀπάσης
Xenophontis liber primus [Hellen.] μετὰ δὲ ταῦτα
Georgii Plethonis, Diodori Siculi, Appiani quaedam
Georgii Plethonis de Medis Persis Assyriis τὸ παλαιὸν
κατὰ τὴν Ἀσίαν

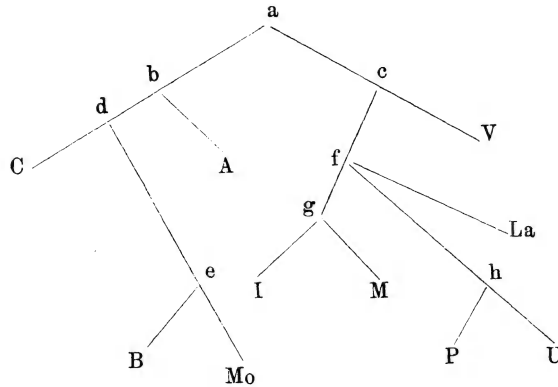
Aristidis πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀγγιλέα et quaedam alia.

Antea fuit Caroli cardinalis a Lotharingia et archiepiscopi Remensis¹⁾, cui Constantinus ille Palaeocappa in codicibus exarandis operam suam dicavit.²⁾ Hodie neque iam in illa bibliotheca exstat neque in ullo alio codicum superstitum eum recognoscere possum. Sed ut vel iis quae eo continentur probatur, neque vetustate neque pretio insignis fuit.

Ut omnes hi codices ad unum stemma revocentur, plane fieri non potest; sed ne ii quidem quos adhibendos esse censui *CABMoVLaIMPU*, quamquam ad duas familias revocari possunt, mixtae recensionis vestigiis privi sunt. Immo confusio lectionum multo maior est quam in 'Monodia'. Nam non solum *U* quocum *P* fere consentit, sed etiam *B* e mixta fluxit recensione, ita tamen ut *PU* multo magis cum familia secunda, *B* cum *Mo*, propagine familiae prioris, faciat. Quod cave negligas inspiciens stemma ad necessitudinem codicum, potius adumbrandam quam depingendam a me propositum:

1) Montfaucon, Palaeogr. gr. p. XXVII.

2) Cf. Henr. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs des bibliothèques des Départements (Cabinet historique 1883 p. 203) et Leop. Cohn, Philol. Abhandl. M. Hertz dargestellt p. 124.

A quod in maxima parte orationis desideratur, dolendum est. *I* et *M* ad idem exemplar redire, quod ex eodem quo *La* fluxit fonte, palam fit consensu certarum pravaram lectionum, ut *μολα* pro *μέλει* p. 244, 7, *κατάσχη* pro *μετάσχη* p. 257, 20, *πρότερον* pro *πότερον* p. 264, 5, *λεγόμενα* pro *τιμώμενα* p. 581, 21 R, vel vocum omissarum, ut *καί* p. 260, 17, *ἦν* p. 575, 8 R, *μὲν* p. 578, 8, *ἄν* p. 593, 13. Cum *I* etiam plerumque facit codex Athous Batopaedii 367 (= *Ba*): qui quamquam mihi dignus visus non est qui integer in apparatus criticum reciperetur, tamen lectiones memorabiles ab eo non exclusi. Prorsus ab hoc abesse possunt codices 'eclogarii'.

Eloquentiam quam Libanius in hac oratione exhibuit, multos quidem allexisse dixi, sed Iuliani persona in causa fuit, ut pauci locos laudarent exciperentve. Itaque nulla sunt testimonia auctorum florilegiorum, paucissima grammaticorum, ut Thomae Magistri, vel scholiastarum recentiorum ut codicum Euripidis Leidensis et Wolfenbuttelani ad Phoen. 290. Contra multi cum singula tum universon consilium quod Iuliani admirator secutus est, impugnauerunt. Quo in numero habendi sunt et auctores scholiorum superstitum et scriptores rerum ecclesiasticarum, ut Socrates

hist. eccl. III 1; 21; 23 et Sozomenus hist. eccl. VI 1 et 2, e quibus sua hauserunt et Nicephorus Call. h. eccl. X 36 et 34 et Cassiodorus Hist. trip. VII 2 atque auctor Historiae miscellae XI 24, per quos aliqua saltem Libanii notitia medio aevo ad viros doctos occidentis venit.

Oratio primum edita est a Morello t. II p. 260—331 (= Mor), sed mendose admodum. Lacuna ne ipsum quidem fugit, quippe qui in margine p. 300 adnotaverit: *λείπει οὐκ ὀλίγα* et *Hic desiderantur quaedam ob Gracci Cod. Lacunam*. Desunt verba *αὐθις παρεσκεύασε* p. 576, 2 R usque ad *τούτοις κρατοῦσαν* p. 585, 2. Codicem qui hac lacuna laboret non novi; nihilominus Morelli testimonium in suspicionem vocare non auderem, nisi aliunde didicissem, quantae levitatis homo fuerit.¹⁾ Eum non intellexisse verba quae a p. 301 usque ad 304, 27 praebet (= 608, 9—613, 18 R), suum locum post ea quae sequuntur habere patet. De codice Aegidii Noallii, e quo se hanc orationem aequae atque Monodiam Iuliani praebere testatur vide quae supra (p. 203) exposuimus. Certum est textum Morellianum ad nullum alium codicem propius accedere quam ad Barberinum (B).

De pretio editionis acriter quidem sed vere iudicat H. Valesius²⁾ in hunc modum: *Libanii oratio funebris de laudibus Iuliani edita quidem est a Morello sed corruptissima. Nam et transpositione duorum quaternionum insigniter foedata est: et praeterea aliquot paginarum lacuna laborat. Sed nos ipsam quidem transpositionem jam pridemprehendimus. Lacunam vero ex Manuscripto codice Ioannis Altini supplevimus*. Codicem Altini fuisse Parisinum gr. 3016 t. I p. 58 conieci. Sed Valesius quod sibi proposuerat ut hanc orationem cum aliis integram foras mitteret, non assecutus est.

Lacunam illam satis habuit e suo codicis Barocciani vel potius Langbainiani apographo (cf. p. 226) cum vitiis

1) Cf. Philol. LIX 403.

2) Socr. hist. eccl. annot. in libr. tert. cap. XXIII p. 44.

supplevisse Io. Christophorus Wolfius in appendice editionis Libanii centuriarum epistolarum adhuc non editarum Lipsiae 1711 p. 301—310 (= Wolf).¹⁾

Oratio integra primum edita est ab Io. Alb. Fabricio Bibl. gr. VII p. 223—378 Hamburgi 1715 (= Fabr) atque ita quidem ut praeberet textum Morellianum initio paucissimis locis coniectura emendatum, inde a pag. 252, 11 multo pluribus ope apographi ab Oleario facti ex eodem codice Langbainiano qui ab illa demum pagina incipit.²⁾ Sed vel sic oratio Libaniana scatebat vitiis, quorum partem ut emendatione tolleret, facile successit ingenio Reiskii in Animadversionum volumine quinto p. 171—198. Etiam plura correxit ope codicum cum Augustani lacuna sane maxima laborantis tum Monacensis gr. 101 in editione post ipsius mortem ab uxore Altenburgi anno 1784 p. 229—279, iterum ibidem anno 1791 t. I p. 521—626 curata (= Re). Sed ut male cecidit, quod Reiskius, ut ipse t. I p. 620 concedit, magis Morellianae quam Fabricianae editionis rationem habuit lectionesque huius probas³⁾ neglexit, ita Reiskia in hac quoque oratione typis mandanda non ea qua par fuit cura versata est, quin etiam secundam nonnulla vitia⁴⁾ intrare passa est quae a priore absunt.

Nonnulla correxerunt Boissonadius qui initium codicis Parisini gr. 963 usque ad p. 527 R contulit⁵⁾, Gasda⁶⁾ adiutus ille quidem codicibus Augustano, Vindobonensi, Parisino gr. 3016 (= Par), Cobetus, Sintenis.

1) Cf. t. I p. 231 sq.

2) Cf. t. I p. 230 sq.

3) ut ἀγρίως t. I p. 596, 1 R; οὐκ p. 531, 14 R (= 248, 14).

4) ut ξερων t. I p. 535, 5 pro ξερων (= p. 236, 5).

5) Cf. t. I p. 78.

6) Kritische Beiträge zu Libanios II p. 11—16.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑΝΩΙ.

- R 521 1. Ἔδει μὲν, ὧ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγὼ τε
καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν μὲν
4 Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελύσθαι, τῆς δὲ ἐκείνων γῆς
R 522 Ῥωμαίους | ἄρχοντας ἀντὶ σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι
νόμοις ἡμετέροις καὶ τὰ μὲν ἱερὰ κεκοσμηθῆναι τὰ παρ'
ἡμῖν τοῖς ἐκείθεν λαφύροις, τὸν δὲ ταύτην ἀνηρημένον
τὴν νίκην καθήμενον ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου δέχε-

C = Codex Chisianus
A = Monacensis (olim Augustanus) 483
B = Barberinus II 41
Mo = Monacensis gr. 101
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
M = Marcianus gr. 437
P = Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
La = Laurentianus LVII 44
Ba = Athous Batopaedii 367

1 Ἐπιτάφιος] λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος *La* | ἐπὶ Ἰου-
λιανῷ] εἰς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανὸν *V* εἰς τὸν ἄθλιον Ἰουλιανὸν *U*
πρὸς τὸν αὐτὸν *I* post Ἰουλιανῷ add τῷ θεομάχῳ *C^mB*,
θεομάχῳ sed uncis inclus Mor, αὐτοκράτορι *La*, λιβανίου
σοφιστοῦ *Mo* 3 μὲν] τῶν Mor 5 ἀντὶ *I* sed ἀντ in ras
m² 6 post ἡμετέροις excidisse participium ὑπακούοντας aut
ἀκολουθοῦντας putat Re | τὰ *A* sed α ut videtur ex o corr
m. post. 7 δὲ inser *La^v* 8 καθήμενον — 237, 1 ἐπινίκιος
citat Thom. M. p. 164, 11 s. v. Ἐπινίκιος Ἀττικοί, ἐπινίκιος
Ἕλληνες ... Λιβάνιος ἐν τῷ εἰς τὸν Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ· καθή-
μενον κτλ.

σθαι τοὺς ἐπινικίους. ταυτὶ γὰρ ἦν, οἶμαι, καὶ δίκαια καὶ προσήκοντα καὶ τῶν πολλῶν θυσιῶν, ἃς ἐκεῖνος ἔθυσεν, ἄξια. 2. ἐπεὶ δὲ μείζον μὲν ἴσχυσεν ὁ φθο- νερὸς δαίμων τῶν εὐλόγων ἐλπίδων, κεκόμισται δὲ νεκρὸς ἀπὸ τῶν Βαβυλῶνος ὄρων ὁ μικρὸν τοῦ τῶν 5 ἔργων ἀπέχων τέλους καὶ δάκρυα μὲν ὅποσα εἰκός, ἀπὸ πάντων ὁμμάτων ἐρρῶν, κωλύσαι δὲ οὐκ ἔνι τὴν τελευτήν, ὃ λοιπὸν μὲν ἔστιν, ἐκείνῳ δὲ μάλιστα κε- χαρισμένον, ποιῶμεν, ἐν ἄλλοις ἀκροαταῖς περὶ τῶν ἐκείνου τι λέγοντες, ἐπειδήπερ αὐτὸς ἐκωλύθη τὸν 10 ἔπαινον ὧν ἔπραξεν ἀκοῦσαι. 3. πρῶτον μὲν γὰρ ἀδικοῖμεν ἄν, εἰ ὁ μὲν ὅπως ἐπαινεθείη, πάντα ἐτόλ- μησεν, ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἀποστερήσασιν τῶν ἄθλων. ἔπειτα πάντων αἰσχιστον οἷς ζῶντα ἄν ἐτιμῶμεν, ταῦτα τεθνεῶτι μὴ φέρειν. ἄνευ γὰρ τοῦ τῆς ἐσχάτης κολα- 15 κείας εἶναι τὸ περιόντας μὲν θεραπεύειν, ἀπελθόντων δὲ ἀμνημονεῖν, τοῖς μὲν ζῶσιν, εἰ καὶ μὴ λόγῳ τις χαρλίζοιτο, κατὰ πολλοὺς ἄν ἑτέροισι | δύναιτο τρό- R 523 πους· πρὸς δὲ τοὺς οἰχομένους ἐν ἡμῖν ὑπάρχει μόνον,

1 ἐπινικίους cum acuto supra secundum iota et ους supra ious erasis B, in quo notam Thomae M. adscripsit m² ἐπινικίους Thom ὕμνους supra ἐπινικίους La^s | ἦν] ἄν Mor Fabr 3 μείζω MPU 7 κωλύσαι M cf. ad I 272, 5 | δ' Re 8 μὲν] ἡμῖν ἐν (μόνον)? Sintenis | ἐστὶν ἐμοὶ V, in marg M^s et La sed in hoc v ἐμοὶ inser s | ἡμῖν post ἐστὶν excidisse puto 10 τι om Mor Fabr | λέγοντες λέγωμεν C sed λέγοντες suprascr. m, Mo λέγωμεν ALaIMPU Re | τὸν ἔπαινον ὧν ἔπραξεν αὐτὸς ἐκωλύθη La 12 ὅπως ἄν B Mor Fabr | πάντα I sed π' v in ras m² | ἔπραξεν La sed in marg γε καὶ ἐτόλμησεν 13 ἀποστερήσασιν P sed o in ras m² 15 τεθνεῶτι I sed ι in ras m³ | οὐκ ante ἄνευ Mo et inser C^s | τοῦ in ras A², in τούτου corr La^v 16 τὸ om Fabr 17 γὰρ post μὲν inser Mo et La^s | καὶ μὴ] μὴ καὶ P καὶ om Fabr | λέγω Mo 18 ἑτέροισι om La

εὐφημίαι τε καὶ λόγοι τὰ πεπραγμένα μετ' ἀρετῆς εἰς
ἅπαντα παραπέμποντες τὸν χρόνον.

4. Ἀεὶ μὲν οὖν ἔρωγε τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐργειῶν
ἐγκωμιάζειν ἐλάττους εὖρον τοὺς ἑμούςς λόγους τοῦ
5 μερέθους τῶν ἔργων, καὶ μὰ τοὺς θεοὺς οὐδεπώποτε
ἡχθέσθην, εἰ φίλου βασιλέως ἀρετὴ νικῶν τὴν τοῦ
φιλοῦντος σοφιστοῦ δύναιμι. κοινὸν γὰρ τοῦτό γε
τῶν πόλεων κέρδος ἡγούμην τὸ τὸν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν
ὄλων παρειληφότα τὴν ἀρχὴν μηδενὶ καταλιπεῖν λόγῳ
10 τοῖς ἔργοις ἐξισωθῆναι τοῖς ἑαυτοῦ. ὁ δὲ οὐδὲ τὰς
πρὸς Ὁκεανῷ δεδειγμένους ἀνδραγαθίας οἶός τ' ὦν
κοσμησαὶ κατὰ τὴν ἀξίαν μόνας, τίς ἂν εἴην τήμερον
ἀνάγκην ἔχων ἐκείνᾳ τε καὶ τὸν ἐπὶ τοὺς Πέρσας
δρόμον ἐνὶ παραδοῦναι λόγῳ; 5. οἶμαι γὰρ, εἰ παρὰ
15 τῶν κάτω θεῶν ἀνάστασιν ἐκείνος εὐράμενος ἐπὶ τῷ
τουτονί μοι συμπονήσαι τὸν λόγον λανθάνων τοὺς
ἄλλους ἅπαντας ἐκοινώνει μοι τῆς σπουδῆς, μηδ' ἂν
οὕτω τὸ μέτρον ἀκριβῶς γενέσθαι τοῖς πράγμασιν,

3 Cf. or. XVII p. 218, 21sq. 11 Or. XII p. 22, 10sq.

1 ἀρετῆς *P* sed *ς* in ras m² 2 παραπέμποντες *I* sed *ες*
in ras m² παραπέμποντα *C* sed *τες* suprascr. *m*, *ALa* Mor
Fabr 4 εὖρον in εὐρισκον corr *I*^s 5 οὐδεπώποτε² *UI* Re
8 τὸν *I* sed ὁ in ras m³ 11 δεδειγμένους *I* sed *ειγ* in ras
m³, e δεδιδαγμένους corr *La*^s δεδιδαγμένους *C* sed *γρ* δεδειγμέ-
νους suprascr. *m*, *ABMoM* sed in hoc *γρ* δεδειγμένους suprascr.
m³ | ὦν *C* sed *ν* inser *f* 12 μόνας *C* sed *ος* suprascr. *m*
μόνος *B* 13 „malim ἐκείνας“ Re 15 εὐράμενος *V* pro-
bante Gasda at cf. IV 269, 17 | post ἐπὶ rasura 3 litt *A* |
τῷ e τὸ corr *C*^m τὸ *AMo* edd „malim tamen τῷ“ Re
16 συμπονησάιν *ABMoC* sed in hoc *πονήσαι* supra ποιῆσαι scr. *m*,
in συμπονησάιν corr *MP*² *γρ* συμπονησάιν in marg Mor
cf. 239, 3 18 μέτρον <ἰσόμετρον> ἀκριβῶς coni Re

ἀλλὰ καλλίω μὲν ἂν ἢ νῦν ῥηθῆναι, πᾶν δὲ ὅσον εἰκός, οὐδὲ οὕτω. τί οὖν χρή με πείσεσθαι νομίζειν ἄνευ συμμαχίας τοιαύτης τοσοῦτον πόνον ἀναιρούμενον; 6. ἀλλ' εἰ μὲν μὴ καὶ πρότερον ὑμᾶς ῥηθόμην οὐκ ἀγνοοῦντας μὲν, ὥς ἡ νίκη τῶν ἔργων, ὅμως δὲ 5 ἡδομένους τοῖς λόγοις, καλῶς ἂν εἶχέ μοι σιωπᾶν· | ἐπεὶ δὲ καὶ τότε εὐθὺς ἐπηρεῖτε καὶ ἐμένετε τοὺς R 524 λόγους ἀγαπῶντες, οὐκ εἶναι πρόφασιν ἡγούμενος τῇ σιωπῇ δικαίαν πειράσσομαι τὰ δίκαια ποιεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ φίλον. 10

7. Ἐγέροντο μὲν οὖν οὐκ ὀλίγοι βασιλεῖς γνώμη μὲν οὐ κακοί, γένει δὲ οὐ λαμπροί, καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἐπιστάμενοι σώζειν, αἰσχυνόμενοι δὲ εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἐγέρνουντο, ὥστε καὶ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτοὺς ἔργον εἶναι θεραπεῦσαι τὸ τραῦμα, τούτῳ δὲ οὐδέν ἐστιν, ὃ μὴ 15 χορηγεῖ πρὸς ἔπαινον. 8. ἀντίκα τὸ γένος, αὐτῷ πάππος μὲν βασιλεύς, ὃς μάλιστα δὴ χρημάτων ὑπεριδὼν μάλιστα δὴ τὰς τῶν ἀρχομένων εὐνοίας ἐκτήσατο, πατὴρ δὲ βασιλέως μὲν υἱός, βασιλέως δὲ ἀδελφός, δικαιοτέρος δὲ τοῦ σχόντος τὴν βασιλείαν ἔχειν, ἀλλ' 20 ὅμως ἡσύχαζε καὶ συνεύχετο τῷ λαβόντι καὶ συζῶν

19 βασιλέως (1)] τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου I³

1 ἂν ἦν ἢ P 3 ἀναιρούμενον scripsi αἰρούμενον libri (αἰρούμενον Mo) sed in ἀράμενον corr I², quod praebent edd
4 μὴ τι καὶ Mor sed in marg γρ τι πρότερον, Fabr 7 ἐπηρεῖτε C sed η corr ex α s ἐπᾶνεῖτε Mo 10 καὶ] γρ τὸν in marg Mor 12 et 13 δ' Re 13 σώζειν A 15 δ' Re 16 χορηγοὶ Mor | comma post γένος posui, post αὐτῷ deleui auctore Sinteni ὁποῖον; vel tale quid post γένος excidisse coni Re | αὐτοὶ C 18 τῶν om M inser I³ 19 δ' Re 20 ἔχοντος et ἔχων Mor qui etiam δικαιοτέρως coni, Fabr 21 συν-ηγέτο B VIM

ἀδόλως καὶ φιλῶν διετέλει. 9. γήμας δὲ ὑπάρχον
 θυγατέρα χρηστοῦ τε καὶ νοῦν ἔχοντος, ὃν ὁ πολέμιος
 νενικηκώς ἡδέσθη καὶ τοὺς αὐτοῦ παρεκάλεσεν εἰς
 ἐκείνον βλέποντας ἄρχειν, ποιεῖται τουτοῦ τὸν ἄριστον
 5 καὶ τιμᾷ τὸν κηδεστὴν τῇ προσηγορίᾳ τοῦ παιδός.
 10. Κωνσταντῖνος μὲν οὖν τετελευτῇκει νόσῳ, τὸ ξίφος
 R 525 δὲ μικροῦ | διὰ παντὸς ἐχώρει τοῦ γένους ὁμοίως
 πατέρων καὶ παιδων. οὗτος δὲ καὶ πρεσβύτερος ἀδελ-
 φὸς ὁμοπάτριος τὸν πολὺν διαφεύγουσι φόνον, τὸν
 10 μὲν νόσου ὀνυσαμένης, ἣ πρὸς θάνατον ἀποχρήσειν
 ἐδόκει, τὸν δὲ τῆς ἡλικίας, ἄρτι γὰρ ἀπῆλλακτο γάλα-
 κτος. 11. ἐκεῖνος μὲν οὖν πρὸς ἄλλοις μᾶλλον ἦν ἢ
 λόγοις νομιζῶν ἥτιόν γε ταύτῃ πειράσσεσθαι τοῦ φθό-
 νου, τοῦτον δὲ ὁ λαχὼν δαίμων ἐκίνει πρὸς ἔρωτα
 15 λόγων καὶ διέτριβε περὶ αὐτοὺς ἐν τῇ μεγίστῃ μετὰ
 τὴν Ῥώμην πόλει φοιτῶν εἰς διδασκαλεῖον, ὁ βασιλέως
 μὲν υἱδοῦς, βασιλέως δὲ ἀδελφιδοῦς, βασιλέως δὲ

1 ὑπάρχον] ἦτοι τοῦ Ἰουλιανοῦ I³ 4 τουτοῦ] τὸν Ἰου-
 λιανὸν I³ 8 οὗτος] ὁ Ἰουλιανὸς I³ | ἀδελφός] ὁ Γάλλος I³
 9 τὸν μὲν] τὸν Γάλλον I³ 11 τὸν δὲ] τὸν Ἰουλιανὸν I³
 12 ἐκεῖνος] ὁ Γάλλος I³ 14 τοῦτον] τὸν Ἰουλιανὸν I³
 17 υἱδοῦς] ἔγγονος I³ | βασιλέως] τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου I³
 | ἀδελφιδοῦς] ἀνεψιὸς I³ | βασιλέως] τοῦ Κωνσταντίνου I³

1 δὲ] γὰρ M 3 ἡδέσθη C sed η in ras s | αὐτοῦ ex αὐτοῦ
 corr B αὐτοῦ MoVLaiM Mor Fabr 4 ποιεῖ τε CB Mor Fabr
 7 διαπαντὸς Mo 8 καὶ (prius)] τε καὶ Mor Fabr | οὗτος —
 11 γάλακτος] hunc locum ante oculos habuit Socrates hist. eccl.
 III 1 p. 168 τότε δὴ καὶ οὗτοι ἀπορφανισθέντες τοῦ οἴκειον πα-
 τρὸς μικροῦ δεῖν τῷ Δαλματίῳ συνεκινδύνευσαν, εἰ μὴ Γάλλον
 μὲν νόσος προσδοκίαν ἔχουσα θανάτου ἐρρύσατο, Ἰου-
 λιανὸν δὲ ἡ ἡλικία, ὀκταετῆς γὰρ ἦν ἔτι, διέσωσεν. 10 ἀπο-
 χρήσειν Mor Fabr 12 ἦν ἢ λόγοις I sed η in ras m²
 13 πειράσσεσθαι Mor Fabr | φόνου M (et Par 963) 14 δ' Re
 16 Ῥώμην πόλει] πόλιν Ῥώμην La 16 ὁ — 17 ἀδελφιδοῦς
 om Mor Fabr | υἱδοῦς La

ἀνεψιός, οὐ σοβῶν οὐδὲ λυπῶν οὐδὲ ἀξιῶν ἀποβλέ-
 πεσθαι διὰ πλήθος ἀκολουθῶν καὶ τὸν ἀπ' ἐκείνων
 θόρυβον. ἀλλ' εὐνοῦχος τε βέλτιστος σωφροσύνης
 φύλαξ καὶ παιδαγωγὸς ἕτερος οὐκ ἄμοιρος παιδείας
 ἐσθλῆς τε μετρία καὶ ὁφρὺς οὐχ ὑπὲρ τὰς ἄλλας καὶ 5
 τὸ φθάσαντα προσειπεῖν καὶ τὸ μὴ παρῶσαι τὸν πέ-
 νητα καὶ τὸ καλούμενον εἰσελθεῖν καὶ τὸ πρὶν ἢ κλη-
 θῆναι μένειν καὶ τὸ στῆναι μὲν οὐ τοῖς | ἄλλοις R 526
 νόμος, ἀκοῦσαι δὲ ταῦτά τοις ἄλλοις καὶ μετὰ τῶν
 ἄλλων ἀπελθεῖν καὶ μηδαμοῦ ζητῆσαι πλεόν, ὥστ' 10
 ἔξωθέν τις ἐπελθὼν καὶ βλέψας εἰς τὸν χορὸν οὐκ
 εἰδώς, οἵτινες οὐδ' ὄντινων, οὐκ ἂν εὔρην ἐν συμβό-
 λοις τισὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς τύχης.

12. Οὐ μὴν πάντα ἐκείνοις ἴσος ἦν, ἐπεὶ ἔν γε
 τῷ συνιέναι καὶ δεῖξασθαι τὸ ῥηθὲν καὶ φυλάττει λα- 15
 βῶν καὶ μὴ πονῶν ἀπειπεῖν πολὺ τοῖς ἄλλοις πρὸς
 αὐτὸν ἐπολεῖ τὸ μέσον. ὃ ἐγὼ καθορῶν ἤλγουν οὐ
 σπείρων αὐτὸς εἰς τὴν τοιαύτην ψυχὴν. σοφιστὴς γάρ

4 Μακρόνιος Iul. Misop. p. 352 A sq. Socr. III 1 p. 168. Sozom.
 VII 21 p. 310. Cf. Sievers, Studien z. Kaisergesch. p. 228.

1 ἀνεψιός] ἐξάδελφος I³

1 οὐδὲ (2)] οὐδ' Re 3 εἴπετο post βέλτιστος inser I²
 | τῆς σωφροσύνης Fabr 5 τὰς ἄλλας reposui e libris τούς
 ἄλλους edd, sed γε τὰς ἄλλας in marg Mor 6 προσειπεῖν P
 sed σ (in marg) et εἰ (1) in ras m² | καὶ om Mor Fabr 7 κλιθῆ-
 ναι Mo 9 δὲ om Mor Fabr | πολλοῖς I (et Ba) 10 πλείον
 Mor Fabr | ὥστε edd 17 αὐτὸν ex αὐτὸν corr P² αὐτὸν re-
 liqui libri Mor Fabr | inter οὐ et σπείρων rasura 2 litt A
 18 τὴν om B 18 σοφιστῆς — 242, 5 πόλεμον] hunc locum
 ante oculos habuit Socrates hist. eccl. III 1 p. 168 ῥητορικὴν δὲ
 παρὰ Ἐκηβολίῳ κατέρχθον τῷ σοφιστῇ Χριστιανῷ τότε τυγχά-
 νοντι. τοῦτον δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖος προενόησε, μὴ πῶς

LIBANIUS ed. Foerster. II.

16

τις πονηρὸς τοῦ κακῶς ἀγορεύειν τοὺς θεοὺς μισθὸν
 εἶχε τὸν νέον ἐν τοιαύτῃ καὶ αὐτὸν τῇ περὶ τῶν θεῶν
 τρεφόμενον δόξῃ καὶ φέροντα τὴν φανλότητα τῶν
 λόγων διὰ τὸν πρὸς τοὺς βωμοὺς τοῦ διδασκάλου
 5 πόλεμον. 13. ἤδη δὲ πρόσηβος ἦν, καὶ τὸ τῆς φύσεως
 βασιλικὸν πολλοῖς καὶ μεγάλοις τεκμηρίοις ἐμηνύετο.
 καὶ ταῦτα οὐκ εἶα καθεύδειν Κωνσταντίον, δέξας δέ,
 μὴ πόλις μεγάλη τε καὶ μεγάλην ψῆφον ἔχουσα καὶ
 πρὸς τὴν Ῥώμην εἰκασμένη τοῖς ὅλοις ἐπισπασθῇ πρὸς
 10 τὴν ἀρετὴν τοῦ νέου καὶ γένηται τι τῶν ἐκείνῳ λυπη-
 ρῶν, πέμπει μὲν αὐτὸν εἰς τὴν Νικομήδους πόλιν, ὡς
 οὐ φοβήσουσαν Ἰσα, παιδεύεσθαι δὲ δίδωσιν ἐξουσίαν.
 ὁ δὲ οὐ φοιτᾷ μὲν παρ' ἐμὲ ποιούμενον αὐτοῦ τὰς
 συνουσίας ἤδη καὶ πόλιν ἀντὶ πόλεως ἡρημένον τὴν
 15 γαλήνην ἔχουσαν ἀντὶ τῆς κινδύνων γεμούσης, τοὺς
 λόγους δὲ ὠνούμενος ὁμιλῶν οὐκ ἀνέει. 14. τὸ δὲ
 R 527 αἴτιον τοῦ | τοῖς λόγοις <μὲν> χαίρειν, φεύγειν δὲ
 τὸν ἐκείνων πατέρα, πολλοῖς καὶ μεγάλοις αὐτὸν ὄρ-

Ἕλληρος διδασκάλου ἀκροώμενος πρὸς δεισιδαιμονίαν ἐκκλίνει
 iterumque respexit III 23 p. 200 εἰ Ἰουλιανὸς ἦν σοφιστής, εἶπεν
 ἂν (Λιβάνιος) καὶ αὐτὸν κακὸν σοφιστήν, ὡς καὶ Ἐκμήβλιον
 ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Ἰουλιανοῦ. cf. Iul. ep. 43 et 19 2 τῶν om La

4 τῶν διδασκάλων Mor Fabr 7 δέξας — 243, 7 κτησά-
 μενος ante oculos habuit impugnans Socrates l. l. διὸ μεθίστη-
 σιν αὐτὸν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως εἰς τὴν Νικομήδειαν κτελεύσας
 μὴ φοιτᾶν παρὰ Λιβανίῳ τῷ Σύρῳ σοφιστῇ 8 ψῆφον] γε
 ἄλλως ἀπόφασιν in marg Mor („glossa ad ψῆφον in cod. Par.
 963: ἥως ἀπόφασιν. Imo ἦγον·“ Boisson. Georg. Pachym. p. 12
 not. 4) 9 ὅλοις A sed ex ἄλλοις corr m^s, P sed ὅλ in ras m^s,

I sed ὅ in ras m^s ὅλοις ex ἄλλοις corr M ἄλλοις La (et
 Ba) 10 ἐκείνῳ λυπηρῶν I sed ei et ὦν in ras m^s 12 δὲ
 in ras P² 13 μὲν inser I³ | ποιούμενον Mor 16 ἀνέει I
 sed ei in ras m^s 17 μὲν inserui post λόγοις, ut I in quo
 οἱς μὲν in ras m^s, et Re Anim qui in editione ante λόγοις
 poni maluit

κοις ὁ θαυμαστὸς ἐκεῖνος κατειλήφει σοφιστῆς ἢ μὴν
ἐμὸν μήτε γενέσθαι μήτε κληθῆναι φοιτητὴν μήτ' εἰς
τὸν κατάλογον ἐγγραφῆναι τῶν ἐμῶν ὁμιλητῶν. 15. ὁ
δὲ τῷ μὲν ἐξορκίσαντι μεμφόμενος, τοὺς ὕρκους δὲ οὐ
παραβαλὼν, ἐμοῦ δὲ ἐπιθυμῶν εὖρεν ὅπως μήτε ἐπι- 5
ορκήσῃ καὶ μετασχῇ τῶν λόγων, πορθιμέα τινὰ τῶν
καθ' ἡμέραν λεγομένων δωρεαῖς μεγάλας κτησάμενος.
οὐ δὴ καὶ τὰ μάλιστα τῆς φύσεως διέδειξε τὴν ἰσχύν·
αὐτῷ γὰρ ἥκιστα μοι συνὼν τῶν συνεχῶς συνόντων
ἀμείνων εἰς μίμησιν ἦν καὶ δι' ἀμυδροτέρας ὁδοῦ τὴν 10
εἰλικρινῇ τὴν ἐκείνων τῇ τῶν καρπῶν παρῇ φθορᾷ,
ᾧθεν, οἶμαι, καὶ τοῖς ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένοις
λόγοις ἔνι τι πρὸς ἡμᾶς συγγενὲς καὶ ἔδοξεν εἰς εἶναι
τῶν πεπλησιακότων.

16. Ἐκείνῳ μὲν οὖν περὶ ταῦτα ἡ σπουδὴ, τῷ δὲ 15
ἀδελφῷ γίνεται μετουσίᾳ τῆς βασιλείας κατὰ τὸ δεύ-
τερον σχῆμα. διπλοῦ γὰρ ἐγγεγεμένον τῷ Κωνσταν-
τίνῳ πολέμου, τοῦ μὲν προτέρου Περσικοῦ, τοῦ δ' ἐπ'
ἐκείνῳ τοῦ πρὸς τὸν τύραννον, ἔδει δήπου καὶ συνάρ-
χοντος, καὶ πέμπεται Γάλλος ἐξ Ἰταλίας τὴν πρὸς ἔω 20
φρονήσων, καὶ ὅπερ τῷ τοῦδε πατρὶ πρότερον, τοῦτο
ὑπῆρχε καὶ τῷδε, βασιλέως ἦν ἀδελφός. 17. ἐκεῖνος

6 Socr. l. l.

19 Μαγνέντιον cf. p. 250, 14. Zosim. II 45

16 ἀδελφῷ] τῷ Γάλλῳ I² 22 ἐκεῖνος] ὁ Γάλλος I³

1 κατειλήψε Mor Fabr 4 et 5 δ' Re 5 μήτ' Re |
ἐπιορκήσῃ καὶ μετασχῇ I 7 καθ' ἡμέραν VM 8 οὐ P
sed ὅ in ras m² | ταμάλιστα BVMP 11 εἰλικρινῇ CABLaUP
sed in hoc ' e ' corr m², edd nonnulla excidisse con Re
15 οὖν μὲν Re | δ' Re 18 μὲν πρότερον] πρότερον μὲν La
21 τοῦθ' edd 22 βασιλέως ἦν ἀδελφός ut glossema delenda
censet O. Guenther, quaestt. Ammian. critt., Gotting. 1888 p. 14
at cf. § 8 p. 239, 19 et infra p. 244, 3

16*

μὲν οὖν καὶ διὰ τῆς Βιθυνίας δορυφορούμενος ἐχώρει
 καὶ εἶδον ἀλλήλω, τούτου δὲ τὴν γνώμην οὐκ ἡλλοίω-
 σεν ἢ περὶ ἐκείνουν τύχη, οὐδὲ τὸ βασιλεύειν οἱ τὸν
 ἀδελφὸν ἀφορμὴν εἰς ῥαθυμίαν ἔλαβεν, ἀλλ' ἐπηύξησε
 5 μὲν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν εἶχε περὶ τοὺς λόγους, ἐπηύξησε
 δὲ τοὺς πόρους οἷς ἐχρῆτο περὶ τὴν τούτων θήραν,
 νομίζων, εἰ μὲν ἐν ἰδιώτου μέρει μένειεν, ἔξεν ἀντι
 R 528 τῆς | βασιλείας τὴν σοφίαν, κτήμα θεϊότερον, εἰ δ'
 ἐπὶ σκῆπτρον ἄγοιτο, κοσμήσειν τῇ σοφίᾳ τὴν βασι-
 10 λείαν. 18. διὰ τοῦτο ἡλλω τε ἐχρῆτο πρὸς τὰς μαθή-
 σεις καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης πυρὶ καὶ τὴν μὲν οὐσίαν
 οὐκ ἐπόλει μέλζω ῥάδιον ὄν, τὴν δὲ γνώμην καλλίω.
 καὶ ποτε τοῖς τοῦ Πλάτωνος γέμουσιν εἰς ταὐτὸν ἐλ-
 θὼν ἀκούσας ὑπὲρ τε θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ τῶν ὡς
 15 ἀληθῶς τὸ πᾶν τοῦτο καὶ πεποιηκότων καὶ σωζόντων
 καὶ τί τε ἡ ψυχὴ καὶ πόθεν ἦκει καὶ ποῖ πορεύεται
 καὶ τίσι βαπτίζεται καὶ τίσιν αἵρεται καὶ τίσι καθέλ-
 κεται καὶ τίσι μετεωρίζεται, καὶ τί μὲν αὐτῇ δεσμός,
 τί δὲ ἐλευθερία, καὶ πῶς ἂν γένοιτο τὸ μὲν φυγεῖν,
 20 τοῦ δὲ τυχεῖν, ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτὶ μὲν λόγῳ

2 Socr. l. l. p. 169 B
 20 Plat. Phaedr. p. 243 D

4 Isocr. Euag. § 28 p. 194 b

2 ἀλλήλω] ὁ Γάλλος καὶ ὁ Ἰουλιανός I³

2 ἀλλήλους Mor Fabr 3 τὸν I sed ὁ in ras m² 4 ῥα-
 θυμίαν I sed ῥαθυμί in ras m² βασιλείαν M (et Ba) 5 μὲν
 — 6 δὲ om La 7 μοίρα IM | μένειεν e μένει corr P²
 9 τὸ ante σκῆπτρον inser I³ 10 διατοῦτο BMoIMP 12 μεί-
 ζονα La 14 ὑπὲρ τε inser I² 15 σωζόντων A 16 πῇ
 M 19 δ' Re | „malim ἐγγένοιτο“ Re

καὶ πάντα τὸν ἔμπροσθεν ἐκβαλὼν ὕθλον ἀντεισηγάγεν
εἰς τὴν ψυχὴν τὸ τῆς ἀληθείας κάλλος, ὥσπερ εἰς τινα
μέγαν νεὼν ἀγάλματα θεῶν πρότερον ὑβρισμένα βορ-
βόρω. 19. καὶ ἦν μὲν περὶ ταῦτα ἕτερος, ἐσχηματίζετο
δὲ τὰ πρόσθεν, οὐ γὰρ ἐξῆν φανῆναι. Αἰσῶπος δὲ 5
ἐνταῦθα μῦθον ἂν ἐποίησεν οὐκ ὄνον λεοντῇ κρύπτων,
ἀλλ' ὄνου δορᾶ τὸν λέοντα. ἀκείνους ἦδει μὲν ἂ ἐιδέ-
ναι κρεῖττον, ἐδόκει δὲ τὰ ἀσφαλέστερα. 20. τῆς φή-
μης δὲ πανταχοῖ φερομένης πάντες οἱ περὶ τὰς Μούσας
καὶ τοὺς ἄλλους γε θεοὺς οἱ μὲν ὠδοιπόρουσι, οἱ δὲ 10
ἔπλεον σπεύδοντες ἰδεῖν τε ἐκεῖνον καὶ συγγενέσθαι
καὶ εἰπεῖν αὐτοῖ τι καὶ ἀκοῦσαι λέγοντος. ἦν δὲ ἐλ-
θοῦσιν οὐ ῥᾶδιον ἀπελθεῖν· κατεῖχε γὰρ ἡ σειρὴν οὐ
λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ πρὸς φίλτρον εὖ πεφυκέναι.
τῷ δ' ἔγαν φιλεῖν εἰδέναι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευε 15
καλῶς τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συγκεραυνύμενοι γνησίως
οὐκ ἀπόνως ἀπηλλάττοντο.

21. Ἦν οὖν ἐκείνῳ παντοδαπὴ σοφία συνειλεγμένη
καὶ δεικνυμένη, ποιηταί, ῥήτορες, γένη φιλοσόφων, | R 529
πολλὴ μὲν Ἑλλάς φωνή, οὐκ ὀλίγη δὲ ἄτερα. τῷ δὲ 20

5 Aesop. fab. 333. Babr. fab. 139

1 καὶ ἐνταῦθα ὁ ἐσκοτισμένος βλασφημεῖ CA

1 ante ἐκβαλὼν rasura 5 litt La γρ ἐμβαλὼν ἄθλον in
marg Mor 2 ἕτερος Mo sed γρ ἑταῖρος in marg 5 inter
δὲ et τὰ rasura 3 litt I, καὶ M (et Ba) | φανῆναι Mo sed
φανῆσαι in marg 7 & in ras I² 8 ἀφελέστερα V
9 πανταχοῦ V Mor Fabr πανταχῇ BIMU 10 γε om V (et
Ba) probante Gasda „malim δὲ“ Re | δ' Re 11 τ' Re
14 τὸ M 15 δὲ edd | ἐπαίδευε om M 16 ὥσθ' οἱ I sed
δ' οἱ in ras m² 20 δ' La | λύτρα Mor coniciens λατίνη
ἀλλοτρία Fabr χατέρα Re Anim | τῶν CAMoLaM sed ν in A
et M eras τοῖς I sed οἷς in ras m²

ἣν φροντὶς ἀμφοτέρων εὐχὴ τε ἀπὸ παντὸς εὖ φρο-
 νούντων στόματος γενέσθαι τῶν πραγμάτων τὸν νεα-
 νίσκον κύριον καὶ στήναι μὲν τὴν φθορὰν τῆς οἴκου-
 μένης, ἐπιστῆναι δὲ τοῖς νοσοῦσι τὸν ἐπιστάμενον τὰ
 5 τοιαῦτα ἰᾶσθαι. 22. οὐ μὴν φαίην ἂν ἐκείνον ἐπιτιμᾶν
 ταῖς εὐχαῖς οὐδ' ἀλαξονεύσομαι τοῦτό γε ὑπὲρ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ βούλεσθαι μὲν καὶ αὐτόν, βούλεσθαι δὲ οὐ τρυ-
 φῆς οὐδὲ θυναστείας οὐδὲ πορφύρας ἔρωτι, τοῦ δὲ
 τοῖς αὐτοῦ πόνοις ἀποδοῦναι τοῖς ἔθνεσιν ὧν ἐξεπε-
 10 πτώκεσαν τὰ τε ἄλλα καὶ οὐχ ἥμιστα δὴ τὰς τῶν θεῶν
 λατρείας. 23. ᾧ δὴ καὶ διαφερόντως τὴν καρδίαν
 ἐπλήττετο νεῶς τε ὁρῶν κειμένους καὶ τελετὰς πεπαυ-
 μένας καὶ βωμοὺς ἀνατετραμμένους καὶ θυσίας ἀνηρη-
 μένας καὶ ἱερεῖς ἐλαυνομένους καὶ τὸν τῶν ἱερῶν
 15 πλοῦτον εἰς τοὺς ἀσελγαστάτους μεμερισμένον, ὥστ' εἴ
 τις αὐτῷ θεῶν ὑπισχνεῖτο τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν
 δι' ἐτέρων ἔσεσθαι, σφόδρα ἂν μοι δοκεῖ τὴν βασιλείαν
 φνυγεῖν· οὕτως οὐ τοῦ κρατεῖν, τοῦ δὲ εὖ προᾶξει τὰς
 R 530 πόλεις | ὠρέγετο.

20 24. Ταύτης τοίνυν τῆς ἐπιθυμίας ἐν ταῖς ψυχαῖς
 τῶν πεπαιδευμένων ἀκμαζούσης τοῦ τῇ τοῦδε γνώμῃ
 θεραπευθῆναι τὴν γῆν ἥλθεν ἐπὶ τὸν Γάλλον συνο-

22 Amm. XIV 7, 9sq. Zosim. II 55

15 εὐσεβεστάτους, τρισάθλιε, ἀλλ' οὐκ ἀσελγαστάτους C
 m. rec.

1 <τῶν> εἶ? 4 τοῖς om Mor 5 ἂν — 6 ἀλαξονεύσομαι
 om Mo 6 οὐδὲ Re 7 καὶ τὸν U 8 οὐδὲ (1) in ras, ex οὐ,
 ut videtur, corr P² οὐ U 9 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr m²,
 ULaIMMo 10 οὐχ ἥμιστα VB | δὲ Re | τὰς] τῆς V
 12 ἐπλήττετο τὴν καρδίαν B Mor Fabr 16 θεῶ Mo
 17 δοκῇ LaPU 21 τοῦ scripsi e VP cum Gasda et Sinteni
 τὸ reliqui libri edd, quod delendum censuit Re

φαντία καὶ γράμματα ἐπιβουλὴν ἔχοντα τὴν ἐσχάτην
 εὖρητο, δόντων δὲ δίκην τῶν ἀδικούντων, οὐ γὰρ
 ἔμελλεν αὐτοὺς στεφανώσσειν ὁ τὰ τοιαῦτα ἡδικημένος,
 ἔδοξεν ἥς εἰλήφει δίκης ὀφείλειν δίκην ὁ λαβὼν καὶ
 ἀπέθνησκεν ἄφρωνος φθάσαντος τὴν ἀπολογίαν τοῦ 5
 ξίφους. 25. καὶ αὐτίκα οὗτος ἀνέσπαστό τε καὶ ἦν
 ἐν μέσῳ φυλάκων ὠπλισμένων ἄγριον μὲν βλέπόντων,
 τραχὺ δὲ φθεγγομένων, κοῦφον δὲ ἀποφαινόντων οἷς
 ἰδρύνεσθαι χωροῦ, τόπους δὲ ἐκ τόπων ἀμείβειν ἐπὶ 10
 ταλαιπωρίᾳ. καὶ ταῦτα ἔπασχεν ἐγκαλούμενος μὲν
 οὐδὲν οὔτε μείζον οὔτε ἔλαττον. πῶς γὰρ ὅς γε διει-
 στήκει μὲν τὰδελφοῦ σταθμοῖς πλείοσιν ἢ τριακοσίοις,
 γράμματα δὲ ἔπεμπεν, οὐδὲ ταῦτα πολλάκις, προσρῃσε-
 σιν ὀριζόμενα μόναις; διόπερ οὐδ' ἦν οὐδ' ὁ συκοφαν- 15
 τήσων, ἀλλ' ὅμως οἷς ἔφην ἐπιέζετο κατ' ἄλλο μὲν
 οὐδέν, ὅτι δ' εἷς ἀμφοτέροις πατήρ γένοιτο. 26. πάλιν
 τοίνυν ἐνταῦθα ἂν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὸ μήτε τοῖς
 κατὰ τοῦ τεθνεῶτος λόγοις κολακεῦσαι τὸν ἀπεκτονότα
 μήτε τοῖς ὑπὲρ ἐκείνου παροξύναι τὸν ζῶντα, ἀλλὰ 20
 τὸν μὲν ἀφανεῖ λύπη τιμᾶν, | τῷ δὲ μὴ δοῦναι R 531
 πρὸς φόνον ἀφορμὴν σφόδρα γε βουλομένῳ. οὕτω

6 Socr. l. l.

6 οὗτος] ὁ Ἰουλιανὸς I^s

1 τὴν ἐπιβουλὴν Fabr 4 ὀφείλειν in ras La^r 6 ἀνήρ-
 παστο V 8 δὲ om La 10 ἰδρύνεσθαι V Re 12 οὐδὲν ex
 οὐδενὶ corr P^s οὐδέν La | οὐτ' I sed' in ras m^s 14 δ' Re
 | καὶ ante οὐδὲ inserendum putat Re 15 οὐδ' ἦν om Fabr
 | οὐδ' (2)] ὁδ' B fortasse delendum 17 δὲ edd 18 αὐ-
 τοῦ inser P^s om U 20 ὑπὲρ — 21 μὲν in marg Mo^s
 22 γε om Mor Fabr

γὰρ εὖ καὶ καλῶς ἐκράτησε τῆς γλώττης καὶ ταῦτα
 τῶν περιεστηκότων ἀνιαρῶν οὐ σφόδρα ἐπιτρεπόντων,
 ὥστε ἐνέφραξε τῇ καρτερίᾳ τοῖς πονηροτάτοις τὰ στό-
 ματα. 27. οὐ μὴν οὐδὲ ταῦτα ἤρκει πρὸς σωτηρίαν
 οὐδὲ ἴσθη τῷ μάτην θυμουμένῳ τὴν ὀργήν, τὸν δὲ
 εἶδε Κάδμου θυγάτηρ Ἰνὼ χειμαζόμενον, ἡ Κωνσταν-
 τίου γυνή, καὶ τὸν μὲν ἠλέησε, τὸν δὲ ἐμάλαξε καὶ
 πολλαῖς ταῖς ἱκεσίαις ἔπεισεν ἐρῶντα τῆς Ἑλλάδος καὶ
 μάλιστα δὴ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀφθαλμοῦ, τῶν Ἀθηνῶν,
 εἰς γῆν ἐρωμένην πέμψαι. 28. τοῦτο τοίνυν αὐτὸ
 πῶς οὐκ ἀτεχνῶς ψυχῆς ἐκ θεῶν ἀφιγμένης τὸ κατα-
 στάντα εἰς αἵρεσιν χωρίου μήτε κήπων μήτε οἰκιῶν
 μήτε ἀνδρῶν μήτε τῶν ἐπ' αἰγιαλοῖς ἀγρῶν μήτε τῆς
 ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄντων οὐκ ὀλίγων ἐπιθυμῆσαι τρυφῆς,
 ἀ πᾶντα ἦν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας αὐτῷ, ἀλλ' ἡγήσασθαι
 μικρὰ τὰ δοκοῦντα μεγάλα πρὸς τὴν τῆς Ἀθηνᾶς πόλιν,
 τὴν μητέρα Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους καὶ τῆς ἕλλης
 τῆς πολυειδοῦς σοφίας; 29. ἥκει μὲν <οὖν> ἐκεῖσε
 θεῶν, ὡς προσθήσων οἷς ἠπίστατο καὶ διδασκάλους |
 R 532 ἐντευξόμενος δοῦναί τι δυναμένοις ὧν εἶχε πλέον.

6 Od. ε 333 sq. 7 Iulian. or. III p. 118 B sq. ep. ad sen.
 Athen. p. 273 A. Zosim. III 1. Socr. l. l.

2 σφοδρῶς ἐπιτρεπόντων Mor Fabr, quod corr Re 8 ἱκε-
 τείαις V | ἔπεισεν scripsi auctore Re coll. Socr. III 1 p. 169 C
 πείθει τὸν βασιλέα μηδὲν μὲν αὐτὸν δρᾶσαι κακόν, συγχωρῆσαι
 δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐλθόντι φιλοσοφεῖν ἔλυσεν libri edd
 10 ἐρωμένην Mo 12 αἵρειν La sed ' et ρει in ras s
 13 τῶν om Mor Fabr | μήτε τῆς La sed τε τῆς in ras s
 14 ὑπὸ sed uncis inclus Mor | οὐκ] om Mor παρὰ Fabr
 17 μητέρα τε Mor Fabr 18 οὖν inserui ex I²M (et Par²)
 suasore Re γὰρ V om reliqui libri edd 19 θεῶν Mo
 20 δυναμένοις I sed ' et οἷς in ras m³

συγγινόμενος δὲ καὶ πείραν αὐτοῦ τε παρέχων καὶ
 λαμβάνων ἐκείνων ἐξέπληττε μᾶλλον ἢ τοῦτο ἔπασχε
 καὶ μόνος ἐκείνος νέων τῶν Ἀθήναζε ἡκόντων διδάξας
 τι μᾶλλον ἢ μαθὼν ἀπῆλθε. τοιγαροῦν αἰεὶ τινα
 σμήνη περὶ αὐτὸν ἑωρᾶτο νέων, πρεσβυτέρων, φιλοσό- 5
 φων, ῥητόρων. ἔβλεπον δὲ ἄρα εἰς αὐτὸν καὶ οἱ δαί-
 μονες εὖ εἰδότες, ὥς οὗτος αὐτοῖς ἐπανάξει τὰ πά-
 τρια. 30. ὁ δὲ λέγων τε ἦν ὁμοίως θανμαστὸς καὶ
 αἰδούμενος, οὐ γὰρ ἦν ὅ τι χωρὶς ἐρυθίματος ἐφθέρ-
 γετο. τῆς μὲν οὖν προότιτος ἄπαντες ἀπέλειπον, τοῦ 10
 πιστεύεσθαι δὲ οἱ βέλτιστοι, κὰν τούτοις αὐτοῖς προ-
 τος ἦν ὁ παρ' ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν ἀνθρώποις ἀμειπτος,
 ὁ τὸν μῶμον ἀρετῇ νενικηκώς.

31. Ἦν μὲν οὖν γνώμη τῷ νεανίσκῳ ταῖς Ἀθήναις
 ἐμβιῶναί τε καὶ ἐντελευτῆσαι καὶ τοῦτο κέκριτο πέρας 15
 εὐδαιμονίας, τῶν πραγμάτων δὲ ἀπαιτούντων βασιλέα
 δεύτερον ἐφθαρμένων μὲν τῶν περὶ τὸν Πῆγον πό-
 λεων, τῶν δ' ἐκείσε πεμπομένων στρατηγῶν μέλζονα ἢ
 ἐξῆν ζητούντων καλεῖται πρὸς ἀρχὴν ὁ φιλοσοφῶν
 Ἀθήνησιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ φιλοσοφεῖν παρέχων θαρρεῖν 20

12 ὁ παρ' ἡμῶν] ὁ Μάξιμος PI^2M^2 , fortasse e Socrate h.
 eccl. III 1 p. 168 C, at hunc Ionia oriundum fuisse dicit noster
 p. 303, 6. Melius de Sallustio cogitavit Re (cf. Iul. ep. 16), de
 Celso Sievers p. 90 (cf. Amm. XXII 9, 13).

1 συγγινόμενος *La* Re | αὐτοῦ *C* sed in αὐτοῦ corr *f*,
AMoLaMP sed in hoc in αὐτοῦ corr *m*², *U* Mor Fabr | τε om *B*
 4 ἢ τι μαθὼν *Mo* μαθὼν supra παθὼν *C*^m | τινες μῆνη *Mo*
 τινες [μῆνη] Mor 5 ἑωρῶντο Mor Fabr 6 δ' Re | ἄρ' edd
 7 ἐπανάξει *C* sed α secundum ex η corr *f* | πάτρια *I* sed π et
 ι in ras *m*² 8 οὖν *Mo* | καὶ in ras *I*² 9 χωρὶς in marg *I*

13 μῶμον *I* sed μῶ in ras *m*³, μῶμον *M* 18 δὲ *Mo* Re

ἡσιν
 20 ἀθήναζε *M*

τῷ πλείστα ἡδίκηκότι. καὶ γὰρ εἰ φονεὺς ἐγερόναι
 πατρός τε καὶ ἀδελφῶν, τῶν μὲν πάλαι, τοῦ δὲ ἔναρ-
 χος, ἀλλ' ἥλπιζε γε τὰς πίστεις ἐν βεβαίῳ κείσεσθαι
 καὶ τὸν ἐκείνου τρόπον κρείττω τῶν ἐγκλημάτων ἔσε-
 5 σθαι. 32. ὁ μὲν οὖν καλῶν οὐ κακῶς ἥλπιζε, τὸν δὲ
 R 533 οὐδὲν ἦν ὃ πιστεύειν | ἔπειθεν, ὥς οὐκ εἰς ἐπι-
 βουλήν ἢ τιμὴν τελευτήσει, ταυτὶ γὰρ ἐδίδου τὸ ἔνθεν
 αἶμα μαντεύεσθαι, διαδύσεως δὲ οὐκ οὔσης καλεῖ σὺν
 δάκρυσι τὴν θεὸν καὶ δεηθεῖς ἀμύνειν ἐπορεύετο.
 10 μετασχωὼν δὲ τῆς βασιλείας ἐπ' ἄθλον εὐθύς ἀποστέλ-
 λεται τῶν Ἡρακλέους χειρῶν δεόμενον. εἶχε γὰρ ὧδε
 τὰ περὶ τοὺς Γαλάτας, ὧν οἱ τελευταῖοι προσοικοῦσι
 τὸν ὠκεανόν.

33. Μαγνητίῳ Κωνσταντίῳ πολεμῶν ἀφελομένῳ
 15 μὲν ἀλλοτριᾷ ἀρχὴν, ἄρχοντι δὲ αὐτῷ μετὰ φυλακῆς
 τῶν νόμων πάντ' ὥρετο δεῖν κινεῖν ἐπὶ τῷ τὸν ἄνδρα
 ἐλεῖν. καὶ ἀνολγεί δὴ τοῖς βαρβάροις διὰ γραμμάτων
 τοὺς Ῥωμαίων ὄρους ἐξεῖναι φήσας αὐτοῖς ὁπόσῃν
 δύναιτο κτᾶσθαι. 34. δοθείσης δὲ ἐκείνοις τῆς ἀδείας
 20 καὶ τῶν συνθηκῶν λελυμένων ταῖς ἐπιστολαῖς εἰσχυ-

2 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 270 D 7 Amm. XXIII 1, 5
 12 Socr. l. l. 17 sq. cf. p. 22, 11 sq. Amm. XV 8, 1

1 εἰ] ὁ Mor quod del Fabr | γέγονε Mor Fabr 2 ἀδελφοῦ
 τοῦ UP sed in hoc οὐ bis in ras m² | τοῦ P sed οὐ in ras m²
 | δὲ C sed δ in ras f 3 κείσεσθαι e κείσθαι corr A² κείσθαι
 CBMo sed in hoc in marg κείσεσθαι, Mor Fabr 5 τὸν in
 ras I² ὁ M 8 διαδύσεως A sed γρ ἀναδύσεως in marg m²
 διὰ δύσεως Mo ἀναδύσεως V, fortasse recte cf. Plat. Euthyd.
 p. 303 E οὐκ ἔστι γὰρ μοι ἀνάδυσσις | δ' Re 9 τὸν V Mor
 Fabr at cf. p. 248, 16 et 72, 18 14 κωνσταντ' V 15 δ'
 Re 16 τὸ La 19 δ' Re 20 ἐκχυθέντες Cobet Mnem.
 V 131 (= Coll. 111) at cf. Her. IX 70, 2; Il. μ 470; φ 610

θέντες ἐπὶ πολλῆς τοῦ κωλύοντος ἐρημίας, ὁ γὰρ δὴ
 Μαγνέντιος ἐν Ἰταλίᾳ τὰς δυνάμεις εἶχε, Μυσῶν λείαν
 ἐργάζονται τὰς εὐδαίμονας πόλεις, καὶ κατεσθύοντο
 μὲν κῶμαι, κατεσείετο δὲ τείχη, χορήματα δὲ ἤγετο καὶ
 γυναικες καὶ παῖδες, καὶ οἱ δουλεύοντες ἡκολούθουν 5
 τὸν αὐτῶν πλοῦτον οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ τῶν ὤμων φέ-
 ροντες, ὁ δὲ οὐ δυνάμενος δουλεύειν καὶ γυναικα καὶ
 θυγατέρα ὄρᾳ ἐν ὕβρει κλάων ἀπεσφάττετο, μετενη-
 νεγμένων δὲ ἐκείσε τῶν παρ' ἡμῖν ἀγαθῶν ἐργεζόρων
 οἱ κεκρατηκότες τὴν ἡμετέραν μὲν ταῖς αὐτῶν χερσί, 10
 τὴν δὲ αὐτῶν ταῖς τῶν εἰλημμένων. 35. | αἱ δ' αὖ R 534
 διαφυγοῦσαι τὴν ἄλωσιν ἰσχύι τειχῶν γῆν μὲν οὐκ
 εἶχον πλὴν ὀλίγην κομιδῇ, λιμῷ δὲ ἀνηλίσκοντο παν-
 τὸς ἀπτόμενοι τοῦ δυναμένου τρέφειν, ἕως εἰς τοσοῦ-
 τον σωματῶν κατέστησαν ἀριθμόν, ὥστε τὰς πόλεις 15
 αὐτὰς ἀγρούς τε εἶναι καὶ πόλεις καὶ τὸ εἶσω τῶν
 περιβόλων ἀοίκητον ἀρκοῦσαν γεωργίαν. καὶ γὰρ βοῦς
 ἐξεύγνυτο καὶ ἄροτρον εἴλκετο καὶ σπέρμα κατεβάλλετο
 καὶ ἀνῆει στάχυν, καὶ θεριστὴς καὶ ἄλως, καὶ πάντα

1 [Dem.] desynt. § 19 p. 171, 23 2 cf. p. 22, 11 3 Socr. l. l.
 15 cf. p. 24, 1 sq. Amm. XVI 2, 12

1 κωλύσαντος Mor Fabr 4 κατεσείοντο V | δὲ (1) δὴ La
 5 δουλεύοντες scripsi δουλεύοντες B MoLa MPU Mor Fabr
 βουλεύοντες C sed β in δ corr m, AVI sed in hoc β in ras m²,
 Re fortasse post οἱ excidit ἄνδρες 6 αὐτῶν MoLa M et
 ex αὐτῶν corr P². 7 δ' Re | μὴ V | καὶ γυναικα in marg I²
 8 κλαίων edd 10 τὴν ἡμετέραν inser La² | μὲν om La |
 αὐτῶν libri sed in αὐτῶν corr I² La², Mor Fabr ἐαυτῶν Re
 11 δὲ αὐτῶν scripsi δὲ αὐτῶν MoIMU δ' ἐαυτῶν CABVP
 13 δ' Re 14 τοσοῦτων V 15 σωματῶν om B Mor Fabr
 16 τῶν om Mor Fabr 18 συνεξεύγνυτο Mor Fabr 19 θε-
 ριστὴς olim coni Re

ταῦτα εἶσω πυλῶν, ὥστ' οὐκ ἂν τις ἔφησεν ἀθλιωτέ-
ρους εἶναι τοὺς ἀλόνοντας τῶν οἴκοι μενόντων.

36. Καὶ ὁ μὲν τοσοῦτον μισθοῦ τὴν νίκην πριά-
μενος εὐθὺς μὲν ἤδετο καὶ ἐγανυρία, τοῦ πολεμίου
5 δὲ ἡττημένου καὶ τῆς προδοσίας ἐκφανείσης καὶ μονον-
ουχί βοώσης τῆς Ῥώμης, ὡς ἡρωτηρίασται, τοῖς μὲν
αὐτοῦ κινδύνοις ἐξελάσαι τοὺς κωμάζοντας οὐκ ἐτόλμα,
στρατεῦναι δὲ τὸν ἐκ μουσειῶν ἄρτι πρὸς ὄπλα εἰλκν-
σμένον ἤξλου καὶ τὸ δὴ καινότατον, τὸν αὐτὸν ὁμοῦ
10 κρείττω τε φανῆναι καὶ χεῖρω τῶν πολεμίων ἡῦχετο,
τῷ μὲν τῆς γῆς ἐπιθυμεῖν ἐκείνο ποιῶν, φθόνῳ δὲ
τοῦτο. 37. καὶ ὅτι γε ἀπολούμενον οὐχ ἥττον ἢ κρα-
τήσοντα ἐξέπεμψεν, εὐθὺς ἐδειξεν. οὔσης γὰρ αὐτῷ
14 στρατιᾶς, ὅση πρότερον τρεῖς βασιλείας συνείχε, καὶ
R 535 πολλῶν μὲν ὀπλιτῶν, πολλῶν δὲ | ἱππέων, ὧν, οἶμαι,
φοβερώτατον τὸ παρὰ τῆς σκευῆς ἄτρωτον, τριακοσίους
αὐτῷ τοὺς φαυλοτάτους τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευεν ἔπεσθαι.
τοὺς γὰρ ἰδρυμένους αὐτὸν ἐκεῖ στρατιώτας εὐρήσειν.
οὔτοι δὲ ἦσαν οἱ μεμαθηκότες ἡττᾶσθαι καὶ οἷς ἔργον
20 ἦν πάλαι πολιορκεῖσθαι. 38. τὸν δὲ οὐδὲν ἄρα τού-

12 Socr. l. l. p. 170 B 16 Iulian. ep. ad sen. Ath. p. 277 D
et 281 D. Lib. or. XII p. 23, 18 19 cf. p. 25, 1

5 καὶ (2) om Mor Fabr 7 αὐτοῦ *MoLaM P* sed in hoc
in αὐτοῦ corr *m*² 8 πρὸς τὰ ὄπλα *B* 11 inter μὲν et τῆς
rasura 2 litt *M* 12 κρατήσοντα *PI* sed in utroque o ex α
corr *m*² 14 στρατείας *PI* sed in his in στρατιᾶς corr *m*², *La*
15 ἱππέων ὄντων, ὧν Mor Fabr 16 παρὰ τῆς σκευῆς *O*
M sed in utroque τῆς παρασκευῆς suprascr. m. rec. (*m* et *M*²),
quod praebent etiam *B* Mor Fabr 17 τῶν om *Mo* | ἐκέ-
λευσεν *IMU* 18 ἐκείσε *M* inter ἐκεῖ et στρατιώτας ras 3—4
litt *I* 19 οὕς Mor Fabr 20 δ' Re

των ἐτάραξεν οὐδὲ ἔδειξε περίφοβον, ἀλλὰ τότε πρῶτον ὅπλων τε καὶ πολέμου γενόμενος καὶ μέλλων ἐπὶ τοὺς αἰεὶ νευικηκότας ἐξάγειν στρατιώτας τρέμοντας οὕτω μὲν ἦνεγκε τὴν σκευήν, ὥσπερ ἀντὶ βιβλίων ἐξ ἀρχῆς ἀσπίδα μεταχειριζόμενος, οὕτω δὲ ἐχώρει θαρ- 5 ρῶν, ὥσπερ μυρῶν Αἰάντων ἡγούμενος. 39. δύο δὲ ἄρα αὐτὸν ἐποίει τοιοῦτον· ἐν μὲν ἡ σοφία καὶ τὸ τὰ βουλευόμενα εἰδέναι χειρῶν ὄντα δυνατώτερα, ἕτερον δὲ τὸ πιστεῦναι αὐτῷ συστρατεύειν τοὺς θεοὺς. ἥδει δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα τὴν Στύγα διαφυγόντα τῇ ῥοπῇ 10 τῆς Ἀθηνᾶς.

40. Τῆς δὲ τῶν θεῶν πρὸς αὐτὸν εὐνοίας εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς ἐναργὲς τὸ σύμβολον. κινήθεις γὰρ ἐξ Ἰταλίας τοῦ χειμῶνος μεσοῦντος, ἤνικα τὸν μὴ στέργη σωζόμενον ἔτοιμον ἦν ἀπολωλέναι κρυμῷ τε καὶ νι- 15 φάσιν, οὕτω φαιδρᾶς ἀπολαύων ἐπορεύετο τῆς ἀκτίνος, ὥστ' ἔαρ ὀνομάζοντες τὴν ὥραν ἐχώρουν καὶ πρὸ τῶν πολεμίων τὸ ψῦχος ἥτητο. 41. καὶ μὴν ἀκακύνό γε σημεῖον τῆς βελτίονος τύχης. διεξιὼν γὰρ πολίχνιον

10 Π. θ 369. cf. or. XIII p. 72, 19
19 Amm. XV 8, 21

14 Iulian. l. l.

1 voce περίφοβον desinit fol. 97 in A, quae sequuntur usque ad διέσπασε. τὰς δ' p. 258, 5 leguntur in folio 73 exarato manu saeculi XIII/XIV 2 ὅπλων M | γε ὀμένος una litt abscissa A et cum rasura unius litt U γενόμενος M sed γενόμενος suprascr. m², Fabr, quod correxit Io Henr. Majus (Hist. crit. de la Républ. des Lettres t. XIII p. 155) 4 ἐξαρχῆς VB 5 οὕτω — 6 ἡγούμενος in marg Mo² 5 δ' Re 6 δ' ἄρ' Re 8 εἶναι I sed γρ ὄντα suprascr. m², (et Ba) 9 ἥδη La sed η secundum ex ei corr p, Mo 10 τὸν ἡρακλέα inser B² 15 τε inser P³ om MU 16 φαιδρῶς La 18 ψύχος AVIMPU 19 διεξιὼν — 254, 6 ἤρμωσε citat inter ἐναλλαγῆς παραδείγματα Schol. Leid. et Guelph. ad Eur. Phoen. 290 καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Αἰβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ οὕτω φησί· διεξιὼν κτλ. 19 πολίχνιον M sed v supra prius ι m²

τὸ πρῶτον ἥς παρελάμβανε γῆς στέφανόν τινα κλά-
 R 536 δων, πολλοὺς δὲ ἐκ καλωδίων τεταμένων | εἰς κλώ-
 νας ἐκ τοίχων ἐξαρθῶσιν οἱ δῆμοι μετεώρους, τούτων
 εἷς τῶν στεφάνων, ᾧ καλλωπίζομεν τὰς πόλεις, ἐκλυ-
 5 θεῖς τοῦ δεσμοῦ καταβαίνων ἦν ἐν τῇ τοῦ βασιλέως
 κεφαλῇ καὶ ἤρμωσε, καὶ βοή πανταχόθεν. ἐδηλοῦτο
 γὰρ, οἶμαι, τῷ στεφάνῳ τὰ μέλλοντα τρόπαια καὶ ὅτι
 νικήσων ἔρχεται.

42. Εἰ μὲν οὖν ὁ πέμψας ἐπέτρεπεν εὐθὺς ἐν ἔρ-
 10 ροῖς τε εἶναι καὶ χρῆσθαι τοῖς λογισμοῖς, εὐθὺς <ἂν>
 ἐδέχετο τάκει τὴν μεταβολήν, νῦν δ' ὁ μὲν πάντων ἦν
 ἄκυρος πλὴν τῆς χλαμύδος, οἱ στρατηγοὶ δὲ κύριοι,
 ταῦτα γὰρ ἐδέδοκτο τῷ πεπομφότι τοὺς μὲν ἐπιτάττειν,
 τὸν δὲ ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ Ὀδυσσεύς τε καὶ τῶν Ὀδυσ-
 15 σέως μεμνημένος ἠνείχετο, τοῖς στρατηγοῖς δὲ ἄρα
 ἤρσεκε καθεύδειν. τοῦτο δὲ ἐποίει τοὺς ἐναντίους
 μεγάλους, εἰ βασιλέως ἤκοντος ἔχοιεν ἂ πρότερον.
 43. ἀλλ' ὅμως καὶ κεκωλυμένου πράττειν, περιμόντος

11 Iul. ep. ad sen. Ath. p. 277 D. 278 D 14 Od. v 18 sq.
 ι 296 sq.

1 ἥς A sed in marg ἦν εἰς Mo | κλάδων e κλάδον corr B²
 2 δ' Re 4 ᾧ — πόλεις delenda censuit Re Anim ᾧ] οἷς P
 sed οἷς in ras m², U, quod mavult Re 5 ἐν in ras I²
 (ἐπὶ Par) 6 κεφαλῇ C sed γρ κορυφῇ suprascr. m, quod
 praebent etiam edd κεφαλῇ La sed κεφαλ in ras p κεφαλῇ
 praebet etiam Socr. l. l. λόγος δέ τις, ὅτι εἰς ἐν τῶν πολυχρίων
 εἰσελθόντος αὐτοῦ στέφανος ἀπ' ὧν τὰς πόλεις κοσμοῦσιν, ἐν
 μέσῳ τῶν κίωνων ἐκ καλωδίων ἡετημένος τῇ κεφαλῇ κατενε-
 χθεῖς ἤρμωσεν, ἐπὶ τε τούτῳ πάντας τοὺς παρόντας ἀναβοῆσαι·
 9 ἐπετρέπεν V 10 <ἂν> inserui e V om reliqui libri edd
 11 τάκει τὴν] τὴν ἐκεῖ Mor Fabr | ἦν πάντων A Re 12 ἄπο-
 ρος Mor Fabr 16 τουτὶ Fabr | ἡτοίσει Fabr 17 μεγάλους
 om Mor Fabr 18 περιμόντος P sed ερι in ras m²

δὲ μόνον κατὰ θεῶν τὰ ἔθνη, τουτὶ γὰρ ἐδέδοτο
μόνον, τοσοῦτον ἰσχυσε τοῦνομά τε καὶ τὸ πρόσωπον,
ὥστ' ἤδη τις τῶν κατακεκλεισμένων πολὺν τινα χρό-
νον καὶ τεταριχενύμενων ἐκπηδήσας εἶλε βάρβαρον πρὸς
τῷ τέλει γεωργοῦντα καὶ ἄλλος ἄλλον καὶ ἕτερος ἔτε- 5
ρον καὶ τινα καὶ νυκτερινὴν ἐπιχείρησιν νεανίσκων
ἀπεκρούσαντο πολλῶν γέροντες ὀλίγοι γήρα τῶν ὅλων
ἀφειμένοι. οἱ μὲν γὰρ κλίμακας φέροντες κατὰ πύλας
ἐρήμους προσέθεσαν, ᾧ δὴ τρόπῳ τῶν πόλεων τὰς
πλείστας ἤρηκσαν, οἱ δὲ ὡς ἤσθοντο, πᾶν τὸ φανέν 10
ὄπλον ποιησάμενοι παρηγηκόσι ποσὶν ἔτρεχον | βο- R 537
ῶντες τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα. καὶ ἐνίκων οἱ γέροντες,
ὥσπερ οἱ Μυρωνίδου, τοὺς μὲν αὐτοὶ κτείνοντες, οἱ
δὲ καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἄνωθεν ῥιπτοῦντες ἀπέθνησκον.
44. ἐγένετο δὲ καὶ νέων ἐτέρωθεν ἐκδρομὴ τις ἐπὶ 15
τοὺς βαρβάρους οὐ πρότερον εἰωθότων. καὶ οἱ μὲν
τραπέντες ἐφευγον, οἱ δὲ ἐτρώφων ἐν ταῖς σφαγαῖς
οὐχ ὀρῶντες μὲν τὸν βασιλέα, τῷ δὲ πλησίον αὐτῶν
εἶναι τεταροηκότες. ἕτεροι μετανίστασθαι μέλλοντες
ἐκβαλόντες τῶν ψυχῶν τὸν φόβον ἔμενον. 45. βαρ- 20
βάρων δὲ ἐκ δασείας ὕλης ἐπιθεμένων τοῖς ἐσχάτοις

7 Amm. XVI 2, 1 13 Thuc. I 105, 4

1 ἐδέδοτο Re ἐδέδοκτο libri Mor Fabr 3 ὥστε V | κατα-
κεκλεισμένων C sed σ inser s κατακεκλειμένων P sed σ inter ei
et μ eras, I sed ei in ras m², VMo εἰσκατακεκλειμένων La
4 τεταριχενύμενων I sed ριχ in ras m² 5 ἄλλον ἄλλος V
8 inter ἀφειμένοι et οἱ rasura 4 litt La 9 τρόπῳ ᾧ δὴ M
τρόπῳ om La (et Ba) inser I² 14 σφᾶς CAMo | αὐτοὺς
C sed 'in ras f αὐτοὺς AMo Re 15 ἐγεγένητο La 18 πλη-
σίον δὲ La | αὐτὸν V αὐτῶν reliqui libri Mor Fabr 19 ἕτε-
ροι <δὲ> Gasda 20 ἐκβαλόντες Re 21 δὲ om La | βαθείας
A sed in marg γε δασείας | ἐπιτιθεμένων Mor Fabr

ἐν τῇ πορείᾳ τῆς στρατιᾶς πρὸς τοσοῦτον τὸ πρᾶγμα
μετέστησεν, ὥσθ' οἱ λυπήσιν ἐλπίσαντες ἀπεσφάττοντο.
καὶ ὁ κτείνας μάρτυρα τοῦ φόνου τὴν τοῦ τεθνεῶτος
ἐκόμιζε κεφαλὴν, καὶ ἦν τις μισθὸς ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
5 καὶ ἡ πολλὴ σπουδὴ κεφαλὴν τεμεῖν. τῇ γὰρ ἐπι-
θυμίᾳ τοῦ κέρδους ὁ σοφώτατος ἐκείνος ἐκάθρε τὰς
ψυχὰς τῆς δειλίας, καὶ τὸ λαβεῖν ἐθέλειν τολμᾶν ἔπει-
θεν. οἱ δ' εἰς τὰς νήσους ἄς ὁ Πῆνος ποιεῖ τῶν βαρ-
βάρων καταφυγόντες θήρα τοῖς νέουσιν τε καὶ πλέουσιν
10 τῶν ἡμετέρων ἦσαν, καὶ τοῖς ἐκείνων βοσκήμασιν αἱ
πόλεις εἰστιῶντο. 46. καὶ μὴν δυοῖν πόλεων ταῖν
μεγίσταιν τὴν μὲν εὐρὼν μυριάσι προσβολαῖς κεκακω-
μένην, τὴν δ' ἔναγχος ἐφόδῳ μιᾷ κεκενωμένην τε καὶ
κειμένην τῇ μὲν χεῖρα ὥρεξεν εἰς ἀνάστασιν καὶ φρου-
15 ρὰν ἐγκατέστησε, τὴν δ' ἀπειρηκυῖαν τοῖς ἔπασιν, ὥστε
καὶ ὅθεν οὐ νόμος ἀναγκασθῆναι τραφῆναι, παρεμυ-
R 538 θήσατο ταῖς ἀμείνοσι | τῶν ἐλπίδων. 47. ταῦτα
ὁρῶν τις βασιλεὺς μοίρας οὐ μικρὰς βαρβαρικῆς ἤκεν
ἀπολογίαν τε κομίζων, ὥς οὐ μεγάλα ἠδίκηκε, καὶ
20 σπονδὰς αἰτῶν καὶ συμμαχήσειν λέγων, ὥς δ' ἐδόκει

4 Socr. l. l. 9 Amm. XVI 11, 9 12 Amm. XVI 2, 12
13 Julian. epist. ad sen. Athen. p. 279 B (cf. E. v. Borries Herm.
XXVII 183). Amm. XV 8, 19. XVI 3, 1

11 δυοῖν πόλεσιν τὸ σχῆμα καινόν V 14 φρουρὰν]
φύλαξιν V

2 μετέστησαν PU 3 ὁ κτείνας] ἐκτείνας Mor 4 ἐκό-
μισε La 5 ἡ om A et delendum censuit Sintenis num πολλὴ
ἡ? 6 ἐκάθαιρε V 9 καταφεύγοντες CBMoIMU κατα-
φυγόντων La 11 δεῖν M | πόλεων C πόλεσιν AVL
πόλεων P sed i subscr. m^s, IMBMo edd 13 κεκακωμένην V
16 νόμοις La sed νόμο s in ras n 18 μοίρας bis sed alterum
eras V | σμικρὰς edd 19 κομίζειν Mo 20 δὲ Mor Re

τι λέγειν, σπένδεται βραχύν τινα χρόνον ποιῶν αὐτὸν ἐπιεικέστερον τῷ φόβῳ τῶν δευτέρων.

48. Ταυτὶ μὲν οὖν καὶ ἔτι πλείω τούτων τὴν χά-
ραν ἐπιὼν ἴσχυσεν οὕτω τοῦ πᾶν ὃ διανοηθεῖν πρῶ-
τειν εἰς ἐξουσίαν ἦκων. ὥς δὲ ἀπήλλακτο μὲν ὁ τοὺς 5
πολεμίους δεδιώς στρατηγός, εἰς δὲ τοὺς οἰκείους
ὑβρίζων, ἦκε δὲ διάδοχος ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα βέλτιστος
καὶ πολέμων οὐκ ἄπειρος καὶ τῶν κωλυμάτων τὰ
πολλὰ ἐπέπαιτο, τότε δὴ τότε τῷ βασιλεῖ καιρὸς ἐπι-
δείξεως ἀκριβοῦς παρῆν. 49. σκοπεῖτω δέ τις· ὥς 10
γὰρ ἐδόκει τῷ πρεσβυτέρῳ γενέσθαι δεῖν διάβασιν ἐπὶ
τοὺς βαρβάρους, τούτου δὲ ὁ νεώτερος ἦρα πάλαι,
καθάπερ ἵππος δρόμου, καὶ πρὸς τὴν ἀνάγκην ἥ κατ-
εἶχετο, ἤχθετο, μικρὰν οὖσαν ὁ Κωνσταντίος δρῶν τὴν
ἐκείνου δύναμιν καὶ τοῦ τολμήματος ἤττονα πέμπει 15
τῶν αὐτοῦ διπλάσιαν, τρισμυρίους ὀπλίτας, ἐπιστήσας
ἡγεμόνα δοκοῦντα ἐπίστασθαι δυνάμει χρῆσθαι. 50. καὶ
ἔδει δὴ στράτευμα ἐν ταῦτα ἀμφοτέρω γενέσθαι, καὶ
ὥς ἦν οὐ | πολὺ τὸ συνιοῦσι μέσον, δέσας ὁ πρε- R 539
σβύτερος μὴ μετάσχη τῆς νίκης ἄτερος, καὶ ἔμα ἡγού- 20

4 Amm. XVI 3, 2 5 Iul. l. l. p. 278 B. Amm. XVI 4, 3
(Marcellus) cf. Asmus Philol. LXI 579 7 Amm. XVI 10, 21;
11, 1 (Severus) 17 Amm. XVI 11, 2 (Barbatio)

1 λέγων *M* sed *ειν* suprascr. *m*² 4 τὸ ⁰⁵ *A* τὸ *La* | πρῶ-
τῶν *A* 5 δ' *Re* | μὲν non post ἀπήλλακτο sed post πολεμίους
A Re 7 ὑβρίσων *Mor* | ἦκε ex ἦκεν corr *C*^f 11 δεῖν γε-
νέσθαι *Mor Fabr* 12 δ' *Re* | ὁ] οὐ *Mo* | πάλαι in marg *A*
15 ἐκείνων ⁰⁵ *P* ἐκείνων *U* 16 αὐτῶν *I* αὐτοῦ *Re* | διπλάσιον
ALa 18 ἔδει — καὶ in marg *Mo*² | ἀμφοτέρους *A* 19 τὸ
συνιοῦσι] τοῖς συνιοῦσι τὸ *V* (et *Par*), quod probat Gasda num
συνιοῦσι τὸ? 20 μετάσχη *I* sed με in ras *m*² κατάσχη *M*

LIBANIUS ed. Foerster. II.

17

μενος ἀρκέσειν τοὺς αὐτοῦ, κελύει τῷ μὲν μηκέτι
 συμμίζει, διαβῆναι δὲ μόνον. γεφυροῦντι δὲ αὐτῷ
 πλοίοις τὸν ποταμὸν τεμόντες τῆς ὑλῆς ἀφιαῖσιν ἄνω
 οἱ βάρβαροι κατὰ ῥοὴν πάχῃ ξύλων, ἃ προσπίπτοντα
 5 ταῖς ναυσὶ τὰς μὲν διέσπασε, τὰς δ' ἀνέρορξε, τὰς δὲ
 καὶ κατέδυσε. 51. διαλελυμένης δὲ τῆς πρώτης πείρας
 ὁ μὲν ὥχετο φεύγων καὶ αἱ τρεῖς μυριάδες, τοῖς βαρ-
 βάροις δὲ οὐκ ἤρκει τὸ μὴ παθεῖν, ἀλλ' αὐτῶν ἤδη
 νομίσαντες εἶναι τὸ καὶ δοῦσαί τι διαβάντες ἐδίωκον
 10 καὶ καταλαβόντες ἔκτεινον καὶ παιανίζοντες ἀνεχώρουν
 καὶ συνῆπτον ἔργον ἔργῳ, μᾶλλον δὲ ἀπὸ λόγων ἤρ-
 χοντο τῶν δευτέρων. 52. ὥς γὰρ ἦσαν οἴκοι πάλιν,
 ὁ βασιλεὺς δὲ ἐνεπίμπλη πυρῶν καὶ φρούρια καὶ πό-
 λεις ἀπὸ τῶν ἐκείνοις εἰργασμέμων ληλίων ταῖς τῶν
 15 στρατιωτῶν χερσίν, ὅπως οἶόν τε ἦν, ἐπὶ τούτῳ χρώ-

14 Amm. XVI 11, 11

1 τοὺς παρ' *A* Re | αὐτοῦ *CBVLaP* sed in hoc 'ex' corr *m*³,
 edd 2 συμμίζει cf. ad p. 28, 19 | μᾶλλον *La* 5 μὲν
 om *A* | διέσπασε *B* et supra διέσπασε *C*^m et cum γο *M*² | vocibus
 τὰς δ' desinit fol. 73 in *A* et perierunt quae sequuntur
 usque ad πρώτον καὶ μέγιστον p. 622, 23 R τὰς δ' ἀνέρορξε om
 Fabr δ' ἀνέρορξε scripsi e libris coll. Thuc. VII 34, 3 δὲ διέρο-
 ρηξε Mor Re 6 καὶ om *U* inser *P*³ 8 αὐτῶν scripsi
 αὐτῶν libri edd 9 τὸ om *B* | καὶ om *Ba* inser *I*² *M*²
 10 καὶ (2) — 11 ἔργον in marg *Mo*² 10 παιανίζοντες *La* sed α
 in ras *p* παιανίζοντες *C* (supra ω alterum ω pos *m*) *IM*
 sed in hoc γο παιανίζοντες suprascr. *m*² cf. p. 218, 15 11 δ'
 Re 12 locum corruptum esse censet E. v. Borries Herm.
 XXVII 187 13 δὲ om *V* | ἐνεπίμπλη *V* sed μ in ras *m*² ad-
 scripto scholio manu recentiore eadem quae scripsit scholion
 p. 209, 1: τὰ περὶ τοῦ ἐνεπίμπλη καὶ ἐμπίπλησι καὶ πίμ-
 πησι καὶ τὰ τῶν ἐν παρηγήσει λέξεων ἔφθη εἰρημένα | καὶ]
 τὰ *V* 15 χερσίν *La* | ὥς *V* quod probat Gasda „malim ὁπό-
 σων“ Re | τούτων *MoLa* τοῦτο *I*, quod mavult Re

μενος, καὶ τὰ κείμενα ἀνέστη καὶ πόρρω τοῦ Ῥήνον
 χειμάζοντι | βασιλεῖ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπιχειρήσεις R 540
 ὁξέως μηνύσειν ἔμελλεν ἄλλων παρ' ἄλλων δεχομένων
 τὸν λόγον — πρότερον δὲ τὸ μήκος τῆς ἐρημίας ἀφηρείτο
 τὴν τῶν ἐπιβουλῶν αἰσθησιν — ταῦτα δὲ πυνθανόμενοι 5
 Ῥωμαίους ἐν γῇ Ῥωμαίων τὰ κέλνων ἀμῶντας ἀγα-
 νακτῆσαντες, ὥσπερ τῶν πατρῶων αὐτοῖς κειρομένων,
 πέμψαντες κήρυκα καὶ δι' ἐκένου δεικνύντες τὰς ἐπι-
 στολάς, αἰ τὴν γῆν αὐτῶν ἐποιοῦν, πολεμεῖν αὐτὸν
 ἔφασκον τοῖς τῷ πρεσβυτέρῳ δόξασι καὶ δεῖν τοῦτο 10
 ὁμολογεῖν ἢ τοῖς γεγραμμένοις ἐμμένειν ἢ μηδέτερον
 βουλόμενον ἐλπίζειν μάχην. 53. ὁ δὲ τὸν μὲν ἐπὶ
 κατασκοπὴν ἤκειν εἰπών, μὴ γὰρ ἂν οὕτω θρασὺν γε-
 νέσθαι τὸν ἐκένων ἄρχοντα, κατεῖχεν, αὐτὸς δὲ με-
 μνημένος τῶν παρακελεύσεων ὧν ἤκουσεν ἐν ταῖς 15
 συγγραφαῖς τῶν παλαιῶν ἐκείνων διεξιόντων στρατη-
 γῶν, καὶ καλῶς εἰδώς, ὅτι λόγος τοιοῦτος ἔργων ἡρού-
 μενος εὐψυχον ἐπὶ τὴν συμπλοκὴν παραπέμπει τὸν
 στρατιώτην, εἶπε λόγον, ὃν ἡδιστα μὲν ἂν εἰς τὸν
 παρόντα λόγον ἐνέσθηκα, τοῦ νόμου δὲ τοῦ περὶ ταῦτα 20

8 Amm. XVI 12, 3 9 Socr. l. l. p. 170 C 19 Amm. XVI
 12, 9—12

1 ἀνέστη scripsi auctore Re coll. Amm. XVI 11, 14 *dum*
castrorum opera mature consurgunt ἀνίστη libri edd | τοῦ om B
 2 <τῷ> βασιλεῖ? 3 ἔμελλον V 4 ἐρημίας
 reposui e libris ἐρημίας edd 5 ἐπιβουλῶν La et ex ἐπιβουλῶν
 corr I² 6 τὰ κέλνων reposui e libris τὰ ἐκένων edd | ἀμῶντας
 BMo 7 πατρῶων P sed ατρῶων in ras 3 litt m³ | αὐτοῖς Re
 8 κήρυγμα V 11 ἢ] καὶ Gasda | τοῖς om U | μὴ δ' ἔτερον
 MoLaIM 13 γενέσθαι θρασὺν edd 14 αὐτὸς — 260, 7 κακία
 post ἔστησε p. 260, 19 ponenda censuit E. de Borries, Die Ala-
 mannenschlacht des Jahres 357, Argentorati 1892 p. 5 16 ἐκεί-
 νων om Re 19 ἡμισα Mor | ἂν om LaB | τὸ Mo 20 τὰ
 τοιαῦτα La αὐτὰ M

οὐκ ἔωτος τοσοῦτον εἶποιμ' ἂν, ὅτι τοῖσι δ' ἄφαρ
 πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ πρότερον τὸ μηδὲν ποι-
 εῖν. 54. καὶ ἐδόκει δεῖν κέρως μὲν ἐκάτερον τοὺς
 ἱππέας ἔχειν, τὸ μέσον δὲ εἶναι τῶν ὀπλιτῶν, τοὺς δὲ
 5 ἀμείλινους ἐκατέρων τούτων ἐν τῷ δεξιῷ περὶ τὸν βασι-
 λέα. καὶ τοῦτο ἔδει μὲν τοὺς πολεμίους λανθάνειν,
 λαθεῖν δὲ οὐκ εἴασεν αὐτομόλων τινῶν κακία. γιγνο-
 11 541 μένης δὲ τῆς ἐκείνων | διαβάσεως καλύσσαι μὲν
 ἐξὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἐβουλήθη, ἀλλ' οὐδὲ μέρει μικρῷ
 10 προσπεσὼν μαχέσασθαι, ἥδη δὲ ὄντων τρισμυρίων κατέ-
 βαινε, πρὶν ἐπιγενέσθαι πολλάκις τοσοῦτους· ἐγνώ-
 κεσαν γάρ, ὥς ἦν ἀκούειν ὕστερον, μηδένα τῶν μαχί-
 μων οἴκοι μένειν. 55. ἄμφο τοίνυν ἄξια θανατάσαι,
 τὸ μήτε τοῖς πρώτοις ἀπαντῆσαι μήτε πᾶν τὸ κεκνη-
 15 μένον δέξασθαι· τὸ μὲν γὰρ ἦν οὐ μέγα, τὸ δὲ τοῦ
 μεγίστου κινδύνου, καὶ τὸ μὲν μικροῦ τὴν γνώμην,
 τὸ δὲ ἀλογίστου. διὰ τοῦτο πλείους μὲν ὦν ἦγε καὶ
 πολλῷ τιμὴν περαιουμένους οὐκ εἴργε, τῇ δὲ ἐφόδῳ τὸ
 τούτοις ἐπιρρῶν ἐστησε. 56. τοῖς βαρβάροις δὲ πάντα
 20 πεπυσμένοις τὸ μὲν ἀνδρειότερον τῆς στρατιᾶς πρὸς
 τὸ κρεῖττον ἀντιτέτακτο, τῷ δεξιῷ δὲ κέρως σύμμαχον

1 Il. β 453 3 Amm. XVI 12, 7 et 21 10 Amm. l. l. 26
 19 Amm. l. l. 21

1 εἶποιμι V | τοῖσι scripsi cum Fabr e VLaIMPBMo τοῖς
 reliqui libri Mor Re | δὲ Mor Re 2 γένετ' scripsi e VLa ἐγέ-
 νετο M Fabr γένετο reliqui libri Mor Re 7 δ' Re | κατοργία V
 | γινομένης V 8 καλύσαι IM et e καλύσαι corr P cf. ad
 t. I 272, 5 9 βασιλεὺς δὲ οὐκ La Fabr | ἐβουλήθη M
 17 διατοῦτο BVIMP | ἦγεν La | καὶ in ras I² om M 18 δ'
 Re 20 στρατιᾶς LaIP sed in his duobus in στρατιᾶς corr
 m² 21 ἀντιτέτακτο PUI sed in hoc τακτο in ras m², Fabr
 ἀντέτακτο M

ἔδωκαν λόχον, ὃν ἔκρυψαν ὑπὸ ὀχετῷ μετεώρων καλὰ-
 μων πυκνῶν, καὶ γὰρ ἦν ὑδρογλὸν τὸ χωρίον, τοὺς
 καθημένους ἀφανίζόντων. οὐ μὴν τοὺς γε ὀφθαλ-
 μοὺς τῶν ἐπ' ἄκρῳ τῷ εὐωνύμῳ Ῥωμαίων ἐλάνθανον,
 ἀλλ' ὥς εἶδον, ἅμα βοῇ δραμόντες τοὺς μὲν ἀναστή- 5
 σαντες ἐδίωκον, τῆς στρατιᾶς δὲ εἰς ἡμῖν δι' ἐκείνων
 διετάραξαν φυγῆς φυγὴν τεκούσης τῆς τῶν πρώτων
 τὴν τῶν δευτέρων. 57. γίνεται δέ τι παραπλήσιον
 ἐν τῇ μάχῃ τῷ περὶ τὴν τῶν Κορινθίων πρὸς Κερκί-
 ραίους ναυμαχίαν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ νικᾶσθαι τε καὶ 10
 νικᾶν ἐκατέρους συνέβη. τὸ γὰρ εὐώνυμον ἐκατέρων
 ἐκράτει, ὥστ' ἐπιέζετο τὸ περὶ τὸν βασιλέα Ῥωμαίων
 δεξιόν, λογάδες ὑπὸ λογάδων. 58. καὶ οὐδὲ τοῖς τὰ
 σημεία φέρουσιν, οὐ φυλάττειν | δὴ μάλιστα μεμε- R 542
 λετήμασι τάξιν, ὁ νόμος ἐσώζετο. ὥς δὲ ἐνέκλιναν, 15
 μέγα βοήσας ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς τοῦ Τελαμωνίου

1 Amm. l. l. 23 et 27 3 Amm. l. l. 37 7 Phocyl. 73
 9 Thuc. I 49 16 Amm. l. l. 40

1 λόχος ἡ ἐνέδρα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέκτους εἰς τοῦτο ἐφθε-
 τεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι. καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι διεκρί-
 νοντο εἰς ἐνέδρας. εὐρηται καὶ λόχος ἡ τάξις στρατιωτῶν τινων
 συμμορία B² cf. Etym. M. s. v. λόχος

1 ἔδωκαν V, ἔδοσαν in marg | ὑπ' Re | μετεώρων P I
 sed in hoc v add m², (et Ba) cf. Westdeutsche Zeitschr. VII
 69. XII 136; E. de Borries l. l. p. 26 3 μὴν La sed η ex ε
 corr n 4 τῶν Ῥωμαίων Re 6 στρατιᾶς e στρατείας corr MI²
 | δ' Re 7 διετάραξεν C sed α suprascr. f, Mo διετά-
 ραξε B Mor ἐτάραξαν V ἐξετάραξαν La 9 τῷ τῇ V
 Mor Re | παρὰ Re | τὴν om Mor Re 10 ναυμαχίαν V sed v
 γρ ἔκα
 ultimum eras ναυμαχία Re | ἐνταῦθα La 11 ἀμφοτέροις M
 | ἐκατέρων om V 12 ὥστε PU ὥς B Mor Re 15 τὴν
 τάξιν M cf. p. 111, 5 | ἐνέκλιναν Mor Fabr 16 τοῦ om VLa

μιμησάμενος λόγους, ὁ μὲν γὰρ εἶπεν οὐκ εἶναι τοῖς Ἑλλήσι διαφθαρείσων τῶν νεῶν ἐπάνοδον, ὁ δὲ ἡττηθείσι τούτοις κεκλείσεσθαι τὰς πόλεις καὶ τροφὴν δώσειν οὐδένα, καὶ ἐπέθηκε δὴ τελευτῶν, ὥς εἰ δέ-
 5 δοκται φεύγειν, αὐτὸν δεήσει κτείναντας τότ' ἥδη δραπετεύειν, ὥς ζῶντά γε οὐκ ἐπιτρέψειν, καὶ δεικνύσει δὴ τῶν βαρβάρων τοὺς ἐλαυνομένους ὑπὸ τῶν τρεψαμένων. 59. ὥς δὲ τὰ μὲν ἤκουσαν, τὰ δὲ εἶδον, καὶ τὰ μὲν ἡσχύνθησαν, τοῖς δὲ ἡσθήσαν, ἀνέστρεφόν τε
 10 καὶ αὐθις συνέμισγον, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐλέλυτο, καὶ πᾶς ἦν ἐν τῷ διώκειν· ὥστε καὶ οἱ τῶν σκευοφόρων τῶν ἐν τῇ κορυφῇ φύλακες ἡρᾶσθησαν τῶν γιγνομένων μετασχεῖν. ὥς δὲ ἡπείγοντο καὶ ὁ δρόμος δῆλος ἦν, δόξαν πλείονος θυνάμεως παρέσχον τοῖς βαρβάροις,
 15 καὶ οὐκ ἦν ὁ μένειν ἔτι βουλόμενος. 60. ὥστε ἐκεκάλυπτο μὲν τὸ πεδίον ὀκτακισχιλίοις νεκροῖς, ἐκρύπτετο δὲ ὁ Ῥῆνος τοῖς ἀπειρώξ τοῦ νεῖν ἀποπνιγείσι, μεστὰι δὲ ἦσαν τῶν κειμένων αἱ νῆσοι τοῦ ποταμοῦ τῶν νενικηκότων ἐπὶ τοὺς ἐν ταῖς ὕλαις ἐπιτηχότας λόντων.
 20 τοῖς δὲ πορρωτάτω βαρβάροις νεκροὶ καὶ ὄπλα τὴν μάχην ἐμήνουν ὑπὸ τοῦ ρεύματος φερόμενοι. 61. τὸ

1 Il. o 504 sq.

15 Amm. XVI 12, 63

19 Amm. l. l. 59

3 κεκλήσεσθαι Mor κεκλήσεσθαι Re 4 οὐδενί V | καὶ om V „aut delendum καὶ aut deest aliquid paulo ante“ Re | δὴ om M | δέδοκται M sed ai supra o m^s, e δέδοκτο corr I²
 5 κτείνοντες MoLa sed in hoc es ex α, ut videtur, corr n
 6 ζῶν VM συζῶντα Mo 7 δὲ P | τρεψομένων Mor 14 θυνάμενος Mo sed νο in ras ex ω, ut videtur, corr m² | παρείχοντο V 15 ὥστ' Re | ἐπεκαλύπτετο Mor Re 16 τὰ πεδία Mo | ὀκτακισχιλίοις om Mor Fabr | ἐκέρυπτο La 17 δ' Re
 18 τῶν — ποταμοῦ om Fabr

δὲ μέγιστον, σαγηνεύοντες γὰρ τοὺς ἐν ταῖς νήσοις
ἐν ταύτῃ τῇ θήρᾳ καὶ τὸν ἄρχοντα μετὰ τῶν ἀρχο-
μένων εἶχον· ὃν ἦγον ἐχόμενοι τῶν χειρῶν, οὐ γυ-
μνῶσαντες τῶν ὀπλων, ἄνδρα μέγιστόν τε καὶ κάλλιστον
καὶ τοὺς ἀπάντων ὀφθαλμοὺς ἐπιστρέφοντα καὶ σώματι 5
καὶ σκευῇ. 62. καὶ ὁ μὲν ἥλιος τοιοῦτον ἔργον |
ἐπιδῶν ἔδω, τὸν ἄνδρα δὲ τοῦτον ὁ βασιλεὺς εἰς R 543
εὐθύνας ὧν ἐτόλμησε καταστήσας, μέχρῃ μὲν ἐχρήτο
λόγοις φρόνημα ἔχουσιν, ἐθαύμαζε, ταπεινὰ δὲ τὰ τε-
λευταῖα γενναίοις τοῖς πρώτοις ἐπιθέντα καὶ δέλσαντα 10
περὶ τῇ ψυχῇ καὶ μνησθέντα σωτηρίας ὥσπερ ἐμίσησεν.
οὐ μὴν ἔδρασέ γε δεινὸν οὐδὲν οὐδὲ ἔδησεν αἰδεσθεῖς
τὴν ἄρτι τύχην καὶ λογιζόμενος, ὅσον ἰσχυσεν ἡμέρα μίλα.

63. Τίνα τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἐορτῶν παρέβαλεν ἄν
τις τῇ τότε ἐσπέρᾳ συμπινόντων μὲν ἀλλήλοις τῶν 15
ἡγωνισμένων, ἀριθμούντων δὲ πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐν
τῇ μάχῃ κατήνεγκαν, καὶ τῶν μὲν γελῶντων, τῶν δὲ
ἁδόντων, τῶν δὲ ἀπειλούντων, ὁ δὲ εἰργόμενος σιτίων
τοῖς τραύμασιν ἀρκοῦν εἶχε παραμύθιον αὐτὰ τὰ τραύ-
ματα; 64. ἥ που κἂν τοῖς ὀνείρασιν ἐκείνοι τοὺς βαρ- 20

2 Iulian. ep. ad sen. Ath. p. 279 C. Amm. l. l. 24 8 Amm.
l. l. 65

1 σαγηνεύσαντες Re 3 εἶλον Sintenis et Cobet Mnem.
V 132 (Coll. 112) at cf. p. 282, 2 et 283, 11 | ὃν I sed o et gravis
in ras m² 7 ἄνδρα P sed γο ἄρχοντα in marg m³ ἄνδρα
Mo ἄρχοντα CB Mor Re | βασιλεὺς εἰς P sed εὖς in ras suprascr.
m² et εἰ in ras m² 11 τῆς σωτηρίας Fabr | ἐμίσησεν P sed
ε alterum in ras m² 12 ἔδησεν La sed η in ras n ἔδωκεν
Mo 14 οὐ παρέβαλεν La 15 μὲν om Mo 16 ἀγω-
νισαμένων Mor | ὅσους Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) · 18 δὲ
(prius)] δ" cum rasura 3 litt La 19 εἶχέ γε edd „num leg.
ἀρκοῦσαν εἶχε παραμυθίαν?“ Re 20 ἥ που κἂν reposui e
libris ἥπου κἂν edd

βάρους ἐνίκων καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐν ἡμέρᾳ πεπονη-
 μένων ἡδονὴν καὶ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκαρποῦντο, χρόνιοι
 δὴ, μάλα χρόνιοι τρόπαιοι στήσαντες βαρβάρων καὶ
 τῷ παρ' ἐλπίδα μειζόνως εὐφραίνόμενοι. 65. καίτοι
 5 πότερον φύσει κακὸς ὄντας Ἰουλιανὸς ἐποίησε βελ-
 τίους, ὥσπερ τις θεὸς μένος ἐμβαλὼν; καὶ τί μείζον τοῦ
 μείζον ἀνθρώπου δύνασθαι; ἀλλὰ χρηστὰς φύσεις ἔβλα-
 πτεν ἡγεμόνων κακία; καὶ τί κάλλιον τοῦ τοῦ ἀγαθοῦς
 εἰς ἐπιδειξιν ὧν ἰσχυρὸν ἀγαγεῖν; ἀλλὰ θεῶν τις ἐξ ἀφα-
 10 νοῦς τὰ τούτων ἐποίει βελτίω; καὶ τίνας οὐ σεμνότε-
 R 544 ρον μετὰ τοιούτων ἀγωνίζεσθαι συμάχων; | ἐπεὶ
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοις μείζον εἰς δόξαν, οἶμαι, τὸ μεθ'
 Ἡρακλέους καὶ Πανὸς προᾶξι τὰ λεγόμενα Μαραθῶν
 ἢ εἰ τῶν θεῶν χωρὶς ταῦτα ἐδεδύνηντο.
 15 66. Ἄλλος μὲν οὖν ἂν τις ἐπὶ τοσαύτῃ νίκῃ τὴν
 στρατιὰν διαφείς αὐτὸς ἂν ἦκων εἰς πόλιν ἵππων
 ἀμύλλαις καὶ θεάτρων ἡδοναῖς εἰστίλασεν ὀφθαλμούς,
 ἀνέπασσε τὴν γνώμην. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. ἀλλὰ τοῖς
 μὲν τὰ σημεῖα φέρουσιν, ὅπως εἰδεῖεν τηρεῖν τὴν

4 Amm. XVI 12, 51 6 Il. π 529 13 Her. VI 105.
 Polem. decl. I 35. II 41 et 62. Anth. Plan. IV 232

2 κρεῖττον διὰ τῆς νυκτὸς in marg La^a | χρόνιοι δὴ, μάλα
 om Mor 4 παρελπίδα P²VIB 5 πότερον C sed in marg
 γο καὶ οὕτως· καίτοι πρότερον — 6 ἐμβαλὼν m πρότερον IM
 Fabr probat Gasda 6 θεῶν Ba | signum interrogationis
 e B posui cum Mor 9 ἐξαφανοῦς V 11 πάντων Re, quod
 in τούτων correxit Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) 13 γενό-
 μενα V. probat Gasda 15 τις om Fabr | τοιαύτη M | τὴν
 om Mor 16 στρατείαν VLaI 18 ἀνέπασσε La καὶ ἀνέ-
 παυσε vel ἀνέπασσε δὲ Gasda num ἀνέπασσέ τε? 19 τὴν
 τάξιν τηρεῖν Re τηρεῖν om La

τάξιν, δίκην ἐπέθηκε ζωσι τὸ μὴ καὶ ἀποκτείνειν τῇ
νίκῃ δούς, τὸν δὲ μέγαν ἐκείνον, τὸν βασιλέα, τὸν
αἰχμάλωτον πέμπει Κωνσταντίῳ τῶν αὐτοῦ συμφορῶν
μηνυτήν, οἰόμενος δεῖν αὐτὸν μὲν πονεῖν, τῶν δὲ τοι-
ούτων ἄθλων ἐκείνῳ παραχωρεῖν, Ἀχιλλεύς Ἀγαμέ- 5
μνονι τῆς λείας ἀφιστάμενος. 67. ὁ δὲ ἡγέ τε ἐπ' αὐτῶ
πομπήν καὶ ἡβρύνετο καὶ ἦν λαμπρὸς ἀπὸ τῶν ἐτέρων
κινδύνων, ἐπεὶ καὶ τὸν τῶδε μὲν συνδιαβάντα δυνά-
στην, παραινούντα δὲ μὴ μάχεσθαι φοβήσας τοῖς γιγνο-
μένοις εἰς τὰς Κωνσταντίου χεῖρας φεύγοντα ἐνέβαλε, 10
καὶ ἦν ἀμφοῖν διὰ τοῦτον βασιλέειν δεσπότης, τοῦ
μὲν αὐτὸν δόντος, τοῦ δὲ ἀλόντος.

68. Ἀλλ' ἐπάνειμι γάρ, ὅτι μὴ ταῦτὸν τοῖς νικῶσιν
ἐπαθε πάθος, οὗς ἐπὶ τέρεψεις ἀφιασι καὶ ῥαθυμίας αἰ-
νῖκαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ τοὺς πεπτωκότας παρῆδωκεν, 15
οὐκ ἐπέτρεψε τοῖς στρατιώταις καὶ μάλα βουλομένοις
καταθέσθαι τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἡγούμενος τὸ μὲν πεπραγ-
μένον εἶναι τῇ σφῶν αὐτῶν βοηθούντων ἀνθρώπων,

1 Zosim. III 3, 11. cf. E. v. Borries Herm. XXVII 192
2 Iulian. ep. ad sen. Athen. p. 279 C 16 Amm. XVII 1, 2

1 ἄν inter δίκην et ἐπέθηκε *M* sed del *m*², rasura 2 litt *I*
| ζωσι (ζῶσιν *Mo*) corruptum vel potius lacuna statuenda vide-
χαριστάμενος
tur 2 δούς *I* 3 τῶ Κωνσταντίῳ *Re* | αὐτοῦ ex αὐ-
τοῦ corr *M*² αὐτοῦ *MoLaPU* *Mor* *Fabr* 4 αὐτὸν *BMoIMP*
PU *Mor* *Fabr* αὐτὸς *VLa* 6 ἐξιστάμενος *V* 7 ἡβρύνετο *P*
sed spir. asp. in ras *m*² ἡβρύνετο *IMU* 9 γινομένοις *V*
11 βασιλέειν διὰ τοῦτον *V* διατοῦτο *B* | τοῦτον scripsi auctore
Re e *C* (τοῦτῶν sed *τον* suprascr. *m*) et *M* (διατοῦτον sed *ν*
add *m*²) τοῦτο reliqui libri edd 12 αὐτὸν *Mo* *Mor*, ex
αὐτὸν corr *P*², in αὐτὸν corr *I*³ αὐτὸν *U* | δ' *Re* 14 ἐπαθε
B sed γρ πέπονθε suprascr. *m*² | τέρεψιν *V* 15 νῖκαι *MoVM*
et in νῖκαι corr *P*² | ἀπέδωκεν *M* 16 ἐπέτρεψε *Mo*
18 εἶναι om *La* | τῇ om *I* *Mor* | σφίσι αὐτοῖς *I* sed ἰσιν et οἷς
in ras *m*³

δεῖν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τιμωρίαν ὧν πεπόνθασι
 R 545 λαμβάνειν, | ἤγρεν ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων διδασκων
 καὶ λέγων, ὥς βραχὺ τὸ λειπούμενον καὶ τρυφῇ μᾶλλον
 ἢ πόνος, ὥς εἰκόασιν οἱ βάρβαροι θηρίῳ βεβλημένῳ
 5 καὶ δευτέρῳ περιμένοντι πληγὴν. 69. καὶ οὐκ ἐψεύ-
 σατο· διαβάντων γὰρ οἱ μὲν ἐν ἡλικίᾳ γυναικας καὶ
 τέκνα ταῖς ὕλαις ἐγκαταθέμενοι φεύγοντες ἐσώζοντο,
 ὁ δὲ πρὶ μὲν ἀνήλυσκε τὰς κώμας, ἐξῆγε δὲ πᾶν τὸ
 κεκρυμμένον, καὶ τὰ δένδρα οὐκ ἐκώλυε, καὶ παρῆν
 10 αὐτίκα πρεσβεία ταπεινοὺς φθεγγομένη λόγους καὶ
 πρέποντας τοῖς παροῦσι κακοῖς. οἱ δὲ ἦσαν αὐτοῦ
 στήναι καὶ λήξαντα τοῦ φθείρειν χρῆσθαι τοῦ λοιποῦ
 φίλοις. σπένδεται δὴ, καὶ τῶν σπονδῶν χρόνος ὁ
 χειμῶν μόνος, παρ' οὗ καὶ σπονδῶν ἄνευ τύχοι τις ἂν
 15 ἴσως ἀναπαύσεως. 70. τοῖς μὲν οὖν ἡττημένοις τοσοῦ-
 τον ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἠξίωσε καθῆσθαι, ἀλλ' ἐν
 χειμῶνι μέσῳ τοῦτο μὲν Φρακτοὺς χιλίους, οἷς ταῦτόν
 εἰς ἡδονὴν χιών τε καὶ ἄνθη, κώμας τινὰς πορθοῦν-
 τας, ὧν ἐν μέσῳ φρούριον ἔρημον, περιστοιχισάμενος

8 Amm. l. 1. 7 13 Amm. XVII 1, 12

1 δὲ δεῖν *I* sed è et εἶν in ras m² | ὧν *C* sed ν in ras m²
 ex ι, ut videtur, corr 2 τὴν om Mor Fabr | τῶν in ras *I*²
 inser *M*² 4 πόνοι *P* | καὶ ὥς *M*, fortasse recte | βεβλημένῳ
La sed prius μ eras, et Fabr 5 μὴ καὶ Gasda 11 οἱ in
 οἷ corr *P*² | δ' Re | αὐτοῦ *P* sed ου ex οἷς, ut videtur, corr m²
 12 λήξαντες Mor Re, quod corr Fabr et Sintenis | τουλοι-
 ποῦ *PMB* τὸ λοιπὸν *V* 13 σπένδεται *M* sed αι supra ε m²
 16 δ' Re „post αὐτὸς δὲ videtur aut αὐτῶ aut λαβεῖν deesse“
 Re | ἠξίωσε καθῆσθαι scripsi e *VP* sed in hoc ε ex εν corr et
 καθῆσθαι inser m² ἠξίωσεν (καθῆσθαι om) reliqui libri edd
 17 Φράγους Kellerbauer annal. philol. suppl. IX 200 at cf. III
 317, 9 R 19 ἔρημον *C* sed γε ἐρυννὸν infrascr. m, in ἐρυννὸν
 corr *M*² at cf. Amm. XVII 2, 1 munimentis duobus quae olim
 eximantia sunt | περιστοιχισάμενος *V*

καὶ κατακλείσας εἰς τοῦτο λιμῶ λαβὼν ἔπεμψε δεδε-
 μένους τῷ μελίζονι, πρᾶγμα καινότατον, καὶ γὰρ ἐκεί-
 νοις νόμος ἢ νικᾶν ἢ πίπτειν. ἀλλ' ὅμως ἐδέεθσαν
 ταῦτόν, οἶμαι, παθόντες τοῖς ἐν Σφακτηρίᾳ Λάκωσιν.
 ἐκείνους μὲν οὖν λαβὼν ὁ βασιλεὺς δῶρά τε ὠνόμαζε 5
 καὶ τοῖς αὐτοῦ λόχοις ἀνέμιξε πύργους τινὰς σφίσιν
 ἐγκαταμιγνύναι πιστεύων. οὕτως ἀντὶ πολλῶν σωμά-
 των ἕκαστος ἦν. 71. ἐν μὲν τοίνυν τοῦτο τοσοῦτον
 ἔργον χειμερινόν, ἔτερον δὲ οὐκ ἔλαττον. ἔθνος γὰρ
 ὅλον ἐξαίφνης καταθέον τὴν χώραν ἔθει μὲν αὐτὸς 10
 ὥς ἐξελῶν μετὰ τῶν φυλάττειν τεταγμένων τὸ πιεζό-
 μενον, οἱ δὲ αἰσθόμενοι τοῦ δρόμου φθάσαντες αὐτοὶ
 τοὺς πολεμίους ἐξέβαλον | ἀποβαλόντας οὐκ ὀλλ- R 546
 γους. οὕτως ὁ βασιλεὺς παρῶν τε καὶ μέλλων ὁμοίως
 ἐνίκα. 72. καὶ ταῦτα ἔπραττεν ἐκ μέσων ἀνιστάμενος 15
 καὶ τότε τῶν βιβλίων, μᾶλλον δὲ χωρῶν ἐπὶ τοὺς
 ἐναντίους μετὰ τούτων ἐχώρει. αἰὶ γὰρ εἶχεν ἐν χε-
 ροῖν ἢ βίβλους ἢ ὅπλα νομίζων μέγαρα πόλεμον ὑπὸ
 σοφίας ὠφελεῖσθαι καὶ μελῶ γε φέρειν ῥοπήν βασιλέα
 βουλευέσθαι δυνάμενον ἢ μαχόμενον. 73. αὐτίκα δύο 20
 ταυτὶ πῶς οὐ λυσιτελέστατα μὲν τοῖς ἄλλοις, γνώμης

1 Amm. XVII 2, 3

4 Thuc. IV 38

3 νόμοις *Mo* 5 λαβὼν ὁ scripsi auctore Gasda e Par
 ὁ λαβὼν reliqui libri edd | δῶρον *V* probante Gasda | ὠνόμαζε
La sed ω p ἐνόμισε coni Mor 6 αὐτοῦ *LaIMP* sed in hoc
 lenis in asp. corr m³, *BMo* αὐτοῦ *U* | σφίσιν om *La* 9 δὲ
 om Mor δ³ Re 11 ἐξελῶν *BMoVIMLa* sed in hoc λ et
 accentus in ras ex λθ, ut videtur, corr n 12 αἰσθανόμενοι
La 13 ἐξέβαλλον *La* | ἀποβαλόντας *C* sed ες supra ας pos m
 ἀποβαλόντες Mor Fabr 17 χεροῖν reposui e libris χερσίν
 edd 19 ὠφελῆσθαι *La* 21 μὲν inser *M*² | ὅλοις coni Re

δὲ δεξιωτέρας τὸ τιμαῖς μὲν ἀύξησαι τὴν προθυμίαν
 τῶν ἀγαθῶν, ἃς αὐτοῖς προὔξενῃσε παρὰ τοῦ τὰ τοι-
 αῦτα νέμοντος, ποιῆσαι δὲ τοὺς τὰ τῶν πολεμίων
 ληστεύοντας ὧν κρατῆσαιεν δεσπότας; εἰκότως γὰρ δὴ
 5 τοῦτο ἐκείνῳ σαφῶς τῷ τὸν κομίσαντα πολεμίου κε-
 φαλήν χρυσίον δέχεσθαι τῆς τόλμης. 74. τῆς φήμης
 δὲ ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ἄμφω φερούσης ἥρα μὲν αὐτοῦ
 πᾶς στρατιώτης ὅστις ἔργων ἐραστής, ἥρων δὲ οἱ περὶ
 τοὺς λόγους, καὶ τῶν Ἀθήνησι διατριβόντων οἱ συνει-
 10 δότες αὐτοῖς τι καλὸν ὥς ἐκείνον ἤεσαν, ὥσπερ πάλαι
 ποτὲ εἰς Ἀυδίαν οἱ σοφισταὶ παρὰ τὸν Κροῖσον. ἀλλὰ
 Σόλωνι μὲν Κροῖσος τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων
 ἐδείκνυνεν, ὥς ἂν οὐδὲν τοῦδε κεκτημένος τιμωτέρον,
 ὁ δὲ τοῖς ἀφικνουμένοις τοὺς τῆς ψυχῆς θησαυροὺς
 15 ἀνεπετάκνυνεν, <έν> οἷς ἦν τὰ παρὰ τῶν Μουσῶν, καὶ
 <ἄπερ> ὁ βασιλεὺς ἥδεν ἔπη τούτοις τοὺς ἥκοντας
 κοσμών, καὶ νῦν ἐξεστὶν ἀναγνῶναι λαβόντα.

75. Τοιαῦτα τοίνυν συναναβακχεύσας τοῖς Ἑρμοῦ
 τε καὶ Διὸς ὀπαδοῖς τοῦ καιροῦ τὸ σημεῖον αἶροντος
 20 εὐθὺς στρατεύει καὶ περὶ τὸν ποταμὸν ἀστράψας ἔθνος

11 Her. I 29 et 30 18 Eur. Bac. 864 20 Amm. XVII 8, 4

1 ἀύξησαι C sed αὐ ex ε, ut videtur, corr f 2 ἀπὸ τῆ V |
 περὶ V | τὰ inserui e MoLaIMP³ (et Ba) om reliqui libri edd
 3 τῶν om CIMU Re 5 κομίσαντα P et e κομίσαντα corr I²
 κομίζοντα V 7 et 8 δ' Re 9 διατριβόντων I sed ὧν in
 ras m² διατρίβοντες M 10 αὐτοῖς BMo Mor Re et in αὐτοῖς
 corr P³ I³ | τι om Mor Re τί VLaI 14 τοὺς τῆς ψυχῆς] τῆς
 ψυχῆς τοὺς B τοὺς τῆς ψυχῆς τοὺς Mo τὸν τῆς ψυχῆς θησαυ-
 ρὸν Par probante Gasda 15 ἐν οἷς scripsi auctore Re ὅς V
 et Par probante Gasda ὥς reliqui libri edd 16 ἄπερ inserui
 | γὰρ ἥδεν in marg Mor | ἔπει V | τούτοις om V 19 ὀπαδοῖς
 P sed spir. len. in ras m² ὀπαδοῖς VIM | αἶροντος I sed αι
 et o prius in ras m²

ὅλον οὕτως ἐξέπληξεν, ὥστ' ἡέλουν μετοικεῖν καὶ μέρος
εἶναι τῆς αὐτοῦ | βασιλείας τῆς οἰκείας τὸ ζῆν ὑπ' R 547
ἐκείνῳ κρίνοντες ἡδίων καὶ γῆν ἤτουν καὶ ἐλάμβανον.
καὶ βαρβάρους ἐπὶ βαρβάρους ἐχρῆτο πολὺν κάλλιον
ἡγούμενοις μετὰ τούτου διώκειν ἢ μετ' ἐκείνων φεύ- 5
γειν. 76. καὶ ταυτὶ μὲν ἀμαχέ, γνούς δὲ πάλιν δια-
βαίνειν καὶ σπάνει πλοίων ἵππους τε καὶ ὀπλίτας νεῖν
ἀναγκάσας προήει τὰ μὲν δηῶν, τὰ δὲ κτώμενος, ἐκώ-
λυε δὲ οὐδεὶς. ὁψὲ δέ ποτε οἱ δυστυχεῖς ἰκέτευον
δέον πρὸ τοῦ πυρός. 77. ὁ δὲ ἤκειν τὴν ἡμέραν νομί- 10
σας, ἢ τὰ τῶν Γαλατῶν θεραπεύσειν ἔμελλε, τὸ μὲν
πρῶτον αὐτοὺς ἀτίμως ἀπέπεμψεν, ὥς δ' αὖθις ἦκον
αὐτοὺς ἄγοντες ἰκέτας τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸ σκῆπτρον
ἔχοντες εἰς γῆν ἔκλυτον, ἀναμνήσας τῆς πολλῆς ὕβρεως
καὶ τῶν μυρίων παθημάτων ὠνεῖσθαι τὴν εἰρήνην 15
ἐκέλευε τῆς ἰάσεως τῶν κακῶν πόλεις μὲν ἐγείροντας,
σώματα δὲ ἄγοντας. 78. οἱ δὲ ὁμολόγουν τε καὶ οὐκ
ἔψεύδοντο, καὶ ἐκομίζετο μὲν ξύλα τε καὶ σίδηρος εἰς
ἀνάστασιν οἰκιῶν, ἐλέλυτο δὲ πᾶς εἰς ἐπάνοδον αἰχμά-
λωτος ὑπὸ τοῦ μαστιγοῦντος πρότερον θωπευόμενος, 20
ὅπως αὐτῷ μὴ μνησικακήσειεν, οὓς δὲ οὐκ ἄγοιεν ὧν
εἰλήφεσαν, τεθνεώτας ἐδείκνυν, τὸ δὲ ἐν τούτοις

8 Amm. XVII 10, 6

10 Amm. l. l. 8 sq.

2 αὐτοῦ] ἐκείνου Re | ὑπ' I sed ὑπ in ras m² 5 φυγεῖν
Re 7 καὶ (1) om M | νεῖν ante ἀναγκάσας Ba Fabr Re et
inser V^r, post ἀναγκάσας in marg I² om reliqui libri Mor
8 γρ ἀναγκάσαι in marg Mor 9 δ' Re 9 οὐ Mo 11 ἢ La
sed spir. asp. n ἢ VIM ἢ Mo | ἡμελλε La 13 καὶ <οὔτοι>
τὸ conī Re 16 διὰ ante τῆς inser I³ | ἀγείροντας B 17 σώ-
ματα] αἰχμαλώτους vel σώματα δὲ <αἰχμάλωτα> scripserim coll.
Dem. p. 480, 10 τρισχίλια δ' αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἡγάγε
21 ὅπως ἂν αὐτῷ (Ba et) Fabr 21 et 22 δ' Re 22 οὐκ
ἂν ἄγοιεν Re

R 548 ἀληθὲς ὑπὸ τῶν ἀφειμένων ἐκρίνετο. | 79. τοῖς μὲν
 δὴ Κυρείοις στρατιώταις θάλαττα φανείσα τὸ πρῶτον
 μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀρῶν τε καὶ πόνων κραυγὴν τε
 ἐκίνησε καὶ δάκρυα σὺν χαρᾷ καὶ περιέβαλλον ἀλλή-
 5 λους οἱ κοινωνοὶ τῶν κινδύνων ἐκείνων, οὗτοι δὲ οὐ
 θάλατταν, ἀλλ' ὥς εἶδον ἀλλήλους, ταῦτόν ἐδρῶν, οἱ
 μὲν οἰκέλους ὀρῶντες ἐκφυγόντας δουλείαν, οἱ δ' οἰ-
 κέλους τε καὶ τὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνοντες. συνεδά-
 κρνε δὲ καὶ ὅσον γένους μὲν αὐτοῖς οὐ μετεῖχεν, ἑώρα
 10 δὲ τὰς περιπλοκάς, καὶ ἔρρει δάκρυα δακρύων ἀμείνω,
 ὧν τὰ μὲν ἦν διοικιζομένων πάλαι, τὰ δὲ συνιόν-
 των τότε.

80. Οὕτω Γαλάτας ὁ πόλεμος καὶ διέσπασε καὶ
 συνήγαγεν, ὁ μὲν δειλὰ τῶν ἐφεστῶτων, ὁ δὲ ἀνδρεία
 15 πολεμηθεῖς. καὶ βουλευτήρια δὲ ἐπίπλατο καὶ δῆμοι,
 καὶ τέχνη καὶ πόροι χρημάτων ἠΰξοντο, καὶ θυγατέ-
 ρων ἐκδόσεις καὶ γάμοι νέων καὶ ἀποδημίαι καὶ ἑορταὶ
 καὶ πανηγύρεις εἰς κόσμον τὸν ἔμπροσθεν ἤεσαν.

2 Xen. Anab. IV 7, 21sq.

2 οὗτοί εἰσιν, ὧς φησι Ξενοφῶν, οἱ μετὰ Κλέαρχον συνανα-
 βάντες ἐπὶ Δαρείῳ συμμαχοῦντες τῷ Κύρῳ B²

2 δὲ *Mo* | *Κυρείους* scripsi cum Fabr et Cobeto Mnem.V 132
 (= Coll. 112) coll. Xen. Anab. III 2, 17. Hell. III 2, 7. 4, 20. Ag.
 2, 11 *μυρίοις* libri Mor Re | *θάλασσα* *BMoPVIM* Mor Fabr | *το-*
πρῶτον *BPIM* 3 *ὀρῶν, οὐκ ὀρέων* in marg B² | *κολωνῶν* olim
 conieci Mus. Rhen. XXXII 94 4 *περιέβαλον* *CBMoIM* (et *Ba*)
 Re 5 δ' Re 7 *δουλείας* *Mo* 8 *ἀπολαμβάνοντας* *La*
 9 *γένος* *UP* sed in hoc in *γένους* corr m⁵ | *αὐτοῖς* om *La*
 11 *συνιόντων* τότε. reposui cum Gasda e *BMoLaIMP*
U *συνιόντων*. τότε reliqui libri edd 14 *ἀνδρεία* *LaMI* sed in
 hoc ε eras, edd 15 *ἐπίπλατο* *La* sed inter ε et π rasura 1
 litt | *δῆμος* Mor Fabr 16 *ἠΰξοντο* *V* 17 *καὶ* (1) om Re
 18 *ἤεσαν* *V* Fabr Re *ἤεσαν* *Mo* *ἥσαν* reliqui libri Mor et
 tuetur Sintenis

81. ὥστ' εἴ τις οἰκιστὴν καλοῖν τῶν πόλεων ἐκείνων
τὸν ἄνδρα τοῦτον, οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι. τὰς μὲν γὰρ
ἡγρευν οἰχομένας, ταῖς δὲ μικροῦ κεκενωμέναις τοὺς
οἰκήτορας ἀπέσωσε καὶ τὸ μηκέτι τὸν ἴσον φοβεῖσθαι
φόβον ἀπέδωκεν. οὐκ οὖν οὐδεὶς ἔτι βαρβάρων χεიმῶ- 5
νος ἐπελθόντος ἐπὶ τὰς εἰωθυίας ληστείας ἐξέπλευσεν,
ἀλλ' οἴκοι μένοντες τὰ αὐτῶν ἡσθιον οὐκ αἰδοῖ συν-
θηκῶν μάλλον ἢ | φόβῳ πολέμου, ἐπεὶ καὶ τοῖς R 549
οὐπω σπονδῶν τετυχηκόσι τὸ προσδοκώμενον δέος
ἡσυχάζειν παρῇνει. 10

82. Τίνα δὴ τὰ ἐπὶ τῆς ἡσυχίας; τὴν μεγίστην
τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον νῆσον ἦν ὠκεανὸς ἔχει, τοῖς λογι-
σμοῖς ἑώρα καὶ πέμπει δὴ λογιστὰς τῆς δαπάνης, ἢ
τοῦνομα μὲν ἦν στρατιωτική, τῷ δὲ ἔργῳ πρόσδοδος
τῶν ἡγουμένων. καὶ τοὺς μὲν ταῦτα ἀδικοῦντας δι- 15
καλοὺς ἐποίησεν, ἕτερον δὲ πολλῷ μείζον καὶ μάλιστα
Γαλάταις σωτήριον. 83. τοῦ σίτον γὰρ ἀπὸ τῆς νήσου
πάλαι φοιτῶντος μετὰ τὴν θάλατταν διὰ τοῦ Ῥήνου
καὶ τῶν βαρβάρων οὐκέτ' ἐπειδήπερ ἴσχυσαν, ἐπιτρε-
πόντων ὀλκάδες αἱ πάλαι μὲν ἀνελκυσμέναι κατεσά- 20
πησαν, ὀλίγαι δὲ ἔπλεον, ὧν ἐν λιμέσι τὸν γόμον ἐξ-
αιρουμένων ἀμάξας ἐχρῆν ἀντὶ τοῦ ποταμοῦ τῷ σίτῳ
γενέσθαι, καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ἡ μεγίστη δαπάνη. τοῦτ'

11 Zosim. III 5

αἶς
3 τῶν V 4 ἴσον VLa 5 ἔτι τῶν βαρβάρων Re
7 αὐτῶν P sed spir. asp. in ras m² αὐτῶν U αὐτῶν M Mor
Fabr 9 δέος] δεινόν? 11 δὲ Fabr 12 τοῖς — ἑώρα labem
contraxerunt? 13 λόγους Mor (γε λογάριον in marg) Re | ἢ Re
14 στρατιωτικά La | δ' Re 16 μάλιστα om B 18 κατὰ
Sintenis 19 οὐκ V | ante ἴσχυσαν rasura 3 litt B | οὐκ ἐπιτρε-
πόντων La 21 τῶν γόμων M et e τὸν γόμον corr I²
22 ἀμάξας BMoVU Mor Fabr et ex ἀμάξας corr P² ἀμάξαις
M sed ας suprascr. m² cf. p. 93, 1. 290, 5 23 τοῦτο PLaM edd

οὖν ἀνανεούμενος καὶ δεινὸν νομίζων, εἰ μὴ πρὸς
τὰρχαῖα καταστήσει τὴν σιτοπομπίαν, ναῦς τε ὀξέως
ἔδειξε πλεους ἢ πρότερον καὶ διεσκοπεῖτο, πῶς ἂν
αὐτῷ δέξαιτο τὸν σίτον ὁ ποταμός.

- 5 84. Ἐν τούτῳ δὲ ὅντος κλοπῆς ἐδῶκεν ἄρχοντα
ἀρχόμενος, Φλωρέντιος δέ, ὥς μὲν ὑπαρχος, ἐδῶκεν,
ὥς κλέπτειν δὲ εἰδὼς καὶ τότε εἰληφώς, ἐπὶ τὸν γρα-
ψάμενον τὴν ὀργὴν ἤγεν αἰδούμενος τὸν ὁμότεχρον.
9 ὥς δὲ οὐκ ἐλάνθανεν ἀδικῶν, ἀλλ' ἦσαν οἱ πρὸς ἀλλή-
R 550 λους φθεγγόμενοι | καὶ ὁ θροῦς αὐτῷ τὰ ὅτα ἐκέν-
τει, τὸν βασιλέα δικαστὴν ἐκάθειξεν. ὁ δὲ τὰ πρῶτα
ἔφηνεν, οὐ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῦτο δεδῶσθαι. 85. καὶ
ταῦτα ἐποίει Φλωρέντιος οὐ τῷ τὰ δίκαια ἐψηφίσθαι,
τῷ δὲ νομίζειν ἐκείνου αὐτῷ θήσεσθαι, καὶ ἀδικεῖν
15 δοκῇ. ὥς δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν χάριτος πλέον εἶδεν
ἐσχηκυῖαν τὴν ἀλήθειαν, ἡλγησέ τε τὴν ψυχὴν καὶ
ἄνδρα ᾧ μάλιστα ἐχρήτο, διαβαλὼν γραμμασιν ὥς
ἐπαίροντα τὸν νέον, ἐξέβαλε τῶν βασιλείων, ὃς ἦν

2 Iul. ep. ad sen. Ath. p. 280 C 6 Amm. XVII 3, 2 sq.
Iul. ep. ad Ath. p. 282 C. ep. 7 p. 384 D sq. cf. Asmus Philol.
LXI 581 17 Σαλούστιον cf. Iul. ep. ad Ath. p. 282 C. or. VI
p. 189 A. cf. Asmus l. l. p. 585

14 θήσεσθαι] ἦτοι συμφωνήσιν, ἀκολουθήσιν V^r 17 τὸν
Σαλούστιον λέγει P²I²V^r qui λέγει omittit

1 ἀνανεούμενος Sintenis num ἀνανεούμενος? 2 σιτο-
πομπίαν I sed ι alterum in ras 2 litt 5 ἐδῶκεν CB edd

ἐδῶκεν Mo 7 ὥς] ὁ Mor Fabr | κλέπτειν La Mor Fabr
κλέπτῃς Mo | κατήγορον Re 9 δ' Re 11 ταπρῶτα BVIMP
12 αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri edd 13 φλωρέντιος Mo |
„post ἐψηφίσθαι videtur aut πιστεύειν aut πεποιθέναι aut συν-
ειδέναι deesse“ Re πιστεύειν inseruit Asmus l. l. 15 αὐτὸν
P sed ὃν in ras m² 16 τε om V

ἀντὶ πατρὸς τῷ βασιλεῖ. 86. πάλιν τοίνυν τοῦτον
 ἐτίμησε λόγοις οἱ τὴν ἐπὶ τῷ τότε χωρισμῷ κηρύτ-
 τουσιν ἔτι λύπην, καὶ ἅμα μὲν ἔστεινε, ἅμα δὲ τῶν
 ὑπολοίπων εἶχετο. καὶ οὐκ ἐγένετο χείρων τὴν γνώ-
 μην τοσαῦτα ἀδικούμενος. 87. οὐδ' ᾤκηθη δεῖν ὧν 5
 ὑπὸ τούτων ἔπασχε παρὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας
 δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ κατέβαινε μὲν ἐπ' αὐτὸν ὠκεανόν,
 πόλιν δὲ Ἡράκλειαν, Ἡρακλέους ἔργον, ἀνίστη. τὰ
 πλοῖα δὲ εἰς τὸν Ῥήνον | εἰσήγε τῶν προσδοκωμέ- R 551
 νων κωλύσειν ἀποπνιγομένων μὲν, εἰργεῖν δὲ οὐκ 10
 ἔχοντων. ὁ δὲ ἐχώρει τὴν τῶν ἐνσπύδων παρεξιών,
 ὅπως μὴ δι' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πολεμικούς ἰδὼν ἀνάγκη
 τι βλάβειε. καὶ ἅμα τὰ πλοῖα παρέπλει καὶ τῶν ἐναν-
 τιῶν ὁ στρατὸς ἀντιπροσῆεσαν, ὥς δὴ στήσαντες ζευ-
 γνύναι περρωμένων. 88. ἐνταῦθα μοι τις ἀθροίστω 15
 τὸν στρατηγικώτατον, καὶ ὥς οὐδὲν ἦν τῶν ἀμειψάνων,
 ὃ μὴ ῥάδιον ἐξήλεγχεν. ὥς γὰρ βαδίζων καὶ περισκο-
 πῶν τὴν ἀντιπέραν ὄχθην κατείδεν ἐπικαιρον τόπον,

2 Iul. orat. consolat. VIII p. 240 sq. 8 Amm. XVIII 2, 4.
 Iul. l. l. p. 279 Dsq. 11 Amm. XVIII 2, 7

18 ὄχθη ἐπὶ ποταμοῦ, ὄχθος δὲ ἐπὶ ἀπλῷ ἐπαναστήματι
 γῆς B² (= Thom. M. p. 260, 8)

2 ἐτίμησε I sed ι in ras 3 litt m² | κηρύττουσι λύπην ἔτι B
 edd 3 ἔστεινε P 4 χείρων supra χείρων M³ 6 ἔπασχε
 I sed ε et α in ras m² ἔπασχεν C 8 ἀνέστη Mor F ab r
 9 δ' Re 9 προσδοκωμένων — 10 μὲν I sed δοκωμένων κω-
 λύσειν μὲν ἀποπνιγομένων in ras 14 litt m² 10 κωλύσειν
 ἀποπνιγομένων in marg inser M⁴ 12 πολέμους La 13 τί
 B Mo VIM 15 περρωμένων in περρωμένον corr I² περρω-
 μένους V περρωμένων Ba | μοι τις B Mo VIM 16 καί
 <δείξαντα> ὥς con Gasda 17 περιεπὼν Mo sed περισκοπῶ
 in marg v

LIBANIUS ed. Foerster. II.

18

οἷον κατασχεθέντα παρέχειν ἀσφάλειαν τοῖς κατειλη-
 φόσι, πλοιά τινα καὶ μοῖραν τῆς δυνάμεως μικρὰν
 ἀφανῶς ἐν κοίλῳ τινὶ τῆς οἰκείας ὄχθης χωρὶς κατα-
 λιπὼν αὐτός τε ἐπορεύετο καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡνάγκα-
 5 ζεν ἴσῃ πορείᾳ χωρεῖν, ἐσπέρας δὲ στρατοπεδευσάμενος
 τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐκείνοις σημαίνει διαπλεύσασι
 κρατῆσαι τοῦ χωρίου. 89. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες
 ἐκράτουν, οἱ δὲ ἀναστρέψαντες ἐξεύγνουον ὁρμώμενοι
 τε ἐξ οἰκείων καὶ τελευτῶντες εἰς τὸ κατειλημμένον.
 10 ταῦτα τοῖς βαρβάροις δόξαν πλειόνων γεφυρῶν ἐνέ-
 βαλε καὶ τῶν περιεστηκότων αὐτοὺς κακῶν οὐκ ὀλίγα
 ἀγνοεῖν ἡγοῦντο. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην
 καταφυγόντας ἐπήνουν καὶ ἤκον τῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς
 15 αὐτοῖς ἀξιοῦντες τυχεῖν, ὁ δὲ καὶ τὴν τούτων αἰθῶν
 τε καὶ τέμνων, ἐπειδὴ ποτε ἐνεπλήσθη, διαλλάττεται.
 καὶ πάλιν αἰχμαλώτων λύσεις καὶ τᾶλλα πάντα ἄκρι
 τῶν δακρῶν ἐοικότα τοῖς πρώτοις.

90. Ἀντιλαβόντων δὴ τὰς τύχας ἀλλήλων Γαλατῶν
 τε καὶ τῶν ἐν κύκλῳ βαρβάρων καὶ τῶν μὲν ἀννηνθη-
 20 κότων, τῶν δὲ κατεργρηκότων καὶ τῶν μὲν ἐν θαλίαις,

1 Amm. l. l. 9 13 Amm. l. l. 19

20 θάλεια εὐωχία, πανήγυρις καὶ ὄνομα Μούσης παρὰ τὸ
 θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους B²

1 παρέχειν ἂν V 3 ἐν] οὐ V sed γε ἐν in marg r
 5 ἴσῃ πορείᾳ reposui e libris (V tamen ὅποι πορεία, in marg
 γε ἴσῃ πορείᾳ r) ἴσῃ πορείαν edd 6 καταλειφθεῖσιν P
 sed ei prius ex η corr m² καταληφθεῖσιν Mo 9 τὸ scripsi
 e V suadente Re τὸν reliqui libri edd 10 δόξαν inser I² |
 πλειόνων δόξαν M 12 καὶ ποτε V sed in marg γε καὶ τότε r
 14 γε γῆν in marg Mor 15 ἐνεπλήσθη quod coniecerat Re
 reposui e libris ἀνεπλήσθη edd 18 δὲ VB | ἀλλήλων om Re

20 κατεργρηκότων Mor sed γε κατεργρηκότων in marg | θαλίαις
 B cf. schol. ad h. l.

τῶν δὲ ἐν στεναγμοῖς | κειμένων καὶ τῶν μὲν ἀπο- R 552
 λωλεκότων τὸ κράτος, ὃ διὰ τέλους ἔξιεν ἐνόμιζον,
 τῶν δὲ ἀπειληφότων τὴν δύναμιν, ἐφ' ἧς οὐκέτ' ἤλπι-
 ζον ἐσεσθαι, καὶ πάσης φωνῆς ταυτὸν ἀδούσης, ὥς
 οὐχ ὅπλων ταυτὶ μάλλον ἢ τῆς ἐκείνου διανοίας, ἤλ- 5
 θεν ἐπ' αὐτὸν φθόνος παρὰ τοῦ στεφάνου ὀφείλουτος.
 καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ μὲν ἀκμάζον τε καὶ πρὸς τὰς
 χρείας ἔτοιμον ἐκάλει καὶ μετεπέμπετο, τὸ δὲ παρη-
 βηκός τε καὶ συνεισφέρον ἀριθμὸν ἀντ' ἔργων εἶα μέ-
 νειν. 91. πρόφασις δὲ ὁ Περσικὸς πόλεμος καὶ τὸ 10
 μὴ δεῖσθαι τὴν Γαλατῶν εἰρήνην στρατιωτῶν, ὥσπερ
 οὐ ῥαδίως ὄρκων πατουμένων ὑπὸ βαρβάρων ἀπιστίας
 ἢ ὥς οὐ δέον προσεῖναι ταῖς συνθήκαις τὸ παρὰ τῶν
 ὅπλων ἐχυρόν. ἀλλ', οἶμαι, στρατιάς μὲν μείζονος τῆς
 αὐτῷ παρουσίας ἐπὶ τοὺς Πέρσας οὐκ ἔδειτο. μέρος 15
 τε γὰρ ἐκείνης ἐξήρκει καὶ πολλάκις τὴν αὐτὴν ἀγεί-
 ρας οὔποτε ἂν ἤλθε διὰ μάχης ἐγνωκὼς αἰεὶ μέλλειν.
 92. ἀλλ' ἕτερος ἦν ὁ λογισμὸς. στήσαι γὰρ αὐτῷ καὶ
 τὰ ἔργα καὶ τὴν δόξαν ἤθελεν αὐξομένην, μάλλον δὲ
 καὶ διαφθεῖραι τὴν ὑπάρχουσαν ἐπαγαγὼν αὐτῷ τε 20
 καὶ τοῖς ὀλίγοις καὶ σαπροῖς στρατιώταις τὴν τῶν βαρ-
 βάρων νεότητα. 93. ἐπεθύμει γὰρ τὸν ἐναντίον τῷ

4 Amm. XX 4, 1. Zos. III 8, 6

1 δ' Re 2 διατέλους V | ἐνομίζοντο V 3 ἀπειληφότων
 Sintenis | οὐκ ἔτ' P 4 ὥς inser C^mM² om BMoPU edd
 ὅτι excidisse aut εἶναι addendum esse coni Re 6 αὐτὸν I
 sed v in ras m² | περὶ V 8 ἐκάλει τε καὶ Mo Re 12 ῥαδίον
 Mor 14 ὄχυρόν ex ὄχυρόν corr Mo ἰσχυρόν Fabr | στρατιάς
 P sed i in ras m² 16 τὴν αὐτὴν] τοσαύτην Fabr Re | ἀγείραι
 Mo 17 ἀνῆλθε I | μένειν P in quo etiam in marg ἐν
 ἀλλ[φ] μέν[ειν] scr. m² 18 αὐτῷ om Re 21 τῶν om V
 22 γὰρ inser in marg P² om U | τῷ om V τωτότε B

18*

τότε κοιμισθῆναι πανταχοῖ λόγον, ὡς ὁ μὲν κατακέ-
κλεισται καὶ πολιορκεῖται, τοὺς πολεμίους δὲ οὐδὲν
χωρεῖ, ἀλλ' αἰροῦσι πόλεις καὶ κατασκάπτουσι πέλιν
4 καὶ ἀφροῦσι καὶ σπείρουσι τὴν ἀλλοτρίαν. ἥδει γάρ,
R 553 ὡς εἰ καὶ λίαν | στρατηγικὸς ἐκείνος, ταῦτόν ἄν
πάθοι κυβερνήτη μεγίστης νεὼς ἐστερημένῳ ναυτῶν.
οὐδὲ γὰρ ἡ κείνου τέχνη δύναται ἄν ἀνθ' ὅλου πλη-
ρώματος γενέσθαι τῇ νηί. οὕτως ὁ βέλτιστος βασι-
λεὺς ἥς ἔδωκεν ἀρχῆς ἐφθόμει τῷ διασεσεικότι τὴν
10 βάρβαρον.

94. Περὶ τούτων εἰς ἀπορίαν ὁ γευναῖος ἐκείνος
καὶ τῷ τε πεισθῆναι καὶ μὴ τὸν ὅλεσθον ὁρᾶν ἀκο-
λουθοῦντα, τό τε γὰρ γυμνωθῆναι τῆς δυνάμεως τὴν
παρὰ τῶν ἐναντίων εἶχε σφαγὴν τό τε ἔχασθαι τὴν
15 παρὰ τῶν οἰκείων, μᾶλλον εἴλετο πειθόμενός τι παθεῖν
ἢ δοκῶν ἀπειθεῖν κουφοτέρων κρίνων τὴν παρὰ τῶν
πολεμίων πληγὴν ἥς ἐμελλε πλήξειν ὁ συγγενής. οὕτω
δὴ πράττειν ἔδωκεν ἃ βούλονται τοῖς τοῦ πρεσβυτέ-

2 Thuc. II 17, 3

15 Amm. XX 4, 4

1 πανταχῇ BVIU Mor πανταχοῦ M Fabr | κατακέκλειται
MoPU κατακέλειται I sed ξ in ras m² 3 αἰρουσι La
5 εἰ καὶ] εἰ γε Fabr 6 μεγίστης reposui e libris excepto B
qui habet μεγάλῃς ut edd | ἐστερημένων αὐτῶν Mo 7 ἡ Mo
| ἐκείνου edd | ἀνθόλου La 8 ὁ βέλτιστος ὁ βασιλεὺς B
Mor Fabr 9 διασεσεικότι libri et Mor qui in marg praebet
γὰρ διασεσεικότι, quod receperunt Fabr Re 12 τε πεισθῆναι]
πεισεῖσθαι V 13 et 14 τό τε M sed acutus in ras m⁵
τῷ τε C sed suprascr. γὰρ τό τε m, τῷ τε B Mo IPU edd aut
his τὸ aut servato τῷ scribendum παρὰ τῶν ἐναντίων συνη-
μένῃν εἶδε τὴν σφαγὴν coni Re 15 πειθόμενος scripsi cum
πειθ
Sinteni λιπόμενος PU λιπόμενος reliqui libri edd 16 δο-
κεῖν V 17 οὕτω δὴ ἀπλῶς aut ἀνέθην coni Re 18 ἄν Mo

ρου πόλαξιν. οἱ δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενοι τῶν δορυφόρων καὶ οἷς μάλιστα ἐπίστευεν ἐκλέγοντες διὰ πάντων ἦσαν, ἕως αὐτῷ κατέλιπον ὅπλιντας εὐξασθαι μόνον θυναμένους.

95. Καὶ ὁ μὲν ἔσπεργεν, οὐκ ἀδακρυτὶ μὲν, ὁμῶς 5 δὲ ἤξιον φέρειν, κινουμένων δὲ πανταχόθεν τῶν διασπαρμένων λόχων οἰμωγῇ πανταχόθεν ἤρετο πρὸς οὐρανὸν πενήτων, εὐπόρων, οἰκητῶν, ἐλευθέρων, γεωργῶν, ἀστικῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων, πρεσβυτέρων μόνον οὐκ εἰσβεβληκέναι τοὺς πολεμίους ἡγουμένων 10 καὶ τὰ μόλις ἐκτμηθέντα κακὰ πάλιν ἀνέβλαστίσειεν ἡγουμένων. μάλιστα δ' ἐξ ὧν ἐγγόνει τέκνα τοῖς στρατιώταις, αὐταὶ δεικνῦσαι παιδία τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ ἐν τῇ γάλακτι καὶ ταῦτα ἀντὶ θαλλοῦ σελουσαι μὴ προδοῦναι σφᾶς ἐδέοντο. 96. ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ 15 βασιλεύς, παρήγει τοῖς ἐξ Ἰταλίας | ἡμουσὴν ἐτέραν R 554 ἄγειν τοὺς στρατιώτας πολλὸν τῆς πόλεως, ἐν ᾗ καθήστο καὶ διέτριβεν, ἀπέχοντας. ἐδεδλει γάρ, οἶμαι, μὴ θράσειαν, ὃ καλῶς ποιοῦντες ἔδρασαν. ὡς δὲ οὐ προσεῖχον ἐκείνοι τοῖς λόγοις, ἀλλ' εἰσῆγον τοὺς ἄκρους τῶν 20 λόχων ὧν ἐξήρτηται τὸ λοιπόν, ὁ μὲν ὄχλος αὐτῶν

3 Zosim. III 3, 3 μόνον εὐχασθαι, καθάπερ αὐτός ('Ιουλιανός) πού φησιν, ἤδεσαν

1 δ' Re | δορυφόρων I sed ante δ ras 2 litt et ρ et φ in ras m^s 2 ἐπίστευον Mor | παντὸς IU Re 9 ἀστικῶν C sed ϑ ex ι corr s, IM 10 μονοτον CU | ἡγουμένων om Re fortasse delendum 12 τέκνα inser I^s et in marg M^s 13 αὐτὰι La αὐτῶν post rasuram 2 litt M, γρ' καὶ αὐταὶ ἀρξασθαι in marg m^s 14 τῷ inserui e P in quo punctis deletum est, UVIM (et Ba) | θαλοῦ La 18 δράσειαν P sed α alterum corr m^s θράσειν U 19 δὲ in marg inser O^r γάρ La | verbis οὐ προσεῖχον incipit in C fol. 183 quod aequè atque 184 manu saeculi XIII/XIV exaratum est

ἅπας ἐδεῖτο καὶ μένειν καὶ σώζειν ἅπαντα ὑπὲρ ὧν
 ἐπεπονήκεσαν, οἱ δὲ ἠλέουν τε τοὺς ἱκετεύοντας καὶ
 ἐδυσχέρανον τὴν ὁδόν. 97. αἰσθόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς
 εἶπεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ εἰωθότος πρὸ τῆς πόλεως
 5 βήματος, ὥς οὐκ εἴη βουλή περὶ ὧν ἤδη τῷ κρείττονι
 δέδοκται. μακρὸν δὲ ἐκείνοι σιωπῇ δεξάμενοι λόγον
 καὶ προσειπόντες οὐδὲν ἐσπέρας ἤδη, μᾶλλον δὲ περὶ
 μέσας νύκτας ὅπλα ἐνδύντες περιστάντες τὸ βασιλῆιον
 ἐβόων διδόντες τὴν μείζω τάξιν τε καὶ προσηγορίαν.
 10 98. ὁ δὲ ἡγανάκτει μὲν τοῖς γιγνομένοις, δρᾶσαι δὲ
 ἦν οὐδὲν ἕτερον πλὴν τοῦ μηδένα τῶν ἐνδον μοχλῶν
 εἶναι ἄπτεσθαι. φανείσης δὲ ἡμέρας ἀνασπᾶσαντες τὰς
 θύρας καὶ ξίφη δεικνύντες εἶλκον αὐτὸν ἐπὶ ταὐτὸ
 βῆμα, καὶ μάχη μακρὰ λογισμῶν καὶ βοῆς, τοῦ μὲν
 15 οἷς ἡγρεῖτο κωλύσειν διεξιόντος, τῶν δὲ ἀξιούντων τῇ
 κραυγῇ νικᾶν. 99. φεύγοντος δὲ τὴν ταινίαν τὴν
 χρυσὴν καὶ καταφεύγοντος ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀνὴρ τις μέγας καὶ τᾶλλα βέλτιστος ὅπισθεν αὐτῷ
 παραστὰς οἷον εἶχε στρεπτὸν περὶ τῇ 'κείνου τίθησι κε-
 20 φαλῇ, καὶ ἐδέδοτο τὰ μείζω. τῆς τοίνυν ἀνάγκης ἡ-
 τηθεὶς καὶ τοσοῦτων ὀπλιτῶν ὁρμὴν ζέουσιν οὐ

7 Amm. XX 4, 14

19 Iul. l. l. p. 284D. Amm. XX 4, 18

1 ἅπας inser I² 2 πεπονήκεσαν B | τε inser I² | ἱκετεύ-
 οντας scripsi ex UP qui habet κελεύοντας κελεύοντας reliqui
 libri edd 4 ἐν om (Ba et) Fabr, recte, ut videtur 6 δ'
 Re 7 κατὰ Re 9 μείζονα M 10 δ' CBMoLaU |
 11 οὐδὲν ἦν Re | ἐᾶν μόχλων ἄψασθαι Re 14 μάχη C |
 μακροῦ CBMo 18 τὰ ἄλλα La τᾶλλα M μάλλα I sed λ
 alterum eras et μ in ras m² 19 δν VLaIMPŪ et coni Mor,
 quod recepit Fabr | ἐκείνου BIM edd 20 ἐδέδοκτο LaM

δυνηθεῖς προκαταπαῦσαι τοῦ φρονήματος εὐθύς |
 ἀπὸ τῶν ταῦτα δεδωκότων ἤρξατο. 100. ἀντὶ γὰρ R 555
 τοῦ ζητεῖν, ὅν τινα σφίσι δώσει μισθόν, καὶ δώροις
 μεγάλοις κολακεύειν, ὅτι νόμον ἡγητέον τὴν αὐτοῦ
 γνώμην, ἐκήρυξε. δοκεῖν τοίνυν αὐτῷ μηδένα τῶν
 ἡναντιωμένων τοῖς πεπραγμένοις μηδεμίαν ἀπαιτεῖν
 δίκην μηδὲ ξίφος ἐπ' αὐτοὺς ἔλκειν μηδὲ βλέμματι
 φοβεῖν μηδὲ ῥήματι λυπεῖν, ἀλλ' οἷς ἂν ἐχρῶντο πρὸς
 αὐτοὺς κεκοινωνηκότας, ταῦτα ποιεῖν πρὸς μεμαχημέ-
 νους. 101. καίτοι τίς οὐκ ἂν καὶ ῥαθυμοῦντας παρῶ- 10
 ξυνεν; ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. οὐδενὶ γὰρ αἷματι τὴν
 βασιλείαν ἐβουλήθη τυραννίδος ἐγκλήματι | μολῦναι. R 556
 διὰ ταῦτα ἐπέταξε σωφρονεῖν. καὶ παρῆσαν αὐτίς οἱ
 τρέμοντες φαιδροὶ καὶ τεθαρρηκότες καὶ περιειστήκεσαν
 τὸν θρόνον τοῦ μὴ τεθνάναι χάριν εἰδότες. 102. ὧν 15
 οὐ προσηκούσας ἀμοιβὰς ἀπέδωκαν· ἀντὶ γὰρ εὐεργε-
 σίας οὐκ ἔδωσαν κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλ' ἐβουλήθη-
 σαν ἀποκτεῖναι τῶν εὐνούχων τὸν μάλιστα περὶ τὴν

17 Zenob. II 11. Prov. Bodl. 143. Diog. I 81. Miller Mélanges p. 364. cf. ep. 194 et 1063

4 κολακεύσειν CB Mor κολακεύσει VMP κολακεύει I
 θεραπεύσει U | ἡγητέον La ἡγντο τὴν αὐτῶν Gasda | αὐτοῦ
 C Re 5 αὐτὸν I sed ὃν in ras m² 7 μηδὲ (2) | μήτε CLaU
 Re 9 ταῦτά? | προσμεμαχημένους I sed αχη in ras 5 litt m²

μαχημένους
 10 τίς οὐκ ἂν καὶ | τίς κἂν M 12 ἐβουλήθη La | μολῦναι
 La 13 διαταῦτα BVIMP 15 τὸν om CBLa Mor Fabr
 | ὧ ante ὧν suprascr. I² 17 ἔδωσαν V sed in ἐδέξαν
 corr m², οὐκ ἐδέξαν in marg ἐδέξαν reliqui libri sed ἐη
 in U eras, in ἔδωσαν corr I², οὐκ ἔδωσαν adscr. in marg B²,
 defendit Re ἐδέθησαν Mor, quod correxerunt in ἐδέδωσαν
 Meineke hist. crit. com. p. 23, in ἔδωσαν Fabr et Cobet Mnem.
 X 197. N. S. V 132 (Coll. 112) | τὴν om in lacuna 18 fere litt M
 18 τὸν εὐνούχων V | παρὰ I sed ambo α in ras m²

εὐνὴν ἐλπίσειν ἀναπτερώσαντες. ἤδη δὲ ὄντος ἐγγὺς τοῦ θόνου στρατιώτης ἐξ Ἀπόλλωνος ἐσεέτο καὶ τὸ γεννησόμενον ἦδε καὶ συνεκάλει τὸν ὄχλον εἰς ἐπικουρίαν, οἱ δὲ ἔθεόν τε καὶ τὸ συντεθεὶν ἀνίχνευον. καὶ
 5 τὸ μέγιστον, οὐδὲ ὁ ταῦτα ὑπηρετῶν ἀπεσφάττετο.
 103. ὄρων δὲ τοὺς τάκεινον φρονοῦντας ἐγγύθεν ἐπιβουλεύοντας καὶ που καὶ τολμῶντας λέγειν, ὥς ἄρα ἄμεινον εἰς τὰ πρότερα καταβῆναι καὶ τῶν παρόντων ἀποστῆναι, θεοὺς μόνους ἀξιόχρεως ἐν τοῖς τηλικού-
 10 τοις ἡγησάμενος συμβούλους ἐρόμενος ἤκουσεν, ὥς ἐμμενετέον οἷς εἶχε. 104. λαβὼν δὲ ψῆφον τὴν ἐξ οὐρανοῦ καὶ τὴν κοινὴν τῆς δυνάμεως ἄρχοντάς τε ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξέπεμπεν ἀντὶ πωτηρῶν μὲν ἀγαθοῦς,
 R 557 ἀντὶ δὲ σκαιῶν πεπαιδευμένους | καὶ στρατόπεδον
 15 ἀπὸ τῶν ληστεύειν ἡναγκασμένων συνήγαγεν, οἱ Μα-
 γνητίφ συναφάμενοι τοῦ κινδύνου πράξαντες κακῶς τὰς ὁδοὺς κατελήφεσαν ἀδελκοῖς τρεφόμενοι πόροις. τούτους ἐφ' ὅπλα καλέσας καὶ δοὺς ἔδειαν φανῆναι τοὺς μὲν τοῦ παρανομεῖν ἀπήλλαξε, τοὺς δὲ ὁδοιπό-
 20 ρους τῶν φόβων. 105. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὸν Ἑῆνον καὶ δείξας τοῖς βαρβάρους τὴν κεφαλὴν καὶ δευτέροις ὄρκοις

10 Amm. XX 5, 10
 IV 10, 1

13 Socr. III 2, 16 p. 171 A

16 Thuc.

1 ὄντες B edd 2 ἐσεέτο B, ἐθειάζετο suprascr. m² num ἐκινεῖτο? 3 ἦδεν La εἶδς Mor (γρ ἦδε in marg), Fabr 4 δ' CB et e δὲ corr Mo 6 τάκεινον I sed & in ras m² et ante et supra τ ras 3 fere litt τάκείνων Fabr 11 ἐμμενετέον Re | εἶχεν La | δὲ VLaPU Re | τὴν ψῆφον τὴν VM I (in quo prius τὴν eras) fortasse recte 13 τὰς πόλεις P sed & et eis

in ras m² τ cum rasura 2 litt πόλιν U | ἐξέπεμψεν La ἐξέπεμπεν e Par Gasda 15 ἀπὸ scripsi ex I sed πὸ in ras m², (et Ba) ἀντὶ reliqui libri edd 16 πράξαντος Re Anim 20 δὲ VIMP

τάς ὁμολογίας ἐνδήσας ἔτρεχεν ἐπὶ τὸν ἀκούσιον ἀγῶνα, μᾶλλον δ' ἐπὶ τὴν ἄνεν τῆς πρὸς τὸν οἰκείον μάχης τοῦ σκήπτρου διαδοχῆς· ἥδει γὰρ παρὰ τῶν θείων ἀκούσας, ὃ συμβήσεται.

106. Ἀλλὰ γὰρ ὑπερέβην τι τῶν ἀξίων εἰρησθαι. 5 τοῦτο δὲ λεπτέον. προσβειῶν γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀμφοτέροθεν γενομένων, ὧν αἱ μὲν ἐκείθεν ἤξιον ἐπὶ τοῦ σχήματος μένοντα μηδὲν ἔργῳ πλέον ἢ πρόσθεν ἔχειν, αἱ δ' ἐνθένδε πάντως δεῖν ἀφίστασθαι τῆς τιμῆς καὶ διὰ πάντων εἶναι τὸν πρότερον, ἐν τούτῳ δὲ ἦν αὐτὸν 10 τὸν ἀπολωλέναι καὶ τοῦ στρατοπέδου τὸ πλέον καὶ συνήθεις καὶ φίλους, τῷ δὲ τῆς μὲν αὐτοῦ σφαγῆς βραχὺς ἦν ὁ λόγος, δεινὸν δὲ ἐδόκει προδότην κατασπῆναι τῶν φιλιτάτων. 107. ἐπειδὴ ταῦτα ἦν καὶ πάλιν 14 ἐπὶ ταὐτὸ πάλαισμα Κωνσταντίῳ ἀφίκτο | κα- R 558 λῶν γραμμασι τοὺς βαρβάρους ἢ πρότερον καὶ χάριν αἰτῶν καταδουλοῦσθαι τὴν Ῥωμαίων, ἐπειθεν ἐπιорκεῖν ἐκ πολλῶν ἔνα. ὃ δὲ ὁμοῦ μὲν ἐλήστευεν, ὁμοῦ δὲ ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὓς εἰλήφει μισθόν, ἐτρώφα καὶ ὥς ἂν

18 Amm. XXI 3, 4

1 τὰς ὁμολογίας om Re | ἐνδήσας I sed δησ in ras m³
ἐνδείξας M | ἔτρεχ^ε C sed εν suprascr. f | ἀκούσιον V 2 δὲ
MoVIMP 4 ἀκούσαι Mor Fabr | & Re 5 τί BMoVIM
7 γενομένων M 9 δὲ VIMP 11 post πλέον rasura 7 litt
vel duarum vocum quarum prior τὸ, altera πλέον fuisse vide-
tur V 12 „malim τοὺς συνήθεις“ Re | αὐτῶ libri Mor
13 δ' LaU Re 14 „malim ἐπεὶ δὲ“ Re fortasse praeferen-
dum: ἐπειδὴ δὲ | καὶ om Fabr 15 ταὐτὸν VLaMUPI sed
in duobus ultimis v eras | ἀφίκετο V 16 ἢ ex ἢ corr CBI
ἢ P sed ~ ex ~ corr m² ἢ Mo οἱ supra ἢ M² ἢ U Mor
qui in marg habet γρ ὧς, quod recepit Fabr 18 πολλῶν in
ras M² | ἐλήστευεν I sed ἐλη in ras m³ | δὲ ἦν ἐν V 19 οἷς V
| μισθόν, ἐτρώφα om V ἐνετρώφα Mor Re | ὥς ἂν BI

ἄκακός τις συνεδείπνει τοῖς ἐνθένδε στρατηγοῖς. 108. καὶ τὸν μὲν λῦσαι τὰς σπονδὰς ὑπομείναντα πίνοντα εἶχε, διαβὰς δὲ εἰς τὴν ἐκείνου δίκην ἐπέθηκε τῆς ἐπιτοχίας οὐ μεμπτήν. συνδραμόντων δὲ περιφόβων τῶν τὰ
 5 δίκαια τετηρηκότων καὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν ἐκείνου δεινῶς αἰσχυνομένων καὶ προστιθέντων ὅρκους ὅρκους ἀναβὰς ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν ἐν μέσῃ τῇ βαρβάρῳ καὶ τοὺς ἐκείνων ἄρχοντας ἄνωθεν ὁρῶν ἐν ὑψηλῶν τάξει μετὰ τῶν πολλῶν ἐστηκότας τὰ μὲν ἀναμνήσας, τὰ δὲ
 10 ἀπειλήσας ἀπῆλθε. 109. καὶ ἤδη δύναμις συνείλεκτό τις, ἥς οὐ τὸ πλῆθος μᾶλλον ἢ τις ἢ τὴν προθυμίαν ἡγάσθη. οἱ συνθήκαις τε καὶ δεξιαῖς ἀλλήλους κατελάμβανον ἢ μὴν πᾶν μὲν ποιήσῃν, πᾶν δὲ πεῖσεσθαι ὑπὲρ νίκης, φοβηθῆναι δὲ ἐν μόνον, τὴν ἐκ τοῦ μὴ
 15 φυλάξαι γεννησομένην αἰσχύνην.

110. Τοῦ δὲ ὅρκου διὰ πάντων χωροῦντος Νεβροδιδός τις ἀνὴρ, μᾶλλον δὲ ἀνδρόγυνος, ὑπαρχος ὢν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο λαβὼν, ἐπέτιμα τοῖς γιγνομένοις καὶ τὸν ὅρκον ἐμέμφετό τε καὶ ἔφηνε
 20 βαρβάρους καλῶν τοὺς ὁμομοκότας. οὕτως ἐκολάκευ. πᾶσαν δὲ ὁργὴν ἐφελκυσάμενος καὶ χεῖρα καὶ δικαίως R 559 | ἂν κατακοπεῖς ὑπὸ τοῦ πρώτου πλήξαντος ἂν εἰ-

2 Amm. XXI 4, 5 9 Amm. XXI 5, 1sq. 12 Her. IX
 106, 3 16 Amm. XXI 5, 11

1 καὶ] om La ὁ δὲ I sed in ras m² (et Ba) 2 εἰς? at cf. ad p. 263, 3 8 ἰδὼν V 9 ἐστῶτας V 10 ἀπῆλθεν Re 13 ἢ Mo ἢ La 14 φοβηθῆναι V sed φοβήσεσθαι suprascr. r, quod probat Gasda | μὴ om Mor 15 <πίστιν> φυλάξαι? 17 δ' Re 19 ἔφηνε CBMo Mor Re 20 ὁμομοκότας P sed spir. len. in ras m⁸ ὁμομοκότας BLaM Mor 21 δὲ ὁργὴν] ὁργὴν δὲ CBMo edd 22 κατακοπεῖς inser I² | ὑπὸ τὴν τοῦ Mor Fabr | ἂν inserui e LaPU om reliqui libri edd

κότως ὥσπερ νεφέλη καλυφθεὶς διεσώζετο. καὶ μέμψαιτο μὲν ἂν τις τὴν ἐνταῦθα φιλανθρωπίαν, ἣ δ' οὖν φιλανθρωπία τοῦ βασιλέως ἡμῖν τοσαύτη.

111. Ἐκεῖθεν τοίνυν ὥσπερ χειμάρρους ἐφέρετο παντὸς ἐμποδίσματος κρείττων ἀεὶ γιγνόμενος, γεφυ-⁵ρας προκαταλαμβάνων, καθεύδουσιν ἐφιστάμενος, ἄλλοσε μὲν αὐτοὺς ἀναγκάζων βλέπειν, κατόπιν δὲ αὐτοῖς προσιῶν, ἐλπίζειν μὲν ἕτερα ποιῶν, πειρᾶσθαι δὲ ἄλλων, ἡπείρῃ μὲν χρώμενος οὐχ ὁρωμένων ποταμῶν, πλέων δὲ σὺν ὀλλοῖς, ἡνίκα ἐξείη, τοὺς μὲν ἐν τοῖς¹⁰ ὄροις ἔδω καθῆσθαι, τὰς πόλεις δὲ αὐτὰς ἔχων ὧν προβέβληντο, πελιδνῶν, βιαζόμενος, ἐξαπατῶν· οἷον γὰρ αὐτὸν κἀκεῖνο· ὧν ἐκράτησε στρατιωτῶν ὅπλοις τοὺς ἐαυτοῦ κοσμήσας ἔπεμπεν ἐπὶ πόλιν εὐ πεφραγμένην, οἱ δὲ οἰκέλους τε ἡρῶντο τοὺς προσιόντας καὶ τὰς πύλας¹⁵ ἀνοίξαντες ἐδέχοντο τοὺς ἐναντίους. 112. τὸ δὲ πάντων ἡδιστον, ὅτι προσλαβὼν μὲν Ἰταλίαν τὴν καλὴν, προσλαβὼν δὲ Ἰλλυριοὺς τοὺς μαχιμωτάτους καὶ πόλεις πολλὰς τε καὶ ἰσχυρὰς καὶ χώραν ἀρκοῦσαν εἰς βασιλείαν μεγάλην οὐδαμοῦ μάχης ἐδεήθη²⁰ καὶ φόνων, ἀλλ' ἀπέχρησεν ἡ φρόνησις καὶ τὸ ποθεῖσθαι τὸν ἄρχοντα. 113. μερίστη δὲ συμμαχία

1 Il. s 345. φ 597 17 I 521, 12 22 Socr. III 2, 16 p. 171 A

1 καλυφθεὶς I sed λυφ in ras m² καμφθεὶς La 3 αὐ V
| ἡμῖν inser I² 4 ἐφέρετο I sed φερ in ras m² 7 δ' Re |
αὐτὸς? Sintenis 8 ἕτερα I sed ε prius in ras m² 10 ἐξείη
scripsi e MoVL*a*IMPU ἐξῆν reliqui libri edd 11 δ' CU
Re 12 προυβέβληντο MI sed in hoc το in ras m² προεβέ-
βληντο edd 13 κἀκεῖνο I sed ο in ras m² | τοῖς] τοῖς M |
ἐαυτοῦ I sed ον in ras m² 14 οἷδ' B Mor οἷ δ' Fabr
15 δ' CBUR 18 δὲ inser M δ' CBMoLaU edd | Ἰλλυρίους
Mor Fabr 19 ἀρμόζουσιν Mor 20 προσεδείθη Re

τὰ τοῦ δειλοῦ καὶ προδότου γράμματα πρὸς τοὺς βαρ-
 βάρους, ἃ πλέων τε καὶ πεξεύων ἀνεγίνωσκε μὲν πό-
 R 560 λεσιν, ἀνεγίνωσκε | δὲ στρατοπέδοις παρεξέταζον
 τοὺς αὐτοῦ πότους ταῖς καλαῖς ἐπιστολαῖς. αἱ δὲ τῷ
 5 μὲν ἐξεπολέμουν τὸν ἀκούοντα, τῷ δὲ προσετίθεσαν
 καὶ ταῦτα πολλοστὸν ἄγοντι μέρος τῆς ἐκείνου στρα-
 τιᾶς. 114. ἀλλ' ὅμως ἀφίσταντο μὲν Μακεδόνες εὐ-
 θύως, ἀφίστατο δὲ ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸν καιρὸν ἡρπάζεν
 ὃν ἤπει παρὰ τῶν θεῶν σιγῇ τε καὶ βωμῶν χωρίς, οὐ
 10 γὰρ ἦσαν. ἀνεγόννυτο δὴ νεῶς τε ὁ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ
 οἱ τῶν ἄλλων θεῶν τοῦ βασιλέως ἀνολιγοντός τε καὶ
 τιμῶντος ἀναθήμασι καὶ αὐτοῦ τε θύοντος καὶ τοὺς
 ἄλλους παρακαλοῦντος. 115. εἰδὼς δέ, ὡς καὶ θεοὶ
 παρ' Ἀθηναίοις ἐκρίθησαν, εὐθύνας ἤξιωσε δοῦναι
 15 τῶν πεπραγμένων, καὶ τοὺς Ἐρεχθείδας ὁ βασιλεὺς
 ἐποίει δικαστὰς πέμπων ἀπολογίαν ἐν γράμμασι. τυ-
 ράννου μὲν γὰρ ἔρμαιον ἡγεῖτο τὸ μὴ κρίνεσθαι,
 βασιλέως δὲ τὸ περὶ ὧν ἔδρασεν εἰς λόγον καθίστα-
 σθαι. ὁδοῦ δὲ πάρεργον, στάσιν ἐμπεπωκυῖαν ἱεροῖς
 20 γένεσι διυστᾶσαν τρόπον τινὰ τὴν πόλιν ἐπιστολαῖς
 ἔπανυσεν, ὥς ἂν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ καθ' ἡσυχίαν τὰ πάτρια
 τελοῖτο τοῖς κρείττοσι.

7 sq. Socr. l. l.
 pour 1872 p. 64 sq.

13 Xen. Mem. III 5, 10 cf. Stephani, C. R.
 16 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 268 A sq.

4 αὐτοῦ libri Mor 6 τῆς αὐτοῦ στρατείας La | στρατιᾶς
 P sed i in ras m², V sed e στρατείας corr r 8 δ' CBMoLaU
 Mor Fabr | τῶν καιρῶν PU 10 δὲ I | τε om La post τε
 rasura 1—2 litt V 11 ἀνοιγνύντος La | τε om La 17 μὲν
 inser I² om Re | τὸ om M 18 λόγον reposui e CMoVLaPU
 λόγους BMI sed in hoc vs in ras m², edd 20 γένεσι¹ P |
 διυστᾶσαν Mo 21 ὥς ἂν BI | καὶ inser I² | καθ' ἡσυχίαν V

116. Καὶ Ἀθηναῖοι μὲν ἔθνον τε χρόνιοι καὶ τοῖς
 θεοῖς ἡῦοντο ταῦτα ἃ καὶ μηδενὸς εὐχομένους δώσειν
 ἔμελλον, ὁ δὲ ἤλαυνε τρίχα διελών τὴν δύναμιν καὶ
 ταῦτα τῆς Θωράκης ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατειλημμένης·
 ἤλπιξε γὰρ τῶν μὲν εὐθὺς κρατήσειν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ 5
 τὸν Βόσπορον τὸ διαπλέον σχήσειν. 117. τῷ δὲ ἄρα
 ἀγγέλους ἐκ Κιλικίας | ἔφερον ἵπποι φράσσοντας τὴν B 561
 ἐπὶ ταῖς Κρήναις τοῦ πρεσβυτέρου τελευτήν, ὃν ἀπει-
 λούντα μείζω τοῦ Ξέρξου καὶ περὶ τοῦ τί χρήσεται
 τῷ σώματι τοῦ πολεμίου σκοποῦντα, τὸν γὰρ ἀντεπι- 10
 όντα ἔχειν ἡγρεῖτο πρὶν εἰλεῖν, Ζεὺς ὁ κατὰ Σοφοκλέα
 μεγάλῃς γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρων νόσῳ
 πεδήσας ἀπήνεγκε. 118. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις πλάσμα τε
 ὁ λόγος ἐδόκει καὶ παράκρουσις καὶ μηγάνημα καὶ δεῖν
 ἀπιστεῖν, ὁ δὲ ἐκ κιβωτίου τινὸς βιβλίον μεταπεμψά- 15
 μενος ἐδείκνυ λόγια πρεσβύτερά τε πολὺ τῆς ἀγγελίας
 καὶ τῇ τότε ἀγγελίᾳ βεβαιούμενα καὶ ὡς θεοῦ πέμ-

3 Socr. l. l. 9 Her. VII 35 11 Soph. Ant. 127
 16 Amm. XXI 2, 2. Zosim. III 9. Zonar. XIII 11

16 λόγια] χρησμός· Ζεὺς ὅταν εἰς πλατὺν τέρμα μόλῃ κλυτοῦ
 ὑδροχόου, | παρθενικῆς δὲ Κρόνος μοίρης βαίνῃ ἐπὶ πέμπτῃς |
 εἰκοστῆς, βασιλεὺς Κωνσταντῖος Ἀσίδος αἰῆς | τέρμα φίλον βιότον
 στυγερὸν καὶ ἐπώδυνον ἔξει B² e Zonara XIII 11

1 ἐθόνοντο CBMoLaMI sed in hoc in ἔθνον τε corr m²,
 Mor 2 μηδὲν εὐχομένοις PU 3 δ' CBMoLaU edd 5 δ'
 CLaU Re 6 τὸ διάπλεον C τὸ διὰ πλεον Mo τὸ διάπλεον
 Mor τὸν διάπλεον Fabr Re, qui Anim τὸ διαπλέον coniecerat
 | τῷ e τὸ corr I³ | δ' CBMoLaU edd 7 Κιλικίας P sed i
 pñimum in ras m² | φράσσοντας VMPU 8 οὖς Mo 9 τοντὶ
 La Mor | χρήσεσθαι B 10 τὸ σῶμα B Mor | σκοποῦντι Re
 12 γλώσσης scripsi e VIMP coll. Soph. l. l. γλώττης reliqui
 libri edd | ὑπερεχθαίνων La 14 παράκρουσις M 15 δ'
 CBLaU et (e δὲ corr) Mo, edd

ποντος ἤρχοντο καθαρὰν αἵματος αὐτῷ τὴν νίκην
ἐπηγγελέμενον καὶ παραινοῦντος ἐπείγεσθαι τοῦ μὴ
τινα τολμῆσαι μακρὰν ἀπόντος τὴν βασιλείαν ἀρπάσαι.
119. ἀναγινώσκων τοίνυν καὶ τὸν πόλεμον ὁρῶν οὕτω
5 καλὴν καὶ πολλοῦ τινος ἀξίαν λαβόντα κρῖσιν καὶ
τελευτὴν ἀκούων ἀνθρώπου σὺς ἀγρίου θνυδὸν ἐπ'
αὐτὸν ἔχοντος οὐκ ἐπὶ θοίνην καὶ πότον καὶ τὰς ἀπὸ
τῶν μίμων ἡδονὰς ἐτράπετο, ἀλλ' ἐκβεβηκότων μὲν
τῶν χρησμῶν, γῆς δὲ καὶ θαλάττης ὑπ' αὐτῷ γεγεννη-
10 μένης, ἀντιβλέποντος δὲ οὐδενός, ἐνὸς δὲ εἶναι τὰ
πάντα πάντων ὁμολογούντων, οὐδὲν δὲ ἀναγκασθεὶς
ὦν οὐκ ἐβούλετο δρᾶσαι, πάντων δὲ αὐτῷ βασιλείων
ἀνεφρμένων εἰς θοῇνον κατηνέχθη καὶ δάκρυα κατὰ
τῶν λογίων ἔρρει. 120. καὶ οὐδὲν ἦν ἰσχυρότερον
15 τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐρώτημα πρῶτον ὁ νεκρὸς καὶ ποῦ
τὸ σῶμα καὶ εἰ τιμᾶται τὰ εἰκότα. οὕτως ἦν χρηστὸς
περὶ τὸν τὰ τοῦ Κρέοντος ἂν ἐπ' αὐτῷ μιμησάμενον.
R 562 | καὶ οὐκ ἐνταῦθα τὰ πρὸς τὸν οἰχόμενον ἔστη, ἀλλὰ
κατέβη μὲν εἰς τὸν λιμένα τῆς μεγάλης πόλεως πάντα
20 ἀγείρας τὸν ὄμιλον, ἔτι δὲ κομιζομένου διὰ τῆς θα-
λάττης ὥμωζεν. ἤψατο δὲ ταῖν χεροῖν τῆς σοροῦ
πάντα βασιλείας σύμβολα πλὴν τῆς χλαμύδος ἀπορρί-

17 Soph. Ant. 198 sq.

1 ἤρχοντο in ἤρχετο corr M² 1 αὐτῷ — 2 παραινοῦντος
om Mo 1 τὴν νίκην αὐτῷ V 4 ἀναγινώσκων La 8 ἐτρά-
πετο I sed ε supra α m² ἐτρέπετο Mo ἐτρέπετο CBLa Mor Fabr
9 γῆς δὲ] καὶ γῆς PU 10 δ' CBMoLaU edd | δ' CLaU |
εἶναι inser C^r 11 δ' CLaU Re 12 οὐκ inser M² | δ' CMoLaU
edd 15 litteris λ' ἐρώτημα incipit fol. 189 eoque rursus scriptura
antiqua in C 16 εἰ om M | ἦν C sed v add s 17 τοῦ inser I² |
αὐτὸν M 18 τὰ inser P³ om VIMU (et Ba) 19 κατέβη μὲν
Mor sed γο κατέβημεν in marg 20 ἀγείρας Mo | τῆς inser P²
om VLaIMU (et Ba) | θαλάσσης IM 21 τῆς βασιλείας Re

ψας οὐκ ἀξιῶν ἐγκαλεῖν τῷ σώματι περὶ τῶν τῇ ψυχῇ
βεβουλευμένων.

121. Τετιμημένον δὲ ἐκείνου ταῖς προσηκούσαις
τιμαῖς ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν τῆς πόλεως τῆς θεραπέας
ἤρχετο σπένδων μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπάντων, χαίρων 5
δὲ τοῖς ἐπομένοις, καταγελῶν δὲ τῶν οὐκ ἀκολουθούν-
των καὶ πελθεῖν μὲν ἐπιχειρῶν, βιάζεσθαι δὲ οὐκ ἀξιῶν.
καίτοι φόβος ἐπεκρέματο τοῖς διεφθαρμένοις καὶ ἦν
ἐλπίς, ὥς ἐκκοπήσονται μὲν ὀφθαλμούς, ἀποτεμήσου-
νται δὲ κεφαλὰς, ποταμοὶ δὲ αἵματος ῥυήσονται τοῖς 10
φόνους, ἀνάγκας δὲ καινὰς ὁ καινὸς δεσπότης εὐρήσει,
μικρὸν δὲ εἶναι δόξει πῦρ καὶ σίδηρος καὶ τὸ κατα-
ποντίξεσθαι καὶ τὸ ζῶντα κατορύττεσθαι καὶ τὸ περι-
κόπτεσθαι καὶ τὸ κατατέμνεσθαι. ταυτὶ μὲν γὰρ τοῖς
πρόσθεν ἐπέπρακτο, πολὺ δὲ τούτων ἡλπίζετο χαλε- 15
πώτερα. 122. ὁ δὲ τῶν τε ἐκεῖνα δεδρακότων ὥς οὐ
πραττόντων ὃ ζητοῦσι κατεγίνωσκεν αὐτός τε οὐδὲν
ὄφελος εὗρισκε τῆς ἐνταῦθα ἀνάγκης. τοὺς μὲν γὰρ
τὰ σώματα νοσοῦντας δῆσαντά ἐστιν ἰάσασθαι, δόξαν
δὲ περὶ θεῶν οὐκ ἀληθῇ τέμνων καὶ καίων οὐκ ἂν 20
ἐκβάλλοις, ἀλλὰ κἂν ἡ χεὶρ θύῃ, μέμφεται ἡ γυνώμη

3 δ' Re 4 τῆς alterum om La 6 ἀνθρώποις supra
ἐπομένοις I² 7 βιάζεσθαι I sed βι' ξε θαι in ras m²
9 ἀποτεμήσονται MU ἀπομήσονται Fabr 10 ῥυήσονται Mor
Re, qui adnotavit: „malim ῥυήσονται“ 11 φόνους B
sed φ in ras m² | δεσπότης om La 13 ζῶντας edd sed γρ
ζῶντα in marg Mor ζῶντα κατορύττεσθαι καὶ τὸ post περικό-
πτεσθαι καὶ τὸ in marg inser Mo | καὶ τὸ περικόπτεσθαι om M
15 ἐμπροσθεν B | ἐτέτακτο La | ἡλπίζον La 17 κρατούν-
των La | αὐτός δὲ V 18 ἐνταῦθα M sed εν supra α m²,
I sed ἐντεῦθεν suprascr. m², quod habet Ba 19 δῆσαντα
scripsi e V cum Gasda. δῆσαντας reliqui libri edd post δῆ-
σαντας ras 2—3 litt I 20 καὶ om libri Mor Fabr
inser Re | κίων V 21 ἐκβάλλοις B βάλλοις V sed ante β
ras 2 litt

τὴν χεῖρα καὶ κατηγορεῖ μὲν τῆς τοῦ σώματος ἀσθε-
 νείας, θανατῶν δὲ ἃ πρόσθεν, καὶ ἔστι σκιαγραφία
 R 563 τῆς μεταβολῆς, οὐ μετὰστασις | δόξης, καὶ συμβαίνει
 δὴ τοὺς μὲν τυγχάνειν συγγνώμης ὕστερον, τοὺς δὲ
 5 ἀποθανόντας τὰ θεῶν τιμᾶσθαι. 123. ταῦτ' οὖν αἰ-
 τιώμενος καὶ ταῖς σφαγαῖς ὁρῶν ἠϋξημένα τὰ κείνων
 ἔφυγεν ἃ κατεμέμφετο καὶ τοὺς μὲν δυναμένους γε-
 νέσθαι βελτίους εἰσήγεν εἰς τάληθές, τοὺς δὲ τὰ χεῖρω
 στέργοντας οὐχ εἶλεν. οὐ μέντοι βοῶν ἐπαύετο· ποῖ
 10 φέρεσθε, ὦ ἄνθρωποι; καὶ τοῦ φωτὸς τὸν σκό-
 τον ἡγούμενοι φανότερον οὐκ αἰσχύνεσθε οὐδὲ
 αἰσθάνεσθε τὰ τῶν ἀσεβῶν γιγάντων νοσοῦν-
 τες; ὧν τὰ σώματα μὲν οὐδὲν διέφερε τῶν
 ἄλλων, ὥστ' ἀφιέναι τὰ λεγόμενα βέλη, τὸ
 15 δ', ὥσπερ ὑμεῖς, ἀτιμάζειν τὰ θεῶν ἐποι-
 ήσατο τὸν μῦθον. 124. ἦδει γάρ, ὥς ὁ σὺν
 ἐπιστήμῃ τῆς θεραπειᾶς ἀπτόμενος τῆς ψυχῆς προ

9 [Plat.] Clitoph. 1 p. 407 A (cf. Wytténb. ad Plut. Mor.
 t. II p. 4 E et ad Iulian. or. I p. 3 D)

1 τὴν χεῖρα om Re 2 καὶ inter δὲ et ἃ eras IM
 3 μετὰστασις I sed post α prius ras 1 litt, Mo sed μετά-
 βασις in marg μετάβασις MUP sed in hoc s supra β m³
 4 τυγχάνειν om B τυγχάνειν συγγνώμης ὕστερον in συγγνώ-
 μης ὕστερον τυγχάνειν corr M³ | τοὺς] αὐ· τοὺς V αὐτοὺς
 La 5 τὰ scripsi e VUI (et Ba) μετὰ reliqui libri sed in
 ras 2 litt P³ et ante τὰ inser M³ quod postea erasum post τὰ
 ras 3 litt (τῶν) I 6 τὰ κείνων I sed α in ras m² τὰ
 κείνων M 9 σέβοντας V 10 φέρεσθε I sed s ultimum
 in ras m² 11 φανότερον reposui cum Cobeto Mnem. N. S.
 V 132 (Coll. 112) e CBMoPU(Ba)I sed in hoc ὁ in ras 7 litt
 φανερώτερον LaM edd φιλανθρωπότερον V 12 αἰσθάνε-
 σθε I sed s alterum in ras m² 13 ὧν I sed ν in ras m²
 15 δὲ Re | τὰ I sed α in ras m² | ἐποίησε M 16 ἦδη Mo |
 ὥς om Mo 17 τῆς (1) reposui e libris τῆσδε edd aut τῆσδε
 τῆς aut τῆς pro τῆσδε scribendum coniecit Re

τῶν ἄλλων φροντιεῖ καὶ τῶν γε τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν
 τῆς εὐσεβείας πρῶτον. ταῦτόν γάρ, ταῦτόν δύνα-
 σθαι ταύτην γε ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ καὶ τρόπῳ ἐν νηὶ
 καὶ θεμέλιον ἐν οἰκίᾳ. καὶ γὰρ εἰ πάντας μὲν ἀπέ-
 φηνεν εὐπορωτέρους Μίδου, μελίζω δὲ πόλιν ἐκάστην 5
 τῆς ποτὲ Βαβυλῶνος, πόλεως δὲ ἐκάστης τῷ περιβόλῳ
 περιέτιξε χρυσόν, τῶν δ' | αὖ περὶ τὸ θεῖον ἡμαρ- R 564
 τημένων ἐπηνώρθου μηδέν, ἴσον ἂν ἔπραττεν ἱατρῷ
 παραλαμβάνοντι μὲν σῶμα καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν
 γέμον κακῶν, πάντα δ' ἰωμένῳ πλήν ὀμμάτων. 125. διὰ 10
 τοῦτ' ἐπὶ πρῶτην ἕξει τὴν ἰατρῆσιν τῶν ψυχῶν ἡγε-
 μῶν γιγνόμενος ἐπὶ τὴν γυνῶσιν τῶν ὡς ἀληθῶς τὸν
 οὐρανὸν ἐχόντων καὶ νομίζων αὐτῶν συγγενῶν οἰκειο-
 τέρους τοὺς ταῦτα παιδευομένους καὶ φίλον μὲν ἄγων
 τὸν Διὶ φίλον, ἐχθρὸν δὲ τὸν ἐκείνῳ, μᾶλλον δὲ φίλον 15
 μὲν τὸν ἐκείνῳ φίλον, ἐχθρὸν δὲ οὐ πάντα τὸν οὐπὼ
 Διὶ φίλον. οὗς γὰρ ᾤετο τῷ χρόνῳ μεταθήσειν, οὗτ'
 ἀπήλαυνε κατεπράδων τε ἐνῆγε τὴν πρῶτην τε ἀναινο-
 μένους περὶ βωμόνδε ὕστερον χορεύοντας ἐδειξε.

126. Πρῶτον μὲν οὖν, ὅπερ ἔφην, ὥσπερ φυγάδα, 20

6 Plat. Criti. p. 116 B 15 Iul. ep. 7 19 cf. or. XIV
 p. 100, 12 sq.

2 πρῶτα IM (et Ba) Fabr | ταῦτόν (2) eras VI, delendum
 censuerunt Re Gasda 3 γε scripsi e La, ut conī Mor τε reliqui
 libri edd 4 εἰ in ras P² εἰ τις conī Mor 5 εὐπορωτέρους I
 sed ἔρους in ras m³ 7 αὐταῖς Mor Re 9 ante σῶμα ras 2
 litt B | καθ' ἕκαστον V | μελῶν V 10 γέμοντι in γέμον τῶν
 corr V² | διατοῦτ' BVIMP δι' αὐτοῦ τ' Mo 12 γινόμενος V
 | ὡσαυθῶς B 13 νοῦν in οὐρανὸν corr V² 14 πεπαιδευ-
 μένους V | φίλον C sed o ex ω corr 18 ἀνῆγε La | καὶ τὴν
 C sed καὶ inser m, B Mo La edd | τὴν πρῶτην in τηνπρώτην
 corr B² | τε om CB Mo Mor Re 19 ἐδειξεν La 20 ὥσπερ om V

LIBANIUS ed. Foerster. II.

19

τὴν εὐσέβειαν κατήγαγε νεῶς τοὺς μὲν ποιῶν, τοὺς δὲ ἐπισκευάζων, εἰς δὲ τοὺς εἰσάγων ἔδη. χορήματα δὲ ἐτέλουν οἱ τοῖς τῶν ἱερῶν λίθοις σφρίσιν αὐτοῖς οἰκίας ἐγείραντες. καὶ κίονας εἶδεν ἄν τις τοὺς μὲν
 5 ναυσί, τοὺς δὲ ἐπ' ἀμαξῶν τοῖς σεσυλημένους κομίζο-
 μένους θεοῖς, καὶ πανταχοῦ βωμοὶ καὶ πύρ καὶ αἶμα
 καὶ κνίσσα καὶ καπνὸς καὶ τελεταὶ καὶ μάντιες ἐλεύ-
 θεροι φόβου καὶ ἐν ὄρεσιν κορυφαῖς κύλοι καὶ πρόσο-
 δοὶ καὶ βοῦς ὁ αὐτὸς ἀποχρῶν θεραπεία τε εἶναι θεῶν
 10 καὶ δειπνον ἀνθρώποις. 127. ἐπεὶ δὲ οὐ ῥᾶδιον μὲν
 βασιλεῖ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔξω βασιλείων ἔφ' ἱερὰ
 βαδίζειν, λυσιτελέστατον δὲ συνεχῆς ὁμιλία θεῶν, ἐν
 μέσοις τοῖς βασιλείοις ἱερὸν μὲν οἰκοδομεῖται τῷ τὴν
 ἡμέραν ἄγοντι θεῷ καὶ μυστηρίων μετέσχε τε καὶ
 15 μετέδωκε μνηθεῖς τε ἐν μέρει καὶ μνησας, χωρὶς δὲ
 πᾶσι θεοῖς βωμονὺς ἰδρύσατο. καὶ πρῶτον ἔργον ἐξ
 εὐνῆς ἀεὶ συγγενέσθαι διὰ θυσιῶν τοῖς κρείττοσι καὶ
 νικῆσαι ταύτη γε τὸν Νικίαν. 128. οὕτως ἐξέτεινε
 τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς τοὺς ὄρους τὰ μὲν ἀπολω-
 20 λότα πρὸς ταῦτὸν αὐθις ἄγων, καινὰ δὲ παλαιοῖς
 προστιθείς. ἔπειθε δὲ ταῦτα θαρρεῖν τὸ σωφρονεῖν.

5 Plat. leg. IX p. 864 D 18 Thuc. VII 50, 4

1 οὐαὶ σοι λέγοντι τὸ πικρὸν γλυκύ C² 2 ἔδη οὐ μόνον
 τὰ ἐδάφη, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες κτλ. — τὰ ἔδη τῶν
 θεῶν (= Thom. M. p. 139, 13 s. v. ἔδος) B² 4 ταῦτα εἰσὶ τὰ
 τὸν ἄθλιον ἀπολέσαντα C²

2 δ' Re | ἔδη LaI Mor qui in marg habet γε ἔστη, Fabr
 4 οἰκίαν La | ἐγείροντες Re 5 ἐφ' ἀμαξῶν C sed ex ἐπ'
 ἀμαξῶν corr s, BMoV edd cf. p. 271, 22 7 κνίσσα e κνίσσα
 corr C² κνίσσα B 8 ὁδῶν V 9 ἀποχρῶν ex ἀπὸ χρειῶν
 vel χοριῶν corr I² 10 δ' CLaU Re 11 βασιλείων C sed
 ὦν ex ας corr f, I sed ὦν in ras m², M sed ὦν in ras m³
 βασιλείας Mo Mor 14 μετέσχεν La 21 ἔπειθεν La

καὶ σύνεγγυς ἔχειν ἱεροῦ τὸ δωμάτιον ἐξῆν τῷ γε
 κρείττονι ἡδονῶν. οὐδὲν γὰρ ἐπράττετο τῆς νυκτὸς
 τῶν τοιούτων γειτόνων | ἀνάξιον. 129. ἃ μὲν οὖν R 565
 ὑπέσχετο καὶ τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν
 θεῶν πρὸ τῆς βασιλείας, οὕτω λαμπρῶς ἐπ' αὐτῆς 5
 ἀπέδωκεν, ὥστε καὶ τῶν πόλεων αἷς μὲν ἦν ἱερὰ
 μένοντα, καὶ προσορῶν ἦδετο καὶ τοῦ τὰ μέγιστα εὖ
 παθεῖν ἀξίας ἐνόμιζε, τὰς δὲ ἀνεσπακυίας ἢ πάντα ἢ
 τὰ πλείω μισαράς τε ὠνόμαζε καὶ τῶν ὠφελειῶν μετε-
 δίδου μὲν ὡς ὑπηκόοις, οὐ μὴν ἄνευ τοῦ δυσχεραίνειν. 10
 ταυτ' οὖν ποιῶν καὶ τοὺς θεοὺς ἐφιστὰς τῇ γῇ καὶ
 διαλλάττων ἐφῄκει ναυπηγῶ νηὶ μεγάλῃ τοὺς οἰκάκας
 ἀποβαλούσῃ προστιθέντι πάλιν ἐτέρους, πλὴν ὅσον
 οὔτος τοὺς αὐτοὺς ἀπεδίδου σωτήρας.

130. Τοιαῦτα δὴ περὶ τῶν πρώτων καὶ μεγίστων 15
 πεπολιτευμένος βλέψας εἰς τὴν βασιλικὴν θεωραπείαν
 καὶ κατιδὼν ὅχλον ἄχρηστον τηνάλλως τρεφόμενον,
 μαγείρους μὲν χιλλούς, κουρέας δὲ οὐκ ἐλάττους, οἰνο-
 χόους δὲ πλείους, σμήνη τραπεζοποιῶν, εὐνούχους
 ὑπὲρ τὰς μυίας παρὰ τοῖς ποιμέσιν ἐν ἡρι, καὶ τῶν 20
 ἄλλων ἐκάστων ἐθνῶν ἀμυνθήτους κηφήνας, μία γὰρ

17 Amm. XXII 4, 10. Socr. III 1 p. 171 B.

1 ἔχει *Mo* 2 οὐδὲ *IM* (et *Ba*) 4 καὶ τοῖς θεοῖς om *U*
 5 αὐτῆς *I* sed ἡς in ras m² 6 ὥστε scripsi auctore Gasda
 ὅς γε libri sed γο ὡς in marg *Mo*, edd | καὶ del? | οὖν *Mo*
 8 ἀξίας *La* | ἐνόμιζεν *La* 8 τὰς — 9 ὠνόμαζε om *Mor*
 8 δ' Re | ἢ πάντα om *Fabr* 9 ὠνόμαζε *I* sed ἐνόμιζε supra-
 scr. m² ὠνόμαζε *M* ἐνόμιζε *Fabr* 12 οἰκάκας *La* 14 σω-
 τηράς] „*malim* καὶ *praeponi*“ Re σωτηρίας *La* 15 δὲ Re
 17 τηνάλλως *P* sed i alterum erasum τηνάλλως *I* 19 πλείους]
 „*malim* καὶ πλείους“ Re 20 μύας *La* 21 ἔκαστον *La*

19*

δὴ τοῖς ἀργοῖς καὶ φαγεῖν ἀγαθοῖς καταφυγὴ τῶν
 διακόνων βασιλέως καὶ κληθῆναι καὶ νομισθῆναι καὶ
 ταχὺ τὸ χρυσίον ἐποίει τὴν ἐγγραφήν, τούτους τοίνυν
 οὓς μάτην ἔβασκεν ἡ βασιλικὴ δαπάνη, ζημίαν, οὐχ
 5 ὑπηρετίας νομίσας ἐξέωσεν εὐθέως. 131. συνεξέωσε
 δὲ καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπογραφέας, οἱ τέχνην ἔχοντες
 τὴν τῶν οἰκετῶν ὑφ' ἑαυτοῖς ἔχειν τοὺς ὑπάρχους
 ἤξιουν καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτῶν οὐ πλησίον οἰκεῖν, οὐκ
 R 566 ἐντυχόντα προσειπεῖν, | ἀλλ' ἀπεστέρουν, ἥρπαζον,
 10 πωλεῖν ἐπηνάργαζον, τιμὴν οἱ μὲν οὐκ ἐτίθεσαν, οἱ
 δ' οὐ τὴν ἀξίαν, οἱ δὲ ἀνεβάλλοντο, οἱ δὲ τὸ μὴ ποι-
 ῆσαι κακῶς ἀντὶ τῆς τιμῆς ὀρφανοῖς ἐλογίζοντο, καὶ
 περιήεσαν κοινοὶ τῶν καλόν τι κεκτημένων ἐχθροί,
 οἷον ἵππου ἢ ἀνδράποδον ἢ δένδρον ἢ ἀγρὸν ἢ κῆ-
 15 πον· αὐτῶν γὰρ μᾶλλον ἢ τῶν ἐχόντων εἶναι ταῦτα
 ἤξιουν. καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσι τῶν
 πατρῶων βέλτιστος καὶ ἀπῆει φέρων ἀντὶ τῆς οὐσίας
 τὸ ῥῆμα, ὅτῳ δὲ ἐφαίνετο δεινὸν ταῦτα παθεῖν, ἀν-
 δροφόνος, γόης, πλήρης ἀδικημάτων, πολλῶν ὀφείλων
 20 δίκας. 132. ποιοῦντες δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπόρους

5 Soer. l. l.

1 καταφυγὴ om V sed post γὰρ δὴ inser r | τὸ τῶν Gasda
 secundum Par qui pro τῶν habet τὸ 2 τοῦ βασιλέως VLa
 (et Ba) 3 τούτοις CU Mor Re 6 τοὺς om La 7 οἰκε-
 τῶν I sed κετ in ras m², supra οἰκειῶν M² | ἑαυτοῖς La
 8 οὐ om Re 10 καὶ τιμὴν I (et Ba) | οἱ δ' BMoVIMP
 11 οἱ] οὐ Mo | δ' CLaU Fabr Re 12 τῆς om La | ἐλο-
 γίζοντο P sed ον in ras 1 litterae m² ἐλογίζ το cum rasura
 1 litterae U 13 κοινὸν Mo | καλὸν LaM sed in hoc in
 καλὸν corr m² | ἐχθροί P sed ι in ras m² 15 αὐτῶν ex αὐτῶν
 corr P² M² αὐτῶν V αὐτῶν BLaU Mor Fabr | ἀρχόντων V
 sed ε supra αφ suprascr. m² | εἶναι ταῦτα] ταῦτα εἶναι I (et
 Ba) 20 δὴ P

ἐξ εὐπόρων, αὐτοὺς δὲ ἐξ ἀπόρων εὐπόρους καὶ τῇ
 τῶν πρότερον εὐδαιμόνων πενία πλουτοῦντες καὶ τὴν
 ἀπληστίαν εἰς τὰ τέρματα τῆς οἰκουμένης ἐκτείνοντες
 ὃ τι βούλοιντο παρὰ τοῦ κρατοῦντος ἐπήγγελλον καὶ
 οὐκ ἦν ἀρνηθῆναι, ἀλλ' ἠρπάζοντο παλαιαὶ πόλεις, καὶ
 5 κάλλη νενικηκότα χρόνον διὰ θαλάττης ἤγετο ποιήσονται
 κναφείων υἱέσιν οἰκίας τῶν βασιλείων φαιδροτέρως.
 133. οὕτω δὲ ὄντων ἐκείνων οὐ φορητῶν πολλοὶ ζη-
 λῶνται καθ' ἕκαστον, αἱ κύνες, φασί, τὰς δεσποίνας
 μιμούμεναι. τῶν γὰρ οἰκετῶν οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ὕβριζε
 10 δέων, σπαράττων, ἀφαιρούμενος, παίων, ἐκβάλλων,
 ἐλαύνων, γεωργεῖν ἀξιῶν, ἐπὶ ζεύγους φέρεσθαι, δε-
 σπότης εἶναι καὶ τοσοῦτός γε, ὅσος ἦν ὁ δεσπότης
 αὐτῶ. 134. οἷς γε οὐκ ἐξήρκει πλουτεῖν, ἀλλ' εἰ μὴ
 καὶ κοινωνοῖεν ἀξιώματος, ἡγανάκτου, ὥς ταύτη δὴ
 15 κρύφοντες τὴν δουλείαν. καὶ ζώονην εἶχον μετὰ τῶν

9 Plat. rep. VIII p. 563 C

7 κναφείων] κναφεὺς ἀττικόν, τὸ δὲ πλυνεὺς ἀδόκιμον, πλυνὸς δὲ ὁ ἄτιμος (κτλ. = Thom. M. s. v. πλυνεὺς p. 282, 5) B²

1 αὐτοὺς — εὐπόρους om V | αὐτοὺς ex αὐτοὺς corr P³
 αὐτοὺς MoM Mor αὐτοὺς U | δ' LaM Re 2 πρότερον M
 4 ὅτι Mo | ἐπήγγελλον C Mo La I in quo ἐξήτον suprasc. m²
 ἀπήγγελλον B Fabr ἀπήγγελλον Mor 5 ἀλλὰ CLa edd
 6 διαθαλάττης La 7 βασιλείων I sed εἰ in ras m³ 9 καθέ-
 καστον P | φασίν Mo 11 δέων V sed post ε ras 1 litt, v,
 ut videtur δαίων M sed δέων in marg m³ γε ζέων in marg
 Mor δῶν Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 12 ἐλαύνων,
 ἐκβάλλων V | ἀξιῶν in marg inser Mo² 13 ὅσον V 14 γε
 P sed γ in ras m² δὲ Mo | ἐξήρκει Mor sed γο ἐξηρτίζει in marg
 | ἀλλὰ Mo sed ἀλλ' in marg 15 καὶ om M | κοινωνοῖεν P
 sed ι et ο~ in ras m² κεκοινήσαν CBMo sed in hoc κεκοινώ-
 νοιεν in marg, Mor Re κεκοινώνηκε La κεκοινώνηκεν M |
 ταύτῃ] τούτου Fabr 16 τὴν om La | κρύφοντος C Mo Mor

κεκτημένων φρίττειν ἀναγκάζουσιν καὶ στενωπὸν |
 R 567 καὶ φυλακὴν καὶ πόλιν. τούτους δὴ τοὺς Κερβε-
 ρους καὶ πολυκεφάλους εἰς ἰδιώτας ἐξέβαλε προσειπὼν
 κέρδος ἡγεῖσθαι τὸ μὴ τεθνάναι τούτους. 135. τρι-
 5 την μοῖραν κακούργων ὑπηρετῶν κλεπτόντων καὶ λω-
 ποδυτούντων καὶ πᾶν καὶ λεγόντων καὶ ποιούντων
 ἐπὶ τῷ λαβεῖν τῶν βασιλείων ὑπερώρισε θυρῶν, οἱ
 τὰς αὐτῶν πατρίδας τῆς παρ' αὐτῶν ἀπεστερηκότες
 χρεῖας βουλὰς ἀποδράντες καὶ νόμους λειτουργιῶν εἰς
 10 ἀγγελιαφόρους τελέσαντες ἐκονοῦντο μὲν πενθῆνες κα-
 ταστῆναι καὶ τὸ σχῆμα ἦν φυλάκων, ὅπως μηδὲν ἀγνοοῖ
 βασιλεὺς τῶν ἐπ' αὐτὸν συντιθεμένων, τὸ δὲ ἔργον
 κατήλων. 136. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς θύρας ἔωθεν
 ἀνοίγοντες σκοποῦσι περὶ τῆς ἐμπολῆς, οὕτως οὗτοι
 15 κερδῶν ἐμμένητο πρὸς τοὺς τούτων προσαγωγέας, οἱ
 τοὺς χειροτέχνας σιγῶντας ὡς λοιδοροῦντας τὴν βασι-
 λείαν ἦγον ὑπὸ τὰς ἐκείνων μάστιγας, οὐχ ἵνα ξαί-

10 Her. I 120, 2. IV 71, 3. cf. O. Hirschfeld Act. Berol. Acad.
 1893, 437 sq.

10 πενθῆνες] μανδάτωρες B² cf. Suidas s. v.

1 κεκτημένων I sed v in ras m³ 3 καὶ <ὑδρους> πολυ-
 κεφάλους aut καὶ πολυκεφάλους <γε> scribendum coni Re | εἰς
 ἰδιώτας inser I² 4 τεθνάναι. <μετὰ> τούτους coni Re pro-
 babiliter 5 λωποδυτῶν La 7 τὸ La 8 αὐτῶν ex αὐτῶν
 corr P³ αὐτῶν MoLaMu Mor Fabr ἐκονοῦν I | αὐτῶν ex
 αὐτῶν corr P³ αὐτῶν BMoVLaIMU Mor Fabr | ἀπεστερηκότας^{ES}

Mo 10 τελευτῶντες Mo | ἐκονοῦντο B Mor Fabr 11 ἀγνοοῖ
 CP sed in hoc in ἀγνοοῖ corr ἀγνοῇ V ἀγνοῇ Fabr 12 αὐ-
 τῶν ex αὐτῶν corr I² 15 προσαγωγέας I sed post α prius
 ras 2 litt προσαγωγέας La 17 ἐκείνου LaI sed in hoc
 ου in ras m², (et Ba) | μάστιγες Mo

νοικτο, ἀλλ' ἵνα τὸ μὴ τοῦτο παθεῖν πείλαιντο. καὶ οὐδείς ἦν ἔξω βελῶν, οὐ πολλῆς, οὐ μέτοικος, οὐ ξένος, ἀλλ' ὁ μὲν οὐδὲν ἀδικῶν καὶ συκοφαντούμενος ἀπώλλυντο μὴ διδούς, ὁ δὲ καὶ σφόδρα πονηρευόμενος προΐεμενος ἐσώζετο. 137. ὁ μέγιστος δὲ τῶν πόρων ⁵ ἔλεῖν τι κακούργημα περὶ τὴν βασιλείαν· ἀντὶ γὰρ τοῦ παραδοῦναι τῇ τῶν ἀδικουμένων ὀργῇ τὸν ἀλόντα | ἀντὶ τῶν καταπεπιστευχότων τοῖς ἐπιβουλεύουσιν R 568 ἐπὶ τῷ λαβεῖν ἐβοήθουν. 138. ἔτι τοίνυν τοῖς μὲν σωφρονοῦσιν ὥρας ἐπιπέμποντες νέων καὶ καθιπτάντες 10 εἰς ἑδοξίας φόβον, τοὺς δὲ τῶν γοήτων ἐλέγχους τοῖς πόρρω τῆς αἰτίας προσάπτοντες δύο ταύτας ὑπερβαλλούσας ἐκαρποῦντο προσόδους, μᾶλλον δὲ τρίτην ἐτέραν ἀδρотеραν ἀμφοῖν. διδόντες γὰρ ἐξουσίαν τοῖς τὸ νόμισμα διαφθελεῖν τολμῶσιν ἀπὸ τῶν σπηλαίων ¹⁵ ἐν οἷς ταῦτα ἐτολμᾶτο, δόκιμον ὑπὲρ τοῦ παρασήμου φέροντες ἐτρύφων. 139. ὅλως δὲ τῶν ἀφορμῶν ἡ μὲν ἐν ἀφανεί τε καὶ συχνῇ, ἡ δ' ἐν φανερῷ τε καὶ δήλῃ, σχῆμα δὴ νόμου λαβοῦσα, καὶ οὐ σφόδρα τῆς ἐτέρας

1 ἐκπρίαντο Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 3 οὐδὲν scripsi ex IPU μὴδὲν C sed inser f. BMoM edd μὴ V (et e μὲν corr Ba²) om La | καὶ „videtur delendum“ Re
4 προΐεμενος πονηρευόμενος La 5 προΐεμενος] πριάμενος Fabr 7 ἀδικουμένων I sed ἐν in ras m², supra ἀδικημάτων C^v, BMo qui in marg habet ἀδικημάτων, quod est in reliquis libris 9 τῷ τὸ V | ἔτι τοίνυν om Mor 11 τοὺς supra τοῖς C^vM²P³ τοῖς VIU | ἐλέγχους supra ἐλέγχους C^vM²P³ ἐλέγχους VLaIU | τοῖς supra τοὺς C^vM²P³ τοὺς VLaI
12 προσάπτοντες IP sed in hoc τ primum in π corr m³ | ταῦτα La | ὑπερβαλλούσας P sed λ alterum inser m³, ULaIM
14 ἀδρотеραν La 16 ὑπὲρ in ras I² 17 ἐτρύφων I sed τρύ in ras m³ 18 νυχία? | ἡδ' BVMP ἡ δ' Mo | τε] „malim μὲν“ Re 19 σχῆμα P sed μα in ras m² | δὴ νόμον scripsi δ' ἦν ὁμοῦ libri (ὁμοῦ in ὁμοιον corr M²) δὲ ἦν ὁμοῦ Mor qui in marg praebet γρ δ' ἐνὶν δὲ ὁμοῦ Fabr δὲ νόμου Re | γρ λαβοῦντα in marg Mor

ἐλάττων. ὥστ' ἔθνους μεμνημένοι καὶ τὸν ἀριθμὸν
τῶν χρημάτων εὐθὺς προσετίθεσαν, ὃν ὑπῆρχεν ἐκεί-
θεν ἔχειν.

140. Οὗτοι τοίνυν οἱ βασιλέως ὀφθαλμοὶ καὶ φά-
5 σκοντες ἅπαντα εἰς φῶς ἄγειν καὶ ποιεῖν τοὺς πονη-
ροὺς μετρίους τῷ μὴ ἐξεῖναι λανθάνειν πάσας ἀνέβαν
εἰς πονηρίαν ὁδοὺς καὶ μόνον οὐκ ἐκήρυττον, ὥς ἀκίν-
δυνα δρᾶσουσιν. ὥσθ' οἱ κωλυταὶ τῶν ἀδικημάτων
αὐτοὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἔσωζον κυστὶν ἐοικότες συμ-
10 πράττουσι τοῖς λύκοις. διὰ ταῦτα ἴσον ἦν θησαυρῷ
τε ἐντυχεῖν καὶ τούτων μετασχεῖν τῶν μετέλλων. ὁ
γὰρ ἦκων Ἴρος ἐν βραχεὶ χρόνῳ Καλλίας. 141. ἄλλου
τοίνυν ἀντλοῦντος ἐπ' ἄλλῳ καὶ γιγνομένων τῶν μὲν
πόλεων πενεστέρων, τῶν δὲ ταῦτα καπηλεόντων εὐ-
15 δαιμόνων πάλοι τε ὁ βασιλεὺς ἡμῖν ἤχθετο καὶ παύ-
σειν ἠπέλκει δυνηθεῖς καὶ δυνηθεῖς ἐπαυσεν ὅλην
R 569 μὲν ἐκείνην | διασκεδάσας τὴν φατρίαν, ἀφελόμενος
δὲ καὶ προσηγορίαν καὶ τάξιν, ἀφ' ἧς πάντα ἐπόρθουν
τε καὶ διώρυττον, αὐτὸς δὲ τοῖς αὐτοῦ χρώμενος μὲν
20 εἰς γραμμάτων πομπάς, τῆς δὲ τοῦ ταῦτα δρᾶν ἐξου-
σίας οὐ μεταδιδούς. 142. τοῦτο δὲ ἦν ἀκριβῶς ἔλεν-

12 Ep. 143. cf. Herm. XII 207sq.

1 ὥστε edd 2 ἐκείθεν ὑπῆρχεν M | ἐγγύθεν B
5 ἅπαντα φάσκοντες I ἅπαντας C Mor Re 6 μετρίως Mo
ἀνέβαν La 7 πονηρίας M | μονοπόκ Re 8 ὥσθ' P sed
9 in ras m² ὥστε La 10 διαταῖτα BVIM | ἴσον B Mo La
12 καλίας M 13 γιγνομένων I sed γι in ras m² et post γ
alterum rasura 1—2 litt | μὲν inser I² 15 τε| μὲν Fabr |
βασιλεὺς αὐτὸς ἡμῖν La 17 φατρίαν P sed supra φ rasura
φατρίαν edd cf. p. 207, 5 19 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr
m², V La M Mor Fabr αὐτοῦ U αὐτοῦ I 21 ἐλευθέρως La

θέρας γενέσθαι τὰς πόλεις, ἐφεστηκότος δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν ἔχοντος οὐκ ἦν ἀναπνεῦσαι καθαρῶς. ἀλλ' ὁ μὲν ἐβάλλετο, ὁ δὲ ἔμελλε, καὶ τῷ γε μὴ πεισομένῳ τὸ πείσεσθαι προσδοκᾶν ἀντὶ τοῦ παθεῖν καθίστατο. 143. τῶν τολύνν ἀγγάρων ἡμιόνων τῇ τε συνεχείᾳ 5 τῶν πόνων καὶ τῷ τοὺς ἄρτι φηθέντας τὰς μὲν λιμοκτονεῖν, αὐτοῖς δὲ τῷ 'κείνων λιμῷ παρασκευάζειν Σύβαριν — ἐπολεῖ δὲ πολὺν τὸν πόνον καὶ τὰ νεῦρα οἶον ἐξέτεμνε τὸ τῷ βουλομένῳ ῥάδιον εἶναι ξεύξαντα ξεῦ- 10 γος ἐλαύνειν καὶ ταῦτόν δύνασθαι βασιλέως τε περὶ ταῦτα καὶ πευθῆνός γράμματα. διὸ στήναι μὲν οὐκ ἦν οὐδὲ μικρὸν οὐδὲ ἀπολαῦσαι φάτης, ἡ πληγὴ δὲ ἀσθενοῦσαν οὐκ ἀνίστη πρὸς δρόμον, ἔδει δὲ εἰκοσιν ἢ καὶ πλείονων πρὸς ἔλξιν ὀρήματος, αἱ πολλαὶ δὲ αἱ μὲν ἄρτι λυθῆσαι πίπτουσαι | ἔθνησκον, αἱ δὲ ὑπὸ R 570 τῷ ζυγῷ πρὶν ἢ λυθῆναι — κατ' ἐκωλύετο μὲν ἀπὸ 16 τοῦ τοιοῦτου τὰ δεόμενα τάχους, τὴν βλάβην δὲ πάλιν εἰς χρημάτων λόγον αἱ πόλεις ἐδέχοντο. 144. τοῦ δὲ

8 Plat. rep. III p. 411 B 18 Thuc. III 46. Dem. p. 385, 11

5 ἄγγαροι λέγονται οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι V²
ἄγγαρος καὶ ἄγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία· ἄγγαροι
καὶ οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι B²

1 τοιαῦτα (Ba et) e ταῦτα corr I² 3 ἡμελλεν La | πα-
θόντι M sed πεισομένῳ in marg πεισαμένῳ Mor qui in marg
habet γε πεισομένῳ, et Re 4 πείθεσθαι La 5 πρὸς τῇ τε
Fabr 6 το' s cum ras 1 litt U 7 αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P² I
αὐτοῖς U αὐτοῖς MoM Mor Fabr | ἐκείνων edd 8 ἐποίησε
omisso δὲ Fabr | δὲ in γε corr P² sed δὲ supraser. m³ | οἶον
P sed γ in ras m³ οἷς U 9 εἶναι om U inser P³ 10 δὲ Mo
11 καὶ inser I² 14 ἔλξιν P sed ελ in ras m³ ξιν cum
rasura 1 litt (ξ?) ante ξ U 16 τῷ ζυγῷ e τὸ ζυγὸν corr I²
τὸν ζυγὸν M cum binis rasuris supra o | ἢ om MPU inser
I² B | κατ' ἐκωλύετο] κατεκωλύετο La Mor Re | ὑπὸ V 17 τοῦ
om La

- ἀθλίως, ταῦτα ἔχειν ἔλεγχος σαφέστερος ὁ χειμῶν τότε
 δὴ μάλιστα διακοπτομένης πολλαχοῦ τῆς τῶν ὁρέων
 διαδοχῆς, ὥστ' ὁρεωκόμοι φεύγοντες ἐν ὁρῶν ἦσαν
 κορυφαῖς, ἡμίονοι δὲ χαμαί, τοῖς δ' ἐπειγομένοις πλήν
 5 βοῆς τε καὶ τοῦ πλήξαι τὸν μηρὸν οὐθέν. καιροὶ δὲ
 οὐκ ὀλίγων πραγμάτων ἐξέφυγον τὰς ἀρχὰς ταῖς κατὰ
 τοῦτο βραδυνῆσι. καὶ ἔω λέγειν ἵππους ὅμοια πεπον-
 θότας καὶ ὄνους πολλῷ δεινότερα. τοῦτο δὲ ἦν τοὺς
 ταῦτα λειτουργοῦντας ἀπολωλέναι. 145. ἴσθησι δὴ καὶ
 10 ταύτην Ἰουλιανὸς τὴν μέθην στήσας ὡς ἀληθῶς τοὺς
 οὐκ ἀναγκαίους δρόμους καὶ τὰς μὲν τοιαύτας χάρι-
 τας ἐπιμινδύνους ἀποφύνας καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν,
 διδάξας δὲ τοὺς ἀρχομένους ὑποζύγια τοὺς μὲν κατὰ-
 σθαι, τοὺς δὲ μισθοῦσθαι. καὶ πρᾶγμα ἀπιστοῦμενον
 15 ἑωρᾶτο, γυμνάζοντες ἡνίοχοι μὲν ἡμιόνους, ἵπποκόμοι
 δὲ ἵππους. ὥσπερ γὰρ πρότερον ἐπεπέδηντο ταῖς τα-
 λαιπωρίαις, οὕτω δέος ἦν, μὴ καὶ τότε τῷ μήκει τῆς
 ἀργίας. τουτὶ δὲ τοὺς οἴκους τῶν ὑπηκόων εὐπορω-
 τέρους καθίστη.
- 20 146. Ἐπεδείξατο δὲ τὴν αὐτὴν πρόνοιαν καὶ περὶ
 τὰς ἐν ταῖς πόλεσι βουλὰς, αἱ πάλαι μὲν πλήθεισι τε

2 πολλαχοῦ om B πολλαχὴ La | τῆς ὕλης τῶν B 3 οἷ
 τε Koen Greg. Cor. p. 380 ed. Schaefer 4 ἐπειγομένοις P sed
 πει in ras m³, I sed πειγ in ras m³ ἐπι ομένοις cum rasura
 2—3 litt U ἐπιγιγνομένοις M 5 τε inser I² | δ' Re 7 βρα-
 δυνῆσιν La 8 δ' Re | διὰ τὸ inter ἦν et τοὺς excidisse con
 Re 9 ἴσθησιν La | δὲ Mo VI. 10 ὡς in ras I³ | ὡσαληθῶς
 B 11 δρόμους I sed μ in ras m³ τρόπους CB Mo VI La M
 Mor 14 μισθοῦσθαι I sed ον in ras 3 litt m² μισθῶσθαι M
 15 καὶ γυμνάζοντες La | μὲν τοὺς ἡμιόνους V 16 ἵππους
 in ras M² 18 οἴκους I sed post x rasura 1—2 litt οικείους
 M | εὐπορωτέρους I sed ερ in ras m³ 20 δὴ PU 21 τὰς
 — βουλὰς scripsi e VUP in quo αἷς bis supraser. m³, I in quo
 αἷς bis ex αἷς corr m², (et Ba) ταῖς βουλαῖς reliqui libri edd |
 πλήθεισιν La

καὶ πλούτοις ἔθαλλον, ἔπειτα ἦσαν οὐδὲν μετερορη-
 κότων πλὴν ὀλίγων κομιδῇ τινων τῶν μὲν εἰς τὰ
 στρατιωτῶν, τῶν δ' εἰς τὸ | μέγα συνέδριον. τοὺς R 571
 δ' ἦν ἑτερόν τι τὸ δεξιόμενον καὶ οἱ μὲν ἐκάθενδόν
 τε καὶ ἐχαρλίζοντο τῷ σώματι καὶ τῶν οὐ τὴν αὐτὴν 5
 αὐτοῖς ἐλθόντων κατεγέλων. τὸ δὲ ὑπολελειμμένον
 ὀλίγον ὃν ἐβαπτίζετο, καὶ τὸ λειτουργεῖν τοῖς πλείοσιν
 εἰς τὸ προσαιτεῖν ἐτελεύτα. 147. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν,
 ὥς ἡ τῆς βουλῆς ἰσχὺς ψυχὴ πόλεώς ἐστιν; ἀλλὰ
 Κωνσταντίος μὲν λόγῳ ταῖς βουλαῖς βοηθῶν ἔργοις 10
 ἦν ἐχθρὸς μετατιθεὶς ἐτέρωσε τοὺς ἐκείνας φεύγοντας
 καὶ διδοὺς ἀτελείας παρανόμους. ἐώκεσαν οὖν ῥυ-
 σοῖς γραιδίοις ἡσθημένοις ῥάκια, καὶ ὠδύροντο μὲν
 οἱ σεσυλημένοι βουλευταί, δεινὰ δὲ αὐτοὺς ὠμολόγουν
 πεπονθένει τε καὶ πάσχειν οἱ δικάζοντες, βοηθεῖν δὲ 15
 ὄντες ἔτοιμοι βοηθεῖν οὐκ εἶχον. 148. ἀλλ' ἔδει ποτὲ
 καὶ ταύτας τὴν αὐτῶν ῥώμην ἀπολαβεῖν. τὸ γὰρ δὴ
 πολλῶν ἐπάλυνων ἄξιον ἐκεῖνο γράμμα τὸ δεῖν πάντα
 ἄνδρα πρὸς βουλὴν καλεῖν καὶ μηδὲν ἔχοντα ἰσχυρὸν

13 Her. III 129, 2
 19 Thuc. III 6, 2

18 Cod. Theod. XII 1, 50—56

2 πάλιν Mor | κομιδῇ in marg inser Mo² | τὰ] τοὺς La
 3 τοὺςδ' BIMP 4 γὰρ τι δεξιόμενον in marg Mor τὸ om
 Fabr δεξιόμενον coni Re | ἐκάθενδον I sed θ in ras m²
 5 αὐτὴν inser I²M² 6 αὐτοῖς Re γὰρ αὐτὰ in marg I² |
 ὑπολελειμμένον C sed 1ε prius suprascr. f 9 ὥς] ὅτι Re
 10 βουλαῖς scripsi auctore Re ψυχαῖς libri edd 12 οὖν
 inser C γὰρ M (et Ba) | ῥυσσοῖς VB sed in hoc σ alterum
 suprascr. m² 13 ἡσθημέναις Re | ῥάκια LaP 14 αὐτοὺς
 scripsi auctore Re αὐτοῖς (αὐτοῖς La) libri edd 15 δοκι-
 μάζοντες coni Gasda 17 ταύτας Re ταῦτα libri Mor Fabr |
 αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³ αὐτῶν MoVLAM Mor Fabr

εἰς ἄφροσιν ἐγγράφειν οὕτω τὸ πρᾶγμα ἐπηνώρθωσεν,
 ὥστ' ἡλέγχετο μικρὰ τῷ πλήθει τῶν εἰσιόντων τὰ
 χωρία. 149. οὐ γὰρ ἦν ὑπογραφεὺς οὐδὲ εὐνοῦχος
 ὁ χρημάτων ἀφῆσων, ἀλλ' οἱ μὲν, ὥς εὐνοῦχοις προσ-
 5 ἦκε, τὰ δούλων ὑπηρέτου οὐδὲν ἐπὶ τοῖς χιτῶσι φρο-
 νοῦντες, οἱ δ' ὅσα χεῖρα καὶ μέλαν ἀπαιτεῖ καὶ κάλα-
 μου, ἐπλήρουν, τᾶλλα δὲ ἠπίσταντο σωφρονεῖν μαθόντες
 R 572 ὑπὸ τοῦ διδασκάλου | πενίαν δικαίαν ἀγαπᾶν.
 τοιγαροῦν καὶ νῦν πολλοὺς ἂν εὖροις ἀπ' ἐκείνης τῆς
 10 συνουσίας φιλοσόφων βελτίους. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς
 ἄλλους ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς τάξεσιν ἦκιστα δὴ τότε
 κέρδη θανμάσαντας μάλιστα δόξης ἐπιθυμῆσαι. 150. μέ-
 μνησθε δέ, ὥς ὧν πρότερον προϊόντων πρηνεῖς κατε-
 πίπτομεν ὥσπερ ἐν ἀστραπαῖς, τούτοις ἐκ τῶν ἵππων
 15 ἀποβαλνουσιν ἐπ' ἀγορᾶς ἐμβάλλοντες δεξιὴν διαλεγό-
 μεθα καὶ τὸ μὴ μελίζω τῶν ἄλλων φρονεῖν τοῦ φοβεῖν
 ἡγοῦνται κάλλιον.

15 Dem. Mid. § 119 p. 553, 14

1 πρὸς I (et Ba) | ἐπηνόρθωσεν M ἐπηνώρθωσεν cum ras 1
 litt U 2 γρ ἐξιόντων in marg Mor 4 ὥς I sed σ in ras m³ |
 προσῆκεν La 5 ὑπηρέτου ex ὑπηρετοῦν corr P³, I sed acu-
 tus et ou in ras m³, in marg Mo qui in textu habet ὑπηρετεῖν
 ὑπηρέτου
 ὑπηρετεῖν M ὑπηρετεῖν CBLa Mor 6 οἱ δ' B MoMP
 οἱ δ' VLa 8 τοῦ] τοιούτου Re 9 ἔστι ante τοιγαροῦν inser
 Mor Fabr, ἔτι Re | καὶ νῦν inser La³ | εὖροις Fabr | ἀπεκείνης
 La 11 πράξεσιν UP sed in hoc τα supra πρά suprascr.
 m³ | κέρδη τότε La 12 θανμάσαντας I sed α ultimum ex ε
 corr m², La sed ας p 13 τῶν Mor Fabr | πρηνεῖς La
 14 τούτοις — 15 ἀγορᾶς in marg Mo² 15 διαλεγόμεθα I sed
 α prius in ε corr m² recte, ut videtur 16 μελίζω reposui e
 libris (μελίζονα B) μελίζον edd 17 ἡγοῦντο I sed ο in ras m²
 recte, ut videtur (ἡγοῦντο^α Ba sed αι suprascr. m²)

151. Ἀλλὰ μὴν νόμους βασιλεῦσι θεῖναι μὲν ῥάδιον, ἔξεστι γάρ, συμφέροντας δὲ οὐ ῥάδιον, φρονήσεως γάρ ἤδη τοῦτο γε. ὁ δὲ τοιούτους μὲν ἔθηκεν, οἷς εὗρεν, ὥστε μέγала τοὺς πρὸ τούτων γενομένους ἀνθρώπους ἐξημιῶσθαι, τοὺς δὲ τούτοις μὲν ἐοικότας τῶν πάλαι κρατούντων, λελυμένους δὲ αὐθαδεῖα δυνάστου πάλιν κυρίους ἀπέφηνε τὸ τοῖς εὖ ἔχουσι συμφέρεσθαι τοῦ μάτην τῶν κειμένων ἐπιλαμβάνεσθαι κάλλιον εἰς φιλοτιμίαν ἡγούμενος.

152. Φέρε δὴ καὶ περὶ τῶν δίκην δεδωκότων σκεψώμεθα.

Οὐκοῦν τριῶν ὄντων οἱ σφαγαῖς ἐτελεύτησαν ὁ μὲν συκοφαντῶν ἐπεληλύθει τὴν οἰκουμένην καὶ ταῖς ἡπειροῖς ἀμφοτέραις μυρίους θανάτους ὥφειλεν, ὥστ' ἢ ληγον οἱ τὸν ἀνθρώπον εἰδότες, ὅτι μὴ οἶόν τε ἢ καὶ τεθνεῶτα κτεῖναι καὶ τρεῖς τοῦτο ποιῆσαι καὶ πολλάκις. ὁ δ' ἔνευ τοῦ τὸν Κωνσταντίον δεδουλώσθαι δοῦλος αὐτὸς ὢν καὶ τὸ τοῦδε δεινότερον, εὐνοῦχος, αἰτιώτατος ἐγέρῃ τῷ Γάλλῳ τῆς ὠμοιότητος τελευτῆς. ὁ γε μὴν τρίτος ὀργῇ μὲν τῆς στρατιᾶς

2 Eur. Or. 251 12 Amm. Marc. XXII 3, 10 (Paulus)
17 Amm. l. l. Socr. III 1 p. 171 A (Eusebius) 20 Amm. XXII
3, 7 sq. (Ursulus)

4 οἷς ex οὗς corr I², in οὗς corr La^a οὗς V ἐφ' οἷς Re, at cf. p. 69, 13 et Arist. Plut. 492 | ὡς V | γενομένους I sed γενομε in ras m² 6 τῶν om Mor Fabr 7 ἀπέφηνεν La 8 τῶν κειμένων om V 10 σκεψώμεθα inser La^a in fine folii 112^v σκεψώμεθα U sed o paulisper eras, et P sed o in ω corr m² 12 ἐπλούτησαν Fabr ἐνεπλούτησαν Re 13 ἀπεληλύθει B 17 ὁ δ' in ὁ δ' corr P² ὁ δ' IBM ὁ δ' Mo 19 γάλλῳ V μεγάλῳ M sed με eras, I sed in γάλλῳ corr m² 20 μὲν om V | στρατιᾶς LaUP sed in hoc in στρατιᾶς corr m², I sed in στρατιᾶς corr m²

ἀνηρηπασθη δώρων βασιλικῶν αὐτούς, ὥς ἔλεγον, ἀπε-
στερηκώς, ἔτυχε δὲ καὶ μεταστὰς παραμυθίας τινὸς τῇ
θυγατρὶ τοῦ βασιλέως μοῖραν οὐ μικρὰν τῶν πατρῶων
ἀφέντος. 153. οἷ γε μὴν εἰς αὐτὸν ὑβρικότες, ἦσαν
5 γάρ, ἦσαν οἱ παρεκάλουν τινὰς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον, οὐ-
δενὸς κατ' οὐδὲν φειδόμενοι ῥήματος τὴν μὲν ἀξίαν
δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὐκ οὐκ ἀπέθανον, νήσοις δὲ ἐνδια-
τρίβοντες τῆς γλώττης ἐπαιδεύοντο κρατεῖν. οὕτως
ἐκεῖνος ἑτέροις μὲν ἡδικημένοις ἡπίστατο τιμωρεῖν
10 καλῶς, ἐν δὲ τοῖς εἰς αὐτὸν μεγαλόψυχος ἦν.

154. Εἰσῆλθε καὶ εἰς τὸ συνέδριον καὶ τὴν μεγά-
λην βουλὴν περὶ αὐτὸν ἐκάθισε πολὺν δὴ χρόνον
ταύτης τῆς τιμῆς ἐστερημένην. εἰς μὲν γὰρ τὸ βασι-
λειον εἰσεκαλεῖτο πρότερον ἐστήξουσά τε καὶ μικρά
15 ἀκουσομένη, βασιλεὺς δὲ οὐκ ἔπειτα παρ' αὐτὴν συγκαθε-
δούμενος· τῷ γὰρ μὴ δύνασθαι λέγειν ἔφρουγε χωρίου
δεόμενον ῥήτορος, ὁ δέ, ὥσπερ Ὀμηρος ἔφη τὸν δεινὸν
λέγειν, ἀσφαλέως ἀγορεύων ἐδίωκε τοὺς τοιούτους
συλλόγους διδοὺς μὲν τῷ βουλομένῳ παρρησιάζασθαι
20 πρὸς αὐτόν, διεξιῶν δὲ καὶ αὐτὸς νῦν μὲν παῦρά τε

17 Od. θ 171 20 Socr. III 1 p. 172 A. II. γ 214 et 222

1 ὥς ἔλεγον in marg I² 2 καὶ om MoLa 4 αὐτὸν I
sed ante α rasura unius litt, item rasura supra v 5 ἦσαν
om U 6 κατ' οὐδὲν] κατοῦσθαι VLaP „num κατὰ τοῦδε?“
Re 7 οὐκοῦν Mor 8 οὐκ οὐν Fabr 8 γλώττης I sed ττης
in ras m² γλώττης M 10 αὐτὸν CBVLa Re αὐτὸν U
12 αὐτὸν BVLAMUP sed in hoc in αὐτὸν corr m² | ἐκά-
θισεν La 13 τιμῆς supra βουλῆς La* | γὰρ om La 15 ἀκου-
σομένη I sed o alterum ex α corr | δ' Re | εἴη Mor 16 ἔφρου-
γεν La 19 παρρησιάζασθαι I sed σ secundum in ras m²
παρρησιάζεσθαι Mo παρρησιάζεσθαι M

καὶ λιγέως, νῦν δὲ νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμε-
ρίησι τοὺς Ὀμηρικοὺς ἐκείνους δημηγόρους νῦν μὲν
μυκούμενος, νῦν δ' ἐν ᾧπερ ἐκάτερος εὐδοκίμει, παρι-
ών. 155. λέγοντος δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ μὲν ἐπαινοῦντος, 4
τὰ δὲ ἐπιτιμῶντος, | τὰ δὲ νουθετοῦντος ἀγγέλλει R 574
τις προσιέναι τὸν διδάσκαλον, ἄνδρα Ἰωνα, φιλόσοφον
ἐξ Ἰωνίας κεκλημένον, ὃ δὲ ἐκ μέσων ἀναπηδήσας
τῶν γερόντων ἔθει πρὸς τὰς θύρας τὸ τοῦ Χαιρε-
φῶντος πρὸς Σωκράτην πεπονθώς, ἀλλ' ἐκείνος μὲν
Χαιρεφῶν τε ὢν καὶ ἐν τῇ Ταυρέου παλαίστρᾳ, ὅδ' 10
δὲ πάντων τε κρατῶν καὶ τῷ μεγίστῳ συνεδρίῳ, δει-
κνὺς ἅπασιν καὶ κηρύττων τοῖς ἔργοις, ὅτι σοφία βασι-
λείας τιμιώτερον καὶ ὥς ὃ τι ἐν αὐτῷ καλὸν ἐνείη,
τοῦτο δῶρον φιλοσοφίας. 156. περιβαλὼν οὖν καὶ
ἀσπασάμενος ἥ νόμος τοῖς ἰδιότηαις ἀλλήλους ἥ βασι- 15
λεῦσί γε ἀλλήλους, εἰσήγεν οὐ μετέχοντα τῆς βουλῆς,

6 Amm. Marc. XXII 7, 3 (Maximus) cf. p. 20, 4 sq. 67, 3
7 Plat. Charm. 1 p. 153 B

1 νιφάδεσσιν MPU 3 δ' Mo sed ' in ras δὲ edd | ἐν
om V | περιών Mo 4 δ' Re 5 νουθετοῦντος supra ἐπιτι-
μῶντος La' | ἀγγέλλει P sed 1 secundum inser m³ 6 τίς
B Mo VIMP | ἄνδρα ἰωνα eraso spiritu leni supra ι V sed γε
ἀνδραῖωνα in marg m², ἀνδραῖμονα La (et in marg m² Matr.
N 78) 7 ἐξιωνίας La | δ' La U Re | ἐξ Mor Fabr 8 ἔθει
inser La' | θύρας B sed θύ in ras m² | χαιρεφῶντος P sed αι
in ras m² χεῖρεφῶντος B 9 πρὸς τὸν σωκράτην V σωκράτη
CB Mo La (et Ba) Mor Re Σωκράτει Fabr | μὲν om La
10 χαιρεφῶν C MPU Mor Fabr χεῖρεφῶν B | ταυρέου P sed ε
in ras 2 litt m³ ταυραῖον VI (et Ba) Fabr cf. IV 187, 28.
196, 5 R Τάυρου Mor | ὁδὲ Mo 11 τε inser V² om C Re
καὶ] καὶ ἐν La U Fabr Re καὶ Mor 12 πᾶσι Mo
13 ὅτι Mo IP ἔτι La sed ξ eras 15 ἥ La 16 βουλῆς
νόμος εἰσάγειν κοσμεῖν B

κοσμεῖν ἡγούμενος. οὐ τὸν ἄνδρα τῷ τόπῳ, τῷ δὲ
 ἀνδρὶ τὸν τόπον, καὶ διαλεχθεῖς ἐν ἅπασιν, οἷος ἐξ
 οἴου δι' ἐκείνον γένοιτο, τῆς δεξιᾶς ἐχόμενος ἀπηλ-
 λάττετο. τί διὰ τούτων ποιῶν; οὐκ ἀμοιβάς, ὥς ἂν
 5 τις ὑπολάβοι, μόνον ἐκτίνων τῆς παιδείας, ἀλλὰ καὶ
 τὴν πανταχοῦ νεότητα, προσθείην δ' ἂν καὶ γῆρας,
 πρὸς παιδείαν παρακαλῶν, ἐπεὶ καὶ γέροντες ἤδη πρὸς
 μαθήσεις ἐκινήθησαν. πᾶν γὰρ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων
 ἀτιμαζόμενον μὲν ὑφ' ἀπάντων ἀμελεῖται, τιμώμενον
 10 δὲ ἀσκεῖται.

157. Ὁ δὲ νομίζων ἀδελφὰ λόγους τε καὶ θεῶν
 ἱερὰ καὶ τὸ μὲν ὅλως ἀνηρημένον ὄρῳ, τοῦ δὲ τὸ
 πλεόν, ὅπως τελέως καὶ τὸ τούτων ἔχοι καὶ πάλιν
 ἐρασθεῖεν ἄνθρωποι λόγων, ἐπραττε, τοῦτο μὲν ταῖς
 15 τῶν ἐπισταμένων τιμαῖς, τοῦτο δὲ τῷ λόγους αὐτοῖς
 ποιεῖν. δύο γοῦν εὐθὺς τότε ἐδειξεν, ἔργον μιᾶς
 R 575 ἡμέρας, μᾶλλον δὲ νυκτὸς ἐκότερον, | ὧν ὁ μὲν
 ἐπάταξεν ἄνθρωπον νόθον Ἀντισθένης μιμητὴν ἀλο-
 γίστῳ θράσει τὸ πρᾶγμα ὀριζόμενον, ὁ δὲ πολλὰ τε
 20 καὶ καλὰ λέγει περὶ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 158. τῆς
 αὐτῆς δὲ διανοίας καὶ τὸ τὰς πόλεις ὑπὸ τοῖς λέγειν
 ἐπισταμένοις ποιεῖν καὶ παῦσαι τοὺς βαρβάρους τῶν

8 Plat. rep. VIII p. 551 A. cf. t. III 440, 2 R 11 cf. t. III
 437, 2 R 15 Socr. III 2 p. 172 A 17 Iul. or. VII p. 204 sq.
 18 Heraclium cf. or. XVII p. 213, 1 sq. 19 Iul. or. V p. 158 sq.

1 ἡγούμενος I sed ἡγον in ras m² 2 οἷος τ' CBMoVLAP
 οἷος τε I οἷος τε Mor 5 μόνον post ἀμοιβάς praebet Re
 6 νεόκτα Mo sed in marg νεότητα 13 τὸ om C Mor Fabr |
 τούτων B sed acutus et των in ras m² 14 ἐπραττεν La
 16 εὐθὺς inser I² | τότε om I | ἔργον I sed on in ras m³ ἔργα
 V²Fabr

ἔθνων κυβερνήτας, οἳ γράφοντες μὲν σὺν τάχει, νοῦν δὲ οὐκ ἔχοντες ἀνέτρεπον τὰ σκάφη. ὁ δὲ τοὺς πε-
 πληρωμένους ποιητῶν τε καὶ λογοποιῶν καὶ παρ' ὧν
 ἦν εἰδέναι, τίς ἄρχοντος ἀρετή, τούτους παρεωσμένους
 ὁρῶν ἔδωκε τοῖς ἔθνεσι. 159. τοιγαροῦν ἕκαστος αὐ- 5
 τὸν ἐπὶ Συρίας ἐλαύνοντα λόγῳ περὶ τοὺς ὄρους ἐδέ-
 χετο, δῶρῳ πολὺ βελτίονι συῶν τε καὶ ὀρυζήτων καὶ
 ἐλάφων, ἃ σιγῇ τοῖς βασιλεῦσιν ἤγετο, τότε δὲ ἀντὶ
 τούτων οἱ λόγοι. καὶ διεδέχοντο τὴν παραπομπὴν
 ἄρχοντες ῥήτορες. ὧν ἡ τῆς Κιλικίας, ἐμὸς μὲν ὁμιλη- 10
 τῆς, ἐκείνῳ δὲ φίλτατος, τεθυκότι τε καὶ παρεστηκότι
 τῷ βωμῷ τὸν ἔπαινον διῆλθε. καὶ ἰδρῶς ἀφ' ἑκατέρου
 πολλὸς ἔρρει, τοῦ μὲν ὁ τοῦ λέγοντος, τοῦ δὲ ὁ τοῦ
 τὸν λέγοντα φιλοῦντος.

160. Ἀπὸ τούτων πολλὸς αὖθις ὁ λειμὼν τῆς σοφίας. 15
 καὶ αἱ τῶν τιμῶν ἐλπίδες ἐπὶ τὴν τῶν λόγων μεθεῖ-
 στήκεσαν κτήσιν, καὶ τοῖς σοφισταῖς τὰ πράγματα
 βελτίῳ τῶν μὲν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μανθάνειν ἀρχομένων,
 τῶν δὲ ὁπὲρ παρ' αὐτοὺς μεταχωρούντων πώγωνας | 19
 ἐκείσε φερόντων καὶ τὸ τῶν δακτύλων ἔργον. οὐ- R 576

3 Plat. rep. III p. 392 A. Isocr. or. V § 109 p. 104 b
 10 Ep. 648 (Celsus) 11 or. t. III 456, 21sq. R

1 νοῦν I sed vo in ras m³ 2 δ' Re 4 ἦν inser I²
 om M | παρεωσμένους V 5 ἔθνεσιν La | αὐτῶν BV
 6 συρίαν I Mor Re 7 πολλῶ BVLα 13 ὅτου bis VUP sed
 in hoc in ὁ τοῦ corr m³ 15 φιλοσοφίας V 19 δ' BLα
 Re | παρ' αὐτοὺς μεταχωρούντων I sed ' in ras et αὐτοὺς μετα
 inser m² παραχωρούντων M 20 καὶ — ἔργον om V | post
 οὕτως quae sequuntur usque ad τούτοις κρατοῦσαν p. 319, 2
 desunt in ed. Morelliana, cuius in margine p. 300 legitur:
 λείπει οὐκ ὀλίγα et „Hic desiderantur quaedam ob Graeci Cod.
 Lacunam“, quam lacunam primus supplevit e codicis Barocciani

LIBANUS ed. Foerster. II.

20

τως αὐθις παρεσκέυασε τὰ τῶν Μουσῶν γλοῖσαι καὶ
τὰ ὡς ἀληθῶς ἄριστα κάλλιστα νομισθῆναι καὶ μὴ τὰ
τοῖς δούλοις προσήκοντα τῶν τοῖς ἐλευθέροις πρε-
πόντων δύνασθαι πλείον.

- 5 161. Καίτοι τί μείζον εἶποι τις ἂν τοῦ θεοῦ τε
καὶ θεῶν δῶρον τὸ μέγιστον, τοὺς λόγους, ἐκ τῆς
ἐσχάτης ἀτιμίας εἰς τὸ τιμᾶσθαι προαγαγεῖν παρέχοντα
μὲν αὐτὸν διὰ πάσης τῆς πορείας σοφισταῖς, ἐκτρεπό-
μενον δὲ τῆς εὐθείας ὁδοῦ κατὰ θείαν ἱερῶν, ἐνεργό-
10 δὲ φραδίῳ καὶ μῆκος ὁδοῦ καὶ χαλεπότητα καὶ θάλλπος.
162. οὗ δὲ καὶ μέγαν τῆς εὐσεβείας τὸν μισθὸν ἡνέγ-
κατο γνούς παρὰ τῶν αὐτόθι δαιμόνων, ὅτι τε ἐπι-
βουλεύοιτο καὶ ἥτις ἡ σωτηρία. διὰ τοῦτο τῆς πορείας
τὸν ῥυθμὸν μεθαρμόσας θᾶπτον ἢ πρόσθεν ἐχώρει
15 καὶ διέφευγε τὴν ἐνέδραν.

163. Καὶ ἐπιβὰς Συρίας χρεά τε λύσας ταῖς πόλεσι
καὶ φανείς ἐν τεμένεσι καὶ λαλῶν βουλευταῖς πρὸς
ἔδρῃσιν ὥρμησε μὲν εὐθὺς ἐπὶ τὴν Περσῶν τιμωρίαν
R 577 καὶ οὐκ ἤξιον μέλλειν οὐδ' ἐν τῇ καθέδρᾳ | τὴν
20 ὥραν ἀναλοῦν, ὀπλιτῶν δὲ καὶ ἵππων ἀπειρηκότων
καὶ μικρὰν αἰτούντων ἀναβολὴν ἄκων μὲν, ὡς ἂν ἐν

9 Amm. XXII 9, 5

gr. 219 apographo Langbainiano (cf. p. 226) Io. Christoph. Wolf
in Libanii sophistae epistolarum adhuc non editarum centuriis
Lipsiae 1711 p. 301—310 (= Wolf) 3 τοῖς (2) inser I² om
CBM^o VPU 4 πλέον V 5 τοῦ] το cum rasura 1—2 litt U
7 προαγαγεῖν MoLaIMP sed in his duobus σ erasum, (et
Ba) Wolf Fabr 10 δὲ om V 13 διατοῦτο BVIMP
14 τὸν ῥυθμὸν I sed ον et ρθμ in ras m² | μεθαρμόσας La sed
μεθ in ras s 15 διέφυγε Wolf | ἐνεδραν VLa Fabr 16 Συρίαν
Fabr | τε λύσας] τελέσας Fabr | πόλεσιν La 17 τεμένεσιν La
18 ἔδρῃσιν ex ἔδρῃσιν corr B² ἔδρῃσιν I ἔδρῃσιν Mo | ὥρμησεν La
| μὲν om La | τὴν τῶν LaIU Fabr Re 19 οὐδ' ἐν] οὐδὲν Mo
20 ὥρ La sed acut. s et post ρ rasura 2 litt | ὥσων B

τῇ ψυχῇ τοῦ θυμοῦ ζέοντος, εἴξε δὲ ὁμῶς ταῖς ἀνάγκαις τοσοῦτον ἐπιφθεγξάμενος, ὥς ἔσται τις ὁ σκῶμμα ἐπ' αὐτὸν ἀφήσων, ὥς ὕντως εἴη τοῦ προτέρου συγγενῆς.

164. Σκοπῶμεν δὴ κὰν τῇ καθέδρᾳ τὸν βασιλέα καὶ εἰ καιρὸς ἅπας εἴχε πράξεις ἐγκωμίων ἀξίας. 5

Ἦκεν αὐτῷ γράμματα Περσικὰ δέξασθαι δεόμενα πρεσβείαν καὶ λόγῳ τὰ διάφορα τεμεῖν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπηδῶμεν, ἐκροτοῦμεν, ἐβοῶμεν δέχεσθαι, ὁ δὲ ῥίψαι κελεύσας ἀτίμως τὴν ἐπιστολὴν πάντων ἔφη δεινότατον εἶναι κελῖσθαι μὲν τὰς πόλεις, αὐτοὺς 10 δὲ διαλέγεσθαι καὶ ἀντεπέστειλέ γε μηδὲν δεῖν πρέσβειαν αὐτοῦ τάχιστα ἐκείνῳ ὁψομένον. οὐκοῦν τοῦτο ἦν νίκη πρὸ συμβολῆς καὶ πρὸ μάχης τρόπαιον, ὃ συμβαίνειν ἴσμεν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὅταν τᾷ πολὺ διαφέροντι φανῇται μόνον ἀρκῇ. 165. καὶ τὸ 15 μὲν ἤδη τοῦ βασιλέως παρόντος ἐκείνῳ τοῦτο παθεῖν οὐ σφόδρα ἂν τις θαυμάσειε, καίτοι καὶ τοῦτο θαυμαστὸν τρέμειν τὸν εἰωθότα φοβεῖν, τὸ δὲ Κωνσταντίου μὲν γεγυμνωκότος τήνδε τὴν χώραν ὅπλων, Ἰουλιανοῦ δὲ τὰ κείνου μὲν λαβόντος, ἔτι δὲ τῶν τῇδε 20

8 Io. Lyd. de mens. IV 118

1 εἴξε I sed ε alterum in ras m³ εἴξεν δ' La 2 ἐπιφθεγξάμενος inser I² | τις BMoVIP 3 τοῦ om Fabr | πρότερον Fabr Re 4 δὲ V 5 εἰ ὁ καιρὸς M | ἅπας post εἴχε inser I² om Wolf Fabr ἅπας εἴχε] εἴχεν ἅπας PU (et Ba)

β
εἴχεν ἅπας B 6 δεόμενα πρεσβείαν reposui e libris πρεσβείαν δεόμενα edd 8 ἐβοῶμεν ἐκροτοῦμεν V 9 ῥίψαι? cf. p. 28, 19 | ἀτίμως Mo 11 ἀντεπέστειλλεν La sed l secundum suprascr. s et ν ultimum eras | πρεσβειῶν in πρέσβειων corr M² et supra hoc suprascr. M³ 13 συμβουλῆς Mo 14 συμβαίνειν Fabr Re | ὅτ' ἂν Mo | τὸ P sed in τῷ corr m³, U 17 θαυμάσειεν La | καὶ om CBMo inser La^a 19 γεγυμνωκότος P sed ω in ras m³ 20 τὰ κείνου V τὰ κείνου P sed gravis in ras m³, La

20*

R 578 ἀπόντος ἤδη μηδένα Πέρσῃν μηδεμιᾶ πόλει | προσ-
βαλεῖν, ἀλλ' ἀπὸ ψιλῆς τῆς προσηγορίας ἡρεμεῖν πῶς
οὐ πάντα ἀποκρύπτει θαύματα;

166. Καὶ ταυτὶ μὲν ἔγνω περὶ τῆς πρεσβείας ὅπλων,
5 οὐ λόγων δεῖσθαι τὰ πεπραγμένα, τῶν δ' αὖ στρα-
τιωτῶν, οὓς μὲν ἐκέκτητο πρότερον, πάντα ἔχειν ἡγεῖτο
καλῶς, καὶ γὰρ τὰ σώματα ἔρρωντο καὶ ταῖς μάχαις
ἔχαιρον καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς τέχνης οὐ φανύλης καὶ
θεοὺς καλοῦντες ἐμάχοντο, οὓς δ' αὖ προσειλήφει,
10 καλοὺς μὲν ἑώρα καὶ μεγάλους καὶ ὅπλα ἐπύχρυσα
φέροντας, τῷ δὲ πεφευγέναι τοὺς πολεμίους πολλάκις
πάσχοντας πρὸς τὴν θέαν τῶν Περσῶν, ὅπερ ἐν ὕρεσιν
Ὅμηρος ἀνθρώπον ἔφη πρὸς δράκοντα, ἢ, εἰ βούλει γε,
ὅπερ ἔλαφοι πρὸς κύνας. 167. νομίσας οὖν αὐτοῖς
15 βλάπτεσθαι τὰς ψυχὰς οὐχ ἡγεμόνων φανulότητι μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῷ θεῶν ἄνευ πολεμεῖν μῆνας ἑννέα ταύτην
αὐτοῖς ἐκάθητο προξενῶν τὴν ῥοπήν, νομίζων καὶ πλη-
θος σωματῶν καὶ σιδήρου κράτος καὶ ἀσπίδων ἰσχυρὴν
καὶ πάνθ' ἀπλῶς φλυαρίαν εἶναι θεῶν οὐ συμπολε-
20 μούντων. 168. ὅπως οὖν συμπολεμοῖεν, ἐπολεῖ πελιδνῶν
τὴν ἀφομένην δόρατος δεξιᾶν ἄπτεσθαι καὶ σπονδῆς
καὶ λιβανωτοῦ, ὥστ' ἔχειν βελῶν φερομένων εὐχεσθαι

13 Π. γ 33 sq.

1 μὴ δὲ μιᾷ (μιᾶ Mo) C Mo | προσβαλεῖν e προσλαβεῖν
corr La^s 2 ἀποψιλῆς La 7 ἔρρωντο La sed v inser s
10 μὲν inser I² om M 11 φέροντας La sed α ex o corr s
| τῷ P sed ὦ ex ὀ corr m^s τῷ supra τὸ M² τὸ LaU
13 ἔφη ἀνθρώπον V 14 ὅπερ om La 16 καὶ om Mo |
τῶν LaP sed in hoc in τῷ corr m^s, U sed v eras, Wolf τῷ
supra τὸ M² 17 τὴν ῥοπήν I sed ἡν ῥο in ras m² τὴν om
Fabr 20 ὅπως P sed πως in ras m^s ὅπ cum rasura 2 litt U

τοῖς ταῦτα δυναμένοις καλύειν. οὐκ ἀρκοῦντων δὲ
 τῶν λόγων χρυσὸς καὶ ἄργυρος συνέπραττεν εἰς πειθῶ,
 καὶ διὰ κέρδους μικροῦ μείζον εἶχε κέρδος ὁ στρατι-
 ώτης, διὰ χρυσίου φιλλίαν θεῶν πολέμου κυρίων.
 169. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ βασιλεὺς Σκύθας καλεῖν εἰς 5
 ἐπικουρίαν οὐδὲ ὄχλον ἀθροῖζειν βλάψοντα τῷ πλήθει
 καὶ πολλὰς ἐμποιήσοντα τὰς ἀπορίας, ἀλλὰ τὴν πολὺν
 βαρυτέραν χεῖρα τὴν τῶν κρειττόνων. τούτους γὰρ
 ἐδίδου τοῖς θύουσι συμμάχους, τὸν Ἄρη, τὴν Ἑριν,
 τὴν Ἐννώ, τὸν Δεῖμον, τὸν Φόβον, ὧν τὰ νεύματα 10
 ποιεῖ τροπὰς· ὥστ' εἴ τις αὐτὸν | φαίη βάλλειν R 579
 Πέρσας καὶ τιτρώσκειν ἐπ' Ὀρόντη διατρέβοντα, μετ'
 ἀληθείας ἂν λέγοι.

170. Περὶ ταύτην τὴν σπουδὴν οὐκ ἀρνούμαι πλου-
 τον ἀνηλωσθαι μέγαν, καλλίων δὲ ἄρα ἢδε ἢ δαπάνη 15
 τῆς περὶ τὰ θέατρα καὶ τοὺς ἡνιόχους καὶ ὅσοι τετα-
 ριχευμένοις ἀπαντῶσι θηρίοις. ὧν οὐδὲν ἐπεσπάσατο

5 cf. Amm. XX 8, 1. XXIII 2, 7 9 Il. δ 439. ε 592
 16 [Dem.] c. Aristog. I § 61 p. 788, 23 17 Amm. XXII 10, 1

1 πάντα Re 2 συνέπραττεν inser I² 3 κέρδους La
 sed ους ex ος corr s 4 χρυσοῦ CBMoVLa Re | κυρίαν Fabr
 Re 5 ἐπικουρίαν in ras I² et in ras 5 litt P³ σωτηρίαν
 UM et in marg Mo | οὐδ' Re | βλάψοντα La sed ο in α corr i
 7 ἐμποιήσοντας Mo sed s erasum | τὰς inser I² | ἀπορίας P
 sed ἀπο in ras m⁵ ἐμπορίας U 8 βαρυτέραν P sed αρν in
 ras m³ βαρυτέραν UIM Wolf | χεῖρα Mo sed post α 1 litt
 eras 9 ἄρην P sed ν eras, ULa edd 10 νέματα Mo sed
 νεύματα in marg 11 αὐτὸν C sed καὶ οὕτως εἰ βούλει·
 ἀντὶ τοῦ αὐτὸν. αὐτοὺς καὶ ἀντὶ τοῦ διατρέβοντα, δια-
 τρέβοντας in marg m αὐτὸν ex αὐτῶν corr La⁵ αὐτὸν M
 sed δι' αὐτῶν in marg m² 12 ὀρόντην V ὀροόντη IPU(Ba)
 | διατρέβοντα M sed post ultimum α ras 1 litt | μετὰ PU
 13 ἂν om La 14 post περὶ ras 2 litt I περὶ δὲ M
 15 δ' Re

τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅς γε καὶ καθιζούσης αὐτὸν ἀνάγκης ἐν ἱπποδρόμῳ πρὸς ἄλλοις εἶχε τὰ ὅμματα τιμῶν ὁμοῦ τὴν τε ἡμέραν καὶ τὰ αὐτοῦ, τὴν μὲν τῷ παρεῖναι, τὰ δὲ τῷ μένειν ἐπ' αὐτῶν. 171. οὐδεμία γὰρ ἔρις
 5 οὐδὲ ἄμιλλα οὐδὲ κραυγὴ τὴν γνώμην μετέστησεν ἀπὸ τῶν φροντισμάτων, ἐπεὶ καὶ ἐστιῶν ὄχλον σύμμικτον κατὰ τὸν νόμον πλίνειν ἄλλοις ἐπιτρέπων αὐτὸς λόγους ἀνεμύλνυν τῷ πότῳ τοσοῦτον τῆς θούλης μετέχων, ὅσον μὴ δοκεῖν ἀπεσχῆσθαι. τίς γὰρ οὕτω πόποτε γαστρὸς
 10 ἐκράτησε τῶν ἐν οἰκῇματι μικρῷ φιλοσοφούντων; τίς οὕτως ἄλλοτε ἄλλων ἀπέστη σιτίων ἄλλοτε ἄλλον θοραπεύων θεόν, τὸν Πᾶνα, τὸν Ἑρμῆν, τὴν Ἑκάτην, τὴν Ἴσιν, τῶν λοιπῶν ἕκαστον; τίς οὕτω πολλὰς ἀσιτίας μεθ' ἡδονῆς ἤνεγκε θεοῖς συνών; 172. ὁ γὰρ δὴ
 15 τῶν ποιητῶν λόγος ἔργον ἦν, καὶ τις αὐτοῦ τῆς κόμης ἤψατο τῶν ἐξ οὐρανοῦ καταβάντων καὶ εἰπὼν τι καὶ ἀκούσας ᾤχετο. καὶ τὰς μὲν ἄλλας συνουσίας μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ἀλλ' εἰς τὸ Κάσιον ὄρος παρὰ τὸν

15 Π. α 197—221

18 Amm. XXII 14, 4

1 καὶ inser *P*^s om *U* Fabr | καθιζούσης e καθίζειν corr *La*^y 2 ἄλλοις *P* sed οἷς in ras m^s, in marg *Mo* sed in textu ἄλλους, ut Wolf μὲν post τιμῶν *CBMoLaM*, rasura 3 litt *I* 3 ὁμοῦ] αὐτοῦ *La* | αὐτοῦ *CP* sed spir. asp. in ras *C'P*^s αὐτοῦ *U* αὐτοῦ *Mo* 4 οὐδὲ μία *Mo* 5 οὐδ' *Re* 6 φορητισμάτων *La* 7 ἀλλήλοισι *B* | ἐπιτρέπων *I* sed ἐπιτρῆς in ras m^s 9 ἀπεσχῆσθαι *P* sed σχ in ras m^s 12 θεῶν *La* 13 Ἴσι cum rasura 1 vel 2 litt *U* 14 συνών Fabr *Re* 16 καταβάς coni *Re* et Gasda | εἰπὼν *M* sed ω in ras m^s 17 μακρὸν *I* sed ὄν in ras m^s 18 τὸν Wolf | Κάσιον *La* (et *Ba*) edd num del? | ὄρος παρὰ τὸν Κάσιον om Wolf

Κάσσιον ἀναβὰς Δία μεσημβρίας σταθερῶς εἰδέ τε τὸν
 θεὸν καὶ ἰδὼν ἀνέστη καὶ συμβουλὴν ἐδέξατο, δι' ἧς
 πάλιν διαφεύγει | λόχον. 173. εἰ μὲν οὖν οἶδον R 580
 τ' ἦν ἄνθρωπον οὐρανοῦ κοινωνῆσαι θεοῖς, μετ' ἐκεί-
 νων ἂν ἦν αὐτῷ τῆς αὐτῶν μεταδιδόντων χώρας, τοῦ 5
 σώματος δὲ ταῦτα οὐκ ἐῷντος αὐτοὶ παρ' ἐκείνων ἦσαν
 διδάσκαλοι τοῦ τί δεῖ ποιεῖν καὶ τί μὴ ποιεῖν γιγνώ-
 μενοι. τῷ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνονι Νέστωρ σύμβουλος
 ἦν ὁ Πύλλιος, πάνυ μὲν γέρον, ἄνθρωπος δέ γε· τοῦτ' 10
 δὲ ἀνθρώπων οὐδενὸς πρὸς ταῦτα ἔδει, πάντων γὰρ 10
 ἦν ἀνθρώπων ἐν βουλαῖς ὀξύτατος, παρὰ δὲ τῶν
 ἅπαντα εἰδόντων ἦσαν αἱ παραινέσεις.

174. Τοιούτοις μὲν σωτῆρσιν ἐφυλάττετο καὶ τὰ
 πολλὰ συνῆν, νήφων δὲ συνεχῶς καὶ τὴν γαστέρα οὐ
 βαρύνων τοῖς περιττοῖς τούτοις φορτίοις, ὥσπερ πτη- 15
 νός, διὰ τῶν πραγμάτων ἤρχετο πρεσβείαις ἀποκρινό-
 μενος συχναῖς ἐπὶ μιᾷ ἡμέρας, πόλεσιν ἐπιστέλλων,
 στρατοπέδων ἄρχουσι, πόλεων ἄρχουσι, φίλοις ἀπο-
 δημοῦσι, φίλοις ἐπιδημοῦσιν, ἀκούων ἐπιστολῶν, δο-

1 Plat. Phaedr. p. 242 A. cf. ep. 1084
 cf. IV 522, 23 sq. R

8 Il. β 369 sq.

1 Κάσιον Fabr Re | ἀναβὰς I sed ἂν in ras m² διαβὰς M
 et in marg Mo | διὰ CBMoM | εἶδεν CLa 2 ἧς καὶ πάλιν M
 4 οὐρανοῦ inser M³ 5 αὐτῷ scripsi αὐτῶ PULa sed in
 hoc v eras αὐτῶν reliqui libri edd | αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³
 αὐτῶν ULaMo (et Ba) Wolf Fabr | χώρας e χαρᾶς corr La²
 6 ταῦτα om V | ἐκείνων ex ἐκείνων corr P³ 10 ἀνθρώπων
 μὲν οὐδενὸς V | ἔδει I sed δεῖ in ras m² ἦδει Wolf χρεία
 Fabr Re | πάντων μὲν γὰρ Mo Re 13 τοιούτοις I sed prius
 oi in ras m², e τούτοις corr M² | ταπολλά VP sed in hoc
 grav. supra α prius pos m³ τὰ om Fabr Re 16 πραγμάτων
 τούτων La 18 πόλεων ἄρχουσι om BLa (et Ba) Re
 19 ἐπιστολάς Wolf Fabr

κινάζων αἰτήσεις, βραδείας ἀποφαίνων χειρας ὑπογρα-
 φέων τῷ τάχει τῆς γλώττης. μόνος δὲ ἐκεῖνος τριῶν
 ἔργων εἰργάσατο σύνοδον, ἀκοῆς, λόγου, γραφῆς· τῷ
 μὲν γὰρ ἀναγινώσκοντι τὰ ὄσα παρῆχε, τῷ γράφοντι
 5 δὲ τὴν φωνήν, τοῖς δὲ αὐτοῦ ζητοῦσι γράμματα τὴν
 δεξιάν, καὶ τὸ μηδὲν ἀμαρτεῖν πανταχοῦ προσῆν.
 175. τὸ μὲν οὖν ἀναπαύεσθαι τῶν διακόνων ἦν, αὐτοῦ
 δὲ ἐπ' ἔργον ἀπ' ἔργου μεταπηδᾶν. ὁπότε γὰρ λήξειε
 τοῦ διοικεῖν, ἀριστήσας ὅσον παρῆχε ξῆν, οὐκ ἐλείπετο
 10 τῶν τετιγῶν, ἀλλ' ἀφίεις αὐτὸν ἐπὶ τοὺς σωροὺς τῶν
 βιβλίων ἦδεν, ἕως αὐτὸν πάλιν ἐκάλει δέλης ἢ πρό-
 νοια τῶν ὄλων, καὶ τὸ δεῖπνον μᾶλλον τῆς προτέρας
 R 581 τραπέζης κεκολασμένον | καὶ ὕπνος ὃς ἂν ἐκ τοσοῦ-
 του γένοιτο μέτρου σιτίων, καὶ πάλιν ὑπογραφείς
 15 ἔτεροι τὴν ἡμέραν ἐπ' εὐνῆς ἀνηλωκότες. 176. τοῖς
 μὲν γὰρ διακόνοις διαδοχῆς ἔδει καὶ παρ' ἀλλήλων
 εἶχον τὰς ἀναπαύσεις· ὁ δὲ εἶδη μὲν πόνων ἡμειβε,
 πάντα δὲ ἐπόνει μόνος τὰς Πρωτέως μεταβολὰς ἐν
 τοῖς πραττομένοις παριών, ὁ αὐτὸς ἱερεὺς, λογογρά-
 20 φος, μάντις, δικαστής, στρατιώτης, διὰ πάντων σωτήρ.
 177. ἔσειε μὲν ὁ Ποσειδῶν τὴν μεγάλην ἐν Θοράκῃ
 πόλιν, ἀγγελίαι δὲ ἐφοίτων, ὥς, εἰ μὴ τις διαλλάξει

8 Amm. XXV 4, 4

10 Arist. Nub. 984

1 ταχυνγραφῶν Fabr 2 δ' CLaU Re 5 δ' CU Wolf
 Re | γράμμασι La Fabr 6 ἀμαρτάνειν V | παρῆν Re
 7 αὐτὸν Wolf 8 δ' CU Re | ἀπ' ἔργον om Wolf | ἀπ' I sed
 π' in ras m² | λήξειε M sed ε ultimum in ras 2 litt m³ (εἰς τοῦ
 in marg m²) λήξειεν I sed ν eras, LaP 10 αὐτὸν ex αὐ-
 τὸν corr Laⁿ αὐτὸν BMo Wolf Fabr | τοὺς om Re | τῶν
 om U Fabr Re 13 οἷος mavult Gasda 15 ἀναλωκότες I
 (et Ba) 17 ἡμειβεν CB sed in hoc ν eras, MoLa 18 δ' Re
 20 στρατηγός, ante στρατιώτης inser Re, fortasse recte
 21 ἐν Θοράκῃ inser I²

τὸν θεόν, περιέσται τῆς πόλεως τὸ κακόν· ὁ δὲ ὡς ἤκουσε στᾶς ἐν μέσῳ τῷ κήπῳ καὶ τῷ σώματι δεχόμενος τὸν ὕμβρον τῶν ἄλλων ὑπὸ ταῖς ὀροφαῖς ὄντων τε καὶ ὀρώντων καὶ ἐκπληττομένων διακαρτερήσας ὁ δαιμόνιος εἰς δέλλην ἡψίαν τὸν μὲν θεὸν ἐπράυνε, τὸν δὲ κίνδυνον ἔλυσε, καὶ μετ' ἐκείνην ἰόντες ἐμήνουν λογιζομένῳ τὴν ἡμέραν ἣ ἔληξε τὸ κινεῖν, καὶ οὐδὲ αὐτοῦ τῷ σώματι λυπηρὸν οὐδὲν ὁ ὕμβρος ἐνέβαλε. 178. τοῦ χειμῶνος δὲ τὰς νύκτας ἐκτείνοντος ἄνευ πολλῶν καὶ καλῶν ἐτέρων λόγων ἐπιθέμενος ταῖς 10

10 cf. or. XVII p. 213, 13

6 post ἐκείνην numerum dierum e. c. τῇ δεκάτῃ excidisse suspicatus est Re, sed ἡμέραν suppleri poterit (cf. I 190, 10), praesertim cum subinde sequatur 7 λογιζομένῳ scripsi

λογιζόμενοι libri (λογαριάζοντες adscriptum est in marg V) edd λογιζομένοις coni Re | ἔλυσε V sed γοῖ in marg m²

8 ἐνέβαλλε Mo 9 τοῦ χειμῶνος — 314, 6 ἡττώμενος citat Socrates hist. eccl. III 23 p. 200 B, e quo repetiverunt Nicephorus Call. hist. eccl. X 36 et Histor. Tripert. VII 2, praemissis verbis τότε δὴ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος θρήνον ἐπὶ Ἰουλιανῷ συνέταττεν, ὃν Ἰουλιανὸν ἦτοι ἐπιτάφιον ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ λόγῳ πάντα σχεδὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιαστικῶς διεξῆλθε μνημονεύσας καὶ τῶν βιβλίων ὧν κατὰ Χριστιανῶν Ἰουλιανὸς συνέθηκε καὶ ὡς εἴη ἐν αὐτοῖς γέλωτα καὶ φλήναρον ἀποδείξας τὰς Χριστιανῶν βίβλους. εἰ μὲν οὖν τὰ ἄλλα τοῦ βασιλέως ὁ σοφιστὴς ἐνεγκωμιάξεν, ἡσυχῶς ἂν ἐπὶ τὰ ἐχόμενα τῆς ἱστορίας ἐβάδιζον. ἐπειδὴ δὲ ὡς δεινὸς δῆτωρ τῇ μνήμῃ τῶν Ἰουλιανοῦ βιβλίων τοῦ χριστιανισμοῦ καθάπτεται, διὰ τοῦτο εἰπεῖν καὶ ἡμεῖς ὀλίγα περὶ τούτων προαιρούμεθα πρότερον θέντες αὐτοῦ τὰ δῆματα· τοῦ χειμῶνος, φησί, κτλ. et subinde sequentibus verbis ἐπεὶ οὖν ἐκείνος καὶ ὡς ὁμόδοξος καὶ ὡς σοφιστὴς καὶ φίλος τῷ βασιλεῖ ὅσα ἐδόκει αὐτῷ διεξῆλθε, καὶ ἡμεῖς πρὸς τὰ ὅπ' αὐτοῦ γραφέντα κατὰ δύναμιν ἀπαντήσωμεν. πρῶτον μὲν γὰρ φησὶν αὐτὸν ἐπιθέσθαι ταῖς βίβλοις τοῦ χειμῶνος τὰς νύκτας ἐκτείνοντος, τὸ δὲ ἐπιθέσθαι σημαίνει, ὅτι ἔργον ἔδειτο ψόγον γράφαι, ὡς ἔθος τοῖς σοφισταῖς ποιεῖν ἐν τῇ τῶν νέων εἰσαγωγῇ. πάλαι γάρ τὰς βίβλους ἐπίστατο, τότε δὲ ἐπέθετο | δὲ om Socr 9 ἄνευ — 10 λόγων om Socr 10 πολλῶν I sed πολλῶν in ras m² ὅπλων M sed γο πολλῶν in marg m²

βίβλοις αὐτὸν ἐκ Παλαιστίνης ἄνθρωπον θεόν τε
καὶ θεοῦ παῖδα ποιοῦσι, μάχη τε μακροῦ καὶ ἐλέγχων
ισχύι γέλωτα ἀποφήνας καὶ φλήναφον τὰ τιμώμενα
4 σοφώτερος ἐν τοῖς αὐτοῖς δέδεικτο τοῦ Τυρίου γέρον-
R 582 τος. Ἰλέως δὲ οὗτος ὁ Τύριος | εἶη καὶ δέχοιτο
γε εὐμενῶς τὸ ῥηθέν, ὥς ἂν υἱέος ἡττώμενος.

179. Ταυτὶ τοῦ μήκους τῶν νυκτῶν ἀπολέλανκεν
ἡμῖν ὁ βασιλεὺς· ἑτέροις δὲ ἐν ταῖς τηλικαύταις τῶν
Ἐφροδίτης ἐμέλησεν. ὁ δὲ τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ ζητεῖν,
10 εἴ τῳ θυγάτηρ ἢ γυνὴ καλή, ὥστ' εἰ μὴ θεσμῷ γάμων

1 Οἷα μαινὴ καὶ φθέρῃ παραληρῶν ὄντως καὶ φλυαρῶν,
θεομισέεσθαι καὶ παντὸς γέλωτος καὶ ἐμπτυσμοῦ ἄξιε, κάκιστ'
ἀπολούμενε κολάκων, θεοῖς κιβδηλοῖς καὶ ἀσεβεῖα συνηγορῶν V¹

Σὺ δέ, βέβηλε, ὅποτε τοιαῦτα ἐπαρώσεις, δίκαιος ἂν ἦς σκηπτῷ
βεβλημένος ἀπενεχθῆναι La¹ 4 Πορφυρίου V 5 ὁ Πορ-
φυρίου· ὁ δὲ Πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας κτλ. (= Suidas
s. v.) C

Ὅτι μὲν οὖν καὶ Ἰουλιανὸς καὶ Πορφύριος, δν Τύριον κα-
λεῖ γέροντα, ἀμφο φιλοσκῶπται ἦσαν, ὑπὸ τῶν οἰκείων λόγων
ἐλέγχονται. — ἐκεῖνος μὲν γὰρ πληγὰς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Πα-
λαιστίνης ὑπὸ τινῶν Χριστιανῶν εἰληφώς καὶ μὴ ἐνεγκῶν τὴν
δоргὴν ἐκ μελαγχολίας τὸν μὲν χριστιανισμὸν ἀπέλειπε, μίσει δὲ
τῶν τυπησάντων αὐτὸν εἰς τὸ βλάσφημα κατὰ Χριστιανῶν
γράφειν ἐξέπεσεν, ὥς αὐτὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐξηλέγξεν
ἀνασκευάσας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ιδιώ-
τας ὑπεροπτικῶς κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐσχηκῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ
πάθους εἰς τὴν Πορφυρίου βλασφημίαν ἀπέκλινεν. ἀμφοτέροι
οὖν ἐκουσίως θυσσεβήσαντες ἐν γνώσει ἁμαρτίας τὸ ἐπιτίμιον
ἔχουσιν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος ἐπιγλεναῶζων τὸν
ἐκ Παλαιστίνης φησὶν ἄνθρωπον θεόν τε καὶ θεοῦ παῖδα
ποιοῦσιν, ἐκλείψθαι μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ αὐ-
τοῦ λόγου τὸν Ἰουλιανὸν ἀπεθέωσε Socr. l. l. p. 203

1 καὶ Mo 2 μικροῦ Mo 3 τιμώμενα reposui e CBMo V
LaPU Socr λεγόμενα IM (Ba) edd ὑμνούμενα vel θρυλού-
μενα coni Re 4 ἐδέδεικτο V δέδεικται Socr 5 δέχοιτο P
sed o (1) m² et i m³ in ras 6 γε om Socr | πατήρ ante υἱέος
inser Re υἱέος ex υἱέως corr I²P² υἱέως M sed in ras, U Socr
edd 8 τηλικαύταις bis sed alterum eras C 10 εἴ τῳ]
ὅτω B εἴ τῳ Wolf εἴ που Fabr Re | ἢ Mo

ἐξεύχθη παρὰ τῆς Ἥρας, ἐτελεύτα ἂν λόγῳ μόνον τὰς ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μίξεις. νῦν δὲ τὴν μὲν γυναικα ἐπένθησεν, ἑτέρως δὲ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον ἤψατο φύσει τε δυνάμενος σωφρονεῖν καὶ τῆς ἐν ταῖς μαντείαις διατριβῆς συμπαρακαλούσης. 180. ἐν αἷς 5 διῆγε μάντεων τε τοῖς ἀρίστοις χρώμενος αὐτός τε ὦν οὐδενὸς ἐν τῇ τέχνῃ δεύτερος, ὥστε μὴδ' ἐξεῖναι τοῖς μάντεσι παρακρούεσθαι συνεξεταζόντων τὰ δεικνύμενα τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου. καὶ που καὶ τῶν ἐν τούτῳ ἐπισταμένων ἀπῆλθε κρατῶν, οὕτως εὐρεῖα τε καὶ πᾶμ- 10 φορος ἡ ψυχὴ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὰ μὲν εὗρισκε τῇ φρονήσει, περὶ δὲ τῶν ἀνεκοινοῦτο τοῖς κρείττοσιν. ἐντεῦθεν οἷς τε οὐκ ἐδόκει δάσειν ἀρχὰς ἔδωκεν οἷς τε ἐνομίζετο δάσειν, οὐκ ἔδωκε, ψήφῳ θεῶν καὶ διδούς καὶ μὴ διδούς. 15

181. Ἀλλὰ μὴν ὡς γνήσιος ἦν κηδεμῶν τῆς ἀρχῆς καὶ ὡς τᾰκείνης ἦγε πρὸ τῶν ἑαυτοῦ, πολλαχόθεν μὲν δεδήλωται, σαφέστερον δ' ἂν ὥδι γένοιτο. παρακαλούμενος γὰρ ἐπὶ γάμον παρὰ τῶν ἐπιτηδείων, ὅπως παῖδας φντεύσειε κληρονόμους τῆς ἀρχῆς, τοῦτ' αὐτό 20 δεδιώς ἔφη μέλλειν, μὴ κακοὶ φύντες νόμῳ παραλα-

3 Amm. XXV 4, 2

1 μόνῳ IMU (et Ba) edd | τὰς τῶν ἀνθρώπων P 3 ἐπέν-
θησε Re | οὔτε Re 5 συμπαρακαλούσης Wolf 6 διῆγεν La |
τε (1) om B 7 οὐδαμῶς Wolf Fabr „aut οὐδενὸς αὐτ' οὐδαμῶν“
Re Anim, qui in textu posuit οὐδαμῶν, quod correxit Cobet Mnem.
V 133 (Coll. 113) | ὡς δὲ Fabr 10 τε om Re 12 ἀνεκοινοῦτο
P sed οὐ in ras 4 litt m³ ἀνεκοινωνοῦτο U ἐκοινοῦτο I sed in
ἀνεκοινοῦτο corr m², M ἐκοινοῦτο Wolf Fabr 13 ἐντεῦθεν in
marg inser Mo² | ἀρχὴν Fabr Re 14 τ' CU Re | ἔδωκεν La
17 τᾰκείνης I sed ης in ras m³ τὰ κείνης V τὰ κείνης La
(et Ba) τᾰκείνης ἦγε] ἦγε τᾰκείνης M sed ης ex ov corr m²,
τᾰκείνου in marg sed ov ex ης corr m², quod in ov corr m³ |
μὲν inser M² 21 δεδιώς M sed ὡς suprascr. m²

βόντες διαφθείρωσι τὰ πράγματα τὸ τοῦ Φαέθοντος παθόντες. οὕτω τὴν ἀπαιδίαν τὴν αὐτοῦ τῆς εἰς τὰς πόλεις λύμης κουφότερον ἔκρινεν.

- 4 182. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸν περὶ τὰς δίκας πόνον ὥς ἂν
 R 583 εἰς | τοσαῦτα μέρη τὴν ψυχὴν διανέμων ἔφενγεν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς δικάσαι δεινοτάτοις καὶ πάντων ἀδωροτάτοις
 ὑπάρχοις ἔχων ἀφεῖναι τὸν περὶ ταῦτα μόχθον ὅμως ἔνα
 καὶ αὐτὸν τῶν δικαζόντων ἀπέφηγε καὶ πρὸς τὸν ἄθλον
 ἀπέδν, πλὴν εἴ τις ἐπιλαμβάνοιτο τοῦ ῥήματος φάσκων
 10 οὐκ ἄθλον, ἀλλὰ καὶ ῥαστώνην αὐτῷ καὶ παιδίαν γενέσθαι
 τὰς δίκας. 183. οὕτως ἀπεκρούετο μὲν εὐχερῶς τῶν
 συνηγῶρων τὰς ἀπάτας, τὸ δὲ ἐν ἐκάστῳ δίκαιον ἀμν-
 θήτῳ τάχει τῆς γνώμης ἤρει λόγοις λόγους κρῖνων
 ἀληθείῃσι ψευδεῖς καὶ νόμοις νικῶν σοφίσματα. καὶ οὐ
 15 τοῖς μὲν πλουτοῦσιν ἡναντιοῦτο καὶ δίκαια λέγουσι,
 μετὰ δὲ τῶν πενομένων καὶ ἀναισχυντουμένων ἦν, ὥς
 ἂν τις τοῖς μὲν φθονῶν τῆς τύχης, πρὸς δὲ τοὺς ἐλέφ-
 καιρὸν οὐκ ἔχοντι χρώμενος, ἀλλ' ἀφιστὰς τὴν γνώμην
 τῶν ἀγωνιζομένων τῇ φύσει τῶν πραγμάτων προσῆγε
 20 τὴν κρίσιν, ὥστ' ἀπῆλθέ ποτε καὶ πλούσιος νενικηκὼς
 καὶ πένης ἡττημένος. 184. καὶ εἶχε μὲν, εἴπερ ἐβού-
 λετο, παραβαίνειν τοὺς νόμους καὶ οὐκ ἔμελλεν εἰς

1 Plat. Tim. p. 22 C

4 Amm. XXII 9, 9

6 Thuc. II 65, 5

2 ἀπαιδίαν P sed i alterum in ras m² ἀπαιδείαν Ia |
 αὐτοῦ IP sed in utroque spir. asp. e leni corr m³ αὐτοῦ
 MoLaM (et Ba) 3 κουφοτέρων VU (et Ba) edd | ἔκρινεν I
 sed εν in ras m³ ἔκρινε V Wolf Re 8 αὐτὸν ex αὐτὸν corr
 I²P³ αὐτὸν BMU 11 εὐχερῶς inser I² om M ισχυρῶς V
 12 δ' CLaU Re 12 ἀμνθήτῳ — 13 ἤρει] τῆς γνώμης ἤρει
 ἀμνθήτῳ τάχει Wolf Fabr 14 νόμοις P sed οἱ in ras m³
 19 τῇ] τὴν Mo 21 ἡττημένος ex ἡττώμενος corr M² | ἐβού-
 λετο P sed ε prius in ras m³ ἡβούλετο U

δικαστήριον εἰσαχθεῖς δώσειν δίκην, οὕτω δὲ ἀκρι-
 βέστερον τῶν σμικροτάτων δικαστῶν ᾤετο δεῖν τοῖς
 κειμένοις ἐπὶ τῶν κρίσεων ἐμμένειν, ὥστε τινος τῶν
 διὰ τὴν ἄλλην ἀδικίαν ὑπ' αὐτοῦ μισουμένων γράμ-
 μασι πεπλασμένοις βιαζομένου τὸ δίκαιον ἤσθητο μὲν, ⁵
 τοῦ δὲ ἀδικουμένου γράφεσθαι τὸ γράμμα οὐκ ἔχοντος
 ἔκρινε τὸν ἀδικοῦντα νικᾶν ἐπειπών, ὥς οὐκ ἀγνο-
 ῆσειε μὲν τὴν κακοτεχνίαν, ἡσυχάζοντος δὲ τοῦ βεβλαμ-
 μένου τῷ νόμῳ δουλεύων διδοίη τὴν ψῆφον τῷ κεκα-
 κουργηκότι. ὥστε μετὰ μελζονος ἀπήει λύτης ὁ νενι- ¹⁰
 κηκῶς τοῦ νενικημένου, ὁ μὲν εἰς γῆν, ὁ δὲ εἰς δόξαν
 ξημιωθείς. οὕτως εὗρε μῆτε τὸν νόμον | κινῆσαι R ⁵⁸⁴
 καὶ τὸν ἀδικοῦντα κολάσαι. 185. ἀνεωργμένου δὲ τοῦ
 βασιλέως δικαστηρίου καὶ πᾶσιν οὔσης ἐξουσίας ἐκείσε
 καταφυγεῖν πάντες ὅσοι δι' ἰσχύος ἀδίκου τὰ τῶν ¹⁵
 ἀσθενεστέρων εἶχον, οἱ μὲν ἀναιδῶς ἀρπάσσαντες, οἱ
 δὲ ἐν πράσεως σχήματι, οἱ μὲν ἐγκαλοῦσιν, οἱ δὲ καὶ
 σιωπῶσιν ἀποδῶδοντες προσήεσαν φθάνοντες τὰς κρί-
 σεως τῷ φόβῳ, καὶ δικαστῆς ἦν αὐτὸς αὐτῷ τῶν ἡδι-
 κηκώτων ἕκαστος. 186. ὥσθ' ὅπερ ἐφ' Ἡρακλέους ²⁰
 γενέσθαι φασὶ τοὺς ὅπου δὴ γῆς ἢ θαλάττης πάσχον-

6 Dem. c. Lept. § 95 p. 486, 1 et § 146 p. 501, 28 20 Arist.
 Ach. 284. Ran. 298 c. scholl. Hesych. et Suid. s. v. Ἡράκλειος.
 Aristid. or. V t. I p. 59 sq. ed. Dind. (t. II p. 328, 13 sq. ed. Keil)

2 σμικροτάτων I sed σ eras μικροτάτων V (et Ba) συμ-
 κροτέρων B ἀκροτάτων vel σμικρολογωτάτων Gasda | ᾤετο om Mo
 6 δ' CU Re 9 διδοίη cf. Thom. M. s. v. διδῶν p. 91, 11 sq. R
 | κεκακουργηκότι I sed ακ in ras m² 11 γῆν reposui e libris,
 nisi quod γε κτήσιν suprascr. I², quod praebent edd 12 κινῆσαι
 e νικῆσαι corr P² 14 post βασιλέως ras 12 fere litt I |
 πάσης La 16 ἀρπάζοντες M 17 δ' Re | ante οἱ (1) ras 2
 litt I | καὶ om B 19 αὐτῷ MoLa et in αὐτῷ corr P 21 τοῖς
 La | ὅπουδ' I Fabr Re ὅποιδ' Mo ὅποι CBVMPU | δὲ Wolf

τας κακῶς ἐκείνον καὶ ἀπόντα καλεῖν καὶ τοῦνομα
 πρὸς ἐπικουρίαν ἀρκεῖν, τοῦτο καὶ τὴν τοῦδε προσηγο-
 ρίαν δεδυνημένην ἴσμεν. καὶ πόλεις καὶ κῶμαι καὶ
 ἀγοραὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἡπειροὶ καὶ νῆσοι καὶ νέοι καὶ
 5 γέροντες καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῷ τὸν δεῖνα βασι-
 λεύειν λέγειν τοὺς λυποῦντας ἀπεωθοῦντο, καὶ χεῖρα
 πρὸς πληγὴν ἔτοιμον τὸ ῥῆμα τοῦτο συνέστειλε πολ-
 λάκις. 187. ἐδέξατο δὴ τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο καὶ
 πόλεις ὑπὲρ πρωτείων ἀμφισβητούσας, αἱ τῶν ἐν
 10 Συρίᾳ μετὰ τὴν ἡμετέραν μέγισται, κάλλος δὲ θα-
 τέρα· πλεον ἅτε καὶ τὴν θάλατταν καρπουμένη. λόγων
 δὲ μακρῶν εἰρημένων καὶ τῶν μὲν ἄλλα τε διεξεληθόν-
 των ἃ τῆς ὥρας ἦν καὶ πολλοῦ τινὸς σοφίαν, τῶν δὲ
 ἐν μεσογείᾳ ξένου τε καὶ πολλοῦ, τοῦ μὲν ταύτην
 15 προκρίναντος ἐμφιλοσοφεῖν, τοῦ δὲ ἐκείνόν τε καὶ
 τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐκείνῳ πανταχόθεν ἀσμένως δεξα-
 μένου, τὴν μὲν τῶν λίθων αὐγὴν χαίρειν ἀμφοτέροις

13 Suid. s. v. Ἀπολινάριος Λαοδικεύς 14 Iul. ep. 27
 p. 518, 13 ed. Hertl. Eunap. vit. Iambl. p. 11, 4 et 12, 16. Suid.
 s. v. Σώπατρος Ἀπαμεύς

10 ἄτερος ἐπὶ εὐθείας, οὐ θάτερος, βάρβαρον γάρ. ὡσαύ-
 τως καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἄτέρα, οὐ θατέρα, ἀλλ' ἐπὶ δοτικῆς θα-
 τέρα. καὶ ἄτεραι ἐπὶ πληθυντικοῦ. οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ
 ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου· γράφεται γὰρ θάτερον (cf. Thom. M. s. v.
 ἄτερος p. 27, 13 sq.) B²

5 γυναῖκες I sed ες in ras m² 9 τῶν] τὴν ante quod
 κατὰ inser m. rec. Ba 10 αἱ μέγισται B | θατέρα La sed post
 θ ras 1 litt, B sed θ in ras m² (cf. schol.) 11 θά-
 λασσαν IM (et Ba) | λόγῳ U 13 δ' Re 14 μεσογεία La
 sed α in ras corr ut videtur ex ον n | ταύτην La sed ν eras
 τ αὐτῇ C sed post η 1 litt eras, B 15 τε om V
 16 ἐκεῖνο P sed ex ἐκείνῳ corr m² ἐκεῖν cum ras 1 litt U | δεξα-
 μένου M 17 ἀμφοτέροις in ἀφείς τοὺς corr Laⁿ ἀμφοτέροις Mo^{ais}

ἀφείς, τοὺς | ἄνδρας δὲ ἀλλήλοις παραθεῖς προ- R 585
τέραν ἐποίησε τῇ τιμῇ τὴν τούτοις κρατοῦσαν. 188. ταυτὶ
δὲ ψηφισάμενος ἄρ' οὐ πρὸς ἀρετὴν παρεκάλει τὰς
πόλεις ἀμελήσας τοῦ τῶν ἀψύχων κάλλους, ὥς οὐ δυ-
ναμένου φέρειν παρὰ κριτῇ σπουδαίῳ πλεονεξίαν; 5

189. Ἄρτι μὲν οὖν τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐμμενῆμην
κοινοῦτος, νῦν δὲ ἔχω τι μείζον εἰπεῖν, ὅτι καὶ δι-
κάζων πλείστῳ τούτῳ πρὸς τε τοὺς ῥήτορας καὶ πρὸς
ἐκείνους ὧν οἱ ῥήτορες προέκαμνον, ἐχρῆτο διδόν·
ἐξουσίαν καὶ βοῆς ἀμετρίᾳ καὶ χειρὸς ἀνασεῖσει καὶ 10
πᾶσι σχήμασι καὶ τοῖς εἰς ἀλλήλους σκώμμασι καὶ οἷς
ὅλως ἑκάτεροι κρατήσιν ἐπίστευον. καὶ πολὺ πρὸς
ἑκάστον, ὃ ἐταῖρε. 190. τοῦτ' ἐμὲν καὶ πρὸς ἅπαν-
τας, οὐ μόνον πρὸς ῥήτορας νῦν δὴ πρῶτον ἀρχο- 15
μένοις ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος δοθὲν ῥῆμα ἱγγρος δυνα-
τώτερον εἰς εὐνοίαν. οὐ γὰρ τοὺς φόβους καὶ τὰς
σιγὰς καὶ τὸ εἴσω τὴν χεῖρα ἔχειν καὶ τὸ κύπτειν εἰς
γῆν καὶ τὸ βλέπειν εἰς τὸ ὑπόδημα μᾶλλον ἢ τὸ πρόσ-
ωπον καὶ τὸ δούλους ἀντ' ἐλευθέρων ὀραῖσθαι κἂν
τοῖς λεγομένοις κἂν τοῖς πραττομένοις, οὐ ταῦτα ἡγεῖτο 20

10 Thuc. IV 38, 1

1 τοὺς inserui e VPU om reliqui libri edd | δ' Re 2 τοῦ-
των La | ταυτὶ voce rursus incipit Mor (p. 304, 27) sed praemissis
βασίλει τὸν λόγον 608, 9 — παρὰ πάντων 613, 18 R 3 ἐκάλεε La

4 ἀμελήσας P sed η in ras m² ἀμελήσας⁹⁰ B sed οὐ m² | δὲ ὥς
La sed δὲ eras | δυναμένου La sed οὐ in ras n δυναμένου B
sed ' οὐς in ras et οὐ supra οὐς m² 7 δ' Re | τί BMIP (et Ba)

8 πλείστων Mo 9 οἱ ῥήτορες] ἐκεῖνοι CBMo qui οἱ ῥήτορες
in marg m² habet, Mor Re | προέκαμνον La 11 πᾶσιν σχήμασιν
La | σκώμμασιν LaI 13 ἑκάτερον La (et Ba) Fabr et ex ἑκάστον
corr I² | τὸ ante ὃ inser Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) | μὲν καὶ]
num μέντοι, ut pro μὲν coni Re Anim? 14 δὲ Mo | ἀρχομένους
CB sed in hoc οἷς supra οὐς m², P sed v in ras m², Mor
18 τὸ (2) om Re 19 et 20 κἂν scripsi auctore Re καὶ libri edd

τὴν βασιλείαν αὔξειν, ἀλλὰ τὸ μηδένα τῶν ἐκείνων
 R 586 συγγινομένων <μῇ> αὐτὸν ἔχειν μᾶλλον | ἢ κείνα
 θανατάσαι. 191. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀλουργῇ χλαμύδα φέρων,
 ἣν οὐκ ἦν βασιλεύοντα μὴ φορεῖν, ὥς οὐδὲν τῶν ἄλ-
 5 λων διαφέρουσιν ἔφερεν. οὐκ οὖν αὐτὸν περιεσκόπει
 φορῶν οὐδὲ ἐβασάνιζε βαφὴν οὐδὲ βελτίω λαβὼν ἡγεῖτο
 γεγονέναι βελτίων οὐδὲ τὴν ἀρίστην ἄριστος, οὐδὲ τῇ
 τῆς χρόας ὑπερβολῇ τῆς ἀρχῆς τὴν εὐδαιμονίαν ἐμέτρει,
 ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἡφείε βαφεῦσι καὶ ὑφάνταις ὅ τι βο-
 10 λονται δρᾶν, αὐτὸς δὲ ἐν τῇ τῆς φρονήσεως φορῶ καὶ
 τῇ τῶν πόλεων ἐκείθεν ὠφελείᾳ ὑψηλὴν τε ᾤετο τὴν
 βασιλείαν ποιεῖν καὶ διὰ τούτων εἶναι λαμπρότερος.
 192. ἔμεινε δὲ καὶ ὁ χρυσὸς περὶ τῇ κεφαλῇ θεῶν οὕτω
 γνόντων· δι' ὅ, θεῶν, οἶμαι, καὶ τοῦτο εἰδέναι. ὥς
 15 ἐκεῖνός γε οὐκ ὀλιγάκις ὥρμησεν ἄχρυσον ποιῆσαι τὴν
 κεφαλὴν, ἀλλ' ἦν ἀμείνων ὁ κωλύων.

193. Ὁ χρυσὸς δὲ οὗτος ἀνέμνησέ με χρυσῶν στε-
 φάνων οὓς αἱ μὲν πόλεις ἐπεμπον διὰ πρέσβων ἀλ-
 λήλας ὑπερβάλλουσαι τῷ σταθμῷ, χιλίων οὗτος στα-
 20 τήρων, δις χιλίων δὲ ἐκεῖνος, τούτων ὁ παρ' ἐτέρων
 ἔλκων πλέον. ὁ δὲ ἐπιτιμῆσας τῷ μεγέθει σαφῶς εἰδώς,
 ὥς οὐκ ἄνευ πόνου τὰ τοιαῦτα συλλέγοιτο, νομοθετεῖ

1 αὔξειν C et in αὔξειν corr B² | τὸ in ras | P³ τῶ
 La 2 συγγινομένων P sed in in ras m³ συγγινομένων I
 συγγινομένων U | μῇ inserui, ἢ Fabr | αὐτὸν Re | ἢ om Fabr |
 κείνα C Mo La IMPU ἐκείνα V τὰ ἐκείνα Fabr ἐκείνον con Re
 3 ἀλουργῇ ILa cf. ad p. 22, 8 5 αὐτὸν BM 6 „malim
 τὴν βαφὴν“ Re 9 βαφεῦσιν Mo | ὅτι BM 11 τε in marg
 inser I² 12 ποιεῖν om Fabr | αὐτὸς ante διὰ inserendum
 con Re 13 ἐν U 14 δι' ὅ scripsi διὸ libri Fabr et γε
 Mor qui in textu habet ut Re διὰ | εἰδέναι I sed ei et ena in
 ras m³ 15 γε inserui e V La IMPU 16 ὁ — 17 χρυσῶν in
 marg Mo² 20 δὲ inser I²

τὸν στέφανον ἀπὸ στατήρων ἑβδομήκοντα φοιτᾶν τὴν
 μὲν τιμὴν ἴσην νομίζων ἐκάτερον δύνασθαι, φιλοχρη-
 μάτου δὲ | εἶναι κέρδη ζητεῖν ἐν τιμῶν σχήματι. R 587
 194. καὶ τούτους οἱ κομίζοντες τοὺς νόμους καὶ πολλὰ
 ἕτερα γράμματα τὰ μὲν οὐ χέλω, τὰ δὲ καὶ βελτίω 5
 τοσοῦτον ἀπείχον τοῦ μισθοῦ ἐπὶ τοιούτοις αἰτεῖν,
 ὥσθ' ἐκόντων διδόντων οὐ προσέεντο· τοσοῦτος ἐπὶ
 κίνδυνος τοῖς οὐ καλοῖς λήμμασι, καὶ ἦν δῆλον, ὥς
 εἰληφότι λαθεῖν τε οὐκ ἔσται καὶ δοῦναι δίκην ἀνάγκη.
 οὕτως ἀγαθοῦ βασιλέως οὐ κατησχύνετο δόξα τῇ τῶν 10
 ὑπηρετούντων κακία.

195. Καὶ ὁ μὲν ἐν τούτοις ἦν, βοή δὲ ἐξαίφνης ἐν
 ἱπποδρόμῳ δήμου πεινῶντος, ὥς τῆς μὲν γῆς ὑπὸ τῶν
 ἀέρων ἡδικημένης, τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπόρων
 οὐ φερόντων εἰς μέσον χρόνιου συλλογῆς θησαυρούς, 15
 ἀλλὰ τοῦ στίτου τὰς τιμὰς συνιστάντων. συγκαλέσας
 δὴ γεωργούς καὶ χειροτέχνους καὶ καπήλους καὶ πάν-
 των ἀπλῶς τιμητὰς ὠνίων ἀναγκάσας νόμῳ σωφρονεῖν
 καὶ πρῶτος αὐτὸς ἀκολουθήσας τῷ νόμῳ τοὺς αὐτοῦ
 πυροὺς εἰς ἀγορὰν ἐνεγκών, ἐπειδὴ τῷ νόμῳ μαχο- 20

13 vit. § 126 t. I p. 143, 10 sq. Iul. Misop. p. 368 Csq.

2 ἴσον *M* τῇ μὲν τιμῇ ἴσον conl Re | ἐκατέρου *Mor Fabr*
 3 δ' Re 4 τούτοις *Mo* 5 τὰ om *La* | χέλω *Mo* | καὶ
 om *La* inser *I*² 6 τοσοῦτω *Mor*, γε τοσοῦτο in marg |
 ἐπείχον *La* | τοῦ e τὸν corr *C*^s | τοιούτοις *P* sed *toi* in ras 1
 litt m² τούτοις *CU Re* 7 διδόντων *P* sed *δι* in ras m³
 δόντων *U* | τοσοῦτον *B* 8 λήμμασιν *La* 11 ὑπηρετούντων
I sed οντων in ras 2 litt m² 12 δ' edd | ἐν om *Mor Fabr*
 13 ἱπποδρόμον *Mo* 14 ἄστρον *Fabr* 17 δὲ edd
 18 τιμὰς *CBMoLaIMUP* sed in hoc τιμητὰς suprascr. m²
 18 σωφρονεῖν — 19 νόμῳ praemisso κείμενον in marg *I*²
 19 αὐτοῦ *BMoLaIMUP* sed in hoc in αὐτοῦ corr m³, *Mor*
 20 ἀγορὰς *M*

LIBANIUS ed. Foerster. II.

21

μένην ἤσθητο τὴν βουλὴν καὶ τοῖς μὲν αὐτοῦ χρω-
 μένην, τὰ δὲ αὐτῆς κατακρύπτουσιν, οἷεται τις ἀκοῦ-
 σαι τῶν οὐκ ἐπισταμένων τὰ τότε δόρυ καὶ ξίφος καὶ
 πῦρ καὶ θάλατταν, ταῦτα γὰρ ὀφείλει δοκοῦσιν οἱ
 5 τῶν ὑπηκόων πολεμοῦντες βασιλεῖ, καὶ γὰρ οὗτος
 R 588 | ἄνευ ὅπλων πόλεμος ἐξεπλήθεις ἀπειθεῖν καὶ
 παρὸν συνάδειν διαφωνεῖν καὶ ἄκυροῦν ἐκείνος ἐσπού-
 δακε, πάσῃ τῇ τέχνῃ ποιεῖν ἄκυρα. 196. τὸ μὲν οὖν
 τῆς ἀρχῆς δίκαιον καὶ ταῦτα εἰσηγεῖτο καὶ τούτων
 10 χαλεπώτερα, καὶ πάντως ἂν ἄλλος σκηπτὸς δίκην ἐπὶ
 τοὺς ὑβρικότας ἠνέχθη, ὁ δὲ πανταχοῦ τε τὸν θυμὸν
 ἀνέχων καὶ τότε δὴ διαφερόντως νενικηκὼς τὰς μὲν
 προσηκούσας τιμωρίας ἀφῆκε, δεσμοτηρῶν δὲ ὀνόματι
 μᾶλλον ἢ δεσμῷ τὴν δίκην ἐπράξατο. οὐκ οὖν εἰσω
 15 θυρῶν ἐγένετο τῶν πολιτευομένων οὐδεὶς. ἀλλ' οὐδὲ
 νῦν ἐπεγένετο τῷ βραχεῖ τούτῳ καὶ κούφῳ, ἀλλ' ὀλίγον
 τὸ μέσον ἐκατέρων τῶν διακόνων, <ῶν> οἱ μὲν ἦγον
 ἐκείσε, οἱ δὲ ἀπήλλαττον. καὶ οἱ μὲν ἐδείκνυν τε
 καὶ ἐκάθευδον, ὁ δὲ οὐδέτερον. οἱ μὲν γὰρ οἷς οὐκ
 20 ἐπεπόνθεσαν ἔχαιρον, ὁ δὲ οἷς ἐπεπόνθεσαν ἤλγει. καὶ
 τοῦτο ἔφη μέγιστον ἡδικῆσθαι παρὰ τῆς πόλεως τὸ
 τοιαύτην δίκην ἀναγκασθῆναι λαβεῖν. 197. οὕτω τοῦτο

15 Thuc. IV 25, 1

2 αὐτῆς CP sed in αὐτῆς corr C¹ P^s, MoLaMU | „malim
 ἀκούσειν“ Re 5 τῷ βασιλεῖ V Fabr 7 ἐσπούδακεν CMoLaP
 ἐσπουδάκει Gasda 8 τῇ om I sed in ras 3 litt, MLaB |
 ποιῇ Mo 9 ταῦτα εἰσηγεῖτο I sed α εἰς in ras m² ἤγειτο M
 11 τε] μὲν M 12 num, ut etiam Sintenis coniecit, κατέχων
 coll. vit. § 129 p. 145, 10 et Soph. Oed. C. 874? 16 βραχὺ B
 I sed in hoc v in εἰ corr m³ 17 ὧν inserui auctore Re
 18 δ' Re | τε om V 19 κάθευδον Mor Fabr 21 παρὰ τῆς
 πόλεως om M inser I²

καίτοι σμικρότατον ὄν μέγιστόν τε ἡγεῖτο καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους ἐκβαλνεν καὶ οὐκ ἀνέμεινε τῶν φίλων τινὰ μέμψασθαι τὸ πεπραγμένον, ἀλλ' αὐτὸς ἡπιάτο τὸ ἔργον, οὐχ ὥς εἰς ἀναμαρτήτους, οἶμαι, γεγεννημένον, ἀλλ' ὥς αὐτῷ προσήκον μηδ' ἐπ' ἀδικήμασιν εἰς 5 γε βουλὴν τῶν τοιούτων τι ποιεῖν.

198. Μικρὸν γοῦν ὕστερον ἑτέρων τῇ πόλει μειζόνων τετολυμημένων, καὶ γὰρ εἰ περὶ | πατρίδος οἱ R 589 λόγοι, τῆς γε ἀληθείας οὐδὲν πρεσβύτερον, τὰς τῶν δυναστευόντων τιμωρίας ὑπερβάς ἐπὶ τὴν τοῦ ῥήτορος 10 ἦκε καὶ παρὸν στρεβλῶσαι καὶ ἀποκτεῖναι λόγῳ τὴν πόλιν ἀμύνεται, ταῦτόν, οἶμαι, καὶ πρόσθεν πεποιηκώς πρὸς ἄνδρα Ῥωμαῖον θρασυνόμενόν τι τοιοῦτον, ἐφ' ᾧ δικαίως ἄν, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, ἐξέπεσε τῶν ὄντων. ὁ δὲ τῆς μὲν οὐσίας οὐκ ἀπεστέρησε, βέλει δὲ αὐτὸν 15 ἔβαλεν ἐπιστολῆς. 199. ἀλλ' ὅμως τὸν οὕτω βραδὺν εἰς φόνον πάλιν ἐβούλευσαν ὀπλῖται δέκα κτεῖναι καὶ μελέτης τῶν τακτικῶν ἀνέμενον ἡμέραν. μέθῃ δὲ εὖ ποιοῦσα προλαβοῦσα τὸν καιρὸν πάντα ἐξήλεγξε καὶ τὸ τέως λανθάνον ᾗδετο. 20

200. Θανμάζει τις οὖν ἴσως, εἰ πρῶτος καὶ ἡμερος καὶ δίκας τὰς μὲν οὐ λαμβάνων, τὰς δ' ἐλάττους τῶν

7 Iul. Misop. p. 344 A. Amm. XXII 14, 2sq. 11 Mis. p. 337sq.
15 Iul. ep. 59 cf. Lib. ep. 670. Asmus Arch. f. Gesch. d. Phil. XV 425 f.

1 μικρότατον M 2 αὐτοῦ V αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ
corr m^s, ULaIMBMo Mor Fabr | ἐκβαῖνον Fabr 5 αὐτῷ Re
11 ἦκεν La | καὶ (2) inser La' | λόγῳ post ἀμύνεται La
12 καὶ πρόσθεν inser I³ πρῶτον Fabr 13 ἐφ' ᾧ B | ὦν Mo
14 ἄν inser I³ | ἐξέπεσεν La 15 δ' Re 16 ἔβαλεν Re |
ἐπιστολῆς reposui e libris ἐπιστολῶν edd 20 ᾗδετο I sed δε
in ras 3 litt m^s ᾗδετο La sed ἡ in ἡ corr n, PU. 21 θαν-
μάσειε coni Mor | τίς BMoMP | ὄν om in ras 2 litt La
22 τάσδ' I | δὲ VLa Mor Fabr

τεταγμένων εἶχεν αὖτις τινὰς ἐν τοῖς ἀρχομένοις δυσμε-
 νεῖς. ἐγὼ δὲ τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς
 ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. νῦν δ' ἄξιον εἰπεῖν
 περὶ τῶν συνήθων τῶν ἐκείνου τοσοῦτον, ὅτι τῶν
 5 ἐκείνῳ γενομένων συνήθων οἱ μὲν ἦσαν τε ἀγαθοὶ
 καὶ ἐδόκουν, οἱ δὲ ἐδόκουν μὲν, ἦσαν δὲ οὐ τοιοῦτοι.
 καὶ τοὺς μὲν τῶν πάντων οὐδὲν μετέβαλε, τοὺς δὲ ὁ
 χρόνος διήλεργεν. 201. ὥς γὰρ ἐλάβετο τῆς βασιλείας
 καθαρῶς καὶ κύριος κατέστη τῶν τε θησαυρῶν καὶ
 10 τῶν ἄλλων ὅσα τὸν πλοῦτον ποιεῖ τὸν βασιλέως, οἱ
 R 590 μὲν προικὰ τε αὐτῷ συνῆσαν | καὶ οὐκ ἐποίουν τὰ
 αὐτῶν μείζω ταῖς παρ' ἐκείνον εἰσόδοις, ἀλλ' ἱκανὸν
 ἡγοῦντο κέρδος φιλεῖν τε καὶ φιλεῖσθαι καὶ τὸν αὐτῶν
 ἐρώμενον ὁρᾶν ἄρχοντά τε τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν καὶ
 15 σὺν ἐπιστήμῃ καὶ πολλὰκις γε αὐτοῦ κελεύοντος λαμ-
 βάνειν καὶ νῆ Δία γε καὶ δεομένου γῆν, ἵππους,
 οἰκίαν, ἀργύριον, χρυσίου εὐπορεῖν λέγοντες διέφευγον
 τὰς δόσεις. 202. οἱ βέλτιστοι μὲν οὕτως. οἱ δὲ χρη-
 μάτων πάσαι μὲν ἐπιθυμοῦντες, προσποιούμενοι δὲ
 20 καταφρονεῖν, καιρὸν δὲ ἀναμένοντες ἐχρῶντο φανέντι
 καὶ ἤτουν καὶ λαμβάνοντες ἤτουν πάλιν καὶ λαβόντες
 οὐκ ἔλθον, οὐδ' ἦν ὅ τι αὐτοῖς ἔστι τὴν ἀπληστίαν.
 ὁ δὲ μεγαλοψυχία μὲν προΐετο, χρηστοὺς δὲ οὐκέτ'
 ἐνόμιζεν. ἀλλ' ἡπατημένος μὲν ἦλγει, τὸν χρόνον δὲ

1 τοὺς ante δυσμενεῖς *MI* sed in hoc del *m*¹ 6 καὶ ἐδό-
 κουν om *Fabr* ἐδόκουν, οἱ δὲ om *Mor* | οὗτοι *Mor*
 12 αὐτῶν *P* sed in αὐτῶν corr *m*³, *MLaMo* *Mor* αὐτῶν *U* |
 παρεκείνων *La* | ἐκείνον ex ἐκείνων corr *I*² 13 αὐτῶν ex
 αὐτῶν corr *I*² *P*³ αὐτῶν *VLaBMo* *Mor* *Fabr* αὐτῶν *M*
 14 ἐρᾶν *Mor* *Fabr*, quod corr *Re* 15 καὶ ante κελεύοντος
 eras *La* 17 διέφυγον *Re* διαφεύγοντας *Mor* 18 τὰς om
Mor 19 προσποιούμενοι *La* 22 ὅτι *BMoMP* 23 δ' *La*
Re 24 ἐνόμιζε *La* | δ' *Re*

αἰσχυρόμενος ἡνείχετο καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι βέβαιος εἰς
 φιλλάν τοῦ τοιούτων ὄντων ἀπηλλάχθαι κρεῖττον
 ἡγεῖτο. 203. ὥστ' ἡγνόει μὲν οὐδενὸς τῶν πλησιαζόν-
 των τὴν φύσιν, χαίρων δ' αὐτῶν τοῖς σπονδαίοις καὶ
 συμφορὰν τοὺς ἑτέρους κρίνων τῶν μὲν εἶχετο, τοὺς 5
 δὲ οὐκ ἀπῆλυνεν, ἀλλὰ καὶ σοφιστὴν κρεῖττω τῆς
 προσηγορίας παρεχόμενον τὸν τρόπον ἐθανύμαξε καὶ
 φιλόσοφον χεῖρω τοῦ σχήματος ἐλεγχόμενον ἐκάκιζε,
 τὸ δὲ μὴ δοκεῖν ἐν τῇ βασιλείᾳ παλαιᾷ ἀτιμάζειν
 συνηθείας πάντα ἔπειθε φέρειν. 10

204. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιθυμεῖν μοι δοκεῖτε τῆς τῶν τε-
 λευταίων καὶ μεγίστων ἀκοῆς, ἃ Πέρσας καὶ τὴν ἐκεί-
 νων γῆν ἐπιστρατεύσας διέθηκε. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν,
 εἰ πάλαι πρὸς ταύτην τὴν μερίδα κεχῆναι τὸ μὲν
 κεφάλαιον εἰδότες, ὡς νικῶν ἐπιπτε, τῶν δὲ ἐν μέρει 15
 τὰ μὲν οὐδὲ ἀκούσαντες, τὰ δ' οὐχ ὡς ἔχει. 205. ποιεῖ
 δὲ ἡμᾶς ὀρμησθαι πρὸς τὴν ἀκρόασιν λογισμός |
 τῆς Περσῶν ἰσχύος καὶ ὅσῃν οὖσαν ἐνίκων τὴν R 591
 Κωνσταντίου δύναμιν καὶ ἐφ' ὅσον φρόνημα καὶ θάρ-
 σος οὐτοσὶ χωρὼν οὐκ ἔδεισε. Κωνσταντίος γὰρ χωρὶς 20
 τῶν τε ἄλλων νήσων καὶ τῶν ἐν ὠκεανῷ κειμένων
 τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἡόνων ὠκεανοῦ γῆν μέχρη τῶν

1 γε τῷ in marg Mor | βέβαιον La 2 τοῦ τῶν τοιούτων
 Gasda 4 δ' αὐτῶν P sed apostrophus m², spir. len. et
 ὦν in ras m³ δαντῶ U δ' αὐτῶ La δ' αὐτῶ B δὲ αὐτῶν
 VMo δὲ αὐ τῷ (in marg τῇ) M δὲ αὐ I sed circumflex.
 m² et post v ras 2 litt | τοῖς σπονδαίοις P sed τοῖς et οἷς in
 ras m³ τῷ σπονδαίῳ I sed post ᾠ et ᾠ singulae litt eras
 τῶν σπονδαίων MULaB 8 ἐκάκιζε Mor ἐκόπιζε Fabr, quod
 corr Re probante Porsono Adv. 257 (227) 9 βούλεσθαι (vel
 θέλειν Anim) δοκεῖν coni Re 12 καὶ (1) τῶν Fabr 16 οὐδὲν
 Mo sed v eras οὐδ' Re | τὰ δ' BVMP τὸ δ' Mor τὰ δὲ Re
 17 ἡμᾶς La | ὀρμησθαι V 19 θάρσος V sed in marg θράσος
 20 ἔδεισεν MoLa 22 τῶν inserui e BLAI auctore Re |
 κίωνων Naber Mnem. XVI 117 | ὠκεανοῦ inserui e libris | τοῦ La

Εὐφράτου ῥευμάτων ἐκέκτητο τά τε ἄλλα φέρουσαν
 πάντα πολλὰ καὶ σωμάτων μεγέθη καὶ ψυχῶν ἀνδρείαν,
 ἀφ' ὧν ἂν γένοιτο στρατόπεδον ἀρραγές. 206. ἀλλ'
 ὅμως οὗτος ὁ μέγας ταῖς παρασκευαῖς, ὁ τὰς μυριάς
 5 πόλεις καὶ λαμπρὰς ἔχων, ὁ τοὺς πολλοὺς δεχόμενος
 φόρους, ὁ τὸν πολὺν χρυσὸν ἐκ τῶν μετάλλων ἔξαγα-
 γών, ὁ καλύψας ἱππέων σιδήρῳ σώματα Περσῶν ἀκρι-
 βέστερον, ὁ καὶ τοὺς ἵππους ὅπλοις ἑνόμενος τραυ-
 μάτων οὗτος πόλεμον παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδεξάμενος
 10 θάρρους δεόμενον βασιλέως καὶ ψυχῆς ἐπισταμένης
 δυνάμει χρῆσθαι καλῶς, ὥσπερ συμπολεμήσειν τοῖς
 ἐναντίοις ὁμωμοκῶς, ὅπως μὲν λήψεται τὰ κείνων ἢ
 μὴ τι τῶν αὐτοῦ γένοιτο ὑπ' ἐκείνοις, οὐκ ἐσκέφατο,
 στρατεύμα δὲ ἄγων καθ' ἕκαστον ἔτος ἀρχομένον
 15 θέρους ἅμα ἤρι τειχομαχούντων διαβὰς Εὐφράτην καὶ
 περὶ αὐτῷ τοσαύτην στρατιὰν καθίσας καὶ διανοού-
 μενος, εἰ φανείεν οἱ πολέμιοι, φεύγειν, τῶν πολιορκου-
 μένων μόνον οὐκ ἀκούων τὰς οἰωγὰς στρατηγικώτερον
 ἡγρεῖτο τὸ μὴ μάχεσθαι μηδὲ τοῖς οἰκείοις ἀπολλυμένοις
 20 ἀμύνειν. 207. τίς οὖν ὁ τῆς καθέδρας καρπός; ὁ μὲν
 κατέσειε τείχη καὶ κατέσκαπτε πόλεις καὶ χρήματα καὶ

2 ἀνδρείαν reposui e CBMoVPU ἀνδρείαν reliqui libri
 edd 4 ὁ (1) om Mo 6 φόρους I sed φ in ras m² | μετάλλων
 P sed μεταλλ in ras 4 litt m³ 10 βασιλικῶν coni Mor qui
 in textu habet βασιλ*, et Re 11 ὡς Fabr 12 ἐναντίοις I
 sed αὐτ in ras m² | ὁμωμοκῶς MoLa 13 αὐτοῦ P sed spir.
 asp. in ras m³ αὐτοῦ LaIMU αὐτοῦ Mo | ἐκείνοις I sed οἱς
 in ras m² | ἐσκέφατο B sed σκεψ in ras m² 14 καθέκαστον
 La 16 αὐτῷ La αὐτῷ BMoMPU Mor Fabr αὐτὸν VI sed
 in hoc ὄν in ras m² | στρατιὰν P sed τιὰν in ras m³, I sed ἂν
 in ras m² στρατείαν LaM στρατ in cum ras 1 litt U | καθ-
 ιστὰς Re, quod corr Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) 17 οἱ
 eras La 18 μονοτον Re | ante τὰς ras 4 litt I 19 ἐκεί-
 νοις Mor, οἰκείοις in marg | ἀπολλυμένοις om Re 21 τείχη
 et πόλεις locum mutaverunt in La

σώματα ἄγων ἀνέστρεφεν, ὁ δὲ τοὺς ὀψομένους τὴν
 ἐρημίαν ἐπεμπε καὶ τοῦ μὴ πλέον τι πεπονθέναι χάριν
 ἥδει τῇ Τύχῃ καὶ διὰ τῶν πόλεων ἐπανήει μεθ' ἡμέραν
 τὰς ἐπὶ νίκη νενομισμένας φωνὰς | παρὰ τῶν δὴ- R 592
 μων δεχόμενος. καὶ τοῦτο ἦν ἔργον ἔτους ἐκάστου· 5
 διέβαινεν ὁ Πέρσης, ὁ δὲ ἔμελλε. προσέβαλλε περι-
 βόλοις, ὁ δὲ ἐκινεῖτο. ἐγγὺς ἦν εἰλεῖν, ὁ δὲ ταῦτα
 ἐπυνθάνετο. ἦρει, τῷ δὲ ἦρκει μὴ μεμαχῆσθαι. ὁ μὲν
 αἰχμαλώτων ἠβρόνυετο πλήθεσιν, ὁ δὲ ἵππων ἀμίλλαις.
 τὸν μὲν ἐστεφάνουν αἱ πόλεις, ὁ δὲ τοὺς ἡνιόχους. 10
 ἄρ' οὐκ εἰκότως μοι προσείρηται Περσῶν οὗτος σύμ-
 μαχος; τὸ γὰρ παρὸν κωλύειν ἐπιτρέπειν ἐγγὺς ἂν εἴη
 τοῦ ταῖς χερσὶ συντελεῖν. 208. καὶ μὴ με οἰέσθω τις
 ἀγνοεῖν μήτε τὴν νυκτομαχίαν, ἐν ᾗ δράσαντές τι καὶ
 παθόντες διεκρίθησαν, μήτε τὴν ἐν ἡπείρῳ ναυμαχίαν, 15
 ἐν ᾗ μόλις τὴν πολλὰ παθοῦσαν πόλιν ἔσωσαν. αὐτὸ
 γὰρ δὴ τοῦτο καὶ τὸ σχέτλιόν ἐστιν, ὅτι ψυχὰς παρα-
 λαβὼν εἰδυίας πολεμίους φοβεῖν φοβεῖσθαι συνελθίσε
 καὶ πονηρὰ μελέτη γενναίας φύσεις ἐξέλυσεν. 209. ὅση
 δὲ ἡ τῆς μελέτης ἰσχὺς ἐν ἅπασιν πράγμασι, δηλοῦσι 20

14 Amm. XVIII 5, 7. Iul. or. I p. 23 B
 p. 27 Bsq. or. II p. 62 Bsq.

15 Iul. l. l.

2 πεπονθέναι La sed πονθε in ras n 3 τόχη La sed
 τυ in ras n et circumflex. supra η eras | μεθ' ἡμέραν BV
 4 νίκη La 5 ἔτους inser Laⁿ 6 δ' Re | ἔμελλεν CMoLa
 | προσέβαλε VMI sed in hoc alterum λ inser m², U Mor Re
 7 δ' Re 8 ἦρει om Mor Fabr | τῷ I sed τ in ras m² | μεμα-
 χῆσθαι I sed ~ et σθ in ras m² 9 αἰχμαλώτων I sed ν in ras
 m² et post ν ras 2 litt | ἠβρόνυετο P sed ' e ' corr m², I sed
 ἡ in ras m² ἠβρόνυετο LaU ἐνηβρόνυετο M 11 μοι inserui
 e libris om La edd 13 ταῖς αὐτοῦ χερσὶ coni Re 14 ἐν
 ᾗ — 15 ναυμαχίαν praemissis verbis λείπει κείμενον in marg
 La^x 16 πόλιν in marg I^s 18 συνελθίσεν La 19 πο-
 νηρὰ La πονηρῶ Mo | μελέτη La 20 ἅπασιν La

μὲν οἱ σοφοί, δηλοῖ δὲ καὶ ὁ μῦθος. αὕτη καὶ τὸν
 βελτίω καὶ τὸν χείρω πρὸς τοῦναντιον ἂν μεταστήσαι
 τῷ μὲν χείρων τῆς φύσεως, τῷ δὲ δοθεῖσα βελτίων.
 R 593 αὕτη καὶ γυναῖκας | ἐφ' ἵππους ἀνεβίβασε καὶ κρείτ-
 5 τους ἀνδρῶν ἐν ὅπλοις ἐποίησε, κἂν τὸν ἀρετῆς φύσει
 μετεिल्φότα ξῆν ἐν κώμοις καὶ μέθαις ἀναγκάσης, ἣ
 μὲν αὐτὸν ἀπολείπει, μαθὼν δὲ ταῦτα ἀντὶ τῶν ἐκεί-
 νης καλῶν ξῆ τούτοις ἡδόμενος, ἐχθρὰ δὲ αὐτῷ τὰ
 πρότερα, καὶ ἡ συνήθεια τὴν φύσιν ἐξέκρουσε.
 10 210. τοιοῦτόν τί φημι καὶ τοὺς ἐκείνου στρατιώτας
 ὑπ' ἐκείνου πεπονθέναι τὰ μὲν ὅπλα λαμβάνοντας,
 συμπίπτειν δὲ κωλυμένους καὶ διδασκομένους ὑπὸ
 σκηναῖς καθεύδειν συγγενῶν ἀλίσκομένων καὶ μὴ φο-
 βεῖσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ δεδοικέναι τὴν τελευτήν. ἃ
 15 τὸ μὲν πρῶτον ἐδυσχέraitον, ὥς εἰκὸς εὐψύχους, ἔπειθ'
 ἦττον, εἴτα προσέλεντο, εἴτα ἐπήνουν. 211. διὰ ταῦτα
 πόρρωθεν κονιορτὸς ἀρθεῖς, οἷος ἂν ἐξ ἵππων γένοιτο,
 οὐκ ἀνίστη πρὸς συμβολήν, ἀλλ' ἔτρεπεν εἰς φνῆγν.
 ἱλῆς μὲν γὰρ ἐπιφανείσης ἱππέων οὐδὲ ταύτης μεγάλης
 20 χανεῖν αὐτοῖς εὗχοντο τὴν γῆν πᾶν παθεῖν αἰρούμενοι
 μᾶλλον ἢ Πέρσῃν ἐγγύθεν προσιδεῖν, ἐξηρημένῃς δέ
 σφίσι τῆς ἀνδρείας συναφῆρητο καὶ ἡ παρησία, καὶ

1 Diog. L. I 7, 6 20 Aristid. or. 46 t. II p. 243, 10 D. II. ζ, 282. q 416

3 τὸν μὲν χείρων τῆς φύσεως, τὸν δὲ διαθεῖσα βέλτιον
 coni Re at cf. p. 126, 13 sq. 4 ἀνεβίβασεν La ἀνεβίβασκε
 Mor 6 κώμαις B Mor Fabr | ἀναγκάσης P sed η in ras m³
 καταναγκάσης M 8 πότοις Re, fortasse recte 9 ἐξέ-
 κρουσεν La 10 τί in ras I³ 11 οὖν inter μὲν et ὅπλα
 eras La 12 συμπίπτειν P sed πὶ add in marg m⁴
 14 δεδιέναι V 16 διαταῖτα BMI sed in hoc in διὰ ταῦτα
 corr m² 17 ἂν inser CI³, post ἵππων praebeant BPU edd,
 om MMo 19 ἱλῆς P sed ι in ras m³, BMo Mor Fabr
 20 αὐτοῖς BMo VLa IMPU Mor | ἡῦχοντο edd 22 ὀφάσι Mo,
 δὲ σφίσι in marg | ἀνδρείας La IM edd

οὕτως ἀνωμολόγητο τὸ δέος, ὥσθ' ὁπότε παρ' οἷς κα-
ταλύνειν, ὑπὸ τούτων ἡξίουν θεραπεύεσθαι, τοῦνομα
τὸ Περσῶν ἔπαυεν ἐνοχλοῦντας. καὶ πᾶς ἂν εἶπεν
ἐπισκώπτων, ὅτι Πέρσης ἐκεῖνος ἔρχεται, οἱ δ' ἄρ'
ἡρυθρίων τε καὶ ἀπεπήδων. ἐπὶ μὲν οὖν τοὺς ὁμο- 5
φύλους ἀγόμενοι καὶ πλήττειν ἥδεσαν καὶ πληγῆναι,
Περσικὸς δὲ αὐτοῖς οὕτω πολλὸς ἐνίδρυτο φόβος ἐν
πολλοῖς ἔτεσι συλλεγείς, ὥστ' ἔφη τις ἂν αὐτοὺς καὶ
τοὺς ἐν ταῖς γραφαῖς | πεφρικέναι. R 594

212. Τούτους δὴ τοὺς οὕτω διεφθαρμένους οὗτος 10
ὁ θανμάσιος ἐπὶ Πέρσας ἤγρεν, οἱ δὲ ἡκολούθουν κατὰ
μικρὸν ἀναμιμνησκόμενοι τῆς ἀνδρίας ἣν εἶχον, καὶ
πιστεύοντες διὰ πυρὸς ἐλθεῖν ἂν ἀπαθείς ταῖς ἐκείνου
βουλαῖς. 213. τίνας οὖν αὐταί; μεγάλην οὔσαν εἰδῶς
ἐν ἀπορρήτοις ῥοπήν, ὃ γὰρ οὐδὲν ἂν ὀνήσαι προο- 15
ρηθέν, μέγα ἂν ὠφελῆσαι κρυφθέν, οὐκ εἰσόδου χρό-
νον, οὐκ εἰσβολῆς ὁδόν, οὐ μηχανημάτων τρόπον, οὐδὲν
ᾧ ἐστρεφεν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐξήνεγκεν εἰδῶς, ὅτι πᾶν
ἐκλαληθὲν εὐθύς ἐστιν ἐν ᾧ κατὰ σκοπῶν. 214. ἀλλὰ
πλοίων ἐμπλῆσαι τὸν Εὐφράτην καὶ τροφῆς τὰ πλοῖα 20
πρὸς τὸν ὑπαρχον εἰρητο, πρὶν δὲ τὸν χειμῶνα ἐξή-

9 cf. t. IV 1021, 3 sq. R 18 Iul. ep. 27 p. 519, 7 sq.

1 ὁπότε I sed ε suprascr. m³ et post τ ras 1 litt 2 ἡξι-
οῖεν La 3 τὸ P sed ὁ ex ᾧ corr m³, I sed ὁ in ras m²
τῶν BU edd | ἔπαυσεν I sed σ eras, La 4 οἱ δ' BIMP |
ἂν V quod probat Gasda fortasse recte 7 δ' Re | ἐνίδρυτο Mo
8 τίς BMP 10 δὲ Re 11 ἤγρεν I sed ῥ in ras m³
δ' Re | καταμικρὸν MoVP 12 ἀνδρείας LaIM edd 13 ἂν
om M inser I² 14 συμβουλαῖς V 15 ὀνήσαι ἂν Fabr
ὀνήσαι in marg I³ ὀνήσαι CMoM 16 μεγάλα V | ὠφελῆσαι
I sed acutus in ras m³ ὠφελῆσαι CBMoM 17 οὐδὲ BP
20 πλοίων μὲν V 21 ἐξήκειν I sed η in ras m², B sed παρ-
ελθεῖν suprascr. m²

κειν, ὑπερβὰς τὰς ἀπάντων ἐλπίδας καὶ κατὰ τάχος
 διαβὰς τὸν ποταμὸν οὐκ ἐπὶ τὴν πληθύν μεγάλην τε
 καὶ πολυάνθρωπον πόλιν [Σαμόσατα καλουμένην] ἤλθεν,
 ὡς ἴδοι τε καὶ ὀφθείη καὶ τὰ εἰωθότα τοῖς βασιλεῦσι
 5 τιμηθείη, ἀλλ' ὀξύτητος δεῖσθαι τὸν καιρὸν εἰδὼς ἤκε
 μὲν εἰς πόλιν ἔχουσιν μέγα Διὸς ἱερὸν ἀρχαῖον, θαν-
 μάσας δὲ καὶ εὐξάμενος δοῦναί οἱ κακῶσαι τὰ Περσῶν
 ἀποσχίσας τῆς δυνάμεως μυριάδας ὀπλιτῶν δύο τού-
 10 τους μὲν ἐπὶ τὸν Τύρρητα πέμπει φυλάξοντάς τε τὴν
 γῆν, εἰ τι ταύτῃ προσέλοι δεινόν, καὶ παρεσομένους
 αὐτῷ κατὰ καιρὸν καλοῦντι. 215. χρῆν δὲ ἄρα καὶ
 τὸν Ἀρμένιον παραπλήσιόν τι ποιεῖν, διὰ γὰρ τῆς
 ἐκείνου γῆς τῆς ἀρίστης ἐλθόντα μετὰ πυρός, ὥσπερ
 εἰκός, τὸν ἐχθρὸν συμμῖξαι τῷ βασιλεῖ, καὶ γενο-
 15 μένους ἀθρόους ἢ ἐκβαλεῖν τῶν ὄρων τοὺς ἐναντίους
 φεύγοντας ἢ καταπατῆσαι μένοντας. τούτων δὲ παρ-
 ηγγελμένων αὐτὸς ἐχόμενος Εὐφράτου πλεῖν τε παρ-
 έχοντος καὶ παραπέμποντος τὴν ἐν τοῖς πλοίοις τροφὴν
 R 595 | ἐχώρει. 216. πληθὺς δὲ καμήλων θεώμενος, κά-
 20 μηλον ἐξηρητημένην καμήλου φορτίοις βαρυνομένης, τὰ
 δὲ ἦν οἶνός τε ἥδιστος ἄλλος ἐξ ἄλλης γῆς καὶ ὅσα

6 Amm. XXIII 3, 1. Zos. III 12 8sq. Amm. I. 1. 5 16 Amm. I. 1. 6

1 κατατάχος V 3 πόλιν B, τὰ σαμόσατα suprascr. m² |
 Σαμόσατα καλουμένην quod deest in libris cancellavi 7 τοὺς
 Πέρσας Re 8 δύο om Mo 9 τὸν om La et in ras 3 litt I
 11 αὐτῷ La om edd | δ' Re 12 ἀρμένιον B sed supra o
 acutus et post ν duae fere litt eras ἀρμένιον U 13 „αὐτ
 ἐλθόντος τοῦ ἐχθροῦ leg. videtur aut ἐλθόντων τῶν ἐχθρῶν“ Re,
 quorum secundum fortasse probandum 14 συμμῖξαι cf. ad
 p. 28, 19 15 ἢ ἐκβαλεῖν τῶν ὄρων in ras P² (in ras m³)
 18 πλοίοις P sed πλοῖ in ras m³ ὀπλοῖς ULAIM et in marg
 Mo 20 βαρυνομένους Mor βαρυνομένων Fabr

εἰς ἡδίων πόσιν οἴνου τοῖς ἀνθρώποις μεμηχάνηται, τί φέροντο, ἐρόμενος ἐπειδὴ ἐπύθετο, μένειν κελεύει τὰς πηγὰς τῶν ἡδονῶν. πρέπειν γὰρ στρατιώταις ἀγαθοῖς πίνειν οἶνον ὃν αὐτοῖς κτᾶται τὸ δόρυ, τῶν στρατιωτῶν δὲ εἰς καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ προσήκειν αὐτῷ τοῖς 5 πολλοῖς ἰσοδλαίτον εἶναι.

217. Οὕτω δὲ τὰ τρυφὴν ἔχοντα πάντα ἀποκόψας, ὧν μάλιστα καὶ μόνων ἐδεῖτο τὰ παρόντα, ταῦτα ἔχων ἐπορεύετο τῆς γῆς αὐτῷ τὰ ὑποξύγια βοσκοῦσης πόα χρηστῇ, τὸ γὰρ ἔαρ ὑπὲρ ἐκείνης ἤδη τῆς χώρας 10 εἰστήκει. 218. καὶ προϊόντες φρούριον εἶδον ἐν χερρονήσῳ τοῦ ποταμοῦ κείμενον, πρῶτον καὶ φανὲν καὶ ληφθὲν οὐχ ὅπλοις, ἀλλὰ φόβῳ. ὥς γὰρ εἶδον τοὺς ἀπαντικρὺ λόφους ὑπὸ τῆς στρατιᾶς κεκαλυμμένους οὐκ ἐνεγκόντες τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ὅπλων ἀνέφξαν 15 τε τὰς πύλας καὶ δόντες αὐτοὺς ἤλθον τὴν ἡμετέραν οἰκήσαντες. τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδείων πληθὺς πολλῶν ἡμερῶν ἦν ἐκάστῳ τροφή, ὥστε δι' ἐρήμου τῆς ἐχομένης ἰόντες ὅσων περ ἐν ἄστεσιν ἀπολαύειν εἶχον.

219. Φρούριον ἕτερον ἦν ἐν νήσῳ περιεξεσμένην 20

20 περιεξεσμένην] κυκλοτερεῖ V² cf. Theocr. id. XXII 50

6 Luc. bis acc. § 33 11 Amm. XXIV 1, 6. Zos. III 14 (Anatha).
cf. Ritter Erdkunde X 137sq. 20 Amm. XXIV 2, 1 (Thilutha)

2 ἐπεῖθετο M sed v supra ei m² | μένειν e νέμειν corr La^a
ein antecedenti ras 2—3 litt U 3 πρέπει Mor Re 4 κτᾶ-
ται I sed κτ in ras m² | τὸ om M 5 καὶ (alterum) inser I²
| αὐτῷ La αὐτῷ reliqui libri edd 8 μόνων P sed νων in
ras m³ μόνον UBM 11 χερρονήσῳ Mo 14 φίλους M
sed λόφους in marg m² | στρατιᾶς e στρατείας corr P²I²
στρατείας LaU στρατίας M | κεκαλυμμένους P sed οὖς in ras
m³ 16 ἰδόντες P (sed l eras) ULa | αὐτοὺς MoLaMu et
in αὐτοὺς corr I² 17 καὶ πολλῶν Fabr 19 ὅσων περ una
litt post ω eras I 20 περιεξεσμένη M

καὶ τείχος περὶ πᾶσαν ἐληλαμένον μηδὲν ἔξω κατα-
 R 596 λειοιπὸς αὐτοῦ μηδ' ὅσον δοῦναι χώραν | ποδὶ.
 μακαρίσας δὴ τοὺς οἰκοῦντας τῆς τοῦ τόπου φύσεως
 καὶ γνούς, ὥς, εἰ τοῖς ἀνηνύτοις ἐπιχειροίη, χαρίζοιτ'
 5 ἂν τοῖς πολεμίοις καὶ ὅτι τῆς ἰσῆς ἀνοίας παριέναι
 τε ἂ λαβεῖν ἐνὶ καὶ προσπαλαλεῖν τούτοις ἂ λαβεῖν
 οὐχ οἶόν τε, ταχέως ἐπ' αὐτοὺς ἤξειν εἰπὼν καὶ δέος
 σφίσιν οὐ μικρὸν ἐγκατοικίσας καὶ ταράξας τὴν γνώ-
 μην τοῖς ῥήμασι πάλιν δι' ἐρήμον πορευθεὶς ἄπτεται
 10 τῆς Ἀσσυρίων γῆς, ἣ ποιεῖ τοὺς οἰκήτορας εὐδαίμονας
 τοῦτο μὲν πλήθει καὶ κάλλει καρπῶν ἀπ' ὀλλγρον σπέρ-
 ματος, τοῦτο δὲ ἀμπέλων τε καὶ φοινίκων τόκῳ καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, ἂ δῶρα γῆς ἀγαθῆς. 220. ταῦτα
 βλέποντες καὶ τούτων μετέχοντες οἱ στρατιῶται πολλῶν
 15 ὄντων ἐν ἑκάστη κόμῃ, πολλὰ δὲ αἱ κῶμαι καὶ μεγά-
 λαι καὶ πόλεις οὐ σφόδρα μεγάλαις αἱ πολλὰ παρ-
 ισούμεναι διὰ πάσης τῆς Ἀσσυρίων ἐκτισμέναι, τούτοις
 οὖν ἐντυχὼν ὁ στρατὸς οὐκ ἐμέμψατο τῇ περὶ τὴν
 πορείαν ταλαιπωρίᾳ. τὸ γὰρ ἄθλον ἄξιον ἦν τῶν
 20 πεπονημένων διὰ τῆς ἐρήμου τὴν ἡμέρον ἔχειν.
 221. ἐνταῦθα φοινίκας ἐξέτεμνον, ἀμπέλους ἀνέσπων,

4 Dem. pro Megal. § 26 p. 208, 29

1 ἐληλασμένον B edd 2 αὐτοῦ P sed ' in ras m^s αὐτοῦ
 ULaIMBMo Mor Re αὐτῆς Fabr 3 „malim ἐνοικοῦντας“
 Re 4 ἀνηνύτοις La sed η et υ in ras γ 5 ἂν ex αὐ
 corr La' | ἀνοίας I sed oi in ras m^s 8 ταράξας I sed ante
 et post τα ras 2 litt καταταράξας B Mor καταροράξας M
 καταράξας coni Re ἐτάρασσε Fabr 10 Ἀσσυρίων La sed σ se-
 cundum inser m^s, edd (vide ad t. I p. 455, 12 et cf. Noeldeke Zeitschr.
 d. Deutsch. Morgenl. Gesellsch. 28, 279) | ἣ La sed ' in ras s ἥ Mo
 12 τόκῳ V sed κ e π corr r 13 ἀγαθῆς] ἀγαθῶν Mo
 16 οὐ om M 17 Ἀσσυρίων LaI sed in hoc prius σ inser
 m^s Ἀσσυρίας edd | ἐκτισμέναι reposui e libris ὤκισμέναι
 (praemisso γρ) in marg B² edd 21 ἐξέτεμον BM

ἐκίνουν ταμειία, κατέσκαπτον μετ' ὀργῆς, ἥσθιον, ἐπινον, οὐ μὴν μέχρι μέθης, οὐ γὰρ εἶα τοῦ διὰ μέθην ἀρτίως ἀποσφαγέντος ὁ φόβος, ἀλλὰ τὴν μὲν δύναμιν συνείχον, ὅπως δὲ καὶ νήψουσιν, ἐσκόπουν. οἱ δὲ δυστυχεῖς Ἀσύριοι πόρρωθεν ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἑώρων 5 τὰ σφῶν αὐτῶν κακά, φεύγοντες μέντοι καὶ τὸ πεδίου ἐκλιπόντες πολέμιόν σφισι σύμμαχον ἀντιστήσαντες | τὸν ποταμὸν οὕτως ἀπῆλθον. 222. πῶς οὖν τοῖς R 507 μὲν ἐπεκούρει, τοῖς δ' ἐμάχετο; πολλὸς ὢν ὁ ποταμὸς Εὐφράτης καὶ πολλῶν ποταμῶν ἀντίρροπος μικρὸς 10 μὲν οὐδέποτε, μέγιστος δὲ αὐτὸς αὐτοῦ γίνεταί τῶν ἡρινῶν ὕμνων λυόντων εἰς ὕδωρ τὴν ἐν Ἀρμενίᾳ χιόνα τοῦ χειμῶνος οἰκοδομηθεῖσαν, οἱ δὲ περὶ αὐτὸν γεωργοὶ διώρυγας ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατατέμνοντες, ὅποσα Αἰγύπτιοι τῷ Νείλῳ, χρῶνται καὶ οὗτοι τῷ 15 ποταμῷ, καὶ ἔστιν ἀμφοῖν ὁ γεωργὸς κύριος, εἰσδραμεῖν τε τὸ ὕδωρ καὶ μὴ. 223. τοῦ στρατοῦ τοίνυν ἐπιόντος ἀνέντες πάσας εἰσόδους τῷ θεύματι τάς τε διώρυγας ἔπλησαν καὶ δι' ἐκείνων τὴν ἄλλην γῆν. οὗτος μόχθων ἐκείνοις ὁ χαλεπώτατος παντὸς μὲν τοῦ 20 λιμνάζοντος λυποῦντος, τοῦ δὲ ἐν ταῖς διώρυξι τοῖς μὲν εἰς στέρνον ἀναβαλόντος, τοῖς δ' εἰς πρόσωπον,

22 τὸ στέρνον μᾶλλον ἐν τῷ καταλογάδην λόγῳ ἢ τὸ στήθος V^r

1 ταμειία LaU Mor Re 3 ἀρτίως om Mor Re 4 ὅπως δὲ καὶ] ὅπως καὶ Mor καὶ ὅπως Fabr | νήψουσιν Fabr 5 ἀσύριοι LaI sed in hoc prius σ inser m³, edd 7 ὃν post πολέμιον inserendum coni Re | ἀντιστήσαντες I sed τιστῇ in ras m² 9 δὲ V 11 δ' Re | ἐαυτοῦ BM et ex αὐτοῦ corr I² αὐτοῦ Mo Mor 12 ἀρμενία I ἀρμενία Mo 13 „malim ἀνοικοδομηθεῖσαν“ Re 14 ἀνατέμνοντες Fabr 15 ὅποσαι C sed 1 vel 2 litt post ι eras ὅποσα γὰρ La 21 δ' Re | διώρυξιν La

ἔστι δὲ οὗς καὶ ὑπεραίρουτος. ἀγῶν οὖν ἔσχατος
 αὐτόν τε σῶσαι καὶ ὄπλα καὶ τροφήν καὶ ὑποζύγια.
 224. καὶ τοῖς μὲν ἐπισταμένοις νεῖν βοηθὸς ἦν ἡ
 τέχνη, τοῖς δ' ἀπειροτέροις μείζων ὁ πόνος. ὥσθ' οἱ
 5 μὲν ἐγεφύρουν, οἱ δ' ἀντὶ τοῦ μέλλειν ἐτόλμων. καὶ
 τοῖς μὲν δι' ὄχθης ὑψηλῆς τε καὶ στενῆς ἐλαύνουσι
 τὸ μὴ βραχῆναι ὑπῆρχε, σφαλερὸν δὲ ἡ στενότης, οἱ
 δ' ἐκεῖνο φεύγοντες ἐν τοῖς ὕδασι ὠχοῦντο, καὶ δε-
 σπότη τε δοῦλος χεῖρα ὥρεγε καὶ δοῦλον ὁ δεσπότης
 10 ἀνέσπα. 225. καὶ διὰ τοσούτων γε περαιούμενοι τῶν
 δεινῶν οὐκ ᾤμωξαν, οὐκ ἐδάκρυσαν, οὐκ ἐμέμψαντο
 τὴν στρατείαν, οὐ ῥῆμα ἀπέρριψαν πικρόν, οὐ πρὸς
 αὐτοὺς ἐνενόησαν, ἀλλ' ὥσπερ διὰ τῶν Ἀλκίνοῦ κήπων
 ἰόντες οὕτως ἤδοντο τοῖς παροῦσιν ἐλπίδος τε, οἶμαι,
 R 598 | βελτίονος ὑπούσης καὶ ἅμα τοῦ βασιλέως ταῦτά
 16 τοῖς πολλοῖς ἐκόντος ταλαιπωροῦντος. 226. οὐ γὰρ
 ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἐπιτείνας κεφαλαῖς σανίδας, ὅπερ
 ἂν ἄλλος ἴσως ἐποίησεν, ἐβάδιζεν ἀπόνως ἐν πονουσί
 μόνος, ἀλλὰ πρῶτος τῷ σώματι πηλὸν καὶ ἱλὸν καὶ

13 Od. η 114 sq.

2 αὐτόν *Mo* 3 πολεμῖν *La* νοεῖν *Mor*, in marg γρ
 νήθειν 5 οἷδ' *VMPB* οἷδ' *Mo* 6 διὰ τῆς ὄχθης *La* |
 τε om *Mor* *Fabr* | ἐλαύνουσιν *La* 7 γε βραδύναι in marg *Mor*
 | ὑπῆρχεν *La* ἐπῆρχε *Mor*, in marg γρ ἐπῆρχε 8 ὠχοῦντο
 scripsi ex *VU* ἐχοῦντο reliqui libri (ε in ras paulo maiore *P*³)
Mor *Fabr* εἰλοῦντο *Re* 11 οὐκ (1) — ἐδάκρυσαν om *Fabr* |
 ὠμωξαν *P* sed ο in ω corr *m*³, *I* *Re* 12 ῥήματα et πικρά
Mor *Re* | μικρόν *La* 13 αὐτοῦς *P* sed ' in ras *m*³ αὐτοῦς
UMMo | ἀλκινόου *LaI* sed in his ο eras, *M* *Mor* *Fabr*
 16 ἐνόντος *Mor* 17 ὅπερ reposui e libris ὥσπερ edd
 18 ἴσως post ἄλλος inserui e libris (ante ἄλλος *La*) om edd |
 ἐβάδιζεν reposui e libris excepto *U* qui habet ἐβάδισεν, ut edd
 | ἄπονος *V* quod maluit *Re* 19 μόνος] μάλλον *La* | καὶ
 (alterum) om *Mo*

ὑδωρ τέμνων οὕτω παρεκάλει τοὺς ἄλλους ἔργους, οὐ λόγους διάβροχον στρατιώταις καὶ σκευοφόροις τὴν χλαμύδα δεικνύων.

227. Καὶ οἱ μὲν τὴν λίμνην εἰργασμένοι τὴν πολλὴν Ἀσύριοι τὸ σόφισμα ἤλπιζον ἢ ἀποστρέψειν τὴν 5 στρατιὰν ἢ ἀποπνίξειν, οἱ δέ, ὥσπερ ὑπόπτεροι πάντες ἢ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῖς διίστάντος τὸ ὕδωρ, οὕτω διαφργόντες οὐκ ὀλίγοι προσέβαλλον οὐκέτι φρουροῖς, ἀλλ' ἦν πόλις Ἀσυρίων μεγάλη τοῦ μὲν τότε βασιλεύοντος ἐπώνυμος, τείχος δὲ εἴσω τοῦ τείχους 10 ἔχουσα δεύτερον, ὥστ' εἶναι πόλιν ἐν πόλει βραχυτέραν ἐν μείζονι κατὰ τοὺς κάδους τοὺς ἐν ἀλλήλοις κειμένους. 228. γιγνομένης δὲ τῆς ἐφόδου συνῆγε τοὺς οἰκήτορας ὁ φόβος εἰς τὸ βραχυτέρον τείχος, ὥς ἂν ἰσχυρότερον. οἱ δὲ τὸ μὲν ἔχοντες, τῷ δὲ προσιόντες 15 βάλλονται μὲν ὑπὸ τῶν ἄνωθεν τοξοτῶν καὶ ἀπέθανόντινες, χῶματα δὲ αἶρουντες ὑπὲρ τὸ τείχος παρεστήσαντο τοὺς συνειλημένους ὁμολογία. ἡ δὲ ἦν μηδὲ ἐν σπονδαῖς ποτε ἐκείνους ἀποδοῦναι Πέρσαις. ἥδεσαν γὰρ τὰς παρ' ἐκείνοις δοράς. ὃ καὶ σημείον τοῦ μὴ 20 βλακεύοντα, παντὶ δὲ σθένει μαχομένους εἰλήφθαι.

9 Amm. XXIV 2, 9. Zos. III 17 (Pirisabora). cf. Ritter l. l. p. 145. Ranke, Weltgeschichte IV 1 p. 116 20 Her. V 25

5 ἀσσύριοι *LaI* sed in hoc prius σ inser m³, edd | ἀποστρέψειν *La Mor* 6 στρατιάν *PI* sed in στρατιάν corr in illo m³, in hoc m², *ULaB* et in marg *Mo* | ἀποπνίγειν *Mor Fabr* 8 διαφργόντες *U* | οὐκ ὀλίγοι] οὐκ ὀλίγον *CMoIPU* μετ' ὀλίγον (*Par et*) *Fabr* malim κατ' ὀλίγον | προσέβαλον *BVIM* 9 ἀσσυρίων *La* edd 10 βασιλεύσαντος *V* | τοῦ om *BM* inser *I*³ 12 κάδους *I* x δους cum rasura 1 vel 2 litt *U* | post κειμένους ras 3 litt *M* 18 συνειλημένους *Re* συνειλεγμένους libri *Mor Fabr* 19 σπονδαῖς *I* sed ν m² σπονδαῖς *Mo* 21 παντὶ δὲ] ἀλλὰ παντὶ *V*

229. Οὕτω πάντα ἦν τοῦ βασιλέως ἥτις καὶ οὐδὲν
 τὸν ἄνδρα ἔφερεν. ἀλλ' ἦν χαλεπὸς μὲν πολεμίοις,
 χαλεπὸς δὲ τῶν οἰκείων τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἢ κρατεῖν ἢ
 πίπτειν. τῶν τολύων προβεβλημένων τῆς προνομῆς
 5 τῶν ἱππέων κακῶς ἡγωνισμένων, ὥστε αὐτοῖς καὶ τὸν
 ἵππαρχον ἀποθανεῖν, τοὺς ἀξιούοντας τιμᾶσθαι πρὸ |
 R 599 τῶν πολλῶν τοῖς ἀποκτενοῦσι παρέδωκεν οὐκ ἀπὸ
 τῆς σκηνῆς ἐκπέμπων τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰς μέσους
 ἀναστρέφοντας εἰσελθόν, καταβιβάζων ὠπλισμένους
 10 πολλοὺς αὐτὸς ἔχων δορυφόρους οὐδὲ τρεῖς. οὕτως
 ἦν πεπαιδευκῶς ἄρχεσθαι τοὺς στρατιώτας καὶ πᾶν τὸ
 δοκοῦν τῷ κρατοῦντι δέχεσθαι. 230. τοῖς οὖν ἱππεῦσιν
 ἀπαντήσας σὺν βοῇ τὸν ἀπολωλότα ζητοῦσι καὶ δίκην
 τὴν ἀξίαν ἐπιθεῖς τοῖς οὐκ ἐπαμύνασι καὶ δέιξας τοῖς
 15 ἄλλοις ἄπασιν, οἷα μένει τοὺς ἀπορραθυμοῦντας, εἰσῆλ-
 θεν εἰς τὴν σκηνὴν θαυμαστότερος γεγονώς. 231. βου-
 λόμενος δὲ ὡς πλεῖστην τῆς πολεμίας κακουργεῖσθαι
 πυκνὰς ἐποιεῖτο τὰς ἀναπαύλας, ὅπως τὸ μὲν ἄλλο
 στρατόπεδον ἐν χαρᾷ μένοι, τοῖς δὲ κόφους τε
 20 καὶ εὐρωστοτέροις εἴη διερευνᾶσθαι τὴν γῆν ἄλλοις
 ἄλλοσε σκεδαννυμένοις. οἱ καταγέλους τε οἰκήσεις ἀν-
 εὔρον καὶ ἦκον ἄγοντες Ἀσυρίων τέκνα μετὰ μητέρων,
 ὥστε τὸν τῶν αἰχμαλώτων ἀριθμὸν πλείω τοῦ τῶν
 κτησαμένων εἶναι. σπάνις δὲ τροφῆς οὐδὲ οὕτως.

3 εἰδόσιν ἦ] ex εἰδόσι corr I² εἰδόσι CBMoM edd
 5 ἡγωνισμένων ex ἡγωνισμένον corr I² 6 ὑπαρχον La sed
 ὃ eras, Mo 9 εἰσελθὼν La sed εἰς in ras n 13 τοὺς ἀπο-
 λωλότας V 14 τὴν om Re 15 ἀπορραθυμοῦντας P sed q
 alterum inser m², UIMB 19 χαρᾷ μένοι I sed σ in τ corr
 m², LaU Re 21 ἄλλο Mo | καταγέλους P sed αἰ in
 ras 2 litt m², CMo edd καταγέους B sed αἰ supra é, IU
 cf. Plat. Rep. VII p. 514 A. Protag. p. 320 E 22 ἀσυνρίων
 LaI edd

232. Ἐντεῦθεν τοίνυν ἐχώρουν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἄθλον, τὰς διώρυχας, μᾶλλον δὲ ἐπ' αὐτὸ τοῦ ἄθλου τὸ χαλεπώτατον· πλείους γὰρ αἱ τομαὶ τῆς γῆς, κὰν τῷ βᾶθει πάλιν τὸ πλεόν. οὗ δὴ καὶ σαφέστατα σωτήρ ἐγένετο τῆς στρατιᾶς πάσης. 233. ἐπαινουμένης γὰρ ὑφ' ἐτέρων ἑτέρας ὁδοῦ μακροτέρας μὲν, τῶν δὲ ὑδάτων ἔξω, τοῦτ' αὐτὸ τῆς ὁδοῦ μάλιστα φήσας δεδοικέναι τὸ διψῆν τε ὁμοῦ καὶ παντὸς εἶδους ὑδάτων ἐστερηθῆναι καὶ προσθεῖς, ὥς ἐν τούτῳ μὲν | εἴη πόνος, ἐν R 600 ἐκείνῳ δὲ ὄλεθρος, καὶ πολὺ βέλτιον παρ' ὑδάτων ἐνοχλουμένους βαδίζειν ἢ ζητοῦντας ὕδωρ οὐκ ἔχειν, καὶ μνησθεῖς δὴ τινος παλαιοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ διὰ τοιαύτης ἀβουλίας αὐτόν τε καὶ οὓς ἤγεν ἀπολέσαντος καὶ δεῖξας εὐθὺς ἐκ βιβλίον τὴν πανωλεθρίαν, τοιαῦτα λέγων τοὺς μὲν οὐ τὰ συμφέροντα εἰπόντας αἰσχυρῶνθαι κατηνάρκασε, τοὺς δὲ ἔπεισεν ὀκνηῆσαι μηδέν. 234. καὶ αὐτίκα πλείους μὲν ἐπὶ γῆς οἱ φοίνικες, συχναὶ δὲ ἀπὸ τούτων αἱ γέφυραι, ῥαστώνη δὲ ὑπερβῆναι τοῖς πλείοσιν. εἶχε δὲ πολλὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸ φθάσαι τὸν διὰ τῆς γεφύρας ἐρχόμενον ἐμβάντα αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ τὸ μὲν ἰσχυρὸν τῶν πολεμίων οὕτως ἐξελέγκτο καὶ τὸ ὕδωρ ἐνενίκητο πάννυ δὴ νικήσκειν ἐλπίσθέν.

12 Plut. Crass. 20—31. Polybium falso citat Ranke l. 1.

20 Amm. XXIV 3, 11. Zos. III 19, 4

1 τὸν αὐτὸν ἄθλον] ἄθλον τὸν αὐτὸν V | αὐτῶν I 2 δ' Re | τῶν ἄθλων V 4 πατήρ Re 5 στρατιᾶς BLAPi sed in στρατιᾶς corr in illo m⁵, in hoc m² 6 μικροτέρας I edd μακροτέρας coni Re 7 δεδιέναι V 9 πόνος P sed σ in ras m³ | ἐν om BM inser I² 10 δ' Re 12 δὴ τινος παλαιοῦ] παλαιοῦ δὴ τινος La δὴ παλαιοῦ τινος Re 13 αὐτόν I sed supra v spir. eras αὐτόν BMo αὐτόν La | καὶ οὗς inser C^a | εἶχεν La 17 et 18 δ' Re 20 ἐρχόμενον Mo | ἐμβάντα La 21 ἐξελέγκτο PU ἐξελέλεκται La ἐξέλεγκτο Fabr

LIBANIUS ed. Foerster. II.

235. Ἐμελλε δὲ ἄρα καὶ ἕτερον ἰσχυρὸν οὐκ εἰς μακρὰν ἀσθενὲς ἐπιδειχθήσεσθαι. ἦν γάρ τι φρούριον καρτερόν καὶ τοῦτο ἐν νήσῳ ὄχθου τε καὶ τεύχους μέτρῳ πρὸς ἄρα μέσον ἀνεστηκός, τοσοῦτον ἦν ἑκα-
 5 τέρον τὸ ὕψος. τὸ μὲν οὖν κάτω πλὴν κομιδῇ τινος μικροῦ περιέξωστο δονάκων πυκνότητι κρυπτούσῃ τοὺς ὑδρευομένους, οἷ δια καταβάσεως ἀδήλου τοῖς ἕξω κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν ὑπὸ ταῖς τῶν δονάκων κόμαις ἐχρῶντο τῷ ποταμῷ, τὸ τεῖχος δὲ κρεῖττον ἦν μηχα-
 10 νημάτων, τοῦτο μὲν ἐπὶ νήσου πεποιημένον, ἦν εἶσω πᾶσαν εἶχεν αὐτοῦ, τοῦτο δὲ ἐφ' οὕτως ὑψηλῆς, καὶ προσῆν τὸ πλίνθον ὁπτὴν πρὸς ἑαυτὴν ἀσφάλτῳ δε-
 δέσθαι. 236. ἡ μὲν οὖν ἰσχύς τοῦ φρουρίου συνε-
 βούλευε μὴ πειραῖσθαι, τὸ δὲ ἐκδραμόντας τινὰς τοῖς
 15 πρῶτοις τῆς στρατιᾶς προσπεσεῖν καὶ μικρὸν ἀποσχεῖν τοῦ καὶ τὸν βασιλέα τρῶσαι θυμῷ πρὸς πολιορκίαν τοὺς πεπονθότας ἦγε. καὶ οἱ μὲν προσεκάθηντο, Πέρ-
 R 601 σαι δὲ ἄνωθεν ἐγέλων, ἐτώθαζον, ὕβριζον, | ἐτό-
 ξενον, ἐτύγχανον· ἴσον αὐτοὺς ἡγοῦντο ποιεῖν, ὥσπερ
 20 ἂν εἰ καὶ τὸν οὐρανὸν ἐπεχείρουν ἐλεῖν. 237. ὁ δὲ πρῶτον μὲν καὶ αὐτὸς πέτραις καὶ βέλεσι τῶν ἐπὶ τοῦ

2 Amm. XXIV 4,1 sq. Zos. III 20 (Maiozamalcha) 6 Zos.
 III 21,3 12 Zos. III 17,5

1 ἐμελλεν La | δ' Re 2 ἐπιδειχθήσεσθαι La sed post ei
 ras 2 litt 3 ὄχθης M ὄχθη V ὄχθη B 4 πρὸς τὸν
 ἄρα V | αἰθέρα Gasda 11 αὐτοῦ M sed ' in ras m² αὐτοῦ
 PUI sed in hoc ᾧ supra οὐ m², MB Mor qui in marg habet
 γε αὐτῶν | δ' Re 12 τὸ in ras P² | ὁπτὴν P sed η ex o
 corr in ras m³ 14 δ' Re 15 πρῶτοις P sed ὅτοις in ras
 m³ | στρατιᾶς P sed ι et ~ in ras m² στρατείας BLaUI in quo
 post hanc vocem ras 20 fere litt 16 πρὸς inser I² 17 ἦγεν
 CLa 19 ἴσον BMoLa Mor Fabr 20 ἐλεῖν I sed ἐλ in
 ras m² 21 αὐτὸς πέτραις in ras C²

τείχους ἤψατο, καὶ τις φέρων τὸ βέλος ἐν τῷ σώματι
κατέπιπτεν, ἔπειτα γεφύρα τὴν νῆσον πρὸς τὴν ἡπει-
ρον συνῆψεν, οἱ δὲ ἐργαζόμενοι φυλακὴν εἶχον τὰ
σκύτινα τῶν πλοίων· τούτων γὰρ τὰ ἄνω κάτω ποιή-
σαντες καὶ δύντες ὑπ' αὐτοῖς καὶ τοῦδαφος τῶν πλοίων 5
ἀντ' ὀροφῆς πεποιημένοι οἱ μὲν εἶσω τῶν τοίχων τὸ
αὐτῶν ἔδρουν, Πέρσαις δὲ ἦν καὶ πῦρ καὶ πᾶν βέλος
ἐπὶ ταῦτα μάταιον, ἃ γε οὐκ ἦν ἀκίσιν [βαλεῖν], οὐ
συντρίψαι λίθοις, οὐ καῦσαι φλογί. 238. οὐ μὴν
παρὰ τοῦτο ἐθορυβοῦντο, ἀλλ' εἰδότες μὲν ὀρύττοντας 10
τοὺς πολεμίους, εἰδότες δὲ πᾶν τεχνωμένους, νύκτα
καὶ ἡμέραν ἐκώμαζον, ὥς ἂν ἀπέραντα ποιοῦντων.
οἱ δὲ ἐνέκειντό τε καὶ οὐκ ἔκαμνον καὶ πρὸς τὰ ἄνω
χωροῦντες ὠδοποιοῦν. τοῦ δὲ ὀρυττομένου τὸ εὖρος
εὖρος ἦν ἀνθρώπων, καὶ ὁ πρῶτος ἀναρριχώμενος ἐν 15
μέσαις νυξὶν εἰς μέσα πύργου τινὸς διαδὺς ἔλαθε, τῷ

2 Amm. XXIV 4, 6 4 Amm. XXIV 3, 11. Her. I 194, 1

15 πρῶτος ἀναρριχώμενος] πρῶτος δρασσόμενος suprascr. et
ἀναρριχᾶσθαι· τὸ πρὸς ἄναντες ἐκβαίνειν ἅμα ταῖς χειρὶν ἀντι-
λαμβανόμενον καὶ στηριζόμενον in marg rubr. B cf. Thom. M.
p. 18, 11 s. v. ἀναρριχᾶται

2 γεφύρα P sed εφ in ras m² γέφυρα Re 3 δ' Re
5 ἐπ' B 6 τείχων I τειχῶν Re 7 αὐτῶν scripsi cum M²
qui βέλτιον τὸ αὐτῶν ἢ τὸ αὐτὸ in marg habet, et Re Anim
αὐτὸ libri edd 8 post ἦν excidit verbum quale διαπεῖραι
| βαλεῖν quod post ἀκίσιν inser C^p M² ita ut v antecedens
deleteretur, et post ἀκίσι praebeant Mo edd, cancellavi
9 συντρίψαι cum rasura 2 litt post i ultimum La συντρίψαι
P sed ~ in ras m³ cf. p. 307, 9 10 ἰδόντες BM 12 διω-
κόντων La sed ιω et ν prius in ras et o m² 13 οὐκ ἔκαμνον]
ἐνέκαμνον La 14 ὠδοιπόρουν IM sed in ὠδοποιοῦν corr
in illo m², in hoc m¹, B 15 εὖρος om Mor Fabr 16 γυ-
ναιξιν V | ἔλαθεν La

δὲ εἶπετο δεύτερος, καὶ τρίτος ἐκείνῳ, καὶ πᾶς ἐβού-
 λετο τῶν ἀναβαινόντων εἶναι. 239. γράβν δ' αὐτοῦ
 μόνην σὺν παιδίῳ κατακειμένην, ἐπειδὴ ἦσθετο, σιγᾶν
 ἀναγκάσαντες τὰς θύρας τῶν πύργων καταλαβόντες
 5 σὺνθημα τοῖς κάτω πρὸς βοήν δειξάντες ῥαγείσης
 πολλῆς ἐκείνης καὶ τῶν φυλάκων σὺν ἐκπλήξει τῶν
 εὐνῶν ἐκπηδόντων οὐδὲν ἔδει ἢ τοὺς ἐπιστάνας σφίσι
 φονεύειν ἅπαντας, οἱ γὰρ δὴ πλείους αὐτοὺς ἀπώλ-
 R 602 λυσαν ταῖς ἀπὸ τοῦ | τείχους ῥίψεσι, θήρα τε ἦν
 10 πολλή τῶν πειωμένων λαθεῖν καὶ οὐδεὶς ἔχειν αἰχμά-
 λωτον ἐβούλετο μᾶλλον ἢ διαφθεῖρειν, ὥστ' ἀφίσταν
 ἔνωθεν, αἱ δὲ αἰχμαὶ κάτωθεν ἀπήντων τοῖς ζῶσι,
 τοῖς ἡμιθνήσι, τοῖς τεθνεῶσιν. ἥρκει γὰρ ἡ φορὰ
 πρὸς θάνατον. 240. τοιαῦτα ἐχόρευσαν μὲν ἐν νυκτὶ
 15 τοῖς πολεμικοῖς δαίμοσιν, ἔδειξαν δὲ ἀνίσχοντι τῷ
 θεῷ. καὶ τοῦτο μόνον ἠπειθήσαν τῷ βασιλεῖ. ὁ μὲν
 γὰρ ἐκέλευε ζωγραφεῖν καὶ τὸν εἰλημμένον ἐλεεῖν, οἱ δὲ
 μεμνημένοι τῶν βελῶν καὶ τοὺς βεβλημένους εἰδότες
 καὶ τῆς ὀργῆς τὴν δεξιὰν κινούσης παρεμυθοῦντο τὴν

2 Zos. III 22, 4 4 Amm. XXIV 4, 22 sq. 12 Amm.
 1. l. 25 18 Zos. III 22, 7

1 δ' Re 3 συνπαιδίῳ La 4 καταβαλόντες supra κατα-
 λαβόντες C^o P^s καταβάλλοντες La 6 φυλῶν συνεκπλήξει Mor
 | τῶν [ἀνθρώπων] εὐνῶν Mor, γρ ἁνῶν in marg 8 „aut pro
 ἅπαντας leg. ἀπῶνας aut post φονεύειν deest aliquid; fort. haec
 sententia: ἀλλ' οὐδὲ τούτους μέντοι ἔδει φονεύειν ἅπαντας“ Re
 ἅπαντῶντας Sintenis cf. tamen Amm. XXIV 4, 23 procedentes
 obtruncarunt vigiles omnes et 25 | αὐτοὺς Mo | ἀπώλλυσαν I
 sed l secundum in ras m² 9 ῥίψεσιν La 11 ἠβούλετο B
 | ἠφίσταν BV ἀφίσταντο Fabr 12 ἔνω La | δ' Re 13 ἡμι-
 θνεῖσι PU 14 ἐχόρευσαν I sed χ in ras m² 15 ἔδειξαν]
 „num deest τὰς ἐαντῶν χορείας?“ Re | δ' Re 17 εἰλημμένον P
 sed ei in ras m² ἠλειμμένον U

ἐπὶ τοῖς πόνοις λύπην τῷ φόνῳ καὶ ἐδέοντο βασιλέως
 συγγνώμην ἔχειν, εἰ δρωσι πεπονθότες. 241. ἀπολω-
 λόσι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαπώλλυτο τὸ φροῦριον
 μάλιστα δὴ τῶν ἐκεῖ φρουρίων ἐκτριβέν. ὅσῳ γὰρ
 κατασκευῇ τῶν ἄλλων διέφερε, τοσούτῳ τὴν παντελῶς 5
 ἀφανίζουσιν ἐπεσπάσατο ψῆφον. διχόθεν γὰρ ἡ
 βλάβη Πέρσαις ἀντικαθιστᾷς τε καὶ μὴ τὸ φροῦριον.
 242. οὕτω δὴ | λαμπρὸν καὶ μείζον ἀνθρωπείας R 603
 φύσεως τὸ πεπραγμένον, ὥσθ' οἱ μὲν ἡρηνότες οὐδὲν
 ἔτι αὐτοὺς ἐνόμιζον οἴσκειν, τῶν δὲ ἐναντίων συγκατε- 10
 νήνεκτο τὸ φρόνημα τῷ τείχει καὶ ῥοντο δὴ σφίσι
 πάντα εἶναι σαθρά. καὶ βασιλεὺς αἰ μὲν ἐργαζόμενος
 μεγάλα, μικρὰ δὲ πάντα ἡγούμενος οὐκ ἔσχε τοῦτο
 μὴ νομίσαι πάμμεγα. ἐφθέρξατο γοῦν ὅπερ οὐ πρό-
 σθεν, ὡς εἴη τῷ Σύρῳ δεδωκὼς ἀφορμὴν εἰς λόγον, 15
 ἐμὲ δὴ λέγων. ἀλλ' ἡ μὲν ἀφορμὴ θανμαστική, πάντων
 ἔμοι φίλτατε, σὲ δὲ οὐκ ἔχοντι τίς ἡδονὴ τοῦ βίου;
 243. Ἄλλ' ἐκεῖσε ἐπανέρομαι, ὅτι τὸ φροῦριον
 παθὸν ἃ διεξῆλθον, τῇ φήμῃ τοῦ πεπραγμένου πολλὴν
 ἐπὶ πλείστον τῆς ὁδοῦ τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίαν 20
 ἐποίησεν. ὥστε καὶ τὰς κώμας ἐπήεσαν οἱ σκευοφόροι
 λαμβάνοντες ἃ μὴ λαβόντες οἱ κατοικοῦντες ᾤχοντο.
 μᾶλλον δὲ τὰ μὲν ἐλάμβανον, ἃ δὲ φέρειν οὐκ ἦν, τὰ μὲν
 ἐδίδοσαν τῷ ποταμῷ, τὰ δὲ τῷ πυρί, ὥσπερ ἀμέλει καὶ βα-

1 φόνους La | βασιλέως inser I³ om CBMoM edd 2 εἰ
 δρωσι ex ιδρωσι corr M² 3 δὲ Re 4 φρουρίων ἐκτριβέν]
 „videtur εἰκότως interponendum“ Re 5 τοσούτο U 6 ἐπε-
 σπάσατο in ἐπεσπάτο corr I² 7 τε om Mor Fabr 8 ἀν-
 θρωπείας P sed εἰ in ras m³ 10 ἔτ' αὐτοὺς libri edd
 ἔθ' αὐτοὺς Sintenis | αὐτοὺς εἶναι ἐνόμιζον Mo | δ' Fabr Re
 11 σφίσι P 15 λόγων Mo 16 ἐμὲ δὴ λέγων in marg Mo²
 17 γὰρ τοῦ λόγον in marg M³ 18 & in marg C² 20 ἐπι-
 πλείστον B 22 λαμβάνοντες V

σίλεια τοῦ Πέρσου κείμενα μὲν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, κάλλος
 δὲ ἅπαν ἔχοντα Περσικὸν ὅσον τε ἐν οἰκοδομήσεσι καὶ
 ὅσον ἐν κήποις τε καὶ φυτῶν ὥραις καὶ ὁσμαῖς ἀνθέων,
 συῶν δὲ ἀγέλην ἀγρίων ἔτρεφεν ἀπαντικρὺ χωρίον,
 5 ἐν οἷς αὐτὸν ἐγύμναζεν ὁ Πέρσης, τότε δὲ Ῥωμαίους
 εὐώχουν ἅπαντας. ταῦτα ἐνεπρήσθη τὰ βασίλεια τῶν
 ἐν Σούσοις οὐδέν, ὥς φασιν, ἀτιμότερα καὶ δεύτερα
 R 604 ἐπὶ τούτοις καὶ τρίτα ἐπὶ κάλλει μὲν | ἐκένων
 λειπόμενα, κάλλους δὲ οὐκ ἄμοιρα.

10 244. Τοιαῦτα δρῶντες ἐπὶ τὰς πάλαι ποθουμένας
 ἀφικνοῦνται πόλεις, αἱ τὴν Βαβυλωνίαν γῆν ἀντὶ Βα-
 βυλῶνος κοσμοῦσι. ῥεῖ δὲ αὐταῖν μέσος Τίγρης ὁ
 ποταμὸς καὶ παραμελῶς οὐ μικρὸν δέχεται τὸν Εὐ-
 φράτην. ἐνταῦθα οὐκ ἦν εὐρεῖν, ὃ ποιητέον· εἴτε γὰρ
 15 παρίοιεν οἱ στρατιῶται τοῖς πλοίοις, οὐκ ἦν προσ-
 ελθεῖν ταῖς πόλεσιν, εἴτ' ἐπ' ἐκένως ἵοιεν, ἀπώλλυντ'
 ἂν αὐτοῖς αἱ νῆες, εἴτ' ἀναπλέοιεν διὰ τοῦ Τίγρητος,
 μόχθος τε μέγας καὶ μέσαι ταῖν πόλεων ἐγίγνοντ' ἂν.
 245. τίς οὖν ἔλυσε τὴν ἀπορίαν; οὐ Κάλχας οὐδὲ

4 Amm. XXIV 5, 2. Zos. III 23 10 Amm. XXIII 6, 23.
 XXIV 5, 3 et 6. Strab. XVI p. 738 et 743 (Ctesipho et Coche);
 cf. Sozom. VI 1 qui hac oratione inde a p. 329, 21 usque ad
 354, 9 obiter usus est

2 οἰκοδομήμασι Re 4 τὲ I | ἀπ' ἀντικρὺ MoLa Mor Fabr
 ἀπάντικρον Re 5 αὐτὸν om Mo | δὴ BMoLaPU Mor Fabr,
 quod corr Re | ῥωμαίων B om V 6 ἅπαντες ut Amm. l. l.
 quas omnes . . . equites nostri confoderunt? | ταῦτα δ' U edd (δὲ
 Fabr) 7 οὐδέν om Re 8 ἐπὶ (2) delendum videtur ἔτι V
 et Sintenis ἐπὶ τοῖς δευτέροις coni Re 9 λειπόμενα I sed λει
 in ras m³ | δ' edd 11 γῆν | τὴν Sintenis 12 δ' Re | αὐταῖν
 P sed ν in ras m³ αὐτῶν C Mor Re 13 μακρὰν coni Re
 17 ἀναπλέουσι Fabr 18 τε | ἦν V | μέσαι M Re μέσαιν reliqui
 libri (sed in I ν in ras m³) Mor Fabr | τῶν I | πόλεων P sed φων in
 ras m³ πόλεων CMoIU MorRe πόλεων BVLaFabr et γρ in marg
 Mor | ἐγίγνοντ' V ἐγίγνοντ' IM sed in hoc i(2) eras 19 ἔλυσε Lα

Τειρεσίας οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν μάντεων. λαβὼν
 γὰρ αἰχμαλώτους τῶν αὐτοῦ που πλησίον οἰκούντων
 ἐξήτει διώρυχα ναυσίπορον καὶ ταύτην ἐκ βίβλων,
 ἔργον μὲν παλαιοῦ βασιλέως, ἄγουσαν δὲ τὸν Εὐφρά- 5
 τὴν ἐπὶ τὸν Τίγρητα ταῖν δυοῖν ἀνωτέρω πόλεων. 246.
 τῶν δὲ αἰχμαλώτων τοῦ μὲν τῆς νεότητος οὐδὲν
 ἐπισταμένης, τοῦ δ' ἐν γήρᾳ πάντα ὑπ' ἀνάγκης εἰπόν-
 τος, καὶ γὰρ ἑώρα τὸν βασιλέα περὶ τῶν τόπων οὕτως
 ἀκριβῶς τοῖς λόγοις χρώμενον ὥσπερ τινὰ τῶν ἐπι-
 χωρίων, οὕτως ἐν τοῖς γράμμασιν ἀπὸν ἑωράκει πάλαι 10
 τὴν χώραν, φράζει τοῖνυν ὁ πρεσβύτης, οὗ τέ ἐστι
 καὶ ὡς κέκλειται καὶ ὡς ἀναχωσθεῖσα τὸ πρὸς τῷ
 στόματι σπείροιτο. 247. νεύσαντος δὲ τοῦ κρατοῦντος
 ἅπαν τὸ κώλυμα ἐξήρητο | καὶ τοῖν ῥεῖθροιν τὸ R 605
 μὲν ξηρὸν ἑωράτο, τὸ δὲ ἦγεν ἐπὶ τὸν Τίγρητα πλοῖα 15
 παραπλέοντα τῷ στρατῷ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι μείζων
 ἐπελθὼν ὁ Τίγρης ἄτε προσλαβὼν τὸν Εὐφράτην φό-

3 Amm. XXIV 6, 1. Zos. III 24. Polyb. V 51, 6 (πρὸς τὴν
 βασιλικὴν διώρυχα). Plin. n. h. VI 120. Her. I 193, 2 (Naharmalcha).

3 διωρυγὴ καὶ διωρυγὴ ἐπὶ τοίχων καὶ χωμάτων B²
 12 κέκλειται ἀντὶ τοῦ κέκλεισται, ἐκεῖνο γὰρ δοκίμον V^c

1 οὐκ V 3 ναυσίπορον CBMoM | post βίβλων excidit
 participium, quale εἰδώς (Re) vel ἐπιστάμενος 4 post μὲν ras
 3 litt I, οὐν BM | βασιλέως οὐσαν coni Re | δὲ om La 5 πό-
 λεων P sed ι subscr. m³ πόλεων BMoIU edd πολέων La
 6 <ἐπὶ> τῆς coni Gasda τῆς I sed ἡ in ras m³ num ἐκ vel ὑπό?
 7 ἐπισταμένης I sed ἡς in ras m² ἐπισταμένον V probante
 Gasda, fortasse recte 8 οὕτως I sed ex οὗτος corr m², M
 sed acutus et ὡς in ras m² 10 ἑώρα καὶ V 11 πρεσβύ-
 τερος Re 12 κέκλειται e κέκληται corr VP³I² κέκλεισται e
 κέκληται corr C^c κέκληται Mo κέκλεισται BLaU et (supra
 κέκληται) M² Mor Re om Fabr | καὶ ὡς om Fabr | ἀναχω-
 σθεῖσα P sed σθεῖς in ras m³ | τὸ I sed ὁ in ras m³ τῷ M
 (in ras) τὰ V 15 πλοῖα πολλὰ παραπλέοντα La 16 μείζων La
 17 παραλαβὼν Re

βον ἐπήνεγκε μέγαν, ὥς οὐ φεισόμενος τῶν τειχῶν.
 248. ἐκαφαίνεται δὴ Περσῶν τὸ δοκιμώτατον καὶ κατ-
 εἶχον τὴν ὄχθην ἀσπίσι τε λαμπούσαις καὶ ἵπποις
 5 χρεμετίζουσι καὶ τόξοις ἡσκημένοις καὶ μεγέθεσιν ἐλε-
 φάντων, οἷς ἴσον ἔργον δι' ἀσταχύων ἐλθεῖν καὶ φά-
 λαγγος. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν ἀντιμέτωποι, ποταμὸς
 δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὁ μὲν ἐγγύς, ὁ [δὲ] βεβιασμένος,
 ὁ δὲ τις ἀπωτέρω, καὶ στρατιὰ Περσῶν ἑτέρα, τὰ δὲ
 κατόπιν ὡμῶς πεπορθημένα καὶ οὐ διδόντα τὴν αὐτὴν
 10 πάλιν ἐλθεῖν. 249. εἰδεῖτο δὴ τόλμης ὑπερφυοῦς ὁ
 καιρὸς τοῖς οὐ μέλλουσιν ἀπολεῖσθαι λιμῶ, καὶ πάντες
 τεταραγμένοι πρὸς ἓνα ἔβλεπον. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἃ
 τῶν εὐθυμουμένων ἐστίν, ἐποίησεν ἱππόδρομόν τε
 λεάνας καὶ ἱππέας ἐπ' ἀγῶνα καλέσας καὶ ἄθλα κέλησι
 15 θεῖς, θεαταὶ δὲ τῶν δρωμένων οὕτω πρὸς τοῖς οἰκείοις
 ἦσαν οἱ πολέμιοι, οἱ μὲν κάτω περικαθήμενοι τὰς
 ἀμίλλας, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων, τὸν μὲν μακαρίζοντες,
 ὥς ἂν ἐν ταῖς εὐφροσύναις τῶν νενικηκότων ὦντα,
 σφᾶς δὲ αὐτοῦς, ὥς ἂν οὐκ ἔχοντας ταῦτα κωλύειν,
 20 θορηνοῦντες. 250. ἐν ᾧ δὲ τοῖς δρόμοις τῶν ἵππων
 ὁ στρατὸς ἐψυχαιγεῖτο, κενὰ τῶν φορτίων ἐκ παρ-
 αγγέσεως ἦσαν αἱ νῆες, τῷ λόγῳ μὲν, ὅπως ὀφθεῖν

13 I 147, 12. t. II 59, 3 R. Ruf. Fest. brev. 28. Soz. l. l. Eunap.
 (?) apud Suid. s. v. ἔθηκεν

5 ἴσον La Mor Fabr | διὰ σταχῶν La 6 οὖν om La
 7 δὲ cancellavi auctore Re cui oblocutus est Sudhaus, De ratione
 inter Zos. et Amm. p. 69 8 στρατεία ULaB et in marg Mo,
 corr in στρατιὰ I² P⁵ 10 ἐλθεῖν in ἐπανελθεῖν corr I³ | δὲ δὴ
 I sed δὲ inser m³, U 11 ἀπόλλυσθαι V 12 πρῶτον μὲν
 inser I² 13 v (1) in εὐθυμουμένων in v corr I², ουμένων in
 ras P³ εὐθυμουμένων U 15 οὗτοι V οὐ τῶν La | πρὸς e πρὸ
 corr I³ 16 οἱ (2) om La 17 et 19 δ' Re 19 post ἔχον-
 τας ras 2 litt La 21 post κενὰ ras 9—10 litt I | παραγ-
 γέσεων La παραγγέλματος Re 22 ὀφθεῖν supra ὀφθῇ La⁷

τὸ σιτηρέσιον, εἴ πη παρανάλωται, τὸ δὲ ἔργον ἦν, οὐ
 προειδότες ἐξαίφνης ἐμβιβάσαι | τοὺς στρατιώτας R 606
 ἐβούλετο. δεδειπνηκότας τοίνυν ἀγέρας τοὺς ἐν τέλεσι
 καὶ δελξας, ὡς μία λέλειπται μόνη πρὸς σωτηρίαν
 ὁδὸς Τίγρητα διαβάντας γῆς ἀκεραίου πάλιν ἀπολαύειν 5
 ἔχειν, τοὺς μὲν ἄλλους εἶχε σιγῶντας, ὅφ' ὃ δὲ ἦν
 τῆς δυνάμεως τὸ πλεόν, ἀντέλεγε τῷ τε ὕψει τοῦ
 κρημνοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν πολεμίων φοβῶν. 251. ὁ
 δὲ τὴν μὲν τοῦ τόπου φύσιν καὶ διαμελλόντων τὴν
 αὐτὴν εἰπὼν ἔσεσθαι, τοὺς πολεμίους δὲ πλείονας, 10
 ἕτερον ἄνδρα ἐκέλευε καὶ προεῖπεν, ὡς κρατήσῃ μὲν
 οὗτος, οὐκ ἄνευ δὲ τραύματος. τοῦτο δὲ αὐτὸν τῇ
 χειρὶ δέξεσθαι καὶ οὗ τῆς χειρὸς προσέθηκε καὶ τούτῳ
 πάλιν τὸ μικροῦ δεήσῃν φαρμάκου. 252. καὶ αἱ μὲν
 νῆες εἶχον ἤδη τοὺς μαχουμένους, ὁ δ' εἰστήκει βλέ- 15
 πων εἰς οὐρανόν, ὡς δὲ ἔλαβεν ἐκείθεν τὸ σύνθημα,
 δίδωσιν αὐτὸ τοῖς ταξιάρχοις, οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις ὡς
 οἶόν τε μάλιστα δι' ἡσυχίας. οἱ δὲ ἐπλεόν τε καὶ ἐξέ-

3 Amm. XXIV 6, 4 sq. Zos. III 25. Soz. l. l.

1 εἰποῦ P εἰπῶ^{οι} B | δ' Re 2 προειδότες La 3 ἐβού-
 λετο del I | τέλεσιν La 7 πλείον La | τῷ τε e τότε corr M^s
 9 μὲν inser I² | διὰ μελλόντων I sed gravis erasus, et Mor
 qui γὰρ δι' ἀμελούντων in marg habet 11 ἐκέλευσε La
 ἐκάλει Sintenis ἡγείσθαι vel simile excidisse putat Re recte,
 nisi εἰπεῖν cogitatione supplendum est | προεῖπεν IB sed in
 his σ erasum, Mo 12 οὗτος B sed ος in ras m² | οὐκ —
 τραύματος inser I² M², in ras 6—7 litt B², in marg C⁴ V²
 om La | τοῦτο δὲ in ras 6—7 litt B² | τοῦτο P sed o alterum
 in ras m² | δὲ om Mo 13 δέξασθαι CVPV | οὐ La et in οὐ
 corr C^s | τῇ χειρὶ Fabr | προσέθηκεν CLA | τοῦτο Mor Fabr
 15 ἤδη in ras I² | μαχουμένους scripsi auctore Cobeto Mnem. V
 134 (Coll. 114) μαχουμένους libri edd | ὁ BMP Mor | δὲ Re
 17 δίδωσι μὲν V | ταξιάρχους I sed o in ras m² 18 τε ἦν Re

βαινον αἰσθησίν τε ἤδη τοῖς ἐγγύς παρέχοντες καὶ
 βαλλόμενοι, ἀλλ' ὅμως ὃν οὐκ ἂν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ
 μηδεὸς εἰργοντος μεθ' ἡμέραν εὖζωνοι κρημνὸν ἐθά-
 ρησαν, διὰ νυκτὸς ὀπλῖται τοὺς πολεμίους ὑπὲρ κεφα-
 5 λῆς ἔχοντες ἀναβέβηκεσαν· ὅπως μὲν, οὐδ' ἂν νῦν
 ἔχοιμεν ἐρωτηθέντες εἰπεῖν. οὕτως οὐκ ἀνθρώπων
 μᾶλλον ἢ τὸ ἔργον ἢ θεοῦ τινος ταῖς αὐτοῦ χερσὶ
 μετεωρίζοντος ἕκαστον. 253. τῇ δ' οὖν ἀναβάσει τὸν
 φόνον συνάψαντες τοὺς μὲν ἀνισταμένους κατήνεγκαν,
 10 τοῖς δὲ κακὸν ἐπιστάντες ὄναρ ἔτι καθευδοντας ἔκτει-
 νον. οἱ δὲ ἀφνυπισθέντες τοσοῦτον εἶχον τῶν κοιμω-
 μένων πλεόν, ὅσον ἥδεσαν ἂ πάσχουσιν, ἐπεὶ ἀμύνεσθαι
 γε τοὺς ἐπικειμένους οὐδὲ τούτοις ἦν. 254. οἷα δὲ
 R 607 ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ, πολλὰ μὲν ἐφέρετο | κατὰ τῶν
 15 σωμάτων ξίφῃ, πολλὰ δὲ κατὰ τῶν δένδρων, ἐδήλον
 δὲ ταῦτα ὁ κτύπος, οἰμωγὴ δὲ ἠκούετο τετραμένων,
 τιτρωσκομένων, μελλόντων, ἀπολλυμένων, ἰκετευνόντων.
 οἱ δὲ προήεσαν σφάττοντες, καὶ τῆς γῆς τοσοῦτον
 ἐκέκρυπτο τοῖς τῶν πεπτωκότων σώμασιν, ὅσον ἂν
 20 καλύψαιεν ἑξακισχίλιοι νεκροί. 255. εἰ δὲ μὴ σκύλον
 ἐπιθυμία περὶ τοὺς τεθνεώτας διέτριψαν, ἀλλ' ἐπὶ τὰς

3 Ruf. Fest. l. l.

4 Amm. XXIV 6, 6

10 Il. x 496. Soz. l. l.

1 παρέχοντας Mo 2 ὃν La | ἐν inser I² M² | τὲ I sed ἐ
 in ras m² 3 μεθ' ἡμέραν V 4 δι' αὐτοῦ νυκτὸς La | τοὺς
 om Re 6 ὄντως οὐδ' Mor Re ὄντως δ' οὐδ' Sintonis
 7 αὐτοῦ B Mo M La P Mor Fabr αὐτοῦ U 8 μετεωρίζοντος B
 sed ωριζ in ras m² | δ' μὲν Re 9 τοὺς — 10 ἐπιστάντες
 in marg V² 9 κατήνεγκαν B sed ἦνε in ras m² 10 ἔκτει-
 ναν I 11 δ' Re | γε κειμένων in marg Mor 12 ἀμύν-
 σθαι Mo La 13 δ' Re 14 τῶν om U 16 ταῦτα om La
 | δ' Re 18 προσήεσαν BV 19 ἐκρύπτετο La 20 καλύψαι
 CMoU Mor Re | ἑξακισχίλιους νεκρούς Mor Re 21 διέτριψαν I
 sed ι in ras m² | ἀλλ' ἐπὶ | καπὶ V

πύλας αἰξάντες ἢ ἀνέσπων ἢ κατέσχισαν, εἶχον ἂν
 Κτησιφῶντα τὴν πολυνύμητον. νῦν δὲ χρυσὸν μὲν
 καὶ ἄργυρον καὶ ἵππους τοὺς τῶν οἰχομένων ἐκτῶντο,
 ἅμα δὲ ἡμέρᾳ πρὸς ἱππέας ἠναγκάζοντο μάχεσθαι, οἷ
 τὰ μὲν πρῶτα ἐλύπουν, ἔπειτα δὲ ὑφ' ἐνὸς ἐξ αἰμασιᾶς 5
 ἀναδραμόντος στρατιώτου κυκηθέντες ἔφηνον. δια-
 βάλλει δὲ τὸ λοιπὸν στρατόπεδον, καὶ τούτων πανταχοῖ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς φερόντων μετὰ θαύματος οἱ κτεί-
 νοντες περιέπλυνον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ Περσῶν
 Τίγρης τῷ Περσῶν αἵματι χρωσθεῖς ἔρρει. 10

256. Δογμίζεσθω δὴ τις τὰς ἐκείνων εἰς τὴν ἡμε-
 τέραν εἰσβολὰς καὶ τὸ καθ' ἕκαστον ἔργον καὶ παρα-
 βάλλετω ταύτην τὴν μίαν ταῖς συχναῖς ἐκείναις καὶ
 τάχα εὐρήσει λαμπρὰ μὲν ἀκείνα, πολὺ δὲ μεῖζω
 ταῦτα καὶ τὰ μὲν οὐδενὸς ἀπαντῶντος πεπραγμένα, 15
 τὰ δὲ ὄντων τῶν μαχομένων τετολμημένα, ὥστ' εἰ τις

1 Ruf. Fest. l. l. 3 Zos. III 25, 6

1 αἰξάντες I sed inter α et ι ras 1—2 litt ἄξαντες Cobet
 Mnem. V 110 (Coll. 106) | ἢ (1) — κατέσχισαν praemisso κεί-
 μενον in marg I² | κατέσχησαν C sed η in ι corr f, iterum in
 η corr n 2 κτησιφῶ α cum ras 2 litt U | τὴν scripsi e BV
 cum Fabr τὸν reliqui libri Mor Re | μὲν inser I² om MB
 3 τοὺς inserui e CMoVPU om reliqui libri edd 4 οἱ P
 sed oi in ras m² om U in ras 2 litt, in qua tantum accentus
 gravis emicat 5 δὲ inserui e BIMPV om reliqui libri edd
 | ἐξαιμασιᾶς MoLa 6 κυκηθέντες V | ἔφηνον Re 7 πανταχῇ
 BVIMPV 8 θαύματος οἱ κτείνοντες] „quaedam hic desunt“
 Re | οἱ κτείνοντες] οἰκτείνοντες P sed in οἰκτείνοντες corr m³,
 I sed in οἱ κτείνοντες corr m², MU 9 αὐτοὺς P sed spir.
 len. in asperum corr m³, ULaMBMo Mor Re αὐτοὺς I
 11 δέ I Re | τις U sed s eras | ἐκείνων P sed ων corr ex ω,
 ut videtur, in ras m³, ἐκείνου U 12 καθέκαστον CMoILa
 edd „malim καθέκαστων“ Re | παραβάλλετω P sed secundum λ
 inser m³, U 13 ταύτην V sed ην in ras m³ 16 δ' Re

ἤρετο Πέρσας, εἰ ἐβούλοντ' ἂν μήτε ἃ δεδράκασι, δεδρα-
 κέναι μήτε ἃ πεπόνθασι, πεπονθέναι, πάντας ἂν εἰπεῖν
 R 608 ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀρξαμένους, ὥς ἐπὶ πολλῶ | τὰ
 τότε ἐνίκων. 257. γνῶνῃ δ' ἂν τις κάκειθεν· Κων-
 5 σταντίος γὰρ ἐν οὐδεμιᾷ τῶν εἰσβολῶν εἰς αἰτησιν
 σπονδῶν ἠναγκάσθη πεσεῖν, ὁ δὲ ὦν ἔφην πεπραγ-
 μένων ἔπεμψε τὸν δεησόμενον ἐνταυθοῖ στήναι τὸν
 πόλεμον καὶ τὸν νενικηκότα τοῦ πλείονος ἀποσχόμενον
 φίλην ἔχειν καὶ σύμμαχον τὴν αὐτῶν ἀρχήν. 258. καὶ
 10 ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις ἦκων τῶν εὖ γεγονότων εἰσελθὼν
 ὥς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πέμψαντος μεθ' ἡμῶν ἐπ' ἐκεί-
 νον ἰόντα γονάτων ἀπτόμενος ἐδεῖτο κοινῶσαι βασιλεῖ
 τὸν λόγον. ὁ δὲ κατὰ σπουδὴν τε καὶ μεθ' ἡδονῆς, ὥς
 δὴ χρηστὸν τι μηνύσων, ἤλθε μειδιῶν καὶ διηγείτο
 15 καὶ δῶρα προσεδόκα τῶν λόγων. ὁ δὲ αὐτόν τε σιγᾶν
 ἐκέλευε καὶ τὸν ἦκοντα ἀποπέμψαι σιγῶντα καὶ συγγέ-
 νειαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκείνου πλάσαι τῆς συνουσίας
 πρόφασιν. οὔτε γὰρ καταθέσθαι τὸν πόλεμον ἡξίου
 τό τε τῆς εἰρήνης ὄνομα δεινὸν ἐνόμιζεν ἀμβλύναι
 20 στρατιώτην. ὁ γὰρ, οἶμαι, πεισθεῖς, ὥς ἔξεστι μὴ
 μάχεσθαι, κακῶς <ἂν> ἀναγκαζόμενος μάχοιτο. 259. διὰ

11 Ὁρμίσδην Zosim. III 18, 1 Amm. XXIV 2, 20

1 ἤρετο inser *I*² | μήτ' *La* 2 πάντως *I* sed *ω* in ras m²
 6 „imo vero ἠνάγκασε“ Re 7 ἐνταυθοῖ *I* sed ἐν in ras m²
 ἐνταυθ' οἱ Mor Fabr | τὸν *P* sed ὃν in ras m³ τὸν μὲν *U*
 8 ἀπεχόμενον Re 9 αὐτῶν *C* Re αὐτοῦ Fabr 10 γε ἡκόν-
 των ἔ. τῶνδε ἔ in marg Mor | γεγονότων εἰς ὧν *V* probante
 Gasda 11 εἰς *V* 12 ἀψάμενος Re | γε ἡγοῖτο in marg
 Mor | τῶ βασιλεῖ *V* 13 τῶν λόγων *PU* λόγον voce des. Mor
 p. 322; quae sequuntur leguntur p. 301sq. 15 προσεδόκα *P*
 sed *ω* in o corr m³, *La* 17 ἐκείνον *P* sed ' et *ov* in ras m²
 ἐκείνον *V* 18 τὸν inser *I*² 19 ἀμβλύναι *IBMP* sed in
 hoc ~ e ' corr m³ ἀμβλύναι reliqui libri edd cf. p. 149, 17
 21 ἂν inserui cum Sinteni et Gasda | διατοῦτο *BVIMP*

τοῦτο εἶσω τῶν ὀδόντων προσέταξε μένειν τὸ γλυκὺ
 τῶν σπονδῶν ὄνομα. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἐνδεικνύ-
 μενος τοῖς ἑαυτοῦ, πόσον τι δεδύνηται | στρατηγῶν, R 609
 ἡγείρε σύλλογον ἐπ' ἀκροάσει τῶν ῥημάτων; ἀλλ' οὐ-
 τὸς γε ἐπὶ συνθήκας καλούμενος τῷ τείχει προσελθὼν ε
 ἐπὶ μάχην τοὺς τειχῆρεις ἐκάλει γυναικῶν μὲν εἶναι
 λέγων ὁ πράττουσιν, ἀνδρῶν δὲ ὁ φεύγουσι. 260. τῶν
 δὲ εἰπόντων δεῖν τὸν βασιλέα ζητεῖν ἀκείνῳ δεικνύειν
 αὐτὸν ἐπεθύμησε μὲν Ἀρβηλα καὶ ἰδεῖν καὶ διελθεῖν
 ἢ ἄνευ μάχης ἢ καὶ μαχεσάμενος, ὥστε μετὰ τῆς Ἀλεξ- 10
 ἀνδρον νίκης τῆς αὐτόθι καὶ τάντην ὑμνεῖσθαι,
 καὶ γνώμην δὲ εἶχεν ἐπιβῆναι πάσης ὅση Πέρσας
 ὀρύζει τὸ κράτος, μᾶλλον δὲ καὶ τῆς ὁμόρου, καί-
 τοι μηδετέρας αὐτῷ μόρας ἐλθούσης μήτε τῆς οἰκείας
 μήτε τῆς συμμάχου, τῆς μὲν ἀδικίᾳ τοῦ τὸ ἔθνος 15
 ἔχοντος, ἡ δέ, ὥς φασι, κατ' ἀρχὰς εὐθὺς τοξευθέν-
 των τινῶν ἐν τῷ Τίγρητι λουομένων, μείζον αὐτοῖς
 ἡγήσατο τὸ μάχεσθαι πρὸς αὐτούς. καὶ ἕμα ἡ τῶν
 ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους φιλονεικία ῥαθυμεῖν τοῖς

10 Socr. h. e. III 21 p. 192 C 15 Amm. XXIV 7, 8

2 καίτι P sed in καίτοι corr m², U 3 τί VP 5 κ in
 καλούμενος inser P³U² 7 δ' Re 8 ἀκείνο La 9 αὐτὸν
 MoVLAM Mor | ἄρβυλα V ἀρβηλὰ La 12 δὲ Re („malim
 μὲν“ Anim) τε libri Mor Fabr | ὅση P sed η in ras 2 litt m³

13 ὁμόρου I sed ο (2) ex η corr m³ | καίτι PU 14 μηδ'
 ἐτέρας LaI 16 ὁ δέ Mor sed γε ἡ δὲ in marg | καταρχὰς
 BVILaPU Mor 17 ο in λουομένων inser V, eras I | αὐτοῖς
 ex αὐτοῖς corr M² αὐτῆς CBLaI et ex αὐτῆς corr P³ αὐτῆς

ἡ
 U αὐτοῖς V αὐτῆς Mo Fabr αὐτοῖς Mor 18 ἡ τῶν
 scripsi auctore Re e PI in quo ex ἡ τε corr m² ἡ τε reliqui
 libri edd

ἀρχομένοις ἐπέτρεπεν. ὁπότε γὰρ ἄτερος κινοίη, μέ-
νειν ἄτερος παραινῶν χαριζόμενος ἔπειθεν. 261. οὐ
R 610 μὴν χέλω | γε ταῦτα ἐποίει τὸν βασιλέα. ἀλλ' οὐκ
ἐπῆναι μὲν ἀπόντας, πράττειν δὲ ὅσαπερ ἄν, εἰ παρ-
5 ἦσαν, ἡξίου καὶ πρὸς τὴν Ὑγκανίαν ἔτεινε τὸν λογισμὸν
καὶ τοὺς Ἰνδῶν ποταμούς. ἤδη δὲ τῆς στρατιᾶς ἐπὶ
ταῦτα ὠρμημένης καὶ τῶν μὲν πορευομένων, τῶν δὲ
συσκευαζομένων θεῶν τις τοῦ μὲν ἀφίστησι, νόστου
δὲ κατὰ τὸ ἔπος παρήγει μεμνησθαι. 262. τὰ πλοῖα
10 δὲ πρὸς τὴν προτέραν βουλὴν ἀφείτο πυρὶ, κάλλιον
γὰρ ἦν ἢ τοῖς πολεμίοις. ταῦτόν δ' ἂν εἰκότως ἐδράτο
καὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐ βουλευθέντος, τοῦ δὲ ἐπαν-
ιέναι νικῶντος. ὅξυς γὰρ καὶ πολλὸς ὁ Τίγρης ἐμπί-
πτων ταῖς πρῶραις πολλῶν ἡνάγκαζε δεῖσθαι χειρῶν
15 τὰ πλοῖα καὶ ἔδει τοὺς ἀνέλκοντας ὑπὲρ ἡμῶν τῆς
στρατιᾶς γενέσθαι. τοῦτο δὲ ἦν κρατεῖσθαι μὲν τοὺς
μαχομένους, ἔχεσθαι δὲ ἀμαχεῖ μετ' ἐκείνους τὰ ἄλλα.
263. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν εἰς τὸ μαλακῆζεσθαι
παράκλησιν ἀνηγῆκει τὸ πῦρ. ὁ γὰρ μηδὲν ποιεῖν
20 ἐθέλων ἀρρωστεῖν σκηπτόμενος ἔκειτο καθευδὼν ἐν

9 Il. x 509

10 Amm. XXIV 7, 4. Zos. III 26, 3

1 κινοίη La, ex κινοῖ corr I, supra κινοῖ C^s κινοῖ
BMoMPU κινεῖν V κινῇ edd | μένειν δ' V 2 ἔτερος B
3 γε χέλω in marg Mor 4 εἰ inser C^f M^s 6 στρατιᾶς
La 7 ὠρμημένης B 8 θεῶν e θεῶν corr La^s θεός Re
| ἀφίστησιν La 9 τε Mor Fabr quod corr Re | γε παρήγει
in marg Mor 11 ἦν om B Re 12 βουλευθέντος scripsi
cum Gasda e Par βουληθέντος libri sed εν corr ex η I² et
supra η pos M², edd | ἐπανιέναι in ἀνιέναι corr M² ἐπαν-
ιόντος καὶ La 14 πρῶραις I sed πρῶ in ras m² 15 ὑπερ-
ἡμῶν I 16 στρατιᾶς La | τῶν μαχομένων La 17 δ' Re
| καὶ τὰ Re 20 ἔκειτο I sed γε ἔκει in marg m³, P sed
ἐκειτο in ras m³, eras U

πλοῖω, πλοίων δὲ οὐκ ὄντων ἅπας ἦν ἐν ὀπλοῖς. ὥς
 τοίνυν οὐδὲ σφόδρα βουλομένοις ἦν ἔχειν ναῦς τοσαύ-
 τας, ἔδειξε τὸ μηδὲ τὰς ὑπολειφθείσας, αἱ δὲ ἦσαν
 πεντεκαίδεκα γεφυρῶν εἵνεκα πεφυλαγμέναι, μηδὲ
 ταύτας ἀρκέσαι σῶσαι. βιαίτερος γὰρ ὢν καὶ ναυτῶν 5
 τέχνης καὶ τῆς ἄλλης πολυχειρίας ὁ πόρος αὐτάς τε
 | καὶ τοὺς ἐμπλέοντας εἰς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας R 611
 ἐξέβαλεν, ὥστ' εἰ δεῖ κατηγορεῖν ἐκείνου τοῦ πυρὸς
 τοὺς ἐξημιωμένους, ὁ Πέρσης ἂν εἰκότως ὁ μεμφό-
 μενος εἴη. καὶ πολλάκις γε, ὥς φασιν, ἐμέμψατο. 10

264. Οὕτω μὲν τοῦ Τύργητος πίνοντες ἐχώρου
 κατ' ἀρίστεράν χεῖρα τὸν ποταμὸν ἔχοντες καὶ διὰ
 χώρας ἦσαν τῆς προτέρας ἀμείνωνος, ὥστε οἷς εἶχον
 αἰχμαλώτοις θαρρύντως προσετίθεσαν. ἐπεὶ δὲ τῆς
 μὲν πεφυτευμένης ἐπὶ τέλει, τῆς δὲ ψιλῆς τε καὶ 15
 οὐδὲν φαυλοτέρας ἦσαν ἐν μέσῳ, κηρύττει σιτία φέ-
 ρεσθαι τὸν στρατὸν ἡμερῶν εἴκοσι, τοσαύτη γὰρ ὁδὸς
 ἐπὶ τὴν ἀρίστην τε πόλιν καὶ ἅμα τῆς ἡμετέρας ὁμορον.
 τότε δὴ πρῶτον ὁρᾶται Περσικὴ παρατάξις, πληθὺς
 οὐκ ἄτακτον, καὶ χρυσὸς πολὺς ἐν τοῖς ὀπλοῖς. πεσόν- 20
 τος δὲ ἡμετέρου τινὸς προμάχου καὶ συμπεσόντων
 ἀπάντων οὐθ' ἱππεὺς οὐθ' ὀπλίτης ἤνεγκε τὰς παρ'

4 Amm. Zos. II. II. 12 Soz. I. I. p. 218 A 13 Amm.
 XXIV 7, 6 21 Amm. XXV 1, 1. Zos. III 26, 5

1 πλοίων P sed π in ras m³ | δ' Re | ἐνόπλοις La 4 ἔνεκα
 CVLaM Re 8 ἐξέβαλεν La | εἶπερ B 9 τοῖς ἐξημιω-
 μένοις Re 12 διαχώρας La 13 ὥστ' La | ἔχων La
 14 θαρρύντες La | ἐπὶ La ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ Mo 15 ἐπιτέλει
 Mo 16 οὐδὲν] πολὺ vel πολλῶ conl Re num οὐδεμιᾶς οὐ?
 | μέσῳ I sed σω in ras m³ | „malim καὶ κηρύττει“ Re 18 πό-
 λιν in marg Mo³ | ὁμορον, τότε conl Re 20 πολὺς χρυσὸς
 La 21 τινὸς om C Mor

ἡμῶν ἀσπίδας, ἀλλ' εὐθὺς ἐκκλίναντες ἔφευγον ἐν εὖ
 τοῦτο ἡσκηκότες τοῦ πολέμου τὸ μέρος. 265. καὶ τοῦ
 λοιποῦ παρατάξις μὲν οὐδεμία, κλοπαὶ δὲ καὶ ἀγεννεῖς
 ὀλίγων ἱππέων ἔφοδοι τοῖς ὑστάτοις ἐκ τάφρων ἐπι-
 5 πηδόντων οὐδὲ τότε κτεινόντων μᾶλλον ἢ θνησκόν-
 των. τοῦ γὰρ ἱππέως ὑπὶ ὧν ὁ ὀπλίτης τὸ δόρυ |
 R 612 ξίφει τὸν ἵππον ἀναρρηγνὺς ἀμφοτέρους εἶχεν ἐπὶ
 γῆς καὶ ἔτοιμόν γε εἰς πληγὴν τὸν ἐν τῷ χιτῶνι τῷ
 σιδηρῷ. 266. οἱ μὲν οὖν προσιόντες τοιαῦτα ἔπασχον,
 10 οἱ δὲ πόρρωθεν ἰσχύοντες, οἱ τοξόται, τὸ βέλος ἀφιέν-
 τες ἐπὶ γυμνὰ τοῦ στρατιώτου τὰ δεξιὰ πρὸς αὐτούς
 τε βλέπειν ἠνάγκαζον καὶ σχολῇ προΐεναι. προήεσαν
 μέντοι καὶ τὸ νέφος οὐκ ἐκώλυε τῶν βελῶν εἰς ἅπαν.
 ἐλαύνων γὰρ πανταχῇ τὸν ἵππον ὁ βασιλεὺς ἐπεκούρει
 15 τῷ πιεζομένῳ λόχους τε ἀπὸ τῶν ἐν ἀδείᾳ τοῖς δεο-
 μένοις ἄγων καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν στρατηγῶν ἐπ'
 οὐρὰν πέμπων.

267. Μέχρι μὲν οὖν τούτων ἐκεῖνός τε νικῶν ἐχώ-

8 Amm. XXV 1, 12

1 ἐκκλίναντες V | ἔφευγον La | ἐν εὖ scripsi e VU ἐν om
 La εὖ om CBMoMP edd εὖ ex ἐν corr I² 2 τουλοιποῦ
 BVI et in τοῦ λοιποῦ corr P³ 3 κλοπῇ B κλοπῇ M
 ἀγεννεῖς P sed v alterum inser m³ ἀγεννῆς B 4 ἔφοδοίς B
 | ἐπιπηδόντων I sed ἐπι inser m² ἐκπηδόντων V, ἐπιπη-
 δόντων μᾶλλον in marg r 5 κτεινόντων V 6 ὁ inserui om
 P edd 9 σιδηρῷ I sed acutus supra η eras, e σιδηρῷ corr
 P³ σιδηρῷ B σιδηρῷ U 10 ἀφιέντες C sed μ eras
 ἀφέντες B 11 αὐτούς C Re 13 εἰσάπαν BVMPU et ex
 εἰς ἅπαν corr I 14 πανταχοῖ CMoLa et (e πανταχῇ corr)
 P³ edd 15 λόχους in ras P³ λόχους U 16 ἐπὶ CU edd
 | ἐπ' οὐρὰν ex ἐπουρὰν corr P³ 18 οὖν om U inser P³

ρει καὶ ἐμοὶ λέγειν ἡδύ, τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὦ θεοὶ καὶ
δαίμονες καὶ μεταβολαὶ τύχης, ἐφ' οἷον ἄρομαι λόγον.
βούλεσθε σιγήσω τὰ λοιπὰ καὶ στήσω τὸν λόγον ἐν
τοῖς εὐφημοτέροις; πολλὰ ὑμῖν, ὦ παρόντες, ἀντὶ τῆς
οἰμωγῆς ἀγαθὰ γένοιτο. τί οὖν δὴ δοκεῖ; κλαίωμεν ⁵
ἢ λέγωμεν; εἰοίκατε τῷ μὲν ἔργῳ πλήττεσθαι, τὸν δὲ
λόγον ἀπαιτεῖν. ῥητέον δὴ καὶ δόξαν οὐκ ἀληθῆ περὶ
τῆς τελευτῆς παυστέον.

268. Ἀπειρηκόςτος γὰρ ἦδη τοῦ Πέρσου καὶ σαφῶς
καταπεπολεμημένον καὶ δεδιότος μὴ τὰ κράτιστα τῆς ¹⁰
αὐτοῦ γῆς κατασχόντες ἐπιχειμάσωσι, καὶ πρέσβεις ἐλο-
μένον καὶ δῶρα ἀριθμοῦντος, ἐν οἷς ἦν καὶ στέφανος,
καὶ μέλλοντος δὴ ταῦτα τῆς ἐπιούσης σὺν ἱκετηρίᾳ
πέμπειν καὶ ποιεῖν ἐκείνῳ τῶν συνθηκῶν ὀριστήν ¹⁴
διασπᾶται | μέν τι τῆς τάξεως τῶν μὲν τοὺς προσ- R 613
βάλλοντας ἀμυνομένων προιόντων, αἰγίδος δὲ ἐξαίφνης
λαμπρᾶς κόνιν τε ἐπεγειροῦσης καὶ νέφη συναρούσης
καὶ τοῖς βουλομένοις τι κακουργεῖν συναιρομένης ὁ
μὲν βασιλεὺς, ὥς συνδῆσων τὸ διαρραγέν, ἔσπευδεν

14 Dem. or. XV p. 199, 17 16 Fest. Soz. II. II. 19 t. II 31, 12 R

1 δ' Re | καὶ δαίμονες om Mor Fabr 3 σιγήσαι M sed
σιγήσω in marg m² 4 εὐφημονομένοις La 4 πολλὰ —
5 γένοιτο praemisso κείμενον in marg I² 5 δὴ om BMoMPU
inser I³ | κλαίωμεν CMoLaU et in κλαίωμεν corr P³ κλειο-
μεν edd quod correxit Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114)
6 λέγωμεν CMoLa edd quod correxit Cobet 8 παντέον V
9 περὶ τοῦ θανάτου Ἰουλιανοῦ in marg CMo 10 καταπε-
πολεμημένον P sed πε in ras m⁵ καταπολεμημένον U 11 ἐαν-
τοῦ C Re | μετασχόντες La 15 διὰ πάσης Mor, qui γρ δια-
πάσας habet in marg, et Fabr | μέντι I sed ι in ras 2 litt m²
μὲν τοι Mor, qui γρ μὲν τι habet in marg, et Fabr | προσβάλ-
λοντας P sed ρος in ras m⁵ (προς etiam in marg m⁵) προσβάλ-
λοντας UB βάλλοντας V 17 ἐπαγειροῦσης V 18 τί BVIMP

LIBANIUS ed. Foerster. II.

23

σὺν ἐνὶ θεράποντι, δόρυ δὲ ἱππέως ἐπ' αὐτὸν ἐνεχθὲν
 ἄοπλον, τῷ γάρ, οἶμαι, σφόδρα κρατεῖν οὐδὲ ἐφράξατο,
 διὰ τοῦ βραχίονος δραμὸν εἰς τὴν πλευρὰν εἰσέδν.
 269. καὶ πεσὼν ἐπὶ γῆς ὁ γενναῖος τὸ αἷμα ὀρῶν κα-
 5 ταρξέον κρύπτειν ἐθέλων τὸ συμβὰν ἐπὶ τὸν ἵππον
 αὐτῷ ἀναβάς, ἐπειδὴ τὸ αἷμα τὴν πληγὴν ἤλεγγεν,
 ἐβόα καθ' οὗς αἰεὶ γίγνοιτο, μὴ δεδιέναι τὸ τραῦμα,
 μηδὲ γὰρ θάνατον ἔχειν. ἔλεγε μὲν ταῦτα, τοῦ δεινοῦ
 δὲ ἡττᾶτο. καὶ κομίζεται πρὸς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν
 10 μαλακὴν εὐνήν, τὴν λεοντὴν καὶ τὸν φορντόν, ταυτὶ
 γὰρ ἡ κελύου στρωμνὴ. 270. τῶν ἱατρῶν δὲ μὴ εἶναι
 σωτηρίαν λεγόντων δεξαμένη τοῦ θανάτου τὸν λόγον
 ἡ στρατιὰ, πάντες μὲν ὠλοφύροντο, πάντες δὲ ἐκό-
 πτοντο, παρὰ πάντων δὲ ἡ γῆ δάκρυσιν ἐβρέχετο, τὰ
 15 ὄπλα δὲ τὰς χεῖρας ἐκφυγόντα ἔρριπτο, ῥοντο δὲ μηδ'
 ἄγγελον ἐκείθεν ἀναστρέψειν οἴκαδε. 271. ὁ δὲ δὴ
 Πέρσης δῶρα μὲν ἂ τούτῳ πέμπειν ἔδει, θεοῖς σω-
 τήρσιν ἀνέειπεν, αὐτὸς δὲ τὴν εἰωθυῖαν παρέθετο
 τράπεζαν πρότερον τοῦδαφος ἀντ' ἐκείνης ποιούμενος
 20 ἐκόσμησέ τε τὴν κόμην κατὰ τὸν νόμον κατερραθυμη-

1 Amm. XXV 3, 5 2 Amm. l. l. § 2 et 3 4 t. II 33, 1sq. R
 18 Her. I 119, 2

1 ἐπ' αὐτὸν ex ἐμαντὸν corr *M*² | ἀχθὲν *La* 2 τὸ *Mo*
 3 verba διὰ — εἰσέδν ut totum locum respexit, sua fecit So-
 crates h. eccl. III 21 p. 198 A ἐξ ἀφανοῦς δὲ ἀκόντιον φέρεται
 κατ' αὐτοῦ, καὶ διὰ βραχίονος διαδραμὸν εἰς τὴν πλευ-
 ρὰν εἰσέδν 7 γίνοιτο *V* 8 ἔλεγεν *La* 10 λεοντὴν
CMoLa et in λεοντὴν corr *P*³ | τὴν *ILa* edd | ταυτὶ ex αὐτῇ
 corr *I*² 11 ἐκείνου *Fabr* 13 στρατεία *La* | δ' *P* 14 post
 παρὰ πάντων lacunam indicavit *Mor* p. 304, 18 quam postea
 p. 323, 1sq. supplevit | δάκρυσιν ἐβρέχετο *I* sed βρε in ras *m*²
 δάκρυα ἐδέχετο *MUP* qui γὰρ δάκρυσιν ἐβρέχετο in marg
 habet *m*² 16 ὑποστρέψειν *La* 20 γνώμην *La* | κατὰ τὸν
 νόμον inser *I*²

μένην πάντα τὸν τῶν κινδύνων χρόνον, ἃ δὲ χάσματι γῆς ἀφανισθέντων πασσυδὶ τῶν ἐναντίων ἐπραττεν ἄν, τούτοις ἐνὸς ἐκείνου τελευτῶντος ἐχρήτο. ἀμφότεροι τοίνυν ἔθεντο ψῆφον εἰς τὴν ἐκείνου γνώμην 4 τὰ πράγματα ἀνακείσθαι | Ῥωμαίοις, οἱ μὲν οἷς R 614 ἐπένθουν, οἱ δὲ οἷς ὠρχοῦντο, καὶ οἱ μὲν οἷς ἡγοῦντο ἀπολωλέναι, οἱ δ' οἷς ἤδη κεκρατηκέναι.

272. Ἴδοι δ' ἄν τις αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν καὶ τῶν τελευταίων ῥημάτων. ἀπάντων γὰρ τῶν περιεστηκόντων εἰς θρήνον πεπτωκότων καὶ οὐδὲ τῶν φιλοσοφούντων δυναμένων καρτερεῖν ἐπέτιμα τοῖς τε ἄλλοις καὶ οὐχ ἡμιστά δὴ τούτοις, εἰ τῶν βεβιωμένων αὐτὸν εἰς Μακάρων νήσους ἀγόντων οἶδε ὡς ἀξίως Ταρτάρου βεβιωκότα δακρύοιεν. ἐφκει δὴ ἡ σκηνὴ μὲν τῷ δεξαμένῳ δεσμοτηρῶ τὸν Σωκράτην, οἱ παρόντες δὲ τοῖς 15 ἐκείνῳ παροῦσιν, ἡ πληγὴ δὲ τῷ φαρμάκῳ, τὰ ῥήματα δὲ τοῖς ῥήμασι, τῷ δὲ μὴ δακρῦσαι τὸν Σωκράτην μόνον τὸ μὴδὲ τοῦτον. 273. δεομένων δὲ τῶν φίλων ἀποφῆναι τῆς ἀρχῆς κληρονόμον οὐδένα αὐτῷ παρὰ πλῆσιον ἐγγὺς ὄρων ἀφῆκε τῇ στρατιᾷ τὴν ψῆφον. 20

2 Thuc. VIII 1, 1. Xen. Cyr. I 4, 18 4 Her. I 97, 1. III 31, 2
9 Amm. XXV 3, 15 sq. 17 Amm. XXV 3, 22 19 Amm.
I. I. § 15

1 χάσμασι M 6 γοῆοντο in marg Mor 7 οἱ Mo VL
οἱ M | οἱ δ' ex οἱδ' corr P² | δὲ Re | ἡδη] ἡγοῦντο Fabr
8 τελευταῖα ῥήματα Ιουλιανοῦ in marg CMo 12 οὐχῆμιστά
BV | δὴ scripsi e libris δὲ edd | γοῆοντο in marg Mor
13 εἰς μακάρων P sed εἰς μακάρ in ras m² | ἀγόντων
BMLa | οἱδὲ scripsi οἱ δὲ libri edd 14 δακρύουσιν Re |
δὲ edd 16 τῷ om Fabr 17 δὲ in ras in marg I² | ῥήμασιν La
| τὸ V | δακρῦσαι IM et e δακρῦσαι corr P³ cf. ad t. I p. 272, 5
18 ὁμοιον Re | τῷ V | τοῦτο V 19 αὐτῷ BMo VIMLaP
αὐτοῦ Fabr 20 ἐφῆκε Cobet Misc. 142

οἷς δὴ καὶ ἐπιστέλλει πάντα τρόπον σῶζειν αὐτούς,
καὶ γὰρ αὐτὸν ἐκείνους σῶζοντα πάντα ἀνατλήναι
πόνον.

274. Τίς οὖν ὁ κτείνας, ποθεῖ τις ἀκούσαι. τοῦ-
5 νομα μὲν οὐκ οἶδα, τοῦ δὲ μὴ πολέμιον εἶναι τὸν
κτείναντα σημεῖον ἐναργὲς τὸ μηδὲνα πολέμιον ἐπὶ τῇ
πληρῇ τετιμῆσθαι. καίτοι διὰ κηρύκων ὁ Πέρσης ἐπὶ
γέρας ἐκάλει τὸν ἀπεκτονότα καὶ μεγάλων ὑπῆρχε τῷ
φανέντι τυχεῖν. ἀλλ' ὅμως οὐδείς οὐδ' ἔρωτι τῶν
10 γερωῶν ἡλαζονεύσατο. 275. καὶ πολλή γε τοῖς πολεμί-
οις ἡ χάρις, ὅτι ὧν οὐκ ἔδρασαν οὐ προσέθεντο τὴν
δόξαν, ἀλλ' ἔδοσαν ἡμῖν παρ' ἡμῖν αὐτοῖς τὸν σφαγέα
ζητεῖν. οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ
ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους, πάλαι τε ἐπεβούλευον
15 καὶ τότε θυνηθέντες εἰργάσαντο τῆς τε ἄλλης ἀδικίας
αὐτοὺς ἀναγκαζούσης οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου
R 615 βασιλείας ἐξουσίαν καὶ μάλιστά | γε τοῦ τιμᾶσθαι
τοὺς θεούς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐξήτουν.

5 Amm. XXV 6, 6. cf. or. XXIII t. II 31,14 sq. R

1 γε ἐπιτέλλει in marg Mor | αὐτοὺς I sed ' in ras m²
αὐτοὺς MoLaMU et in αὐτοὺς corr P³ 3 χρόνον Mor Fabr
quod corr Re 4 Τίς — 18 ἐξήτουν citat Sozomenus hist.
eccl. VI 1 p. 218 e quo hausit Nicephorus Call. h. eccl. X 34,
Λιβάνιος δὲ ὁ Σύρος σοφιστής, τὰ μάλιστα συνήθης καὶ φίλος
αὐτῷ γεγονώς, τάδε περὶ τοῦ κτείναντος αὐτὸν γράφει· Τίς κτλ.
7 καίτοι καὶ διὰ Re | ὁ Πέρσης ἐκάλει πρὸς γέρας Sozom
9 οὐδείς om Sozom 10 ἡλαζονεύετο I sed ε (2) in ras 2 litt
11 ἡ inserui e VLa Sozom | προσέθεσαν La 13 οὐδὲ Re
| ἦσαν om U | οἱ La | οἱ ζῶντες inser I² 14 τοὺς inser in
marg I² | ἐπεβούλευσαν Re 15 ἀδικίας I sed ιι in ras m²
ἀδοξίας M 18 οὐ La | τοῦναντίον B Sozom | post ἐξήτουν
Sozom l. l. c. 2 perorat καὶ ὁ μὲν Λιβάνιος ὧδε πη γράφων
Χριστιανὸν ἐσεσθαι ὑποδηλοῖ Ἰουλιανοῦ τὸν σφαγέα· ἴσως δὲ
καὶ ἀληθές κτλ.

276. Ἄ δ' ὑπὲρ τοῦ Περικλέους ὁ Θουκυδίδης φη-
 σίν, ὅτι τῇ τελευτῇ λαμπρότερον ἔδειξεν, ὅσον ἦν αὐ-
 τὸς τοῖς πράγμασι, ταῦτ' ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν καὶ περὶ
 τοῦδε. τῶν γὰρ ἄλλων ἀπάντων τῶν αὐτῶν ὦνπερ
 καὶ πρότερον ὄντων, τῶν ἀνδρῶν, τῶν ὄπλων, τῶν 5
 ἵππων, τῶν ταξιαρχῶν, τῶν συνταγμάτων, τῶν αἰχμα-
 λώτων, τῶν χρημάτων, τῆς τροφῆς, ἐν μιᾷ τῇ περὶ τὸν
 βασιλεύοντα μεταβολῇ τὰ πάντα συνετρίβη. 277. πρῶ-
 τον μὲν γὰρ οὐκ ἦνεγκαν οὓς πρότερον ἤλαυνον,
 ἔπειτα <δὲ> δελεασθέντες εἰρήνης ὀνόματι, τὸ γὰρ 10
 αὐτὸ προσήνεγκαν οἱ πολέμιοι μηχάνημα, πάντες ἐβόων
 δέχεσθαι καὶ στέργειν, καὶ πρῶτος ὁ βασιλεύων εἴλετο.
 λαβὼν δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἡσυχίαν ὠρμηκότας ὁ Μῆ-
 δος διῆγε, διέτριβεν ἐρωτῶν, ἀποκρινόμενος, τοῦτο
 δεχόμενος, ἔτερον ἀναβαλλόμενος, ἐν πλήθει πρεσβειῶν 15
 ἀναλίσκων αὐτοῖς τὴν τροφήν. 278. ὥς δὲ σίτου τε
 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐσπάνιζον καὶ ἤτουν καὶ
 πάντα δεινὴ δὴ συγχωρεῖν ἀνάγκη περιεισθήκει, τότε

1 Thuc. II 65, 3 sq.

12 Amm. XXV 7, 10. Zos. III 31

14 Thuc. I 90, 4. Dem. prooem. p. 1460, 1. Amm. XXV 7, 5 sq.

1 ὁ om Re 2 ἡ τελευτῇ coni Mor | ὅσος Fabr Re
 3 τοῦτ' VU 6 ταξιαρχῶν I sed ' et ~ m² et ~ in ras ταξι-
 αρχων V | τῶν συνταγμάτων om V 7 τροφῆς U 8 πρῶ-
 τον I sed on in ras m² 10 δὲ inserui 11 αὐτὸ P sed ὁ
 in ras m² 12 βασιλεὺς La 14 διῆγε om B | τοῦτον La
 sed n erasum 15 πρεσβειῶν P sed ὦν in ras m² 16 τε
 om V 18 πάντα post ἤδη Re πάντα B om Mor Fabr
 | δεινὴ δὴ P sed η δὴ in ras m² et uterque gravis m³
 δεῖν ἤδη
 δεινὴ δὴ B δεινὸς δὴ U δεῖν ἤδη Mo VI Mor Fabr δὴν
 ἤδη La δεινὴ ἤδη Re

δὴ τὸν κουφότατον ἦται μισθόν, πόλεις καὶ χώρας
καὶ ἔθνη, τὰ τεῖχη τῆς Ῥωμαίων ἀσφαλείας. ὁ δὲ
ἐπένευέ τε καὶ παντὸς ἀφίστατο καὶ δεινὸν οὐδὲν
4 ἐδόκει. 279. ὥστ' ἔγωγε πολλάκις ἐθαύμασα τοῦ Μήδου,
R 616 ὡς παρὸν πλείω λαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. τίς γὰρ | ἂν
ἀντεῖπεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην προάγοντι τὴν ἐπιθυμίαν,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Ὀρόντην, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Κύδνον,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Σαγγάριον, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Βόσπο-
ρον αὐτόν; ἦν γὰρ ὁ διδάξων τὸν Ῥωμαῖον πλη-
10 σίον, ὡς ἀρκέσει καὶ τὸ λοιπὸν εἰς ἀρχὴν καὶ τρυφὴν
καὶ μέθην καὶ λαγνείαν. ὥστ' εἴ τις χαίρει τούτων
οὐ πεπραγμένων, Πέρσαις ἴστω τὴν χάριν, οἱ πολλοστὸν
μέρος ὧν ἔξῃν ἔχειν ἐπήγγειλαν. 280. ὡς οὗτοι γε
τὰ ὄπλα ῥίψαντες ἐκείνοις ἔχειν, ὥσπερ ἐκ ναυαγίας,
15 γυμνοί, προσαιτοῦντες οἱ πλείους, ἐπανήσαν, ὁ δὲ
ἀσπίδος ἡμισυ φέρων ἢ δόρατος τρίτον ἢ τῶν κνημί-
δων τὴν ἑτέραν ἐπ' ὤμων Καλλίμαχος ἦν οὗτος, ἀπο-

1 Amm. XXV 7, 9. Zos. III 31, 1

13 ἐπήγγειλαν] ἦτοι ἤτησαν, ἐπηγγείλαντο δὲ ἦτοι
ὀπείχοντο V^r

3 ἐπένευσέ BMoIM et in ἐπένευέ corr P^s 4 ὥστ'
scripsi ὡς libri edd 5 πῶς vel ὅπως Cobet Mnem. V 134
(Coll. 114) at cf. Thuc. I 90, 4 5 ἂν inser V et post ἀντεῖπεν
M^r 6 προάγοντι e προσάγοντι corr I et coni Cobet Mnem.
X 196 et Gasda προσάγοντι reliqui libri edd 7 ὀρόντην
BMoVIMPU 8 σαγγάριον I sed γ prius inser m^s σαγάριον
MB 9 γὰρ om Mo 10 post ὡς ras 2 vel 3 litt U
11 χαίρει τῶ τούτων οὐ πεπραγμένῳ coni Re 13 οὐκ ante
ἐπήγγειλαν inserendum olim Mus. Rhen. XXXII 96 duxi ἀπήγ-
γειλαν Fabr 16 τρύφος coni Re 17 ἐπ' ὤμων τὴν ἑτέραν
La | καλλίμαχος Fabr Re, at cf. IV 451, 25 et Plut. de glor.
Ath. c. 3. Quaestt. Conviv. I 10, 3. Diog. L. I 2, 8 (Mus. Rhen.
XXXII 91) | post οὗτος lacuna 5 litt La

λογία δὲ μία πᾶσι τοῖς ἀσχημονοῦσιν ἢ τελευτῇ τοῦ ταῦτα ἂν τρέψαντος εἰς τοὺς ἐναντίους.

281. Διὰ τί οὖν, ὦ | θεοὶ καὶ δαίμονες, μὴ R 617 ταῦτα ἐκυρώσατε; διὰ τί μὴ τὸ μὲν ὑμᾶς ἐπιστάμενον γένος εὐδαιμον, τὸν δὲ τούτοις εὐδαιμονίας αἴτιον 5 κατεστήσατε; τί μεμψάμενοι τῆς γνώμης, τί δὲ οὐκ ἐπαινοῦντες τῶν πεπραγμένων; οὐ βωμοὺς ἀνέστησεν; οὐ νεῶς ἐποίησεν; οὐκ ἐθεράπευσε μεγαλοπρεπῶς θεοὺς, ἥρωας, αἰθέρα, οὐρανόν, γῆν, θάλατταν, πηγὰς, ποτα- μούς; οὐκ ἐπολέμησε τοῖς ὑμῖν πεπολεμηκόσιν; οὐ 10 σωφρονέστερος μὲν Ἱππολύτου, δίκαιος δὲ κατὰ τὸν Ῥαδάμανθυν, συνετώτερος δὲ Θेमιστοκλέους, ἀνδρεώ- τερος δὲ Βρασίδου; οὐ τὴν οἰκονομένην ὥσπερ λειπο- ψυχοῦσαν ἔρρωσεν; οὐ μισοπόνηρος, οὐ πρᾶος δικαίους, οὐκ ἀκολάστοις ἐχθρός, οὐκ ἐπιεικέσι φίλος; 282. ὦ 15 στρατιᾷς μεγάλης, ὦ πολλῶν κατασκαφῶν, ὦ πολλῶν τροπαίων, ὦ τέλους τῆς διανοίας ἀναξίου. ἡμεῖς μὲν ᾠόμεθα τὴν Περσῶν ἄπασαν μέρος τῆς Ῥωμαίων ἔσε- σθαι καὶ νόμοις τοῖς ἡμετέροις οἰκήσεσθαι καὶ ἀρχὰς τὰς ἐνθὲνδε δέξεσθαι καὶ φόρους οἴσειν καὶ γλῶτταν 20 ἀμείψειν καὶ στολὴν μετακοσμήσειν καὶ κερεῖν κόμας καὶ σοφιστὰς ἐν Σούσοις Περσῶν παῖδας ἐκκροτήσειν

22 ἐκκροτήσειν] ἤτοι ἀναδείξειν V^r cf. Phryn. exc. ed. Bekker Anecd. 39, 3 ἐκκροτεῖν ῥήτορας· σημαίνει τὸ ἐκδιδάσκειν καὶ

1 πᾶσι inser I² πᾶσιν La | τοῦ om Mo 2 ταῦτ' Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | ἂν τρέψαντος scripsi cum Cobeto l. 1. et Gasda τρέψαντος V ἀνατρέψαντος reliqui libri (ψ in ras I²) Mor Fabr ἂν ἀνατρέψαντος Re 3 et 4 διὰ τὴν BVIMP 5 post αἴτιον vocabulum quale νικῶντα excidisse putat Gasda 10 ἐπολέμησεν La 19 οἰκισθήσεσθαι V 19 καὶ (2) — 20 δέξεσθαι om La 20 δέξεσθαι P sed ε in ras m³ δέξασθαι UM sed in hoc ε supra α suprascr. m³, Mo 21 ἀμείψειν I sed ψ in ras m² | κείρειν La

ῥήτορας, ἰερὰ δὲ τὰ παρ' ἡμῖν τοῖς ἐκείθεν κοσμηθέντα
 λαφύροις διδάξειν τοὺς ἐπιγιννομένους τὸ τῆς νίκης
 μέγεθος, τὸν δὲ ταῦτα εἰργασμένον ἀγωνοθετήσῃν
 τοῖς ἐγκωμιάζουσιν τὰ πεπραγμένα τοὺς μὲν θαυμά-
 5 ζοντα, τοὺς δὲ οὐκ ἐκβάλλοντα, καὶ τοῖς μὲν ἡδόμε-
 νον, τοῖς δὲ οὐκ ἀχθόμενον, λόγους δέ, εἴπερ ποτέ,
 ἔσεσθαι ἡδύους καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τά-
 φους πάντων ἐκόντων ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τρεχόντων καὶ
 τῶν πρότερον ἀνατρεπόντων αὐτῶν ἰδρυμένων καὶ
 10 τῶν τὸ αἷμα φευγόντων αὐτῶν θυόντων, τοὺς δὲ
 ἰδίους ἐκάστων οἴκους εἰς εὐπορίαν ἐπιδώσειν ἄλλαις
 τε ἀφορμαῖς μυρίαις καὶ σμικρότητι τῶν εἰσφορῶν,
 R 618 καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο λέγεται | τοῖς θεοῖς ἐν μέσοις
 εὔξασθαι τοῖς κινδύνοις, οὕτω λυθῆναι τὸν πόλεμον,
 15 ὥστ' αὐτῷ γενέσθαι τὴν εἰσφορὰν εἰς τὰρχαῖα πάλιν
 ἀπενεργεῖν.

283. Ταῦτα καὶ ἔτι πλείω προσδοκώμενα χορὸς
 φθονερῶν ἀφείλετο δαιμόνων καὶ τὸν ἀθλητὴν ἐγγυς

δημιουργεῖν (cf. Kaibel, De Phrynicho sophista p. 25). Plat.
 Axioch. p. 369 D καὶν πιθανωτέρους τούτων λόγους ἄρτι κρο-
 τήσης 7 τάφους, ἀσύνετε, ἀλλ' ἀνάστασιν βρύνοντας C Mo P

2 ἐπιγιννομένους V 4 γρ θαυμάζοντος et 5 ἐκβάλλοντος
 in marg Mor 5 δ' Re | ἐκβάλλοντα I sed κ in ras m³
 6 δ' (1) BIMP 8 ἐκόντων Mor Fabr, quod corr Re Anim
 9 προτέρων M et e προτέρων corr I | ἀνατρεπομένων V | αὐτῶν
 ex αὐτῶν corr V αὐτοῖς La | ἰδρυμένων C sed γρ ἰδρυμένων
 in marg m, P sed ἰδρ in ras m² ἰδρυμένων BMU 10 δὲ
 om M 11 ἑκαστος M sed ν supra σ pos m² et σων in
 marg m³ 12 ἀφορμαῖς I sed ante ἄ ras 1 litt et μ in ras m²
 ἀφορμαῖς
 εἰσφοραῖς B εἰσφοραῖς M sed ἀφορμαῖς in marg m³ | καὶ
 in ras P² | σμικρότητι P sed σ in ras m² μικρότητι BVLaU
 15 ὥστε CU Re 16 ἐπενεργεῖν Mor Fabr 17 προσδοκώ-
 μενον Mor Fabr, quod corr Re 18 ἀθλητῶν Mo

θντα τοῦ στεφάνου κεκρυμμένον ἡμῖν ἐν σοφῷ κεκό-
 μικεν. εἰκότως ἄρα διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης ὁ
 θρηῆνος ἦλθεν, εἰκότως οἱ μὲν ὥς ἡδιστα μετ' ἐκείνου
 ἐτελεύτησαν, οἱ δ' ἀλγοῦσι τῷ μὴ τεθνάναι νύκτα μὲν
 συνεχῇ τὰ πρὸ ἐκείνου, νύκτα δὲ τὰ μετ' ἐκείνου 5
 νομίζοντες, τὸν δὲ τῆς ἐκείνου βασιλείας χρόνον
 ἀκτῖνα ὥς ἀληθῶς καθαρὰν. 284. ὦ πόλεων, ἃς ἐπό-
 ησας ἄν, ὦ τῶν σαθρῶν, ἃς ἐπηνώρθωσας ἄν, ὦ λό-
 γων, οὓς ἤρας ἄν εἰς ἀξίωμα, ὦ τῆς ἄλλης ἀρετῆς,
 ὅσον ἴσχυσεν ἄν, ὦ δίκης, ἣ κατέβη μὲν ἐξ οὐρανοῦ 10
 πάλιν εἰς γῆν, ᾧχετο δὲ πάλιν ἐνθένδε εἰς οὐρανόν,
 ὦ μεταβολῆς ἀγχιστροφου, ὦ κοινῆς εὐδαιμονίας ἀρξα-
 μένης τε ὁμοῦ καὶ πεπαυμένης. παραπλήσιον γὰρ δὴ
 τι πεπόνθαμεν, οἷον εἴ τις ἀνδρὸς διψῶντος καὶ προσ- 15
 ἀγοντος τοῖς χεῖλεσι φιάλην ψυχροῦ τε καὶ διαφα-
 νοῦς ὕδατος γευσάμενον τὸ πρῶτον ἀρπάσας οἴχοιτο.
 285. ἡμᾶς δέ, εἴπερ ἐχοῖν εὐθέως στέρεσθαι, κρεῖττον
 ἦν μὴδὲ μετασχεῖν τὴν ἀρχὴν ἢ πρὸ τοῦ κόρου στερε-
 θῆναι. νῦν δ' οὐχ ἵνα ἀπολαύσασθαιμεν, | ἀλλ' ἵνα R 619
 οἶων οὐκέτ' ἀπολαύομεν εἰδότες στένομεν, γεύσας 20
 ἀφείλετο, ὥσπερ ἄν εἰ τοῖς ἀνθρώποις δέξας τὸν
 ἥλιον ὁ Ζεὺς ἐπεῖχε παρ' ἑαυτῷ μηκέτι ποιῶν ἡμέραν.

10 Amm. XXV 4, 19. Arat. Phaen. 101 sq. 12 cf. ad p. 70, 11

4 οἱ δ' BVP οἱ δὲ M | δὲ Re 5 ἐκείνην B 7 γρ
 φαιδράν in marg Mor 9 οὓς πρῶτην ἤρας V | ἄν om V
 inser I² | ἀρετῆς inser in marg Mo² 10 ἴσχυσας Fabr
 11 πάλιν — δὲ om Mor Fabr 13 τε om Re 15 φιάλην
 τοῖς χεῖλεσι I 16 τοπρῶτον BV 18 τηναρχὴν B et e τὴν
 ἀρχὴν corr I² 19 ἀλλ' — 20 ἀπολαύομεν om Fabr | ἵνα (2)
 om BIM 20 οὐκ ἔτ' MoP οὐκ VLa οὐκέτι Re | ἀπολαύειν
 La sed ante οὐκ | στένομεν Mor Fabr | „post γεύσας deesse
 videtur ὁ δαίμων“ Re 22 ἐπεῖχεν La | αὐτῷ Re

286. Καίτοι καὶ τοῦ ἡλίου ταῦτά μὲν ἔτι δρω̄ντος,
 τὴν αὐτὴν δὲ ἰόντος οὐχ ὁμοία τοῖς βελτίστοις ἢ χάρις.
 ἢ γὰρ ἐπὶ τᾷδε λύπῃ βαπτίζουσα μὲν τὴν ψυχὴν, συν-
 θολοῦσα δὲ τὴν γνώμην ἀχλὺν τινα καὶ τοῖς ὄμμασιν
 5 ἐπιφέρει, καὶ μικρόν τι διαφέρομεν τῶν ζώντων ἐν
 σκότῳ. οἷα γὰρ αὐτοῖς ἐπεισῆλθε τῇ τοῦ βασιλέως
 σφαγῇ. σεμνοὶ μὲν οἱ κατὰ τῶν θεῶν δημηγοροῦντες,
 ἱερεῖς δὲ ἐν εὐθύναις παρὰ νόμοις. οἷς δὲ ἐθεραπεύθη
 τὸ δαιμόνιον ἱεροῖς καὶ ἂν τὸ πῦρ ἔλαβε, τούτων ἢ
 10 τιμὴ τίθεται, μᾶλλον δὲ ὁ μὲν εὐπορῶν οἰκοθεῖν ἔθνηκεν,
 ὁ δ' οὐκ εὐπορῶν δεθεῖς τέθνηκε. 287. νεῶν δὲ οἱ
 μὲν κατεσκάφησαν, οἱ δ' ἡμιτέλεστοι γέλως ἐστᾷσι |
 R 620 τοῖς μισροῖς, φιλοσόφων δὲ ἀνδρῶν αἰκίζεται σώ-
 ματα, καὶ τὸ εἰληφέναι τι βασιλέως διδόντος ὄφλημα
 15 γέγονε καὶ πρόσσεστιν αἰτία κλοπῆς καὶ δεῖ γεγυμνω-
 μένον μέσου θερούς ἐν μεσημβρίᾳ ταῖς ἀκτίσι πιεζό-

13 Eun. vit. soph. (Maximi) p. 59 Boiss. cf. supra p. 223

11 ὄντως ἐξάριστος σὺ καὶ μαρώτατος τοιαῦτα παραλη-
 ρῶν V^r

1 ταῦτα I sed supra v ras ταῦτα in ταῦτα corr M^s |
 ἔτι inser I² | ἔτι δρω̄ντος] ἐπιδρω̄ντος M sed ἔτι in marg m^s
 2 δ' Re 4 τοῖς ὄμμασιν I sed οἷς ὁμ in ras m^s, M sed
 in marg εἶχε σώμασιν σώμασιν BP 5 νῦν ante ἐν Mor Fabr
 quod cancellavit Re 6 αὐτοῖς P 8 ἱερεῖς I sed εἰ in ras
 m^s ἱεροῖς Mo cf. Act. Erud. 1721 p. 269sq. | δ' bis Re 9 „ma-
 lim ἱερεῖς“ Re | ἔλαβεν La 11 τέθνηκεν La τέθεικε con-
 Re num ἔθνηκε? | νεῶ P sed post ω ras 1 litt et in ras m^s
 12 οἱ BV | δὲ Re | ἰσῆσι La 13 γὰρ Χριστιανοῖς C^s supra
 μισροῖς et in marg Mo, Mor Fabr quod scholium esse cogno-
 verunt Re et Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | δ' Re | τὰ σώματα
 Re 14 τί BVIMP | δόντος Sintenis 15 γέγονεν La
 16 μέσον BM et supra μέσου C^s | ἀκτίσι BLA

μενον πρὸς οἷς εἴληφεν ἃ μήτε φαίνεται λαβὼν μήτε
 δύναται δοῦναι, διδόναι καταναγκάζεσθαι, οὐχ ἵνα
 δῶ, πῶς γάρ, ἃ μὴ δυνατόν; ἀλλ' ἵνα τῷ μὴ δύνασθαι
 στρεβλούμενος καὶ φλεγόμενος κατατείνηται. 288. ῥη-
 τορικῆς δὲ διδάσκαλοι συζῶντες πρότερον τοῖς ἀρχαῖς⁵
 ἔχουσιν ἀπελάνονται τῶν θυρῶν, ὥσπερ ἀνδροφόνοι,
 πλήθη δὲ νέων τὰ περὶ αὐτοὺς πρότερον ταῦτα ὀρῶν-
 τες φυνόντες ὡς ἀσθενεῖς τοὺς λόγους ἄλλην ἰσχὺν
 ζητοῦσι. βουλευταὶ δὲ τὴν δικαιοτάτην θεραπείαν
 ὑπὲρ τῶν πατρίδων ἀποδράντες τὴν ἄδικον ἐλευθερίαν.¹⁰
 ἐδίωξαν, ὁ δὲ ἐπισχῆσων τὸν πλημμελοῦντα οὐκ ἔστι,
 289. πάντα δὲ μεστὰ πρατήρων, ἥπειροι, νῆσοι, κῶμαι
 πόλεις, ἀγοραί, λιμένες, στενωποὶ· πωλεῖται δὲ οἰκία
 καὶ ἀνδράποδα καὶ τροφεὺς καὶ τροφὸς καὶ παιδαγω-
 γὸς καὶ προγόνων τάφοι, πανταχοῦ δὲ πενία καὶ¹⁵
 πτωχεία καὶ δάκρυα καὶ τοῖς γεωργοῖς ἄμεινον εἶναι
 δοκεῖ προσαιτεῖν ἢ γεωργεῖν, ὁ δὲ τήμερον δοῦναι
 δυνάμενος αὖριον χρήζει τοῦ δώσοντος. 290. Σκύθαι

18 Amm. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4 cf. supra p. 218, 14 sq.
 et 222

1 μήτε (1) *I* sed τε in ras m³ et e μὴ corr *B*² μὴ *V*
 2 καταναγκάζεται edd „videtur καὶ praeponendum“ Re καὶ
 καταναγκάζεσθαι coni Gasda 3 τὸ *Mo* 4 φθεγγόμενος *Mo*
 sed φλεγόμενος in marg | κατατείνηται Fabr καταδάνη coni
 Mor cf. Aelian. ap. Suid. s. v. στρεβλούμενος 8 φεύγοντες Re
 9 ζητοῦσιν *La* 11 πλημμελοῦντα *P* | ἔστιν *La* 12 ἐστὶ
 in μεστὰ in ras *P*³*I*² μετὰ *UMo* | πρατήρων *P* sed ante τ
 ras 1 litt et η ex ο corr m³ πρατήρων *C* sed ο supra η
 suprascr. s, *MoM* sed in hoc πρακτόρων in marg m², *LaU*
 Mor Fabr πρατήρων *I* πρακτόρων *VB* Re | κῶμαι om *V*
 14 παιδαγωγοί *P* sed ι (2) e σ corr 17 δοκεῖ inser *I*²
 18 δώσοντος *P* sed ωσο in ras m³ | σκύθαι *P* sed αι in ras m³
 σκύθα *La* sed post α ras 2 litt quarum prior fuit ι

δὲ καὶ Σαυρομάται καὶ Κελτοὶ καὶ πᾶν ὅσον βάρβα-
 R 621 ρον ἡγάπα ζῆν ἐν σπονδαῖς, αὐθις | τὰ ξίφη θήξαν-
 τες ἐπιστρατεύουσι, διαπλέουσιν, ἀπειλοῦσι, δρωσι,
 διώκοντες αἰροῦσι, διωκόμενοι κρατοῦσιν, ὥσπερ οἰκέ-
 5 ται πονηροὶ δεσπότην τετελευτηκότος ὁρφανοῖς ἐπανι-
 στάμενοι.

291. Ἐπὶ τούτοις τίς οὐκ ἂν νοῦν ἔχων ἐκτείνας
 ἑαυτὸν ἐπὶ γῆς καὶ καταχεάμενος τέφραν καὶ τίλλων
 νέος μὲν ἱουλον, γέρον δὲ πολιὰς αὐτόν τε καὶ τὴν
 10 οἰκουμένην, εἰ δεῖ δὴ τοῦτ' ἔτι προσειπεῖν αὐτήν, πεν-
 θήσειεν; 292. ἡ μὲν γε Γῆ καλῶς τε ἤσθητο τοῦ πάθους
 καὶ προσηκούσῃ κουρᾷ τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν ἀποσεισα-
 μένη, καθάπερ ἵππος ἀναβάτην, πόλεις τόσας καὶ τό-
 σας, ἐν Παλαιστίνῃ πολλὰς, τὰς Λιβύων ἀπάσας.
 15 κεῖνται μὲν αἱ μέγισται Σικελίας, κεῖνται δὲ Ἑλλήνων
 πλὴν μιᾶς αἱ πᾶσαι, κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια, σέεται
 δὲ ἡ κάλλι μεγίστη καὶ θαρρεῖν περὶ τοῦ μέλλοντος
 οὐκ ἔχει. 293. ταῦτα αὐτῷ παρὰ τῆς Γῆς ἢ εἰ βούλει
 γε, τοῦ Ποσειδῶνος, παρὰ δὲ αὐτῶν Ὠρεῶν λιμοὶ καὶ

13 cf. t. I 147, 23 et supra p. 223. Amm. XXVI 10, 15 sq.
 Zosim. IV 18. Io. Chrys. ad pop. Ant. homil. II t. II p. 21 E ed.
 Montf. Chron. syr. ed. Land Anecd. syr. I 106. Ephraem. hymn.
 c. Iul. IV (Bickell, Ztschr. f. kath. Theol. II 354) 17 or. XXXIX
 t. II 206, 20 R

1 δὲ in ras P³ inser I³ om MU | καὶ inser I³ | σαυρο-
 μάται C sed ante μ alterum μ suprapos. f, I sed ante μ
 ras 1 litt 3 ἀπειλοῦσιν La 4 αἰροῦσι P sed ~ m²
 αἰροῦσι MoU 9 αὐτόν Mo et in αὐτόν corr P³ αὐτόν U
 10 δεῖ om U | δεῖ δὴ in ras P³ δὴ δεῖ VLa Re 11 μὲν γε
 C sed τοι suprascr. s, I sed ε ultimum in ras m² μέντοι BM
 12 κουρᾷ La 13 ἵππος ex ἵππον corr Mo² | ἀναβάτην
 inser V² 14 τῶν B 15 μὲν inser I² | Κιλικίας Cobet
 Mnem. V 134 (Coll. 114) 18 αὐτῇ Fabr | γε παρὰ τοῦ VLa
 19 αὐτῶν] αὐτῶν VLa | ὠρεῶν Cobet Mnem. III 253. V 134 (Coll. 114)

λοιμοὶ φθείροντες ὁμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκή-
ματα, ὥς οὐκ ὄν θέμις ἐκείνου μεθεστηκότος εὐθενεῖν
τὰ περὶ γῆν.

294. Τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τις τούτων ὄντων τοι-
ούτων, ὥσπερ ἐγώ, ζημίαν ἡγείται τὸ μήπω τεθνάναι. 5
καίτοι ἔγωγε τοὺς θεοὺς ἤξιουν οὐ ταύτῃ γεραίρειν
τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον, ἀλλὰ παίδων γενέσει καὶ γῆρα
βαθεῖ καὶ μήκει βασιλείας. 295. ἀλλὰ Λυδῶν μὲν
βασιλεῖς, ὧ Ζεῦ, σπέρμα | Γύγου τὴν χεῖρα οὐ κα- R 622
θαροῦ, ὁ μὲν εἰς ἔτη προῆλθεν ἑννέα καὶ τριάκοντα, 10
ὁ δὲ εἰς ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ αὐτὸς δὲ ἐκείνος ὁ
δυσσεβῆς δορυφόρος εἰς δυοῖν δέοντα τετραράκοντα,
τούτῳ δὲ τρίτον προσάψασθαι μόνον ἐπὶ τοῦ μελζονος
θρόνου δέδωκας, ὃν ἔδει πλείονος, εἰ δὲ μή, μήτοι γε
ἐλάττωτος ἢ Κῦρον τὸν μέγαν ἀξιῶσαι χρόνου τὰ πα- 15
τέρων καὶ αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχομένους τετηρηκότα.

296. Ἀλλὰ γὰρ ἐννοήσας τὴν ἐπιτίμησιν ἣ τῶν ἐν
τῇ σκηνῇ δακρυόντων καθήψατο, καὶ νῦν αὐτὸν ἡγοῦ-
μαι τὴν ἐν τῷ θρήνῳ μερίδα τοῦ λόγου μέμψασθαι,
καὶ μοι δοκεῖ καὶ δεῦρο εἰσελθών, εἴπερ ἐνῆν, τοι- 20

10 Ἄρδης (Her. I 16) 11 Ἀλνάτης (Her. I 25) 12 Γύγης
(Her. I 14, 3) 15 Her. I 214, 2

2 ὄν reposui e libris ἄν edd | θέμις e θέμιν corr V | εὐ-
θενεῖν C in textu sed η supra ε pos. s, et in marg m, P sed
θεν in ras m³, I sed θ corr e σθ m², Mo εὐθηνεῖν in εὐσθε-
νεῖν corr V εὐσθενεῖν BMLaU edd 4 τούτων ὄντων e τού-
των corr I 5 ζημίαν P sed αν in ras m³ 9 ὧ Ζεῦ βασιλεῖς
V 10 τετραράκοντα ex Herodoto scribendum erit, cf. Mus.
Rhen. XXXII 92, nisi memoriam destituisse Libanium statuere
mavis 11 ὁ δὲ — πεντήκοντα in marg Mo² 14 εἰ M sed
ἢ suprapos. m² | δὲ P sed ε m³ δ' I sed ' m² δὴ U | μή] inser
C²P³ ὄν in ras 1 litt I² om reliqui libri 16 εἰς M
17 ἣ I sed ~ in ras m³ ἣ LaU | τῶν ἐν in ras P³ 20 καὶ
reposui e libris ἄν edd

οὗτοις ἂν πρὸς ἡμᾶς χρήσασθαι λόγοις, ὅτι τὴν ἐμὴν
 ὑμεῖς ὀδυρόμενοι πληγὴν καὶ τὸν ἐν τῇ νεότητι
 θάνατον, εἰ μὲν τὸ συνεῖναι θεοῖς χεῖρον ἡγεί-
 σθε τοῦ τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ εὖ φρονεῖτε. εἰ
 5 δ' οὐκ οἴεσθε μοι ταύτης μεταδεδόσθαι τῆς
 χώρας, πᾶν τοῦμὸν ἀγνοεῖτε καὶ προᾶγμα πε-
 πόνθατε ἀτοπώτατον τοῦτον ἥκιστα εἰδότες,
 ὃν σφόδρα εἰδέναι πέπεισθε. 297. ἔτι τοίνυν
 μηδὲ τὸ ἐν πολέμῳ καὶ διὰ σιδήρου δεινὸν ὑμῖν
 10 δοκεῖτω. οὕτως ἀπῆλθε Λεωνίδας, οὕτως Ἐπα-
 μινώνδας, οὕτω Σαρπηδὼν, οὕτω Μέμνων, οἱ
 τῶν θεῶν. εἰ δ' ὁ χρόνος τῇ βραχύτητι λυπεῖ,
 φερέτω παραμυθίαν ὑμῖν Ἀλέξανδρος ὁ Διός.
 298. Ταυτὶ μὲν ἐκείνος ἂν, ἐγὼ δὲ τοῦτοις ἔχοιμ'
 15 ἂν τινα προσθεῖναι, ἐν μὲν πρῶτον καὶ μέγιστον, ὅτι
 R623 τὰ | μὲν τῶν Μοιρῶν ἀνίκητα, Μοῖρα δὲ ἴσως ἐπέχει
 τὴν Ῥωμαίων, ὅποια ποτὲ τὴν Αἴγυπτον. καὶ ἐπειδὴ

11 Arist. Nub. 622 c. scholl.

1 οἱ Cobet Mnem. V 135 (Coll. 115) 3 ἡγείσθε ex ἡγεί-
 σθαι corr *M*^s ἡγείσθαι Re in ed. alt., quod correxerunt Cobet
 l. l. et Sintenis 4 τοῦ τοῖς] τοῦτοις *La* | εὖ φρονεῖτε *Mo* Mor
 qui γρ εὖ φρονεῖτε in marg habet, Fabr | εἰ] οὐ *I* 5 οἴεσθε
 ex οἴεσθαι corr *M*^s | με *B* | μεταδεδόσθαι *U* | τῆς om *La*
 6 πάντ' οὐ μόνον edd (ἐμὲ post μόνον inserendum coni Re)
 quod correxerunt Cobet Mnem. II 406. V 135 (Coll. 115) et Sin-
 tenis 8 ἐπέπεισθε *V* 9 τὸ *I* sed ὁ in ras m² τῶ *La*
 10 οὕτως — 11 Σαρπηδὼν scripsi οὕτω Σαρπηδὼν, οὕτως Ἐπαμι-
 νώνδας libri (praemisso κείμενον in marg *I*²) edd cf. Mus.
 Rhen. XXXII 89 ἐπαμεινώνδας *LaM* 13 ὑμῖν *P* sed ὁ in
 ras m³ 14 ἐκείνος. ἂν (uncis inclusit Mor) ἐγὼ Mor Fabr
 quod corr Re 15 τινα] τι *V* om *La* | ἐν in ras *M* | μὲν in
 ras *M* inser *I*² om *B* | voce μέγιστον rursus incipit *A* (fol. 98)
 16 ἀνίκητα Gasda at cf. t. II 65, 17 R | δ' Re 17 τῶν *La* |
 ὅποια ex ὅποια corr *P*^s ὅποια *LaI* | τὴν om *V*

κακῶς μὲν ἔδει ταύτῃ γενέσθαι, ζῶν δὲ ἐκείνος ἐκό-
 λυνεν εὐδαιμονίαν εἰσάγων, ὑπεχώρησε τῇ φορᾷ τῶν
 χειρόνων, ὅπως μὴ εὖ πράττοιεν οὓς ἐχρῆν κακῶς.
 299. δεύτερον ἕτερον λογίζομεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς,
 ὥς εἰ καὶ νέος ἀπῆλθεν, ἀλλὰ πᾶν γῆρας βασιλέων 5
 νικήσας ταῖς πράξεσι. τίνος γὰρ οὕτω πολλὰ καὶ με-
 γάλα μνημονεύει τις τριπλάσιον βεβιωκότος χρόνον;
 δεῖ τοίνυν ἀντ' ἐκείνου τὴν ἐκείνου δόξαν ἔχοντας
 φέρειν καὶ μὴ διὰ τὴν τελευτὴν μᾶλλον ἀλγεῖν ἢ διὰ τὰ
 πρὸ ταύτης [μᾶλλον] εὐφραίνεσθαι. 300. οὗτός ἐστιν 10
 ὁ τῆς Ῥωμαίων γῆς ἔξω τε ὦν ὁμοῦ καὶ κρατῶν καὶ
 τὸ μὲν σῶμα ἔχων ἐν τῇ πολέμῳ, τὴν δ' οἰκίαν ὑπὸ
 τῇ βασιλείᾳ καὶ ταύτῃ δυνηθεὶς πρὸς γε τὸ πάντα
 ἡσυχάζειν ἀπὼν τε ὁμοίως καὶ παρών. οὔτε γὰρ βάρ-
 βαρος ὅπλων ἤψατο παρὰ τὰς συνθήκας οὔτ' ἐνδοθεν 15
 ἀνεφύη θόρυβος οὐδὲ εἰς, οἷα πολλὰ καὶ βασιλέων
 ἐφεστηκότων ἐτολμήθη πολλάκις. καίτοι τοῦτο εἴτε
 φίλτρον εἴτε φόβος ἐποίει, μᾶλλον δὲ εἰ φόβος μὲν

3 κακῶς] καλῶς μᾶλλον ἐχρῆν καὶ διὰ τοῦτο ὁ κακῶς ποιῶν
 καὶ κακῶς ἀπηλλάγη A

1 ταύτην BI | ζῶν — ἐκόλυνεν om Mor Fabr 2 φορᾷ I
 sed orā in ras m² 4 ἕτερον P³ in ras, I sed spir. et xron
 in ras m² 5 ἐτι BMU | λογίζομεθα P sed ὡμεθα in ras 1 litt m³
 (μεθα in marg), M sed ω ex o corr m³ λογίζομεθα BLau
 Mor 5 βασιλέων La 7 τίς B | τριπλάσιον in τριπλάσιονα
 corr I² τριπλάσιον B 8 ἀντεκείνου La | τὴν ἐκείνου in
 ras 4 litt I³ | δόξαν in marg I³ 9 τὴν ἐκείνου τελευτὴν V
 10 μᾶλλον cancellavi 11 ὁμοῦ καὶ] καὶ ὁμοῦ Sintenis
 12 οἰκίαν P sed εἰ in ras m³ οἰκίαν BMLau | ὅπῳ in ras I³
 ἐπὶ M 13 τὸ e τὰ corr V τὰ MMo (et Par) 16 ἀνεφύη
 in suspitionem vocat Gasda 18 ἐποίει — φόβος om Mor |
 ἐποίησεν Fabr | μᾶλλον — εἰ om Fabr

ἐπέιχε τοὺς βαρβάρους, φίλτρον δὲ τοὺς ὑπηκόους,
 πῶς οὐκ ἄξιον ἐκότερον θαυμάσαι, καὶ τὸ τοῖς ἐναν-
 τίοις δέος ἐμβαλεῖν καὶ τὸ τοῖς οἰκεῖοις εὐνοίαν
 ἐνθεῖναι ἢ εἰ βούλει γε, ἀμφοτέροις ἀμφοτέρα;
 5 301. οὐκοῦν καὶ τοῦτο τῆς λύπης ἡμῖν ἀφαιρεῖται καὶ
 πρὸς τούτῳ γ' ἐκεῖνο τὸ μηδένα τῶν ἀρχομένων ἔχειν
 ποτὲ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, ὥς ἄρα οὐχ ὑπὸ κρείττονος
 R 624 ἄρχοιτο. τίς | γὰρ ἐκείνου δικαιότερος βασιλεύειν,
 εἰ τὸν καὶ τῷ φρονεῖν καὶ τῷ δύνασθαι λέγειν καὶ
 10 ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέροντα τῶν ἄλλων τοῖς ἥττον
 ἀγαθοῖς ἐπιστατεῖν ἄξιον; 302. αὐτὸν μὲν οὐκ ἂν
 ἴδωμεν, τοὺς δὲ ἐκείνου λόγους ἔστιν ἰδεῖν τοὺς πολ-
 λούς καὶ πάντας σὺν τέχνῃ. καίτοι τῶν ἐν τῷ γρά-
 φειν καταγεγραμμένων οἱ πολλοὶ πλείους ἔφυγον λόγων
 15 ὁδοὺς ἢ ὅσας ἐλθεῖν ἐθάρρησαν, ὥστε μὴ εἶναι πλείω
 φιλοτιμίαν αὐτοῖς ἐκ τῶν πεποιημένων ἢ ψόγον ἐκ
 τῶν μὴ γεγραμμένων, ὁ δὲ πολεμῶν τε ὁμοῦ καὶ
 πλάττων λόγους πάσας μορφὰς καταλέλοιπεν ἀπάσαις
 μὲν ἅπαντας νικῶν, τὰ δ' αὐτοῦ τῇ τῶν ἐπιστολῶν.
 20 303. ταῦτα ἐγὼ λαμβάνων παραμυθίαν πορίζομαι, διὰ
 τούτων ὑμεῖς τῶν ἐκγόνων τὴν λύπην οἴσετε. παῖδας

1 βαρβάρους] πολεμίους Re 4 εἰ inser I³ 5 ὅμιν V
 sed v in ras 6 γε B | ἐκεῖνο I sed post o ras 1 litt |
 μηδ' ἓνα La 7 αὐτὸν I sed spir. supra v eras αὐτὸν B Mo La
 Mor Fabr αὐτὸν M sed ' add m³ αὐτὸν U 8 ἄρχοιτο V
 9 εἰ] γε ὥς in marg Mor | σωφρονεῖν V 11 τε inter
 ἐπιστατεῖν et ἄξιον Mor Fabr expunxit Re | μὲν οὖν οὐκ V
 12 ἔγνωμεν Mor qui γε εἰδωμεν in marg habet, Fabr | δ' P
 et e δὲ corr I² | δὲ ἐκείνου] ἐκείνου δὲ La 15 μῇ] γε οὐ
 in marg Mor 16 πεποιημένων BIM 19 ἅπαντα V | τὰ P
 sed α corr m³ | αὐτοῦ P sed ' m³ αὐτοῦ Mo La M Mor Fabr
 αὐτοῦ U | τῇ P sed ἡ corr m³ τὰ M sed ἡ supra α m³ | δόξῃ
 post ἐπιστολῶν inser conī Mor 20 ταῦτα reposui e libris
 (ταῦτ' V) ταύτας edd 21 ἡμεῖς B | ἐγγόνων La | οἴσετε I
 sed ε (2) in ras m³ „num ὄξον οἴσετε“ Re

τούτους ἐκείνος ἀθανάτους καταλέλοιπεν, οὓς οὐκ ἂν ὁ χρόνος δύναιτο μετὰ τῶν ἐν ταῖς σάνισιν ἐξαλείψαι χρωμάτων.

304. Ἐπεὶ δὲ εἰκόνων ἐμνήσθην, πολλὰ πόλεις ἐκείνῳ τοῖς τῶν θεῶν παραστήσαντες ἔδεσιν ὥς τοὺς 5 θεοὺς τιμῶσι, καὶ τις ἤδη καὶ παρ' ἐκείνου δι' εὐχῆς ἦτησέ τι τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἠτύχησεν. οὕτως ἀτεχνῶς παρ' ἐκείνους τε ἀναβέβηκε καὶ τῆς τῶν κρειττόνων δυνάμεως παρ' αὐτῶν | ἐκείνων μετέληφε. R 625 βέλτιστοι δὲ ἄρα ἦσαν οἱ καὶ τὸν πρῶτον ἄγγελον 10 τῆς τελευτῆς μικροῦ καταλεύσαντες, ὥς θεοῦ καταψευδόμενον. 305. παραμυθοῦνται δέ με καὶ Πέρσαι γραφαῖς αὐτοῦ δηλοῦντες τὴν προσβολήν. λέγονται γὰρ αὐτὸν εἰκάσαντες κεραννοῦ πυρὶ γράψαντες κεραννὸν προσπαράγραψαι τοῦνομα δεικνύντες, ὥς μείζω 15 φύσεως ἀνθρωπίνης ἀφῆκεν εἰς αὐτοὺς κακά. 306. τοῦτον ἐδέξατο μὲν τὸ πρὸ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας χωρίον, εἶχε δ' ἂν δικαιότερον τὸ τῆς Ἀκαδημίας πλησίον τοῦ

5 Gregor. Naz. or. III p. 83 ed. Colon. 1690 cf. Arch. Jahrb. XVI 55 13 cf. t. II 46, 8sq. R

2 ὁ om U | ἐξαλείψας Mo 4 δ' Re | ἐκείνων M sed
 γὰρ εἰκόνων in marg m^s 5 εἶδεν Mor Fabr 6 τιμῶσιν La
 | ἐκείνων Mor Fabr | διενχῆς La 7 τι om Mor (sed inser
 γε ἠτύχησεν
 con) Fabr | ἀπέτυχεν I 8 ἀναβέβηκεν La | τῆς τῶν om
 Mor Fabr 9 μετέληφεν C 10 κατὰ V sed καὶ in marg m^s
 10 τὸν — 11 καταψευδόμενον citat Socrates h. eccl. III 23
 p. 203 A Λιβάνιος — ἐκλελῆσθαί μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτὸς ἐπὶ
 τέλει τοῦ αὐτοῦ λόγου τὸν Ἰουλιανὸν ἀπεδέωσε. τὸν γὰρ πρῶ-
 τον φησὶν ἄγγελον κτλ. 10 ἄλλον Mo 11 κατέλευσαν
 Socr 13 αὐτοῦ bis V 14 γράψαντες κεραννὸν delenda
 censet Sintenis 15 προσπαρέγραψαν CAMoBM et in προσ-
 παραγράψαι corr I³ προσπαράγραψαντες La προσέγραψαν
 Mor προσγράψαι Fabr 17 πρὸ τῶν ταρσῶν M 18 εἶχεν
 MoLa εἶδε BM

LIBANIUS ed. Foerster. II.

24

Πλάτωνος, ὥστ' αὐτῷ παρὰ τῶν ἀεὶ νέων τε καὶ δι-
 δασκάλων ἃ καὶ τῷ Πλάτωνι τελεῖσθαι. τούτῳ <δεῖ>
 ποιεῖν σκόλια, τούτῳ παιᾶνας, τούτῳ πᾶν εἶδος ἐγκω-
 μίων, τοῦτον σύμμαχον ἐπὶ βαρβάρους ἀρχομένους πολέ-
 5 μων καλεῖν, ὃς ἔχων τὸ μέλλον ἅπαν ἐκ μαντικῆς ἔλειν
 τὸ μὲν εἰ κακώσει Πέρσας, ᾗθη δεῖν προμαθεῖν, τὸ δ'
 εἰ σῶς ἐπάνεισιν, οὐκ ἠξίωσεν ἔργῳ δελξας, ὅτι δόξης
 ἦν, οὐ ζωῆς ἐπιθυμητής. 307. βασιλεύεσθαι μὲν οὖν
 ὑπὸ τοιαύτης ἀρετῆς πάντων εὐδαιμονέστατον, ἐστε-
 10 ρημένους δὲ φάρμακον δεῖ ποιεῖσθαι τῆς λύπης τὸ
 'κείνου κλέος, ὃν καὶ μετὰ θεῶν ὁμνύναι τοῦ σήματος
 ἀπτομένους μᾶλλον εὐλογον ἢ τισι τῶν βαρβάρων
 τοὺς παρ' αὐτοῖς δικαιοτάτους.

308. Ὡ δαιμόνων μὲν τρόφιμε, δαιμόνων δὲ μα-
 15 θητά, δαιμόνων δὲ πάρεδρε, ὃ μικρὸν μὲν τῆς γῆς
 μέρος κατέχων διὰ τοῦ τάφου, πᾶσαν δὲ τῷ θαύματι
 R 626 τὴν οἰκουμένην, | ὃ νευικηκῶς μάχαις μὲν τοὺς
 ἄλλοφύλους, ἀμαχεὶ δὲ τοὺς ὁμοφύλους, ὃ πατράσι
 μὲν παίδων, παισὶ δὲ πατέρων, ἀδελφοῖς δὲ ἀδελφῶν

1 Paus. I 30, 3

2 Anon. vit. Plat. p. 395, 27 West.

1 νέων *P* sed νέ in ras *m*⁴ 2 ἃ καὶ in ras *P*⁴ | τελεῖται
U | δεῖ inserui, ἔδει coni *Re* 3 σκολιά libri | τούτῳ (1)
 inser *I*² 6 δὲ *La* 7 πῶς *Mor* πῶς *Fabr* 8 ἐπιθυμητή
Mo 9 ἀρετῆς πάντων in marg inser *I*² 11 ὁμνύναι ex
 ὁμνύναι corr *P* | σώματος *M* sed η supra ω *m*³ 12 μᾶλλον
Re μάλ' libri *Mor* *Fabr* | τισι τῶν *P* sed σι τῶν in ras 2 litt
*m*³ | τῶν om *MU* | ων in βαρβάρων in ras *P*³ et in ras 4 litt
*I*² βαρβάρων^{οις} *M* βαρβάρων *Mo* βαρβάρους *U* 14 Ὡ —
 15 πάρεδρε citat Socrates l. l. εἴτα πρόσω μικρὸν ὑποβάς, Ὡ κτλ.
 e quo latine versa praebebat Cassiod. hist. trip. VII c. 2 § 302 (et
 Hist. Misc. XI 24): *O daemonum alumne daemonumque discipule*
et daemonum observator 15 πάρεδρεντά *Socr* | μέρος τῆς γῆς *I*
 18 ὁμοφύλους *P* sed ὁμ in ras *m*²

ποθεινότερε, ὦ μεγάλα μὲν θράσας, μέλζω δὲ μέλλων,
 ὦ θεῶν μὲν ἐπίκουρε, θεῶν δὲ ὁμιλητά, ὦ πάσας μὲν
 ἡδονὰς καταπατήσας πλὴν ὅσαι λόγων, ταυτί σοι παρὰ
 τῶν ἡμετέρων λόγων τῶν μικρῶν, οὓς αὐτὸς ἤγρες
 μεγάλους.

5

1 ποθεινότερε *P* sed ε ult. in ras m² 1 ὦ — 2 ἐπίκουρε
 om *V* 3 τουτί *Fabr* 5 post μεγάλους habet ἐπιτάφιος ἐπὶ
 Ἰουλιανῷ *I*, ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανόν *U*, ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτόν
*P*², epigramma traditum a Cedreno I 509 Bonn. et Zonara
 XIII 13

Κύδνω ἐπ' ἀργυρόεντι ἀπ' Εὐφροῆταο ῥοάων
 Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτω ἐπὶ ἔργῳ
 κινήσας στρατιὴν τόδ' Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα,
 ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής

*BM*³ cui ἐπίγραμμα in margine adscripsit *B*², στίχοι ἐπὶ τῷ
 τοῦ Ἰουλιανοῦ τάφῳ ἀναγραφέντες, οἱ δοκοῦσί μοι εἶναι Λιβανίου.
 πρὸς γὰρ τῷ τέλει τοῦ ἐπιταφίου ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ εὔρο
 praescripsit *M*³, qua de re cf. quae exposui in Fleckeisen
 annalibus philologicis 1876, 213.

Iam sequantur orationes quinque de motu illo Antiochiae mense Februario vel Martio anni 387 exorto¹⁾ a Libanio compositae πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως, πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς, πρὸς Καισάριον, πρὸς Ἑλλέβριον, κατὰ τῶν πεφευγόντων.²⁾ Quarum ipse in Vita mentionem iniecit verbis (t. I p. 192, 7 sq.) ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐλπίσι κατασκαφαί, τὸ δὲ ἐλπίδος ἕξω σωτηρία. τούτου δὲ καὶ αὐτὸς αἴτιος εἶναι ἐδόκουν· λόγοις τε ἡμερώσας καὶ δάκρυσι τοὺς ἐπὶ τὴν κρίσιν ἦκοντας γραμμάτων ἔρῳ ἐπειθον, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πανταχοῦ γράμματα. καὶ οὗτο ἔργον ἡγούμεθα τῆς Τύχης καὶ προσέτι γε τοὺς πολλοὺς λόγους περὶ μὲν τὴν αὐτὴν πεποιημένους ὑπόθεσιν, μορφήν ἄλλην ἄλλος ἔχων, δόξαντας δὲ εὖ ἔχειν. Orationes non, ut homiliae pleraeque εἰς τοὺς ἀνδριάντας ab Ioanne Chrysostomo presbytero Antiochiae Libanii olim auditore³⁾ factae⁴⁾, inter motum sed haud parvo temporis spatio interiecto compositae sunt.

Quas placuisse dicenti Libanio fidem facit numerus magnus codicum superstitum et locorum ex iis laudatorum.

Quarum prima est

1) Cf. Arn. Hug, Antiochia und der Aufstand des Jahres 387 n. Chr., Winterthur 1863, p. 11 sq. Sievers, Leben des Lib. p. 172 sq.

2) Haec est oratio XXXIV editionis Reiskianae (t. II p. 296 sq.).

3) Socr. h. e. VI 3; Theophan. chronogr. I p. 75, 29 sq. ed. de Boor; Anastas. Bibl. hist. eccl. p. 58 ed. Bekker; Cedren. I p. 574, 18 sq. ed. Bonn. (p. 327 D et 329 A); Mich. Glyc. IV p. 479; Georg. Hamart. ed. Muralt p. 490, 3 sq. Cf. A. Naegele, Byz. Zeitschr. XIII 95.

4) Ed. Montfaucon (Parisiis 1718) t. II p. 20 sq. Homiliae in universum a Libanianis orationibus valde distant neque a Libanio adhibitae sunt; nihilo minus quae quidem similia esse viderentur, adnotavi.

XIX

oratio πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως.

Quam quod Zosimus IV 41¹⁾ a Libanio Constantino-
poli coram imperatore in senatu pleno successu habitam
esse memoriae prodidit, egregie ille verbis rhetoris sese
decipi passus est. Nam sese quamvis senem, molestiarum
longi itineris immemorem ad imperatorem ipsum venisse
dicit quidem et in prooemio et in exordio orationis, sed
fictum est. Rhetor, aliter atque Flavianus episcopus, ut
e Vita apparet, patriam non reliquit. Quod vero Zosimus
eum ab Antiochenis ad imperatorem delegatum esse dicit,
id vel cum verbis ipsius orationis § 2 ἐγὼ δὲ ἔμεινόν
χειροτονήσας ἤκω aperte pugnat.²⁾

Oratio autem motu finito veniaque ab imperatore im-
petrata a Libanio artificiose composita publiceque recitata
placuit neque postea 'corporis' finibus circumscripta mansit
sed aequae atque tres sequentes etiam in eclogas paulo

1) Ἐπεὶ δὲ τοῖς παρ' αὐτῶν γεγενημένοις ὁ βασιλεὺς κινή-
θεις ἠπειλεῖ τῷ πταίσματι δίκην ἀξίαν ἐπιθεῖναι, δέει τῆς βασι-
λέως ὀργῆς ἐδόκει τῇ βουλῇ πρέσβεις ἐκπέμπειν ὑπὲρ ὧν ὁ δῆ-
μος ἔπραξεν ἀπολογησομένους. αἰροῦνται τοίνυν Λιβανίον τε
τὸν σοφιστὴν, οὗ τὸ κλέος ἐν τῶν καταλειμμένων ὅπ' αὐτοῦ
κηρύττεται λόγων, καὶ Ἰλάριον γένους τε λαμπρότητι καὶ παντὶ
παιδείας εἶδει προήκοντα. καὶ ὁ μὲν σοφιστὴς τὸν περὶ τῆς
στάσεως αὐτοῦ τε βασιλεῖ καὶ τῇ γερονσίᾳ λόγον εἰπὼν ἰσχυρᾶς
τὸν βασιλέα μεταστῆσαι τῆς κατὰ Ἀντιοχείων ὀργῆς, ὥστε ἀμέλει
τούτων καὶ τὸν περὶ τῶν διαλλαγῶν ἐπιθεῖναι τελέως τοῦ βασι-
λέως τὸ πρὸς τὴν πόλιν ἔχθος ἀποθεμένου. De Hilario cf.
Sievers l. l. p. 185.

2) Fortasse falsa memoria subest e- cum quae in πρεσβευ-
τικῷ πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ὑπὲρ τῶν Ἀντιοχείων § 4 et 5 supra
p. 122, 1 sq. et § 9 p. 123, 9 sq. leguntur.

maiores recepta est. Numerus igitur codicum superstitum haud parvus est. Sunt autem hi 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 209. Vide t. I p. 10sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 98^v. Vide t. I p. 15sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 106. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 187. Vide t. I p. 415sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 216. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 514^v. Vide t. I p. 59sq. et 69.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 238^v. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 94. Vide t. I p. 214sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 104^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 298^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 90^v. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 151^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 68. Vide t. I p. 39sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 317^v. Vide t. I p. 48sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 154. Vide t. I p. 209sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 103^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 81^v. Vide t. I p. 227sq. et 236.

18. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 63. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 9. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 12. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit H. Labaste.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 116 descriptus e Parisino gr. 3017 et manu secunda ex editione Florentina Aristidis anni 1517 correctus. Vide t. I. p. 413 sq. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 202^v. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 58. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect. Gal. O. 2. 12 (= T) saec. XIII fol. 1^v. Vide supra p. 85. Contuli.

25. Parisinus gr. 3014 bombycinus formae octavae 129 saeculi XIV ineuntis olim Fonteblandensis¹⁾, qui perperam nota in folio praefixo ab Angelo Vergecio scripta²⁾ continere dicitur: *Α λιβανίου τοῦ ῥήτορος ἅπαντα, δηλαδή προ-
γυμνάσματα, ῥητορικά, μελέται, καὶ ἐπιστολαί*³⁾: continet

1) In catalogo huius bibliothecae anno fere 1550 secundum litterarum ordinem ab Angelo Vergecio facto et codice Parisino gr. 3065 conservato fol. 67^v ita describitur: *Λιβανίου σχεδὸν ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, μελέται καὶ ἐπιστολαί. βιβλίον βου μήκους δέρεσσι κτανῶ κεκαλυμμένον· οὗ ἡ ἐπιγραφή ΑΙΒΑΝΙΟΣ Α·*; in catalogo κατὰ μαθήματα a Constantino Palaeocappa anno 1552 exarato et codice Parisino gr. 3066 conservato paene eundem in modum: *Λιβάνιος Α Βιβλίον β^δυ μικροῦ μήκους, ἐνδεσδυμένον δέρεσσι κτανῶ, παλαιὸν πᾶν καὶ παχύ, ἐν ᾧ ἐστὶ λιβανίου σχεδὸν ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, μελέται καὶ ἐπιστολαί* (Omont, Catalogues des manuscrits grecs de Fontainebleau p. 116 n. 343).

2) In altero folio praefixo legitur: *λιβάνιος τὸ παρὸν βιβλίον.*

3) Epistulae Libanii omnino absunt.

- fol. 1 βιβλίον ῥητορικόν
 λιβάνιος σοφιστής
 ἔχ[ει τοῦ α]ντοῦ· προγυμνάσματα· μελέτας
- μῦθος
 Οἱ λύκοι παρὰ τῶν προβάτων
 σεμνὸς ἦν ὁ ἵππος
- 1^v ἔδοξε τῷ διὲ
 Διήγημα
 Δημιανειραν
- 2 ἕτερον διήγημα
 Ἀκούεις ἄνθος
 ἕτερον διήγημα Ἔρωσ ἄπτεται
 ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς
- 5^v ἄλλη χρεῖα· διογένης μειράκιον
- 7^v ἑτέρα χρεῖα·
 ἰσοκράτης τῆς παιδείας
- 11 γνώμη·
 οὐ χρή παννύχιον εὔδειν (sic)
- 12^v ἡ αὐτὴ γνώμη, ἑτέρως
 Inc. Ὀμηρος (IV 879 R)
- 13^v ἀνασκευή· ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρύσην
- 14^v κατασκευή· ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν
- 15^v κατασκευή ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὀργήν
- 17 κοινὸς τόπος κατὰ ἀνδροφόνου
- 20^v τυράννου
- 22 ὑπὲρ τυραννοκτόνου
- 23^v κατὰ προδότου
- 25^v ἱατροῦ φαρμακείας
- 28 ἐγκώμιον διομήδους (in marg: *Collatum*)
- 30 βοδὸς συγγραφικῶ χαρακτῆρι
- 31^v θερσίτου
- 33 δημοσθένους (in marg: *Collatum*)
- 33*¹) ὀδυσσεώς

1) 33* dico folium non numeratum quod medium inter
 33 et 34 est.

- 35 ἐγκώμιον δικαιοσύνης
 35^v γεωργίας
 37 ἀχιλλέως
 38^v ψόγοι
 ψόγος ἀχιλλέως
 40^v ἔκτορος
 41^v φιλίππου
 42^v αἰσχίνου
 43 πλούτου
 44 πενίας
 45 ὀργῆς (add in marg m. rec.)
 47 ἀμπέλου
 47^v σύγκρισις ναυτιλλίας (sic) καὶ γεωργίας
 48 ἀγροῦ καὶ πόλεως
 49^v ἀχιλλέως καὶ διομήδους
 50 αἰάντος καὶ ἀχιλλέως
 51 δημοσθένους καὶ αἰσχίνου
 52 τίνας ἂν εἴποι λόγους μήδεα μέλλουσα ἀποσφάττειν
 τοὺς ἑαυτῆς παῖδας
 52^v ἀνδρομάχῃ ἐπὶ ἔκτορι
 53 ἀχιλλεὺς ἐπὶ πατρόκλῳ
 53^v ἀχιλλεὺς ἡττωμένων ἐλλήνων (in marg:
 Collata)
 54 αἶας μέλλων ἑαυτὸν ἀποσφάττειν (in
 marg: Collata)
 54^v αἶας μετὰ τὴν μανίαν (in marg: Col-
 lata)
 55 αἶας στερηθεὶς τῶν ὅπλων (in marg:
 Collata)
 ἡ νιόβη κειμένων τῶν παιδῶν
 55^v τὸ αὐτό (IV 1017 R)
 56 ποίους ἂν εἴποι λόγους βελλεροφόντης
 56^v τίνας ἂν εἴπη λόγους ζωγράφος γράφων τὸν ἀπόλ-
 λωνα εἰς δάφνην ξυλὴν καὶ τοῦ ξύλου μὴ δεχομένου τὰ
 χρώματα
 τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς ἐρῶν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν
 πενθεσιλείας (in marg: Collata)

- 57 τὸ αὐτό (IV 1027 R) (in marg: *Collata*)
 τίνας ἂν εἰποι λόγους ὁ χείρων ἀκούσας ἐν τῷ παρθενῶνι εἶναι τὸν ἀχιλλέα
- 57^v ἀχιλλεὺς ἀφαιρούμενος τὴν βρῖσηίδα
- 58 πολυξένη κελευομένη παρὰ τῶν ἐλλήνων κομίζεσθαι κτλ. (in marg: *Collata*)
- 58^v μήδεια γαμοῦντος ἐτέραν ἰάσονος πόρνη σωφρονήσασα (in marg: *Collata*)
 δειλὸς θεασάμενος πόλεμον ἐν τῷ οἰκείῳ
- οἴκῳ γεγραμμένον
- 59 δειλὸς φιλάργυρος εὐρὼν χρύσειον ξίφος (in marg: *Collata*)
- ὁ μενέλαος μαθὼν περὶ τῆς τοῦ ἀγαμέμνονος τελευτῆς (in marg: *Impressa*)¹⁾
- 59^v μενοικεὺς ὑπὲρ νίκης τῆς πατρίδος ἑαυτὸν ἀποσφάξαι βουλόμενος
- 60 ὀδυσσεὺς ἐν τῷ κύκλωπος σπηλαίῳ καταληφθεὶς
- 60^v ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν κύκλωπα ὁρῶν τοὺς ἐταίρους ἐσθίοντα
- ὀδυσσεὺς τοὺς μνηστῆρας ἀνελών
- 61 ἔκφρασις πεζομαχίας (γρ. πολέμου· suprascr. m²)
- 61^v γραφῆς (γρ. αὐλῆς suprascr. m²) ἐν βουλευτηρίῳ
- 62 δρόμου τῶν ἡρώων
- 62^v ἄλλης γραφῆς ἐν βουλευτηρίῳ καλανδῶν
- 63^v μέθης ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι
- 64 θέσις εἰ γαμητέον
- 65^v πρεσβευτικὸς (πρὸς τοὺς τρῶας suprascr. m²) ὑπὲρ τῆς ἐλένης, λόγος πρῶτος: μενέλαος
- 68^v λόγος δεύτερος. πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης: ὀδυσσεὺς

1) Editio Morelliana huius ethopoeiae anno 1603 prodiiit.

76 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσεῶς ἐν λιταῖς πρεσβευτικόν:
 ✠ ἀντιλογία (in marg: *Collata ἀντιλογία*)

83^v τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα
 περὶ τῆς στάσεως¹⁾

87^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ σωκράτους ἀπολογία
 (in marg: *Collata Integra Edit. anno 1612²⁾*).

104 ἐν τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις διατί προτέτακται τὸ
 προοίμιον τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ
 προοίμιον κεφαλῇ: ✠ Τί ἐστὶ προοίμιον· λόγος παρασκευ-
 ᾶζων τὸν ἀκροατὴν κτλ. des. γνώμην καὶ ἀγῶνας.

Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον cum protheoria

Des. fol. 111^v verbis οὐ χρώματα (IV 538, 7 R)

112 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται: δύσκολος
 λάλον γήμας

118 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν
 θαλλοῦ στέφανον

124 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος (titulus
 inser m²⁾) (in marg: *Collata*)

133 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως

139 νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

145^v πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο

151^v ἔχων τίς δύο παῖδας παρὰ τὸν ἕτερον

159^v λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν

166^{a3)} ἐξήτησεν ὁ φιλιππος τὸν δημοσθένην· κατέφυγεν
 ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν κτλ.

172^v τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου

170^{v4)} φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος

176 δύσκολος ὤλισθεν

179^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἐταίρα

176 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος

1) In imis foliis 86, 94, 102 adhuc numeri quaternionum
 ιβ', ιγ', ιδ' conspiciuntur, in reliquis cultello bibliopegi perierunt.

2) Numeri 12 incerti sunt. Revera editio Morelliana iam
 anno 1606 prodiiit.

3) 166^a dico folium non numeratum inter 166 et 167.

4) Perperam hoc folium numerum 170 pro 180 gerit. Neque
 melius numeri sequentes conveniunt.

184 νόμος ἐν λακεδαίμονι cum protheoria

190 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

193^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν. Des. fol. 198 verbis ταύτην ψηφίσεσθε (IV 511, 26 R) et subscriptione [τέλος ἐ]νταῦθα τοῦ σοφιστοῦ λόγων.

198 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία: Des. fol. 200^v verbis τίς ἂν ἐπὶ (III 344, 20 R).

Sequuntur inde a fol. 202 ἐπιστολαὶ διάφοροι γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ μεγάλου βασιλείου τῶν κοσμικῶν διδασκάλων καὶ μεγίστων ἐν ἁγίοις φωστήρων, quarum prima γρηγόριος βασιλεῖω· ἐψευσάμην ὁμολογῶ (= ep. 1), usque ad finem (fol. 223).

Codex usurpatus est a Fed. Morello, a quo etiam notas illas marginales *Collata* et *Impressa* profectas esse maxime mihi probabile est, non solum in progymnasmatibus, de quibus ipse testatur¹⁾, sed etiam in declamationibus et in oratione πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς στάσεως. Ego codicem anno 1880 examinavi atque e parte contuli.

- 130 26. Laurentianus Conv. suppr. Bad. 9 (= Bad) chartaceus formae octavae saeculo XIV litteris minutis sed bene exaratus, olim Michaelis Marulli Tarchaniotae testibus inscriptionibus folii I 'Arestide vodi trachagnotti' et folii 1 τοῦ ταρχανειώτου,²⁾ deinde abbatiae S. Mariae Florentinae, hac anno 1808 suppressa postquam paulisper apud baronem de Schellersheim fuit³⁾, in bibliothecam Laurentianam illatus continet post Φιλοστράτου περὶ Ἀριστείδου inter Ἀριστείδου λόγους orationem

fol. 322^v—327 λιβανίου πρὸς τὸν μέγαν Θεοδό-

1) Opp. I p. 88: *In codice Regio vetustissimo et a praepete notarum ministro exarato, quo unico sumus usi.* Bastius comment. palaeogr. in Gregor. Cor. ed. Schaefer p. 759 *pro certo, inquit, non dicam quo numero codex a Morello usurpatus nunc insigniatur.*

2) Cf. Rostagno e Festa, Indice dei codici greci Laurenziani non compresi nel Catalogo del Bandini (Stud. Ital. di filol. class. I) p. 135.

3) Cf. H. Vitelli Mus. ital. di antich. class. I p. 2. Stud. ital. I 441 sq.

σιον περὶ τῆς στάσεως scholiis glossisque manu librarii exaratis instructam et 364^v quinque epistulas Libanii εὐμολιπῶ· Οὐδὲν ἄτοπον (= ep. 316), σὺ μὲν ἐν ἀγροῖς (= 1197), σὺ μὲν ἡμᾶς (= 7), ἡσυχίῳ· ἀκούω παῖδα γεωργὸν (= 961), κληματίῳ· ὧν μὲν ἐπιθυμεῖς (= 335), quae verbis γινόμενος· αἰτούμενος desinit.

Codex fundamentum fuit editionis Aristidis Florentinae anno 1517 ab Euphrosyno Bonino, physico Florentino, correctore Iuntarum, curatae.¹⁾ Ipse Libanii orationem anno 1869 contuli.

In hac quoque oratione codices e quibus adhibendos esse censui *CAPTBMVIPaBad*, in duas distinguuntur familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera *VIPaBad* continetur,²⁾ *UTBM* mixtae recensitionis praebent vestigia. Codex Monacensis gr. 113 (*Mo*) e Parisino gr. 3017 (= *Pa*) fluxit, itaque ab apparatu critico exulare iussus est. Idem etiam, quamquam non e *Pa* ipso, sed huius simili codice fluxit, in *Bad* codicem summa cum temeritate confectum statuendum esset, nisi fons esset editionum ante Reiskianam omnium.³⁾ *I* insignis est nonnullis lectionibus praemissa voce *κείμενον* manu secunda in margine repositis quae in reliquis libris perierunt. *B* et *M* hic quoque e communi fluxerunt exemplari, sed hoc ex utraque familia concinnatum erat.

Eodem exemplari usus est Maximus Planudes, qui multo plures locos ex hac oratione excerpsit⁴⁾ quam auctor collectaneorum quae continentur codice miscellaneo saeculi XIV Darmstadiensi 2773 fol. 103^v—105^v et 115^r.⁵⁾ Locus quem Macarius Chrysocephalus in Roseto

1) Cf. p. 382 et Br. Keil Aristid. II praef. p. XXXII.

2) Cf. p. 404, 11 δαὲ *CAPU*, δὲ *VIPaBadTBM*

3) Etiam codicem *Mo* manu secunda ex editione Florentina a *Bad* suspensa correctum esse supra (p. 375) animadverti.

4) Cf. t. I p. 72 sq.

5) Cf. p. 118 not. 1 et L. Voltz et W. Croenert l. l. p. 540.

fol. 91 laudavit Τοῦ πρὸς βασιλέα περὶ τῆς στάσεως, revera orationis περὶ τῶν προστασιῶν (t. II 525, 3—4 R) est.

Primum oratio lucem vidit in editione operum Aristidis Florentina anno 1517 emissa¹⁾ fol. 165—167^r (= Flor) cuius fundamentum fuisse codicem Laurentianum Badae supra dixi.

Cum autem editio vitia huius codicis fere omnia, quin etiam nova praebeat²⁾, lectiones vero illius marginales glossasque omiserit, exceptis locis paucis quibus ab illo discrepat in apparatu silentio praetereunda erat, ita ut ubi nihil adnotatum est, eam cum *Bad* congruere tenendum sit.

Secuta est anno 1610 huius atque sequentis orationis editio a Fed. Morello (= Mor) parata hoc titulo: *Λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς Θεοδοσίον λόγοι. Libanii Sophistae ad Theodosium Imp. orationes, Pro Antiochenis ob deiectas Impp. imagines. Graece nunc primum prodeunt e Bibl. Reg. Fed. Morellus recensuit, Latine vertit, notis illustravit. Ad Henricum IV. Franc. et Navarr. Regem Christianiss. Parisiis apud Fed. Morellum MDCX.* Quo parum recte primum graece prodire dicuntur orationes. Neque editionis Florentinae immemor fuit Morellus, immo vero non solum diserte eius mentionem fecit in notis ad priorem orationem p. 13 his verbis: *hic vero supplevimus e Cod. Reg. quae deerant in Florentino: cuius tamen hanc lectionem non improbo*, sed etiam pro fundamento suae recensione eam habuit tantumque e codice *Bibl. Reg.* correxit. Atque is fuit Parisinus gr. 3014 codex alterius familiae, sed in quo oratio multam labem contraxerat.

Haec autem editio hodie rarissima cum versione latina notisque³⁾ repetita est editione operum Libania-

1) *Λόγοι Ἀριστείδου. Orationes Aristidis. Impressum bonis auidibus optatam contigit metam hoc Aristidis opus die XX. Maii M. D. XVII. Florentiae sumptibus nobilis viri Philippi iuntae bibliopolae Leonis X. pontificis nostri anno quinto.*

2) Cf. *δομάτιον* pro *δωμάτιον* p. 413, 9; *ἐπὶ στρατιᾷς* pro *ἐπιστρατιᾷς* p. 387, 9.

3) Paucae notae praetermissae sunt.

norum Morelliana t. II p. 389—420. Duplici igitur nomine negligentiae arguendus est Morellus, cum in indice orationum huic editioni praemisso hanc et sequentem se praebere dicit: *e Germanica edit. Aristidis Adrianens. cum mss. Codd. Rom. collata, ut sequens Orat.* Nam editio fuit Florentina.¹⁾ Et codicis *Regii* plane immemor fuit. Quos vero dicit codices *Romanos*, de his ad ea te delego quae t. I p. 58 de apographis a Leone Allatio ad Morellum missis monui.

Tertia editio utriusque orationis duobus annis post priorem Morellianam (1612) prodiit Etonae curata ab Henrico Savilio (= Sav) in tomo octavo operum Ioannis Chrysostomi p. 124—136²⁾, qui in universum quidem illius vestigia pressit, raro Florentinam sequi maluit, rarissime coniecturam protulit. Itaque ubi nihil adnotatum est, Sav cum Mor congruere scito.

Quarta est Reiskii (ed. I Altenburgi 1784 p. 280—292; ed. II 1791 t. I p. 626—652), qui postquam Animadversionum volumine quinto p. 226—232 multa vitia Morellianae felici sagacitate sustulit, pluribus locis ex Augustano et Monacensi codicibus opem tulit.

Hanc fere repetivit Ludovicus de Sinner (= Sinn) in Novo Sanctorum Patrum Graecorum saeculi quarti Dialectu, Parisiis anno 1842³⁾ edito p. 193—226, ita tamen ut hic illic lectiones codicum Parisinorum 3017 quas a Boissonadio acceperat,⁴⁾ et 3014 quem ipse contulerat,

1) De exemplari ab eo usurpato cf. Iebbium Arist. t. I praef. c 1^v.

2) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομου τῶν ἐδρισκομένων τόμος ὄγδοος δι' ἐπιμελείας καὶ ἀναλωμάτων Ἑρρίκου τοῦ Σαβιλίου ἐκ παλαιῶν ἀντιγράφων ἐκδοθεὶς Etonae, in Collegio Regali 1612 p. 124: *In priore (oratione) menda quaedam sustulimus ex veteri editione, in posteriore praeter pauculas coniecturas nihil admodum praestare potuit nostra et amicorum nostrorum cura.*

3) Praetermissa est oratio in nova editione quae prodiit sub titulo: *Choix de discours tirés des pères grecs par L. de Sinner*, nouvelle éd. par E. Sommer, Parisiis 1860 et 1872.

4) Cf. p. 7 not. 1.

in medium proferret, coniecturas cum notulis Boissonadii et Alberti Iahn commemoraret, paucas reciperet.

Nonnulla ad verba Libanii sananda contulerunt Sintenis et Cobetus.

Orationem in gallicum sermonem vertit, ita tamen ut multa praetermitteret, multa ratione liberrima redderet I. L. Genin, professor rhetorices Parisinus, in libro inscripto: „*Discours de Flavien et de Libanius à l'Empereur Theodose, en faveur de la ville d'Antioche, traduits du grec en français et analysés*“, Parisiis 1826 p. 83—90.¹⁾

1) Apographum benignitati H. Labastii debeo.

ΠΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

1. Ἡτύχηκε μὲν ἡμῖν ἡ πόλις, ὃ βασιλεῦ, τοιού- R 626
των ἐν αὐτῇ πρὸς τὸν ἐραστὴν τὸν ἑαυτῆς γεγενημένων,
αἰσχύνεται δὲ ὥς ἡδικηκυῖα καὶ τοῦτῳ κεκώλυνται 5
πέμψαι πρὸς σὲ πρεσβείαν τὴν ὑπὲρ τῶν συμβάντων
καὶ λόγῳ χρησομένην καὶ ἔργῳ δεησομένην. 2. ἐγὼ

<i>C</i>	=	codex Chisianus
<i>A</i>	=	Monacensis gr. 483 (Augustanus)
<i>P</i>	=	Palatinus gr. 282
<i>V</i>	=	Vindobonensis phil. gr. XCIII
<i>I</i>	=	Marcianus append. XCI 2
<i>Pa</i>	=	Parisinus gr. 3017
<i>Bad</i>	=	Laurentianus olim Badae 9
<i>U</i>	=	Urbinas gr. 126
<i>T</i>	=	Cantabrigiensis Collegii Trinitatis
<i>B</i>	=	Barberinus II 41
<i>M</i>	=	Marcianus gr. 437

1. Πρὸς] πρεσβευτικὸς εἰς *P* rubr τοῦ αὐτοῦ πρὸς *Pa* |
Θεοδόσιον τὸν βασιλέα scripsi e *VPaBM* cum Boisson. Philostr.
epp. 202 τὸν βασιλέα Θεοδόσιον *UI* rubr τὸν μέγαν Θεοδόσιον
Bad Mor Θεοδόσιον βασιλέα *CA* βασιλέα Θεοδόσιον *P* | περι]
πρεσβευτικὸς περὶ *M* ὑπὲρ *P* | τῆς στάσεως] τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ στά-
σεως *M* τῆς γενομένης στάσεως ἐν ἀντιοχείᾳ *B* τῶν ἀντιοχέων *P*
3 ἡτύχηκεν *M* Mor | μὲν om *TM* 4 τὸν (1) om *V* | τὸν
ἑαυτῆς] τῶν ἑαυτοῦ *Pa* | ἑαυτῆς *I* sed τῆς in ras m² | γεγενη-
μένων in ras *I*² 5 αἰσχύνεται *I* sed χυνε in ras m² | ὥς om
Mor | ἡδικηκυῖα *I* sed ἡδικηκν in ras m² 6 ἔνεκα supra
ὑπὲρ *C*^m 7 ἐγὼ — 386, 1 ἡκω citat Plan fol. 103^v

δὲ ἑμᾶντὸν χειροτονήσας ἦκω μέγα μὲν ποιούμενος, εἰ
 ὀπόσον εὐχομαι, δυνηθείην, οὐ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸν
 R 627 τὸν ὑπὲρ τῆς οἰκείας πόνον, κἄν ἀτυχῆσαι | τοῦ
 τέλους γένηται. κριθῆσεσθαι γὰρ ἡγοῦμαι τῇ γνώμῃ
 5 μᾶλλον ἢ τοῖς οὐχ ὑπάρξασιν τοῦ δοῦναι κυρίους. 3. τὸ
 μὲν οὖν γῆρας οἴκοι μοι παρήνει καθῆσθαι καὶ πολλοὶ
 τῶν τε οἰκείων καὶ τῶν ἐπιτηδείων, ὧν ἦν ἀκούειν,
 ὥς οὐκ ἀσφαλὲς εἴη λέγειν ὑπὲρ τοιούτων πρὸς ὠρ-
 γισμένον βασιλέα, ἐγὼ δὲ τὸ μὲν μηδὲν ἐκ τῶν λεγο-
 10 μένων ἔσεσθαι μοι δυσχερὲς ἀπὸ τῆς σῆς φύσεως
 εἶχον καὶ τρόπου, γῆρας δὲ θεῶν βουλομένων καὶ
 πρὸς δις τοσαύτης ὁδοῦ μῆκος ἀρκέσειν ἐπελείσμην,
 καὶ ὥς ὀρθῶς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. 4. ὁ γὰρ οὐκ
 ἂν τὸν πρῶτον σταθμὸν ἐλπίσθεις διαβῆναι διὰ τε
 15 πολλῶν οὕτως ἀφίγμαι καὶ διέβην Βόσπορον ἔν τε
 τοῖς βασιλείοις εἰμὶ καὶ τοῖς περὶ τῆς πόλεως λόγοις.
 ὧν οὖν συλλαμβανόντων ἐνῆνοχα τὴν ὁδὸν καὶ οὐκ
 ἀπείπον, τούτους καὶ πρὸς τὴν ὄλην σπουδὴν ἔξειν
 ἡγοῦμαι συμμάχους.

5 ἢ τοῖς μὴ γενομένοις κυρίοις κατὰ τὸ δοῦναι τοῦτ' ἔστι
 ἢ ὅτι οὐκ ἐγενόμην κύριος εἰς τὸ δοῦναι Bad

1 δ' CVU Re | ante χειροτονήσας ras 3 litt quarum ul-
 tima l (καί?) Pa | εἰς Pa sed σ eras 4 διὰ τῆς γνώμης supra
 τῇ γνώμῃ C^m 5 ὑπείξασιν I sed εἰ in ras 3 litt m² | τὸ Bad
 et γο Mor | δύνασθαι coni Boisson coll. ep. 787 7 ἀπὸ supra
 τε C^m | ἦν om Pa 9 ἐγὼ — 11 τρόπον citat Plan fol. 103^v
 9 εἰρημένων Pa 11 „post τρόπον aut deest aut certe sub-
 audiendum est μαντεύεσθαι vel τεκμαίρεσθαι“ Re 12 ἀρκέσειν
 inser I² om T | ἐπέισθην Bad 13 ὥς om U | τὸ inser C^m
 14 τε] τῶν Mor τε τῶν οὕτω coni Re 15 οὕτως Bad et
 γο Mor 17 οὖν inser I² | συλλαμβανόντων P sed ante ν
 (1) ras 1 litt et o in ras m²

5. Ἦδη μὲν οὖν τινος ἤκουσα ζηλοῦντος τὴν ἡμετέραν πόλιν ὑδάτων τε εἵνεκα καὶ πνευμάτων καὶ μεγέθους καὶ κάλλους <καὶ> τῶν ἐνοικούντων καὶ τοῦ λόγους ἐν αὐτῇ καὶ δίδοσθαι καὶ | λαμβάνεσθαι R 628 καὶ εἶναι τοὺς τε παιδεύεσθαι βουλομένους τοὺς τε 5 παιδεύειν δυναμένους. 6. ἐγὼ δὲ οὐκ εἰς εὐδαίμονας αὐτὴν μᾶλλον ἢ θείην ἢ τοῦναντίον λογιζόμενος σεισμούς τε καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν πτώματα καὶ Περσῶν ἐπιστρατείας καὶ πορθήσεις καὶ κατασκαφὰς καὶ πῦρ καὶ τά, ὥς ἐγὼ φαίην ἂν, δυστυχίας μείζονος, θυμόν 10 τε κατ' ἀρχόντων ἄδικον καὶ ἐν ἑλξεσι ταῖς ἀπὸ τῶν ποδῶν θανάτους, ἃ παρ' ἄλλων ἐν ὀνείδεσιν ἀκηκόαμεν πολλάκις· ἃ γὰρ ἡτύχηκε, καὶ ἐγκέκληται. 7. καίτοι ποῦ δίκαιον τοῦτο γε; τοῦ αὐτοῦ δὴ καὶ τὸ νῦν εἶναι χρὴ νομίζειν δαίμονος προσλαβόντος καὶ τὴν ὑβρισμέ- 15 νην Νέμεσιν. ἡ δ' ὑβρις μηκέτ' εἶναι τὸ ἔδος. καὶ

11 cf. t. I p. 133, 20. infra p. 406, 7. II p. 401, 3 R. Amm. XIV 7, 5 et 8 14 cf. t. I p. 191, 18. II p. 398, 13. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XV p. 152 E. XXI p. 214 B. D. 217 C. 218 B sq. Sozom. h. e. VII 23 p. 314 A 16 Io. Mal. XII p. 307, 16 B.

1 οὖν om T 3 καὶ inserui cum P⁴, fortasse tamen etiam addendum εὐγενείας coll. t. I p. 450, 13 διελθεῖν περὶ τῆς εὐγενείας τῶν κατασχόντων τὴν χώραν 4 λόγον Pa 9 ἐπιστρατείας Bad Sav ἐπιστρατείας Pa | καὶ πορθήσεις om Bad | κατασκαφὰς A sed γε κατασκαφὰς in marg, Bad sed ἐξολεθρευσεις in marg, V sed σφαγὰς in marg m² κατασκαφὰς καὶ σφαγὰς M κατασφαγὰς P sed κατασκαφὰς suprascr. m², PaT κατασφαγὰς U κατασφαγὰς I sed inter duo α 4 litt del m² et σκαφ inser m³ cf. p. 359, 16 | καὶ πῦρ inser I² 10 τὰς Pa | ἂν om Pa | μείζονος reposui e libris ἀπάσης μείζονα Bad edd 11 ταῖς] τοὺς PaBad et γε Mor 13 οὐ Bad οὐ Flor ἃ μὲν Mor, γε οὐ μὲν in marg οὐ μὲν Sav, γε ἃ in marg 14 πον Pa πῶς Bad et γε Mor | δὴ in ras 4 litt I³ | χρὴ εἶναι Bad

τοῦτ' ἀπεδείχθη τοῖς ἐξ ἱεροῦ Νεμέσεως ἐτέρου γεγενημένοις.

8. Καὶ ὥς μὲν οὐ δεινὰ τὰ περὶ τὰς ὑμετέρας εἰκόνας, τίς ἂν ἀντεῖποι; τίς δ' οὐκ ἂν σκοτεινὴν ἐκείνην προσεῖποι τὴν ἡμέραν; ἦν δέ, ὦ βασιλεῦ, μαινομένης πόλεως, τὸ δ' ἐκβάλλον τοῦ φρονεῖν ἦν τι ἰσχυρότερον, ὥστ' εἰ καὶ συγχωρῆσαι δεῖ τῆς πόλεως ἀπάσης εἶναι τὸ ἀδίκημα, τὴν ἀπολογίαν ἐκ τοῦ κινουόντος ἔχει. ἃ γὰρ οὐκ ἂν ἔδρασε φρονοῦσα, ταῦτα
 10 ἐτόλμα παραφρονοῦσα. 9. τὸν δὲ τοῦτο πεπονθότα ἄνθρωπον οὐ κολάζειν νόμος, ἀλλ' ἐλεεῖν καὶ πειρᾶσθαι τέχνη τῇ τῶν ἰατρῶν | ἐπανορθοῦν. οὐδεὶς δὲ τύπτει τὸν μαινόμενον οὐδὲ ἔγκλημα νόσου ποιούμενος τὴν νόσον κακηγορεῖ. νοσοῦσι καὶ πόλεις, ὦ
 15 βασιλεῦ, τὰ δὲ νοσήματα τούτων ταραχαί, θόρυβος, ὀργῆς ἡττηθῆναι, τὰ τῶν ἡττημένων ἀμαρτεῖν, τὰ νόμῳ κεκωλυμένα προᾶξαι. 10. τουτὶ γὰρ αἱ στάσεις, ἐν αἷς ἄλλα τε πολλὰ δεινὰ καὶ σφαγαὶ οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ συγγενῶν τῆς ἐκ τοῦ θυμοῦ βίας
 20 νικώσης τὰ παρὰ τῆς φύσεως. καὶ τουτὶ τὸ κακὸν

14 Plat. Menex. p. 243 E. Xen. Mem. III 5, 18

1 ταῦτα Mor et in marg γρ Sav | ἀπεδείχθη I sed ε̄ supra-
 pos. m. rec. | ^{τοῖς} τῆς Bad τοῖς Flor | γεγενημένοις Bad sed οἱς in
 ras 4 ἂν (1) om Mor 5 ἡμέραν I sed post ε ras 2
 litt et acutus m² | δ' Re 6 γρ ἐκβάλλειν in marg Mor | τί
 PVI B om Bad 7 ὥστε edd | ἀπάσης τῆς πόλεως Bad
 9 ταῦτ' VBad 13 οὐδ' Re | „νόσον delendum“ Re Anim
 14 κακηγορεῖ scripsi auctore Re κατηγορεῖ libri edd | ὦ om
 PaBad Mor 15 τὸ δὲ νόσημα V | θόρυβοι Flor 18 τὰ Mor
 | πολλὰ καὶ δεινὰ Bad edd δεινὰ inser I² 19 μόνων A
 μόνων P sed o supra ω eras, M | ἀλλ' ἤδη καὶ] ἀλλὰ καὶ Pa
 20 παρὰ supra περὶ M² | τουτὶ μὲν Bad Sav

ἔλθοι μὲν ἂν ποτε καὶ ἐπὶ σμικρὰν πόλιν, αἷς δέ ἐστι
 μέγεθῃ, πολὺ τοῦτο ἐν ταύταις. 11. καὶν ἐξετάζης τῆς
 Ῥωμαίων βασιλείας τὸν χρόνον, καὶ στάσεις ἐν ταῖς
 τηλικαύταις εὐρήσεις· ἃς οἱ μὲν ἄμεινον τῶν βασιλέων
 φρονοῦντες συγγνώμης ἠξίωσαν, παρ' ἐνίων δὲ οὐκ
 εὖ βεβουλευμένων ἦλθον ἐπ' αὐτάς ζημίαι ζημιοῦσαι
 καὶ αὐτοὺς τοὺς ζημιοῦντας. πρὸς γὰρ τῷ τὰ αὐτῶν
 ἀσθενέστερα ποιεῖν οὐδ' εἰδέναι θεοῖς ἀκολουθεῖν ὁμο-
 λόγουν. 12. τίνα γὰρ δὴ τὰ τῶν θεῶν; συγγνώμη·
 τοῖς καθ' ἡμέραν ῥήματα ἐπ' αὐτοὺς ἀφιεῖσιν, ὅταν | 10
 τι παρὰ τῶν πραγμάτων λυπῶνται. καίτοι πολ- R 630
 λάκις αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀπολλύουσιν, ἀλλ' ὅμως συ-
 κοφαντοῦσιν, οἱ δὲ ἀνέχονται. καὶ διὰ τοῦτο πολὺ τὸ
 τῶν ἀνθρώπων γένος, εἰ δ' εἵποντο πᾶσιν ἀμαρτημασι
 δίκαι, σφόδρα ἂν ὀλίγον ἦν τὸ σωζόμενον. ὅστις οὖν 15
 εὐοικέει βούλεται θεοῖς, ἀφιεῖς τιμωρίας χαιρέτω μᾶλ-
 λον ἢ λαμβάνων. 13. ὃ μегίστῳ καὶ τοὺς Ἑλλήνας
 εὐρίσκω τῶν βαρβάρων διαφέροντας. οἱ μὲν γε ἐγγύς
 εἰσι τῶν θηρίων ἀτιμάζοντες ἔλεον, οἱ δὲ ὀξεῖς τε

8 cf. t. II 26, 10 R 14 cf. p. 426, 19 16 cf. p. 426, 10
 et 427, 2

1 μικρὰν VB | δ' Re | δὲ ἐστι MBad 2 μέγεθος Bad
 Sav 2 πολὺ — ταύταις] om Bad, ante 4 ἃς, et καὶ στάσεις
 — εὐρήσεις ante καὶν ἐξετάζης collocanda censuit Boisson | καὶν
 ἐξετάζης] εἰ ἐξετάσεις Bad ἐξετάσης Mor 5 δ' Re 7 τῷ
 τὰ] τὰ τῶν Pa | αὐτῶν ex αὐτῶν corr Bad αὐτῶν APPaTM
 αὐτῶν U 8 ὁμολόγουν Bad, διεβεβαίοντο in marg 9 γὰρ
 om Bad (in ras 1 litt) et γο Mor | δ' cum ras 1 litt U 10 τοῖς
 τὰ Mor | καθ' ἡμέραν VBadB | αὐτοὺς I sed οὐς in ras m² |
 ὅτ' ἂν A 12 ὅμως om Mor sed γο in marg | οἱ μὲν ante
 συκοφαντοῦσιν Mor Re delevi 13 δ' Re | διατοῦτο PVIM |
 γο τοῦτον in marg Mor 16 ante εὐοικέει ras 6—7 litt I, τῶν
 τοιούτων BM 18 διαφέροντας τῶν βαρβάρων I 19 τὸν
 ἔλεον PaBad Mor

ἐλεεῖν καὶ ὀργῆς περιόντες. οὕτω Λακεδαιμόνιοι μὲν
 ἐξὸν Ἀθήνας ἀνελεῖν ἐφείσαντο, οἱ δὲ πρὸς τὸν Μῆδον
 τῶν Ἑλλήνων πολεμήσαντες τῶν μετ' ἐκείνου στάντων
 καὶ ταῦτα ἀνάγκην οὐ μικρὰν εἰς τὴν δίκην ἔχοντες
 5 τὰ δεδογμένα περὶ αὐτῶν. ἦν δ' ἂν καὶ Ἀλέξανδρος
 ὁ Μακεδὼν βελτίων οὐ κατασκάψας Θήβας. οὐ γὰρ
 ἂν ἀπήντα τοῦτο τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοις, ἀλλ' ἦν |
 R 631 ἂν πρῶτον ἐν τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοις.

14. Δεινὰ τὰ γενόμενα. τὰ δ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 10 μέτρια τὰ πολλὰ καὶ πυκνά; οἷς τὸ θέατρον τοῦ πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν πολέμου χωρίον. ἐν δ' αὖ τοῖς
 πρὸς ἐκείνους πολέμοις καὶ ὑμῖν τοῖς τὰ σκῆπτρα
 ἔχουσι πολεμοῦσι ὄημα οὐδὲν ὀκνοῦντες, οἳ καὶ τοὺς
 τῶν βασιλέων τῶν περὶ τὴν ἐσπέραν φονέας καὶ τὰ
 15 ἐκείνων ἔχοντας πάντων ἀκουόντων ἐκάλουν ἐπὶ τὴν
 Αἴγυπτον. ἀλλ' ὅμως ἔστι τε ἡ πόλις καὶ μένει. καὶ

1 Xen. Hell. II 2, 20 3 Her. IX 86 4 Her. VII 132.
 Aristid. t. I 608, 2 D 5 p. 430, 19 9 Amm. XXII 11, 4 cum nota
 Valesii cf. Sievers l. l. p. 114 14 Maximum cf. Zos. IV 35.
 Sulp. Sev. vit. Mart. 20, 3. Io. Ant. fr. 200. 201 (IV 614sq. M).

7 ἀπήντα] ἡφαντιοῦτο V

2 ἀνελεῖν CI sed ambo εἰν in ras m² | ἐφείσαντο — τῶν in ras
 C² 2 οἱ — 3 στάντων] οἱ δὲ τοὺς πρὸς τὸν μῆδον ἑλλήνων ἐπι-
 βουλεύσαντας καὶ μετ' ἐκείνου στάντας Bad et γε Mor 3 ἐλ-
 λήνων C sed ἑλλην in ras m² | πολεμήσαντες τῶν Ἑλλήνων
 Sav Sinn | ἐκείνον ex ἐκείνον corr V² 4 πρὸς I 7 ἂν om
 PaBad Mor | ἀπήντα] εἶπετο Bad et γε Mor 7 ἀλλ' —
 8 λόγοις om PaBad 9 δεινὰ τὰ λεγόμενα ante δεινὰ τὰ
 γενόμενα Mor Re cancellavi | καὶ ante τὰ Bad Mor Re, δέ
 Sav | γενόμενα I sed γεν in ras m² | τὰ δὲ τῶν ἐν conī Re
 10 μέτρια τὰ om Bad | πολλὰ C sed πλείους suprascr. m
 11 τοὺς om I | αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P⁴ γε αὐτοῖς Mor
 12 τὰ] κατὰ Pa 13 οἱ Mor Re | τοὺς om Mor

δέδοται τῇ φύσει τῶν πόλεων τὰ τοιαῦτα πλημμελεῖν
καὶ οὐ τὸ ἀμαρτάνειν θαυμάζομεν, ἀλλὰ τὸ μὴ. οὕτως
εἰ καὶ μὴ γράμμασιν, ἀλλ' ἔργῳ τοῦτον τεθείκατε τὸν
νόμον, συγγνώμην ἔχειν πόλεων ἀνολα. 15. | τοῦτο R 632
δὲ ἄρα εἶδε καλῶς καὶ τοῖν ἀδελφοῖν τοῖν Παιόνοι 5
ὁ νεώτερος. τὴν γὰρ αὖ μεγάλην πόλιν ἡδέως ὑπο-
δεξαμένην τυράννου θρόσος καὶ τὰ μὲν εἰποῦσαν, τὰ
δὲ καὶ πράξασαν, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ταῖς εἰς ἐκείνον
ὑβρεσιν ἐχαρίζετο τῷ τυράννῳ, τοῦτον τοίνυν ἐκείνος.
καθελὼν ἤξειν τε ἐλπίζόμενος ἐπὶ τε τὸ σῶμα καὶ τὸ 10
πλήρωμα τῆς πόλεως τοῦτο μὲν οὐδὲ ἐνενόησεν, ἐκά-
θητο δὲ ἀναμένων, ὅστις αὐτὴν ἐξαιτήσεται, καὶ φα-
νέντος τὸν μὲν ἐπήνεσε, τὴν δὲ οὐκ ἐκόλασε. 16. λε-
γέσθω δὴ τι καὶ περὶ σοῦ τοιοῦτον, ἄλλως θ' ὅτε σοι
καὶ δόξα πλείων ἐντεῦθεν ἢ παρὰ τῶν ἐν ὀπλοῖς κατ- 15
ωρεθωμένων, ἃ σε δεσπότην καὶ Σκυθῶν ἐπολήσε

5 Valens cf. t. I 665, 3 sq. R 6 cf. p. 286, 19 7 Pro-
copii cf. t. II 39, 4 R. Amm. XXVI 6, 14 sq. Zos. IV 5. Themist.
or. VII p. 103. 107 D. 12 Themist. or. VII p. 101. 111 sq.
15 Io. Chrys. hom. XXI p. 215 E 16 Zos. IV 34. Consul.
Const. (Chron. min. ed. Mommsen, Auct. ant. IX 2 p. 243)

1 δέδοται M | τὰ om Pa | πλημμελεῖν PU et in πλημμελεῖν
corr I² 2 οὐ C sed ου in ras s | μὴ οὕτως PVITBM μὴ
οὕτω Bad Mor 3 ὑμεῖς δὲ ante εἰ inser P², δὲ ante καὶ V
| καὶ εἰ Bad | ἐν γράμμασιν Mor | τεθείκατε τοῦτον T τοιοῦτον
M 5 δ' V 5 ἄρα — 6 αὖ om Bad, θαυμάζομεν μὴ κολα-
σθεῖσαν in marg | εἶδεν A οἶδε P sed οι in ras m², UBM
Mor num ἤδει? | ἀδελφοῖν τοῖν om B 6 πόλιν om Bad
8 καὶ om BBad Mor 9 τοῦτον C sed ου in rass | τοί-
νυν om Bad | ἐκείνος τοίνυν T 10 τε (2) om Bad 11 ἐνό-
ησεν Pa 11 ἐκάθητο — 12 ἐξαιτήσεται citat praemisso Λι-
βάνιος Lex. Darmst. fol. 115^r (Etym. Gud. ed. Sturz p. 633, 24)
12 δὲ om Darmst. | αὐτὸν Bad | ἐξαιτήσεται Bad, αἰτίας ἀπο-
λύσων in marg 13 οὐ κεκόλασε Mor 14 δὴ τι] τοίνυν PaBad
Mor | τοιοῦτο Mor 15 ἐν om PVIPaUTBM uncis inclusit Re
| κατορεθωμάτων M sed κατορεθωμένων suprascr. m³ 16 ὃ Bad

δούλων εὔνων. τὸ δὲ ἐκείνους οὕτως ἔχειν ἐκ τῶν
 σῶν εἰς ἐκείνους. ἀντὶ γὰρ τοῦ κακοῦν, ῥάδιον δέ,
 οἶμαι, παντὶ, τοὺς ἀρχομένους ὅπως ἀδεεῖς ἔσονται,
 R 633 ποιεῖς. ἐντεῦθεν | ἔστιν ἀκούειν ὀριζόντων τῶν
 5 μὲν, ὡς πολεμικώτερος εἴης μᾶλλον ἢ φιλανθρωπότερος,
 τῶν δέ, ὡς φιλανθρωπότερος μᾶλλον ἢ πολεμικώτερος.
 17. ὁ δὲ ἔπαινος πολλῷ λαμπρότερος ὁ τὴν φιλαν-
 θρωπῖαν ἔχων, αὐτοῦ γὰρ τινός ἐστι καθαρῶς, βασι-
 λέως δὲ πολεμίων κεκρατηκός τὸ μὲν τι γίνεται
 10 τοῦ στρατηγοῦ, τὸ δὲ τῶν στρατιωτῶν, τὸ δὲ τῶν
 ὀπλων, τὸ δὲ τῶν ἵππων, τὸ δὲ τῶν ἱππέων, τὸ δὲ
 τῶν νεῶν, εἰ δὴ διὰ τούτων μάχονται.

18. Μὴ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, δόξαν οὕτω καλὴν
 ἀνέλης, ἀλλ' ἐνθυμοῦ μὲν, ὡς εἰοκέναι δεῖ πατρὶ τὸν
 15 βασιλέα, πατέρων δ' ἐστὶ τὸ πρῶτος φέρειν προπετείας

1 δούλων εὔνων om Bad | ἔχειν σε ἐκ Bad 2 inter τοῦ
 et κακοῦν ras 2 litt Bad | κακοῦ B | δέ om Bad Mor
 3 ἐμφόβους οἶμαι πάντας Mor (e Par 3014 qui ad ἐνδεεῖς in
 marg habet σφάλλει· οἶμαι ἐμφόβους) et γρ Sav | num πάντως?
 | ἀρχομένους Par. 3014 Bad ἐχομένους reliqui libri Re, qui tamen
 et ipse ἀρχομένους coni cf. p. 324, 1 | ὅπως ἀδεεῖς scripsi cum
 M² in marg ἐνδεεῖς CAV (in quo post hanc vocem οἷς inser
 m², οὐ καλὸν in marg scr. m³) I (in quo ante hanc vocem
 in ras 4—5 litt ὅπως οὐκ inser m²) UTBMP (in quo α ex εν
 in ras corr et ὅπως post hanc vocem inser m²), Re οἷς ἀδεεῖς
 Bad Sav et γρ Mor, quod probat Sintenis οἷς ἐνδεεῖς Pa Mor
 et γρ Sav ὡς ἐνδεεῖς (= περιδεεῖς) Sinner auctore Boissonadio
 ἐν δέει ὧν ἀτακτοῦντες πείσονται coni Re 4 κακὸν cui
 κακῶν suprascr. m², ante ποιεῖς V | ποιεῖν Bad Mor | ἐριζόντων
 V 4 τῶν — 5 πολεμικώτερος PaBad et praemisso κείμενον
 in marg I² om reliqui libri Flor 6 δ' Re 8 καθαρὸς Bad
 9 γίνεται VBad 10 τὸ — στρατιωτῶν om Bad 11 ἵππων
 Bad sed ω in ras 2 litt | τὸ — ἱππέων in marg Sav om M Mor
 12 δὴ om Bad 14 οὐ θυμοῦ Re ex errore typographi,
 unde οὐ θυμονμένῳ vocabulis μὲν ὡς deletis coni Cobet Mnem.
 V 136 (Coll. 116), οὐ θυμονμένῳ vel οὐ θυμούμενον γ' Sintenis
 | μὲν delendum censet Re 15 δέ Bad | πρῶτος PIB | προπέ-
 τεϊαν Mor et γρ Sav τὰς προπετείας coni Boisson

υίῳ. πολλὰ μὲν οὖν ἔστιν ἐγκώμια κατὰ σοῦ λέγειν, πλείστον δ' ἀληθείας ἐν τῷ τῆς ἡμερότητος ἔνεστιν. ὥστ' εἰ καὶ πάντες ἦσαν ἀπηνεῖς καὶ χαλεποί, σὲ τοῦτο φυλάττειν ἐχρήν. 19. νῦν δ' ὁρᾶν ἔξεστι καὶ τὸν Ἰουλιανὸν ἐντεῦθεν εὐδοκίμειν ἐσπουδακότα τὸν τε 5 ἀντιθέντα τῇ Ῥωμαίων πόλει τὴν νέαν | ὁμώνυμον R 634 ἔστιν οὗ τοῦτο ἐπιδεδειγμένον. τοῦ Ῥωμαίων γὰρ ποτε δήμου βοαῖς αὐτὸν ἀσελγαστέrais βεβληκότος τί χρῆ ποιεῖν, ἐρόμενος τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦ μὲν εἰ- πόντος δεῖν πέμπειν ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν καὶ κατακό- 10 πτειν, ἡγήσεσθαι δὲ αὐτός, τοῦ δέ, ὅτι βασιλικὸν εἴη τὸ μῆδ' εἰδέναι τά γε τοιαῦτα, τὸν μὲν ἃ δεῖ παρ-

2 cf. p. 428, 9 sq. 7 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 B sq.
8 cf. p. 432, 10 sq. Zos. II 30

1 οὖν ἔστιν in ras, ἐγκώμια in marg I² 2 πλῆθος (Par. 3014) Mor sed γὰρ πλείστον in marg | post ἔνεστιν (ἔνεστι V) lacuna 14—15 litt CA, 17 P, 18 V 3 ὥστε Flor Mor | ἀπηνεῖς] αἵτιοι PaBad 4 τὸν Ἰουλιανὸν] „Constantinum M. designare videtur, non Iulianum Apostatam“ Re, quem secutus Cobetus Mnem. V 137 (Coll. 117) „pro τὸν Ἰουλιανὸν, inquit, aliud nescio quid scripserat Constantinum significans, nam continuo addit τὸν ἀντιθέντα κτλ.“. at exstat τὸν τε neque Iulianum in hac re ut omitteret Libanius a se impetrare potuit (cf. Epitaph. p. 323, 21 sq. et or. XII p. 39, 12), et oppositio inter ἐντεῦθεν εὐδοκίμειν ἐσπουδακότα et ἔστιν οὗ τοῦτο ἐπιδεδειγμένον manifesta est. Aequè perperam Sievers p. 58 τὸν τε ἀντιθέντα ad Iulianum rettulit 5 τὸν τ'] τὸν I sed cum ras 1 litt, Bad 6 Ῥωμαίων] Ῥώμη coni Re Anim et Cobet l. l. | πόλει scripsi βουλῇ libri edd πόλιν Cobet τῇ πόλει coni Re Anim | ὁμώνυμον scripsi auctore Cobeto coll p. 432, 10 ὁ τῇ Ῥώμῃ μὲν ὁμώνυμον ἐγείρας πόλιν et Sozomeno II 3 ἔγνωκεν οἰκίσαι πόλιν ὁμώνυμον ἑαυτῷ καὶ τῇ Ῥώμῃ ὁμότιμον et ἐν παῖσι δεῖξαι σπονδάσας ἐφάμιλλον τῇ παρὰ Ἱταλοῖς Ῥώμῃ τὴν ὁμώνυμον αὐτοῦ πόλιν ὅμως libri edd 7 ἔστι Bad, αὐτὸν δηλονότι in marg | οὗ in ras M om Bad 10 δεῖ BadBM 11 ἡγήσασθαι Bad | αὐτὸν P sed ν in ras m², PaU 12 μὴ δὲ APVITBM μῆδ' in Bad μὴ Pa

αινεῖν, τὸν δὲ πικρὸν ἐκείνον ἥμιστα βασιλεῖ συμφέρειν εἰπών, τοὺς δὲ κρατοῦντας πρέπειν ἀνέχεσθαι τῶν τοιούτων σκιρτημάτων, τὸν μὲν ἐποίησε μέγαν τῇ δόξῃ, τὸν δὲ συστέλλας ἀπέπεμψεν, εὖνουν δ' ἑαυτῷ τὴν Ῥώμην ἐποίησε νομοθετήσας γέλωτος ἀφορμὴν τοὺς βασιλέας τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι.

20. Ἄλλ' ὅμως σοὶ γε οὐκ ἴσος ἐκεῖνος εἰς φιλανθρωπίας λόγον, <ὅς> πρὸς μὲν τὰ τοιαῦτα πράως εἶχε, R 635 χαλεπώτατος δὲ ἦν | τοῖς ὀρεγομένοις βασιλείας καὶ 10 τὰ τοιαῦτα ἐπιβουλεύουσι καὶ οὐ τούτοις δὲ μόνοις, ἀλλὰ καὶ ὅσοι μάντεσιν ὑπὲρ τοῦ ποῖ χωρήσει τὰ ἐκείνου διελέγοντο, καὶ οὐδεμίᾳ τέχνῃ τὸν γε τοιοῦτον ἐξείλετ' ἂν τοῦ πυρός. 21. σὺ δέ γε ποῖός τις ἐν τοιούτοις, τίς μὲν Ῥωμαίων, τίς δὲ βαρβάρων οὐκ

9 sq. Zos. II 28 et 29

2 τοὺς — 3 σκιρτημάτων om *Bad* 2 τῶν om *V* 4 ἐπέπεμψεν *Bad* | δ' ἑαυτῷ scripsi ex *CAPIU* δὲ αὐτῷ *VBadTBM* Mor δὲ αὐτῷ Re Sinn 7 σὺ *I* sed ὅ in ras m² | ἴσος *P* sed ος in ras m² ἴσος *T* | ἐκεῖνος scripsi auctoribus Re Anim qui postea ἐκείνω coni, et Cobeto l. l. ἐκείνοις libri sed in κἀκείνω corr *P*², in κἀκείνοις *Bad*, et Mor κἀκείνω Flor Sav | φιλανθρωπίας λόγον scripsi ex *I*^s auctoribus Re Anim et Cobeto l. l. coll. t. I 508, 12 et t. II 297, 18 φιλανθρωπίαν λόγος (ὁ λόγος *BadM* Sav Re Sinn) libri sed *ν* secundum in σ et σ in *ν* corr *I*^s et λόγος in λόγος δς corr *P*², edd 8 δς inserui e *P*² | ἐκεῖνος γὰρ ἥρετο inser *C*^s | μὲν γὰρ τὰ *BadBM* edd | τὰ om Mor | πράως *PIBadBM* | ἔχεν *CAP* sed in hoc in εἶχε corr m², *VPaUT* εἶχεν *IMor* Re ἔχων *BadSav* 9 δὲ om *BadSav* | εἶναι *V* | τοῖς *I* sed οἷς in ras m² | ὀρεγομένοις *I* sed οἷς in ras m² 10 τὰ in τοῖς corr *C*^s | ἐπιβουλεύουσιν *V* | καὶ om Mor 10 οὐ — 11 ὅσοι om *Bad* | οὐδ' ὅκ ἦν Mor, γο τὴν in marg | τούτοις δὲ] τοῖςδε Mor 11 τοῖς μάντεσιν *Bad* | ποῖ om Mor | χωροῦσι *Bad*, προκόφουσιν, καταντήσουσιν in marg | τὰ ἐκείνου scripsi τὰ ἐκείνων libri sed in τἀκείνου corr *P*², edd (sed τοῖς Mor, γο τὰ in marg) 12 διαλεγόμενοις *Bad* | οὐδὲ μία *A* 13 σοὶ *Pa* | γε inser *I*² | ποῖός γε τις *BadSav* | τίς *I* | ἐν τοιούτοις om *Bad* 14 τούτοις *PaT* Mor τοῖς τοιούτοις; *BM*

οἶδεν; ὑπὸ μὲν γὰρ ὁμοίων ἐγκλημάτων ἥσαν *τινες*
 ἀποθανούμενοι καὶ ἡ ψῆφος εἶχε θάνατον, ἡ δὲ λύουσα
 φωνὴ τὴν ψῆφον λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν βασι-
 λείων ἐχώρει διὰ τῆς πόλεως ἀπάγουσα τῶν ἀνχένων
 τὰ ξίφη, καὶ νῦν ζῶσιν ἐν χωρίοις παρέχουσιν ἡδονὰς ⁵
 ἐπ' ἐλέγχοις ἀπαιτοῦσι θάνατον. 22. ἀπολέλανκέ σου
 τῆς φιλανθρωπίας, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἡ πολλαῖς καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν τιμωμένη δαπάναις, δι' ὧν αἰεὶ μέλιζαν
 τε καὶ καλλίων γίνεται. οἱ τοίνυν Σκυθὴν τινὰ
 στρατιώτην αἰτιαθέντα τι ἐπὶ μὲν δικαστήριον οὐκ ¹⁰
 ἀγαρόντες, ἐπὶ δὲ τὴν θάλατταν μετὰ τὴν ἐν τῇ γῇ
 σφαγὴν προσεποστεροῦντες καὶ ταφῆς ἐλύψαν μὲν
 οἷς ἐτόλμησαν κινοῦντες τὸ Σκυθικόν, ἔδεισαν | δὲ R 636
 τὴν ὀργὴν καὶ οὐδὲ ὅλην ἡμέραν, ἀλλ' ἐλπίσαντες
 πεινήσειν ἦσαν ἐν ἄρτῳ πάλιν παρὰ τῶν διαλλαγῶν. ¹⁵
 23. Ἡ οὖν ἑτερόν σε δεῖ γενέσθαι σήμερον καὶ
 ἄνω ποταμῶν πορευθῆναι τὸ πρᾶγμα ἢ ἕως ἄν ἐκεῖνος

2 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 D sq. VI p. 76 sq. D 9 cf.
 or. XX p. 427, 15 17 Prov. Bodl. 58. Diogen. I 27. Hesych.

1 ἀπὸ Bad Sav ὑπὲρ Re | μὲν om V | ἥσαν Mor ἦσαν Cobet
 Misc. 155 4 ἐχώρει om Bad | ἀπήγαγε Bad 6 ἀπαιτοῦσι
 θάνατον scripsi e V cum Sinteni qui ἀπαιτοῦσι θανατοῦν vel
 θάνατον coni ἀποῦσι θανάτου reliqui libri edd quod frustra
 excusat Boiss <μικρὸν> ἀποῦσι θανάτου vel <φόβον> (vel
 ψῆφον) ἐπάγουσι θανάτου coni Re 7 ἡ <πόλις> πολλαῖς
 coni Mor | καθεκάστην I 8 αἰεὶ om Bad 9 γίνεται VBad
 Re 10 τι om Bad τί Pa 11 ἐν τῇ γῇ om Bad 12 τα-
 φὴν V | προσεφαιροῦντες Bad 12 καὶ — 13 κινοῦντες om
 Bad 13 δὴ Bad 14 τὴν ὀργὴν] „interponendum videtur σὴν“
 Re | καὶ del? 15 ἐν I sed ν add m^s | πάλιν om Bad | παρὰ in
 ras I² διὰ VPa om Bad | διαλλάκτων V 17 ποταμῶν] γο
 ἱερῶν πηγαὶ in marg Mor, quod post ποταμῶν inserere voluit
 Re | πορευθῆναι T sed πορεῖ in ras ἐδρεθῆναι PaBad |
 ἐκεῖνος ἦς] ἦς ὁ αὐτός Par. 3014 Mor (sed in marg γο ἕως ἐκεῖνος)

ἥς, μηδὲ νῦν ἐπὶ δίκην ἐλθεῖν. τί γὰρ δὴ καὶ νεαν-
κὸν πόλιν ὑπήκοον ποιῆσαι κακῶς; οὐδὲ γὰρ τοῖς
ποιμέσι θύειν ὅποσα βούλονται τῶν προβάτων, οὐδὲ
τοῖς βουκόλοις τῶν βοῶν οὐδὲ τοῖς αἰπόλοις τῶν
5 αἰγῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν μάχεσθαι τοῖς ἐπιούσι
τῶν θηρίων καὶ κρατεῖν καὶ ἀπωθεῖν [καὶ] μέγα καὶ
λαμπρόν, τὸ δὲ κατεσθλεῖν ἃ τις νέμει, θαυμαστὸν
οὐδέν.

24. Οὕτω μὲν, ὦ βασιλεῦ, καὶ κοινῇ τῆς πόλεως
10 ἡμαρτηκίας τῇ γε σῇ φύσει προνοητέον ἂν ᾔην, νῦν
δ' ἄκουσον ἕκαστα διηγουμένου· γένοιο γὰρ ἂν οὕτω
δικαιότερος κριτῆς καὶ διαιτήσας ἀπ' αὐτῶν τῶν πε-
πραγμένων τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν.

25. Ἦκε τὰ περὶ τοῦ χρυσίου γράμματα, πρᾶγμα
15 πάλαι φοβερόν. πιστευομένου δὲ τοῦ τέως ἀπιστου-
μένου καὶ τῆς γῆς οὐ φερούσης τὸ ἄχθος κατηνέχθη-
σαν οἱ τῆς ἐπιστολῆς ἀκηκοότες εἰς γῆν ἐξετάζοντες οἱ
πολλοὶ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀδυναμίαν καὶ ὥς εἰ ἂ μὴ
δύνανται μὲν, οὐδ' εἰ πάνυ βούλονται, δυνήσονται, |

s. v. ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γενομένων cf.
Eur. Suppl. 520. Med. 410. Luc. dial. mort. 6, 2. 12 [Dem.]
c. Euerg. p. 1142, 26 14 cf. t. II p. 2, 9 R sq. Sozom. VII 23

1 μὴ δὲ APVIBadTB | νῦν ἐπὶ in marg I | δίκην I sed δ
in ras m² νίκην Bad et γε Mor 2 ποιῆσαι I sed ποιη in
ras m² γενέσθαι Bad 3 ἐστὶν post προβάτων Bad Mor
6 καὶ om BadB Sav cancellavi 11 ἂν om Bad 12 διαι-
τήσας scripsi e V διαιτήσοις Bad Sav διαιτήσεις reliqui libri
Mor Re 13 διοικοῦντας Bad Mor 14 ἦκεν A 15 δὲ om
Bad Sav τε Mor 18 αὐτῶν (ex αὐτῶν corr) Bad Sav αὐτῶν
reliqui libri Mor Re | εἰς BadUT edd „fortassis plane est de-
lendum“ Re et Sintenis 19 μὲν del Pa et Sintenis μὴ coni
Boiss | βούλονται e βόλονται corr A

τὰ σώματα δὲ σφισιν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀνάγκαις R 637
 ἔσται. καταφεύγουσι τοίνυν ἐπὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
 συμμαχίαν αὐτὸν ἐκείνον καλοῦντες οἷόν τε ὄντα πείσαι
 σε τοῦ πλήθους ἀφελεῖν. 26. μεστοῦ δὲ ὄντος ἀνδρῶν
 τοῦ δικαστηρίου, ὧν οἱ μὲν ἐν ἀρχαῖς ἐγερόνησαν, οἱ 5
 δὲ ἐπολιτεύοντο, οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ συνδικεῖν εἶχον
 πρόσδοδον, τοῖς δ' ὁ χρόνος λελύκει τοὺς στρατιωτικοὺς
 πόνοους, τούτων τοίνυν τῶν ἡριθμημένων οἱ μὲν, ὅπερ
 ἔφην, ἰκέτεον δάκρυσιν, οἱ δ' ἄνευ φωνῆς ἐδάκρουν;
 οὓς καὶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἰκετεύουσι δήπου θετέον. ὁ δ' 10
 ἄρχων οὐκ εἶχεν ἐπιτιμᾶν· τίνα γὰρ ἂν καὶ μέμψιν
 ἰκετεία δέχοιτο; 27. οὐκοῦν μέχρι μὲν τούτων οὐδὲν
 ὑπ' οὐδενὸς ἡδίκησαι, βασιλεῦ· ποῖον γὰρ ἀδίκημα
 παρ' οὗ καὶ αὐτὸς αἰτεῖς τὰ ἀγαθὰ κατ' ἐκάστην ἡμέ-
 ραν, τοῦτόν τινα ἀνθρώπων βοηθὸν αὐτῷ γενέσθαι 15
 βούλεσθαι; ἤδη δὲ ὄντων ἔξω καὶ ληγόντων τῶν τοι-
 ούτων ῥημάτων ἀνθρωποὶ τινες σεσιγηκότων ἐκείνων

2 cf. or. XX p. 422, 12. Io. Chrys. hom. XXI p. 214 C

1 δέ delendum vel in γε mutandum censet Boiss 2 τοῦ
 om PaB inser Bad 3 οἷόν τε ὄντα om Bad 4 σε om
 Bad τε BM τι V | παθήματος Pa | δὲ om Bad Sav | ἀνδρῶν
 Bad sed ὧν in ras m² 5 ἐν om APPaBadUTBM inseren-
 dum conji Mor | ἐγερόνησαν VBadB edd 6 συνδικοῖν
 PaBad et γε Mor 7 ἐλελύκει M edd 8 τόπους Bad |
 τῶν Bad edd om reliqui libri 9 δάκρυσιν „videtur συν
 interponendum“ Re Anim quod probat Boiss | οἷδ' P sed ' in
 ras m³, VBM 10 ἰκετεύουσιν Bad | δήπου] ἤδη Bad et
 γε Mor 11 ἂν inser Pa 14 τὰγαθὰ UTM Re Sinn
 15 τούτων T | ἀνθρωπον PaBad | αὐτῷ ex αὐτῷ corr Bad
 αὐτῷ APVITBM Mor αὐτῷ U 16 βούλεσθαι om Pa | δ'
 Re Sinn 17 γε ῥημάτων Mor Sav | ἦν post τινες CA (sed
 in hoc erasum) T | ἐκείνων om Mor

εἰσῆγον τὴν ταραχήν. 28. καὶ προελθόντες οὗ Φλα-
 βιανὸν εὐρήσειν ἔμελλον, οὐχ εὐρόντες εἴτα ἀνέστρε-
 φον, ὅθεν πρῶτον ἐκινήθησαν, ἀπτόμενοι μὲν ζημάτων
 4 οὐ καλῶν, μέλλοντες δὲ καὶ ἔργων, τουτὶ δὲ οὐκ ᾤοντο
 R 638 οἳ γε ἐπιεικέστεροι. τίνες οὖν ἦσαν ἐκεῖνοι; οἱ | καὶ
 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ νεφῶν αὐτῶν τοὺς ὀρχουμένους
 προτιθέντες. ὧν ἤδη τις καὶ τῶν ἐν Βηρυτῷ συμφο-
 ρῶν αἴτιος ἐργόνει· τουτὶ γὰρ ὕστερον ἐγνώμεν.
 29. τοιούτοις οὖν ὑπηρέταις ὁ κακὸς χρώμενος δαίμων
 10 ἔπραξεν ἃ σιωπᾶν μὲν ἐβουλόμην, ὁ ἀληθείας δὲ νό-
 μος οὐκ ἔᾱ μὴ λέγειν. ἅς γὰρ μετ' αἰδοῦς ἐωρῶμεν
 ὑμετέρας εἰκόνας, ταύτας οὐχ οὕτως εἶδον οἱ τολμηρό-
 ται. τοῦ δὲ σὺν δαίμονι πονηρῷ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν
 τεκμηρίον ἐναργὲς τὸ ῥαδίως ἅπαν τοῦτο πεπραχθαι
 15 παιδαρίων πολὺ πρὸ ἥβης ἐπὶ πάντα πετομένων, ὁξέως
 ἀναβαινόντων, καταβαινόντων, ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα δια-
 πηδώντων μετὰ ἰσχύος πλείονος τῆς ἐν ἀκμάζουσιν

1 cf. Io. Chrys. 1. l. 5 Io. Chrys. hom. II 24 D. XVII 175 C

1 τῶν τοιούτων ζημάτων post ταραχήν Bad | προελθόντες
 PaBad Mor 2 εὐρόντες C sed v inser n 3 ὅπου Flor
 et γο Mor 5 οἱ — 7 προτιθέντες citat Plan fol. 103^v
 5 οἱ BM Plan 6 νεφῶν <καὶ> αὐτῶν coni Re 7 προτι-
 θενται BM Plan | τίς TB τίς IBad 8 ταντὶ IBad edd
 | ἐγνώσται Bad Mor, qui γο ἐγνώμεν in marg habet 9 τοῦ-
 τοις Bad | ὑπηρέταις οὖν libri excepto Bad, sed οὖν del C |
 χρώμενος ὁ κακὸς PaBad Mor 10 μὲν om BM 10 ὁ —
 11 λέγειν praemisso κείμενον in marg I² ὁ παιδί· C sed in
 λέξει δ' ὅμως ἀνάγκη corr s, ὁ π δι A sed 2 litt inter π et δ
 del et reliquae eras εἶπω δὲ PaBad edd om reliqui libri
 10 ἀληθείας scripsi παιδείας in marg I² 11 μὴ e με corr I⁸
 12 τολμηρότεροι Bad 15 πετομένων ὁξέως VMor 16 ἀπ'

ἄλλων om Bad 17 μετ' BadU edd | τῆς om Bad | ^{τελείοις}
 Bad (ἀκμάζουσιν Flor)

ἐνούσης. 30. λέγεται δὲ καὶ γέροντα μείζονα ἢ κατὰ
 γέροντα δυνηθέντα περὶ τὸν ἵππον, εὖ γε, ὦ γέρον
 ἀκούσαντα ἀμείψαι πολλῶν δρώντων πρότερον μὲν εἰς
 νεανίσκον ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ εἰς παῖδα, εἴτα ἀφανι-
 σθῆναι καὶ φορικὴν οὐ μικρὰν ἐπελθεῖν αὐτοὺς ταύτας 5
 ἰδόντας τὰς | μεταβολάς.

R 639

31. Ἐγὼ μὲν οὖν ἦν ἐν ταῖς βοαῖς χρυσὸς πολλῶν †
 ἦν ὅτε δρόμος αἰτεῖ, ὑπὲρ τούτων φωναί. τοῦ πράγ-
 ματος δ' ἐπὶ τὰς εἰκόνας προσελθόντος οἱ μὲν ἠδίκουν,
 οἱ δὲ ἐθεώρουν ὄντες πολλῶ πλείους τῶν τὰ δεινὰ 10
 ταῦτα ποιούντων. πῶς οὖν οὐκ ἐκώλυνον; τὸν αὐτὸν
 ἐρῶ πάλιν λόγον, ὅτι τὸ κωλύον ἦν ἰσχυρότερον. ἦν
 γὰρ τι δαιμόνιον ἐνταῦθα, ἦν ἔνδον, ὃ τὸ καθ' ἕκαστον

2 cf. p. 425, 22 sq.

1 μείζονα — 2 γέροντα praemisso κείμενον in marg I²
 συστραφέντα
 2 δυνηθέντα Bad (δεινηθέντα Flor) | γέρων M 3 πολλῶν
 δρώντων] διὰ πολλῶν Bad 4 δὲ om Bad | καὶ οὕτως Bad
 Mor sed in hoc γρ εἴτα in marg 5 αὐτοῖς et ἰδοῦσι I sed οἱ et
 ὅσι in ras m², Bad Mor 7 Ἐγὼ — 8 φωναί] locum reliqui
 ut in libris CAPV (in quo οὐ καλῶς ἔχει in marg scr. r)
 IPaUTM legitur etsi corrupte, coniciens scribendum ἐγὼ
 μὲν ἤκουον καὶ ἐν ταῖς βοαῖς πολλῶν χρυσὸς ἦν (ἃ γε δρόμος
 αἰτεῖ, ὑπὲρ τούτων φωναί) 7 ἦν] ἦν Pa ὤμην B et ex ἦν
 corr C^s ἤκουον καὶ Bad edd | δραμεῖν τὸ πλήθος, ὅπου ante
 χρυσὸς B et inser C^s | πολὺς Bad edd 8 ἦν — φωναί om
 Bad | ὃ τε coni Re ἃ τε Boiss Sintenis Hug (Antiochia p. 27
 not. 27) | νόμος Pa | φωναί in φωνάς corr C^s 9 δὲ Bad |
 ἐπελθόντος Bad 10 δ' edd 11 τὸν — 12 ὅτι om Bad
 11 τὸν γὰρ αὐτὸν V 12 πάλιν ἐρῶ Mor | τὸ — ἰσχυρότερον]
 ἦν ἰσχυρότερον τὸ κακὸν Bad | κωλύον cf. ad t. I p. 166, 13
 ἦν om Pa 13 γὰρ del Pa | ἦν ante τι repet Bad edd deleui
 | τοι Pa | ἐνταῦθα Bad edd ὡς ταῦτα CA ὃ τούτων Pa² ὦ
 ταῦτα reliqui libri | ὃ Bad ἦ reliqui libri | τὸ καθ' ἕκαστον Mor
 reliquaeque edd (καθέκαστον Re) τοῦ καθ' ἕκαστον C sed in
 marg γρ τοῦθ' ἕκαστον n, V τοῦθ' ἕκαστον reliqui libri

κατηνάρκαζε βλέπειν, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶα ῥῆξαι φωνήν.
 32. ἀρχῆς δὲ μὴ φαινομένης ἡρεμεῖν ἦν ἀνάγκη καὶ
 πληθὺς ὄντας. οἱ πολιτευόμενοι δὲ πόρρω τοῦ ταῦτα
 4 ἦσαν καὶ πράττειν καὶ ὁρᾶν καὶ καταδύντες ὅπη τύ-
 R 640 χοιεν ἑαυτοὺς | διέσωζον δεδιότες, μὴ φανέντες
 ἔλκοιντο. πολὺ δὲ δεινότερων ὄντων τῶν πεπραγ-
 μένων ἐκείθεν εἶχον εὐλογον τὸν ἐπὶ τοῖς ἐλάττωσι
 φόβον. τοὺς γὰρ ἐκείνων οὐκ ἀπεσχημένους τίνας
 ἔδει νομίζειν ἐν τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι καὶ ταῦτα ἤδη
 10 πυρὸς εἰς τινος τῶν λαμπροτέρων οἰκίαν ἐμβεβλη-
 μένου; ἦν δὲ αὐτοῖς πολὺ πλείων τῶν ψυχῶν ἢ τῶν
 οἰκιῶν λόγος. 33. διεσπαρμένοι τοίνυν κατὰ τὸν ἐμ-
 πεπτωκότα φόβον καὶ οὐκ ἔχοντες ἰδεῖν ἀλλήλους οὐδ'
 εἰπεῖν οὐδ' ἀκοῦσαι περὶ τῶν παρόντων καὶ ἅμα τῶν
 15 ἀγγελλομένων πλείους ποιούντων τοὺς ταῖς εἰκόσιν
 ἐπιθεμένους ἔκειντο εὐχόμενοι μὲν λαβεῖν τὰ παρόντα
 λύσιν, προβῆναι δὲ εἰς ἔργον οὐκ ἔχοντες.

1 cf. Io. Chrys. hom. II p. 22 B sq.

1 κατηνάρκαζον *Bad* ἡνάρκαζε *Re* εἰς (ἦς *U* εἶσω *Pa*) κατ-
 ηνάρκαζε *reliqui libri edd* | δ' *Re* | ὅ ταῦτα ἐν ἡδονῇ, ὃ
 τῶν γιγνομένων καθέκαστον ἡνάρκαζε βλέπειν *coni Re* 2 μὴ]
 οὐ *Pa* οἱ *Bad* | φερομένης *Flor* | οὕτως ante ἡρεμεῖν *Bad edd*
sed uncis inclusit Re improbante A. Iahnio | ἦν ex ἦν corr *C*ⁿ
 om *Bad Mor* 3 δὴ *Flor* | πόρρω που ἦσαν τοῦ ταῦτα
Bad edd 4 καὶ om *Bad* | συμπράττειν *I sed συμ inser m²* |
 καταδύντες *I sed post v ras 2 litt* | ὅπη ex ὅποι corr *P*
 ὅπου *V* ὅποι *PaTB* ὅπου *Bad Mor* 6 πολλοὶ *T* | δεινότε-
 ρων — πεπραγμένων] δεινότερον ὢν τὸ (om *Bad*) πεπραγμένον
Bad Flor 10 τινὰ τῶν λαμπροτέρων οἰκιῶν *Bad* | ἀναβεβλη-
 μένον *Pa* | 11 δ' *Re* | „*imo vero οὐ πολὺ*“ *Re* 12 ὁ λόγος
Mor 13 οὐδὲ *T* 14 οὐδὲ *V* 15 τοὺς om *Mor* 16 ἐπι-
 τιθεμένους *Bad* 17 δ' *Re*

34. Ἴδοι δ' ἂν τις ἀκείθεν, ὥς οὐκ ἄνευ δαιμονίας ἦν τινος ταῦτα ἀνάγκης. ὃν γὰρ καὶ ἄκλητον ἔδει τὰ τοιαῦτα κωλύειν τοξόταις ἐνταῦθα ἐφεστηκότα τρεφομένοις ὑπὲρ καιρῶν ἀπαιτούντων βέλη, καλούμενος οὗτος μυρίαῖς φωναῖς ματαίους λέγων προφάσεις 5 ἐκάθητο. 35. καίτοι καὶ μηδενὸς καλοῦντος εἰκότως ἂν καὶ ἀναστὰς | καὶ δραμὼν ὅδ' ἔμπειρος ὦν πο- R 641 λέμου καὶ τᾷλλ' οὐ κακὸς καὶ εἰδὼς, ὥς οὐδὲ τὴν ὕψιν οἱ θορυβοῦντες οἴσουσι τῶν τόξων, ἐν μὲν τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν οὐκ ἐκινεῖτο, ἀλλ' ἦν εὐλαβὴς καὶ ἐμελλεν, οἰκία 10 δὲ ἐβόηθει προθυμῶς καὶ πολλὴν ἐλπίζομένην φλόγα δύο βέλεσιν ἐν προοιμίοις ἔσβεσεν, ὥστ' αὐτὸν αὐτοῦ κατηγορεῖν οὐκ ἐπὶ τῶν σεμνοτέρων ταῦτόν πεποιηκότος. 36. ὁ δὲ ἄρχων τῶν ἐθνῶν ὥς ἤκουσε τοξότας ἤκοντας ἐπὶ τοὺς τὸ πῦρ προσάγοντας, ἤκέ τε αὐτὸς 15 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν λόγων εἰσήνεγκε δῆλον τοῦτῳ ποιήσας, ὥς μετὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς αὐτὸς ἂν ἦν κὰν τοῖς προτέροις. τοὺς μὲν οὖν κάοντας παρῆδωκε τῷ δικα-

14 Celsus cf. p. 409, 17. Sievers p. 263, 7.

1 ἐκείθεν *Bad* 3 τοξότην et 4 τρεφόμενον *Bad*
τοξότας et τρεφομένους *Mor* | ἐπιστατούντα *T* 5 ματαίους
P sed ους in ras ματαίας *IPaBadU* *Mor* 7 ἂν inserui e
V auctore *Re* om reliqui libri edd | ὁ δ' *AP* sed in hoc in
ὁδ' corr *m*² ὁ δ' *T* edd 8 τᾷλλ' *CA* τᾷλλα edd 10 ἡμῶν
Bad ἡμῶν *VIU* *Flor* *Mor* 11 τὴν φλόγα *PaBad* *Mor*
12 δὲσι *VBad* *Mor* | ὥστε *Bad* | αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr *P* αὐτοῦ
Mor 13 ταυτόν τι *V* ταῦτά *Bad* *Mor* 14 δ' *Re*
15 προσάγοντας *V* 16 λόγων (*Par.* 3014) *Mor* λόγων libri
Flor *Sav* | εἰσήνεγκε *Pa* sed νεγκ in ras *m*² εἰσήνεγκεν *AP*
εἰσήγαγε *Bad* et γε *Mor* | τοῦτο *IPaBad* | τοῦτῳ ποιήσας ὥς]
„forsan τοῦτῳ (vel τοῦτο) οἶος“ *Boiss* 17 μετ' αὐτῆς ἂν
τῆς χειρὸς *Bad* | ὁ αὐτὸς *Bad* *Mor* post αὐτὸς ras 1—2 litt *I*
18 κάοντας *T* κάοντας *IUBM* *Mor* ἀποντας *Bad* et γε
Mor | δικαστηρίῳ δεικνὺς *Pa* sed ωι δεικνὺς add *m*²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

26

στηρίξω τὰ διὰ τῶν κεραμίδων τραύματα, τοὺς δὲ ἡσε-
 βηκότας πολλὰ πρὸς τὴν θήραν ὁδοί, κατήγοροι δὲ
 ἀλλήλων οἱ συνασεβήσαντες ἀλλήλους τε καὶ τὰ ἀλλή-
 λων εἰδότες. καὶ ταχύς τε καὶ σαφής καὶ ῥᾶστος ὁ
 5 ἔλεγχος. 37. ἔδει δὴ χωρίζειν τοὺς εἰλημμένους κατὰ
 R 642 τὸ τῶν ἀδικημάτων μέτρον. | τοῦτ' οὖν ἐρίγνετο.
 ἔδει χωρεῖν εὐθύς ἐπὶ τὴν τῶν πονηροτέρων τιμωρίαν.
 καὶ τοῦτο τοίνυν ἐπράττετο τῶν μὲν ξίφει πεσόντων,
 τῶν δὲ πυρὶ τὰς ψυχὰς ἀφιέντων, τῶν δὲ στόμασι
 10 θηρίων δαπανηθέντων, ἔσωζε δὲ οὐδὲ τοὺς κομιδῇ
 παῖδας τοῦτο αὐτό, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἀνωφελής, ὥς ἐν
 τηλικούτοις, ὁ τῶν ἐτῶν ἀριθμός. ὁ δὲ μὴ δοὺς δίκην
 οὐδὲ ἡδικήκει πανταχοῦ τοῦ δικάζοντος λόντος τοῖς
 λογισμοῖς τὴν ἀκρίβειαν ἐκάστω προσάγοντος, ὥς μη-
 15 δαμοῦ τάληθές ἡττηθῆναι μηδενός.

38. Σκέψαι δὴ, βασιλεῦ, τί ποιῶν ἐπὶ τούτοις τοὺς
 ἐπαινοῦντας ἔξεις. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖς ἀρκεῖν ἡγού-
 μενος τὸ μηκέτ' εἶναι μηδένα τῶν ταῦτ' ἡδικηκότων.

8 Io. Chryst. hom. III p. 45 C

17 δοκεῖς] ἔξιν τοὺς ἐπαινοῦντας δηλονότι V²

1 γρ ξνθα τὰ Mor | εἰς δὲ τοὺς ἡσεβηκότας conī Mor, τῶν
 δὲ ἡσεβηκότων Sav 2 πολλοὶ T | θύραν e Pa conī Boiss
 3 οἱ συνασεβήσαντες I sed ι συνασε in ras m² οἱ συνε σε βή-
 σαντες cum 2 lacunis singularum litterarum C, sed α supra
 ε (1) pos n 5 δὲ M 6 τὸ inser CⁿI² | τοῦτο PVBadB
 Mor 7 πονηρῶν V 8 νῦν Mor et γρ Sav 10 ἔσωξεν
 οὐδὲ PBadU 11 τοῦτ' Mor Re | ἀνωφελὲς Flor | ὥς om Bad
 | ἐν τοῖς τηλικούτοις Bad 13 πανταχοῖ? 14 καὶ τὴν
 VBad Sav et conī Re | προσάγοντος P sed os in ras m²
 15 μηδενός] μηδὲν V μηδαμῶς Bad et γρ Mor 16 τούτους T
 17 ἐπαινοῦς Mor Sav sed in hoc γρ ἐπαινοῦντας 18 τὸ]
 τῷ Bad

εἰ μὲν γὰρ ἦν πολλοὺς θανάτους ἀποθανεῖν ἄνθρω-
 πον, τοῦθ' ἡμᾶς ἔδει ποιεῖν· τούτου δὲ οὐκέτ' ὄντος
 ὦρα παύσασθαι τῆς ὀργῆς. 39. μὴ γὰρ δὴ τῶν θρυ-
 λουμένων μηδὲν εἰς ἔργον ἔλθοι. τίνα δὴ ταῦτ' ἔστιν;
 οἱ μὲν εἰς ἀρπαγὴν τῶν ὕντων ἐκάστοις χρημάτων 5
 φασὶν ἐπαφῆσειν σε στρατιώτας, οἱ δ' ἐπὶ σφαγὰς τῶν
 ἐχόντων τὴν πόλιν, οἱ δὲ διὰ μεγέθους καταδίκης
 ἀμυνεῖσθαι τὴν ὕβριν, οἱ δὲ αἵματι τῶν ἐν τῇ βουλῇ
 γνωριμωτέρων. 40. ἐγὼ δὲ πρὸς ταύτας ἐμαχόμεν .
 τὰς δόξας οὐκ εἰδέναι σὲ λέγων τοὺς τὰ τοιαῦτα οἴο- 10
 μένους. ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἀπάσης τὸ ἔργον τῆς πόλεως,
 ἡκουσας διηγουμένον. πάντας οὖν ἀποθνήσκειν πῦρ
 δίκαιον τοὺς τε, ὅτε ταῦτα ἡμαρτάνετο, μηδὲ ἐπιδη-
 μοῦντας τοὺς τε νόσῳ πεπεδημένους τοὺς τε, εἰ μὴ 14
 τις αὐτοὺς ἀποκτείνει, τοῖς | θεοῖς εἰδότας χάριν; R 643
 41. Ἀλλὰ μὴν καὶ γυναιξὶν ἔστιν ἐπιπλα.
 γυναικας δ' οὐδ' ἂν εἰς φαίη μετεσχηκέναι τοῦ τολ-

12 Dem. ad Pantaen. § 42 p. 978, 14

12 ποῦ] τίνη τρόπον *Bad*

1 πολλοῖς θανάτοις *Bad* Mor 2 οὐκ ἔτ' *P* οὐκ *Bad*
 Sav 3 παύσεσθαι *Pa* | θρυλουμένων scripsi e *CAV* θρυλ-
 λουμένων reliqui libri edd 6 οἱ δ' *VIB* Flor οἱ δ' *AP* sed
 in hoc in *ol* δ' corr *m*^s 8 ἀμυνεῖσθαι scripsi e *VI* sed in
 hoc *ei* in *ras m*^s, *BM* ἀμύνεσθαι *Bad* Mor ἀμύναςθαι reliqui
 libri *Re* 9 γνωριμωτάτων *Mor* *Re* 10 λέγων om *Bad* |
 τὰ om *V* 11 τὸ ἔργον in marg *B*^s 12 ἀκούσας ἔχεις *Bad*
 | πῶς *Cobet Mnem. V* 137 (Coll. 117) at cf. p. 387, 14 et Dem. l. l.
 13 ἡμαρτάνοντο *V* | μὴ δὲ *APVITBM* μηδὲν *Flor* 14 εἴ
 τις *Mor* sed γο εἰ μὴ τις 15 ἀποκτείνει scripsi e *PaM* coll.
 t. I p. 153, 12 ἀποκτείνει *V* ἀποκτείνῃ reliqui libri edd
 ἀποκτενεῖ *Cobet* l. l. 16 οὐκ ἔστιν *Bad* *Mor* 17 δὲ *Bad* |
 φαίη om *Bad* | τολμήματος εἴποι *Bad*

μήματος. αἶ γε σιδηρᾶς ἂν αὐταῖς ἠΰξαντο εἶναι τὰς
 θύρας. οὕτω περὶ αὐταῖς ἔδρισαν. οὐκοῦν καὶ τὰ
 τούτων τῶν γυναικῶν αἷς οὔτε ἀνὴρ οὔτε παῖδες οὔτε
 ἀδελφοί, τῶν εἰς ἄρπαγὴν ἐξουσίαν λαβόντων ἔσται;
 42. ἐὰν οὖν εἰπωσι προσελθοῦσαι ὅτι, ὦ βασιλεῦ,
 ἀλλ' ἡμεῖς γε ταῦτα οὔτε ἐβουλήθημεν οὔτε
 ἐξητήσαμεν οὔθ' ὅπως ἔσται προὔτρεψαμεν οὔτε
 τολμηθέντων ἥσθημεν οὔτε ἐν δίκῃ νῦν προσ-
 ατεῖν ἡναγκάσμεθα καὶ ταῦτα οὐκ ὄντος τοῦ
 10 διδόντος τῷ κοινῇ ἐν τῇ πόλει γενέσθαι τὴν
 πενίαν, τί πρὸς ταῦτα ἐρεῖς, ὦ βασιλεῦ; τί δαί, εἰ
 πρὸς σέ μὲν οὐδὲν τοιοῦτον, πρὸς δὲ τὸν Ἥλιον λέ-
 γοιτο; ἢ καὶ τοῦ θρόνου ληψόμεθα παρὰ τῶν ὀδυρο-
 14 μένων δίκην; 43. οὐ τολύνην οὐδὲ τῇ καταδίκῃ |
 R 644 χάραν ἐνοῦσαν ὀρᾶ. πῶς γὰρ οὕς οὐκ ἔστιν
 ἐλέγξαι πεπονηρευμένους, τούτους ἐνὶ ζημιῶσαι χρη-
 μασι; καὶ μὴν εἰ μὲν κατὰ πάντων τοῦθ' ἥξει, καὶ
 οὕς ὥς φίλους τῷ θεῷ τιμᾶν ἀξιοῖς, ζημιῶν ὀφθήσῃ.
 εἰ δ' ἔσται τὸ χωρὶς κεισόμενον καὶ οὐ πεπληξόμενον
 20 τῇ καταδίκῃ, δεινὰ φήσουσι πάσχειν οἱ καθαροὶ μὲν
 αἰτίας, ὥσπερ ἐκείνοι, μὴ τῶν ἴσων δὲ ἐκείνοις τετυ-
 χηκότες. 44. καὶ μὴν εἰ μὲν τῶν τὰς εἰκόνας κεκινη-

12 Eur. Med. 56sq.

18 Io. Chrys. l. l.

1 αὐταῖς APITB Mor, αὐτὰς Bad | εἶναι τὰς θύρας γενέ-
 σθαι τὰς πύλας Pa 2 αὐταῖς T αὐταῖς VU | καὶ τὰ om Bad
 3 οὔτε ἀνὴρ om Pa 4 ἔστιν Bad Mor | ; posui 5 οὖν om
 Bad | ὅτι om Bad 6 ἡβουλήθημεν Bad 8 οὔτ' Bad 11 δαί
 scripsi e CAPU δὲ reliqui libri edd 12 τοιοῦτο I sed post
 o ras 1 litt 13 εἰ Mor (ἢ Sav) | περὶ Bad 14 τὴν δίκην
 Bad Sav | τῇ om Bad 15 ἐνοῦσαν om Bad uncis inclusit
 Sav 18 τῷ θεῷ] „malim σῷ interponi“ Re at cf. p. 397, 2
 19 δὲ edd | οὔτε Flor | πλεξόμενον Bad

κώτων εἶδιν οἱ τοῦτο πεισόμενοι, θάνατον ὀφείλουσι
τὴν δίκην, ἀλλ' οὐ τὴν εἰς χρήματα· εἰ δ' οὐδεὶς ἂν
τοῦτο φῆσαι, τίνος ἀπαιτοῦνται δίκην; λείπεται δὴ τὸ
τῶν πολιτευομένων καὶ τῶν ἐκείνων κεφαλῶν. οὓς εἴ- 5
τις ἀποκτείνει μηδενὸς ἔχων αἰτιάσασθαι χεῖρας, πολι-
τείας ἀντ' ἀδικήματος εἰληφῶς ἔσται τιμωρίαν, καὶ τὸ
πρᾶγμα φυγῆς ἄξιον καὶ νῦν εἶναι δοκοῦν ἔτ' ἔσται
φοβερώτερον.

45. Τί οὖν ἐξ ἀπάντων δείκνυται τούτων; ὅτι σοὶ
τῆς ὁργῆς παυστέον. ὁ δὲ Διοκλέα λέγων σοὶ καὶ τὸν 10
ἠναγκασμένον Εὐγένιον καὶ τὴν ἐκ Σελευκείας δεῦρο
μετὰ μέθης εἰσοδον καὶ τὸν ἐμὸν πάππον καὶ τὸν |
Βρασίδαν καὶ ὡς ἀπέθανον οὗτοί τε καὶ τινες ἔτε- R 645
ροι κρίσεως μὲν οὐ τυχόντες οὐδὲ ἀπολογίας, κατ'
αὐτὸ δὲ τὸ πολιτεύεσθαι μόνον, οἱ ταῦτά σοι λέγοντες 15
οὐχ ἂ μισεῖσθαι προσήκει λέγουσιν. 46. οὐ γὰρ ἴσον,
οὐκ ἴσον Θεοδόσιος καὶ Διοκλῆς. ἐλυσιτέλει δέ, οἶμαι,

10 cf. Aur. Vict. epit. 39

11 cf. t. I 489, 7; t. II p. 429, 4 sq.

13 cf. t. I 81, 5 et 242, 17

17 cf. p. 428, 20 sq.

3 φήσεις *Bad* edd | δὴ *I* sed ἡ in ras m² | τὸ om *Bad*
4 κεφάλαιον conī Mor | οὓς om *Bad* 5 τις τινὰ *Bad* | ἀπο-
κτείνει scripsi e *VPaM* ἀποκτείνει *P* sed ει (2) inser m²,
BadU ἀποκτείνῃ reliqui libri Mor Re ἀποκτενεῖ Cobet Mnem.
V 137 (Coll. 117) | μηδὲν *Bad* Sav | ἀδικίας *Bad* Sav (γε χεῖρας)
et γε Mor | πολιτείας om *Bad* 6 ἀντ' ἀδικήματος *Pa*,
ἀντὶ μηδενὸς in marg ἀντ' ἀπο τοῦ *Bad* ἀπο Flor | τὰ δική-
ματος Flor 7 φυγεῖν Mor sed γε ἀποφυγῆς in marg
ἀποφυγῆς *Bad* | ἔτ' om *Bad* 8 φανερώτερον *Bad* et γε Mor
10 παντέον *V* 11 Σικελίας libri Flor Mor corr Re 12 τὸν
(2) *I* sed ὁ in ras m² 13 βασίαν *Pa* βρασίδον reliqui libri
corr Flor | ὡς om *Bad* | ἐναπέθανον *Bad* | γε Flor 15 τοι-
αῦτα Flor 16 προσήκει libri Flor Mor corr Re 16 et 17
ἴσον *TB*

κἀκείνῳ μὴ τὸ ξίφος ἀκονᾶν, νῦν δὲ πολλῷ τούτῳ
 χρησάμενος ὦν οὐκ ἐν ὀλίγοις θανμαστὸς διέβαλε
 τὰ καλὰ τοῖς χείροσιν, ὥστε καὶ τοῦνομα συνάγειν
 τοῖς ἀκούουσιν ἀηδῖαν καὶ ποιεῖν ἀποπηδᾶν. 47. μᾶλ-
 5 λον οὖν μεμνήσθω τις Κωνσταντίου τοῦ πρὸς τὰς
 τῶν πόλεων ἀμαρτίας ἡμέρου. ὃς ὑπαρχον ἐνταῦθα
 πέμπων Στρατήγιον ἐπὶ τῷ Θεοφίλῳ θανάτῳ, ὃν οὐκ
 ἄξιον ἐκείνος τῶν τρόπων ἐδέξατο χρηστὸς ἄρχων
 ὑπὸ χαλκῶν πέντε κατενεχθεὶς ἐν ἀμίλλαις ἀρμάτων,
 10 τὸτ' οὖν ἤλγησε μὲν τὴν καρδίαν ὁ Κωνσταντός, τι-
 μωρίας δὲ πρὸς αὐτὸν μνημονεύων, ὅπως μετριώτατα
 χρήσεται τῷ πράγματι, πολλάκις εἶπε, κἀκείνος οὐκ
 ἠτίμασε τὰς ἐντολάς, οὐδὲ πλείους ἢ προσήκε μητέρες
 R 646 | ἐθροήνησαν.

15 48. Ἀλλὰ Θεόφιλος ἔθνησκεν, ἐρεῖ τις, τότε,
 τὸ δὲ νῦν ὕβρις εἰς βασιλέων εἰκόνας. ἐγὼ δέ,
 ὥς κἀκείνο μὲν ὕβρις εἰς βασιλέα, παρήσω νῦν, ἐπι-

7 cf. t. I p. 134, 17sq. et p. 133, 20sq.

2 ὀλίγοις] πράγμασι δηλονότι V²

2 χρησάμενος τούτῳ T | ὦν οὐκ] ᾔετο μὲν Bad et γρ Mor
 | ἐν οὐκ B | διέβαλε δὲ τὰ Bad 4 ἀδικίαν T 5 μὲν ante
 οὖν Mor cancellavit Re | οὖν] δὲ Bad | τις B 6 ὃς ὑπαρχον
 om Bad ὥς (γρ δς Sav) ὑπάρχων Mor 7 πεμπὼν Bad
 πέμπει Flor Mor | τὸν et θάνατον Bad 8 ἀξίως Bad, coni
 Mor, γρ Sav | χρηστὸς ἄρχων in ras 5 litt P³ 9 ἀρμάτων
 om Bad 10 ὁ om Re 11 ὅπως ὥς Re 12 χρήσεται
 Bad | εἶπεν A et in εἶπε corr P 15 τίς T 16 ὕβρις B
 | βασιλέων scripsi e V coll. p. 398, 12 βασιλέως libri edd
 17 ὥς] εἰ PaBad Sav et γρ Mor | ἐκείνο BM | ἐπιδείξων Flor

δέλω δέ, ὡς ἐν ὁμοίοις αὐτὸς ἐκείνος ἐγένετο. Ἐδεσσα
 γὰρ ἡ πόλις, μεμψάμενοί τι τῶν πρὸς αὐτοὺς χαλκῆν
 εἰκόνα αὐτοῦ καθελόντες, εἴτα ἄραντες πρηνῇ κατὰ
 τὸν ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐν τοῖς διδασκαλείοις νόμον
 ἔτυπτον ἱμάντι τὰ τε νῶτα καὶ τὰ μετὰ τοῦτο κάτω 5
 προστιθέντες, ὡς ὅτῳ πληγαὶ τοιαῦται προσήκονσι,
 πλείστον ἀπέχει βασιλείας. 49. ταῦτα μαθὼν ὁ Κων-
 στάντιος οὐκ ἔπεσεν εἰς ὀργήν, οὐκ ἐξήγησε δίκην,
 οὐδενὶ χεῖρῳ κατέστησε τὴν πόλιν, ἀλλ' ὥσπερ οὐκ ἂν.
 ἐκόλασε γεράνους διὰ τὴν κλαγγήν, οὕτως οὐδὲ ἐκέ- 10
 νους. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα οὕτως εἶναι ἐδόκει καλὰ
 τε καὶ ἐπαινων ἄξια, ὥστε τοῖς ἐκ τῆς ἐπεικειάς ἡ
 κατὰ τοὺς πολέμους ἐκρύπτετο ῥαθυμία, καὶ | Περ- R 647
 σῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀέ τι παρασπωμένων καὶ τὰ
 αὐτῶν μείζω ποιούντων τοῖς ἡμετέροις χωροῖς ὅμως 15
 εἶχε τοὺς συνευχομένους αὐτῷ καὶ ζῆν βουλομένους
 ὑπὸ τῇ ἐκείνου περὶ τὰς πόλεις πραότητι. 50. ἅπαντα
 μὲν γὰρ ἄνθρωπον τοῦτο κοσμεῖν δύναται, διαφερόντως

1 cf. p. 433, 20 13 cf. p. 326, 3sq.

1 δέ om Flor | αὐτὸς om Bad | Ἐδεσσα scripsi e Par. 3014
 cum Mor Sinn quod commendavit etiam Re coll. verbis p. 433,
 20 πρὸς τὸν ἐν τοῖς ὁμοίοις τῇ Συρίᾳ cf. Amm. XXI 7, 7 ἔμεσα
 reliqui libri Ἐμεσσα Re 2 μεμψαμένη (Par. 3014) Mor |
 αὐτοὺς M 3 καθελόντες αὐτοῦ T 4 τῶν M | τοὺς ἐν τοῖς
 om PaT | τοὺς om Bad Mor 5 τούτων κατὰ Bad Mor
 „malim καὶ τὰ μετὰ ταῦτα κάτω vel τὸ τε νῶτον καὶ τὰ μετὰ
 τοῦτο κάτω“ Boiss 7 ἀπέχει BadTM Mor 7 ταῦτα —
 10 ἐκείνους citat Plan fol. 103^v 7 ὁ Κωνστάντιος om Plan
 8 οὐκ (2) — 9 πόλιν om Plan 10 οὐδ' Plan 11 δοκεῖ
 Sintenis 13 ἐκέρυπτο Bad Mor ἀπεκρύπτετο coni Boiss
 14 καθέκαστον Bad Mor 15 αὐτῶν TM et in αὐτῶν corr
 Bad² αὐτῶν I 16 συνηδόμενους Bad Mor 17 κείνον AI
 | πραότητι περὶ τὰς πόλεις PaBad Mor 18 τοῦτο om Bad Mor

δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐξουσίαις. τὸ γὰρ πάντα ποιεῖν ἐπι-
 τρεπούσης τῆς τύχης εἶναι τὸ ἐπισχῆσον καὶ διακω-
 λῦσον μέγα μέρος εἰς εὐφημίαν τε καὶ δόξαν. εἴτ'
 ἀκούειν περὶ ἑτέρου ταῦτα μᾶλλον ἐθελήσεις ἢ παρὲ-
 5 χεῖν τοῖς ἀνθρώποις περὶ σεαυτοῦ λέγειν; μηδαμῶς,
 ὦ γενναῖε, μηδενὶ τῆς ἐνταῦθα παραχώρει νίκης.

51. Ἀλλὰ πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ πόλεως πό-
 λεως ὁ λόγος ἐστί, σκόπει. μάλιστα μὲν γὰρ οὐδεμίαν
 περιοπτόν οὐδὲ τὴν σμικροτάτην οὐδὲ τὴν ἐν σκοπέλῳ
 10 κειμένην. ἀπάσης γὰρ δὴ μέλει θεοῖς καὶ εἰσιν ἐκεί-
 νων κτήματα. εἴποι δ' ἂν ἴσως τις, ὥς οὐ μεγάλη τὰ
 τοιαῦτα ζημία, ὥσπερ ἐν χορῷ τοῦ φανλοτάτου χορευ-
 τοῦ σιωπῶντος. 52. ἀλλ' οὐ περὶ τῆς ἡμετέρας ἐνι
 γέ τι τοιοῦτον εἰπεῖν οὔτε ἐνθυμηθῆναι, ἢ πρὸς τοσ-
 15 οῦτον μὲν ἐκτέταται μῆκος, ὥς μὴ εἶναι ῥᾷδιον ἐκ
 πυλῶν εἰς πύλας ἐλθεῖν, τοιαύτην δὲ καὶ οὕτω πολ-
 R 648 λὴν περικείται γῆν, ὥστε | πάντα μὲν φέρειν, αὐτῇ
 δὲ ἀποχρῆν. πηγαὶ δὲ οὐ μικραὶ μὲν αἱ εἴσω τειχῶν

9 Phocyl. fr. 5 (ed. Bergk) apud Dion. Chrys. or. XXXVI
 t. II p. 80 R. Themist. or. XXIV p. 307 c

1 ταῖς om *BadT* Mor 2 τὸ] γρ τί Mor | τὲ καὶ *T* | δια-
 κωλύσον *M* cf. ad t. I p. 403, 3 3 γέρας *Flor* Mor | τε om
Bad Mor | εἶτα *Re* 4 παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἑτέρου *Pa* sed τοῦ
 ἡμετέρου del | ἑτέρου in marg inser *A* | μᾶλλον ταῦτα *I*
 5 σαντοῦ *Re* | λέγειν. *Re* | καὶ ante μηδαμῶς eras *Pa* 8 ὁ
 λόγος om *Bad* Mor | οὐδὲ μίαν *AM* μηδεμίαν *Bad* edd
 9 σμικρότητα *Flor* | σκότω *Mor* 10 μὲν post ἀπάσης *Bad* (om
Flor) „malim ἀπασῶν“ *Re* | δὴ om *Bad* edd 11 εἴποι
 scripsi εἶπε (εἶπεν *A*) libri edd | τίς *ITB* *Flor* 12 ὥσπερ —
 13 σιωπῶντος citat *Plan* fol. 103^v 14 τοσοῦτο *Bad* *Mor*

15 τέταται *Bad* *Mor* 17 φέρειν *Bad* (φέρειν *Flor*) | αὐτῇ *P*
 sed ' ex ' corr m^s αὐτῇ *VBadB* 18 δ' (bis) *Re*

οὐδὲ ὀλίγαι, ταῖς δὲ ἀπὸ τῆς Λάφνης ἐπὶ τὸ ἄστν
 θεοῦσαις οὐ πολλὰς ἀντιθήσεις. 53. καὶ μὴν χειμῶν
 τε πρῶτος καὶ θέρος ἀνέμοις ἡδιστον ἀγορά τε ἡ καθ'
 ἡμέραν ἀνθεὶ παρέχουσα τοῖς ὁρῶσιν ὠνῆς ἐπιθυμίαν,
 πολὺν δὲ τὸ πανταχόθεν εἰς αὐτὴν μετοικιζόμενον, ἡ δὲ 5
 δέχεται τε ἀσμένῃ καὶ θεραπεύει καὶ οὐκ ἔᾶ μέμψα-
 σθαι τὰ βεβουλεμένα. 54. τὴν ἰσχὺν δὲ τὴν διὰ
 πάντων τῆς πόλεως πολλοὶ μὲν πόλεμοι πρὸς τὴν
 Περσῶν ἀρχὴν πολεμηθέντες ἐπέδειξαν, οὐχ ἥκιστα .
 δὲ ᾧ πέρας Τουλιανὸς ἐκείνος ἐπέθηκε διδάξας διώκειν 10
 τοὺς φεύγειν μεμαθηκότας διὰ χρόνον Ῥωμαίοις ἔργον
 αὐτῶν ἀποδοῦς. 55. μὴ οὖν ἄλλο τι νομίσης νῦν ἢ
 περὶ τῶν ὅλων εἶναι τὴν βουλὴν, εἴπερ ὑπὲρ πόλεως
 ἐστίν, ἢν ὁ Μῆδος ἢ μὴ εἶναι βούλοιτ' ἂν ἢ πράττειν
 κακῶς, ὥς τὰ αὐτοῦ βέλτιον παρὰ τοῦτο ἔξοντα. μὴ 15
 τοίνυν συναγωνίσῃ ταῖς τῶν βαρβάρων ἐπιθυμίαις.
 μῆδὲ τὴν ἀρετὴν τὴν Κέλσον περιυβρίσης. εἰ γὰρ

7 cf. I 480, 7. Plat. Soph. p. 254 B 17 cf. p. 401, 14. t. II
 p. 298, 17 sq. R. Sievers l. l. p. 263

15 ὥς — ἔξοντα] ἀντίπτωσις ταῦτα ἀντὶ γενικῆς αἰτιατικῆς
 κριθείσης τῷ ῥήτορι V'

1 δ' *Bad* edd 2 φερούσαις *Bad* Mor 3 πρῶτος *PIM*
 | καθημέραν *VI* 6 δέχεται ἀσμένως *Bad* Mor 7 τὴν (2) *I*
sed ἦν in ras m² 8 πάσης *Bad* Mor 9 ἀπέδειξαν *M* |
 οὐχῆμισα *VBadB* 10 διδάξας — 11 μεμαθηκότας *citāt Plan*
fol. 103^v 11 διαχρόνον *Flor* | Ῥωμαίους *Mor post Ῥωμαίοις*
ras 5 litt I 12 αὐτὸ νοῶν *Pa* αὐτὸν *Bad* 14 ἡ (1) *om M*
 15 αὐτοῦ *IBM* | τοῦτο *in τοῦθ' corr C^a* 17 μὴ δὲ *APVITBM*
 | τὴν *C sed ἡ in ras m²* | ἀρετὴν *Pa sed χ in ras* | ὑβρίσης *T*
 17 γὰρ καὶ σὺν *Pa*

R 649 σὺ | ζητήσεις τι πλέον, ἐκείνω τὸ μέτρον ἡμέληται,
καὶ τιμῶν ἀνὴρ ἄξιος.

56. Ἀλλὰ μικρὸν οἱ τεθνηκότες πρὸς τὴν
σὴν ἀθυμίαν. σὺ δὲ μηδὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ τιμωρίαν
5 ἀγνόει, τὴν φυγὴν, ὧ βασιλεῦ, τὴν πολλὴν ἀνδρῶν,
γυναικῶν, παίδων, γεγηρακότων, ὧν ἀφ' ἐκάστου πολλὰ
δάκρυα κατὰ τῶν ὄνων, κατὰ τῶν ὀρέων, κατὰ τῶν
καμήλων. ὧν ὁ μισθὸς διπλάσιος τῇ χρεΐᾳ τῶν μι-
σθουμένων, ὁ δὲ τήμερον ἐγκαλῶν τῷ μεμισθωμένῳ
10 τῶν ταῦτ' οὐ ποιοῦντων τῆς ἐπιούσης ἐστίν. 57. ἐπελ-
γονται δὲ οἱ μὲν εἰς ἑτέρας πόλεις, οἱ δὲ εἰς ἀγρούς,
καὶ κενὴ μὲν ὥς εἰπεῖν ἡ πόλις, αἱ δὲ πρὶν τὰ ἀπὸ
τῶν ἀγρῶν δεῦρο ἄγουσαι καθ' ἐκάστην πύλην ὁδοὶ
τάκ' τῆς πόλεως πολλαχῇ μερίζουσιν. οἴονται γὰρ μέ-
15 νοντες μὲν ἀπολείσθαι ξιφῶν ἐπελθόντων, διασπαρέν-
τες δὲ ἥ δύναιτο ἕκαστος, τυχεῖν ἂν ἴσως ἀσφαλείας.
58. καιρὸς δὲ τοῖς λησταῖς οἷος οὐχ ἕτερος, χρημάτων
μὲν κομιζομένων, ῥαστώνης δὲ οὔσης εἰς σφαγὴν.

R 650 φέρει δὲ ὁ ποταμὸς | νεκροὺς ἐς τὴν θάλασσαν,
20 οὗς ἐμβαλλόντων τῶν πεφρονευκότων δέχεται. καὶ στε-
νοχωρία μὲν ἐν ἀγροῖς, ὀλιγανθρωπία δὲ ἐν τῇ πόλει,
ὥστ' εἶναι βραχὺ τοῖς σιτοποιοῖς τὸ ἔργον. 59. δα-
κρύνουσι δὲ οἱ μὲν οὐπω τὴν πόλιν ἀφέντες τῷ μῆτι,

17 cf. t. II 296, 11 sq.

10 cf. or. XXIII t. II p. 296 sq. R

1 σὺ om Mor | τί VIBadTBM | πλέον ἐκείνω CAITB
πλέον ἐκείνου V | ἐκείνω Flor | ἡμέλητο Flor et γε Mor 2 καὶ]
„malim καίτοι“ Re, probabiliter, nisi ἀνάξιος scribendum est
4 ἀθυμίαν; Re | μὴ δὲ APVITBM 5 τῶν πολλῶν Mor
10 ταυτὰ Bad | ἐπὶ τῆς Bad Sav 12 ὥς εἰπεῖν] ὥσειπὲν B
om Pa | πρὶν] πρὸς Mor 13 πάλιν ὁδὸν Bad 14 τὰ ἐκ
V ἐκ Bad Mor sed in hoc γε τάκ' 15 διασπειρόμενοι Bad
16 οἱ Bad γε Mor 18 δ' edd 19 δ' Re | εἰς VIBadUT
edd 20 ἐμβαλλόντων IBM Mor Sav 21 μὲν om Bad |
δ' Re 22 ὥστε Flor

οἱ δ' ἀπελθόντες τῷ πόθῳ. νοσήματα δὲ λατρῶν σπᾶ-
 νει νικᾷ. ὁ δ' ἀποθανῶν πατρῶων ἐστέρηται μνη-
 μάτων. λιμὸς δὲ ἐν οὐ λιμῷ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
 ἑκασταχοῦ κατηγμένων. ἄρχοντες δὲ ἄχθονται μὲν ταῖς
 μεταναστιάσεσι, κωλύσαι δὲ οὐκ ἔχουσι τῇ τοῦ μέλλον- 5
 τος ἀγνοίᾳ· πρὸς γὰρ τὸν τρέμοντα τὸ μηδὲν ἐσεσθαι
 λυπηρὸν οὐκ ἂν ἐγγυήσασθαι δύναιτο. ἔστι δ' οὖν
 οὐδέτερος ἔξω φόβου, οὔτε ὁ μένων οὔτε ὁ πορευό-
 μενος. καὶ γὰρ οὗτος τὸ μεμενηκέναι δέδοικε. τὸ
 οὖν χρόνον τοσοῦτον τοσοῦτῳ συνεξηκέναι φόβῳ 10
 πόσῃν ἔχει τὴν δίκην. ἐλπὶς γὰρ θανάτου καὶ τοῦ
 μὴ γενησομένου τῆς ἄνευ προσδοκίας πληγῆς ἀλγεινό-
 τερον. 60. πολλοῖς ἀπόλωλε χρήματα, βασιλεῦ, πολλοῖς
 θεράπαινοι ἐν οὐ φορητοῖς καμάτοις, πολλαῖς μητρά-
 σιν ἐκ τῶν γονάτων ἐξέπεσε τὰ παιδία, πολλοὺς ἄν- 15
 δρας ἥρπασε ληστῶν κύματα, πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ
 ταφὴν προσαφηρέθησαν. ἑτέρα γέρονεν ἡμῖν ἢ πόλις
 ἢ τό γε ἀληθέστερον, οὐδὲ πόλις. | κέκλειται μὲν R 651

4 cf. t. I p. 192, 5

9 cf. t. II 296, 11sq. R

1 οἱ I | δ' Re | σπᾶνει scripsi e P sed ei ex in corr
 m², U cum Re Anim σπᾶνιν reliqui libri Re Sinn σπᾶνις
 Mor Sav qui σπᾶνιν coni 3 λοιμὸς et λοιμῷ V | δ' Re
 5 μεταστάσει V | num κωλύσαι ut I? cf. ad t. I 272, 5 | δὲ οὐκ
 ἔχουσι in marg I | δ' Re 7 ἐγγυήσασθαι I ἔστιν I | δ' om I
 | οὖν om VBad 8 οὐδ' ἑτερος AP 9 num τῷ μὴ? μὴ
 inserendum censet Re qui praeterea coni οὗτος τὸ ἀποδεδη-
 μηκέναι (vel πεπορευσθαι), κᾶκείνος τὸ μεμενηκέναι δέδοικε
 10 γοῦν Bad Mor | χρόνῳ τοσοῦτῳ Bad | τοσοῦτῳ om Flor
 12 πληγῆς in ras 12 litt I² 13 πολλοῖς (2)] πολλαὶ Bad
 15 ἐξέπεσον CAPUTBM et γρ Mor Sav 15 πολλοὺς — 16
 κύματα citat Plan fol. 103^v 16 ληστῶν PIB | σὺν ante ταῖς
 I, fortasse recte 18 ἦ] καὶ Flor | ἀληθέστερον εἰπεῖν I
 18 et p. 412, 1 κέκλειται IBadM, e κέκλειται corr C^a, edd
 cf. p. 343, 12

θέατρον ἐκείνο, κέκλειται δὲ ἱππόδρομος. οὐ κόρη
 ἄγεται νυμφίος, οὐ δᾶδες ἄπτονται γάμοις, οὐχ ὑμέ-
 ναιος ἄδεται. ἐξῆλθον ἀνέρες πάντες, ἐξῆλθον σύριγγες,
 ἐξῆλθον ἄσματα. οὐ σκῶμμα, οὐκ ἄστειον, οὐ συμ-
 5 πόσιον. οὐδὲν ἀπλῶς τῶν ἡδονῆν φερόντων καὶ χάριν
 ἰδοὶ τις ἂν ἐν αὐτῇ. 61. καταλέλυνται μὲν αἱ περὶ
 τοὺς λόγους διατριβαί, καταλέλυνται δὲ αἱ περὶ τὰ
 γράμματα διδασκαλῖαι. διδάσκει δὲ οὐδεὶς οὐδὲ μαν-
 θάνει. νοσοῦντων μὲν ἡ χροά, οὐκ ἐρρωμένων δὲ ἡ
 10 φωνή, πεπλανημένων δὲ ἡ γνώμη, καὶ τις ἐπ' ἄλλον
 ὀρμήσας λόγον ἐπ' ἄλλον ἀπηνέχθη.

62. Οἶμαι δὲ καὶ τὸν θεὸν βοηθοῦντά μου τοῖς
 λόγοις ἄγειν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων γῆν Περσικὴν πρε-
 σβείαν. οὐ γὰρ ἂν ἔχοι καλῶς ἰδεῖν ἐκείνους πόλιν
 15 τὴν <τῶν> πρὸς ἔω μεγίστην ἐν μίσει τε τῷ παρὰ
 σοῦ καὶ κολάσεσιν αἰσχύνῃν ἐχούσαις τῷ τρόπῳ τῆς
 πόλεως. νομίσας οὖν μηδὲ ταῦτα ἀθεεὶ γεγενῆσθαι
 γίννου προῶς καὶ μὴ στερήσης τὴν ἡμετέραν ὦν Πα-
 φλαρόνων τισὶ μεταδέδωκας ὀλίγοις ὀλίγην οἰκοῦσι
 20 πόλιν, ἣ καὶ φυλῆς μιᾶς τῶν ὀκτωκαίδεκα τῶν παρ'
 ἡμῖν λείπεται.

63. Καλόν, καλόν, ὦ βασιλεῦ, καὶ σὲ τοῦτοις σε-
 μνύνεσθαι καὶ παῖδας σοὺς καὶ ταῦτα φιλοτιμίαν τε

4 οὐκ ἄστειον] „aut deest ἔπος vel ῥῆμα aut οὐκ una cum
 commate est delendum, ut sit οὐ σκῶμμα ἄστειον“ Re 6 τίς
 M | ἂν inserui e VI² om reliqui libri edd 7 τοὺς IPaBad
 et inser Re om reliqui libri Mor 9 χροιά V 13 οὐκ ἄγειν
 BM | Περσικὴν inser C^o | πρεσβείας Flor 14 ἐκείνους ἰδεῖν
 T 15 τὴν del Re | τῶν inserui cum Re | τὴν ante μεγίστην
 Bad et inser I² edd | τε om BM inser I² 16 γρ ἔχουσαν Mor
 et conl Sav | τῶν τρόπων IBM 17 νόμισον T | μὴ δὲ
 APVIBadTBM 18 προῶς PIBM 19 τισὶ inser I² |
 μετέδωκας M 22 καλόν om Bad Mor 23 τοὺς σοὺς T |
 τε om Bad

καὶ διδασκὴν αὐτοῖς εἶναι τοῦ πῶς δεῖ καιροῖς ὁμοίους
προσφέρεισθαι. φέρων μὲν γὰρ δυσκολίας ὁ χρόνος
οὐ παύσεται, μέγα δὲ ἐκείνοις οἶμαι μὴ τὸν συμβου-
λεύοντα ζητεῖν οἰκοθῆν καὶ παρὰ τοῦ φύσαντος | 4
ἔχουσι τὴν παραίνεσιν. R 652

64. Δύε δὴ τὴν πολλὴν συμφορὰν, ὦ βασιλεῦ, καὶ
ταῖς φυγαῖς καὶ τοῖς ὀδυρμοῖς ἐξίσωσον τὴν τῆς
καθόδου φαιδρότητα. κομισάσθω τις τὸν παρθενῶνα,
κομισάσθω τὸ δωμάτιον, φιλησάτω τὰς πρώτας θύρας,
τὰς δευτέρας, τὰς ἐπ' ἐκείναις, ἀπολαυσάτω τῆς νυκτὸς 10
εἰς ὕπνον ἐν τοῖς αὐτοῦ κατακείμενος. 65. πολλῶν
μὲν ἀγκώας ἐγκωμίων τῶν μὲν σθένει ῥητόρων, τῶν
δὲ καὶ μανία ποιητῶν εἰργασμένων, ἐν οἷς πατρῴαι
τε ἄρεται καὶ σαι καὶ ὄπλα καὶ στρατηγίαι καὶ μάχαι
καὶ νῆκαι καὶ τὸ παρὸν δὲ σχῆμα τοῦτο, καθ' ὃ τοῖς 15
ἄλλοις ἐφέσθηκας ἐκόντων ὑπὸ σὲ τῶν βαρβάρων
λέοντων. ποιήσον δὴ καλλίους τοὺς μετὰ ταῦτα λόγους
τῷ καλλίω τοῖς παροῦσι δὴ τούτοις ποιῆσαι τὴν ὑπό-
θεσιν. ὄντων γὰρ ἐκείνων μεγάλων ἔνι τι πλέον ἐν
τούτοις ὑπὲρ ὧν ὁ νυνὶ λόγος. 20

1 αὐτοῖς καὶ διδασκὴν *Bad* | πῶς δεῖ] δεῖν *M* 3 παύσεται
P sed σ in ras 3 litt | δ' *Bad* *Re* | μὴ] καὶ *Pa* | συμβουλευέσονται
P sed σ (2) inser m³, *I* sed ο (2) ex α corr m² συμβουλευέσαντα
Pa συμβουλευέοντα *U* 4 οἰκοθῆν τε *I* 6 λῶε *IM* | δὲ *Bad*
| πολλὴν om *Bad* 8 τίς *TB* 9 φιλησάτω *I* sed ι in ras m²
10 τὴν δευτέραν· τὴν *Mor*, sed γρ τὰς δευτέρας· τὰς | ἀπ'
ἐκείνων *Bad* et γρ *Mor* 11 αὐτοῦ *TBM* et ex αὐτοῦ corr
*Bad*² et in αὐτοῦ corr *C*ⁿ 11 πολλῶν — 13 εἰργασμένων
citāt Lex. Darmstad. fol. 105^r μανία καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ἢ ἡ θεο-
ληψία· Λιβάνιος πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα· πολλῶν κτλ.
12 ἐγκωμίων scripsi e Par. 3014 Lex. Darm. cum *Mor* Sinn ἐγκώ-
μα reliqui libri *Flor* *Re* 13 εἰργασμένων *Bad* sed α supra
om *Bad* 15 δὴ *Bad* | καθὼ *Bad* 16 ὑπὸ σε edd | σε om
Bad 17 δὲ *CIB* *Re* Sinn | μετὰ ταῦτα *VITB* 19 τί *VITB*

66. Νεῦσον τολυνν, ὃ θεία κεφαλὴ, καὶ ποιήσας
μοι τὸ γῆρας εὐδαιμον τῷ περὶ ὧν ἀφίγμαι κατωρθω-
κέναι χρηστὴν ἀγγελίαν φέροντα τοῖς ἑμᾶντοῦ πολίταις
ἀπόπεμψον.

1 ὃ om *Bad* | ποιήσαί *T* ποιήσόν *Bad* 2 γῆρας εὐδαι-
μον citat Plan fol. 103^v 3 φέροντι *Bad* | ἑμοῖς *Mor* (e *Par.*
3014), sed γὰρ ἑμᾶντοῦ in marg | πολίταις ἀπόπεμψον om *Bad*

XX.

Oratio πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς qua Libanius Theodosium ob clementiam Antiochenis in venia motus danda declaratam praedicat atque rogat ut cum Arcadio urbem ipsam visum veniat, non magis quam quae praecedit¹⁾ coram imperatore habita, sed — fortasse postquam ad eum missa est — Antiochiae recitata publicique iuris facta, ut rebus cum illa priore artissime cohaeret, ita fatis iisdem usa est. Codices, quorum iam in archetypo illi successit, fere iidem sunt ratioque inter hos fere par intercedit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 214^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 104^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 110^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 193. Vide t. I p. 415 sq.
5. Patmius 471 saec. XIV fol. 223^v. Vide t. I p. 41 sq. et 69.
6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 521^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.
7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 248. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

1) Cf. supra p. 373.

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 95. Vide t. I p. 214 sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 111^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 303^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 155^v. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 72^v. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 322. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 160. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 108^v. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 85^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

18. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 68. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 55. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 66. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit Henricus Lebègue.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 124^v. e Parisino 3017 descriptus. Vide t. I p. 413 sq. et supra p. 375. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 208^v. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 114^v. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect.

Gal. O. 2. 12 (= T)¹⁾ saec. XIII fol. 5^v. Desinit fol. 6^v verbis ἤγρετο στένων (p. 429, 11).

Quae excipit

25. codex Musei Britannici Burneianus gr. 276 131 (= T) fol. 27 verbis πινόντων ἐκ p. 429, 12 qui desinit fol. 28^v verbis γυμνῶν συντέλεια p. 443, 4.

Quae duo folia olim cum primis sex codicis Cantabrigiensis cohaesisse probavi Act. Acad. Berol. 1885 p. 915.

Contuli.

Quibus accedunt codices nonnulli vel fragmenta in quibus oratio περὶ τῆς στάσεως deest:

26. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 55^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.

27. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 1 incipit verbis [οὐ]κ ἐξῆν πρότερον (p. 421, 6) et desinit verbis πρὶν αὐθιγ εἶχομεν (p. 424, 18). Vide t. I p. 53 sq. et 69.

28. Parisinus gr. 583 chartaceus formae folii mi- 132 noris saeculi XVII olim Baluzianus teste inscriptione in folio 2 posita *Baluzi. 440 (R. 2317²)* miscellaneus e diversissimis partibus compactus continet inde a

fol. 61 inc. Καλοῦ βίου γέρας εἶναι καὶ ἀμφισβητοῦσι πρὸς ἀλλήλους Κέφαλος καὶ Ἀριστοφῶν declamationem e Parisino 2998, e quo a me primo Herm. IX p. 29 sq. edita est, parum diligenter descriptam et manu secunda correctam. Desinit fol. 69^v verbis οὐκ ἔστι κοινὰ (= p. 41, 30). Reliqua desunt aequae atque initium antilogiae Cephalii, quae incipit fol. 70 verbis πᾶς ὁ δῆμος et desinit fol. 80^v ultimis verbis ὅτι μὴ δὲ ἐμέ (= p. 66, 11).

fol. 95 inc. Οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλιππῶ γινομένῳ ἀμφικτύου ὁ αἰσχίνης (= t. III 396 R.) Desinit fol. 107 verbis ἄνδρες ἐπτά (433, 13). Ex eodem codice descripta est.

127 (= pag. 25) inc. ἀνέχει, πρὸς ἀναίρεσιν ἔτοιμον i. e. ἐκφρασις Πολυξένης σφαττομένης (IV 1089, 3 R.). Des. verbis οὐκ ἑώσης τῆς τέχνης (= 1089, 25).

1) Cf. supra p. 85.

128 (= pag. 9) inc. ἀγῶνα παρεσκευάζοντο i. e. ἔκφρασις ναυμαχίας (1080, 7). Des. verbis διελθεῖν οἷα γεγένηται (1080, 23).

128^v (= pag. 10) ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θ'

129 (= p. 11) ἔκφρασις ἡρακλέους καὶ ἀνταίου ι'¹

130^v (= p. 14) ἔκφρασις ἑτέρα τῶν αὐτῶν ια'

Des. fol. 131^v verbis περιέχεται μὲν οὐδὲν (= 1085, 5).

132 (= p. 25) inc. verbis οὖν καὶ τούτοις i. e. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν t. II 190, 4 R. Des. fol. 133^v (= p. 28) verbis ἀλλ' ὥς τὰ σά (199, 8).

134 (= p. 117) inc. verbis βο]υλομένοις ὑπῆρχεν i. e. περὶ τῶν συνθηκῶν t. II 428, 4 R. Des. fol. 136 verbis κρατεῖτω παραίνεσις (432, 3). Sequitur

136 (= p. 121) πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῶν δητόρων.

Des. fol. 136^v (= p. 122) verbis μετενέγκαι τὴν μέμψιν (t. II 205, 17 R) et rursus incipit fol. 138 quod ante 137 locum habere debebat, verbis ἐπὶ ῥαστώνῃν (210, 7) et des. verbis ἥδιον ἀποστάντες (212, 1), quae excipiuntur folio 137 (= p. 147) quod incipit verbis πάντως δὲ μετάδοτε (212, 1) et des. fol. 137^v (= p. 148) verbis γὰρ οὐ (213, 12), quae excipiuntur verbis λυσιτελεῖν τοῦσδε κτλ. (213, 12) folio 139 (= p. 149) et sequentibus. Finis (θεοὺς ἔλεσθε 223, 6) est in fol. 145^v.

Fol. 146 (= p. 163) ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ λόγος (haec verba add m²) Εἰς τοὺς αὐτοκρατορας κωνσταντα καὶ κωνσταντίον cum protheoria. Des. fol. 164^v verbis ἅπασι τοὺς λοιποὺς (t. III 292, 10 R).

Folio 165 scripta sunt alia manu verba orationis ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν inde ab ἡ συμφορῶν ὑπερβολὰς usque ad φιλονεικίας εἶναι (= t. III 391, 11—395, 11) cum subscriptione τέλος τοῦ πρὸς ἀριστείδη.

Folii 166—169 alia manu exarata continentur non-

1) Hanc et sequentem ecphrasin in mente habuit Montefalconius Bibl. manuscr. II 1303, cum hoc codice Libanii de *Herculis laboribus* fragmentum contineri dixit.

nulla ex Eustathii de Hysm. sumpta¹⁾: VI 10—15 inde a verbis *ἐνθρακας εὐρίσκω τοὺς θησανυρούς, ἔκφρασις φρεάτος*²⁾ i. e. I 5, *συμπόσιον* i. e. I 7, *ἔκφρασις τῆς ὕσμινος κινώσης* i. e. I 8.

Folio 170^v et ^r³⁾ alia manu exarata exstat oratio *Λιβανίου Σοφιστοῦ* (haec duo verba praepos. m²). *τοῦ αὐτοῦ ἕτερος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς* inde ab initio *Ἄ μὲν πολλάκις* usque ad *στρατιωτῶν, οἷς ἔργον* (p. 429, 5).

Sequuntur alia manu scriptae

fol. 171 *Λιβανίου ἐκφράσεις. ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ*

ἡρακλέους περιπεπλεγμέ-

νου τῷ ἀνταίῳ

171^v

πεξομαχίας

κάλλους

172

θήρας

172^v

τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1091 R)

τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)

quae desinit verbis *ἦν εἴληφε τάξιν* (1094, 19).

Sequuntur inde a folio 173 *ἡρωικὸν εἰς τὴν τοῦ μουσείου ἀνοικοδόμησιν* aliaque quae recensere non est huius loci.

Codicem anno 1880 examinaui, postquam anno 1875 magnam partem (fol. 95—173) a Carolo Graux et Sturmio Luxemburgensi collatam accepi.

Libaniana quae inde a folio 127 exstant plurimam partem e codice Parisino gr. 3016⁴⁾ dum is integer est, descripta esse videntur. Quoniam vero is fundamentum fuisse videtur editionis Morellianae, singularis inter hanc et Parisinum 583 vitiorum consensus explicatur, ut *κιγ-γλία* (*κιγκλία* Mor) pro *κιγκλίδι* p. 422, 20, *νῦν* pro *ἐν* 428, 21, *τετμημένη* pro *τετμημένη* 429, 3, omissorum ver-

1) Quae indicavi Ann. philol. 1876, 213.

2) Quo Montefalconius l. l. Libanii *de puteo* fragmentum contineri opinatus erat.

3) Ordo paginarum nunc in codice inversus est.

4) Cf. t. I p. 53 sq.

borum ἄτε — ἀνθρώποις 421, 4—5, φανύλη 422, 10, γὰρ 425, 15. Nihil igitur erat cur lectiones huius fragmenti in apparatus criticum reciperem.

Duarum in quas codices quos adhibendos esse censui distinguuntur familiarum pretio fere aequalium prior continetur codicibus *CAP*, altera *VIPa*; mixtam praebent recensionem non solum *TBM*, sed etiam *U* qui ut hic quoque in universum ab *I* prope abest¹⁾, ita nonnulla feliciter emendata praebet. Etiam *T* et *Pa* nonnullis locis manum correctricem sed temerariam prae se ferunt.²⁾ *B* et *M* hic quoque ex eodem exemplari fluxerunt.

Simili huius codice usus est Planudes qui fol. 103^v permultos locos exscripsit.³⁾

Oratio primum edita est simul cum praecedenti a Morello (= Mor) Parisiis anno 1610,⁴⁾ qui codice Regio quidem se usum esse dicit, qui Parisinus gr. 3016 fuisse videtur.

Haec editio fere repetita est duobus annis post ab Henrico Savilio in tomo octavo operum Ioannis Chrysostomi p. 131—136,⁵⁾ cuius, nisi a Morelliana discedit, mentionem nullam feci, deinde paucissimis mutatis sine notis a Morello ipso in editione operum Libanii t. II p. 406—420. Plurima quibus haec scatebat vitia sanavit Reiskius (= Re) prius divinatione (*Anim.* V 234—242), tum etiam ope codicum Augustani et Monacensis (ed. I p. 292—304; ed. II t. I p. 653—678). Nonnulla ad emendandum contulerunt Sintenis et Cobetus.

1) Cf. supra p. 7.

2) Ut paucis defungar, *T* praebet εἰπεῖν pro ὁμολογεῖν p. 438, 2, *Pa* διακονοῦσι pro ὑπηρετοῦσι p. 443, 2.

3) Cf. supra p. 381.

4) Cf. supra p. 382. Succedit editioni orationis περὶ στάσεως sub hoc titulo: *Libanii Sophistae ad Theodosium Imperatorem oratio post conciliationem cum Antiochenis* cum versione latina et notis („*Coniectaneis*“ p. 30—32).

5) Cf. p. 383.

ΠΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΔΙΑΛΛΑΓΑΙΣ.

1. Ὁ μὲν πολλάκις προεῖπον, ὥς οὐτ' ἔσται τῇ R 653 πόλει δεινὸν οὐδὲν ἕτερον ἅ τε ἦν ἐν τῇ τιμωρίᾳ πε-
παύσεται, δέδεικται πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπου γε καὶ 5
πόλιν ὑπῆρξέ μοι προσειπεῖν ἣν οὐκ ἐξῆν πρότερον·
ἐπεὶ δὲ δίκαιον τοῖς εὖ πεποιηκόσιν ἀποδοῦναι χάριν,
δι' ἐμοῦ τοῦτο ποιεῖ τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις τῆς μὲν
δι' ἔργων ἀμοιβῆς ἀπολελειμμένη, τῇ δὲ διὰ λόγων,
αὕτη γὰρ ἂν εἴη μόνη, χρωμένη. δοκεῖ δέ μοι καὶ 10

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
Pa = Parisinus gr. 3017
U = Urbinas gr. 126
T = Cantabrigiensis Collegii Trinitatis + Burneianus 276
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437

1 Πρὸς] εἰς *V* | Θεοδόσιον τὸν βασιλέα] Θεοδόσιον βασιλέα
CRe τὸν βασιλέα Θεοδόσιον *UM* Θεοδόσιον *APAT* τὸν αὐτὸν
PI τὸν αὐτὸν βασιλέα *B* 2 λόγος τρισκαδέκατος post διαλλα-
γαῖς *V*, λόγος 5 *Pa* rubr 3 Ὁ] om *U* & *CPa* rubr (Vat. 82
Par. 583) *Mor* | οὐτ' οὐκ ἔτι conl *Mor* 4 ἅ τε — 5 ἀν-
θρώποις om *Mor* 6 πάλιν *M* 8 τοῦτο δι' ἐμοῦ *Pa*
10 αὕτη *Re* αὕτη libri αὕτη *Mor* | ἂν om *M* | περιλοιπὸς aut
δυνατὴ post εἴη excidisse putat *Re* | ἐρωμένη *T*

τοῖς θεοῖς ὕμνος ἅπας εὖ ἔχων ἅπαντος ἀναθήματος
εἶναι τιμιώτερος, ὥς δημοῖ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος μει-
ζόνων παρὰ τοῦ Πυθίου τετυχηκῶς ἢ οἱ πλειστον
χρυσίον ἐκέισε κεκοιμήτους. 2. αἰσχύνομαι μὲν οὖν
5 τοῖς κατὰ τῆς ἐμμαντοῦ ῥηθησομένοις λόγοις, ἐπεὶ δὲ
R 654 οὐκ ἔνι τοῦτο | φυγόντα σῶσαι τὸ προσήκον τῷ
περὶ τῆς χάριτος λόγῳ, φράσω τὰ ἀπὸ τῆς ἀληθείας
βουλόμενος μὲν ἂν ἔχειν εἰπεῖν τι περὶ αὐτῆς ἄμει-
νον, τῆς ἀνάγκης δὲ ταύτῃ ἀγούσης ἐρῶ.
10 3. Ἐγένετο φαύλη περὶ βασιλέα χρηστὸν ἢ ἡμετέρα
πόλις μετὰ μὲν τὴν τῆς ἐπιστολῆς ἀνάγνωσιν ἀποσειο-
μένη τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ δοκεῖν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφεύ-
γειν, τῶν γὰρ ἀδικουμένων ἀφαιρεῖν οὐκ ἐνὴν δῆπου
ταυτὶ τὰ ῥήματα. λαβοῦσα δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν ἐν
15 τῷ δικαστηρίῳ πονηρὰ συμμορία πλείους ἔξω τῶν
θυρῶν προσλαβοῦσα καὶ μετ' ἐκείνους ἔτι πλείους καὶ
πάλιν ἄλλους συνέχεαν μὲν τὰν τῷ κοινῷ βαλανείῳ
νόμῳ διατεταγμένα, κινηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν ὧν ἔδρα-
σαν ἐπὶ μέλζῳ καὶ παρανομώτερα προσπίπτουσι μὲν
20 οὕτω σφοδρῶς τῇ τοῦ ἄρχοντος κιγκλίδι καὶ ταῖς μετ'
ἐκείνην θύραις, ὥστε δεῖσαι τοὺς ὑπηρέτας, μὴ καὶ

2 Paus. IX 23, 3. X 24, 5. Eustath. prooem. Pind. § 27
12 cf. or. XIX p. 397, 2sq 14 cf. p. 397, 16

1 ἅπας ὕμνος Pa | ἅπαντος om BM 2 ὁ om Pa
3 ἢ] οἱ M 5 τῆς V sed η ex oi corr m² 8 num καὶ
βουλ. ? | τί TB 9 τῆς δ' ἀνάγκης ταύτης Pa | ἐρῶ „malim
abesse“ Re 10 φαύλη om Mor 11 τὴν om sed inseren-
dum coni Mor | οὐκ ἀποσειομένη coni Re 13 οὐκ ἐνὴν ἀφαιρεῖν
IM 14 ἀφαιρεῖν post ῥήματα Pa | ταύτην ἀρχὴν I sed post
ταύτην ras 2—3 litt 15 πονηρὰ συμμορία in marg T
17 μὲν inser I² | ταύτῳ Pa 18 δ' Pa 19 παρανομώτερα
Pa 20 κιγκλίξ Mor Sav qui κιγκλίδι coni

ρήξαντες αὐτὰς ἀποκτείνωσιν αὐτόν, οἷα τοιοῦτοι και-
ροὶ πεποιήκασιν πολλαχοῦ, τοῦτο δὲ οὐ δύνηθέντες
κατέχεαν μὲν τῶν ἑαυτῶν κεφαλῶν ὕβρεις, οὕτω γὰρ
ἄμεινον εἰπεῖν, ὥς οὐδ' ἐν καπηλείῳ τῶν τις ἀγοράων 4
| ἐφ' ἕτερον τῶν ἴσων. 4. τούτῳ δὲ ὄντι τοσούτῳ R 655
τὰ διὰ τῶν ἔργων ἐπέθηκαν δραμόντες ἐπὶ σέ τε καὶ
τὴν γυναικα τὴν σὴν καὶ τέκνα <καὶ> περὶ τε καὶ
κάλοις ταῦτα δεῖξαντες χαμαί. καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα,
ἀλλ' εἶλκον οἱ μὲν ὅλους, οἱ δὲ διεσπασμένους. καὶ
οἱ μὲν τοιαῦτα ἠδίκουν, οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἀγγε- 10
λοῦντες ἦσαν πεφρικότες, οἷα σφᾶς δεήσει μνηύειν.
ἡ πόλις δὲ ἐθρηνεῖτο παρὰ τῶν τὰ τοιαῦτα τεθεαμέ-
νων. 5. αἱ δὲ ἐλπίδες, ἡ μὲν ἦξιν λόχον ἐπὶ τῷ τῶν
παραπιπτόντων φόνῳ, ἡ δὲ οὐ κτενεῖν μὲν, δι' ἀρπα-
γῆς δὲ τὰ πάντων ἔξειν, ἑτέρα δὲ ψῆφος ἐπήγε δημίων 15
δεξιᾶς ἀπολέσθαι μὲν τὸ βουλευόν, ἀπολέσθαι δὲ
μοῖραν οὐ μικρὰν τῶν ἐν τῷ δήμῳ.

7 Zos. IV 41. Sozom. h. eccl. VII 23. Theodor. hist. eccl. V 20

3 κεφαλὰς ἐνταῦθα τοὺς βασιλεῖς αὐτοὺς λέγει V^r 8 οὐ
μόνον ὁ κάλως τοῦ κάλῳ τὸ σχοινίον ἀλλὰ καὶ ὁ κάλως τοῦ
κάλον P² I

1 ρήξαντας αὐτοὺς Pa 3 ὕβρεις om Pa 4 τίς Pa
6 δι' ἔργων T 7 τὴν (1) om V | καὶ inserui 8 δεῖξαντες I
sed δεῖ in ras m² | καὶ om T | τοιαῦτα B 10 ἀγγέλλοντες V
11 γο ἴεσαν Mor 12 δ' Pa | περὶ Pa | τὰ om PIPaU
13 ἡ scripsi e T cum Cobeto Mnem. V 137 (Coll. 117) αἱ reliqui
libri edd „malim utroque loco aut singularem aut pluralem“
Re | λόγον Re λόγον libri Mor 14 παραπαιόντων M | αἱ VPa
15 ἦξιν Cobet l. l. | δὲ inserui e V om reliqui libri edd |
ψηφον M, fortasse recte 16 δεξιᾶς <αῖς> coni Re

6. Πῶς οὖν οὗτος; παιδεύει μὲν τιμωρίᾳ τινὶ τὴν
 ἰασιν ἐχούσῃ δυναμένην τὸ πεπαυμένον τῇ λύπῃ πάλιν
 ἐλεύθερον τῶν λυπούντων ποιῆσαι καὶ μὴ ἀμιλ-
 λάσθων ἵπποι, μηδ' εἰς θέατρον ἴτω μήτε ὁ
 5 τέρπων μήτε ὁ τερπόμενος καὶ μικρᾶς ὀνόματι
 πόλεως ἢ μεγάλης κεκλησθῶ καὶ τῆς ἐκ βαλα-
 νείων ἀπεχέσθω τροφῆς, ὃν οὐδὲν ἄλυπον, ἐπὶ
 δὲ τὴν ἐνίων κρίσιν πέμπει μὲν οἷς συνήδει δικαιοσύ-
 9 νην, ἐλέγχον δὲ ποιήσας κυρίους ὅμως αὐτῷ τὸ λοιπὸν
 R 656 ἐφύλαξεν, | ὅπως ὁπόσον ἀφήσει, ἅπασιν εἴη κατα-
 φανές. 7. καὶ οἱ μὲν ἀποροῦντες ἀρνήσεως ἔκειντο
 ἐν τῷ οἰκῆματι καὶ παρῆσαν οἱ τούτων οἰκεῖοι διὰ
 τῶν πρὸ τοῦ θανάτου φιλημάτων τὴν μετ' ὀδυρμῶν
 χαριζόμενοι χάριν. ἔπειθ', ὅπερ ἥλιος ἐργάζεται νικῶν
 15 ἀκτίσι νέφη, φῶς ἦκεν ἐπιστολῆς ἀπελαύνον τὸ σκό-
 τος, καὶ πᾶν μὲν στυγνὸν ἐξεκχωρήκει, πᾶν δὲ εἰς
 εὐφροσύνην ἄγον εἰσεληλύθει καὶ προσηγορίαν τε τὴν
 πρὶν αὐτῆς εἶχμεν καὶ θεαμάτων εἶδη καὶ λούσασθαι
 δὴ καὶ τὴν αὐτῆς γῆν ἢ πόλιν καὶ τὴν αὐτοῦ τροφὴν
 20 ὁ πένης. 8. ὁ μὲν γὰρ Ἀσκληπιὸς ἐνὶ τινι λέγεται

1 Io. Chrys. hom. ad pop. Ant. XVII p. 175 E 5 Io. Chrys.
 l. l. p. 175 Dsq. Theodor. hist. eccl. V 19 8 Caesarium et El-
 lebichum 20 cf. p. 77, 21

20 ἐνὶ τινι] Ἰπολύτῳ P²

2 δυναμένην PURe | τερωμένον V et coni Re Anim πεπαυ-
 μένον Re fortasse recte (cf. II. ε 399) sed cf. p. 441, 20 3 τῶν
 λυπούντων om Pa 4 μηδ' scripsi cum Sinteni μήτ' libri edd
 7 ἀπέχεσθαι Pa | ἄλυτον I sed τ in ras m², Pa 9 ὅμως Re
 om V ὥς reliqui libri Mor | αὐτῷ APTUM Mor αὐτό I
 10 ὁπόσον V | ἀφήσειν Pa ἀφίησιν coni Re num ἀφῆκεν ?
 14 ἐργάζεται B | νικῶν ἀκτίσι νέφη om T 16 ἐξεκχωρήκει P
 sed ε (2) m² | δ' Re 18 „malim λοῦσθαι“ Re 19 αὐτῆς
 ITBM | γῆν in marg A² | αὐτοῦ IPaTBM 20 post ἀσκλη-
 πιὸς lacuna 6 litt U

λῦσαι θάνατον καὶ Ἡρακλῆς μιᾷ τινι γυναικί, σοὶ δὲ περὶ ὅλην τοῦτο πέπρακται πόλιν· ἦν ὅστις ἀναβεβω-
κέναι λέγοι, καλῶς ἂν λέγοι. τοσοῦτον εἰργαστο
δρασμὸν ὁ φόβος οὐ σοῦ φεύγειν ἀναγκάσαντος, τῆς
δὲ προσηκούσης τιμωρίας τοῦ δέους. ὃ παύσας, ὦ 5
βασιλεῦ, μεστὴν αὐθις σωμάτων ἀπέφηνας τὴν πόλιν.

9. Γνώη δ' ἂν τις, ἡλίκᾳ δέδωκεν, εἰ λογίσαιτο,
πόσος ἂν ἦν αὐτῷ λόγος ἐπιθέντι τὴν ὀφειλομένην
δίκην, ἦν εἴ τις ἡτιάσατο λαβόντα, συκοφάντης ἂν
ἦν. ἦν δ' ἂν ἡ προσήκουσα δίκη πολὺ μὲν αἶμα, πολ- 10
λοὶ δὲ νεκροί, δήμευσις τῶν ὄντων, ἐκβεβλήσθαι τῆς
οἰκείας καὶ μὴδ' ἀποθανόντι μετεῖναι πατρῶων μνη-
μάτων. 10. εἰ δὴ τις ἐπελαμβάνετο τούτων, τὸ στόμα
ἂν ἐνεφράττετο | τοῦτο μὲν ταῖς βλασφημίαις, τοῦτο R 657
δὲ ταῖς εἰκόσιν οὕτω πολλαῖς. πρὸς γὰρ δὴ τὸν ἄτο- 15
πον ἐκείνον ἦν ἂν τῷ βασιλεῖ λέγειν· ἄνθρωπε, τῶν
ῥημάτων οὐκ ἀκήκοας; τοὺς ἐλχομένους οὐκ
εἶδες; εἰ γὰρ περὶ μόνον τὸν νεώτερον τῶν
παίδων ταῦτ' ἦν ἡσελγημένα, φέρειν ἔδει· εἰ δὲ
πρόσκειται μὲν ὁ πρεσβύτερος, τούτῳ δὲ ἡ τε- 20
κοῦσα, τῇ τεκούσῃ δὲ ἐγώ, καὶ τὸ δὴ τούτων
ἀφορητότερον ἐμοί, τὸν ἱππέα τὸν πατέρα τὸν
ἐμὸν αὐτῷ ἵππῳ κατενεγκόντες, ὥσπερ ἐν ἱπ-

19 Dem. c. Mid. p. 521, 2

3 λέγει VT | λέγει Pa | εἰργάσατο PaBM 4 δρόμον Re
5 τοῦ δέους V Re τὸ δέος reliqui libri sed in τοῦ δέους corr
C^o, Mor 7 δέδωκας Mor sed γὰρ δέδωκεν in marg 12 οἰ-
κείας Re οἰκίας libri Mor | μὴ δ' AVIPaBM | πατρῶων B
13 δὲ δὴ conī Re, δέ Sintenis 15 γὰρ om Mor 16 ἐν
Mor 18 μόνον τὸν νεώτερον I sed μόνον τὸν νε in ras m²
19 ἂν ante ἦν PaU, inser I² Re 21 δ' Re | πάντων τοῦ-
των Pa Re 22 ἀφορητότατον conī Re Anim 23 κατε-
νεγκόντες ἵππῳ I

πομαχίᾳ τρώσαντες, ἀμφοτέρους ἐγέλων ὡς
οὐκ ὄντος τοῦ χαλεπανοῦντος ὑπὲρ τοιούτων
κακῶν οὐδὲ καταλελειμμένου τοῦ ληψομένου
δίκην, πόσους δέοι καθ' ἑκαστον τῶν ὑβρι-
5 σμένων ἀποθανεῖν;

11. Οὐκοῦν τὸ μὲν θανάτῳ λαβεῖν ὑπὲρ τοιούτων
τιμωρίαν ἄμεμπτον, διότιπερ ἔννομον, τὸ δὲ μὴ τοι-
αύτης δεηθῆναι δίκης ἡμερον καὶ τὸ μὲν ὅλως τινα
λαβεῖν νουθετοῦντος, τὸ δὲ μηδὲ τηλικαύτην πράξου τε
10 καὶ πειρωμένον τοῖς θεοῖς εἰς ὅσον οἶόν τε ἀφομοιοῦν
ἑαυτόν. τί γὰρ δὴ τὸ 'κείνων; 12. ἄνωθεν μὲν ἅπαντα
R 658 καθορῶσι καὶ ἀκούουσιν, ἐν δ' αὖ τοῖς ἐπὶ | γῆς
καὶ λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἀδικήματα πολλά τε
ἄλλα καὶ δὴ καὶ ὅταν δι' αὐτοὺς ἄνθρωποι πράττωσι
15 κακῶς, ἀδικεῖσθαί τε λέγουσι παρ' ἐκείνων καὶ βλέ-
ποντες εἰς τὸν οὐρανὸν οὐδενὸς ἀπέχονται ὀήματος.
εἶδον ἐγὼ τινὰς καὶ λίθους ἐπ' αὐτὸν ἀφιέντας. οἱ
δ' ἐν τοσαύτῃ δυνάμει τοῦ λαβεῖν δίκην, εἰ βουλη-
θεῖεν, ὄντες οὐ βούλονται. εἰ δ' ἅπασιν εἶποντο τοῖς
20 τοιούτοις αἱ δίκαι, πάντα ἂν ἦν καθ' ἡμέραν τῶν
ἀπολλυμένων πλέα καὶ οὐδ' ἂν ἐξήρχουν οἱ ζῶντες
πρὸς τὰς ταφάς. νῦν δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ τὸ κρείτ-

3 κακῶν οὐδὲ om Mor 4 πόσους] „fortasse εἴτα deest“
Re ἂν videtur inserendum | καθ' ἑκάστον IPa 6 τῷ PaU
8 τινὰ πείραν λαβεῖν Pa 9 μὴ δὲ CAPIPa μὴ VTUB |
πράξου IBM 11 ἐκείνων P edd | ἄνωθεν post ἀκούουσιν Pa
| ἅπαντα μὲν Pa 12 αὐτοῖς I 13 γε Mor 14 ὅτ' ἂν A |
αὐτοὺς VIPaTB | πράττουσι Pa 15 καὶ βλέποντες — 16 ὀή-
ματος citat Plan fol. 103^v | καὶ om Mor | ἐκβλέποντες Mor, γε
ἐμβλέποντες in marg quod probavit Re Anim | λέγωσι et 16
ἀπέχονται Sintenis 16 τὸν om BM | ἀπέχοντας Mor
17 αὐτοὺς V | οἱ VIBM οἱ A 18 τοσαύτη reposui e libris
τοιαύτῃ edd 20 πάντ' V | ἦν om Pa | καθημέραν VITBM
22 εἰς U | τὰς om BM

τους εἶναι δεικνύουσι τῷ μηδὲ δικαίῳ χρῆσθαι θυμῷ
πολλάκις. 13. οὕτως οὖν ἡγεῖτο θεοῖς ἴσος ὄντως ὁ
βασιλεὺς φανεῖσθαι καὶ διοτρεφῆς ὡς ἀληθῶς, εἰ μὴ
τιμωραῖαι ἤδοιτο ταῖς κατὰ τὴν ἀξίαν. καὶ τοῦτ' εἶναι
νομίζει βασιλικώτερον καὶ ᾧ μᾶλλον ἂν ἀρχὴ διασώ- 5
ζοιτο. οὐ γὰρ οὕτως ἀγαπᾶται τὸ κρατοῦν οὔτε ἀπὸ
τροπαίων οὔτε ἀπὸ πόλεων ἢ λαμβανομένων ὅπλοις ἢ
ποιουμένων σπονδᾶς οὔτε ἀπὸ πλήθους στρατιωτῶν
οὔτε ἀπὸ νόμων θέσεως οὔτε ἀπὸ σοφίας οὔτε ἀπὸ
τῆς ἐν τῷ δικάζειν ἀκριβείας, ὡς ἀπὸ τοῦ συγγνώμην 10
ἐν ἀμαρτίαις νέμειν.

14. Ἄ μοι δοκεῖ καλῶς οὗτος ἐπιστάμενος οἷς εἶχεν
ἐγκαλεῖν τὰ μέγιστα πρὸ τῶν τῆς ταραχῆς χρόνων,
τούτων ἐξὸν κτεῖναι φείσασθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρετῆς.
τοῖς μὲν καὶ πλήξασι καὶ ἐλκύσασι τὸν Σκύθην καὶ 15
καταποντίσασι | τὸν νεκρόν, ὃν καθ' ἕκαστον ἡδι- R 659
καίτο βασιλεὺς, τῆς μέμψεως ἐπὶ τὸ τῆς πόλεως κοινὸν
εἰκότως ἐρχομένης τὸ μὲν τῆς ἡμέρας ἡμῖς τὴν ὀργὴν
ἐδέξατο τὴν μέχρι τῶν οὐ δεδομένων ἄρτων, ἐπειτ'
ἦν, ὃ πρότερον, καὶ ἡ λῆψις καὶ ἡ δόσις, καὶ σὺν 20
ἐκείνοις ἕκαστος οἴκαδε ἤρχετο, οἱ ἀπεκτονότες τε καὶ
τὰ ἄλλα προστεθεικότες. 15. ἕτερον τοίνυν πολὺ θαν-

15 cf. p. 395, 9 sq.

1 τὸ *Pa* | μὴ δὲ *AVIPaTBM* | χρῆσθαι *P* sed *q* in ras m⁴
2 ἴσος *PaT* 3 ὡς om *B* 5 νομίζοι *I* edd | ἀρχὴν *VB*
8 προσποιουμένων σπονδαῖς coni Re probabiliter | σπονδαῖς *Pa*
13 ταμέγιστα *V* | ταραχῆς scripsi ἀρχῆς libri edd cf. p. 430, 1
14 τούτους *VM* | punctum non post ἀρετῆς, sed post φείσα-
σθαι ponendum sed etiam sequentia labem contraxisse videntur
16 ὃν γὰρ et ἡδίκητο coni Re | καθ' ἕκαστον *V* 22 οἱ ante
τὰ inser Sintonis καὶ οἱ οὐδὲν τούτων δεδρακότες post προστε-
θεικότες excidisse coni Re | πολλῶ *BM*

μασιώτερον. τοὺς γὰρ ἐπ' αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ πολλάκις
 συνελθόντας καὶ ἐν τοιαύταις βουλαῖς διατρέψαντας
 καὶ οἶα περὶ τοιούτων εἰκός, τὰ μὲν εἰρηκότας, τὰ δὲ
 ἀκηκοότας καὶ δὴ καὶ μαντείοις ἠνωχληκότας λαβὼν
 5 ὁμολογοῦντας ἀκούσας ψήφῳ πρὸς θάνατον ἀγομένους
 ἀφήκεν ἕως ἔξοστι βιωσομένους τιμήσας τὸν ταῦτα εἰς
 μέσον ἀγαρόντα θεὸν τῷ τὸ ξίφος οὕτως ἐγγὺς ὄν
 ἐπισχεῖν.

16. Διὰ τοιαύτης τοίνυν φιλανθρωπίας ἦκων καὶ
 10 πολλῇ τῇ περὶ αὐτὴν μελέτῃ κεχρημένος καὶ προσηγο-
 R 660 ρίαν | ἐντεῦθεν κτησάμενος οὐκ ἔμελλες οὔτε ἐκεί-
 νην καταλύσειν οὔτε αὐτήν ἐξελέγξειν, ἀλλὰ συμφω-
 νοῦντα σαντῷ παρῆξασθαι τὸν χρόνον καὶ τῶν προτέρων
 οὐ χεῖρω δεῖξειν τὰ δεύτερα. ἐπαινω δὴπου σὺ καὶ
 15 Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων τὸ σεσωκέναι πόλεις
 ἐμέμφω πολλάκις ἑκατέρων τὸ διεφθαρκέναι πόλεις
 καὶ ᾧον δὴ βελτίους ἀμφοτέρους εἶναι μὴ προσθέντας
 τὰ σκυθρωπότερα. καίτοι πῶς οὐκ ἐγγὺς θεῶν βασι-
 λεὺς τοιαῦτα μὲν θαυμάζων, τοιαῦτα δὲ αἰτιώμενος;
 20 17. Ἔδει καὶ τὸν τειχίσαντα στρατιώταις τε καὶ
 ὅπλοις τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ τοῦτ' ἔχειν ἐν τῇ
 ψυχῇ τάραθ' ὅτι μὴ ῥαδίως ἐπὶ τοὺς τῶν ὑπηκόων

7 cf. t. I 131, 7 10 cf. p. 393, 2 15 cf. p. 390, 1sq.
 20 Io. Mal. p. 308, 17sq. B. Aur. Vict. Epit. 39

1 τῇ inser I² 2 καὶ — 4 ἀκηκοότας om Mor 4 ἀκη-
 κοότα U | μαντείοις M sed an in ras m² 7 θεὸν P sed ὄν
 in ras m³ 10 αὐτὸ Pa 11 οὗτ' CAP 12 ἐξελέγξει T
 13 σαντῷ scripsi e VB ἐκείνῳ T αὐτῷ CAP αὐτῷ IPaM
 14 ἐπαινω — 18 σκυθρωπότερα citat Plan fol. 103^v 14 καὶ
 σὺ Plan 16 ἑκατέρως Pa 17 δὲ Mor | προστιθέντας T
 20 τὸν om T 21 καὶ τοῦτ' — 429, 1 ἀχένας citat Plan l. l. |
 ἔχει Plan | ἐν] νῦν Mor

χωρεῖν ἀυχένεας. οὕτω γὰρ οὐκ ἂν οὐμὸς πατήρ το
 τοῦ πατρὸς ἑαυτοῦ ποτε σῶμα ὑπεδέξατο καὶ τῇ
 τετμημένη κεφαλῇ | συγκατέθαψεν οὐκ ὀφειλουσῇ R 661
 δίκην. 18. σκοπεῖ δέ· πεντακοσίων τις ἦρχεν ἐν Σε-
 λευκείᾳ ταύτῃ στρατιωτῶν οἷς ἔργον ἦν βαθὺ ποιεῖν 5
 τοῖς αὐτῶν πόνοις τῷ λιμένι τὸ στόμα. τούτους ἔδει
 καὶ περὶ ἄρτον ᾧ θρέψονται, τῆς νυκτὸς ταλαιπωρεῖν,
 ὥς μὴ εἶναι καθενύδιν. ταῦθ' οἱ πεντακόσιοι μὴ δυ-
 νάμενοι φέρειν ὠθοῦσιν εἰς βασιλέως προσηγορίαν
 τὸν ἐφ'esτηκότα κτείνειν ἀπειλοῦντες οὐκ ἀνασχόμενον. 10
 ὁ δὲ τὸν ἐγγυτέρω διακρουόμενος θάνατον ἤγετο
 στένων πινόντων ἐκ τῶν ἀργῶν ἄχρι μέθης τῶν
 περὶ τὸν λιμένα κεκακωμένων. 19. εἰσπεσόντων δὲ δεῦρο
 περὶ ἡλίου δύσιν τῶν οὐδὲ οὐ γῆς ἦσαν διὰ τὸν οἶνον
 εἰδότην μοχλοὺς τοῖς δόρασιν ἀντιτάξαντες οἱ τότε 15
 τὴν πόλιν ἔχοντες, ἐκοινώνουν δὲ ἄρα καὶ γυναικες
 τοῦ ἔργου, περὶ πρῶτον ὕπνον τὸ τέλος ἐπέθηκαν
 καὶ ἦν οὐδείς ὃς οὐκ ἔκειτο. τούτους τοῖνον τοὺς

1 cf. p. 405, 12. t. I p. 81, 5
 11sq. t. I 489, 7sq.

10 *Eὐγένιον* cf. p. 405,

1 οὕτω] οὐ Cobet Mnem. V 138 (Coll. 118) | οὐκ ἂν U,
 inser P² I², ante ποτε inserendum coni Re om reliqui libri
 edd | ἂν inser Cobet l. l. | οὐμὸς] οὐ μόνον Pa 2 ποτε inser
 in marg I² om U | τῇ om V 3 συγκατέθαψεν scripsi auc-
 toribus Re et Cobeto l. l. συγκατέσκαψεν libri edd 4 τις
 IPaB om V | Σελευκείᾳ T edd 6 αὐτῶν PaTBM Mor
 7 ἄρτον Pa ἄρτων Mor 10 ἐφ'esτηκότα Sav sed γρ ἐφ'esτη-
 κότα in marg 12 στένων voce des. Cantabr. fol. 6^v, πινόντων
 inc. Burn. 276 fol. 27^r στένων. Re | πινόντων] ἐπὶ inser coni
 γρ κεκομμένων
 Mor 12 μέγρι Pa | τὸν Pa 13 κεκακωμένων I sed κα
 ante κα inser m^s 14 οὐ scripsi cum Pa ἢ V οἱ reliqui
 libri edd 16 δ' Re 17 καὶ περὶ Mor | πρῶτον τὸν ὕπνον
 Pa 18 καὶ ἦν — ἔκειτο citat Plan fol. 103^v

τῆς μὲν ταραχῆς οὐ κεκοινωνηκότας, τοὺς δ' ἄμα-
 R 662 τόντας | κατενεγκόντας καὶ τὸ πραχθὲν οὐ βουλο-
 μένους μὲν γεγενῆσθαι, γεγονὸς δὲ σβέσαντας ἀπεστέ-
 ρησε τῶν ἐν τῇ βουλῇ πρώτων, ὥσπερ αὖ καὶ τὴν
 5 Σελεύκειαν. ἡδίκηκει δὲ οὐδετέρω οὐθ' ὅθεν ὠρμήθησαν
 οὐθ' οὐ διεφθάρησαν. ἀλλ' ὅμως ἐδόκει δεῖν τοὺς ἐξ
 ἐκατέρας πόλεως <πρώτους> ἀπολωλέναι. 20. καὶ
 πλείστον δὴ τὸν ἐμὸν πάππον λέγεται δακρύνων τετυχη-
 κέναι κάλλους τε καὶ μεγέθους τοῦτο πεποιηκότων. εἰ δ'
 10 ἐφ' ἧς σοὶ καὶ κατὰ μικρόν, ὦ βασιλεῦ, τῇ μὲν οὐκ ἂν
 ἐνεκάλεσε καθαρευούσῃ τῆς αἰτίας, τὴν δ' ἡμετέραν
 ἂν ἐστεφάνωσεν ἐφ' οὕτω ταχεῖα νίκη.

21. Ὡσπερ οὖν ἐκείνα μένει τε καὶ μνημονεύεται
 καὶ μνημονευθήσεται καὶ λήθην οὐδεὶς ἂν αὐτοῖς ἐμ-
 15 ποιήσῃ χρόνος, οὕτω καὶ τὰ σὰ δὴ ταῦτα μνήμης
 ἀθανάτου τε τεύξεται καὶ οὔτε τῆς ἡμετέρας ἀνοίας
 R 663 ἀνήκοος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔσται οἷός τε | ἡμῖν ἐφ'
 οἷοις γεγένησαι, πᾶν τὸ ἐπιγινόμενον εἴσεται.

22. Νικᾶς δὲ οὐ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ Διὸς
 20 παῖδα δόξαντα εἶναι τὸν Ἀλέξανδρον εἰς γε ἡμερότητα.

20 cf. p. 390, 5. 366, 13

1 μὲν τῆς V μὲν om U | ταραχῆς scripsi auctoribus Re
 Anim („fortasse ταραχῆς aut ὀρμῆς“) et Sinteni ἀρχῆς libri
 edd | κεκοινωνηκότας I sed κε inser m² 2 κατενεγκόντας om
 Mor sed addendum esse dixit Coni. p. 31 3 μὲν γεγενῆσθαι
 I sed μὲν γε in ras 2—3 litt m² 5 ἡδίκηκει Pa | δ' Re | οὐδέ-
 τερος Mor 6 οἱ δὲ ἐφθάρησαν coni Re | ἐδόκει μὲν δεῖν Pa
 7 πρώτους inserui auctore Re 8 δακρύνων, λέγεται Pa
 9 πεποιηκότων C πεποιηκότων τοῦτο M 10 καὶ om Pa | κα-
 ταμικρόν VBM 14 ἂν om VP a | αὐτοῖς ἂν T | ἐμποιήσῃ V
 15 οὕτως CAP edd | σὰ I sed ante σ ras 1—2 litt 16 τε
 inserui τετεύξεται CAPVTU 17 οὐδεὶς ἀνθρώπων om Pa
 18 καὶ πᾶν IUM Re | ἐπιγινόμενον V 19 τοῦτο V τοσ-
 οῦτον Pa μόνον τοῦτον BM 20 τὸν Ἀλέξανδρον] de scholio
 cogitat Re at cf. p. 366, 13

ὁ μὲν γε Θήβας, ἐπειδήπερ ἔλευθερίας, ἣν ποτ' εἶχεν, ἐπεθύμησεν ἡ πόλις, ἀνέσπασε πόλιν ψευδέσιν ἀγγελλαῖς ἀπατηθεῖσαν, ὃ κἂν εἰς ἀνὴρ πάθοι σύνεσιν ἔχειν δοκῶν· σὺ δ' οὐδ' ὅσον εἰς οἰκίδιον τοῦτο ἔδρασας ἡμέτερον. ὁ δὲ πλὴν μιᾶς οἰκίας τῆς Πινδάρου τὴν ἄλλην καθελὼν πόλιν καὶ τούτῳ τιμήσας τὸν ποιητὴν καλλίων ἂν ἦν ὅλη τῇ πόλει τιμήσας τὸν ποιητὴν. ἐκείνῳ τε γὰρ ἔπρεπε δοῦναι τοσοῦτον καὶ τῷ Πινδάρῳ λαβεῖν. μιᾶς δὲ οἰκίας ἐστώσης ἐν πόλει κειμένη τί τὸ κέρδος ἢ τῇ πόλει παρ' ἐκείνης ἢ αὐτῇ γε 10 ἐκείνη, ἣν οὐδ' ἂν οἰκεῖν ὁ δεσπότης ἐν τοιούτοις τοῖς περὶ αὐτὴν ἔχοι;

23. Ἀλλὰ μὴν πρὸς γε τὴν δοκοῦσαν Φιλίππου φιλανθρωπίαν περὶ τοὺς ἀλόντας Ἀθηναίων, ὅτ' Ἀργαῖον κατήγον, οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν, ὥς οὐκ εἴη τοῦτο 15 φιλανθρωπία. τοῦ θεραπεύειν γὰρ Ἀθηναίους ἀνέγκην ἔχων τὴν ἀσθένειαν | αὐτοῦ οὕς ἡδέως ἂν R 664

5 cf. p. 99, 21. Di. Chrys. or. II p. 83 R. Arr. Anab. I 9, 10. Eust. prooem. Pind. § 28 14 cf. ad p. 136, 7sq. Vit. Dem. § 5 p. 4 Dind.

5 Πινδάρου] Διότι τὸν πρόπαππον αὐτοῦ Ἀλέξανδρον τὸν καὶ φιλέλληνα κληθέντα ἐπήνεσεν P²I²B² cf. Di. Chrys. l. l.

4 τοῦτ' Re 5 τῆς — 9 οἰκίας in marg Pa 5 τὴν Mor, at „scribe τῆς“ Coni. p. 31 6 ὅλην Pa | τοῦτο Mor 7 καλλίων — ποιητὴν om V 9 δὲ] γὰρ IBM 10 ἢ αὐτῇ γε ἐκείνη I | γ' Re 11 post ἐκείνη lacuna 8—9 litt V | ἣν Re Anim ἢ μὲν CATB Mor ἢ γε PI sed in his γε in ras m², U ἢ δὲ M ἢ μὲν Pa om V | ἐν τοιούτοις τοῖς I ἐν τοῖς τοιούτοις reliqui libri sed ὦ τοῖς τοι in ras I² | τοῖς om Pa 13 μὴ Mor 14 φιλανθρωπίαν Φιλίππου Mor φιλανθρωπία I sed ἑλάνθῳ in ras m² | Ἀθηναίους Mor 15 κατήγον P sed ἡγ in ras m⁴ | γε post τοῦτο inser I⁸ Re 17 ἔχων διὰ τὴν Pa | αὐτοῦ APIPaTBM Mor αὐτοῦ U

ἐκόλασεν ἄκων ἀφῆκε τὸ μηδὲν παρ' Ἀθηναίων ὕστερον
παθεῖν ὀνούμενος. οὐκοῦν οὐκ ἦν αἰχμαλώτους ἐλε-
οῦντος τὸ γιγνόμενον, ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ χώραν πειρω-
μένον ῥύεσθαι, πολὺν δέ, οἶμαι, τὸ μέσον φιλανθρω-
5 πίας καὶ φόβου. σὺ δὲ ποίους μὲν Ἀθηναίους, ποί-
ους δὲ Ἀθηναίων στρατηγούς, ποίας δὲ ναῦς, ποίας
δὲ ἱππαγωγούς τριήρεις δείσειν ἔμελλες; οὕτως ἐλλι-
κρινὲς ἐνταῦθα τὸ τῆς φιλανθρωπίας, καὶ οὐδεὶς ἂν
οὐδαμόθεν αἰτίαν φανυτοτέραν περιάψειε τῷ πράγματι.
10 24. Λέγεται κάκεινος τῶν σῶν δὴ τοῦτο ὁ τῇ
'Ρώμῃ μὲν ὁμώνυμον ἐγείρας πόλιν, τὸ σχῆμα δὲ τὸ
'κείνης ἅπαν εἰς ταύτην εἰσαγαγών, ἐνδοκιμῶν δὲ τῷ
τὸν 'Ρωμαίων δῆμον ἐνεγκεῖν ἀγροικισάμενόν τι. ῥή-
ματα μὲν γὰρ εὖ ποιῶν ἤνεγκεν, ἔργον δὲ οὐδὲν
15 προσῆν οὐδὲ κατ' εἰκόνων ὕβρις. καίτοι πολλὰ γε
εἰστήκεσαν ἐκείνῳ, αἷς οὐχ ὅπως χεῖρα ἐπήνεγκαν, ἀλλ'
οὐδ' ὅσον εἰς βλέμμα παροινίας ἔρχεται, φαίνονται
R 665 λελυπηκότες. οὐκοῦν ἐνταῦθα | μὲν καὶ ῥήματα
καὶ ἔργα, ἐκεῖ δὲ τοῦλαττον μόνον, τὰ ῥήματα. οὕτω
20 τοῦ βραχυτέρου μὲν ἐκείνῳ κοινωνεῖς, κοινωνὸν δὲ
ἐκεῖνον τοῦ μελίζονος οὐκ ἔχεις.

7 Dem. Phil. I p. 46, 5 11 cf. p. 393, 6 sq.

3 αὐτοῦ PaTM 7 ἐπαγωγούς Pa | ἤμελλες. Pa | εἰλικρινὲς
VBM 10 τούτων Pa 12 'κείνης I sed ' in ras m² κεί-
νης C ἐκείνης edd | εἰσάγων T | τῷ I 13 τῶν VIBM Mor |
τι. ῥήματα Re τι ῥήμα. τὰ (τα V) libri Mor 14 δ' Re
15 εἰκόνος libri et γε Mor | πολλὰ Pa 16 ἐστήκεσαν API
sed in hoc s in ras m², PaTB Mor 16 αἷς — 18 λελυ-
πηκότες citat Plan fol. 103^v 16 ἐπήνεγκ ν cum ras 1 litt U
17 παροινία? 19 οὕτω — 21 ἔχεις citat Plan l. l.
20 δ' Re

25. Ἐξεταζέσθω δὴ καὶ τοῖν ἀδελφοῖν οἷς πόλις ἡ Κίβαλις, ὁ νεώτερος, ὃς ὕβρισμένος ἐν γράμμασιν ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει καθηρημένης ἤδη τῆς τυραννίδος οὐκ ἐμνησικακήσεν. ὁ μὲν οὖν μὴ καλὸν τοῦτο νομίζων 5 κακὸς ἂν εἴη. ἀλλὰ πρῶτον μὲν γράμματα ἐνὶ κἀν- ταῦθα, δεινότερον μὲν ἀγράφου ῥήματος, ἤττον δὲ ἔργου πάλιν. 26. καίτοι καὶ εἰκόνες ἐωρῶντο τοῦ ταῦτα ἀκηκοότος. ἀλλ' ὅμως αὐτὰς παρήεσαν οὔτε τιμῶντες οὔτε ἀτιμάζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν τυραννοῦμενοι τὰ τοιαῦτα ἔγραφον καὶ οὐκ ἦν αὐτῶν 10 μᾶλλον ἢ τῆς ἀνάγκης τῆς παρὰ τοῦ δεσπότου ἦτοι φανερώς κελεύοντος ἢ καὶ παραδηλοῦντος, ὅτι βούλοιντο ἂν αὐτῶ τὰ τοιαῦτα δίδοσθαι. οὐ δὴ δίκαιον ἐνόμιζε λαμβάνειν δίκην ὧν τινες ἐβιάσθησαν, ἡνίκα ἐδοῦλενον. τὰ δ' εἰς σέ κρατοῦντά τε αὐτῶν καὶ | ἄρχοντα καὶ R 666 βασιλεύοντα πεπραγμένα ἀφορμὴν μὲν ἐξ ἑαυτῶν εἰς 16 συγγνώμην οὐκ εἶχον, μίαν δὲ καταφυγὴν τὸ σέ πρὸς φιλανθρωπίαν πανταχοῦ καθέλκεσθαι.

27. Πρὸς τίνα δὴ σε λοιπὸν ἐξεταστέον ἢ πρὸς τὸν ἐν τοῖς ὁμόροις τῇ Συρίᾳ δι' εἰκόνας καὶ αὐτὸν 20

2 Valens. cf. p. 391, 5sq. Zos. III 36. Amm. XXX 7, 2
19 Dem. de cor. p. 330, 28 20 cf. p. 407, 1sq.

20 τὸν (om C^f) Κωνσταντίον λέγει C^f P³

2 κειβάλις Pa | ὁ eras U | ὕβρισμένος I sed βρισμένος in ras m² 3 καθηρημένος I 4 τοῦτο (τοῦτον BM) εἶναι νομίζων B^m Pa 5 οὐ καλὸς V sed in marg κακὸς | ἐνὶ κἀνταῦθα δεινότερον T Mor 8 ταῦτ' Pa ταύτας Mor 15 δὲ Pa | ἑαυτῶν Pa 16 μὲν — 17 καταφυγὴν om et ἀφορμὴ τοῦ con Mor Coni. 16 ἑαυτῶν ex αὐτῶν corr I² 19 γρ ἐξετάσαι δέον Mor 20 εἰκό nos C sed ante ν ras 1 litt et ν in ras m²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

28

ὑβρισμένον; ἀλλ' εἴ τις τὴν Ἑδεσσαν καὶ τὰς ἐκείνης
 ἐορτὰς καὶ τοὺς περὶ τὰς ἐορτὰς ἐνθυμηθεῖη νόμους
 καὶ ὥς παλαιόν τι τοῦτο διὰ πάντων βασιλέων ἦκον
 καὶ δι' ἀρχαιότητα μᾶλλον ἡδονὴν φέρον ἢ λύπην,
 5 πολὺ τὸ οὐκ ἴσον τῶν περὶ τὰς εἰκόνας ἀμφοτέρων
 εὐρήσει καὶ τοσοῦτον, ὅσον ὕβρεως καὶ παιδιᾶς τὸ
 μέσον. 28. λέγεται δὲ καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἐπιστήμη
 τοῦτο καταδεδεῖχθαι χαριζομένων τισὶ τὰ τοιαῦτα δαί-
 μοσι καὶ ταῖς μετὰ παιδιᾶς λοιδορίαις ἐστιῶντων ἐκεί-
 10 νους, ὅπως ταύτῃ κεκορεσμένοι μηδὲν πλέον παρὰ τῶν
 ἀνθρώπων ζητῶσι, καὶ ἀπιστεῖν γε οὐκ ἄξιον ὀρώντα
 R 667 καὶ | σφᾶς αὐτοὺς κωμωδοῦντας ἐκείνους καὶ τοὺς
 γε ἐν δόξῃ παρ' αὐτοῖς ὄντας ἀφορμὴν γιγνομένους
 τοῖς μετὰ δρόμον σκώμμασι. καθ' ἕκαστον τοίνυν ἔτος
 15 τοιαῦτα θέοντες ἔχουσι τὴν ἀπὸ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ
 πλήθους αὐτῶν ἀσφάλειαν, οὐ τὴν ἐπὶ ῥήμασι μόνον,
 ἀλλ' ὅλως ἐφ' ἅπασιν ἂ ποιεῖν ἡδέω δύναιται τὴν ἐορ-
 τήν. καὶν ἄρχων οὐκ ὀρθῶς ἀνιᾶθεις ἐπὶ τὴν τιμωρίαν
 ἱη, μικρόψυχός τε εὐθύς καὶ σκαιὸς ἐνομλίσθη καὶ νό-
 20 μων ἱερῶν ἀλλότριος. 29. ἀλλ' οὐχ ἡμῖν γε ἦν ἀπο-

9 cf. Luc. Pisc. § 25

20 ἀποστροφή] ἀπολογία V

1 Ἑδεσσαν scripsi Ἑμεσαν libri edd cf. ad p. 407, 1
 1 καὶ — 2 ἐορτὰς (1) om I 2 τοὺς περὶ τὰς I sed οὐς περὶ in
 ras et τὰς in marg m² 3 τοῦτο inser I² | βασιλείων B sed
 εἰ eras | ἦκον βασιλέων V 5 ἴσον Pa | ἀμφοτέρων Pa 6 τοσ-
 οῦτον ὅσον I sed τοσ in marg, οὔτον ὅ in ras m² 7 ἐπιστήμη,
 τὸ καταδεδεῖχθαι χαριζομένη Mor 11 σε Pa | ὀρῶν τὰ Pa
 13 αὐτοὺς I sed οὐς in ras | ὄντας cum ras 1 litt ante o U | γιγ-
 νομένους edd 15 ἔχουσι. καὶ τὴν Pa | τοῦ (1) om Pa 17 ὅλως
 scripsi ex UP in quo λ in ras m⁴ ὄντως V ὅμως reliqui libri
 Mor ὁμοίως Re qui addit „nisi quis ὅλως malit“ 18 καὶ ἂν
 Pa 19 γε B 20 ἀλλ' om Mor | γε om Pa

στροφή τις οὐδαμῶθεν οὐδ' αὖ τὸ παραιτησόμενον, ἀλλ' ἐν τῇ σιγῇ τῶν δεδρακότων ἢ κατηγορία τῶν πεπραγμένων ἐστίν. ὥστε σὺ μὲν ἐκείνῃ πάντως ἂν συνέγγως τῇ πόλει, τῇ δὲ οὐ πάντως ἂν ἐκείνος. οὕτω καὶ τὸν ἡμερον εἶναι δόξαντα τῇ γαλήνῃ παρελήλυθας. 5

30. Οἱ δὲ δὴ τὸν πατέρα τὸν Τίτου μηδὲν σου ταύτῃ λείπεσθαι λέγοντες τὸν ἐν μὲν ταῖς εἰκόσιν ὅμοια πεπονθότα, κτείναντα δὲ οὐδένα τῇ παρ' ἑαυτοῦ ψήφῳ, τὰ τε περὶ τὸν σῖτον οὐκ ἐθέλουσιν ὁρᾶν τὰ τε περὶ τοὺς ἐκ Παλαιστίνης ἰκέτας, ὧν τὸ μὲν | 10 αὐτοῖς ἐποίει λιμόν, τὸ δὲ ἀσεβείας ἀνάγκην. ὁ δὲ R 668 δὴ διὰ ταῦθ' ἡμάρτανον, οὐκ αὐτῶν ἦν μᾶλλον ἢ τῶν ἐπὶ ταῦτα ἀρόντων, ὥστ' ἐκείνοι δίκην ὡς ἀληθῶς ὤφειλον ὧν Ἀλεξανδρέας ᾤοντο. 31. καὶ γὰρ ὅστις χαλεπὸν ἀποδιδράσκει δεσπότην, ἡδίκηται μᾶλλον ἢ 15 τοῦτο πεποίηκεν· ἃ γὰρ οὐκ ἐβούλετο βιασθεῖς, ταῦτ' ἄγειν ἐπ' ἐκείνον δύναιτ' ἂν. ἐν αὐτοῖς οὖν οἷς ἐκόλαξε, τοῖς ἐλάττωσιν ἡμάρτανε· πῶς οὖν τοῦ μὴ κἂν μείζουσιν ἐπαινοῖτ' ἂν εἰκότως; ἐνταῦθα δὲ ποῖα σιτο-

9 Tac. H. III 48

10 Ios. b. Iud. III 10, 10

3 πάντως ἂν om I 4 οὕτω U et ex οὕτως corr I³
 οὕτως reliqui libri edd 6 τὸν (2)] τον Pa 7 μὲν ἐν I
 8 ὅμοια πεπονθότα] „videtur οὐ interponendum“ Re | αὐτοῦ I
 9 τὰ — ἐθέλουσιν in marg P³ 9 τὸν σῖτον — 10 περὶ
 om U 9 ὁρᾶν e φωρᾶν ut videtur, corr in ras P³ 10 οἰ-
 κέτας B 12 δὴ om Mor | διαταῦθ' VBM διατάτα Pa |
 ἁμαρτάνον Mor sed „corr ἡμάρτανον“ Coni. l. l. 13 ὡσαλη-
 θῶς B 14 ἀλεξανδρέας I sed ε secundum in ras m²
 14 καὶ γὰρ — 17 δύναιτ' ἂν citat Plan fol. 103^v 15 χαλεπὸν
 in ras in marg I³ | ἀποδιδράσκει I sed ἀπο in ras m² | ἡδίκηκε
 Mor 16 πεποίη cum ras 2—3 litt U | ἐβούλετο BM 17 οἷς
 om U 18 ἡμάρτανεν A | κἂν U Re καὶ reliqui libri Mor
 19 σι οδεία cum ras 1 litt U

δεῖναι; τίς λιμός; τίς ὁμότης ὑπακοῦσαι καιρῷ δεομένῳ
 χρημάτων καὶ ποιῆσαι μείζω τὴν Ῥωμαίων δύναμιν
 καὶ τὸ μὴ περὶ τοῖς ὅλοις δεδοικέναι διὰ τούτου κερ-
 δᾶναι; 32. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν ἀπεσφάγησαν Ἀλεξ-
 5 ανδρεῖς ὑπὸ τῶν ἐγκαθημένων τῇ πόλει στρατιωτῶν
 οὕτω δὴ πολλοὶ τινες, ὥστε καμῖν τοῖς τύπτουσι τὰ
 R 669 ξίφῃ. | τί οὖν ἔδει ζητεῖν, ὃ πρὶν ἢ πυθέσθαι περὶ
 τῆς στάσεως εἶχε; τούτῳ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον παρὰ τῶν
 τῇδε τόξων ἐργόνει. δυοῖν γὰρ δὴ σωματίων ἥψατο
 10 δύο βέλη βοηθοῦντα τῶν γνωρίμων τινὸς οἰκίᾳ θορυ-
 βουμένη. οὐκοῦν ὁ μὲν διὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπε-
 κτόνει, σὺ δὲ οὐκ ἂν αἰτιαθείης, <ὅς> οὐδὲ ἐν φόβῳ
 ζῆν ἔῃς, τοὺς ἐνίους δὲ οὐδὲ λέγειν ἄξιον. οὕτω δὴ
 καὶ οὗτος ἤττηται.
 15 33. Τῶν τοίνυν εἰρημένων μοι τὰ πολλὰ καὶ μάν-
 τιν ἐποίει με, οὐχ ὁ Αἰητοῦς καὶ Αἰὶδὸς οὐδ' ἄλλος τις
 θεῶν, ἀλλ' ὥς μετὰ τὴν ἀτυχίαν ἐκείνην ἡ πόλις ἦν
 ἐν φόβῳ τῷ τῆς δίκης καὶ πολὺς ἦν ὁ τῶν ὀλέθρων
 κατάλογος, ἐγὼ δὴ διὰ πάσης ἐρχόμενος θαρρεῖν τε
 20 ἐκέλευον καὶ τρέμοντας ἔπαυον καὶ πᾶν ἀκριβῶς ἔλε-
 γον τὸ μέλλον προορῶν, ὥστε τοῖς κακοηθεστέροις
 ἐπήει πρὸς ἀλλήλους λέγειν, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὀρνήθων

9 cf. p. 401, 10 22 Aesch. Ag. 146

3 κερδάναι A 6 δὴ om T 7 δ in ἡ corr I | ἡ om I
 8 εἶχεν A 9 τοξοτῶν Pa 12 οὐκ] οὗς Cobet Mnem. V 138
 (Coll. 118) | αἰτιαθείης scripsi cum Pa αἰτιαθεῖς V αἰτιαθῆς
 reliqui libri Re ἡτιάζης Mor | δς inserui ex UP² om reliqui
 libri edd 13 τοὺς om V 18 τῷ om BM | ὁ om Mor
 19 δὴ scripsi auctore Sinteni δὲ libri edd | τ' T Re
 21 προορᾶν CA sed in hoc ῥῶν suprascr. m², Pa 21 ὥστε
 — 437, 10 κινούμενος citat Plan fol. 103^v 22 λέγειν πρὸς
 ἀλλήλους Plan

ἡμῖν ἀφίκται καὶ ποιεῖ νῦν, ὃ πάλαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὁ Κάλχας ὁ Θέστορος. | 34. τότε οὖν εἶναι R 670
 μάντις οὐκ ἀπηρνούμην, θορυβούντων δὲ παρὰ σοῦ
 τε μάντις ἔλεγον γεγενῆσθαι καὶ βλέπειν ἐμαυτὸν
 εἰς αἰτὸν ἕνα σὲ καὶ τὸ μὴ φαινόμενον ἐκ τῶν ἤδη 5
 γεγεννημένων ὄρᾱν. ἐπεὶ καὶ τὸν Ἡρακλέα πορευό-
 μενον ἐπ' ἔργον ἐκόντα ἢ καὶ πεμπόμενον ὅστις ἦδει
 καλῶς τὴν Ἡρακλέους φύσιν, λέγων ὅτι καὶ κατορ-
 θώσει, μάντις ἂν ἦν ἐκ τῶν Ἡρακλεῖ κατειργασμένων
 εἰς τὸ προειπεῖν κινούμενος. 35. μαντεύεται δὲ καὶ 10
 Ἀγαμέμνων κακὸν ἔσεσθαι Τρωσὶ τὰς Ἀχιλλέως δια-
 λαγὰς εἰδὼς τὰς πρὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐκείνου πεπορθη-
 μένας πόλεις, μαντεύεται δὲ καὶ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς περὶ
 τε τῆς Ἑκτορος ἀριστείας καὶ ὅπως αὐτὸν ζητήσῃ τὰ
 πράγματα. καὶ περὶ Ἀριστείδου δὲ τοῦ Λυσιμάχου 15
 μετὰ τοὺς φόρους ἀργυρολόγου πλείοντος ἦν ἂν μοι
 τὸ τῶν μάντεων ποιεῖν, προλέγειν, ὥς | μεθ' ὁμοίας R 671
 ἐπάνεισι πενίας. 36. καὶ νῦν τοίνυν ἐβόων, ὅτι
 ταῦτα βασιλεὺς εἴσεται μὲν οὕτως ἀκριβῶς, ὥς
 μηδὲν εἶναι πλεον τοῖς αὐτόπταις γεγεννημέ- 20
 νοις ἡμῖν, ἀχχένα δὲ οὐδένα ὑποθήσει σιδήρῳ.

2 Π. α 69 11 Π. ι 115 sq. 13 Π. α 240 15 Plut.
 Arist. 24. Aristid. t. II 200, 22 D. cf. Kirchhoff Herm. XI 28

1 ἀφίκται Mor 2 ὃ (1) om B | θεστόριος V | τότε οὖν |
 „malim μὲν interponi“ Re 5 ὥς Mor „malim ὥς εἰς αἰτῶν“
 Re | αὐτὸν Plan 6 ὄρᾱν scripsi ex UP sed in hoc in ras m²,
 I sed in hoc ex ἐρεῖν corr ἐρεῖν reliqui libri Plan edd „aut
 εἶρεῖν aut potius αἰρεῖν vel ἐλεῖν legendum“ Re 7 ἄκοντα
 Pa | ἦδει ex ἤδη corr I ἦδη Mor 11 ἀχιλλέως I sed ἕως in
 ras m² 17 προλέγων Mor 20 μηδὲ γε Mor, et Sav | γενο-
 μένοις Re 21 ἀχχένα — σιδήρῳ citat Plan l. 1. | δὲ om Plan

- καὶ εἶπετο δὴ τοῦτοις ἐξέτασις τε πονηρῶν ἔργων, δεῖ γὰρ τό γε ἀληθὲς ὁμολογεῖν, καὶ δικασταὶ τοῦτ' ὄντες ὃ δὴ καὶ ἐκέκληντο, καὶ γράμματα λύσιν ἔχοντα τῶν προτέρων. ἐν οἷς ἔνεστιν ὁρᾶν λάμπουσιν τῷ βασιλεῖ
- 5 τὴν φύσιν, ὅταν ἀπολογῇται μὲν ἐκ τῆς τῶν ἡδικη-
κόντων κακίας, φάσκει δὲ αὐτοῦ τὴν ὁργὴν ἀλλοτρίαν
τε εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ταχέως μεταπηδᾶν ἐπὶ τὰ προ-
ότερα καὶ τούτου πλείω λόγον ἔχειν ἢ τοῦ τιμωρῶν
λαμβάνειν.
- 10 37. Χρηστὸς δὲ ὢν καὶ φιλόδορος χαρίζεται καὶ
τῷ μεγάλῳ συνεδρίῳ καὶ τῷ μεγάλῳ δήμῳ τὸ καὶ ταῖς
ἐκείνων ἱκετεῖαις πεπραχθᾶν τι τῶν ἐπιεικεστέρων.
ἐπεὶ ἔγωγε πέπεισμαι ταῦτ' ἂν γενέσθαι τάναντία
βουλομένων οὐκ ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων
- 15 ἀνθρώπων. νῦν δὲ πλείω μὲν ἀγαθὰ γένοιτο τῇ καὶ
νῦν πολλὰ καρπουμένη πόλει δακρύων τε εἵνεκα καὶ
R 672 | τῶν ἄλλων ἃ τὴν βοήθειαν εἶχεν, ἴστωσαν μέντοι
χάριν ἡτηκότες ἢν ἔδωκεν ἂν τῇ γῇ καὶ μηδενὸς ἐπαγ-
γέλλοντος. οἱ δ' αὐτοὺς μὲν ἔδειξαν καλῶς καὶ ὧς

3 cf. 424, 3 sq. 11 cf. p. 299, 3. 302, 11. 303, 11

1 τε om Mor 2 τε Pa | εἰπεῖν T | τοῦτ' in τούτων
corr I^s 3 καὶ om Pa | κέκληντο Mor | γραμμάτων Mor
sed γράμματα conl 4 ἐν om T | ἐστὶν BM | τοῦ βασιλέως?
5 φύσιν in ras I^s | ὅτ' ἂν A ut constanter | ἀπολογεῖται Pa
6 τε Pa | αὐτοῦ VITBM Mor 7 „aut τε deletum malim
aut collocatum pone αὐτοῦ“ Re | διατοῦτο VIPaTBM | ταχέως
in marg inser A^s | πρῶτερα IBM 12 ἐκεῖναις Mor
13 ταῦτ' α scripsi e CAPVIPaTU cum Cobeto Mnem. V 138
(Coll. 118) ταῦτα BM edd | „malim καὶ τάναντία“ Re 14 μό-
νων BM 17 ἔστωσαν Mor 18 ἡτηκότες I sed γε ἡτηχη
supra ἡτη m^s | ἔδωκεν Mor 19 οἱ AU οἱ VIBM | δὲ P Re
| αὐτοὺς P sed ' in ' corr m^s, VIPaTUBM Mor | καλῶς P sed
ὧς in ras ex ov, ut videtur, corr m^s

εἰσιν εὖ πράττειν ἄξιοι, βασιλέα δὲ παρεκάλουν ἐφ'
ἃ καὶ πρὸ ἐκείνων αὐτὸς αὐτόν.

38. *Ἀηλοῖ δ' οἷός ἐστιν, ἐκεῖνος ἐν τῇ τῶν
φιλανθρώπων διατριβῇ. διελὼν γὰρ ἃ δίδωσι, χωρὶς
ἕκαστον ἀπαριθμεῖ, τὰς οὐσίας, τὰ θεάματα, τὰ λου- 5
τρά, τοὺς ἐξεληλαμένους, οἷς περὶ τὴν ψυχὴν ὁ λόγος,
τὴν τὰ αὐτῆς ἀπειληφυσίαν ἀρχήν, ἔχων ἐν θυνοῖν, εἶπερ
ἐβούλετο, ῥήμασι περιλαβεῖν τὴν δόσιν. ὁ δέ, ὥσπερ
οἱ τῶν ἀνθρώπων βραδέως ἀπαλλαττόμενοι, μακρογροεῖ.
καὶ μόλις ἐξέρχεται καὶ δέδοικεν ὑπὲρ τῶν πενομένων, 10
ὥς ἴσον ὃν ἀπορεῖν καὶ τεθνάναι. 39. διὰ τοῦτο τῷ
ζῆν προσέθηκε τὸ καὶ ἐν οἷς εἶχον ζῆν. εἰσὶ δὲ οἱ
δι' ἀδίκων θανάτων ἐπὶ τὰς τιμῶν ἡκον οὐσίας, ἡ δὲ
ἐντεῦθεν ὠφέλεια νῦν τε καὶ | ἐς αἰὶ τῶν αἰὶ τὸ R 673
κράτος ἐχόντων διδασκομένων μὴ τῶν ὄντων ἐκβάλ- 15
λειν τοὺς κεκτημένους μηδὲ κέρδη τὰ τοιαῦτα νομίζειν.*

40. Τῶν μὲν οὖν ἴσων ἔτυχεν ἂν καὶ οὐ τοσαύτη
πόλις ἐν τοιοῦτοις ἀμαρτήμασιν εἰδότος, ὅτι καθάπερ
ἐν σώματι κἂν τὸ μικρότατον ἀφέλῃς, τὸ πᾶν ἐξημῶ-

3 cf. p. 444, 1

2 αὐτόν] αὐτὰ Pa 3 δὲ Re | τις post οἷός C et inser
P^s | ἐστιν om C | ἐκεῖνος om Re | περὶ ante τῶν inserendum
puto auctore Re, nisi pro διατριβῇ scribendum διατριμῆσει
coll. Plut. quom. adul. poet. aud. p. 27 C ἐπὶ τῇ διατριμῆσει
τῶν χρημάτων | τῶν om Pa 5 τὰ λουτρά om Mor 6 τῆς
ψυχῆς IBM et coni Re Anim, qui in edit. „suspicabar, inquit,
aliquando leg. esse περὶ τῇ ψυχῇ δρόμος“ 7 τὰ om Pa | αὐ-
τῆς IPaTBM Mor αὐτῆς U 11 ἴσον Pa | ὃν ex ἂν corr P
inser I² | διατοῦτο VIBM καὶ διατοῦτο Pa 12 καὶ τὸ
Re | καὶ om Pa | εἶχε Pa | οἱ καὶ δι' T 13 Ἀσίας Mor
14 εἰς Pa | ἐσαεῖ VTBM εἰσαεῖ I 16 κτησαμένους Re |
μὴ δὲ APVITBM 17 ἐτόγγανεν U sed γ, α, ἐν eras
18 τοῖς τοιοῦτοις BM | εἰδότες Mor sed εἰκότως coni | καθάπερ
— 440, 7 ἐνιαυτὸν citat Plan fol. 103^v 19 ἐξημῶσας I sed
σ in κ corr m², Plan

κας, οὕτω καὶν τῇ μορφῇ τῇ διὰ τῶν πόλεων ποθοῦ-
 μένου τοῦ τέως μὲν ὄντος, εἴτα ἀπολωλότος. νῦν δὲ
 δυοῖν μὲν ἦδε δευτέρα, τρισὶ δὲ ἴση, τῶν δ' ἄλλων
 περὶεστι. 41. καὶ γέγονας οἰκιστὴς διὰ τῆς σωτηρίας
 5 οὐ λίθους ἐπὶ λίθοις διὰ τεκτόνων τιθεὶς οὐδ' ἑναρ-
 μόττων ξύλα οὐδ' ἐπάγων κέραμον οὐδ' εἰς πόνον καὶ
 τὸ καθῆσθαι μερίζων τὸν ἐνιαυτὸν οὐδὲ πολλῶν ἐτῶν
 εἰς τὸ πᾶν δεόμενος, ἀλλ' ἀπὸ γνώμης τε ἡμέρου καὶ
 γραμμάτων ὀλίγων καὶ τοῦ κρείττων θυμοῦ γενέσθαι.
 10 42. καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα τὰ τῶν πρὸ τῆς Ἰοῦς, τὰ
 τῶν ἐκείνην ζητούντων, τὰ Ἀλεξάνδρου, τὰ Σελεύκου,
 τὰ τῶν μετ' ἐκείνων ἀρξάντων σὰ γίνεταί, τὸ μήκος,
 τὸ πλάτος, τὰ ἱερά, τὰ ἴδια, τὰ δημόσια, στοῶν κάλ-
 R 674 λος, ἀγορῶν παιδρότης, βουλευτήρια, θέατρα, | λου-
 15 τρά. τὰ μὲν γὰρ ἐκείνων οἴχεται τῇ στάσει, τὴν δ'
 οὔσαν σὴν ἢ συγγνώμῃ πεποίηκεν. 43. ὁ γὰρ εἰκότως
 ἂν ἀνελὼν φεισάμενος εἰς τὴν τοῦ κτίσαντος χώραν
 ἐξ ὧν οὐκ ἀνῆρχετο εἰσάγεται, ἐπεὶ καὶ ὅστις ἄνθρω-
 πον ποταμοῦ ῥύμης ἐξήρπασε, πατήρ ἂν εἰκότως εἴναι
 20 τοῦ σεσωσμένου δοκῶν. ὅταν οὖν τις ἐπαινῇ βασιλέας

3 cf. p. 143, 3 sq.; 240, 15. t. I 534, 12 sq. Auson. ord. nob.
 urb. II. III. IV. cf. Arch. Jahrb. XII 144 4 Io. Chrys. hom. ad
 pop. Ant. XXI p. 220 A 10 cf. t. I p. 451, 1 sq. 11 cf.
 t. I 460, 2 sq. | cf. t. I 462, 8 sq. et 470, 8 sq. 13 Io. Chrys. hom.
 XVII p. 178 C

1 καὶν CAPVPaTU edd 2 του Pa | μὲν ὄντος scripsi
 auctore Re Anim μένοντος libri Plan edd 3 ἦδε A |
 δ' PaTBM 10 τῶν om B 11 τὰ (2)] τοῦ T 12 γίνεταί
 PVTUBM edd 15 τὰ μὲν — 20 δοκοίη citat Plan l. 1.
 15 τὰ — ἐκείνων] καὶ τὰ μὲν τῶν παλαιῶν ἐκείνων Plan |
 τὴν] τῶν Pa 16 σὴν] γὴν B om Pa | ὁ ex οὐ corr in ras I^s
 17 ἂν om CAPI sed in hoc ras 2 litt, PaTU Mor 18 ἄν-
 θρωπον ὅστις Plan 20 τίς PaB | ἐπαινεῖ Pa

ἐξ ὧν ἔδοσαν τῇ γῇ πόλεων, ἔξεστιν ἐτέρῳ τήνδε παρὰ σοῦ δεδόσθαι λέγειν. καὶ γὰρ τὸν Ἐκτορα τῇ Τροίᾳ τὸν ἐν τῇ μονομαχίᾳ πεσόντα παρ' Ἀπόλλωνος δεδόσθαι τοῦ γε ἀναστήσαντος· ὥστε σὲ μὴδ' ἂν ὄνομα τῇ πόλει μεταθέντα ἐκ τῆς σῆς οἰκίας μηδένα ἂν αἰ- 5 τιάσασθαι.

44. Καὶ δὴ τοῦτό γε ἐν πολλοῖς οἷς ἡμαρτήκαμεν ὁρθῶς εἶδομεν τὸ τοιαῦτα περὶ δευτέρας προσηγορίας, οἷάπερ ἀκήκοας, εἰπεῖν. δεῖ τοίνυν σε τοῖς πεπραγ- μένοις οἰκιστὴν πεφηνότα σαντοῦ τε ἔργον τὴν χειμα- 10 σθεῖσαν νομίσαι καὶ τῷ μὴ διαφθεῖραι προσθῆναι προσθήκας τῆς σῆς τύχης ἀξίας, οἷαις δὴ καὶ τὴν Δάφνην καλλίῳ κατέστησας βασιλεία παλαιὰ τοῖς νέοις ἀποκρύψας. δεχέσθω δὴ τι καὶ τὸ ἄστυ παρα- πλῆσιον, εἴτ' ἐν τῇ νήσῳ βούλει τῇ πέραν τοῦ ποτα- 15 μοῦ εἴτ' ἐν τῷ πρὸ ταύτης ὠκισμένῳ χωρίῳ. παρα- καλῶ δέ σε | ἐπὶ ταῦτα, ὦ βασιλεῦ, οὐ μόνον ὑπὲρ R 675 μερέθους καὶ κάλλους, ἀλλ' ὅπως καὶ μαθεῖν ἡμῖν ἐγγένουτο, εἴτε ἔτι ἐραστὴν ἐκείνον ἔχομεν εἴτε ἤδη πέπνυται.

20

3 Π. η 272 15 cf. Arch. Jahrb. XII 116sq. 126

1 ἔδοσαν inser I² | τὴν δὲ Pa 2 γὰρ om Pa 4 τοῦδε V | γ' Re | σε Re σὺ Mor | μὴ δ' TBM 5 μεταθέντα scripsi auctore Re μεταθῆναι libri sed θέντα supra θῆναι supraser P² 7 πολλοῖς in marg A om Mor | οἷς πολλοῖς I οἷς om U | ἡμάρτομεν V 8 τὰ Mor 9 εἰπεῖν] αἰτεῖν coni Re Anim
11 τὸ I 12 ψυχῆς Pa | οἷαις C sed ι (2) inser f, A sed ι postea inser, P sed ι inser m² οἷας PaT Mor, quod corr Re
13 κατέστησας e καταστήσας corr I² 14 τοι Pa 15 νήσω inser I² | βούλει I sed βον in ras m² | πέρα Pa 17 σε scripsi auctore Re ἔτ' libri edd

45. Σὺ δὲ κρείττων μὲν γένοιο τῆς παροινίας, φυλάττοις δὲ τὸ γενόμενον ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ λαμπρόδος, δι' ἣν ὡς ἥδιστα μὲν ἑώρας τὰς ἐνθύνδε προσβείας ὁρᾶν ἐν τοῖς παροῦσι τρόπον τινὰ τὴν ἀφεστη-
 5 κυῖαν δοκῶν, εὐφραίνου δὲ τῷ τε πυνθάνεσθαι τῷ τε ἀκούειν τι περὶ ἡμῶν. μέγα μὲν δὴ καὶ τὸ λῆξαι τὴν ὀργήν, πολλῷ δ' ἔτι μείζον τὸ μὴ τὸν ἔρωτα λῆξαι. τῷ προτέρῳ τοίνυν τιμήσας τίμησον, ὦ βασιλεῦ, καὶ τῷ δευτέρῳ. 46. Θεοῦ δ' ἂν εἴη καὶ τὸ τρίτον παρα-
 10 σχεῖν, τὸ τῆσδέ σ' ἐπιβῆναι καὶ χώρας καὶ πόλεως· πάλιν δ' αὖ τοῦδε μείζον τὸ σὺν τῷ νέῳ βασιλεῖ. τότε ἡμῖν, τότε καὶ πρὸς βίαν δώσεις τὴν ἀπὸ τοῦ παιδὸς ἐπωνυμίαν. λέγω δὲ βίαν, ὅση δὴ γένοιτ' ἂν παρ' ὑπηκόων σωφρονούντων· ὡς καλὸν τὰ γε τοιαῦτα
 R 676 βασιλέα καὶ προσαναγκάζειν. 47. ἡμᾶς | μὲν οὖν
 16 ἐκ τούτων προσερεῖ τις εὐδαίμονας ἔνδον τε σοῦ καθ-
 ημένου καὶ βουλᾶς βουλευόντος σωτηρίους κἂν τῷ πεδίῳ τὰ πολέμια μελετῶντός τε αὐτοῦ καὶ τὴν στρα-
 τιὰν παιδεύοντος καὶ γιγνομένου τε καὶ ποιούντος
 20 βελτίους Πέρσας τε σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινεῖν παρέχοντος ἐπὶ τὴν ἐκ τῆς εἰρήνης ἀσφάλειαν δραμοῦσιν. εἰ δ' οὖν καὶ πολέμου δεήσειεν, ἔξεις καὶ τοὺς ἀόπλους ἡμᾶς συναγωνιστάς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας,

17 Xen. Anab. II 6, 11

1 παρθενίας Pa 3 ἐντεῦθεν δὲ Pa 4 ὁρᾶν Mor sed ὁρᾶν conī 5 εὐφραίνουσι Mor 6 τί VIBM | μέγαν Mor 10 τῷ τῆδε U | σ' om U σε edd | καὶ (1) om Mor 11 αὐτοῦδε I αὐτοῦ Pa | τοῦ γε V 12 ἡμῖν] ἐκῶν conī Mor | καὶ om U | πρὸς βίαν] προσβείαν I 13 δὴ IM 15 βασιλεῦς Pa | καὶ om Mor 16 τίς B | σὲ τοῦ Mor, sed τε σοῦ conī 17 σωτηρίας Mor 18 παιδίῳ C | τὰ πολέμια om T | στρατείαν PaT 19 γιγνομένου V 21 ἐκ om T 23 καὶ παῖδας I sed καὶ παῖ in ras m²

ὅσοι τὴν πόλιν οἰκοῦσι καὶ ὅσοι τὴν γῆν ἐργάζονται
καὶ ὅσοι δεσπόταις ὑπηρετοῦσι. 48. τίς οὖν ἢ παρὰ
τῶνδε τῶν γυμνῶν συντέλεια; τοὺς θεοὺς ἕκαστοι
τούτων καλέουσιν ἀπ' εὐνοίας ἀκριβοῦς, τὸν Ἄρη,
τὴν Ἀθηνᾶν, τοὺς ἄλλους ὧν ταῖς γνώμαις ἐκβαίνει 5
τὰ τῶν πολέμων τέλη, μεμνημένοι τῶν τε λελυμένων
κινδύνων τῆς τε ἀνελπίστου ταύτης σωτηρίας, αἰτοῦν-
τες τοὺς ἐναντίους, εἴ τινες ἄρα φανείεν, εἰς θεός τε
πίπτειν καὶ τρόμον καὶ φυγῆς μᾶλλον ἢ διώξεως ἐρᾶν.
ὅσῃ δὲ ἐν πολέμου πράγμασιν ἔχουσιν εὐχαὶ ῥοπήν, 10
ὀρῶμεν ἐν ταῖς ποιήσεσι.

49. Καὶ μήτοι νομίσης παρὰ τῆσδε μόνης τοῦτο
ἔξειν τ' ἀγαθόν, ἀλλ' ὅσον ἐστὶ τὸ βασιλευόμενον, τοσ-
οῦτον τὸ συνευξόμενον. τὸ γὰρ τῶν ἀδελφῶν δίκαιον
ἔστι δῆπου καὶ ταῖς πόλεσι καὶ συνάχθονται τε πλητ- 15
τομέναις καὶ συγχάρουσιν ἐν τοῖς ἀμείνοσι. | καὶ R 677
ὥσπερ ὁ μέρει πόλεως λυμηνάμενος καὶ τὸ μηδὲν πε-
πονθὸς ἡνίακεν, οὕτως ὁ μιᾷ πόλει λελύπηκεν ἀπάσας.
οὐκοῦν καὶ ὅτῳ τι χρηστὸν εἰς μίαν γεγένηται, πάσας
οὕτως ἀνηρτήσατο. ἀπὸ τοσούτων οὖν στομάτων εὐχὴν 20
πόσον τι χρὴ νομίζειν δυνήσεσθαι;

20 ἀνηρτήσατο] ἦτοι ἐξῆψεν ἑαυτοῦ καὶ εἰς ἀγάπην κατέ-
στησεν V^c cf. t. I p. 436, 10. III 384, 14 R

2 διακονοῦσι Pa 3 συντέλεια voce des T 4 ἄρην Pa
6 πόλεων Pa 9 δρόμον B 10 δ' Re | ἀρχαὶ V
12 μήτι BM 13 τοσοῦτο CPUM edd 15 συνάχθονται τε
— 16 ἀμείνοσι] cf. Max. Conf. (περὶ φίλων καὶ φιλαδελφίας)
serm. VI 550 Comb. (t. 2 p. 763 Migne) Λιβανίου· Συγχάριεν χρὴ
τοῖς φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὥς καὶ συναλγεῖν λυπουμένοις cf.
ad t. I 254, 6 | τε inser I^s et conī Re γε reliqui libri edd
17 μέλει Mor sed μέρος conī, μέρει Sav 18 ἡνίακεν I sed
ακεν in ras m², M ἡνία μὲν Pa ἡνία μὲν Mor sed ἡνίακεν
conī | δ Mor sed ὁ conī 19 τί BM | γεγένηται P sed γε
prius in ras m² 20 οὕτως I 21 τί B

50. Οὕτως οὐ φιλάνθρωπά σοι μόνον, ἀλλὰ καὶ
 λυσιτελοῦντα πέπρακται. καὶ φύσει γε τὸ πρᾶγμα
 τοιοῦτόν ἐστιν. ἡ μὲν ἀρετὴ συμφέρον· καὶ τοὶ καὶ εἰ
 μηδὲν κέρδος ἔμελλεν ἐντεῦθεν ἀκολουθήσειν, αὐτό γε
 5 σὺ δῆπουθεν τὸ καλὸν τιμήσειν ἔμελλες, τὸ καλὸν δέ,
 οἶμαι, τὸ μὴ πικρῶς ἔχειν τοῖς ἀμαρτάνουσιν οὓσιν
 ἀνθρώποις. εἰς μὲν γὰρ τὸν οὐρανὸν τοῦτο οὐκ
 εἰσέρχεται, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ἄτης οὐκ ἐνὶ καθαρεῦσαι
 τὴν γῆν. θεῖος δὲ τις εἶναι δοκεῖ καὶ πολλῶν ἐπαί-
 10 νων ἄξιός, ὃς ἐν ταῖς παρ' ἐκείνης ἐπηρεαῖς τοῖς πα-
 ραπεσοῦσιν οὐκ ἐπέθετο.

51. Καὶ νῦν οὗτος πανταχοῦ πολὺς ὁ λόγος, οἷα
 μὲν τὰ παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ τὰ παρὰ σοῦ. οἶμαι δὲ καὶ
 ἐν θεῶν συλλόγοις μνήμην ἀμφοτέρων εἶναι καὶ παρὰ
 15 μὲν τῶν ἐγκώμια λέγεσθαι, Μουσῶν τε καὶ Ἑρμοῦ
 καὶ Ἀπόλλωνος, τοὺς δ' ὑπὲρ δωρεῶν ἄς δεῖ σοὶ παρ'
 ἐκείνων ἐλθεῖν, γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Καλλιόπη δὲ
 τὸ μὲν δράσει μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς |
 R 678 ἐαυτῆς πόλεως ἀποδώσει καὶ δευτέραν ἀμοιβὴν
 20 ἔρωτα τοῖς σοῖς νύεσι παιδείας ἐνθεῖσα καὶ μουσικῆς.

8 Π. τ 91 19 cf. t. I p. 133, 9

11 τὸ ἐπέθετο καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ὥσπερ καὶ
 ἐνταῦθα V^r

3 μὲν οὖν M 7 ἀνθρώποις οὓσιν B 7 ἀνθρώποις
 — 8 καθαρεῦσαι om Pa 8 τῷ Mor | δ' Re | ἄτης libri edd
 11 ἐπ' ἔθετο cum ras 1 litt U 15 τε om I 16 ἄς δὴ
 et ἐλθεῖν Mor in priore ed., αἱ δὴ et ἦλθον in altera 17 ἐκεί-
 νων I sed ων in ras m² 18 τὸ μὲν ἐαυτῆς coni Re Anim
 19 αὐτῆς Pa 20 σοῖς inser I² | καὶ om Mor

XXI.

Oratio *εἰς Καισάριον μάλιστα* qua Libanius Caesarium magistrum officiorum ob benevolentiam in veniam motus Antiocheni a Theodosio impetranda exhibitam praedicat atque ut domum villamque Antiochiae sibi aedificandas curet invitat, paulo post codicillos imperatoris Antiochiam missos conscripta et ad Caesarium Constantinopolin missa aequae atque ea quae sequitur minus lectitata non plus septem et decem codicibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 220^v. Correctus est manu recenti (s) e codice qui fons fuit codicis Monacensis gr. 101 (Mo). Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 110. Inter hoc et sequens exciderunt duo folia quibus verba inde ab *ἄνω κάτω* p. 453, 12 usque ad *λέγοντι τὴν ἡμετέραν* p. 462, 18 perierunt. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Patmius 471 saec. XIV fol. 292. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 44 sq. et 69. Initium mihi contulit Carolus de Boor.

6. Laurentianus gr. LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 464. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 149. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 230^v. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

9. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 142^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.

10. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 159. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 99^v. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 118. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

13. Laurentianus gr. LVII 20 saec. XV fol. 133^v. Vide t. I p. 39 sq. et 69. Inspexerunt nuper meum in usum Pio Rajna et Henricus Rostagno.

14. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 2. Oratio ἀπεφάλως incipit verbis εἰς λύπην προσόμοιος p. 453, 10. Vide t. I p. 53 sq. et 69.

15. Laurentianus gr. XXXII 13 saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

- 133 16. Laurentianus LV 6 (= La) membranaceus formae quartae post Synesium nitidissime saeculo XI exaratum continet folio ultimo (56) manu saeculi XIII scriptam orationem

λιβανίου (add in marg m²) εἰς καיסάριον μάγιστρον,
sed hoc ipso folio desinit verbis τὰς γαστέρας ἀντί
(p. 460, 4).

Contuli anno 1869.

- 134 17. Vaticanus gr. 64¹) (= Va) membranaceus formae folii diversis manibus anno 1269 vel 1270 exaratus teste subscriptione in folio 289^v τετέλεσθη ἡ βίβλος αὐτῇ χειρὶ γραφεῖσα ἐκατογχειροὶ ἐν ἔτει ,Ϸψοη continet post Isocratis ἐλένης ἐγκώμιον (fol. 1) et ἄρριανου πρὸς λούκιον γέλλιον τῶν ἐπικτητῶν διατριβῶν βιβλίον (fol. 4)²) inde a

1) In indice codicum qui sub Sixto IV in bibliotheca Vaticana fuerunt edito ab Eugenio Muentz et Paulo Fabre, La Bibliothèque du Vatican (v. t. I p. 45 not.) p. 231 ultimus est inter *Graecos oratores* sic descriptus: *Arriani de disputationibus quaedam aliae Epistolae Eschinis orationes etc. Ex membr. in rubeo*; in indice graeco edito ab Haasio Serap. XII p. 145 sq. est n. 68.

2) Desinunt folio 72^r; folium 72^v vacuum est.

fol. 73 *λιβανίου ἐπιστολαί*, quarum prima (α') ἀνα-
τολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep. 551), ultima (πη) est ἄρα
μέμνησαι (= ep. 1086), ita tamen ut inter verba epistulae
οἷ' (= ep. 548) ἐν ἡλῶ quibus folium 82^v desinit, et
sequens *λαμπρῶν* interiectae sint in folio 83 τοῦ χαρτοφύ-
λακος βουλγαρίας ἰωάννου τοῦ πεδιασίμου epistulae quinque.

fol. 85 *συνεσίον ἐπισκόπον κυρήνησ ἐπιστολαί*, quarum
prima *νικάνδρῳ· παῖδας ἐγὼ* (= ep. 1), ὕμνοι¹⁾, λόγοι

fol. 144 *λιβανίου σοφιστοῦ εἰς καيسάριον μά-
γιστρον*

145^v πρὸς ἐλλέβριον. Desinit in folii 146^v media
linea 11 verbis *κακῶς ποιεῖν ἡνέγκατο* (p. 479, 3). Reliqua
pars folii vacua relicta est.

Inde a folio 147 sequuntur varia Aeschinis, Isocratis
(208), Socratis atque Socraticorum, Gregorii Nazianzeni
(225), Dionysii Halicarnasei opuscula rhetorica (226),
Philostrati *βίοι σοφιστῶν* (265), Callistrati *ἐκφράσεις* (284),
Aristidis orationes (285), de quibus conferas Usenerum
ann. philol. 107, 146 sq. et Dionys. Hal. opusc. I p. XI.

Contuli anno 1870.

Codex in Libanio communem cum Laurentiano LV 6
(La) habuit fontem iam valde foedatum, quem etiam
magis quam hic novis aspersit maculis, in reliquis mana-
vit e Laurentiano LIX 15²⁾.

Ex his decem adhibendos esse censui codices *CAP*
IMoBMVLaVa, qui in duas discedunt familias quarum
prior codicibus *CAPIMoBM*, altera codicibus *VLaVa* con-
tinetur. Ac communis quidem fons codicibus *PI*, exemplari
unde manaverunt *B* et *M*, denique codici valde interpolato
unde exaratus est *Mo* et correctus manu recenti (s) *C*.
Exemplar unde *La* et *Va* codices qui Synesii opera conti-
nent fluxerunt, secundae familiae fuit³⁾ et quamquam vitiis

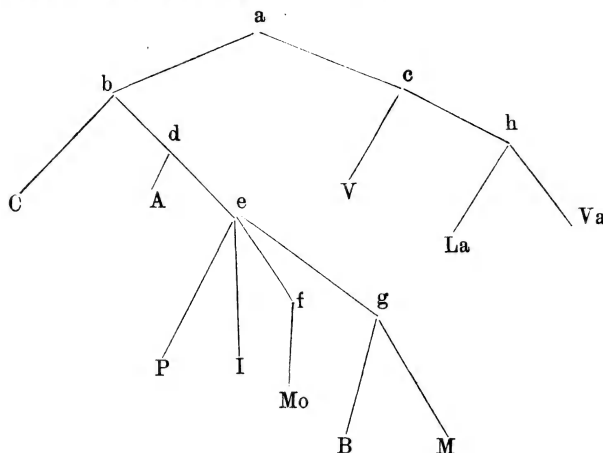
1) Synesii epistulis hymnisque in folio 87^v epistula Lysidis
ad Hipparchum (= 3 ed. Hercher) interiecta est.

2) Cf. Usenerum Dion. Hal. opusc. I. 1.

3) Praebent ut *V* ἐθέλοι (non θέλοι) p. 458, 12, ἐβούλοντο (non
ἡβούλοντο) p. 459, 12.

scatent, tamen ab apparatu critico excludere nolui, vel ut apparet, quam cito maximae corruptelae textum orationis a 'corpore' Libanii seiunctae invaserint.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt hoc tibi ante oculos ponet stemma.

Multos locos sed fere parvi ambitus citaverunt Maximus Planudes¹⁾ et Macarius Chrysocephalus²⁾.

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 515—524 „*ex Cod. Rom. et Bavar. mss.*“, ut in indice praemisso legitur. Quorum secundus est codex Monacensis gr. 101, quocum plerumque consentit, prior ut ab omnibus hodie in bibliothecis Romanis asservatis diversus est, ita idem esse videtur atque Parisinus gr. 3016, cuius dum Romae est, Morellum per Allatium copiam nactum esse nec non in oratione sequenti constat.³⁾ Multa huius editionis vitia divinando sanavit Reiskius Anim. V 315—324, plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione ab ipso praeparata et a vidua (Altenburgi 1784 p. 304—312; iterum ibidem 1791 t. I p. 678—696) male curata.

1) Cf. t. I p. 73.

2) Cf. t. I p. 351.

3) Cf. t. I p. 58.

ΕΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ.

1. Ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι ταῖς παρὰ σοῦ τὸ R 678
 ἔργον ἠκολούθησεν, ὦ γενναῖε Καيسάριε, καλῶς ἂν
 ἔχοι καὶ ταῖς ἐμαῖς παρ' ἐμοῦ προστεθῆναι τὸ ἔργον.
 ἦν δὲ ἐν μὲν ταῖς σαῖς <τὸ> πάσῃ προθυμίᾳ τῇ πόλει
 βοηθήσειν ὅσηπερ ἂν τῶν πολιτῶν ἕκαστος, ἐν δὲ ταῖς

<i>C</i>	=	codex Chisianus
<i>A</i>	=	Monacensis gr. 483 (Augustanus)
<i>P</i>	=	Palatinus gr. 282
<i>I</i>	=	Marcianus append. XCI 2
<i>Mo</i>	=	Monacensis gr. 101
<i>B</i>	=	Barberinus II 41
<i>M</i>	=	Marcianus gr. 437
<i>V</i>	=	Vindobonensis phil. gr. XCIII
<i>La</i>	=	Laurentianus LV 6
<i>Va</i>	=	Vaticanus gr. 64

1 Theodor. hist. eccl. V 20. Cod. Theod. VIII 5, 49. cf. Zos. III 29

1 πρὸς *PIBM* | τοῦ πρὸς ^{εἰς} Καيسάριον Macar f. 88^v | μάγι-
 στρον om *B* post μάγιστρον praebebet λόγος τεσσαρεσκαιδέκατος
V rubr, ις in marg *B* rubr, λόγος ιδ' in marg *I*² 4 προστε-
 θῆναι *La* sed σ suprapos. m² | τῷ ἔργῳ *Va* 5 δ' Re |
 τὸ inserui | τῇ πόλει *Mo* 6 βοηθήσειν Mor sed γε βοηθήσει
 in marg βοηθήσαι *La* sed βοηθήσειν suprascr. m² βοηθεῖν *I*
 sed εἰν in ras 5 litt et ε ex η corr m² | ὅσηπερ *La* sed ν supra
 η pos m²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

ἐμαῖς τὸ λόγον ἔσεσθαι παρ' ἐμοῦ τοῖς πράγμασι πει-
 ρώμενον καὶ τοὺς ἐσομένους διδάσκειν, οἷος ἡμῖν ἐν
 οἷῳ καιρῷ γεγένησαι. βουλομένην δ' ἂν εἰπεῖν τι τῶν
 τετελεσμένων ἄξιον καὶ δύναμιν τοσαύτην εἰς τὸν
 5 λόγον παρὰ τῶν Μουσῶν λαβεῖν, ὅσην περ αὐτὸς
 R 679 ἔσχηκας | εἰς τὸ περισῶσαι τὴν πόλιν. 2. ὁ μὲν
 οὖν ὄχλος, ἐν ᾧ πολλοὶ μὲν ἄνδρες, πολλοὶ δὲ γυναι-
 κες, πολλή δὲ νεότης, πολὺ δὲ γῆρας, ἀφ' οὗ περ πρό-
 τερον ἐποιοῦντο χωρίου τὰς ἱκετείας, ἀπὸ τούτου νῦν
 10 καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς δεδομένοις εὐφημίας. ἃς ἦν μὲν σε
 κάλλιον παρόντα δέχεσθαι μετὰ τῆς φωνῆς ὁρῶντα
 καὶ τὴν τῶν σωμάτων κίνησιν, φοιτᾷ δὲ ἴσως οὐ
 μικρόν τι σοι καὶ διὰ τῶν ἀγγέλων. 3. ἐγὼ δὲ κεκοι-
 νώνηκα μὲν ἐκείνοις τῶν ἡδίστων ἡμῖν βοῶν πρᾶγμα
 15 νῦν πρῶτον πεποιηκῶς τῆς δωρεᾶς τοῦτο πειθούσης,
 ὃ δ' οὐκ ἐνὶ μὲν γενέσθαι παρὰ τῶν πολλῶν, γένοιτο
 δ' ἂν παρ' ἐμοῦ, τοῦτ' ὥρθηται δεῖν προσθεῖναι χάριν
 εἰδὼς τοῖς θεοῖς τοῦ δόξης σοι μέλειν ἀντὶ χρημάτων.
 ἐκείνως μὲν γὰρ οὐκ ἂν εἶχον ἀμείβεσθαι, νῦν δέ, εἰ
 20 καὶ μὴ ὅσον ἄξιον, ἀλλ' ἀποδοίην ἂν τι.

4. Εἰ μὲν οὖν ἀπάντων τῶν παρὰ πάντα τὸν χρό-
 νον αὐτῷ πεπραγμένων βούλοιτό τις, ᾧ παρόντες,

1 τὸν La | λόγους B | „malim ἔψεσθαι“ Re | πειρώμενον e
 πειρώμαι corr La², in πειρωμένον corr B² 2 εἰ Mo Mor qui
 ἦ vel καὶ conⁱ 4 εἰς τὸν λόγον om Va 5 τὰ παρὰ Mo Mor
 | ὁπόσην περ Va 6 ante ὁ quod scripsit m⁸ lac 3 litt quarum
 ultima erasa I 8 πολλή] πολὴ V sed η in ras m² 9 νῦν
 in marg La² 10 δεδομένοις La Va | μὲν C sed v add n num
 μὲν ἂν? 12 συμμίκτων Mor | δ' Re 13 μικρᾶντι Mo
 μικρῶν τί Mor sed γε μικρόν τι in marg 15 πεποιηκῶς]
 „videtur hic deesse ἀσύνηδες“ Re 16 ὅδ' P sed ' in ras m⁸,
 IMoBM 17 δὲ La | ἂν ἴσως Va 19 ἐκεῖνοι Mor qui ἐκεῖ-
 νος conⁱ ἐκείνη conⁱ Re | δ' Re 22 αὐτῷ πεπραγμένων Mo

μεμνησθαι καὶ τῆς τε ἐν παισὶ σωφροσύνης, εἴτ' ἐπει-
 δήπερ ἐκ παίδων ἐξῆλθεν, ἀνδρίας τε ἐν οἷς ταύτης
 ἔδει καὶ γνώμης καὶ τῶν εἰς παρρησίαν ἀπασῶν
 ἀφορμῶν καὶ ὡς ἑτέρους ἔχων φοβεῖν αὐτὸς ἄληπτος 4
 ἦν | ἅπασι καὶ ὡς τῆς βασιλείας ἄλλοτε ἄλλων R 680
 οὔσης δι' ἴσων αὐτὸς ἐπαλύνων διηκόνει τοῦ ἀεὶ κρα-
 τοῦντος ἐν κέρδει ποιουμένου τὴν Καίσαρος φύσιν
 — εἰ μὲν οὖν ἀπάντων ἀπτοίμεθα νῦν, κατεγνωκέναι
 τῶν παρόντων δόξομεν, ὡς οὐκ ἀποχρώντων εἰς λόγον·
 εἰ δὲ ἐπὶ τούτῳ, δόξομεν τιμᾶν τὴν βοήθειαν τῷ μη- 10
 δὲν ἐπεισάγειν. οἷων τοίνυν ἀπολελεύκαμεν ἐν ζέοντι
 τῷ κλύδωνι, λέγωμεν.

5. Τοῦ κακοῦ ἀρξαμένου μὲν ἀπὸ φωνῆς ὀλίγης,
 προβάντος δὲ εἰς πολλοὺς τοῦ κεκινημένου τὸ μήπω
 πρὸς ὁμοίαν ταραχὴν ἐπισπωμένου καὶ ῥημάτων μὲν 15
 ἐκδραμόντων δίκην ἔχόντων θάνατον, ἔργων δὲ προ-
 τεθέντων οὕτω δεινῶν, ὡς μικρὸν εἶναι τὰν τοῖς
 ῥήμασιν, εἰκόνων χαλκῶν καθελκομένων ὕβρει καὶ τῶν

1 „καὶ *mutandum videtur cum* ὅλον, *aut plane delendum.*“
 Re | τε *delendum videtur cum* Re | εἴτα Va 2 ἀνδρίας IBMLa
 4 καὶ ὡς — 5 ἅπασι om Mor 4 φοβεῖν M sed φοβ in ras,
 εἴχε βοῆθῃν in marg 5 ἅπασι P sed ι in ras 4 litt m^s
 6 ἴσης Mo Mor | τοῦ ἀεὶ P sed οὐ ἀε in ras m^s 9 πραγμά-
 των Mo, παρόντων in marg 10 δ' Re | τοῦτο Mor et in
 τούτω corr La num τούτων <ἐσθῆξομεν>, ? cf. p. 310, 4 | τιμᾶν
 τὴν βοήθειαν restitui e libris nisi quod C pro τὴν habet εἰς et
 C^a loco erasi τιμᾶν et in marg: δικαίως τιμᾶν ἐξ ὧν νῦν εὐηγε-
 γετήμεθα παρ' αὐτοῦ καὶ μὴ δεῖσθαι τινος quae est lectio etiam
 codicis Mo nisi quod etiam εἰς βοήθειαν post τινος habet aequae
 atque edd (sed δικαίων et εὐηγετούμεθα Re) cf. p. 472, 16
 εἰ δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον εὐθὺς ἴωμεν, ἀρκούμενοι ἐν τούτῳ,
 δόξομεν δικαίως τιμᾶν ἐξ ὧν Re Anim 11 ἀπολελεύκαμεν Mo
 ἀπολελόχαμεν Mor 14 δ' Re | κεκινημένου P sed ου in
 ras m^a 15 ἐπεσπασμένου Mor 16 προτεθέντων Va

μὲν ὅλων ἐλκομένων διὰ παντὸς ὁμοίως τόπου, τῶν
 δὲ καὶ κατατετμημένων εἰς μέλη, τοιούτων τοίνυν
 R 681 ἡσεβημένων καὶ τῶν τετολμημένων τῆς πόλεως | ἀπά-
 σης κοινῶν γεγενημένων τῷ τοὺς μὲν δρᾶσαι, τοὺς
 5 δὲ μὴ κωλύσαι, τὴν γὰρ δὴ γνώμην ὑπὸ τὴν αὐτὴν
 ταῖς χερσὶν αἰτίαν ἦγον, δραμόντων τοίνυν τῶν ταῦτα
 μηνυσόντων βασιλεῖ καὶ τῆς πόλεως φόβῳ κεκενωμένης
 ὥς τῶν μενόντων πάντων ἀπολουμένων πέμπεται μετὰ
 τοῦ ταῖς δυνάμεσιν ἐφεστηκός οὗτος ἐπὶ βασάνῳ τε
 10 καὶ κρίσει τῶν πεπραγμένων. 6. οἱ μὲν οὖν τὸν ἄνδρα
 οὐκ εἰδότες οἰχήσεσθαι τοὺς τε οὐκ ἀποδράντας τοὺς
 τε τοῦτο πεποιηκότας, ἀλώσεσθαι γὰρ, ἔλεγον, καὶ οἱ
 μὲν ἦττον, οἱ δὲ μᾶλλον, ἀμφοτέροι δὲ σφᾶς αὐτοὺς
 ἐθρήνουν, ἐγὼ δέ, οὐ γὰρ ἡγνόουν αὐτόν, τοὺς μὲν
 15 ταῦτά μοι φρονοῦντας καὶ τὸ βέλτιον προσδοκῶντας
 ἐπῆνουν, τοὺς δὲ θορυβουμένους ἔπαυον ὅστις εἴη
 διδάσκων. 7. νῦξ μὲν οὖν ἐκείνῃ πολλὰς μὲν φρον-
 τίδας, ὀλίγον δὲ εἶχε τὸν ὕπνον. οὐδὲ γὰρ εἰ πάντες

9 Ἑλλεβίχου cf. p. 486, 11

1 ὁμοίου *La* 2 τοίνυν *eras C* eiusque loco μὲν pos s
 4 κοινωνῶν *I* sed ὦν *eras, BM* 5 κωλύσαι *IMLa* cf. ad t. I 272, 5

6 τοίνυν *eras CP* eiusque loco δὲ pos *C^s P²* 7 μηνυσόντων
V μηνυσόντων *Mo Mor* | τῷ βασιλεῖ *LaVa* | τῇ πόλει *Mo Mor* |
 κεκενωμένη *Mor* 8 ἀπολλομένων *BM* sed in hoc l prius
eras 12 τοῦτ' οὐ *V* | ἀλώσεσθαι *C* sed ἀλώ in *ras s* | γὰρ,
 ἔλεγον *distinxi cum Sinteni* γὰρ ἔλεγον *libri edd*, sed γὰρ *eras*
 13 *δρ*

I 14 ἐπῆνουν *Va* | αὐτοὺς *Re Anim* αὐτοὺς τοὺς *Mor*
 14 τοὺς — 17 διδάσκων *citāt omissis vocabulis ταῦτά* — προσ-
 δοκῶντας *Plan fol. 38* 15 ταῦτα *Mo* et in *ταυτά* corr *I³* |
 καὶ τὸ in καὶ *ti* corr *I³* | βέλτιστον *CAILa* *Re* cf. p. 454, 8
 post βέλτιον 11 *litt eras Va* 16 φοβουμένους *LaVa*
 18 *δ'* *Re* | οἱ *B*

μάντεις ἐνηγγυῶντο τὸ τέλος λέγοντες εἰς ὅπερ ἤκεν
 ἤξειν, ἦν οἶόν τε μὴ πλήττειν ἑαυτοὺς καὶ κυκᾶν τοὺς
 τε δεῦρο μετοικοῦντας ὅσοι τε ἐν τῷ τῆς πόλεως ὀνό-
 ματι, γενομένης δὲ ἡμέρας τῶν μὲν | ἄλλων οὐ R 682
 πολὺς εὐθὺς ὁ λόγος, τὴν βουλὴν δὲ ἡ αἵτλα περι- 5
 ἴστατο. καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων λόγους ἐδέχετο μὲν ἡ
 τοῦ στρατηγοῦ καταγωγὴ, πικρὸν δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῖν
 δικαζόντων, ὃ τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας ἐπολεῖ προατέραν.
 ἡμέρα δευτέρα καὶ δικαστήριον καὶ δεσμὰ καὶ τοῖς
 δεθεῖσιν ὁ δῆσας τά γε εἰς λύπην προσόμοιος. 8. δὴ 10
 σεσθαι δὲ | μέλλοντος ἡλίου καὶ τῷ μὲν ἀσχολίας R 683
 οὔσης ἄνω, κάτω δὲ ὄχλου περὶ τὰς θύρας ἔρχομαι
 μὲν, ὥς δ' ἂν μὴ ἐνοχλοῖν, ἀπεχώρουν. ὁ δὲ αἰσθό-
 μενος τὸ τοῦ Πινδάρου ποιεῖ καὶ δι' ἀναβολῆς τῶν

10 Ep. 787. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XIII t. II p. 135 A
 14 cf. p. 95, 21. Pind. fr. 279

1 ἐνηγγυῶντο *P* sed *η* in *ε* corr *m*² ἡγγυῶντο *V* frustra
 verbum impugnabit Lobeck Phryn. p. 155 | λέγοντες om *P* | εἰς
 ὅπερ ἤκεν ἤξειν λέγοντες *Va* 2 πλήττειν — 3 μετοικοῦντας
 citat Plan l. l. 2 ἑαυτοὺς *P* sed *του* corr *m*² et in marg
 τοὺς pos *m*² 3 τε om Plan 5 εὐθὺς] ἦν *LaVa* | ὁ om *Va*
 εἰς
 | περιίστατο καὶ Re 6 καὶ *P* | τοῖς Mor | τούτων *PLa* | λόγους
 ἐδέχετο scripsi λόγους. ἡλέγχετο libri Re, sed ἡλ in ἐδ corr et
 γ eras *I*² λόγοις ἡλέγχετο Mor λόγους ἐδέξατο coni Sievers
 p. 178 7 οὐδὲν inser *I*³ 8 ἡμέρας scripsi e *BM* qui habet
 νυχτὸς
 ἡμέρας νυχτὸς reliqui libri edd | προατέραν *PIMoBM* 9 δι-
 καστήρια *V* εὐθὺς post δικαστήριον *La* 9 καὶ (3) — 454, 2 παρ-
 ἔχων citat Plan fol. 38^r et v 10 δεθεῖσιν *B* sed ι (2) ex α
 corr | δῆσας *I* sed δῆ in ras *m*² λύσας *B* | τό *Va* 10 προσ-
 ὅμοια Mor sed γε προσόμοιος in marg 11 δὲ inser *I*²
 om *BM* 11 καὶ — 12 θύρας om Plan 11 τῷ μὲν uncis
 inclus Mor | τῆς ἀσχολίας Mor 12 οὔσης voce des. fol. 110^v A
 perierunt duo folia quibus continebantur quae sequuntur usque
 ad ἡμε]τέραν p. 462, 18 14 τοῦ om *Va*

ἐπειγόντων συγγίγνεται μοι παρακαθιστάμενος ἀπτόμενός
 τε τοῦ καρποῦ καὶ θαρρεῖν ἐν τῷ τοῦτο ποιεῖν παρ-
 έχων, ὥς οὐδείς τῶν ἐν δεσμοῖς στεροῖτο τῆς ψυχῆς,
 ὃ δὴ καὶ ἡμῖν ἀπέχρη. δεινὸν δὲ οὐδὲν τῶν ἄλλων,
 5 οὐ τὸ τῆς οἰκείας ἐκπεσεῖν, οὐ τὸ τῶν ὄντων, οὐκ
 αὐτὸς ὁ δεσμὸς οὐδ' εἰς γῆρας καὶ τελευτήν αὐτόματον
 προΐων. 9. πολλῶν δέ μοι ρεόντων δακρύων οὐκ
 ὀλίγα τῆς βελτιονος ἦν ἐλπίδος. ἐπήνει τε ἅμα ταῦτα
 καὶ προσετίθει τὰ ἑαυτοῦ, οὐ τὸ γῆρας, ἔμοι δοκεῖν,
 10 ταύτῃ τιμῶν, πολλοὺς γὰρ ἂν ἐτίμα πρὸ ἑμοῦ, οὐδ'
 αὖ ἀποδιδούς ὥς ὥφειλε χάριτας, οὐ γὰρ ὥφειλεν οὐδ'
 ἦν ὃ τι προεισενήνεκτο παρ' ἑμοῦ, ἀλλ', οἶμαι, βέλ-
 τιστος ὢν καὶ τὰ καλὰ μὲν ἀξιῶν αἰδεῖσθαι, τῶν
 14 καλῶν δ' ἡγρούμενος τοὺς λόγους ἀνεπήδα τε φαινο-
 R 684 μένου καὶ τοῖς ἄλλοις | ἅπασιν ἐκόσμει καὶ δι' ὧν
 αὐτός τε ἔσομαι ῥᾶων καὶ ποιήσω τοὺς δεδεμένους,
 παρείχε. 10. παρ' οὗς ἐλθὼν ἐγὼ παρ' αὐτοῦ καταβάς
 ἀπειρηκόςτας καὶ κειμένους ἀφώνους σκοποῦντας ὅπως
 ἂν αὐτοὺς ἀπενέγκαιεν, ἔσχον τε καὶ παρεμυθησάμην

3 Plat. Leg. IX p. 873 E

19 ἔσχον] ἀντὶ τοῦ ἐπέσχον· καὶ Ἀριστείδης· ἔσχον τὴν πεῖ-
 ραν Ἀθηναίων στρατηγοὶ δύο (= Panath. t. I 291, 15 D) V²

2 ἐπὶ Va 5 οἰκείας I Re οἰκείας reliqui libri Mor
 6 ἀπτόματος C 7 προΐων B sed o supra ω pos m² | δακρύων
 ρεόντων BM 8 τε <γὰρ> ἅμα coni Re 9 προσετίθει Va
 | δοκεῖν Mor δοκεῖ libri 10 πολλοὺς V sed s add m² quae
 etiam in marg γρ πολλοὺς scripsit | μὲν γὰρ Mor 11 αὖ] ἦν
 Mor 12 ὃ Re | ἡ μὲν La 13 αἰδεῖσθαι P sed δ in ras m²
 14 δὲ ἡγρούμενος Re διηγούμενος Mo Mor | „malim καὶ τοὺς
 λόγους“ Re | φαινόμενον μου? cf. tamen p. 91, 12 17 ἐλθὼν Mo
 | καταγόμενον Mo sed καταβάς in marg 18 κειμένους κάτω
 La Va 19 αὐτοὺς P sed in αὐτοὺς corr m², MoBMLa Va
 αὐτοὺς VI

λέγων τε τὰ τοῦδε καὶ διδάσκων, ὥς ἔνι καὶ βιῶναι.
 ὥστ' εἰ φαίην τοὺς τοσούτους ἐξεικνύσθαι τελευτῆς
 ὑπὸ τοῦδε, τὰ ὄντα ἂν εἶην εἰρηκώς. εὐφραϊνε δὲ
 καὶ τῷ λέγειν πρὸς ἡμᾶς ἃ πρὸς τὸν ἡδικημένον
 ἐμελλεν ὑπὲρ ἡμῶν. τὰ δὲ ἦν, ὅτι τῷ βασιλεῖ κάλλιον 5
 μὴ λαβεῖν ἢ λαβεῖν δίκην, εἴ γε τὸ μὲν ἡδονὴν ἔχει
 ταχέως παυομένην, τὸ δὲ δόξαν οὐ δυναμένην λῆξαι.
 11. τοῖς μὲν οὖν ἐκ τούτων ὁ δεσμὸς ἐλαφρὸς οὐ δεχο-
 μένων τῶν ὑποσχέσεων ἀλαζονείας ὑποψίαν, οὐδαμοῦ
 γὰρ ἀνὴρ ὃ μὴ πράξων ἥδιδε κατεπηγγελέμενος ἐλέργε- 10
 ται, ποιῶν δὲ τῇ πόλει ταχεῖαν τῆς συμφορᾶς τὴν
 ἀπαλλαγὴν, εἰ μὲν οἷόν τε ἦν δεηθέντα τῶν θεῶν
 πετρῶσαι τὰ ζεύγη, τοῦτ' ἂν ἐποίησεν, ἢ εἰ τὸ τῶν
 Βορέου παίδων αὐτόν ποθεν λαβεῖν, τοῦτ' ἂν ἐκείνου 14
 μᾶλλον, | ἢ εἰ παραπλήσιον ἵππον τῷ παιδὶ τῆς R 685
 Γοργόνος, τοῦτ' ἂν ἐδέξατο. 12. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν, παρ'

12 Pind. Ol. I 88sq. 14 Il. v 223sq. cf. ad t. I 513, 1
 15 Luc. somn. § 15

15 τῷ παιδὶ τῆς Γοργόνος] ἦτοι τῷ Πηγάσῳ P³

2 ὥστε Va | φαίην τὸ τοὺς CPI sed in his duobus τὸ eras,
 MoVL^a edd 4 πρὸς ἡμᾶς om La | ὡμᾶς Mor 5 βασιλεῖ
 — 7 λῆξαι citat praemissis verbis τοῦ πρὸς ^{εἰς} Καίσαριον λόγον^ε
 Macar. Chrys. fol. 88^r 5 βασιλεῖ om La ἀνθρώπων παντὶ
 καὶ μάλιστα βασιλεῖ Macar | κάλλιον ἦν LaVa 7 τὸ — δυ-
 ναμένην in marg Mo² 8 τέως Va | ἐλαφρὸς ὁ δεσμὸς LaVa
 12 τῶν θεῶν e τὸν θεὸν corr C² P² τὸν θεὸν IMoB Mor
 τοῦ θεοῦ M sed τῶν θεῶν in marg 13 τοῦτο PIMoBMLaVa
 edd | εἰ om LaVa 14 αὐτόν scripsi e V αὐτός reliqui libri
 edd sed σ in ν corr P² | λαβῆ Mor sed γρ λαβεῖν in marg |
 τοῦτο LaVa 15 τῷ P sed ω in ras, I sed e τῇ corr m³ τῇ
 reliqui libri edd 16 παρ' ὅτον P sed ' et ~ in ras m³, I sed
 δ in ras m³ παρὰτον Mo sed παρ' ὅτον in marg, BMVa

ὅτου ταῦτα ἐγένετ' ἄν, πόνον συνέχειαν φύσει πτερῶν
 ᾗθηθῃ δεῖν ἐξιῶσαι καὶ τὰ παρέχοντα δὴ τὴν ἐν ταῖς
 ὁδοῖς τρυφήν πάντα ῥίψας καὶ χαίρειν ἀφείς καὶ κου-
 φότατον ἀπεργασάμενος ὥς οἷόν τε τὸ φέρον ἀναβὰς
 5 παντὶ τῷ τάχει τῶν ὁρέων ἐχρήτο προσόντος τοῦ παρὰ
 τῆς μάστιγος. 13. καὶ τὸ μὲν προπέμψον τοσοῦτον
 ἦν, ἦν δὲ ἄρα τοῦδε τὸ πλεόν γυναικες, αἱ δὲ καὶ
 τὴν πόλιν εἶχον, τριάκοντα δὴ σταδίου τοῖς αὐτῶν
 αὐταὶ καλύψασαι σώμασιν ἔξω τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔμενον,
 10 ὁ δέ, ἔστι γὰρ σώφρων καὶ εἰδὼς ἃ διωθεῖσθαι κάλ-
 λιον, καὶ τὰς τιμὰς ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραττομένοις
 ἀξιῶν ἔχειν πέμψας μὲν οὐκ ἀπήλασε τὸν ὄχλον οὐδὲ
 R 686 ἐλύπησε, διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας αὐτῆς | τοῦτο ποιήσας,
 ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, εἰς γίγνομαι δὴ τῶν ἀναστρεψάντων
 15 καὶ αὐτός. 14. καὶ ὥς ἐκαθήμην πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ
 θύραις, βοῆς ἀκούομεν ἱκετεῖαν ἐχούσης. εἰκάσας οὖν,
 ὅπερ ἦν, ἐξίέναι τὸν ἄνδρα, πάλιν ἐπὶ τὸν ἵππον
 ἀναβὰς ἀσθενῆς ὁ γέρον τὰ πρῶτα μὲν εἰπόμεν, εἴτα
 παρήλαννον, ἔπειτα πολὺ τὸ μέσον ἐμαυτοῦ πρὸς ἐκεί-
 20 νον ποιήσας ἀνέμενον, δακρύσας δὲ ἦκοντος, τοῦτο

1 πόνον — 4 ἀπεργασάμενος citat Plan fol. 38^v 2 τὰ
 inser M² | δὴ] ἐπὶ La om Plan | τὴν Re τῶν libri Plan Mor
 ἀφείς

3 εἰπὼν La Va 4 ἀπεργασάμενος ὥχετο Plan 5 ἐχρή-
 σατο Re | προσόντος του καὶ Va | τοὺς Mo Mor qui τοῦ con-
 6 τοσοῦτον P sed v add m³ 7 δ' Re 8 δὴ σταδίου Mor,
 γρ διασταδίου in marg | αὐτῶν MoM 9 „malim αὐταὶ“ Re

12 ἀπήλασε M ἀπήλαννε ILa Re ἠπείλησε Va 13 „ma-
 lim ἐλύπησε (διὰ τῶν βαβδούχων), διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας (sc. ἀπή-
 λασε τὸν ὄχλον) αὐτῆς τοῦτο ποιήσας“ Re, in quo ποιησάσης
 γρ ἀντι

fortasse probandum 14 ἀναστρεψάντων I 15 παρὰ Va
 18 ὁ eras PI om BM | ταπρῶτα VB et e τὰ πρῶτα corr I³
 | εἰπόμεν P sed ' in ras m³ 19 ἐκείνους Va

δὴ τὸ πολλάκις μοι πεπραγμένον, πολλὰ διεκωλύθην
εἶπειν τοῖς παρὰ τοῦδε λόγοις ἔχουσι μάλισθ' ἂν γ' ἂν
ἐβουλόμην. 15. ἐντεῦθεν ἡμεῖς μὲν ἐκαθεύδομεν, ὁ δ'
ἠπείγετο καὶ τῆς δευτέρας ἐσπέρας ἦπτετο Καπα-
δοκίας ὀρίων, εἴτα τῶν μετ' ἐκεῖνα, καὶ τῆς ἑκτης ἡμέ- 5
ρας μετὰ μέσσην ἔδειξεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ λανθάνοντα
τοὺς ἀπάντων ὀφθαλμοὺς τῷ τὸ μὲν ἡγούμενον μὴ
εἶναι, τὸ δ' ἐπόμενον ἐν | θυοῖν καὶ μάλιστα δὴ τῇ R 687
τοῦ σώματος διὰ τῶν πόνων δαπάνη. 16. πόνοι γὰρ
δὴ πόνοις συνήπτοντο καὶ τὸ διστὰν εἰς ἀνάπαυλαν 10
ἦν οὐδέν, οὐ σίτος, οὐκ ὄψον, οὐ ποτόν, οὐχ ὕπνος,
οὐκ ἐπιθυμία κλίνης. ὅς οὕτως εἶχετο τοῦ πρόσω,
ὥστε καὶ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ὀρέων ἄχθεσθαι τοῖς τε
περὶ ταῦτα τάχεσιν ὥς βραδυτῆσιν ἐπιτιμαῖν· ἐπεὶ
οὐδὲ ὑπόδημα ἔλυσεν οὐδ' ἀναξυρίδα ἀφελκυσεν οὐδ' 15
ἐγυμνώθη τῆς ἐνθένδε ἐσθῆτος, πρὶν ἐν τοῖς πρὸς
βασιλέα λόγοις τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ἀναλώσας ἦκεν
ἐπὶ λουτρόν. ὥς τὰ γε διὰ πάσης τῆς ὁδοῦ παραθέων

1 τὸ om *LaVa* | διεκωλύθην] δὲ κωλύθην *Mo* δὲ ἐκωλύθην
Mor sed γο διεκωλύθην in marg 2 λόγους *Mor* | ἔχουσιν & *I*
sed & ex δ corr m³ | μάλισθ' *P* sed σθ in ras m² et μάλισ' ἂν
ἂ ἐβουλόμην in marg m³, *I* sed σθ e s corr m³ μάλιστ' ἂν *C*
sed' ἂν ex α corr s μάλιστ' *MoLa* μάλιστα *Va* edd μάλι
cum ras 2 litt *B* πάντα μάλιστα coni *Re* | ἂ γ' scripsi
ἂ *V* et coni *Re* probante *Sieversio* p. 182 ἂ δ' *C* sed &
e δ' ἂν corr s, *PMLa* ἂν δ' *Mo* δ' *Va* edd om *I* et in ras 2
litt *B* | ἂν om in ras 2 litt *B* ἂν *I* sed ν m² et ν in ras 5—6
litt 3 ὃ *PIBMV* δ *Mo* 4 ἠπείγετο ex εἰ πήγετο corr *I*²
6 αὐτὸν *M* *Mor* ἐαυτὸν *Re* | τῷ om *Re* 7 τὸν *La* *Mor*
8 τὸ in ras *P*² καὶ τὸ *Mor* | δὲ *Re* 10 δι ἰσαν *I* sed ι
alterum in ras 3 litt m² διστὰν *MoM* διςαν *Mor* 13 ὀρίων
LaVa | τε inser *M*² 14 ταχέσιν *La* γο τραχέσιν in marg
Mor 15 οὐχ ὑπόδημα — ἀφελκυσεν citat *Plan* fol. 38* | οὐδὲ
(2) *I* *Re* | οὐδὲ (3) *PIVa* 16 ἐνθένδην *I* sed ν ultimum eras,
BLa | πλὴν *Va*

ῥηθῆμαι, καὶ κάματος οὐδεὶς αὐτὸν ἐπὶ τοῦτο κατεβί-
 βασεν, ὃν γε οὐδὲ αἱ πόλεις. τί ποτ' οὖν ἦν τὸ
 τοῦτο ποιοῦν; σφοδρά τις ἐπιθυμία λῦσαι μὲν τῇ
 R 688 βουλῇ τὸν δεσμόν, λῦσαι δὲ τῇ πόλει τὴν | ἀτιμίαν.
 5 ἑώρακε γὰρ οὐχ ἑτέροις ἐπικουροῦντι μᾶλλον ἢ αὐτὸν
 ὀνομένῳ.

17. Καὶ τὰ μὲν τῆς γνώμης τοιαῦτα, μάταιον δὲ
 ὁρμὴ πᾶσα μὴ προσλαβοῦσα τὴν Τύχην. τὸ μὲν γὰρ
 ἂν κινολῇ, τὸ δ' ἀποστερεῖ τοῦ τέλους· μὴ γὰρ δὴ
 10 συμπνέοντος τοῦ δαίμονος πόσον ἂν τι εἴη παρ' αὐτοῦ
 τοῦ βουλευέσθαι; ὥς δῆτοι καὶ κυβερνήτης ἅπας σώ-
 ξειν μὲν ἂν θέλοι τὴν ναῦν, σώξει δὲ οὐχ ἅπας, ἀλλ'
 οἷς συμπράττει τὰ πνεύματα. τοῦτο δ' ἂν εἴη τῆς
 Τύχης. 18. καὶ νῦν τολύνη τῷ βουλομένῳ ταχέως
 15 διαδραμεῖν παρ' ἐκείνης καὶ τὸ δεδυνῆσθαι μηδεὶς
 τῶν ὑποσκελίζειν εἰωθότων παρηνωχληκότος, οἷα πολλὰ
 ἂν ἐξ ὀρήματος συμπέσοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ἀδάμαντος
 ὄντων μὲν τῶν τροχῶν, ὄντων δὲ τῶν ἐπ' αὐτοῖς,
 οὕτω πάντα κρείττω τοῦ τι παθεῖν ἤρχετο πληττόμενα

1 ἐπὶ τούτῳ inser I³ | τοῦτο scripsi e CPV τούτῳ reliqui
 libri edd τούτων ἐν τι coni Re | κατεβίβαζεν Va 2 οὐδ'
 LaVa 5 αὐτὸν MoBMLaVa 7 μάταιον — 11 βουλευέ-
 εσθαι citat Macar fol. 88^r 7 μάταιον — 8 Τύχην ad versum
 comoediae Atticae μάταιον ὁρμὴ μὴ λαβοῦσα τὴν τύχην revo-
 cavit Kockius Fr. com. Att. III p. 501 n. 500 | δὲ om Macar
 9 τὸ] τό P sed ' in ras m³ | δὲ Re | ἀποστερεῖ scripsi e La Macar
 ἀποστεροῖ I edd ἀποστεροῖ reliqui libri 9 μὴ — 13
 πνεύματα citat Plan fol. 38^v 10 συμπνέοντος Va | εἴη inser I³
 11 τοῦ in τὸ corr Va τὸ Mor | „num τοῦ βουλευομένου τοῦ
 βουλευέσθαι vel τοῦ βουλομένου τὸ βούλεσθαι. an sic potius παρ'
 αὐτοῦ τοῦ βούλεσθαι (vel etiam βουλευέσθαι)“ Re | δῆ τι BVVa
 δῆ τις La | καὶ om La 12 ἐθέλοι VLaVa | ἅπας Mo et γε
 in marg Mor 13 τὸ πνεῦμα La 14 τὸ C sed in τῷ corr
 s, V 15 ἐκείνης Re („possit quoque legi ἐκείνη“) ἐκείνοις I
 sed οἷς in ras m³ ἐκείνου La ἐκείνῳ reliqui libri Mor
 17 ξυμπέσοι La 19 κρείττων V | τι Re τί libri Mor

μὲν τοῖς πεφυκόσι λυμαίνεσθαι, | κρατούμενα δὲ R 689
 ὑπ' οὐδενός. 19. καίτοι τὸν ἀπερισκέπτως τῇ τοῦ
 τάχους ἐπιθυμίᾳ χρώμενον πολλὴν ἐφέλκεσθαι καὶ τὴν
 βλάβην ἀνάγκη. ἀλλ' ὅμως ἐνῖκα τὰ νικώμενα, καθά-
 περ δι' ἀέρος οὐδὲν ἐφαπτόμενα τῆς γῆς πορευόμενα. 5
 οὐκοῦν συμμαχία μὲν τῆς Τύχης διὰ τούτων δηλοῦται,
 τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ὑπῆρχε μὴ τῶν ἄλλων συμβουλομέ-
 νων θεῶν. ὁμόνοια μὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ τὰ
 αὐτὰ φρονεῖν, σιᾶσις δὲ καὶ τὸ διαφέρεισθαι πόρρω
 μὲν οὐρανοῦ, πόρρω δὲ τοῦ τὸν οὐρανὸν οἰκοῦντος 10
 χοροῦ. οὕτως ἔτρεχες δρόμον ὑπὸ θεῶν ἐπαινούμενον
 καὶ ἦν ἐβούλοντο πόλιν συνδιέσωξες καὶ ἥς ἐκήδοντο,
 κηδόμενος ἐφαίνου.

20. Ὡς γὰρ δὴ κατέθηκε πρὸ τῶν ποδῶν βασιλεῖ
 τὰ τὸν ἔλεγχον ἔχοντα γράμματα καὶ κελεύοντος ἀνε- 15
 γίνωσκε καὶ τοῖς μανείσιν οὐδαμόθεν ἦν σωθῆναι,
 γονάτων τε εὐθὺς ἤπτετο καὶ περὶ δόξης ἐποιεῖτο τοὺς
 λόγους καὶ οἷα ἂν ἐξ ἐκατέρου συμβαίη, τοῦ τε κολά-
 σαι καὶ τοῦ μῆ. ἔλεγε δ' ἄρα καὶ κεκολάσθαι τὴν
 πόλιν διδάσκων, ὥς αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀπώλλυσαν 20
 τῇ φυγῇ πάσχοντες, ἃ ὅπως μὴ πάθοιεν, ἔφενγον
 ἀποροῦντες στέγης, ἀποροῦντες τροφῆς, οὐκ ἔχοντες

21 cf. p. 496, 11sq.

1 δ' Va Re om La 3 πάθους V 4 ἀλλ' — ἐνῖκα
 om Va | ἐνῖκα] ἀναβιοί La | κινώμενα Mo 6 ἡ συμμαχία C
 sed ἡ inser s, Mo edd 7 συμβουλευομένων B edd 10 τοῦ
 οὐρανοῦ Re | τῶν οὐρανῶν La Va 12 ἦν I sed " in ras m^s |
 ἐβούλοντο scripsi e VLaVa ἡβούλοντο reliqui libri edd | διέ-
 σωξες I sed εἶναι συν supra διέ, V | οἷς BM 14 δὴ om M
 | πρὸ I sed " supra q eras et o m^s 15 κελύοντες Mo
 17 τε inser M² om Va | ἤπτεται Va 18 ἂν] μὲν Va 19 καὶ
 (2)] ἱκανῶς ἤδη coni Re | post κεκολάσθαι ras 2—3 litt I
 21 ἔφενγον in marg Mor

ιατρὸν ἀντιθεῖναι τοῖς ἐκ τῆς ταλαιπωρίας. καὶ ἐδείκνυ
 δὴ λέγων αὐτοῖς οἷς εὐπόρουν θνήσκοντας τοὺς |
 R 690 εὐπόρους καλοῦντας ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῶν κακοῦργων
 ξίφη <καὶ> τῶν ἰχθύων τὰς γαστέρας ἀντὶ ταφῆς ἔχον-
 5 τας. ὁ δ' ἀπὸ τοιαύτης ἀκοῆς ἐπὶ τὸν θορήνον ὀρμήσας
 τὰς παρὰ τῶν ἄλλων δεήσεις ἔφθασε τοῖς παρ' ἑαυτοῦ
 δάκρυσιν, ἐν οἷς ἦν τῶν λυπηρῶν ἡ λύσις.

21. Πολλὰ μὲν οὖν σὲ τὰ περιφανῆ ποιοῦντα,
 Καισάριε, μάλιστα δὲ τοῦτ' αὐτὸ τὸ νῦν. σεσώσμεθα
 10 γὰρ τῇ βασιλείᾳ ψήφῳ, ἔρχεται δέ τι σωτηρίας καὶ
 ἐπὶ τὴν σὴν γνώμην. ἄλλου μὲν γὰρ ἴσως ἦν τοῦ
 μὴ κατὰ σὲ τὸν τρόπον χαρίσασθαι θυμῷ μεγάλῳ
 λόγοις προσερεθίζουσι καὶ νῆ Δία γε οὐκ ὄντα μέγαν
 ποιῆσαι τηλικούτον πικραῖς τε κατηγορίαις καὶ τὸ
 15 πρᾶγμα αἶρουσιν ὀνόμασι φόβῳ τε τῶν ὁμοίων, εἰ μὴ
 τὸ σπέρμα τις ἀνέλοι· σοῦ δ' ἦν ἀκονεῖν προῳτήτος
 ἐπαίνους καὶ σοφίαν ὁρᾶν ἀφαιρουσάν τι τοῦ μεγέ-
 θους καὶ λογισμοὺς ἐκ τῆς τῶν ἡμαρτηκότων φειδοῦς
 τῇν τῶν ἄλλων ἐγγνωμένους σωφροσύνην. 22. φιλῶ
 20 μὲν οὖν καὶ τὸν Ἀθηναίων ῥήτορα τῇ Μιτυληνῇ βοη-

3 cf. or. XXIII p. 496, 10 sq. 6 Io. Chrys. ad pop. Ant.
 hom. XXI t. II p. 222 sq. 20 Thuc. III 41—48

20 ῥήτορα] τὸν Διόδοτον φησὶ· οὗτος γὰρ διεκώλυσε παν-
 δημὶ τοὺς Μιτυληναίους διαφθαρεῖν κατὰ τὴν τοῦ Κλέωνος
 δημηγορίαν, ὥσπερ φησὶν ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστο-
 ριῶν B²

1 ἱατροὺς Va 2 δὲ LaVaRe | αὐτοὺς I sed ὃ in ras m²
 | θνήσκοντες Va 3 ἀπόρους P sed ἀ ex εὐ corr m² | δημίων
 Va 4 καὶ inserui | voce ἀντὶ desinit La | ἔχοντες MVa
 5 ὅδ' PIBMV ὁ δὲ Re 8 τὰ σὲ Re 10 <μὲν> γὰρ coni
 Re 11 πρὸς Va | τὸ Mor, sed γο τοῦ in marg του coni Sin-
 tenis 14 τε om B 16 τίς IMoBM Mor | πρᾶότητος
 PIMoBM 19 φιλοῦμεν Mo Mor 20 καὶ om Mor | τῶν Mo
 | ἀθηναίων V | τῇ] τὸν V

θοῦντα, ἀλλ' οὔτε τοσοῦτον ἦν τὸ κινδυνευόμενον,
 ποῦ γὰρ ἴσον ἡμεῖς καὶ Μιτυληναῖοι; τό τε πᾶν ἐκεί-
 νος οὐκ ἔστησεν, ἀλλ' ἴσμεν, ἐφ' ὅπόσον ἦκεν ἡ δίκη.
 | νῦν δὲ διὰ τοῦ παντὸς ἀφίικται τὸ φάρμακον. R 691

23. Σκοπῶμεν δὴ καὶ τῷ κεκομικῶτι τὰς διαλλαγὰς 5
 τῇ πόλει ἀνθρώπων τὸν ἐπίκουρον αὐτόν. ὃς γὰρ
 ἐγένετ' ἂν τῇ πόλει λυσιτελέστερος ἐτέρου, τοῦτον
 ὅπως οἶσει τὴν φιλότιμον ἡμῖν ἐπιστολήν, ἔπραξεν, ὃς
 ἄνευ τε βαρύτητος ἔμελλε τῇ βουλῇ συνέσεσθαι καὶ
 τοὺς ἐκείνης λόγους ἀνέξεσθαι πρὸς τῷ καὶ λαμπρὸν 10
 τὸ δίκαιον ἐνεῖναι τῷ πράγματι. τίς γὰρ μᾶλλον ἂν
 εἰκότως ἐκαρπώσατο τὰ γράμματα τοῦ μόνου τῶν
 [τοῦς] ἵππους ἐλαυνόντων μιμησαμένου τὰ Καισαρίου
 | πτερά; R 692

24. Ἔδει μὲν οὖν ὄρος τε ἡμῖν εἶναι καὶ ποταμὸν 15
 χρυσίον, ὥσπερ Λυδοῖς, φέροντα, ὥσθ' ἡμᾶς μὴ μεῖζω
 βούλεσθαι τοῦ δύνασθαι, νῦν δ' οὐκ ἦν ἐφικέσθαι
 τοῦ μέτρου τοὺς ἐν τοιαύτῃ μεταβολῇ. σὲ δὲ μακα-

3 Thuc. III 50. cf. Ad. Bauer Philol. XLIII 362 5 Io. Chrys.
 1. l. p. 223 D 15 Eur. Bacch. 154. Her. V 101, 2. cf. t. I 531, 8

15 ποταμὸν] τὸν Πακτωλὸν P²

1 οὔτε scripsi οὐ τι libri edd „malim οὐχι“ Re | post ἦν
 ras 5 litt M 2 ἴσον Mo edd εἶλον Va | Μιτυλήνη B
 5 καὶ B Mor καὶ Va 6 αὐτῷ B 7 ἂν ἐγένετο Va
 8 οἶση C sed ei suprascr s, PIMoB οἶση M edd | ἐπιστολήν
 ἡμῖν Va 9 γε V | ἔμελλε τῇ P sed ε τη in ras m²
 10 τὸ P 11 ἂν μᾶλλον Va 12 τὰ om Va | τῶν om B
 13 τοὺς ante ἵππους B edd cancellavi 15 ὄρος Mor sed
 γε ὄρος in marg 16 ὥστε Va | μέτρω Va 18 τῇ τοι-
 αύτῃ BM

ρίζω μὲν τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας, μακαρίζω δὲ τοῦ
 πρὸς ἐκείνον φίλτρον, μακαρίζω δὲ τῆς φρονήσεως,
 μακαρίζω δὲ τοῦ [τε] τοιαῦτα μὲν εἰργάσθαι, τοιαῦτα
 δὲ σεαυτῷ συνειδέναι. καὶ γὰρ ἔτι βελτίονος ἐλπίδος
 5 ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις εἶναι καὶ ζῶσι καὶ ἀπιούσι,
 ἅν τι ποθεν προσβάλλῃ δυσχερές, ὧν πεποίηκεν ἡ
 μνήμη τὴν λύσιν ἐπαγγέλλεται. 25. καλὸν μὲν οὖν
 καὶ ἀνδρὶ συνειπόντα κινδύνου σαφοῦς ἐξαρκάσαι καὶ
 τὸ νηὶ ναῦν ἐπαμύνασθαι ἀποκρούσασθαι ληστὰς, σοὶ
 10 δὲ οὐκ ἂν ἐνὸς σώματος ἢ δέκα ἢ εἴκοσιν ἢ δις τοσ-
 ούτων ἢ φιλοτιμία, ἀλλ' ὅσων οὐδ' ἀριθμῆσαι ῥᾷδιον.
 ὅτῳ δὲ εἰπεῖν ἔνι καὶ σεσωκέναι πόλιν, ἀλλ' οὐ τι γε
 τοσαύτην οὐδ' οὕτως ἀρχαίαν οὐδ' οὕτω πολλοῖς ἀν-
 θοῦσαν τοῖς ἀγαθοῖς. μάρτυρες δὲ τοῦ γέμειν αὐτὴν
 15 ἀγαθῶν οἱ προστιθέντες τῷ πλήθει καθ' ἡμέραν ταῖς
 μεταναστάσεσι. 26. καὶ ὅταν δὴ τινες ἐν συνουσίᾳ
 σεμνύνωσιν ἑαυτοὺς μνήμῃ καλῶν πράξεων, σοὶ τὸ
 νικᾶν ὑπάρξει λέγοντι τὴν ἡμετέραν. ἢ σὺ μὲν ἴσως
 R 693 οὐκ | ἐρεῖς ἔργον ὑπερήφανον σιωπῇ κοσμῶν, ἡμᾶς

19 Plat. Symp. p. 217 E

19 ὑπερήφανον] ἦτοι μέγα, σεμνόν V²

1 τῆς — 2 φρονήσεως in ras 24 fere litt partimque in marg
 P² 3 τε libri Mor cancellavi τὰ Re | μὲν om Mo 4 „ma-
 lim ἐπὶ“ Re at cf. p. 454, 8 5 εἶναι om in ras 5 litt I | ἀπι-
 οῦσι I sed ι in ras 3 litt m² 6 προσβάλλῃ M sed λη in ras
 προσβάλλῃ V προσβάλλει Va | πεποίηκεν in πεποίηκασιν corr
 I² | ἡ μνήμη I sed ἡ μνημ in ras m² 9 σὺ Va et γε in
 marg Mor 10 στόματος B | τοσούτων Mor 11 φιλοτιμία
 Mo sed post α ras 1 litt | ὅσων CPIMo Mor 12 οὕτω Mo Va
 | δ' Re | „malim οὐ τοι“ Re 13 οὕτως CI sed in hoc s eras,
 MoM VVa Mor 15 καθ' ἡμέραν MoBM VVa 18 voce ἡ]με-
 τέραν rursus inc. A fol. 111 | ἴσως om Va

δὲ οὐκ ἔστιν ὃ τι παύσει λέγοντας τὸ μέγεθος τῆς
 εὐεργεσίας, τὸν περὶ αὐτῆς ποιοῦντας λόγον ἀθάνατον
 παῖσι πατέρων παραδιδόντων ἃ τε ἐπλημελήσαμεν ἃ
 τε ἐδείσαμεν ὧν τε ἀπελάνυσαμεν. 27. καὶ εἰ μὲν τις
 ὀρθώσῃ τί ποτε τῶν ἡμετέρων ἀνδρὸς ἀρετῆς δε- 5
 μενον, τὰ σὰ τοῦτον ἐξηλωκέναι ἐροῦμεν, εἰ δὲ ἀμελείᾳ
 πρόοιτο κακὸν τι, εἰς μίμησιν τῶν <σῶν> καλῶν τοῦτον
 ἡγησόμεθα. καὶ τῶν πεπραγμένων ἡ διήγησις εἰς μέσον
 ἵξει νῦν μὲν ταῦτα πολλῶν λεγόντων, νῦν δὲ τοῦ
 μᾶλλον μεμνημένου τὸν ἥττον ἐπανορθοῦντος. 28. πολ- 10
 λαὶ μὲν ἡμῖν, ὧ χρηστέ, πανηγύρεις ἄτε καὶ παλαιο-
 τάτοις οὗσι καὶ πρεσβυτέροις τοῦ τὴν Ἰῶ βοῦν ποιή-
 σαντος ἔρωτος. καὶ γὰρ τοὺς ἐκείνην ζητοῦντας οἱ
 τὸ ὄρος οἰκοῦντες πόλιν τινὰ ἐπ' αὐτοῦ κεκτημένοι
 φαίνονται ξενίσαντες. ἐν οὖν ταύταις δὴ ταῖς ἐορταῖς 15
 ἄσόμεθα μὲν τὸν ἐν ἐκάστη τιμώμενον θεόν, ἄσόμεθα
 δὲ καὶ μεθ' ἐκάστους | σέ τε καὶ τὰ παρὰ σοῦ. R 694
 29. δοκεῖ δέ μοι καὶ βασιλεὺς φροντίζειν, ὃ τι ἂν σοὶ
 δοὺς δόξειε πᾶν ὅσον ἦν ἄξιον δεδωκέναι. καί μοι

12 cf. t. I p. 451, 3sq. II p. 152, 3. 440, 10

1 ὅτι IMo ὅστις Va | παύσει Va | τὸ ⁹⁵μεγεθὺς I 2 <καί>
 τὸν ? | ποιοῦντας P sed s add m² 3 ἐπλημελήσαμεν PIMo
 5 ὀρθώσῃετι Mo ὀρθώσῃετι Mor sed γὰρ ὀρθώσῃετι in marg
 | ποτε om Va | γὰρ ἀνδρῶν in marg Mor | κηδόμενον Mor
 6 δ' Re | ἀμέλει Va 7 πρόοιτο PV προείτο Mo sed πρόοιτο
 in marg cf. p. 107, 9. 181, 1 „videtur aut πρόοιτο κακὸν τι leg.
 esse aut πρόοιτο καλόν τι“ Re | τινὰ I | σῶν inserui auctore
 Re | καλῶν] κα cum lacuna 3 litt V 8 τῶν <σοι> πεπραγ-
 μένων coní Re 9 τῶν μᾶλλον μεμνημένων τῶν ἥττον ἐπανορθο-
 ούντων Mor 11 παλαιοτάτοις I sed οἷς in ras m² 12 πρε-
 σβυτάτοις Va | τὴν τοῦ Va 15 δὴ om Va 16 τὴν Mo |
 ἐφ' Va | ὀμνούμενον Va 17 καθ' Va 18 ὅτι Mo

δοκαῖς διὰ πολλῶν σχημάτων ἀφιγμένος ἐπὶ τὸ καὶ
 βασιλεῦσι τετιμημένον προῖων ἤξειν, τὸν ὑπατον. καθ’
 ἕκαστον οὖν τῶν σχημάτων ἔξεις δήπου καὶ σοφιστῶν
 ἐπαίνους μεγάλων ὄντως ἐν οἷς περὶ σοῦ λέγουσι
 5 γιγνομένων. αὐτῶν δέ γε τῶν λεγομένων κεφάλαιον
 ἃ τήνδε μέλλοντα τὴν πόλιν ἐπικλύσειν ἔστησας.

30. Ἡμεῖς μὲν οὖν χαλκῶν ἐμνημονεύομεν εἰκό-
 νων οὐκ ὄν ἐπαγγεῖλαι τι παρὰ τοῦ βασιλέως σεμνό-
 τερον, ἀλλ’ αἱ μὲν, οἷός τις ἀνὴρ τὸ σῶμα, δεικνύουσι,
 10 ψυχῆς δὲ εἶδος τοῖς ἔργοις μνηνύεται. ὅστις οὖν αὐ-
 τὸν ἐπέδειξεν ἄριστον, ἐν τῷ καλλίονι καὶ τοῖς ὕστερον
 ἔσομένοις φαίνεται καὶ τὸ μὲν πολλὰς κινεῖται τύχαις,
 τὸ δ’ ἐστὶ κρείττον ἢ τι τοιοῦτον παθεῖν ἐν βεβαίῳ
 κείμενον. 31. τὰ τε οὖν ἄλλα πάντα εἰρήσεται τὸν
 15 χρόνον καὶ οἷα πρὸς τὸν τῶν ἀμεινόνων ἄγγελον του-
 τὸν διελέχθης, ὅτι ὦ σὺ δελξας σεαυτὸν ἐν οὐκ
 ὀλίγαις ὁδοῖς, φάνηθί μοι νῦν, εἰ μὲν οἷόν τε,
 θάττων, εἰ δὲ μή, μή τι γε βραδύτερος. ὥς
 19 ἔγωγε κάμνω τοῖς τῆς Ἀντιοχείας κακοῖς, ἢ γν-
 R 695 ναικὸς | νόσῳ πιεζομένης οὐδὲν διαφέρει.

2 cf. p. 12, 12sq.

3 οὖν in ras I^s δήπου Va 4 ὄντων Va 6 ἃ] ὅτι τὰ
 Cobet Mnem. V 138 (Coll. 118) | ἐπικλύσειν BMVa 7 ἐμνη-
 μονεύομεν Mor 8 οὐκοῦν Va | ἐπαγγεῖλαι τί MoBM
 9 οἷός I sed ‘et ol in ras ex ol corr m^s οἷός τέ τις Mor | ἀνὴρ]
 ἄν ἢ Cobet l. l. 10 τὸ ψυχῆς εἶδος — μνηνύεται citat Macar
 fol. 88v | αὐτὸν PI sed ‘e corr P²I^s αὐτὸν MoM Mor
 αὐτῶν Va 11 ἄριστον ἐν PIMoBMV Mor 12 φαίνεται
 coni Mor 13 τόδ’ APB | ἢ τι] ἢ τί I ἦτοι Mo Mor | τοι-
 οῦτον I sed v eras 16 διελέχθης V | ὦ ex ὦ corr I^s | ἔαντὸν
 V σαυτὸν Re 17 ὀλίγοις MoM 18 θάττων MV sed in
 hoc in marg θάττων r, Va Mor et e θάττων corr I 19 τῆς
 om Re | ἢ] οἷα Mor 20 διαφέρει om Mo διαφέρων Mor

ἐν δὴ τῷ σῶ τάχει κάκείνοις τὰ τῆς τῶν ἀνι-
 ρῶν λύσεως. 32. εἰ δὴ τοῖς ὀφείλουσι χάριν ἔξεστι
 πρὶν ἐκτίσαι τὴν χάριν, ἐτέραν αἰτῆσαι, τῶν παρ' ἡμῖν
 οἰκοδομουμένων καὶ αὐτὸς ἡμῖν, ὃ θανμάσιε, γενοῦ
 καὶ δὴ καὶ τῶν γεωργούντων καὶ πόλινσον ἀμφοτέροις 5
 λαμπροτέραν τὴν πόλιν καὶ μηδέτερον τῶν ἀναλωμά-
 των φύγῃς, ὅπως ἡμῖν μὲν ὡς περὶ πολίτου διαλέγε-
 σθαι πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔξειν,
 σοὶ δ' ὅποτε εἴης ἐνθάδε, πολλάκις δὲ τοῦτο γένοιτο,
 διαιτᾶσθαι τε ἐν οἰκείοις καὶ τῇ παρὰ τῶν ἀγρῶν 10
 φορᾷ τοὺς ἐπιτηδείους ἐστιᾶν.

33. Ἐμοὶ δὲ ἐγγὺς μὲν ἴσως ἡ τελευτὴ δηλουμένη
 τῷ τῶν ἐτῶν ἀριθμῷ, τάχα δ' ἂν τύχοιμι τότε λόγου
 παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν, οἷς ἀφορμὴ καὶ τῶν φί-
 λων ἡ κτήσις ἦν ἐκτησάμην μάλα δὴ φίλων σαφῶν. 15
 ἐν τούτῳ δὴ καὶ πλέον τι περὶ σοῦ λέγειν ἔξουσιν μέ-

4 οἰκοδομουμένων] ἦτοι οἰκοδομούντων ἀντὶ ἐνεργητικοῦ
 παθητικόν V²

1 ἐκείνη C sed η in ras s κάκείνη P sed η in ras m², M
 Mor κάκείνη I sed η in ras ex οισ corr et ησ supraser. m³,
 MoB κάκείνης Va | τὰ reposui e V μετὰδος Mo et in ras 4
 litt C^s, edd om reliqui libri | τῆς τῶν C sed τῶν inser s, P
 sed ησ ex ων et ων ex ησ corr m², I sed ησ et ων in ras et ἰς
 supra ησ pos m³ τῶν τῆς Va 2 λύσις e λύσεως corr I³ |
 ἐν Mo Mor | δὴ in δὲ corr C^s 3 ἐκτίσαι libri (in ἐκτίσαι
 corr P^s), fortasse recte, cf. ad p. 307, 9 et 28, 19 5 καὶ (1)
 om Mor | τῶν del I 6 λαμπροτέραν ἀμφοτέροις M | μὲν
 τὴν Va | μὴ δ' ἕτερον AI μὴδ' ἕτερον CP sed in hoc "
 eras, Va 7 ἡμῖς Va 8 πρὸς (2) om PIMoBM Mor
 τοὺς
 πρὸς A τοὺς om Re | ἔξειν M sed ἐξῆι in marg ἐξῆι⁹¹ B
 ἔξειν Va 9 δὲ Va | γίνονται Va 10 περὶ Va om M
 13 τότε λόγῳ] τὸ τέλος Va 14 φίλων λόγων ἡ Va 15 ὃν
 B et ex ἦν corr P | μάλιστα Va 16 τί IMoBV | τοῦ in
 τὸ corr P²

R 696 ριστον τοῦτο τῶν | ἐμῶν τιθέμενοι καὶ τήν γε
 ἀπόδειξιν ἐξ ὧν εἴληφα ποιούμενοι. σὺ δέ, ὦ μεγάλων
 ἔργων δημιουργέ, πατήρ τε ἡμῖν γένοιο καὶ τοιούτων
 υἱέων, ὥς ἐξισοῦσθαι τὰς ἐκείνων ἀρετὰς τῇ τοῦ γε-
 5 γεννηκότος.

1 καὶ — 2 ποιούμενοι praemisso κείμενον in marg I²
 5 εἰς καισάριον μάγιστρον subscr. A, πρὸς καισάριον μάγιστρον
 P rubr et I²

XXII.

Oratio εἰς Ἑλλέβιχον magistrum militiae paulo post. veniam motus datam a Theodosio Antiochia Constantino-
polin vocatum¹⁾ conscripta septem et decem codicibus qui magna e parte iidem sunt atque in oratione praecedenti, ad nos pervenit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 223 diversis manibus correctus est. Vide t. I p. 10sq. et supra p. 445. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 111^v pluribus manibus correctus est. Vide t. I p. 15sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 118. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 77. Vide t. I p. 44sq. et 69.

5. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 57. Vide supra p. 185sq. Contulit meum in usum P. Spyr. Lambros.

6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 118^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

7. Laurentianus gr. LVII 20 (= L) saec. XV fol. 137.²⁾ Vide t. I p. 39sq. et 69. Contuli.

1) Cf. p. 492, 5. ep. 787 et 816.

2) Folium 140 desinit vocibus τῶν πολλῶν p. 491, 13, quas voce εἰκότων excipit folium 142; folio inter haec duo medio verba orationis XXIV περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ inde ab ἀρμενία πᾶσα t. II p. 35, 2 R usque ad εἶναι τὸν φόνον p. 47, 12 continentur.

8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 235. Vide t. I p. 220sq. Contuli.
9. Laurentianus gr. XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 89^v. Vide t. I p. 227sq. et 236. Contuli.
10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 147. Vide t. I p. 222 sq.
11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 161^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.
12. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 213sq. Contuli.
13. Vaticanus Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 60. Vide t. I p. 214 sq. Initium contuli.
14. Parisinus gr. 3016 (= Pa) saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 53sq. et 69. Contuli.
15. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 122^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 298^v. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

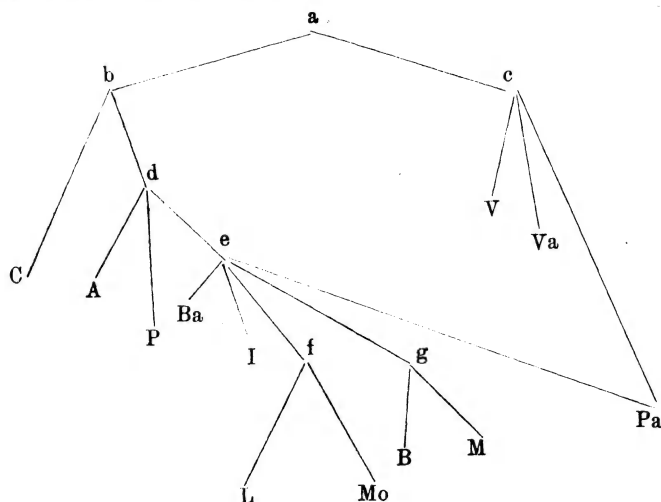
17. Vaticanus gr. 64 anno 1269 vel 1270 exaratus (= Va) fol. 145^v. Desinit voce *ἡνέγκατο* p. 479, 3. Contuli.

Hic quoque duae distinguuntur familiae pretio fere pares, quarum prior codicibus *CAPBaILMoBM*, altera codicibus *VVa* continetur, *Pa* recensionis ex utraque mixtae vestigia prae se fert. Singularis vero necessitudo intercedit inter *BaILMoBM*, quippe qui e communi radice (*e*) prodierint, ita tamen ut *LMo* aequae atque *BM* ab iisdem propaginibus hodie deperditis (*f* et *g*) repetendi sint. Ad communem illam eorum radicem (*e*) etiam *Pa* ab una parte redire dicendus est, ab altera ad exemplar e quo *VVa* fluxerunt. Eandem quam *LMo* etiam *La* habuit originem, sed quoniam ubicunque ab his recedit, lectiones depravatas exhibet¹⁾, ab apparatu critico exulare iussus est. Idem statuendum esse duxi de codice prioris familiae

1) Ut paucis defungar, p. 475, 1 praebet *τιμωρίας* pro *τιμωτέρας*; ibidem *τιμωρίαν* pro *κοινωνίαν*; p. 480, 14 *οὐκ* pro *οὐ καλῶς*; p. 485, 14 verba *καὶ περιεργεῖτο πολλοῖς μὲν ἀνδράσι* omisit.

Urbinate gr. 125¹⁾, contrarium ob causam quam supra (p. 447 sq.) proposui de codice secundae familiae sed mixtae recensiois vestigiis haud privo Vaticano gr. 64 (*Va*).

Necessitudinis vinculum quo codices adhibiti coniuncti sunt hoc tibi stemma proponit:

Nonnullos locos excerpit Macarius Chrysocephalus.²⁾

Oratio primum edita est a Fed. Morello t. II p. 525 —537 „*ex cod. Rom. et Bavar. mss.*“, ut ipse in indice praemisso ait. Quorum prior quin Parisinus gr. 3016 fuerit dubitari non potest;³⁾ nam textus Morellianus Parisinum fere reddit. Paene vero nusquam ad vitia huius plurima corrigenda usus est codice *Bavarico* i. e. Monacensi

1) Proprium eius est vocales apostropho abreptas reponere ut in *τοῦτο* pro *τοῦθ'* p. 471, 2 et 473, 10; *ἐπειτα* pro *ἐπειθ'* p. 474, 20; *μήποτε ἄν* pro *μήποτε' ἄν* p. 478, 7.

2) Cf. t. I p. 351.

3) Cf. supra p. 448 et t. I p. 58.

gr. 101, immo vero ne eae quidem lectiones quas editor praemissis litteris γρ in margine posuit, omnino cum illo codice concinunt. Hic quoque fides Morelli in suspicionem vocanda est.

Herculem igitur qui Augeae egressit κόπρον praeter ceteras in hac oratione sese praestitit Reiskius. Maximus est numerus emendationum in Animadversionum volumine V p. 324—336 prolatarum, quae codicibus ab ipso postea adhibitis Augustano et Monacensi confirmatae sunt. Sed hic quoque in editione (t. II p. 1—27) Altenburgi 1793 foras missa incuria uxoris et typothetarum multa praetermissa sunt.

Nonnulla Cobetus, pauca Boissonadius¹⁾ et Sintenis correxerunt.

1) Cf. t. I p. 78.

ΕΙΣ ΕΛΛΕΒΙΧΟΝ.

1. *Εἰσὶ τινες, οἱ τοῦθ' ἐν μέγιστον ἀγαθὸν ἀν- R Π 1*
θρώπων νομίζουσι χρήματα καὶ τὸ πλουτεῖν καὶ διὰ
τοῦτο καὶ δι' ἐπιτοκίας τουτὶ λαβεῖν οὐκ ἀποκνοῦσιν,
ἀλλ' εἰ καὶ πέλονται τι κακὸν ἐντεῦθεν ὕστερον, οὐκ
ἀποτρέπονται. ἕτεροι δέ γε βούλονται ἂν ἐπαινεθῆναι
μᾶλλον ἢ πάνθ' ὅσα ἐν ἀνθρώποις ἐνὶ χρήματα κεκτῇ-
σθαι καὶ τοῦθ' ὁμολογοῦντες οὐκ αἰσχύνονται. οἱ δὲ

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
Ba = Athous Batopaedii 367
I = Marcianus append. XCI 2
L = Laurentianus LVII 20
Mo = Monacensis gr. 101
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
Pa = Parisinus gr. 3016
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
Va = Vaticanus gr. 64

1 *Εἰς Ἑλλέβιχον* om *Ba* *Εἰς* | τοῦ αὐτοῦ *sis V* πρὸς *CA*
PILMoMVa Re 2 *Εἰσὶ* — 472, 7 *λέγοντας*. citat praemisso
τοῦ πρὸς Ἑλλέβιχον: λόγ. 5 Macarius Chrys. fol. 88^v | οἷόντι *Pa Mor*
| ἀνθρώπων BaI sed in hoc *ν* eras, *MoPa Mor* 3 *διατοῦτο V Macar*
 5 *πῆσονται C* sed *η* in ras ex *ει* corr *s* | *τι* om *Va* | *ἐντεῦθεν,*
ὕστερον P Macar 6 *δέ γε* om *Macar* 7 *ὅσ' Va* | *ἐν I* sed
ν in ras *m*² *ἐπ' LMoBM* | *ἀνθρώπους M* | *εἰσὶ BaI* | *χρ*
ματα Va

τοῦ μὲν αὐτοῦ τὴν ἴσῃν ἔχουσιν ἐπιθυμίαν, προσποι-
οῦνται δὲ μηδὲν ἐπαίνων δεῖσθαι. 2. κακοὺς τοίνυν
ἀμφοτέρους ἡγούμενος ὅσοι τε τὸ πλουτεῖν πρὸ ἐπαί-
νων ποιοῦνται καὶ ὅσοι μείζον ἡγούμενοι τοὺς ἐπαί-
5 νους οὐ φασιν οὕτως ἔχειν, ἄνδρας ἀρίστους ἡγοῦμαι
τοὺς μὴτ' ἀγνοοῦντας ὅσον ἐστὶν ἔπαινος χαλρεῖν τε
τῷ πράγματι λέγοντας, ὥστε καὶ ἐπαγγέλλειν παρὰ
τῶν δυναμένων λέγειν. ὦν ἓνα τοῦτον εἰδὼς τὸν
R Π 2 θαυμαστὸν Ἑλλέβιχον | νῦν οὐκ αἰτοῦντι τοῦτο
10 παρέξω πρότερον ἡτηκότι δεδωκώς. οἶμαι γὰρ αὐτὸν
καὶ διὰ τὸ πεπεῖσθαι με τὰ παρόντα ἐπαινέσαι σεσι-
γηκέναι τε καὶ μὴ τὸ πρότερον πρὸς ἐμὲ πεποιηκέναι.
3. ἀηδὲς μὲν οὖν παρελθόντων μεμνησθαι κακῶν· ἃ
γὰρ μηδὲ συμβῆναι τὴν ἀρχὴν ἔδει, σιγᾶσθαι, φαίη
15 τις ἄν, προσήκειν. ἀλλ' ἐπειδήπερ οὐκ ἄν τις ἴδοι
τὴν βοηθείαν καλῶς μὴ τῶν δεινῶν ἃ τῆς βοηθείας
ἐχρηξε, πρὸ αὐτῆς εἰρημένων, τῆς ἀνάγκης ἢ μνήμη
τόπου γίνεταί.

13 cf. Eur. fr. 133 N²

3 πρὸς C sed σ eras πρὸς A sed s del δι' Macar
4 τὸ ἐπαινεῖσθαι Macar 8 δυναμένων e δυνάμεων corr C^r |
τοῦτον C, e τούτων corr P sed τούτων suprascr. m², inser I³
τούτων reliqui libri Mor τουτονι Cobet Coll. crit. 119 9 αἰ-
τοῦντι τοῦτο ex αἰτοῦν τι corr I³ 10 ἡτηκότι I sed post η
alterum 2 litt eras | δεδωκώς] δὲ κακῶς Mor ἡτηκότι, ἡτηκότι
δὲ κακῶς, οὐ δεδωκώς coni Re 11 τὰ ὄντα aut προσήκοντα
aut πρέποντα coni Re | ἐπαινέσειν Cobet Coll. 119 at cf. p. 322, 2
σεσηκέναι V 12 μὴ τὸ] τὸ μὴ Pa Mor 13 ἀηδὲς —
15 προσήκειν citat Macar fol. 89^r 13 μὲν οὖν] ἐμοὶ δοκεῖ
Macar 14 τηναρχὴν I (e την αρχήν corr m²) B 14 φαίη
— 15 προσήκειν] πάντως προσήκει Macar 16 καλῶν Mor
17 ἐχρηξε C ἐχρηξε M ἐχρηξε reliqui libri edd 18 γίνε-
ται VVa

4. Χρημάτων ἐδέησε βασιλεῖ πρὸς τὴν τῶν ὅλων σωτηρίαν καὶ μάλιστα δὴ τῷ μὲν εἰς ἔτος δέκατον, τῷ παιδὶ δὲ πέμπτον τῆς βασιλείας προϋούσης. νόμος δὲ ἐν τοῖς τοιοῦτοις χρόνοις χρυσὸν ἰέναι παρὰ τῶν κρατούντων εἰς χεῖρας τοῖς στρατιώταις. τῶν τοίνυν 5 περὶ τῶν χρημάτων γραμμάτων ἀνεγνωσμένων ἔδει | μὲν ἡδεῖαν τότε ἀνθρώποις γενέσθαι τὴν ἀκοήν R Π 3 καὶ προθυμίαν περὶ τὴν εἰσφορὰν τοσαύτην, ὥστ' εὐ-θυμίαν ἐνεργεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἐνταῦθα ἐτοιμότητα, οἱ δὲ πρὸς τοῦθ' ἦκον ἀτοπίας, ὥστ' ἐξέπεσόν τε αὐ- 10 τῶν καὶ φρονεῖν οὐκέτ' εἶχον, ἃ μὲν ἔδει δοῦναι καθορῶντες, ἃ δ' ἀντὶ τούτων ἦν ἔχειν, οὐδὲ λογισόμενοι. 5. καὶ πρῶτον μὲν ἐγγὺς τοῦ θρόνου καὶ τῶν τοῦ ἄρχοντος ὁμμάτων φωνὴν ἔρρηξαν στασιαστικῇ, σχῆμα μὲν ἔχουσαν ἱκετείας, ἔργον δὲ ἀπειθείας. ὥσπερ 15 γὰρ ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς τοὺς θεοὺς εἰώθαμεν καλεῖν δεόμενοι βοηθεῖν, οὕτω τότε τὸν θεὸν οἱ βοῶντες σφᾶς ἐλεεῖν, ὡς εἰς τὸ πρᾶττειν ἀξίως ἐλέου

1 cf. p. 436, 1 sq. Sozom. VII 23. Theod. hist. eccl. V 20, 1
3 Marcell. Com. chron. (Chron. min. saec. IV—VII ed. Mommsen II p. 62 ad annum 387 cf. Hydat. cont. chron. Hieron. 14 VIII ib. p. 15) 4 cf. Amm. XXVI 2, 10 cum nota Valesii 8 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. V t. II p. 63 E 15 sq. cf. p. 422, 12 sq.

3 δ' ἐς (vel εἰς) Sintenis | πέμπτον Mor, quo retento προ-
όντος coni H. Valesius l. l. 5 τοῖς στρατιώταις εἰς χεῖρας Pa
Mor 6 γραμμάτων in marg inser I^s πραγμάτων Va | ἀνε-
ωγμένων Va | ἔδει μὲν om Pa Mor 7 τότε] τοῖς Cobet Coll. 119
8 ὥστ' C sed σ inser f | ἐπιθυμίαν Mor 9 ἐντεῦθεν Ba I
ἐτοιμότητα Ba sed η ex α corr m^s 10 αὐτῶν Ba I Mo Pa Va
Mor αὐτῶν L spir. supra v eras ἐαυτῶν Re 17 δεόμενοι
Mor | τὸν θεὸν in τῶν θεῶν, tum iterum in τὸν θεὸν corr P^s
| οἱ βοῶντες] „malim additum ἐκάλουν“ Re 18 ὡς τ' Pa Mor
ἀξίους Va

παρὰ τῶν γραμμάτων ἀφιγμένοι. 6. ὄντος δὲ οὐδὲ
 τούτου φορητοῦ πολὺ δεινότερον τὸ ἐπὶ τούτῳ. μετὰ
 γὰρ δὴ τῶν ῥημάτων ἐκείνων ἐπὶ τὴν πρὸ τοῦ δικα-
 στηρίου στοὰν ποιησάμενοι τὴν ἔξοδον καὶ τὴν βοήν
 5 ἐπιτείναντες καὶ γυμνωθέντες τῶν χλαμύδων καὶ τὸ
 οὐπω κεκινημένον ταῖς δεξιαῖς κινοῦντες παρακα-
 λοῦντες εἰς κοινωνίαν ὧν ἐτόλμων, ἐλθόντες ἐπὶ τὸ
 R Π 4 πλησιάζον βαλανεῖον κάλους ὧν ἐξήρτηντο | τὰ τὸ
 φῶς ἐν νυκτὶ παρέχοντα, μαχαίραις ἐξέκοπτον δει-
 10 κνύντες, ὅτι δεῖ τὸν ἐν τῇ πόλει κόσμον ταῖς αὐτῶν
 βουλῇσεσιν ὑποχωρεῖν καὶ ὥς ὁ μὲν νόμος οὐδέν, τὸ
 δὲ ἐκείνοις δοκοῦν μέγα. 7. τοιούτου τοίνυν ἁσθέντος
 προοιμίον μετὰ ῥημάτων ἑτέρων, ἃ κέρδος ἂν ἦν μοι
 μὴ ἀκροέναι, τὸ μὲν τὰ εἰωθότα ταῦτα ποιεῖν καὶ
 15 ταράττειν καὶ συγγεῖν τὰν τοῖς ἐργαστηριοῖς μικρόν
 τε καὶ ἀνάξιον τῆς αὐτῶν ἀνδρείας ἡγήσαντο, βλέψαν-
 τες δὲ εἰς τὰς πολλὰς τὰς ἐν ταῖς σάνισιν εἰκόνας
 βλασφημίας πρὸ λίθων ἐπ' αὐτάς ἀφέντες ἐπὶ μὲν
 ταῖς ῥηγνυμέναις ἐγέλων, πρὸς δὲ τὰς ἀντεχούσας
 20 ἡγανάκουν. 8. ἔπειθ' ἡγούμενοι τὰς ἐν τῷ χαλκῷ

1 ἀφιγμένον V ἀφιγμέν cum duabus post v litteris parum
 perspicuis Pa ἀφιγμένων Mor | ὄντως M | οὐδὲ om Mo
 3 πρὸ τοῦ om Va 5 γυμνωθέντες Mo 6 κινοῦνται Va
 8 πλησίον Cobet Miscell. 143 | κάλως V Re κάλλους B sed ov
 in ras, Mo κάλω Pa κάλωα Mor κάλωας Valesius ad Amm.
 XIV 1, 9 | ἐξήρτητο ? 9 ἐξέκοπτον scripsi e CAPBaIV ἀπ-
 ἐκοπτον reliqui libri edd 12 δοκεῖ Mor qui ὁ pro τὸ coni |
 ἀναθέντος Pa Mor 15 ρόν in μικρόν — 16 ἀνδρεί in ἀνδρείας
 absciss Pa 16 ἀνάξιον V sed ι inser m² | αὐτῶν B sed ' in
 corr, MMoLI | ἀνδρείας reposui e libris ἀνδρείας edd 17 ἐς
 Re | τὰς (2) om Ba | τὰς — σάνι in σάνισιν absciss Pa | ταῖς
 om Va 18 πρὸς BaMo | θων in λίθων — ἀφέ in ἀφέντες
 absciss Pa 19 ὦν in ἐγέλων — ἄν in ἀντεχούσας absciss Pa
 20 κῷ in χαλκῷ et τιμιωτέρας absciss Pa

τιμιωτέρας καὶ τὴν εἰς ἐκείνας παροινίαν ἀφορητοτέρα
 δραμόντες ἐπ' αὐτάς ἅμα σχοινίοις περιθέντες τοῖς
 αὐχέσι καταβαλόντες εἰλκον, οἱ μὲν οὐ διατεμόντες,
 οἱ δὲ καὶ τοῦτο ποιήσαντες. | καίτοι περὶ μὲν R II 5
 τοῦ πατρὸς ἴσως ἂν εἴποιεν τὸ χρυσίον, Ἀρκαδίῳ 5
 δὲ τί ἂν τις ἐγκαλέσειε; τῷ δὲ μετ' ἐκείνου τί;
 τῇ δὲ τούτων μητρί; τῷ δὲ τοῦ βασιλέως πατρὶ;
 περὶ ὧν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς μετείχον τῶν περὶ
 τὴν φοράν. 9. παραδόντες τοίνυν τοῖς παιδαρίοις
 ἐν τοῖς οὕτως αἰδεσίμοις παλῶν ἐχώρουν αὐτοὶ 10
 μετὰ πυρὸς ἐπ' οἰκίαν ἀνδρὸς ἀδικούντος μὲν οὐ-
 δέν, δοκούντος δὲ τοῖς οὐ βουλομένοις ἀκούειν τῶν
 γραμμάτων, καὶ τὰ μὲν ἔκαον, τὰ δὲ διανοοῦντο, ὧν
 ἦν τὰ βασιλεία. καὶ εἰ μὴ τόξα τε καὶ τοξότας ἰδόν-
 τες ἔδεισαν, κρείττον ἂν ἦν ἢ κωλυθῆναι τὸ πῦρ ὥς 15
 ἐπὶ πλείστον ῥέον. περὶ τοίνυν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας
 μετὰμελὸς τε εἰσῆει τοὺς μανέντας καὶ κοινὸς ἦν ὁ
 φόβος τῶν τε ἡδικοκτότων τῶν τε οὐχ ἀμαρτόντων,

5 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. VIII t. II p. 96 A 14 cf.
 p. 401, 12 sq. 17 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. II t. II p. 20 E

1 κοινωνίαν CA sed in hoc παροι supra κοινω pos m²
 (antiqua), LMoPaVa Mor ἀτιμίαν I sed γὰρ κοινωνίαν supraser.
 m², Ba | ἀφορητοτέρα C sed ας ποιήσαντες supra αν pos m
 2 καὶ inter ἅμα et σχοινίοις Pa Mor cancellavit Re 3 εἰλ-
 κον. οἱ μὲν οὐδὲν Mor 4 τούτων Mo 5 εἴποι L sed post ι
 (2) ras 1 litt, Mo εἴποιε Mor 6 τί ἂν τις scripsi e V cum
 Cobeto Coll. 119 τί τις CAPBaLMOB Re τί τις IMPa τί
 τις Mor | τί:] τι ὁ Re 12 οὐ om Va 13 ἔκαον VVa
 ἔκαον Re ἐκείνου Mor sed γὰρ ἐκείνου in marg om in lacuna
 6 litt B 14 τε om B | ἰδόντες om LMo | ἐπὶ τῆς Va
 16 ἐπιπλείστον MV τὸ inter ἐπὶ et πλείστον Mor cancel-
 lavit Re

ὥς ἐν τοῖς τοιούτοις κακοῖς κοινὰ τῶν πόλεων αἰ
 δίκαι καὶ τὸ τῆς ὀργῆς ἀμφοτέρους ὁμοίως ἐπέρχεται
 τοὺς τε ἐν ταῖς αἰτίαις τοὺς τε πόρρω τῶν ἐγκλη-
 4 μάτων. 10. ἤδη δὲ τῶν ἀγγέλων ἐξεληλυθόντων καὶ
 R II 6 τῶν πραγμάτων | δηλούντων ἃ δεῖ προσδοκᾶν, καὶ
 τῶν μὲν δαίμονας αἰτιωμένων, τῶν δὲ ἀλλήλους, πάν-
 των δ' ἑαυτοὺς θρηνούντων καὶ γυναικας καὶ τέκνα
 καὶ στέγας ἐν ἐδόκει μόνον ἔχειν τὴν σωτηρίαν, ἡ
 φυγὴ καὶ τὸ ζητεῖν ἄλλην γῆν. 11. τοῦ μὲν οὖν λεῶ
 10 τὸ πλεῖον μετανίστατο, τὴν βουλὴν δὲ τὸ ἄρχον ἀπει-
 λαῖς ἐπειράτο κατέχειν. νέοι δὲ οἱ περὶ ἡμᾶς τε καὶ
 τοὺς λόγους οὐδὲν πρὸς οὐδένα εἰπόντες ἐκποδῶν
 εὐθύς ἦσαν. οἰομένων δὲ ἡμῶν ἦξειν ἐκείθεν λόγον
 ἔχοντα τὴν τιμωρίαν, τὴν δὲ ἄλλην ἄλλος ἔφασκε,
 15 δεινὰ δὲ πᾶσαι, καὶ περὶ τάφους τοῖς πολλοῖς ἡ
 φροντίς, εἰδὲ δὲ οἱ καὶ τοῦτ' ἀπέγνωσαν ὥς ἐμπρησμοῦ
 τὰ τε ἄψυχα καὶ ἡμᾶς ἀναλώσοντος.

8 Io. Chrys. hom. l. l. p. 21 Bsq.

11 cf. p. 503, 17 sq.

1 κοινὰ τε πόλεων Mor 2 καὶ — 3 αἰτίαις in marg
 Mo^s 3 πόρρω C 5 χορὴ Va „malim aut ἔδει aut δέη
 aut δέοι“ Re 7 δὲ αὐτοὺς VVaL Re δὲ αὐτοὺς Pa δὲ αὐ-
 τῶν Mor | τὲ καὶ M 9 οὖν inser I^s 10 τὸ om Mor |
 πλεῖον — ἀπειλαῖς absciss Pa | πλείστον V πλέον VaB | τὸ ἄρχον
 Va 11 οἱ in ἐπειράτο — 12 τοὺς absciss Pa 11 τε om Ba
 12 ν in οὐδὲν — ἐκποδῶν absciss Pa | ἐκ ποδῶν CAPBa
 13 οἰομένων — λόγον absciss Pa | δ' Va 14 ἔχουσιν Pa sed
 ν absciss, Mor | τὴν δὲ in ras 3—4 litt om I „ambigo utrum
 τήνδε an τὴν μὲν legam“ Re | δὲ — ἔφα in ἔφασκε absciss Pa
 | δὲ post ἄλλην inser I^s | ἄλλως I sed in ἄλλος corr m^s, LMo
 γο ἄλλον Mor post ἄλλως ras 4 litt I, ἔχειν B 15 δὲ in
 ras I^s om BaPa Mor δ' Va | ἔπασαι Va πᾶσιν Mor | ταφῆς
 olim conī Re τάφον Cobet Coll. 119 16 τοῦτ' absciss Pa
 τοῦδ' Va 17 ἀναλώσαντος BaI sed in hoc α in ο corr m^s, LMoB

12. Οὕτω δὲ ἡμῶν ἐπιτηχότων κατέπερ ἐν προσδοκίᾳ βροντῆς ἢ σεισμῷ πάντα κινοῦντι ἔρχεται Φήμη, ἢ θεὸς ἧς πόρρω τὸ ψεῦδος, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀγγέλλουσα δικαστὴν ἡμῖν ἀφίξεσθαι. καὶ τοῦτ' εὐθὺς τὴν τῶν χαλεπῶν ἐλπίδα τῇ παρεχούσῃ τι βέλτιον εἰς 5
| ἑλαττόν τε ἦγε καὶ τὰν ταῖς ψυχαῖς ἐπολεῖ κου- R II 7
φότερα καὶ τις ἐσθίων τε ἐμειδίασε καὶ μετέλαβεν ὕπνου καθαρεύοντος πηδημάτων, καὶ περὶ ἀγρῶν τις ἤρετο τῶν ἑαυτοῦ τολμῆσας εἰπεῖν ἑαυτοῦ πρότερον τῷ φόβῳ τοῦτο κεκωλυμένος, καὶ ὁ μὲν οἷς ἤκουσε 10
πιστεύων μεθ' ἡδονῆς ἕτερον ἐδίδασκεν, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ἀγαθῶν ἀπιστῶν παρὰ τοὺς εἰδέναι τι δοκοῦντας ἤρχετο. καὶ πολλὸς πανταχοῦ τε καὶ παρὰ πᾶσιν Ἑλλέβιχος ἐν οἰκίαις, ἐν ἀγοραῖς, ἐν στοαῖς, ἐν στενωποῖς, ἐν βαδίζουσιν, ἐν καθημένοις, ἐν νέοις, ἐν 15
πρεσβυτέροις, ἐν ἀνδράσιν, ἐν γυναιξίν, ἐν ἐλευθέροις, ἐν δούλοις, ἐφ' οὓς καὶ αὐτοὺς ἤρχετο τι τῆς τῶν δεσποτῶν τύχης. 13. ἐμπεπληκῶς δ' ἑαυτοῦ τὴν

1 Io. Chrys. l. l. p. 21 D sq. 2 Hes. opp. 764. Aesch. c. Tim. § 128. Soph. Oed. R. 158. Paus. I 17, 1 9 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 171 D sq.

1 δὴ L | οκία in προσδοκία absciss Pa προθεσμία Va
2 βροντῇ Va | ἡ φήμη ἡ Va 4 ἀφίξεσθαι ἡμῖν Pa Mor
5 α in ἐλπίδα absciss Pa | τί BaBMPaV τι I τὸ B sed τι
suprascr. m² 6 τε om Pa Mor | τὰ ἐν Pa Mor | τάνταῖς
BaMo 7 καὶ absciss Pa | μετέλαβεν Mo sed λ et β in ras m²
8 τις absciss Pa τίς BaIV 9 (1) αὐτοῦ Va 10 τοῦτω
Pa Mor 11 ἡ in ἡδονῆς absciss Pa | ἐδίδασκεν I sed ν
add m³ 12 τί BaIMoBMV 13 vs in πολλὸς absciss Pa
πολλὸς P sed s add m² πολλὴ AMoMVA | ἀπανταχοῦ Va
14 ἐν στενωποῖς, ἐν στοαῖς Va | ἐν στοαῖς om Pa 16 γυναιξί V
17 αὐτὸς Pa 18 δὲ BaIBM edd | αὐτοῦ I sed in αὐτοῦ
corr m³, BaPa Mor

πόλιν οὗτος ὁ λόγος ἤκε μὲν ἐπὶ τὰ προάσθεια ταχέως,
 ἤκε δὲ ἐπὶ τὰ πεδία, προὔβη δὲ ἐπὶ τοὺς λόφους
 ἅπασιν ποιῶν ἐλαφρότερα τὰ παρόντα καὶ ὅσοι κινδύ-
 νων μὲν ἦσαν ἐκτός, τοῖς δὲ τῶν κινδυνευόντων
 5 ἐβαρύνοντο κακοῖς. ἑωρᾶτο τοίνυν ἡ γνώμη τοῦ τὸν
 δικαστὴν ἀπεσταλκότος ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ τὴν ψῆφον
 R Π 8 ἐγκεχειρισμένου, | καὶ ἐδόκει μήποτ' ἂν ἐπὶ τῇ θα-
 νατοῦσῃ χρησάσθαι τῇ τοῦδε κεφαλῇ, ἣν ἤδει πρὸς
 οὐ τὰ τοιαῦτα πεφυκυῖαν. 14. ἣν οὖν ἀκούειν πολ-
 10 λῶν οὐ βοώντων μὲν, οὕτως δὲ λεγόντων σωτηρίας
 γε εἶναι ταῦτα σημεῖα καὶ τοῦ μὴ διὰ τραχέων δια-
 δραμεῖσθαι ξίφη τὸ τὸν δεῖνα ἥξειν ἐπὶ τὴν κρίσιν,
 τὸν ἥδιστα μὲν, εἴ τι σώζοι τὸν κινδυνεύοντα, τοῦτο
 ἀκουσόμενον, ἀλγήσοντα δὲ ἐν ταῖς τῶν ἡμαρτηκότων
 15 ἀπωλείαις, δεύοντα δέ, ὥς βούλοιτ' ἂν εἰς ἐπιεικές τι
 τελευτῆσαι τοῦ καιροῦ τὴν χαλεπότητα.
 15. Τί δὴ τούτων αἴτιον τῶν ἐλπίδων; καὶ πόθεν
 αὐταῖς ἡ γένεσις; τὰ μέχρη τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης αὐτῷ
 βεβιωμένα καὶ τούτων γε μάλιστα τὰν τῷ τῆς δυνά-

7 Io. Chrys. l. l. p. 174 A

1 ὁ λόγος οὗτος Pa Mor 2 ἤκεν A | ἐπὶ (1) om Mo
 3 παρόντα καὶ ὅσοι] „aliquid deest post παρόντα. e. c. αὐτοῖς τε
 τοῖς κινδυνεύουσι“ Re | κινδύνοι Mor 4 τοῖςδε Mor | κινδύ-
 νων V 8 χρησάσθαι P sed σασθ in ras m² | ἔδει APMoBM
 VVa | πρὸς οὐ P sed ὁ in ras m², I sed ras 1 litt ante ο (2)
 πρὸ σοῦ ALMoBMVVa πρὸς σοῦ Pa Mor 9 ἣν Pa
 ἦν Mor 11 γε P sed γ in ras m², I sed e δὲ corr m², Ba
 δὲ reliqui libri Mor cancellavit Re | τραχήλου Va 12 τὰ
 ξίφη Va 13 τι Re τις libri Mor | σώζει V Mor 14 ἀλγή-
 σοντα Pa Mor | ἐπὶ I ἐπὶ BaBM Cobet Coll. 119 15 εἰς
 om Va | ἐπιεικές C sed ei inser s 18 αὐτοῖς Va 19 γε om
 M | τὰν om Pa Mor

μεως χρόνῳ, ὃν ἡμερότῃτι κοσμήσας, ὃ δὴ καὶ τὸν
 τῶν ὄλων κύριον ἑώρα πεποιηκότα, δικαιοσύνης δόξαν
 ἐν | ἐξουσίᾳ τοῦ κακῶς ποιεῖν ἡνέγκατο δεινὸν R II 9
 εἶναι νομίζων, εἰ ταῖς μὲν παρ' ἑτέρων βλάβαις χαλε-
 πανοῦμεν, αὐτοὶ δὲ εἰς ἑτέροισι τοῦτο ποιεῖν ἀξιόσω- 5
 μεν. 16. εὖ ποιῶν τοίνυν διατελῶν πολλοὺς μὲν ἄν-
 δρας, οὐκ ὀλίγας δὲ πόλεις καὶ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις
 τοὺς ἡτυχηκότας ποιῶν ἀμείνους ταῖς τιμωρίαις μάλ-
 λον ἢ διαφθερίων ἀνέσχευ ἡμᾶς τότε βαπτιζομένους.
 <τούς> μήπω μεθεσθηκότας κατέσχε καὶ τούς, εἴπερ 10
 οὐκ αὐτὸς ἡλπίζετο, πάντως ἂν αὐτοὺς πλάνοις δόν-
 τας ἔπεισεν ὑπομεῖναι τὴν παρουσίαν. 17. ὅτι δὲ
 ταῦθ' οὕτως εἶχεν, ᾤοντο μὲν οἱ τῆς ἀληθείας ἡμαρ-
 τηκότες δι' ἐρήμης μὲν τῆς ὁδοῦ τὸν ἄνδρα τῶν πυ-
 λῶν ἄψασθαι, δι' ἐρήμου δὲ τοῦ πρώτου τῆς πόλεως 15
 μέρους ἤξειν ἄχρι τῆς καταγωγῆς, οἱ δ' ὁσονπερ ἐπὶ
 τῶν προτέρων ἀγαθῶν διαδραμόντες, οἱ μεμενηκότες,

12 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVI p. 160 D

11 πλάνοις] ἦτοι φυγαῖς καὶ μεταβάσεις ἐκ τόπου εἰς τό-
 πον V²

1 τὸν om Mor 3 ἡνέγκατο voce desinit Va | δεινὸν PI
 sed v (2) in utroque in ras m² δειν' cum ras 2 litt L δεινός
 CAB qui εἶχε τινός in marg habet 5 αὐτοὶ cum ras 1—2
 litt (vs?) C 10 τούς inserui auctore Re („forsitan τούς γὰρ
 μήπω αὐτ' ἀνέσχευ ἡμᾶς. τούς τε γὰρ βαπτιζομένους μήπω“) |
 γο καθεσθηκότας in marg m. recentiss. I | κατέσχευ CAP sed in
 hoc v del 11 πάντας Mor | αὐτοὺς CP sed in hoc ' in' corr,
 MoPa Mor αὐτοὺς spir. supra v eras L | πλάνοις Pa Mor
 13 „post εἶχεν aliquid deesse videtur e. c. τοῦ τεκμήριον αὐτ'
 ὡς σκοπεῖτε,“ Re ad p. 24, 10 R provocavit Boissonadius parum
 apte | ἡμαρτηκότες in marg I³ 15 ἄψασθαι scripsi e VBaI
 sed in hoc ε ex α corr ἄψασθαι reliqui libri edd 16 μέρους
 C sed ον ex ο corr s | οἱ δ' IM 17 ἀγαθὸν C σταθμῶν
 coni Re Anim probabiliter | οὐ I | μεμενηκότες V

ἦγον αὐτὸν ὑπ' εὐφημιῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀναμιξάντες
 ἱκετείας. ὁ δὲ οὐκ ἀπήλυνε μὲν φιλανθρωπίᾳ, διὰ
 R II 10 δὲ τῶν παρὰ τῆς δεξιᾶς | ἐδείκνυ τὸν κατεργνωκότα
 ποιῶν ὅπερ οἱ παιδοτρῖβαι πρὸς τοὺς παρὰ τὸ εἰκὸς
 5 ἡττημένους, ὥς δὴ τῆς διδαχῆς προδοδομένης αὐτοῖς.
 18. καὶ οὗτος τολύνν ὥς ἐπὶ προδοδομένων αὐτῷ παρ'
 ἡμῶν τῶν παρ' αὐτοῦ περὶ ἡμῶν ἐπαίνων οὕτω μὲν
 εἶχε τὴν γνώμην, οὕτω δὲ ἐχοῖτο τῇ χειρὶ. ἦν γὰρ
 δὴ πολὺν ἡμῶν ἐμβεβληκῶς ἔρωτα τῷ βασιλεῖ πυκνοῖς
 10 τε καὶ μακροῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἐγκωμίοις ληρεῖν μὲν
 ἅπαντας λέγων τοὺς ἐτέρας πόλεως μεμνημένους, εἶναι
 γὰρ ἐν οὐδεμιᾷ τοσαύτην ἀγαθῶν σύνοδον, ἀλλὰ τὸ
 μὲν ἔχειν, τοῦ δὲ ἐπιδείσθαι καὶ πολλὰς ἐν μὲν τοῖς
 ἄλλοις ἔχειν εὐδοκιμεῖν, τὸν δὲ κοινὸν τῆς πόλεως οὐ
 15 καλῶς αὐταῖς ἔχειν τρόπον, ἀλλὰ τῇ μὲν ἐπιζεῖν θυ-
 μόν, τὴν δὲ ἀναισθήτως διακεῖσθαι, τὴν δ' ἐστρεψθαι
 Χαρίτων, τὴν δὲ ἀργῶς ἔχειν, τὴν δὲ τῇ φωνῇ λυπεῖν,
 τὴν δὲ οὐκ εἰδέναι φέρειν βασιλέως καθέδραν, τῇδε
 R II 11 δὲ μόνῃ τὰ τε | ἀπὸ τῆς Τύχης ὑπάρχειν ὅσα τε
 20 εἰς ἀρετὴν ἔρχεται. ἐκείνον δὲ εἰδέναι τε καὶ οὐκ

12 cf. p. 408, 7sq.

15 Arist. Ach. 321

1 ὑπ' in ras I^a 2 ἱκετείας I sed ι (3) eras | δ' Re |
 φιλανθρωπίαν Mor 4 ὅπερ ex οἷπερ corr B | εἰκὸς] εἰ Mor,
 quod corr Re Anim 6 προδοδομένων Mo 8 δ' Re
 10 μὲν om M 11 πόλεις Mo 12 οὐδὲ μιᾷ A | ἀγαθὴν Pa
 Mor, quod corr Re Anim 13 τὸ Mo | δ' Re 15 αὐταῖς P
 sed αἱ ex α in ras corr m², I sed αἱ in ras m² | τὴν Pa Mor
 | ἐπιζῆν BaI ἐφίξειν coni Re 16 ἀναισθήτως I sed σθῆ in
 ras m² | τὴν P sed ' in ras m², IBM | δὲ Re 17 τὴν (1) P | δ'
 edd 18 δ' Pa Mor | τῇδε δὲ] τῇ δὲ, δὴ Pa Mor 20 ἐκείνα
 Mor, γο ἐκείνην in marg | δὲ om Pa Mor

εἰδέναι τῶν αὐτοῦ τὸ κάλλιστον, ἀγγελλόντων μὲν γὰρ ἀκούειν, οὐδέπω δὲ αὐτὴν ἰδεῖν, εἶναι δὲ οὐκ ἴσον ὧτα καὶ ὅμματα. καὶ παρεκάλει δὴ πρὸς τὴν ὥς ἡμᾶς ὁδὸν προστιθεῖς τῇ πόλει τὴν Δάφνην, ἣν ἔχειν τε μουσικὸν θεὸν καὶ πέμπειν ἀφ' ἐαυτῆς ἐπὶ τὴν πόλιν λόγων ἐπιθυμίαν. 19. διεμέφετο μὲν οὖν τὴν πολλὰ μὲν ἐπηγγελέμενην, τοιαῦτα δὲ ἐπιδεδειγμένην καὶ λόγους καλοὺς ἔργοις χείροσιν ἀνελούσαν, ἔχων δέ, εἴπερ ἐβούλετο, δίκην ἣν ἐβούλετο λαβεῖν οὐδ' οὕτως ἕτερος γίνεταί οὐδὲ ὑπὸ τῶν ποιούντων τὰς 10 αἰτίας ἐξέβαλλε τὸ φίλτρον, ἀλλ' ἡγάπα τε ὁμοῦ καὶ κατηγόρει. δειπνοῦντα δὲ αὐτὸν ἀκούομεν οὐ δειπνήσαι μᾶλλον ἢ τῇ διανοίᾳ βλέπειν εἰς τὰ σχήματα τῆς πόλεως παραβάλλοντα τὰ δεύτερα τοῖς ἀμείνοσι.

20. Τίνα δὴ τὰπὶ τούτοις; εἰσεκαλεῖτο μὲν οὐπερ 15 ὁ δικαστὴς κατήγετο, τῶν τε ἀρξάντων | οὐκ ὀλίγον τῆς τε βουλῆς ὁπόσον οὐκ ἐπεφεύγει, καὶ ἦν τοῦτο πρᾶκτότερά τις ἐπὶ τὴν δίκην ἀρχὴ τῷ τε χωρῷ τοῖς τε παρακαθημένοις, κελεύοντος δὲ ἕκαστον αὐτὸν ἀποφαίνειν δίκαιον ἦν μὲν τις ἑκάστῳ καὶ λόγος, τὸ 20 πλεον δὲ τῆς σωτηρίας ἐν δάκρυσι τῶν μὲν ὁδυρο-

3 cf. t. II 194, 7 R

1 αὐτοῦ *ILMo* αὐτῆς *V* 2 αὐτὴν *repositi e libris*
αὐτὸν *edd* | εἶναι *Re*, εἰδέναι *libri Mor* 3 ἴσον *LMoB* | δὴ] δ
δὲ *Mor* 5 μουσικὴν *Mor* 6 ἐπιθυμίαν *P* sed *v* add *m*²
ἐπιθυμία *A* ἐπιθυμία *M* ἐπιθυμία *BaLMoBV* 9 δν *Ba*
ἦνπερ *Re* 10 γίνεταί *edd* | οὐδ' *Re* 11 ἐξέβαλλε *CAP*
sed in hoc *λ* alterum eras ἐξέβαλε *reliqui libri* ἐξέβαλετο *Mor*
| τὸ *om Mor* | ἀγάπα *Mo* 13 τῇ *om Pa Mor* 16 ὀλίγον *C*
sed *o* (2) *ex ω* corr *n* 17 ἀποφεύγει *Ba* 18 πρᾶκτότερά
PIMoBM | τίς *BaIMoB* 19 τοῖς *te*] καὶ τοῖς *Re* | αὐτὸν *P*
sed ' in ' corr, *IMoPa Mor* 20 μέντοι *Pa Mor*

LIBANIUS ed. Foerster. II.

31

μένων νεότητα καὶ τὸ μήπω πατέρας γεγενῆσθαι, τῶν
 δὲ τὸ πατέρας τε εἶναι καὶ παῖδας γενναίους τρέφειν,
 τῶν δὲ γῆρας γονέων, τῶν δὲ λειτουργίας ἀρχὴν μὲν
 δεξαμένης, ποθοῦσας δὲ τελευτήν, ἑτέρου γυναικὸς
 5 ⁵ *χρηεῖαν* καὶ τὴν ἐσομένην περὶ τὸ μνημα διατριβήν.
 ὁ δὲ γενναῖος οὐτοσὶ τοῖς τε ἐκείνων ἐξουσίαν ἔδε-
 δώκει δάκρυσι καὶ τοῖς ἐκάστου τῶν παρ' ἑαυτοῦ
 προσέθηκεν οὐκ ἀγνοῶν, ὅσοις δὴ δικασταῖς ἢ πλη-
 R Π 13 *καὶς ἢ πληγῶν ἀπειλαῖς* τὸ τοιοῦτον | *εἴργεται* τὰ
 10 *παρόντα ὑβρίζεσθαι* διὰ τῶν ὀδυρμῶν ἡγουμένοις.
 21. καὶ ἡ μὲν κρηπὶς οὕτω καλὴ καὶ φιλάνθρωπος,
 προϋόντος δὲ τοῦ πράγματος εἰς ἀκμὴν καὶ δέξεσθαι
 τὸ δικαστήριον τῆς ἐπιούσης τὴν κρίσιν εἰρημένον
 χαρίζεται μὲν κἀνταῦθα τὸ μήτε ἐν μέσαις νυξὶ μήτε
 15 ἐν πρώταις ἀλεκτρούνων ῥοδαῖς ἥκειν ἐπὶ τὸν θρόνον,
 ὥς αὐτῶν γε ἐν αὐτοῖς τῶν καιρῶν ἐχόντων εἰς ἑκ-
 πληξὶν ἀφορμὰς, μικρὸν δὲ τὴν ἀκτῖνα φθάσας, ὥστ'
 αὐτῷ καὶ λαμπάδας νόμου μᾶλλον ἢ *χρείας* εἶναι, τὰς
 R Π 14 *θύρας* ἐξεληθὼν *ἐργῷ* | *φιλανθρώπῳ* *πᾶν ἀπέκρυσσε*

14 Amm. XXVIII 1, 54 cum nota Valesii. cf. Il. p 646sq.

4 *δεξαμένους* Mor | *ποθοῦντες* Mor | *γε τελευτήν* in marg
 Mor | *ἑτέρον* Re *ἑτέρων* V *ἑτέρους* reliqui libri *ἑτέρας* Mor
 sed *γε ἑτέρους* 5 *χρηεῖαν* in marg inser I | *βῆμα* BPa Mor

7 *τῶν* P sed *ῶν* in ras m³, M *τὰ* BaI 8 *δὴ*] ἢ Mor
 10 *ἡγούμενος* Pa Mor 12 *δέξεσθαι* scripsi e V cum Cobeto
 Misc. 143 *δέξασθαι* reliqui libri edd 13 *εἰρημένον* reposui
 e libris cum Cobeto l. l. *εἰρημένον* Pa edd 14 *τὸ* inserui
 e V om reliqui libri edd 16 *τε* Pa Mor | *αὐτοῖς* ILMoBM
 Mor | *καινῶν* Pa Mor, quod correxit Valesius l. l. 17 *ᾧ*στ'
αὐτῷ scripsi auctore Re, ut *ταυτῶι* in *ᾧ*στ' *αὐτῶι* corr C^a ἐν
αὐτῷ Pa Mor *ταυτῷ* reliqui libri Re 18 *καὶ* om Ba del Re
 | *χρείας* εἵνεκεν ἀφθῆναι olim coni Re

τοιούτον παράδειγμα. 22. μήτηρ γὰρ δὴ τῶν ἐν τοῖς
 κρινομένοις ἐνὸς νέου τε καὶ καλοῦ καὶ πολλαῖς μὲν
 πρεσβείαις, ἀπάσαις δὲ λαμπρυνομένου λειτουργίαις,
 τοῖς πράγμασι δὲ ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀρκέσαντος γυμνῶ-
 σασα μὲν τὴν κεφαλὴν, λύσασα δὲ τὴν γεγρηκαυίαν 5
 τρίχα, προσδραμοῦσα τῷ στήθει καὶ περιθεῖσα τούτῳ
 μετὰ τῶν χειρῶν τοὺς τοιούτους πλοκάμους ἤτει μὲν
 τὸν νῖδον ἐλεεινὸν βοῶσα, δάκρυα δὲ τὰ μὲν ἐκείνης
 ἔρρει κατὰ τῶν ποδῶν τοῦ στρατηγοῦ, τὰ δὲ ἐκείνου
 κατὰ τῆς ἐκείνης κεφαλῆς. ἀφείλκυσε δὲ αὐτὴν οὐδείς, 10
 ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ἀπεῴσατο, ἀλλ' οὕτως ἔδωκεν αὐτὸν
 τῷ μήκει τῆς ἱκετείας, ὥστ' ἐδόκει κρείττων εἶναι φύ-
 σεως ἀνθρωπείας, καὶ πανταχόθεν εὐχαὶ σώζεσθαι οἱ
 τὴν παῖδα τοιούτῳ τε ὄντι πρὸς ἀτυχοῦντας καὶ πᾶν
 τραχύ τε καὶ ἀπηνὲς τῆς γνώμης ἐξεληλακότι. 23. οἱ 15
 μὲν δὴ ἐδίκαζον, ἡμεῖς δὲ προσηδρευόμεν. ὁ δὲ ἐδόκει
 τισὶν οὐχ αὐτοῦ ποιεῖν εἰς ὁμολογίαν ἕκαστον τοῦ
 τῆς ἀδικίας σπέρματος κατακλέων | ἀπειλῶν ἐτέ- R II 15
 ρους βασανίσειν τοὺς ταῦτα κατεροῦντας, εἰ μὴ συγ-
 χωροῖεν ἐκεῖνοι. καὶ ἅμα πολλοὺς τῶν πέλας ἐκίνει 20
 νεύμασι τὸν κρινόμενον εἰς ὁμολογίαν ἐνάγειν, ᾧ δὴ

4 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 172 D

2 καὶ (1) absciss Pa om Mor 3 λαμπρυνομένου Pa 4 γυ-
 μνώσασα P sed α (2) suprapos m³ 10 ἐκείνης V sed ης ex
 on corr m² ἐκείνου Pa Mor | δ Re 13 εὐχαὶ CAI sed l ex
 is corr C³ A² I³ εὐχαῖς L Mo B M Pa Mor quod corr Re | oi om
 Mor delendum censet Sintenis 14 τὴν scripsi e P sed η
 in ras m³ coll. p. 492, 16 τὸν reliqui libri edd 15 ἀπεληλακότι
 Re 16 προσεδρευόμεν Pa Mor 17 αὐτὸς Pa Mor 18 κατὰ C
 19 βασανίσειν scripsi e V auctore Re βασανίσειν reliqui libri
 edd | κατεροῦντας Pa Mor 20 πέλας] πόλεων Mor 21 γε
 νεύματι in marg Mor | ἐνάγειν Mo

31*

μάλιστα ἡγανάκτουν οἱ πεισόμενοι νομίζοντες εἶναι
 κάλλιον ἐν ἀρνήσει τι παθεῖν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐλέγξαν-
 τας. τοῦτο δὲ ἦν οὐκ ἀνχένεας εἰς τομὴν ἐτοιμάζοντος
 τῷ βασιλεῖ, τὴν σωτηρίαν δέ, οἶμαι, λαμπροτέραν ποι-
 5 οὔντος. οὐ γὰρ ἴσον εἰς ἔλεγχον φωνὴ μάρτυρος καὶ
 ἡ τοῦ φεύγοντος αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ μὲν ἐκείνης ἴσως
 ἂν τις εὐρεθείη καὶ λόγος, τὴν δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο.
 24. ταῦτα [αὐτὰ] αὐτῷ τὸ τοῖς ἑαυτῶν στόμασιν ὁμο-
 λογεῖν ἀδικεῖν τοὺς αἰτιαθέντας ἐδύνατο, οἳ τὴν μὲν
 10 παροῦσαν ἡμέραν ὀριεῖν αὐτοῖς ἡγοῦντο τὸν βίον,
 R II 16 ἡγνοεῖτο γὰρ, ἐφ' ὅτῳ ταῦτα, τὸ | δὲ ἔμελλε φα-
 νεῖσθαι. τοῦ γὰρ ὄχλου μόνον οὐχ ὁρᾶν ἡγουμένου
 τὴν δεινὴν ἐκείνην ἔξοδον ὁ μὲν ἀποκτενῶν οὐδεὶς,
 δεσμὸς δὲ καὶ δημεύσεις χρημάτων καὶ οὐδὲν ὀξὺ περὶ
 15 ταῦτα, καὶ εἶχε τὴν βουλὴν ἡ πόλις, ἦν οὐκ ἔχειν
 ἡγεῖτο. οἳ γὰρ ἦστην, οὗτός τε καὶ ὁ κοινῶνός, ἀπο-

14 Plat. Prot. p. 325 C. [Dem.] or. XVII p. 215, 24. cf. Io.
 Chrys. hom. XIII p. 136 Asq. 16 Καισάριος cf. or. XXI p. 449 sq.

1 πεισόμενοι scripsi auctore Boissonadio (in Sinneri Nov.
 Ss. patrum Graec. delectu p. 223) πνθόμενοι I πειθόμενοι
 reliqui libri edd 2 τί ILBMPaV Mor τί Mo 3 ἀνχένεας
 Re 4 δ' Re 5 ἴσον PBaLMoB 7 τις A sed ις iam
 parum perspicua | τὴν IBM | δὲ Re 8 ταῦτα — αὐτῷ om
 Pa Mor | ταῦτα δ' PBaI | αὐτὰ αὐτῷ in lacuna 6 litt om B
 αὐτὰ om V „αὐτὰ quid sibi velit non satis intelligo, nisi si idem
 atque μόνα significat“ Re cancellavi 9 ἡδύνατο BM om Pa
 Mor 11 τῷ in ὅτῳ absciss Pa ἦς Mor | τῷ BaI 12 μόνον.
 οὐχ Pa Mor μονονούχ Re 13 ἀποκτενῶν scripsi ἀποκτείνων
 CP sed in hoc ex ἀποκτείνων corr, PaV edd ἀποκτείνων ABaI

sed in hoc ει supra ε scr. m³, LMoBM 14 δημεύσεις¹⁶ M
 δημεύσεις coni Mor 15 ταῦτα scripsi ταύτην libri edd
 16 οἳ scripsi e PI sed in hoc in οἷ corr, BMV οἷ reliqui

libri sed γε οἷ in marg A², edd | 'ἡ στην A sed γε ἡστην in
 marg m² εἰς τὴν C sed ἡ supra ει scr. m², LMoPa (in quo
 post ν ras 3—4 litt) Mor, quod corr Re Anim | οὐ CA sed in
 hoc γε ὁ in marg m²

κτείναι κυρίῳ, ψήφῳ βασιλέως ἐφυλαξάτην τὴν τομὴν
 <τὸ μὲν> αὐτῶν ἐν τῇ κρῖσει στήσαντες, τὰ δ' ἐφέξῃς
 τῇ βασιλείᾳ τηρήσαντες. 25. τοιαῦτα τοίνυν ὑπηρετη-
 κότες τῇ δίκῃ καὶ οὐ ποιήσαντες ἐλάττω τοσοῦτοις
 οἴκοις τὴν πόλιν, ταῦτά μὲν βουληθέντες, ταῦτά δὲ 5
 ἐπαινέσαντες πάσης ἔριδος ἀπηλλαγμένην βοήθειαν
 βεβωτηκότες μέσοι | μὲν ἐγενέσθην πλήθους τοῦ R II 17
 πρὸ τοῦ δικαστηρίου τί τῶν ἀπάντων οὐ φθεγγόμενον
 καινὰς ἐπὶ ταῖς εἰωθυλαῖς δεήσεσιν εὐρίσκοντος. καὶ
 ὁ μὲν χρόνος τῶν ἱκετειῶν πολὺς καὶ περὶ δύσιν 10
 ἥλιος, σιγὴν δὲ οὐδεὶς ἐπέταξεν οὔτε ῥάβδοις οὔτε
 ψιλαῖς ταῖς χερσίν.

26. Ἀλλὰ τοῦ περὶ τὴν δίκην πόνου διάδοχος ἔτε-
 ρος ἦν ὁ περὶ τὴν στάσιν. καὶ περιεργεῖτο πολλοῖς
 μὲν ἀνδράσι, πλείοσι δὲ γυναιξὶ μόνον οὐ προσπι- 15
 πτούσαις ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀδείας, ὁ δ' αὐτὸς τὰ τε
 λεγόμενα μετ' εὐμενείας προσέλετο καὶ ὧν ἥδει πολλήν

1 Io. Chrys. hom. XVII t. II p. 174 Asq.

1 κυρία Mor | ψήφῳ δὲ coni Re et Cobet Coll. 120 | ἐφύ-
 λαξα τὴν I sed in ἐφυλαξάτην corr m³, LMo ἐφύλαξε τὴν
 Mor, sed γρ ἐφύλαξαν, quod corr Re Anim | τὴν om LMo
 | τὴν τομὴν delendum censet Cobet l. l. 2 τὸ μὲν inserui
 auctore Re Anim, quem secutus est Cobet l. l. | αὐτῶν C Re
 αὐτῶν reliqui libri Mor | στήσαντες et 3 τηρήσαντες coni Re | δὲ
 Re 5 ταῦτα (1) Pa Mor | ταῦτα (2) Pa Mor et e ταυτὰ corr I
 7 μέσοι I sed oi in ras m² μεστοὶ Mor 8 τί CALV edd
 | φθεγγόμενον I sed ov in ras m² φ μένον cum rasura
 4—5 litt L, cum lacuna 4—5 litt Mo 9 ταῖς I sed ἰς in
 ras m² τὰς C | δεήσεις Cobet Coll. 120 | εὐρίσκοντες I sed
 ε (2) in o corr m², LMo 11 ὁ ἥλιος Pa Mor 14 κινού-
 μενος post στάσιν inser C^m | πολὺς V 15 μόνον οὐ scripsi e
 VI sed in hoc in μονονοὺ corr m², Pa μονονοὺ reliqui libri
 edd 17 εὐμενείας I sed ενεί in ras m²

ἐσομένην τὴν ἰσχύν, ὑπέβαλλεν ἱκετεύμενός τε καὶ
μετὰ τῶν τοῦτο ποιούντων ἱκετεύων ποιῶν ἅπαν εἶναι
τὸ περὶ ταῦτα τοῦ κρατοῦντος. 27. εἴτα μέντοι καὶ
τὸν πορευόμενον, ἐδόκει γὰρ δεῖν τὸν μὲν καθῆσθαι,
5 τὸν δὲ βαδίζειν, ἐκόσμει τῷ τὰς γλώσσας ἐπ' ἐκείνον
ἀπ' αὐτοῦ μεταφέρειν καὶ ἐδεῖτο μετὰ τῶν ἡμαρτηκό-
R II 18 των δικαστῆς | δικαστοῦ, τὰ μὲν ἐν μέσῳ ποιῶν,
τὰ δὲ καὶ καταμόνας.

28. Καὶ τίς πώποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἐώρακεν ἢ
10 ἀκήκοε; πῶς δ' οὐ μακαρίζειν τοὺς τοῦδε τοκέας μάλ-
λον ἐπὶ τούτοις ἄξιον ἢ τῇ τε ἀρχῇ καὶ τῷ τοσούτοις
ἐφεστηκέναι σώμασιν, ὃ πολλῶν τε γεγένηται πρότε-
ρον καὶ πάλιν ἐτέρων ἔσται. δάκρυα δὲ τοιαῦτα στρα-
τηγῶν οὐδενὶ σύνοιδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδ' οὕτω
15 μεθ' ἡδονῆς εἶδεν ἐν ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς παν-
ταχοῦ τε καὶ αἰεὶ περιφερόμενον στρατηγόν. πρὸς γὰρ
αὐτοῖς ἅλλοις ἔργον αὐτῷ πέπρακται καλὸν μεταξὺ
τῶν τε δεδδικασμένων καὶ τῆς ἅπαντα λυούσης ψήφου.
29. ἔγνωστο μὲν γὰρ καὶ ἐδόκει δεῖν δεδέσθαι τὴν
20 βουλὴν, οὗ δ' ἦσαν, στενόν τε λίσαν τοῦτο καὶ οὐκ
ἐπὶ ὁροφῇ. τὰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς στενότητος εὐδὺς
R II 19 ἐλύπει καταπατεῖν τε ἀλλήλους ἀναγκάζοντα | καὶ
καιρὸν ἅπαντα χεῖρῳ ποιοῦντα τὸν ὕπνου, τὸν τροφῆς,

1 ὑπέβαλεν VI ^{ὑπε}ἐβαλεν M 2 „num πείθων“ Re
5 τῷ scripsi e BaI sed in hoc ᾧ in ras m², LMo τὸ CAP sed
in hoc ὃ in ᾧ corr m², BMV τε Pa edd | γλώττας ILMoBM
om Ba 6 μεταφέρων coni Re Anim et Sintenis 8 καὶ
om BaI | κατὰ μόνας BaILMoM 10 ἀκήκοεν P 11 τὸ
BaIMPa Mor 15 εἶδεν A sed ε (1) satis perspicui iam non po-
test οἶδεν VP a edd 18 ψήφου om Pa Mor 20 οὐ Mo
Mor sed in hoc γρ οὐ | στεγόν τε Ba στέγοντες Mor sed γρ
στέγοντες in marg 21 οὐν inser I 22 τε om Pa Mor
23 ὕπνον MoPa Mor

τὸν ἕξω τούτων. εἴτε γὰρ οὐδείς εἰσίοι τῶν φίλων, ἀνικαρὸν ταῖς τε εἰσόδοις τὸ χωρὶον λυπηρότερον, εἴτε ὕμβρος ἐπιγένοιτο, τὸ σῶσον οὐκ ἦν. καὶ ἦν δὴ τινων ἀκούειν, ὥς φθῆσεται τοῦ βασιλέως τὸν ἔλεον, εἴ τις ἔρα ἔσται, τὰ ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. 30. ἔδει δὲ ἡ παρὰ τοῦ ταῦτα ἐψηφισμένου τὸ καὶ τῷ βουλευτηρίῳ χρῆσθαι, τοῖχος δὲ εἰς ἀμφοῖν, εὐρέσθαι ἢ ἀπολωλέναι. πάλιν τοίνυν τὸ τὰ τοιαῦτα τολμᾶν αἰτεῖν τῆς τοῦδε φύσεως μόνης προκαλουμένης, οἴμαι, θαρρεῖν τε καὶ ἐπαγγέλλειν, ἐν οἷς ἦν τι τῶν λυπηρῶν ἀφελεῖν. ὁ δ' 10 εὐθὺς βουλευσάμενος εὗρεν, ὅπως τοῖς μὲν ἂ βούλονται ἔσται, ῥῆμα δὲ αὐτῷ μηδὲν κατὰ τῶν γεγραμμένων. 31. εἰπὼν οὖν αὐτὸς ἐπὶ τῶν αὐτῶν μένειν, | εἰ παρὰ τῶν ταῦτα ὑπηρετούντων ἕτερόν τι γέ- R II 20 νοιτο, ἔφη καὶν εἰδῆ, οὐκ εἰσεῖθαι. τοῦτ' αὐτοῖς τοῦ 15 βουλευτηρίου μετέδωκεν, οὗ θέατρον ὑπωρόφιον, στοαὶ δὲ τέτταρες αὐλὴν αὐτῶν ἐν μέσῳ ποιοῦσαι εἰς κῆπον

1 τοῦτον *Pa Mor* | εἰσίοι scripsi e *V* εἰσῆι reliqui libri edd 4 φθῆσεται *P* sed ἡ in ras m³ φθάσεται *BaI* sed in hoc α in η corr φθίσεται *Pa* sed η supra ι scr. m², *Mor* 5 ἔρα — τοῦ in lacuna 10 fere litt om *B* 7 χρῆσθαι *I* sed σθαι in ras m² | τοῖχος *Pa Mor* | εἰς *Mo Mor* | εὐρέσθαι ex εὐρέσθῃ corr *I* 8 τὸ inserui e *CPV* auctore *Re* om reliqui libri sed inser *A²*, edd 10 τί *BaIMoB* | ὃ *BaIBMV* δ *AP* sed in hoc ' in ' corr m³, *Mo* 12 προγεγραμμένων *Pa Mor* 13 αὐτοῦ *Pa Mor* | μενεῖν *BM* fortasse recte 14 εἰ δὲ παρὰ *Cobet Coll.* 120 | ἐρωτῶντων *Mor* 15 ἔφη — εἰσεσθαι] ἐφ' οἷς καὶ τὰ εἶδη κείσθαι *Sievers* p. 180 | καὶν εἰδῆ, οὐκ εἰσεσθαι. τοῦτ' scripsi auctore *Cobeto* l. l. nisi quod is *lδῆ* pro *εἰδῆ* coni καὶ ἡδῆ σ cum lacuna 12 litt τοῦτ' *V* καὶ ὃ ἡδὲι πον κείσθαι τοῦτ' *BM* καὶ εἰ δεῖ σοῦ κείσθαι τοῦτ' *Pa Mor* καὶ εἰδῆ σου κείσθαι τοῦτ' reliqui libri *Re* | αὐ τοῖς *Mo* 16 μετέδωκε *Mo* | οὐ *CAPILMoBM* et γο *Mor* 17 τέτταρες scripsi e *V* τέσσαρες reliqui libri edd | αὐτῶν *Re* αὐτῶν libri *Mor*

βεβιασμένην, ἀμπέλους <ἔχοντα>, συκᾶς, δένδρα ἕτερα,
 λαχάνων εἶδη, τέρψιν τοῖς δυσκόλοις ἀντίπαλον, δι'
 ἦν καὶ ἐρέλασάν που καὶ ἔσκωψαν καὶ προὔπιον καὶ
 ὕμνον ᾗσαν καὶ οὗ τύχης εἰσὶν, ἐπελάθοντο κλινῶν τε
 5 ἀπολαύοντες αἷς πολὺ πρὸς ἀλλήλας τὸ μέσον, καὶ τραπε-
 ζῶν οἷων <οὐ> πρὸ τῆς συμφορᾶς, λόγων τε ἐν βίβλοις
 παντοδαπῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τούτων λόγων οὓς αἱ βελ-
 τίους ποιοῦσιν ἔριδες. 32. τοῦ δὴ τὰ δεινὰ μὴ λίαν
 εἶναι δεινὰ καὶ τοῦ μηδένα προδιαφθαρῆναι τῆς τοῦ
 10 βασιλέως θωρεᾶς μὴ ἡλίῳ, μὴ ὄμβρῳ, μὴ λύπῃ, μὴ
 δάκρυσιν καὶ τοῦ δεδέσθαι τε ὁμοῦ καὶ μὴ δεδέσθαι
 R II 21 καὶ | τοῦ τὰ τῶν οὐκ ἐν μεγάλοις ἐγκεκλημένων
 ἔχειν ἐν τηλικούτοις ἐγκλήμασι, τούτων δὴ τῶν ὄνει-
 ράτων, οὕτω γὰρ ἄμεινον προσειπεῖν, οὗτος αἴτιος,
 15 οὗτος δοτήρ, οὗτος χορηγός. 33. οὗτος μὴ πανταχοῦ
 πάντα ἀκριβῶς ἐξετάζων ἐπέδειξεν ἅπασαν αὐτοῦ τὴν
 περὶ τὴν κρίσιν σοφίαν οἷς ἔπραξεν ἐπὶ ταῖς διαλλα-
 R II 22 γαῖς, ἃς οὐ τῶν ἱκετευσάντων περὶ | τὸν Βόσπορον
 ἡγήσομαι μᾶλλον ἢ τοῦ χώραν ταῖς ἱκετείαις τούτων
 20 δεδωκότος.

18 cf. p. 438, 11. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI p. 216 Csq.

1 ἔχοντα post ἀμπέλους inserui auctore Re Anim (post
 εἶδη in ed.) 4 ᾗσαν P Ba Mo BM 5 ἀλλήλους Pa Mor
 6 οὐ inserui e V om reliqui libri edd 8 δὴ scripsi auctore Re
 Anim δὲ libri edd 9 τὸ M 10 μὴ ἡλίῳ om Mor
 11 μὴ in ras 2 litt om V 12 τῶν ἐν μετέλλοις ἐγκεκλημένων
 οὐκ ἔχειν Re Anim | ἐγκεκλημένων Pa Mor 14 γὰρ] καὶ Mo
 | οὗτος αἴτιος om Re 16 ἐξετάζων scripsi e V auctore Re
 Anim qui in ed. „num potius sic reliquit L. ἀκριβῶς ἐάσας
 ἐξετάζειν?“ | αὐτοῦ libri edd 17 ἔπραξαν V 18 οὐ ex dn
 corr P² 19 ἱκεσίαις Pa Mor | τούτων scripsi, ut olim coni
 Re τούτων libri edd

34. Μνήμης δ' ἄρα καὶ τοῦπεισόδιον ἄξιον ἐν μεγάλῳ δὴ τινι τὴν εὐεργεσίαν ἔχον οὐκ εἰς βουλευόντα μὲν πεπραγμένον, γένει δὲ τῇ πόλει προσήκοντα, μυρία μὲν ἐν δίκαις ἡγωνισμένον, πολλῶν δὲ λόγων εἰς κάλλος συγκειμένων πατέρα, πατρὸς δὲ ἐν ἀρχαῖς 5 ἀμείνω τοῖς ἀρχομένοις φανέντα τοῖς πρώτοις, τοῖς δευτέροις, τοῖς τρίτοις. ἐπὶ τοῦτον βέλος ἀφῆκε συκοφάντης, οἷα δὴ τῆς τοιαύτης τέχνης τὰ βέλη, καὶ ἡ σιγὴ πονηρὸς λόγος ἐκαλεῖτο. 35. ἀλλ' ἐνταῦθα ἀνέστησεν ὁ μισῶν ἀδικίαν οὗτος τῷ συκοφάντῃ μὲν 10 αὐτόν, τῷ ψεύδει δὲ τὴν ἀλήθειαν, τῇ κακίᾳ δὲ τὴν ἀρετὴν, τῇ πικρίᾳ δὲ τὴν χρησιμότητα, καὶ ὅπερ αὐτὸ καὶ δίκαιον ἦν, τοῦτ' εἶχε τὴν νίκην, τὸ δίκαιον. ὁ δὲ τῷ τε διαφυγόντι συνέχαιρε καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτῷ, τῷ μὲν τοῦ διαπεφευγέναι, τῇ πόλει δὲ τοῦ μὴ δι' ὃν 15 ἐνδοξὸς ἐστὶ, τοιούτου στερηθῆναι πολλόν, αὐτῷ δὲ τοῦ κακῶν ἄνδρα ἀγαθὸν ἐξαρκάσαι, καθάπερ Ἀθηνᾶ τῆς Στυγὸς τὸν Ἡρακλέα. R Π 23

36. Εἶεν. τοντὶ μὲν τοσοῦτον ἀγαθόν, ποῖος δέ τις ἦν ἡμῖν ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως γράμμασιν; ὁποῖός 30 περ ἡμῶν ἕκαστος, ὧν οὐδεὶς ἥσθη μᾶλλον τῆς τοῦδε

18 cf. p. 253, 10. 72, 19. Π. Φ 364sq. Od. λ 626

3 μὲν, πεπραγμένον δὲ τῇ πόλει Mor 4 ἐν I sed v add m^s 5 δ' Re 9 ἀλλ' inserui ex A in quo inser p, PI sed in hoc eras, V om reliqui libri edd 11 αὐτόν Pa Mor 12 οὐν? Sintenis 14 τότε Mor | αὐτῷ Pa Mor 16 αὐτῷ BaPa αὐτοῦ Mor sed γρ αὐτῷ in marg 17 δὲ om Pa Mor | κακὸν Pa Mor 19 εἶεν ex εἰ ἐν corr A | τουτὶ e τοῦ τι corr A εἶεν τοῦτο Mor sed γρ τούτῳ in marg 20 ἦν om V | ὁποῖος παρ' BaBM sed in hoc γρ περ in marg, Pa Mor 21 ἕκαστος om Mo

ψυχῆς. ὃς μετήνεγκε μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῆς θοίνης ἐπὶ
 τὴν ἀνάγνωσιν ἤδη τείνων, ὥς φασιν, ἐπὶ τὰ προκει-
 μενα τὴν δεξιάν, εὗξατο δὲ ταχέως μὲν ἀπελθεῖν τὴν
 R II 24 ἐσπέραν, ταχέως δὲ ἀναφανῆναι | τὴν ἡμέραν. ἦει
 5 δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δικαστήριον οὐκ ἴσῳ τῷ προσώπῳ,
 τοσοῦτον ἦν ἐνταῦθα τὸ ἄνθος, ἐγάννυτο δὲ οὐχ ἥτ-
 τον τῇ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως ἢ εἰ τηλικαύτην ἐτύγγανε
 δι' ὅπλων ἐλών. 37. ἐξαλημιμένων δὴ τοῖς γεγραμ-
 μένοις τῶν χαλεπωτέρων στὰς οὐπερ πρότερον, εὐφη-
 10 μίαις ἐστεφανοῦτο παρὰ πολὺν πλειόνων ἢ πρότερον
 ἥδη τῶν καταδεδυνότων ἀναδύντων θεόντων εἰς τὰ
 πινάκια. δάκρυα δὲ κἀνταῦθα οὐκέτι θρηνηούντων,
 ἀλλ' ἡδομένων. οἶδε γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴ κακῶν ἄγειν
 εἰς ὁδυρμὸν ἄνθρωπον, ὥσπερ αὖ καὶ τότε. μεστὴ
 15 μὲν δαιτυμόνων ἡ πόλις αὐτῶν ἑαυτοὺς ἐν μέσῳ τῶν
 κίωνων ἐστιώντων, δάκρυα δὲ ἔρρει κατὰ τῶν ἐκπω-
 μάτων οὐ φόβου τοῦτο ποιοῦντος, ἀλλὰ τοῦ μηκέτι

15 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI t. II p. 223 E

1 αὐτὸν BaIPa 3 ἀπελθεῖν scripsi, ut α supra ε scripsit
 P² et conī Re Anim ἐπελθεῖν libri edd 4 ἡμέραν Pa Mor
 νύκτα Re Anim ἐτέραν conī Sintenis 4 et 5 δ' Re
 4 ἀναφανῆναι Mo 6 ἦν om Mor | ἐγάννυτο P sed ν prius
 eras cf. t. I 158, 4 ἐγάννυτο C sed ν alterum suprascr. f, AV
 7 τὴν σωτηρίαν CAP sed in hoc in τῇ σωτηρίᾳ corr m², LMo
 BMPa Mor τὴν (sed in τῇ corr m²) σωτηρίᾳ I | ἐτύγγανεν A
 sed ν eras 8 ἐξαλημιμένων I sed ι in ras 2 litt et ων in
 ras m², μ (2) suprascr. m³ ἐξαλημιμένων M sed ιλη in ras m²
 ἐξηλειμμένων Pa Mor | δὲ BaIBM 10 παραπολὺ LMoBP
 Mor 11 θεόντων CAP sed in hoc ω in o corr m³, LMo |
 ἐπὶ Sievers p. 183 coll. p. 439, 12 et Cod. Theodos. XIV 17, 1
 cum nota Gothofredi 12 οὐκ ἐτι AP Mor 13 οἶδε — 14
 ἄνθρωπον citat γὰρ particula omissa Macar. Chrys. fol. 88^v
 13 οἶδε Pa Mor sed in hoc γρ οἶδε in marg 15 ἡ πόλις
 δαιτυμόνων V | αὐτῶν Mo 16 ἐσθιόντων BaI | δ' Re

φοβεῖσθαι. ἦν δὲ τοῖς μὲν πίνουσιν ἐκ τοῦ πίνειν
 ἢ τέρψις, τοῖς δὲ ὀρθῶσιν ἐκ τοῦ ταῦτα ὀρᾶν. 38. ὦν
 εἰς καὶ οὗτος, ὃς μετὰ τὰς πολλὰς παραινέσεις αἰς
 ἐπηνόρθου τὴν πόλιν, ἐνόμισεν εὖ ἔχειν ὥς ἐνῆν κοι-
 νωνῆσαι τῆς εὐωχίας καὶ παριῶν τοὺς κατακειμένους 5
 οὐκ ἐξανισταμένους, οὐ γὰρ εἶα, τοῖς | καθ' ἐκά- R II 25
 στους δῆμασιν ἡδύλους τὰς φιάλας ἐπολεῖ τὸ μὲν ὕψος
 τῆς ἀρχῆς ὑποχωρῆσαι κελεύσας, πρέποντα δὲ τῷ
 καιρῷ αὐτὸς αὐτὸν καταστήσας, ὥστε καὶ ἰχθύν ποθεν
 ἐπὶ γέλῳ τῶν παρακειμένων ἀρπάσας, ἐπεὶ γέλῳτα 10
 τοῦτ' ἐποίησεν, ἀπέδωκε. 39. τοιαύτην ἐπορεύθη πο-
 ρεῖαν καὶ τοιούτων μετασχὼν ἐλθὼν ἡρόστα πάντων
 ἀρίστων ἐκεῖνο γλυκύτατον ἄξιον αὐτὸν τῶν πολλῶν
 εἰκόνων ἐπιδεικνύς, ἃς διὰ παντὸς ἔξεστιν ἰδεῖν τοῦ
 ἄστεος ἐλκύνσας ὥς αὐτὰς τοὺς παριόντας καὶ πολιτῶν 15
 καὶ ξένων καὶ τριχὶ καὶ ὄμματι καὶ παρειᾷ καὶ χροιά.
 40. κἂν ταύταις ἴδοι τις ἂν τὸν τρόπον τῆς πόλεως· ἀντὶ
 γὰρ ὦν εὖ ἔπαθον τῶν πολλῶν τῶν πρότερον ἔχειν
 ἐν ἐκάστῃ φυλῇ καὶ ταύταις τὸν ἄνδρα ἐβούλοντο,

1 τοῖς] τοὺς *Mo* 3 τὰς *Pa Mor* om reliqui libri 5 κάτω
 κειμένους *B* 6 καὶ οὐκ *BM* | καθ' ἐκάστους scripsi e *VI*
 καθ' ἐκάστοις *Ba* καθ' ἐκάστον *LMo* καθ' ἐκάστον reliqui libri
 sed σ post ν add *P*², edd 7 ἐπολεῖ. τὸ libri edd 8 αὐτὸς
 δὲ τῷ καιρῷ *Pa Mor* 9 αὐτοῦ *V* αὐτὸν *Pa Mor* ἐαυτὸν *Re*
 | καὶ om *M* | ἰχθύν *M* sed ' in ras m² ἰχθύν *P* sed ' e ~
 corr m³, *V* ἰχθύν reliqui libri edd | ποθεν *I* sed ϕ in ras
 et ν add m⁵ ποτε *Pa Mor* 10 ἐπεὶ δὲ γέλῳτα *Pa Mor*
 12 ἐλθὼν om *Pa Mor* 13 αὐτὸν *LMoPa Mor* 14 διαπαν-
 τος *IB* 15 ἄστεως *Mo* | αὐτὰς *CBV Re* αὐτὰς reliqui libri
Mor 16 καὶ χροιά om *Mo* 17 κἂν scripsi καὶ libri edd
 | ἥδη *Mor* 18 ὦν inser *V*² | τῶν (2)] ὦν *Mor* sed γρ τῶν in
 marg | εἶχεν *Mor* 19 ἐν om *VPa Mor* | ἐκάστη *PIMoBV*
Mor | φυλῇ *P* sed ' in ~ corr, *VMor* | num κἂν? | ταύταις scripsi
 ταυτησί libri sed in ταύτῃ corr *P*² „malim ἐαυτῆς“ *Re* ταυτη?
 Sintenis | ἐβούλοντο scripsi ἐβούλετο libri sed ε in ον corr
*P*², edd

ὅπως ἐν μὲν ταῖς παρουσίαις αὐτοῦ τε ἀπολαύουσιν
 R II 26 καὶ | τοῦ δευτέρου, ἀπόντος δὲ μὴ τοιούτου παν-
 τὸς στέρουντο.

41. Ἡμεῖς μὲν οὖν αὐτὸν ἔχειν τε εὐχόμεθα καὶ
 5 συνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι, καλῶν δὲ ἐξαίφνης ὥς ἑαν-
 τὸν ὁ βασιλεὺς ὃν ἡμῖν ἐδεδώκει, τῷ τιμᾶν μὲν τὸν
 ἄνδρα καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τῶν μεγίστων ἐθέλειν σκο-
 πεῖν εὐφρανεν ἡμῖν τὴν πόλιν, ἐρωμένου δὲ ἀποστε-
 ρῶν ἡνία, παρ' ὃν οἱ μὲν ἦλθον ἰσχυρότατά σφισι
 10 ποιήσונτες τὰ δίκαια, οἱ δὲ ἀρκεῖν ἡγούμενοι τὸ τὸν
 ἄνθρωπον ἰδεῖν, πολλοῖς δὲ καὶ οὐχ ὀρῶσιν ἀπέχρη-
 τὸ ὅποτε βουλευθεῖεν, εἶναι ἔλθοῦσιν ἰδεῖν. 42. ἀπο-
 δότω τοίνυν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τὸν διὰ πολλῶν εὖερ-
 γέτην, τὸν τῆς αὐτοῦ γνώμης μιμητήν, τὸν ὥσπερ
 15 ἐκείνος τοῖς θεοῖς, οὕτως αὐτὸν ἐπόμενον ἐκείνῳ, τὸν
 R II 27 τῆς παιδὸς | παῖδας ὀψόμενον εὐκότας αὐτῷ τῆς
 Ἀρτέμιδος ἢ τῇσδε μέτεστι τῆς πόλεως, ἐν τοῖς τόκοις
 προθυμότερον καὶ παρούσης καὶ βοηθούσης μεμνη-

1 ἀπολαύουε Pa ἀπολαύοι Mor 2 τοιούτου I sed γε
 τοῦ γε suprascr. m^s τοῦ γε P sed οὐ γε in ras 7 litt m² | παν-
 τὸς M 3 στέρουντο BaI sed in hoc e στέρουντο corr m², Pa
 Mor 5 εἰς Mor 6 ὁ eras I om BaPa Mor 7 αὐτῷ
 CBaL Re 8 ὅμιν Pa Mor | ἐρωμένου Pa Mor 9 ὃν
 BaB | ἦλθον ἰσχυρότατα scripsi e VBaI sed in hoc α ultimum
 in ras 4 litt m^s, MoBM ἰσχυρότατα ἦλθον C sed χρῶ in ras
 f, Re ἦλθον ἰσχυρότατα ἦλθον A sed ἦλθον (2) punctis supra-
 positus del p, LPa ἰσχυρότατοι ἦλθον Mor 10 τὰ inserui e
 BM auctore Re om reliqui libri edd | ἀρκοῦν V | τῷ Pa Mor
 11 τοῖς in πολλοῖς et δὲ absciss Pa 14 αὐτοῦ ex ἑαυτοῦ
 corr I² αὐτοῦ M Re 15 ἐκείνος scripsi e V ἐκείνον reliqui
 libri edd | „malim τοῦς“ Re 16 τοῦ Pa Mor | αὐτῷ scripsi
 e V ἑαυτῷ reliqui libri edd 17 ἢ Pa Mor | μέτεστι e μετέ-
 σται vel μετέστω corr I² 18 μεμνημένως Pa καὶ μεμνη-
 μένης Mor

μένης, οἷον ἐν οἷῳ καιρῷ περὶ τὸ κτῆμα τὸ ἐκείνης
 Ἑλλέβιχος ἑαυτὸν ἀπέδειξεν.

1 τὸ (2)] τὰ *Pa* om *M* | ἐκείνης scripsi e *VLMoB*
 'κείνης reliqui libri sed 'eras *P*, *Mor* κείνης *Re* 2 ἀπέ-
 δειξε *Pa* *Mor* | πρὸς Ἑλλέβιχον subscr *API*³

XXIII¹⁾ (XXXIV R).

Oratio κατὰ τῶν πεφευγόντων qua Libanius cum in omnes qui metu perculsi salutem in fuga quaesiverant tum in discipulos invehitur suos qui cum urbe Antiochia ipsum studiumque eloquentiae dereliquerant, inter duas ad Theodosium περὶ τῆς στάσεως et ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς orationes conscripta²⁾ in numero earum est quae paucis arriserunt. Itaque 'corporis' fines non egressa sex tantum codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 274^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 164^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 200^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 227. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
5. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 115. Vide t. I p. 213 sq. Inspexi. Contulit meum in usum Krollius.
6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 201. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

1) In editione Reiskiana est oratio tricesima quarta, sed ego eam optimorum codicum ordine quem in ceteris tenui relicto propter artissimum rerum nexum cum reliquis quae motum Antiochenum spectant coniungendam esse duxi.

2) Nam prius tantum imperatoris rescriptum novit, posterius non item (p. 506, 14 sq. cf. p. 438, 3 sq.). Sieversius p. 176 not. 26 de temporis termino posteriore cogitavit. At quod Libanium dicentem facit se a viris qui ipsi duces fuerint audivisse nihil timendum esse, id in verbis rhetoris p. 500, 14 sq. non inest. De direptione tantum vel permittenda vel recusanda illos verba fecisse dicit.

Hic quoque duae distinguuntur codicum familiae, quarum prior codicibus *ACPIM*, altera codice *V* continetur. Inter codices prioris familiae *A* aetate fideque praestat. Pars codicis *C* quae hanc orationem continet saeculo demum XIV parumque diligenter suppleta est. *I* et *M* e communi fluxerunt fonte, ut elucet e consensu perversae verborum collocationis καὶ τούτοις κἀκείνοις pro κἀκείνοις καὶ τούτοις p. 505, 6. Sed *I* exemplar multo diligentius reddidit quam *M* qui vestigia gravis interpolationis aperte prae se fert et in titulo κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως et in verbis ipsis orationis ut τὸν ἀναβαλλόμενον pro τὸν διαβουλεύόμενον p. 503, 20.

Neque magis accepta fuit oratio florilegiorum auctoribus. Unus isque exiguus exstat locus in Roseto Macarii Chrysocephali¹⁾, quem de argumento orationis plane caecutire arguit titulus ei datus εἰς τὴν τῶν πολέμων καταδρομήν, unde evenit ut non solum Villoisonus²⁾ qui Rosetum in lucem protraxit, sed etiam Reiskia (Praef. t. I p. XXIX) de deperdita oratione³⁾ loquerentur.

Totius orationis prima editio facta est Venetiis 1754 ab Antonio Bongiovanni⁴⁾ p. 1—14 (= Bong), quae quod admodum mendosa evasit⁵⁾, magis inde factum est quod ille graecae linguae parum gnarus fuit quam quod e codice interpolato *M* parum diligenter eam descripserat. Raro etiam codex melior *I* ab eo inspectus, rarius respectus est. Larga igitur messis fuit emendationum Reiskio Anim. V p. 232—234; etiam largior, ubi copiam codicis *A* conferendi nactus est. Sed hic quoque magna fuit incuria viduae in editione ipsa (t. II p. 296—306) paranda, in qua ne vitia quidem typographica editionis Bongiovannianae, ut ἄλλως p. 502, 22, sublata sunt omnia. Pauca correxit Sintenis, plura Cobetus.

1) Vide t. I p. 351. 2) Anecd. t. II p. 15. 3) Cf. quae exposui annal. philol. Fleckeis. 1876, 211. 4) Cf. t. I p. 214 et 286. 5) Rationem eius nisi ubi a *M* recedit, nullam habui.

XXIII (XXXIV R).

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΦΕΥΓΟΤΩΝ.

R II 296 1. Τὰ μὲν ἀγγελλόμενα πάντες ἀκούομεν, ἅπαντα
εἶναι μεστὰ νεκρῶν, τὰς τε ἀρούρας τὰς τε ὁδοὺς τὰ τε
ὄρη τοὺς τε λόφους τὰ τε σπήλαια καὶ τὰς κορυφὰς τῶν
5 ὄρων καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰς φάραγγας, τῶν τε νεκρῶν τοὺς
μὲν ἐστιάειν ὀρνίθας καὶ θηρία, τοὺς δὲ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ
πρὸς θάλατταν φέρεσθαι. 2. πρὸς τοίνυν τὰς ἀγγελίας
ποτὲ μὲν πλήττομαι, ποτὲ δὲ τοῖς παθοῦσιν ἐγκαλῶ
καὶ φημι δίκαια πεπονθέναι τοὺς τῆς φυγῆς ταῦτα
10 ἀπολαύσαντας. οὗς φαίη τις ἂν αὐτοὺς ἐπισπᾶσασθαι
τὰ τῶν κακούργων ἔλφῃ. ἃ γὰρ οὐκ ἂν ἐπεπόνθεσαν
οἴκοι μένοντες, τούτοις περιέπεσον πλανώμενοι θοοὶν
μὲν αὐτοὺς προθέντες τοῖς πάλαι ληστεύουσι, ποιή-

A = Monacensis gr. 483 olim Augustanus

C = Chisianus

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

M = Marcianus gr. 437

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

1 λξ ante κατὰ *A*, τοῦ αὐτοῦ *V* κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόν-
των τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως *M* rubr
λξ' post πεφευγόντων *C*, λόγος εἰκοστὸς ἑβδομος *V* rubr 4 τῶν
A om *V* 5 ὄρων *C* | τῶν τε νεκρῶν | καὶ *M* 9 ταύτης *V*
10 τίς *I* | ταῦτα *M* 13 αὐτοὺς *CIM* | προθέντες litt σ post
o eras *A* | ληστεύουσι et ληστὰς *I*

σαντες δὲ ληστὰς ἐτέρους τῷ ποιῆσαι πολὺ τὸ πεισόμενον. ἐκόντας οὖν ἀπολωλότας τίς ἂν ἐλεήσει;

3. Φόβος γὰρ ἦν ἐπὶ τοῖς τετολμημένοις, φήσει τις. πάνν γε τοῖς τετολμηκόσιν αὐτοῖς, οἷς ἦν αὐτὸ τοῦτο πρὸς φυγὴν ἀνάγκη τὸ τοιαῦτα ἑαυτοῖς συνειδέναι. εἰ δέ τις μήτε τῶν ῥημάτων μήτε τῶν ἔργων ἐκοινωνήσεν, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ὕβρις, τί τοῦτον ἔδει θορυβεῖσθαι καὶ τρέμειν οὐκ ὄντος τοῦ φοβούντος; | 4. οἱ τοίνυν καταμείναντες οὐκ ἔσθ' R Π 297 ὃ πεπόνθασιν, εἰπεῖν. τί οὖν μὴ τῶν μεινάντων ἦσαν 10 οἱ πεφευγότες, ἀλλ' ὥσπερ θεῶν του κηρύξαντος, ὥς οὐκ ἐνὶ σωθῆναι μένουσιν, ἀλλ' ἐν τῇ φυγῇ μόνη πᾶσιν ἡ σωτηρία, οὕτω κενὰ μὲν ἐργαστήρια, κενὰς δὲ οἰκίας τε καὶ συνοικίας ἀφέντες ἦσαν οὐκ εἰδότες τὸ δεξιόμενον; κἀνταῦθα οἷς ἦσαν ὕνοι καὶ ἡμίλοιοι 15 καὶ κάμηλοι, σεμνοὶ τε καὶ τὰς ὀφρῦς ἐν τῷ μισθοῦν ἀνέσπων, ὥς ἂν συχνοῦ τοῦ μισθουμένου περιρρόοντος. 5. καὶ ἦν ἰδεῖν γυναικας ἅμα τέκνοις κομιζομένας δεησομένας τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οὓς οὐκ ἤδεσαν, μεταδοῦναι σφίσι τῆς γῆς. οὐ γὰρ οἰκημάτων γε. πόσα 20 γὰρ δὴ ταῦτά γε; ἢ τίς ἂν τινὰς ἀγνοουμένας ῥαδίως ἀνέμιξεν ἑαυτῷ; θάνατος δὲ παιδίοις τοῖς μὲν ἐκ τοῦ χαμαὶ κεῖσθαι, τοῖς δὲ καὶ καταπεσοῦσιν ἀπὸ τῶν κομιζόντων, ὁ δ' ἐκ λιμοῦ καὶ πᾶσιν. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ

15 τὸ δεξιόμενον] ἦτοι τοὺς δεξιόμενους ἀνθρώπους· ἀττικὸν οὕτως V²

4 ἦν om M 7 ἡ ὕβρις M 11 τοῦ A sed ~ eras, CI
13 μὲν κενὰ M | τὰ ἐργαστήρια edd 14 τὰς οἰκίας edd
15 τὸ P sed o in ras m² | οἷς om V 16 τε <ἦσαν>? | ἀνέ-
σπων ἐν τῷ μισθοῦν M 18 ἰδεῖν om C 19 ἤδεισαν M
21 ἀγνοουμένας scripsi e P sed α (2) in ras m³ ἀγνοουμένους
reliqui libri edd 24 ὃ I

LIBANIUS ed. Foerster. II.

32

τοσοῦτον πλῆθος ἡπείγοντο τῶν κακῶν. 6. καὶ οἱ
 πρῶτοι διὰ τούτων ἀπολωλότες τοὺς ἄλλους οὐκ ἐπαί-
 δεον, ἀλλ' ἑτέροους ἑτεροὶ κατελάμβανον ἐπ' ἴσοις, καὶ
 τὰ παραδείγματα σωφρονεῖν οὐκ ἔπειθεν, ἀλλὰ σκιὰς
 5 φοβούμενοι συμφορῶν εἰς τὰς μεγίστας ἑαυτοὺς ἐνέ-
 βαλλον. οἱ δὲ ἀνοητότατοι ταῖς γυναιξὶ παρηκολού-
 θουν. ὧν ἀμφοτέρω καταγνοίῃ τις ἂν, εἴτ' αὐτοὶ τὰς
 γυναικάς ἐφόβουν εἴτε μάτην φοβουμένας οὐκ ἐθάρ-
 ρουν.

10 7. Ζήτησις γὰρ ἦν, φησί, καὶ τοὺς ἡμαρτη-
 κότας ἦσαν οἱ θηρεύοντες. οὐκοῦν τοὺς ἡμαρτη-
 κότας, ἀλλ' οὐ τὰς ἁμαρτούσας. οὔτε γὰρ ἡδικήμεσαν
 γυναικας οὔτε ἐδόκουν οὐδ' εἶπέ τις οὐδὲ ἤκουσε καὶ
 γυναικάς συνεφῆφθαι τῶν ἐπὶ τῆς χαλεπῆς ἡμέρας
 15 ἐκείνης ἢ εἰρημένων ἢ πεπραγμένων. 8. τί οὖν ἔδει
 R Π 298 καὶ γυναικῶν ἐρημοῦσθαι | τὴν πόλιν, ὧν οὐκ
 ὀλέγας ἦν ὄρᾱν ἐγκύμονας; εἰ γὰρ δὴ καὶ τοὺς ἄνδρας
 ἔδει τι κακὸν λαβεῖν καὶ νοῦν αὐτοῖς εἶχεν ἡ φυγή,
 ταῖς γε δὴ γυναιξὶν οὐδαμόθεν ἦν λόγος. ἀλλ' ὅμως
 20 νῦν μὲν οὐκ ἐλάττους, νῦν δὲ καὶ πλείους τῶν ἀνδρῶν
 ἐξήεσαν οὐ δήπου γε μέλλουσαι παραδοθῆσεσθαι δικα-
 στηρίῳ καὶ μάστιγας καὶ δεσμὸν ὑπομενεῖν. 9. τοι-
 γαροῦν διὰ τὸν μάταιον τουτοῦ φόβον ὃ εἶχον ἀργύ-
 ριον, μικρὸν δὲ ἄρα τοῦτ' ἦν, ἀνηλωκυῖαι παιδίους
 25 ἄρτον αἰτοῦσιν οὐχ οἷαί τε οὔσαι δοῦναι δακρύνουσαι
 πεινῶντα κατέθαπτον, εἴτα ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπαπέθνη-
 σκον. οὐδὲ γὰρ προσαιτούσαις ἦν εὐπορήσαι τροφῆς.

5 ἐνέβαλον V Bong 6 δ' Re 8 οὐκ ἐφόβουν I
 12 ἁμαρτανούσας V 13 αἱ γυναῖκες M | οὐδ' οὔτε edd |
 εἶπεν A | οὔτε edd | καὶ om M 15 ἐκείνης ἡμέρας M edd
 22 ὑπομενεῖν scripsi cum Cobeto Coll. 131 ὑπομένειν libri edd
 25 δοῦναι om Bong 27 οὐ M

οὐ γὰρ ἦν παρ' ὅτου πάντων ὄντων ἐν τῷ δεῖσθαι λαβεῖν, πλὴν εἴ τις ἀπεχώρησεν εἰς ἀγροὺς τοὺς ἑαυ-
τῆς, τοῦτο δὲ οὐ πολὺ.

10. Ταῖς μὲν δὴ γυναιξὶν οὐδεμία συγγνώμη, ταὐτὸ
δ' ἂν ἰσχύοι καὶ κατὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τοῖς ἐγκλή- 5
μασιν οὐκ ὄντων. οὓς γὰρ οὐκ ἤλαυνε τὸ συνειδὸς,
τί τούτοις ἔδει φυγῆς καὶ ταῦτα Κέλσον τοῦ παντα-
χοῦ δικαίου κὰν τοῖς πράγμασι τούτοις τοιούτου πεφη-
νότος; ὁρμήσας γὰρ ἐπὶ τὴν τιμωρίαν οὐχ ὅπως ὥς
πλείστοις ἀποκτείνειε τῶν τῇδε ἀνθρώπων, ἐσκόπησεν, 10
ἀλλ' ὅπως οἱ δίκην ὄντως ὀφείλοντες οὗτοι μόνοι καὶ
δῶσιν. 11. ἔδειξε γὰρ τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς,
ὥς ἐν ταῖς συκοφανταῖς αὐτοὶ μᾶλλον ἢ οὓς ὥς ἡδι-
κηκότας παραδώσουσιν, ἀπολοῦνται. καὶ τινες τὰς τῶν 14
| αὐτῶν πλευρὰς ἐπεῖδον τεμνομένας ἐπὶ τοιαύ- R Π 299
ταις ὑποψίαις οἱ τ' εἰκότως τὰς αἰτίας λαβόντες μετὰ
τῆς ἐσχάτης ἀκριβείας ἀλόντες παρεδόθησαν τῷ δήμῳ.
οὐκοῦν καὶ τῇ τοῦ δικαστοῦ δικαιοσύνῃ φόβος ἄπας
ἄδικος ἀνήρητο.

12. Λόγος γὰρ ἐγεγόνει, φήσει τις, ἐπιχυνθῇ- 20
σεσθαι στρατιώτας δόρασι καὶ ξίφεσι τὸ ἐνοι-
κοῦν ἀναλῶσοντας. τουτὶ δὲ ἐν ἁμαρταῖς πόλεων
οὐδείς οἶδε πώποτε γεγενημένον. καὶ γὰρ ἂν ἦν ἄτο-

7 cf. p. 409, 17 12 cf. p. 525, 10

2 ἐπεχώρησεν Bong | ἑαυτοῦ M 3 πολὺ P sed π in
ras m² 4 οὐδὲ μία AM 5 τῶν (1) om I 9 ὥς] τοὺς
Bong ἀποκτενεῖ? 11 ὄντως om M | καὶ μόνοι Bong
12 δώσουσιν? 13 ὥς om M 14 τὰς τῶν scripsi τῶν A
sed τὰς in marg m², PI τῶν C τὰς MV edd 15 αὐτῶν
IMV num αὐτῶν <οἰκιστῶν>? 16 οἱ τ' reposui ex ACPIV
οἱ δ' M edd 17 δήμῳ AV sed ambo in marg γε δημῳ, I
20 φήσει om M 21 τὸ P sed ὁ in ras m² 23 εἶδε M

32*

πον δίκην ἐθέλειν λαμβάνειν ἐπιζήμιον τῷ ληψομένῳ.
 ζημία δὲ οὐ μικρὰ δήπου βασιλεῖ πόλις ἀπολλυμένη.
 τοῦ γὰρ ἐκείνο θυμῷ ποιούντος ἦν δήπου τὸ μηδὲ
 τῶν ἀψύχων φείδεσθαι. τίς οὖν βασιλεὺς τοιαύτην
 5 ἂν ἔλαβε παρὰ πόλεως δίκην, ἢ τὴν ἀρχὴν ἔμελλεν
 αὐτῷ ποιήσειν ἐλάττονα; 13. καίτοι καὶ εἴ τι τοιοῦτον
 ὑπ' ἄλλων ἐπέπρακτο, τοῦτόν γε οὐκ ἔχρην ἀκολου-
 R II 300 θῆσειν οἶσθαι τὸν τῷ μὴ κολάζειν μᾶλλον | ἢ τῷ
 κολάζειν ἠδόμενον. μάρτυς δὲ ὁ τῆς βασιλείας χρόνος
 10 πολλὴν αὐτῷ συνειδὼς πολλαχοῦ τὴν συγγνώμην. ὅς
 γε καὶ τοὺς τῆς βασιλείας αὐτῆς ἐπιτεθυμηκότας
 ὠθομένους τῇ ψήφῳ πρὸς θάνατον ἐρρύσατό τε καὶ
 ζῆν ἀφῆκεν. οὕτως οὐδ' ὅστισοῦν τοῦτ' ἔδεισεν, ὀρθῶς
 φάνηται δείσας. 14. οὐ τοίνυν οὐδ' ὅστις ἐξουσίαν
 15 ἔδεισεν εἰς ἀρπαγὴν τῶν ἐν τῇ πόλει χρημάτων, ὃ
 πεποιήκασιν ἤδη τινὲς βασιλεῖς ἐφέντες στρατιώταις
 ἀρπάξαι προειπόντες, ἐν ὅσῳ δεῖ τοῦτο μέρος τῆς
 ἡμέρας γενέσθαι, οὐδ' οὗτοί μοι καλῶς δεῖσαι δοκοῦ-
 σιν. ἐν γὰρ ἀπουσίαις βασιλέων ἥμιστα τὸ τοιοῦτον
 20 γίνεσθαι, παρῶν δὲ εἰ βουληθείη καὶ ταύτῃ δίκην
 λαβεῖν, οὐ κωλύειν φασὶ τὸν νόμον. 15. καὶ τοῦτο
 ἦν ἀκούειν παρὰ τῶν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἐπισταμένων
 ἀνδρῶν πολλὰ δὴ βασιλεῦσιν ἐστρατηγηκότων. παρ'

11 cf. p. 428, 1 sq.

2 βασιλεῖ om Bong 3 μὴ δὲ I 5 ἂν om M | δίκην;
 ἢ Re 6 αὐτῷ Re 12 ὠθοόμενος I 13 ἐφῆκεν Cobet
 Misc. 142 | ὅστις (ὅς τις P) οὖν AP ὅστις οὖν M sed ~ add m²
 ὅστις I 16 ἐφέντες scripsi e V cum Cobeto l. l. ἀφέντες
 reliqui libri edd 17 δεῖ e δὴ corr I ^{εἰ} δὴ A 18 καλῶς P
 sed ω in ras m² 23 δὴ scripsi e V δὲ reliqui libri edd

ὧν ἡμεῖς μαθόντες ἐβοῶμεν ἐπερχόμενοι τὴν πόλιν· τί τετάραχθε; τί πεφόβησθε; τί πλάττετε τὰ δοκοῦντα δείματα; ἀλλ' ἐδοκοῦμεν φλυαρεῖν. οἱ δὲ ἀπήεσαν καὶ ταῦτα τοὺς ταῦτα λέγοντας ὀρῶντες οὐκ ἀπιόντας. τοῦτο γὰρ δὴ, τοῦτο μέγιστον εἰς πλ- 5 στιν, ἔργα λόγοις ἀκολουθοῦντα καὶ μονὴ βεβαιοῦσα ῥήματα. 16. εἰ μὲν γὰρ θαρρεῖν ἑτέροις παρακελευόμενος ἂν τῶν φοβουμένων ἦν ἐποιοῦν καὶ μετανιστάμην, εἰκότως ἂν ἡγοῦντο πιστοτέραν συμβουλήν τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων· εἰ δ' οὐδὲν τῶν πρὸ τῆς ταραχῆς ἐν 10 οὐδενὶ τῶν ἐμῶν ἐκλίνουν, ἡδίκουν οἱ μὴ μιμούμενοι, πλὴν εἰ τοῦτο λέγοιεν, ὥς ἐθανάτων καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ξιφῶν ἐπεθύμουν τελευτῆς. ἀλλ' οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος οὐδ' εἰ σφόδρα δυσχεραῖνοι τὸ γῆρας. R II 301

17. Πονηρᾶς τοίνυν οὔσης τῆς τῶν πολλῶν ἐξόδου 15 μείζων ἐν τοῖς ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἢ κατηγορία, οἱ πόλεων ἄρξαντες καὶ ἔθνη διωκηκότες καὶ τιμῶν τετυχηκότες καὶ δικαίως ἂν ἀμειβόμενοι τὴν τε πόλιν ἐν ἣ κατοικοῦσι καὶ τὴν βασιλείαν, δι' ἣν αὐτοῖς καὶ δόξα καὶ γάμοι καὶ χρήματα, ταῦτα πάντα ἀτιμάσαντες 20 ἀπώλλυσαν τὸ καθ' αὐτοὺς τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν. 18. εἰ γὰρ δὴ τῆς ὀλιγανθρωπίας τῆς ἐν αὐτῇ καταφρονήσαντες οἱ κατὰ τὴν χώραν λησται διεσπαρμένοι στίφος ἐν ποιήσαντες ἑαυτοὺς εἰσπεσόντες ἐλήζοντο τὸ ἄστυ, τὰ μικρὰ τὰ καταλελειμμένα, καὶ τελευτῶν- 25

6 βεβαιοῦσα μονὴ *M* 9 ἡγοῦμην *M* quod corr *Re*
 10 εἰ *P* sed ' *m*^s 11 οἱ μὴ *A* sed γὰρ οὐ in marg οὐ *CP*
 οἱ *I* 14 οὐδ' εἰ — γῆρας om *Bong* | εἰ μὴ σφόδρα *M* |
 δυσχεραίνει *CM* | ξίφος *M* 15 τῶν om *Bong* 21 ἀπόλ-
 λυσαν *M* 23 λησται *I* 24 στίφος *IMV* edd cf. t. II 89, 7 *R*
 | εἰσπεσόντες om *I* 25 ἄντε τὰ (1) excidisse participium
 quale διαρπάζοντες vel φέροντες καὶ ἄγοντες coni *Re*

τες ἐνεπίμπρασαν ἄνθρωποι τῷ κακῶς ποιεῖν χαίροντες
 καὶ πολὺν ἐν τούτῳ βεβιωκότες χρόνον, ποῦ ποτ' ἂν
 ἦν ἡ πόλις, ἥς ἔχων πολλὴν πρόνοιαν ὁ βασιλεὺς ὀρα-
 ται; ἀλλ' ὅμως οἱ σεμνοὶ καὶ τῇ τῶν ἄλλων πενίᾳ
 5 πεπλουτηκότες καὶ δεινόν, εἰ μὴ τὰ τῶν θεῶν ἔξουσιν,
 ἡγούμενοι τὰ μὲν ἐν νυξί, τὰ δὲ πάντων ὁρώντων
 μεθίστασαν οὕτω δὴ τι πολὺν ἄργυρον, ὥς συχνῶν
 τε δεῖν ὀχημάτων ἐκάστω καὶ πολλῶν ὀρέων καθ' ἑκα-
 στον, οὓς ἡνάγκαζε τὰ ἐλκόμενα στένειν. 19. τίνας
 10 οὖν τούτους ἀξιούς εἶναι φῆσαι τις ἂν, οἱ προδόντες
 τὴν πόλιν καὶ τὸ σφῶν αὐτῶν μόνον ἰδόντες τὸν
 R Π 302 πλοῦτον ἐτέρωσε καταθέμενοι | γυμνοὶ πρὸς τὸν
 ἔξω δρόμον ἦσαν ἔτοιμοι; καίτοι χρῆν αὐτοὺς καὶ
 τοὺς ἐν πενίᾳ κωλύειν καὶ κατέχειν, τὰ μὲν πειθοῖ,
 15 τὰ δὲ καὶ ἀπειλαῖς. οἱ δ' ἐπήνουν τε τοὺς ἐκεῖνο
 ποιοῦντας καὶ ἀνθρώπους ἔλεγον εἶναι σώζεσθαι βου-
 λομένους, ὥσπερ ὧν εὖ ἐπραξαν ἐν τῇ πόλει δίκης
 παρὰ τῆς πόλεως αὐτοῖς ὀφειλομένης. οἱ τοῦθ' ἐν
 μόνον εὖ πεποιήκασιν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ἀρνού-
 20 μενοι μὴ πλουτεῖν νῦν αὐτοὺς ἐξήλεγξαν ὥς πλεῖστα
 κεκτημένοι πόνῳ πολλῷ καὶ πραγματείᾳ μεταθέντες
 ἄλλοσε τὰ συνειλεγμένα.

20. Περὶ δὲ τῶν νέων τί φήσομεν ἢ τῶν τούτων
 γονέων; τί δ' ἕτερον ἢ ὥς οἱ μὲν ἤρπασαν τὸν καιρὸν

1 ἐνεπίμπρασαν P sed π (1) in ras m⁴ ἐνεπίπρασαν C |
 τὸ C 3 πολλὴν om Bong 5 ἔχουσιν M 7 ἀργύριον
 Bong 10 εἶναι om Bong | τίς API 11 εἰδότες M

12 ἐτέρως M ἐτέροις Bong παρ' ἐτέροις conl Re | μεταθέμενοι
 Cobet Coll. 131 15 οἱ A οἱ PV | δὲ Re 18 αὐτῆς V
 om Bong 20 αὐτοὺς P sed ' in ras m² αὐτοὺς M 21 κε-
 κτημένους M | πολλῷ πόνῳ M 24 δ' om M

εἰς ἀργίαν, γονεῖς δὲ ταῖς τούτων ἐπιστολαῖς ἑξαπα-
 τηθέντες καλεῖν ταῖς παρ' αὐτῶν ἀνεπελίσθησαν τοὺς
 νέους. οἱ δ' οὐ τοσοῦτο μόνον ἠδίκουν, ἀλλ' εἰσὶν οἱ
 γράμμα οὐδὲν οὔτε πέμψαντες οὔτε λαβόντες αὐτοὺς
 τοῦ δρᾶν ὃ βούλονται καταστήσαντες κυρίους δῆσαντες 5
 τὰς διφθέρας ἀναβάντες ἐφ' ἵππους οἱ μὲν ἀγροὺς
 σφῶν αὐτῶν ἐνέπλησαν ἀλλοτρίους, οἱ δὲ πατρώους,
 οἱ δὲ καὶ τροφοῖς καὶ τροφεῦσιν ἦκον εἰς χεῖρας καὶ
 μητρὸς ἕτερος καὶ πατρὸς ἄλλος, τρέμουντες δὴ καὶ
 τοὺς ὀδόντας κροτοῦντες καὶ μεταστρεφόμενοι, καθάπερ 10
 διωκόμενοι διώκοντος μὲν οὐδενὸς οὐδὲ σπεύδοντος
 ἐλεῖν, αὐτοὶ δὲ τῆς περὶ λόγους σπουδῆς διώκοντες
 τὴν ἀπαλλαγὴν. καὶ ὁ χρόνος τοῖς ἀθλοῖς ἐν ἐδωδῇ
 καὶ οἴνῳ καὶ ὕβρει καὶ ὕπνῳ πᾶς οὗτος ἀναλοῦτο,
 προσθείην δ' ἂν καὶ [ἐν] εὐχαῖς, ἐν αἷς ἦτουν ἐκτα- 15
 θῆναι τὴν τῆς ῥαθυμίας ἀφορμὴν ἐπὶ μήκιστον χρό-
 νον. ἐφ' ᾧ δ' ἂν τις μάλιστα ἀγανακτήσειεν, οὐδὲ γὰρ
 αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἡμᾶς | εἰπόντες, ὥς ἀπιέναι R II 303
 καιρός, ἀπῆλθον, ἀλλ' ἔδοξεν, ἐσίγησαν, ἔπραξαν. ὁ
 δ' ἐξῶν ἤδη τὸν διαβουλεύμενον ἐνήγε τραγωδίας 20
 καὶ Τλιάδα κακῶν ἐπισείων ταῖς μελλήσεσι.

21. Καίτοι τίς οὐκ ἂν εἰκότως μισήσειε τούτους
 τοὺς μισοῦντας κτῆμα οὕτω καλόν, τοὺς λόγους, οὓς

16 Luc. Demon. 1 21 cf. t. III 319, 17; 343, 15; IV 967, 9 R.
 Dem. de fals. leg. § 148 p. 387, 12. Aristid. or. 38 t. I 715, 2 D

2 ἐαντῶν V αὐτῶν M 3 οἱ AP sed in hoc ' in ' corr
 m³ of CMV | τοσοῦτον IM 4 αὐτοὺς V 7 σφῶν om M
 13 τὴν om Bong 14 ἀνηλοῦτο M sed η in ras, V
 15 ἐν M edd cancellavi 20 δ' P sed ' in ras m² | διαβου-
 λευόμενον V ἀναβαλλόμενον M | ἐνήγε I 21 καὶ] δὲ, καὶ
 Bong

ἔδωκε μὲν Ἑρμῆς, ἡγάπησε δὲ τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
καὶ θρέψασα καὶ αὐξήσασα καὶ κοσμήσασα πανταχῇ
διέπεμψεν. οὗτοι συγκρούπουσι μὲν δυσγένειαν, κρύ-
πτουσι δὲ ἀμορφίαν, πλοῦτον δὲ φυλάττουσι, λύουσι
5 δὲ πενίαν, ἀρκοῦσι δὲ πόλεσιν εἰς σωτηρίαν πάντων
ὄντες ὅπλων ἐν πολέμοις χρησιμώτεροι καὶ πάσης
πολυχειρίας ἐν μάχαις ἰσχυρότεροι. οἱ τούτους ἔχοντες
πρὸς τὰ μαντεῖα πολλάκις ἀμιλλῶνται τῷ τὸ μέλλον
δύνασθαι προορᾶν· ὃ γὰρ ἐκείνοις τὰ πνεύματα, τοῦτο
10 τούτοις ἡ γνώμη. μόνους δὲ τοὺς παιδεῖα διενεργόν-
τας φαίη τις ἂν καὶ ἀθανάτους εἶναι φύσει μὲν τελευ-
τῶντας, δόξῃ δὲ ζῶντας.

22. Ἄλλ' ὅμως οὔδε οἱ νέοι πεφεύγασιν μὲν τὴν
τοσαῦτα ἀγαθὰ προξενούσαν, ἐπὶ δὲ τὴν μυρίων μη-
15 τέρα κακῶν, νωθείαν καὶ μαλακίαν, κεχωρῆκασιν ἔρ-
μαιον αὐτῶν τὴν τῆς πόλεως ἀτυχίαν ἡγησάμενοι,
δεδιότες μὲν οὐδέν, προσποιούμενοι δὲ πολλά. τίς γὰρ
R II 304 ἦκεν ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἄρχων, τίς ὑπηρέτης, | τίς
γέλτων, τίς πολίτης, τίς ξένος πόρρω μὲν ὄντας τῶν
20 βλασφημιῶν, πόρρω δὲ τῶν ἐπ' ἐκείναις; καὶ γὰρ ὅτε
ταῦτα ἐτολμᾶτο καὶ ἦν ἔτι ἐν προοιμίῳ· ἡ μανία, οἱ
μὲν ἀπῆλθον οἴκαδε θέοντες, οἱ δ' ἦσαν οὐπερ ἐγώ,
τοῖς τῶν ἑωρακότεων λόγοις, οὐ τοῖς αὐτῶν ὀφθαλμοῖς
μανθάνοντες τὰ τοῦ τότε χειμῶνος. πῶς οὖν ἐσυκο-
25 φαντοῦντο ἄν; 23. τῆς δ' ἐκείνων κακίας καὶ τόδε

1 δὲ om I 2 πανταχοῖ AP Re 3 κρύπτουσι δὲ ἀμορ-
φίαν om C 6 ἰσχυρότεροι M edd 7 χρησιμώτεροι M edd
8 ἀμιλλῶνται I 13 οἶδε A 15 κακῶν μητέρα M | νωθείαν M
16 αὐτῶν CIMV 17 γὰρ om M 19 τίς πολίτης om M
| τῶν om Bong 20 ἐκείνοις Re 22 οἱ AP sed in hoc ' in
corr m^s οἱ IV | δὲ Re 23 αὐτῶν I αὐτῶν MV 24 ἐσυ-
κοφαντοῦντο V sed ν (2) inser s ἐσυκοφαντοῦντ' Re

τεκμήριον. εἰσὶ μὲν γὰρ οὓς ὁ περὶ τοὺς λόγους ἔρως
ἔπεισε μένειν ὀλίγους δὴ τινὰς κομιδῇ. τούτων δὲ
οὐδεὶς οὔτε ἐφήψατο οὔτε ἐμέλλησεν οὔτε αὐτῶν οὔτε
παιδαγωγῶν οὔτ' οἰκετῶν. ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοίνυν ἦσαν
ἂν ἀδείας οἱ μὴ μέιναντες ἥσπερ οἱ μεμενηκότες ταύ- 5
τοῦ δικαίου κάκεινοις καὶ τούτοις ὑπάρχοντος, τοῦ
μηδὲ κατὰ μικρὸν μετεσχηκέναι τῶν ὕβρεων.

24. Ἔτι τοίνυν εἰ μὲν ἐμίσουν ἐμὲ διὰ τὰς ἐπὶ
τοὺς πόρους παρακλήσεις, τίς αὐτῶν ἀδικώτερος; καὶ
γὰρ ἀθλητῆς ἄδικος, ὅστις οὕτως ἔχει πρὸς τὸν γυ- 10
μναστὴν τὸν ὅτι δεῖ πάντα πόνον ἀνέχεσθαι λέγοντα.
εἰ δ' ἐφίλουν τε καὶ ζῆν ἐβούλοντό με καὶ τὸ μένειν
οὐκ ἀσφαλὲς ἡγοῦντο, τί μὴ προσιόντες ἐδέοντό μου
σώζειν αὐτοῖς ἐμαυτόν; πάντως δὲ οὐδὲν καινὸν νέον
γέροντος ἰδεῖν πού τὸ συμφέρον ἄμεινον. δόξαν δ' ἂν 15
αὐτοῖς ἡνεγκε καὶ τὸ μέμψασθαι καὶ τὸ καταβοῆσαι
καὶ τὸ πάντα καὶ εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι πειρωμένοις ἐξά-
γειν, νῦν δὲ διὰ σιωπῆς ἐξεπήδησαν τήμερον συγγε-
νόμενοι, νυκτὸς δὲ ἀποδράντες, | θάνατόν μου R II 305
κατεψηφισμένοι καὶ οὐ δεδοικότες μὴ αὐθις ἀλλήλους 20
ἰδωμεν.

25. Γνοίῃ δ' ἂν τις κάκειθεν τουτονσί· τῆς γὰρ
τοῦ βασιλέως ὀργῆς τῇ βουλῇ μὲν ἐγκαλούσης καὶ
τισι τῶν συνδίκων, τῶν δ' ὑπὲρ παιδείας ἐνταυθοῖ

3 ἐψηφίσατο *M* | ἐμέλλησεν *M* sed ἐμέλλησεν in marg | αὐτῶν
P sed ' in ras m² αὐτῶν *AT* 4 οὔτε *V* Re 5 ἂν om *M* | οἱ
in ras *M*² | ὥσπερ *V* 6 καὶ τούτοις κάκεινοις *IM* 7 μὴ δὲ
PMV | κατὰ om *M* | καταμικρὸν *V* | μικρῶν *I* 10 ἔχει scripsi
e MV ἔχει reliqui libri edd 14 σώζει *Re* | αὐτοῖς *MV*
14 οὐδὲν — 15 ἄμεινον citat praemissis verbis Τοῦ εἰς τὴν τῶν
πολεμίων καταδρομῆν: λόγ. iς Macar fol. 90 17 καὶ (2) om
M | ποιεῖν *V* 18 διασιωπῆς *P* | τήμερον *M* sed τ e σ corr
20 δεδιότες *V* 24 ἐνταυθί?

διατριβόντων οὐδαμοῦ μεμνημένης καὶ τούτων τῶν
 γραμμάτων ἐκκειμένων καὶ τοῦ περὶ αὐτῶν λόγου
 πανταχοῦ πεφοιτηκότες, ὥστ' εἶναι καὶ τοῖς πεφευ-
 γόσιν εἰδέναι, οὐδεὶς τὸ τῶν χαιρόντων ἐποίησεν οὐδὲ
 5 ἀνέπνευσεν οὐδὲ προσεκύνησε τὴν Τύχην οὐδ' ἔδρα-
 μεν ἐπὶ τὴν ὧν ἀπεστέρητο μετουσίαν. 26. καὶ τί
 θανμαστόν; οὐδὲ γὰρ μετὰ δικαστήρια καὶ κρίσιν καὶ
 δεσμὸν ἀποκρίνονται τοὺς ἄλλους καὶ δημηγορίαν τοῦ
 στρατηγοῦ τε καὶ δικαστοῦ καὶ ὄρκους ἐξαιροῦντας
 10 τὸν φόβον οὐδ' οὕτως ἐπὶ τοὺς λόγους ἐπανήκον οὐδ'
 ἡδέως εἶδον τοὺς τῶν βελτιόνων ἀγγέλους, ἀλλ' οἱ
 ταχεῖς ἐνθένδε ἀπελθεῖν βραδεῖς εἰς τὰ δεύτερα κατε-
 χόμενοι τῇ τῆς ἀργίας ἡδονῇ μᾶλλον ἢ ζήλῳ τῷ, μεμ-
 φόμενοι τῷ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως ἀπεσταλμένων
 15 τάχει λόγων οὐκ ἀποροῦντες ἀναισχύντων, ὅτι ἄλλὰ
 περιήρηται τὸ τῆς πόλεως ἄξιωμα καὶ μετεί-
 ληφε σχῆμα φρουρίου καὶ οὐθ' ὁ ἱππόδρομος
 οὔτε τὸ θέατρον ἔχει τὰ αὐτοῦ. 27. καὶ τί |
 R II 306 τοῦτο, ὃ Μουσῶν ὑμεῖς ἐχθροί; πολὺ γὰρ δὴ
 20 βελτίων ἢ πόλις εἰς λόγους ἐν οἷς δίκην ἔδωκε γεγέ-
 νηται, καὶ τὰ μὲν βλαβερά περιήρηται, τῶν δ' ὄντων
 ἀγαθῶν οὐδὲν τῇ μεταβολῇ τῆς προσηγορίας βέβλα-
 πται. αὐτός γέ τοι χείρων οὐδὲν ἐντεῦθεν εἰς τοὺς

9 Ellebichi 22 cf. p. 424, 5

1 οὐδαμῇ C 3 πανταχοῖ Re at cf. t. I 411, 14 8 ἀπο-
 κρίνονται I sed o (2) ex α corr ἀποκρίνονται V 9 ὄρκους P
 sed v in ras m^s 12 ἐνθένθεν I 13 τῷ Re in AI legi
 asserens perperam τῶν M τῷ reliqui libri τῶν μεμνηκότεων
 conī Re τῶν λόγων Sintenis | μεμφομένων M 17 ὁ om
 IMV cf. t. I 291, 5 18 τὸ om M | αὐτοῦ IM 20 εἰς τοὺς
 λόγους Bong

εἰωθότας γέγονα πόνους. οὐδ' ὅσοι τῶν νέων ἔμειναν,
[οὐκ] ἡτιάσαντο τὴν μονήν, οὓς οὐδὲν τὸ μὴ λουῖσθαι
κωλύει καρποῦσθαι τὰ βιβλία.

28. Οἶμαι δέ, καὶ λούσονται κἂν τοῖς ἐμπροσθεν
ἔπασιν αὐθις ὕψονται τὴν πόλιν βελτίους ὑμῶν αὐτῷ 5
τούτῳ φανέντες τῷ καὶ τὰ δυσκολώτερα τῇ πόλει συν-
διενεργεῖν. ὑμεῖς δὲ αἰσχυνεῖσθε μὲν τοῦδαφος, αἰ-
σχυνεῖσθε δὲ τὰς πύλας, αἰσχυνεῖσθε δὲ τὸ τῶν λόγων
χωρίον, αἰσχυνεῖσθε δὲ [καὶ] ἡμᾶς, εἰ μὴ καὶ τοῦτο
ὑμῖν ἀπόλωεν. 10

2 οὐκ cancellavi auctore Sinteni | οὐδὲ *M* 5 αὐθις
om *M* 7 et 8 αἰσχυνεῖσθαι *I* 9 καὶ *A* sed del m¹, Re
cancellavi | αὐτὸ τοῦτο *M* 10 ἀπόλωε edd τέλος τοῦ
κατὰ τῶν πεφευγόντων subscr. *A*, κατὰ τῶν πεφευγόντων *P*

XXIV (XXIII R).

Oratio περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ ad Valentem habita esse dicenda esset, si recte in duobus eiusdem originis codicibus Urbinatē gr. 126 et Marciano Append. XCI 2 inscripta esset πρὸς Οὐάλεντα¹). At Valentis fratrisque Valentiniani ut mortuorum diserte mentio fit in oratione ipsa verbis p. 516, 1 ὁ βασιλεὺς μαχόμενος ἔπαισεν κτλ. p. 518, 16 τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ σκήπτρα παρελθόντων ἢ αὐτῇ περὶ τὴν τιμωρίαν ἀργία κτλ. p. 519, 12 τὴν ἀρρηκτον στρατιὰν τοῦ πρεσβυτέρου μὴ δειδόντες. p. 520, 12 οὐκ ἐπιλαμβάνομαι μὲν τοῖν βασιλέσιν, ὥς οὐ δίκαια ἔδρων τοῖς ἐξελεγχομένοις τὴν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην· Βασιλεὺς quem Libanius crebro alloquitur, nullus alius esse potest nisi Theodosius. Nec vero probanda est ratio qua Reiskius (p. 40) anno demum ultimo vel paenultimo imperii huius i. e. anno 395 vel 394 p. Chr. orationem conscriptam esse censuit. Nam perperam is verba p. 520, 2 καὶ πολὺ γε πλεον τὴν δευτέραν (sc. ἐπανάστασιν) ad Eugenii rebellionem rettulit, cum toto loco de unius Procopii seditionibus pluribus verba fiant. Ac vix Libanius ita ut fecit, locutus esset²), si Theodosii animum diutina experientia cognitum habuisset. Immo vero omnia nos ad initia imperii Theodosiani vocant. Nam omnes terrore cladis Valenti ad Hadrianopolin illatae perculsi et maerore afflicti dicuntur neque ullam victoriam iam a Theodosio de Gothis reportatam esse statui potest³). Immo vero vic-

1) Etiam Monnerius (cf. t. I p. 15) orationem anno 378 tribuit.

2) Cf. p. 515, 1 sq.; 516, 17 sq.; 520, 10; 523, 15; 530, 2 sq.

3) Cf. p. 521, 9 ἀλλὰ νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο (οἱ Σκύθαι), τοσούτα νενικήκασι κτλ. et 514, 8 ὅθεν ἂν θράσαιμεν τοὺς πολέμους ἃ νῦν ἡμᾶς ἐκείνοι.

toriam tum demum reportatum iri spondet rhetor, cum imperator ipsi Iuliani caedis ultionem petenti obsecutus fuerit.¹⁾ Ante diem igitur XVII mensis Novembris 379²⁾ orationem conscriptam esse arbitror³⁾.

Si compluribus locis (p. 523, 17 ἀλλ' ὁμᾶς γ' ἐχρῆν καὶ οὕτως ἀνιχνεύσαι κτλ. usque ad p. 524, 9 κεκινημένων δὲ τῶν βασιλέων — ταχέως εἰς φῶς ἔμελλεν ἦξειν et p. 525, 17 ἢ δ' ὁμῶν τῶν βασιλέων (δύναμις) ἀσθενεστέρα τῆς θήρας usque ad p. 526, 16 ποιήσατε τοὺς στρατιώτας et p. 527, 14 λυσιτελὲς ὁμῶν) Libanius numero plurali utitur, cum Theodosio cogitatur Gratianus, a quo ille die XIX mensis Ianuarii anni 379 in imperii consortium ascitus est.

Codices quibus oratio ad nos pervenit, hi sunt 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 228. Folium 231^v desinit voce *θυσίας* p. 530, 2; reliqua cum initio orationis sequentis *περὶ δουλείας* folio sequenti exciso suppleta sunt manu saeculi XV in folio quod nunc indici orationum praefixum est, e codice Monacensis gr. 101 (*Mo*) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 116. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 102^v. Correctus est manu secunda e codice Urbinatis gr. 126 (U) simillimo. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 355^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

1) Cf. p. 521, 13 *χρηστὸν οὐδὲν ἐν ἐλπίσι, πλὴν εἰ πεισθείης μοι, βασιλεῦ*. p. 532, 12 *λάβε πείραν, ὃ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἀφαι τῆς βοηθείας, καὶ κεκτήσῃ τὴν τέχην κτλ.* ib. 16 *ὄψει τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας κτλ.*

2) Cf. *Consularia Constantinopolitana* ed. Mommsen Chron. min. saec. IV. V. VI. VII (Auct. antiquiss. t. IX part. post. p. 243, 379. *Deinde victoriae nuntiatae sunt adversus Gothos Alanos atque Hunos die XV. K. Dec.*) (Theoph. p. 66, 18 ed. de Boor οὗτος ἐὶς τοὺς ἐν Θράκῃ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν). Cf. Sievers, *Studien zur Geschichte der röm. Kaiser* p. 296.

3) A mea prope abest opinio Olearii (Fabr. Bibl. Gr. VII 145) probata Sieversio (Leben des Libanius p. 132).

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 172^v. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 44sq. et 69. Lectiones eius a Leone Allatio in margine codicis Barberini positas exscripsi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 146. Vide t. I p. 209sq. et 236. Huius quoque lectiones ab Allatio l. l. excerptas descripsi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 97. Vide t. I p. 211sq.

9. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 127. Initium orationis usque ad verba *ἅπαντα εἶχε καλῶς* p. 514, 5 etiam alia manu coeua in folio 272 exaratum est. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 106. Vide t. I p. 213sq. Ex eodem quo *B* fluxit fonte. Cf. supra p. 204. 381. 447. 468. Contulit mihi Krollius.

11. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 64. Vide t. I p. 214sq.

12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 129. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

13. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 301^v. Vide t. I p. 48sq. Lectiones eius cum scholiis, quae quidem cum *V* consentiunt, in margine codicis Barberini ab Allatio positas descripsi.

14. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 226^v. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

15. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 51. Vide supra p. 185sq. Descripsit mihi Bernardakis.

16. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 113^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

17. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 107^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

18. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 142. Vide t. I p. 39sq.

19. Bodleianus Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 1. Vide t. I p. 229sq.

Ex hoc apographa facta sunt duo: unum a Patricio Iunio:

20. Cantabrig. Trinit. Gale Collection O. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156,

alterum a Gerardo Langbainio:

21. Bodl. Langbain. Advers. 20 pag. 4. Vide t. I p. 230 sq.

22. 23. Huius apographum bis transcriptum est: a Godfrido Oleario (vide t. I p. 231) et ab Ioanne Christophoro Wolfio, cuius apographum servatur in bibliotheca civica Hamburgensi lectionibus discrepantibus apographi Oleariani a Fabricio instructum. Vide t. I p. 231 sq.

24. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 156. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.

25. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 92^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

26. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 139. Vide t. I p. 53 sq.

Inter hos codices quaenam ratio intercedat, uno obtutu cognoscere e stemmate quod t. I p. 237 delineandum curavi. Eadem enim fata haec oratio passa est atque secunda quae est *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*. Nam ut non 'corporis' finibus circumscripta mansit, ita in easdem fere atque illa eclogas recepta est, quin etiam in nonnullis earum¹⁾ illi ipsi antecessit. Atque ut pauci codices sunt qui illam continent, nostram non item, ita unus (Athous) qui nostram, illam non item.

Non igitur est cur stemma illud hoc loco repetamus. Satis erit dixisse codicem Athoum Batopaedii (*Ba*) qui illam orationem non continet, ex eodem quo *I* manasse codice qui ad idem atque *U* redierit exemplar (*p*). Cf. p. 469.

Prioris autem familiae testes adhibui *CAFBM*, alterius

1) Cf. Laur. LVII 44. Laur. XXXII 13. Par. 3016. Barocc. 219. In aliis (Patm. Mon. 101) cum monodia epitaphioque Iuliani coniuncta est.

VUBaIMoLa, ita tamen ut apparatus criticum sordibus codicis *La* vitiis lacunisque scatentis onerare aequae atque in illa oratione nefas duxerim paucissimis locis quibus id referre visum est exceptis. Neque aliter de codice *Mo* statuendum esse censui, quippe qui mendosissime exaratus nullo loco ad lectionem archetypi familiae secundae restituendam quicquam conferat. Neque Baroccianum denuo excutere necesse fuit, quoniam de eius lectionibus e duobus apographis satis constat.

Oratio cum secunda aequae atque cum monodia epitaphioque Iuliani etiam hoc commune habet, quod lectoribus posteriorum aetatum non ita arrisit. Apud grammaticos nullus locus reperitur; e florilegiorum auctoribus unus Macarius Chrysocephalus¹⁾ unum locum laudavit. Contra aequae atque in epitaphio Iuliani scribae lectoresque codicum haud raro occasionem Libanium detestandi execrandique ~~capessiverunt~~, cuius rei quae in codicibus Vindobonensi (et Vaticano gr. 82) exstant testimonia silentio praeterire nolui.

Qui primus nostratium mentionem orationis fecit Henricus Valesius (ad Ammianum XXXI 13 p. 646 ed. post. et ad Sozomenum VI 1 p. 218 C), descriptam sive e Barberino sive e Parisino penes se habuit. Cf. t. I p. 33 sq.

Anno 1702 primum prodiiit: *Libanii Sophistae, Oratio De Vltiscenda Iuliani Imp. nece, Ex Membranis Bibliothecae Bodlejanae in Vsum φιλελλήνων Nunc primum edita. Lipsiae, Anno 1702.*²⁾ E septem constat foliis quibus praeter titulum nihil nisi textus graecus continetur. Godfridum autem Olearium eius auctorem fuisse scimus testimonio certissimo Fabricii Bibl. Graec. VII 396³⁾, ad quem ille postquam sese hanc cum compluribus aliis orationibus editurum esse iam anno 1695 scripsit⁴⁾, postea

1) Cf. t. I p. 351 sq.

2) Editionis rarissimae exemplar nisi in bibliotheca civica Hamburgensi nancisci mihi non contigit.

3) Perperam tamen is eam anno 1701 prodiiisse dixit.

4) Cf. t. I p. 231.

editionem cum versione latina commentarioque docto misit. Quae omnia is in Bibliothecae Graecae tom. VII p. 145—179 publici iuris fecit¹⁾, ita tamen ut ad textum graecum constituendum fundamento uteretur altero apographo Langbainiani quod Wolfius anno 1708 fecerat factumque ad illum miserat. In universum editio Fabriciana (= Fabr) fide Olearianae (= Ol) praestat, sunt tamen etiam in hac quae rectius legantur quam in illa.

Pauca vitia editionis Fabricianae divinando sanavit Reiskius Anim. V 198—201, plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione quae anno 1793 ab uxore prelis commissa est t. II p. 27—62. Hanc paucissimis iisque raro feliciter mutatis repetivit Monnerius p. 162—193 elegantem versionem Gallicam addens, notas additurus, si vita longior suppetiisset.²⁾ Nonnulla correxit Cobetus.

1) Notae ex hac editione etiam in Reiskianam transierunt.

2) Cf. t. I p. 15.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

- R II 27 1. Οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο τοῖς πράγμασιν, ᾧ βασιλεῦ,
 λύπη καὶ ὀδυρμὸς καὶ ἀγρυπνία μάτην ἀναλίσκομένη.
 R II 28 εἰ γὰρ | τι τούτων οἷόν τ' ἦν ἐπανορθῶσαι τι
 5 τῶν συμβεβηκότων, πάλαι ἂν ἅπαντα εἶχε καλῶς ἔνε-
 κά γε καὶ τῆς σῆς καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἡμῶν ἀθυμίας.
 δεῖ τοίνυν τούτων ἀπαλλαγέντας βουλευσασθαι τι μέγα
 καὶ καλὸν καὶ ὅθεν ἂν δράσαιμεν τοὺς πολεμίους ἃ
 νῦν ἡμᾶς ἐκείνοι. οὕτω γὰρ ἀντὶ τοῦ στένειν ἐν ταῖς
 10 ἀπὸ τοῦ πράττειν ἡδοναῖς εἴημεν ἂν. 2. ἔδει μὲν οὖν

<i>C</i>	= Codex Chisianus
<i>A</i>	= Monacensis (olim Augustanus) 483
<i>P</i>	= Palatinus gr. 282
<i>B</i>	= Barberinus II 41
<i>M</i>	= Marcianus gr. 437
<i>V</i>	= Vindobonensis phil. gr. XCIII
<i>U</i>	= Urbinas gr. 126
<i>Ba</i>	= Athous Batopaedii 367
<i>I</i>	= Marcianus append. XCI 2
<i>Ol</i>	= editio Oleariana
<i>Fabr</i>	= editio Fabriciana

1 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ *M* | ὑπὲρ *PBa Ol Fabr* | τῆς om
M | τοῦ παραβάτου post *Ιουλιανοῦ M*, πρὸς οὐάλεντα *UI*, λόγος
 ἐξ(in κ corr m. rec.)καιδέκατος rubr *V* 2 ἀρκεῖ *B* fol. 127,
 ἀρχῆς fol. 272 4 τούτω *B* fol. 272 | τι om *B* fol. 127 *V*
 5 τὰ συμβεβηκότα *V* | καλῶς voce des *B* fol. 272 6 καὶ (1)
 om *Ol Fabr* | ἡμῶν *I* sed ἡ ex ὁ corr m^s 7 ἀπαλλαγέντα
CAPBMVU Re 10 „malim τοῦ εὖ πράττειν legi“ *Re*

τὰ μαντεῖα ποιεῖν ἔτι νῦν ἂν πρότερον, | καὶ τοῖς R II 29
 δεομένοις ἀκοῦσαι, τί ποιοῦντες ἄμεινον ἂν πράξαιεν,
 λέγειν τε καὶ μνησέμεν, οὐδὲν γὰρ ἂν ἔδει σοι νυνὶ
 βουλῆς οὐδὲ συμβούλων ἀνθρώπων παρ' αὐτῶν τῶν
 θεῶν τῆς περὶ τῶν συμφερόντων γνώμης ἀφικνου- 5
 μένης· ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν σεσίληκε καὶ πεποίηκεν ἀτυ-
 χεστέρα τὴν γῆν, εἰς δὲ ἀνθρωπίνους ἤκε λογισμοὺς
 ἢ τῶν συμφερόντων εὗρεσις, ἀνάσχου μου περὶ τῆς
 παρούσης κακοπραγίας λέγοντος, ὦ βασιλεῦ, καὶ δο-
 κοῦντι μὲν τι λέγειν πρόσεχε, ληροῦντα δὲ τῆς μὲν 10
 προαιρέσεως ἀποδέχου, τρέπου δὲ ἐπ' ἄλλο τι τῶν
 συνοίσειν μελλόντων.

3. Εἰσὶ μὲν οὖν οἱ κατηγοροῦσι τῶν στρατηγῶν,
 ἕτεροι δὲ τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν ἐκείνων ὥς οὐ πε-
 παιδευκότων τοὺς ὑπ' αὐτοῖς, οἱ δὲ τούτων, ὥς φύσει 15
 δειλῶν, ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι μὲν τὰς πολλὰς αὐτῶν
 μάχας, αἰσχύνομαι δὲ τὸν θάνατον ὃν τηροῦντες τὴν
 τάξιν ἐδέξαντο, αἰσχύνομαι δὲ τὴν αἵματι χρωσθεῖσαν
 Θράκην καὶ Μακεδονίαν οὐ μικρὸν καὶ τῆς Ἰλλυριῶν
 τὴν πολλήν. 4. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀνείλον ὄμβροι καὶ 20
 χρόνος, σώζονται δὲ | οἱ τῶν ὀστέων κολωνοί. ἐν R II 30
 δὲ τοῖς ὀστοῖς τούτοις ἐνεῖναι φασι καὶ <τὰ> ταξιαρχῶν
 καὶ λοχαγῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν. ἐν

13 Zos. IV 23
 XXXI 13, 18

21 Amm. XXXI 7, 16; 13, 6

22 Amm.

1 ἔτι καὶ νῦν B 2 πράξαιμεν Ba 3 ἂν om Ol Fabr
 | σε Fabr | νῦν I sed in νυνὶ corr m², BM Ol Fabr 6 καὶ
 πεποίηκεν] „videtur ταύτη interponendum“ Re 9 ὦ βασιλεῦ
 om Ol Fabr 11 δ' Re | ἐπ' ἄλλο V 16 εἰ in δειλῶν ex η
 corr V²J³ 17 αἰσχύνομαι — 18 ἐδέξαντο in marg C^r
 22 τὰ inserui auctore Cobeto Coll. 120 | ταξιαρχῶν V Cobet

μέσοις δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς μαχόμενος ἔπεσε παρόν-
των μὲν ἵππων τῶν βασιλείων οἷς ὅσον μέτεστι τά-
χους οὐκ ἀγνοοῦμεν, παρεχόντων δὲ αὐτῷ τῶν ἵππο-
κόμων καὶ θεομένων ἀναβάντα φυλάξαι τοῖς πράγμασι
5 ἑαυτόν, ὁ δ' εἰπὼν, ὥς οὐκ ἄξιον ξῆν ἐπὶ τοσοῦτοις
κειμένοις, ἀντὶ τάφου τὸ πλῆθος τῶν ἐπ' αὐτῷ κατε-
νεχθέντων ἔσχε.

R Π 31 5. Μῆ | οὖν μοι λεγέτω τις δειλίαν ἢ μαλακίαν
ἢ ἀμελετησίαν μῆδὲ τὸ κρείττους γεγενῆσθαι τοὺς βαρ-
10 βάρους εἰς ταῦτα ἀναφερέτω, ἀλλ' αἱ μὲν φύσεις τῶν
στρατιωτῶν καὶ τῶν τούτοις ἐπιστατούντων ταῖς τῶν
ἔμπροσθεν παραπλήσιαι, κατὰ δὲ τὴν τέχνην καὶ τὴν
ἐπιμέλειαν οἷδ' ἐκείνων οὐχ ὕστεροι, δόξης δὲ τοσοῦτος
αὐτοῖς ἔρως, ὥστε ὁμοῦ καύματι καὶ δίψει καὶ πυρὶ
15 καὶ σιδήρῳ μαχόμενοι τὴν τελευτὴν ἡδὺ τῆς φυγῆς
ἐνόμισαν. τῷ ποτ' οὖν ἡμῶν πεπλευνεκτήκασι; δοκεῖ
μοι θεῶν τις ἡμῖν ὀργιζόμενος ἐκείνοις συμπολεμεῖν.
τὴν δὲ ὀργὴν ὃ μοι μάλιστα δοκεῖ πεποιηκέναι, φράσω.

6. Ἐδέξατο μὲν ὑπὸ τῇ πλευρᾷ τὴν πληγὴν Ἴου-

1 Amm. XXXI 13, 12
Theaet. p. 153 B

5 Plat. Crit. p. 53 C

9 Plat.

6 ἦτοι δι' αὐτὸν ἀποθανόντων V² (et Vat. 82)

1 ἔπεσεν CA 3 αὐτῶν Ba | τῶν I sed ὦν in ras m³
4 ἀναβάντα P sed α (4) in ras 2 litt m² 5 ὁ AMo ὁ BMVI
| δὲ Re | ὥς om Ol | ἄξιον reposui e libris cum Ol coll. Plat.
l. l. ἀξιοῖ reliquae edd 7 ἔσχεν AU 8 μοι om C Ol |
τις BI 9 μῆ δὲ BVI | γενέσθαι I sed in γεγενῆσθαι corr
m³, B 12 κατὰ δὲ scripsi cum Ol κατὰ τε libri reliquae
edd 13 ἐπιμέλειαν. BBa Ol Fabr | οἱ δ' BaI Ol Fabr οἶδε
Re | δὲ scripsi e BaI cum Fabr τὲ BV τε reliqui libri Re
om Ol 14 δίψη B 16 ἡμῶν om Ol 17 ὑμῖν V
om BaI Ol Fabr 18 δ' Re 19 τῇ πλευρᾷ I sed ἦ et ᾗ
(ex ἂν corr) in ras m³

λιανὸς ἐκεῖνος πειρώμενος τῆς ἑαυτοῦ φάλαγγος συνά-
 ψαι τὸ διασπασθὲν καὶ τὸν ἵππον ἅμα βοῇ καὶ ἀπειλαῖς
 ἐπὶ τοῦτο ἐλαύνων, ὁ δὲ προσπεσὼν ἦν καὶ τρώσας |
 Τατηνὸς τις ἐντολὴν πληρῶν τῷ σφῶν αὐτῶν ἄρ- R II 32
 χοντι. τῷ δὲ ἄρα τοῦτο μισθὸν οἶσιν ἐμελλε παρ' 5
 ἐκείνων οἷς ἦν ἐν σπουδῇ τὸν ἄνδρα ἀποθανεῖν. χρ-
 σάμενος οὖν καιρῷ τῇ τότε συμβάσῃ ταραχῇ καὶ τοῖς
 ἀνέμοις καὶ τῇ πολλῇ κόνει πλήξας ἀπῆλθεν. 7. ὁ δὲ
 εὐθύς μὲν κατέπεσεν, | ἔπειτ' αὖθις ἐπὶ τὸν ἵππον R II 33
 ἀναβὰς ἐπεμελείτο τῶν συμφερόντων τῇ φάλαγγι καὶ 10
 τὸ αἷμα ῥέον ὁρῶν οὐ προκατέλυσεν τὰς φροντίδας,
 ἕως ἐλειποψύχησεν. οὕτω δὲ ἐπὶ τὴν σκηνὴν κοι-
 σθεῖς καὶ μόνος ἐν δακρύουσιν ἅπασι τοῖς περιεστυγασί
 τοῦτο οὐ παθὼν οὐκ ἐμέμψατο τὴν στρατείαν, ἀλλὰ
 ταύτης τε ἑαυτὸν ἐπαινέσας καὶ λυπεῖσθαι φήσας οὐκ 15
 εἰ δέοι θνήσκειν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ στρατεύματος ὁρ-
 φανίᾳ, τοὺς θεοὺς ὁρῶν ἤδη παρ' οὓς ἐμελλεν ἦξειν,
 ἀφῆκε τὴν ψυχὴν. 8. ἐγένετο βασιλεὺς ἕτερος. τοῦ-

1 cf. p. 353, 19
 13 p. 355, 9

8 p 353, 16sq.

11 p. 354, 4

3 τίς ἦν ὁ φονεύσας Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην καὶ ἀλιτή-
 ριον καὶ ἐξάγιστον; ὁ τοῦ θεοῦ στρατιώτης Μερκούριος ἀφανεῖ
 πληγῇ ἀπενεγκῶν V² Cf. *Kaiser und Galiläer* (cf. p. 225) p. 5 sq.
 et Buettner-Wobst Philol. LI 577

3 τούτῳ V | ἦν om Ol Fabr 4 ταικνός τις PB ταϊανός
 τις Ba τατηνός τις I sed in ταικνός τις corr m³ et τατηνός τις in
 marg m² τατην ὅστις La . . . ὅς τις Ol Fabr χριστιανός τις
 conl Ol Cobet Coll. 120, Negri, Giuliano p. 112 ταπεινός τις
 Monnier τῶν ἡμετέρων τις Buettner-Wobst Philol. LI 570, quem
 correxit Crusius ibidem 735 cf. Sozom. h. e. VI 1 p. 218 B λέ-
 γουσι δὲ οἱ μὲν Πέρσῃν, οἱ δὲ Σαρρακηνῶν εἶναι τοῦτον | αὐτῶν
 I sed τῶ in ras m² 5 δ' Re 6 ἐν σπουδῇ ex ἡ σπουδῇ
 corr I³ 7 τοῖς in ras I³ 13 μέσος Ol | δακρύουσιν e δά-
 κρυσι corr V 17 πρὸς Ol

τον εὐθὺς ἐχρῆν ἀμῦναι τῷ τετελευτηκότῳ καὶ προσό-
μιον τῆς βασιλείας τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. τούτῳ
<δὲ> τοῦτο περιττόν τε καὶ μάταιον ἔδοξε. καὶ ὁ μὲν
4 νεκρὸς ἐκομίζετο, οἱ δὲ κακὸν τοσοῦτο κατεσκευακότες
R II 34 ἐγέλων. | ἐπιμιξιῶν δὲ πολλῶν ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς
τοὺς Πέρσας γιγνομένων ἦν ἀκούειν, ὥς οὐδεὶς ἐκεί-
νων ἐπὶ τῷ φόνῳ τετίμητο καὶ ταῦτα τιμῆς ἐλπιζο-
μένης.
9 9. Πρὸς ἐκείνον τοίνυν ἡγοῦμαι χαλεπῆναι τοὺς
R II 35 θεοὺς καὶ διὰ τοῦτο καταναγκασθῆναι | τοιαύτην
εἰρήνην ποιήσασθαι, δι' ἧς μέλζονα ὦν εὗξαντο ἄν,
ὑπῆρξε τοῖς πολεμίοις, Ἀρμενία πᾶσα, πόλις ἡ ἐπὶ
τοῖς ὀρίοις, πλεονέκτημα μέγα, φρούρια πολλὰ καὶ
καρτερά. 10. ἀλλὰ τούτῳ μὲν ἴσως οὐκ ἔξῃν τὰ τοι-
15 αὐτὰ ζητεῖν, οἶμαι δὲ εἶναι δῆλον ὃ λέγω, τελευτῆς |
R II 36 δὲ αὐτῷ ταχείας συμβάσεως καὶ τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ
σκήπτρα παρελθόντων ἢ αὐτῇ περὶ τὴν τιμωρίαν
ἀργία. καίτοι τοῦ μνήματος οὐ μικρά τις ἡ πρόνοια
R II 37 καὶ | ταῦτα δαπάνης γινομένης, ἀλλ' ὅμως προΐεντο
20 καὶ τοὺς σκεψομένους ἔπεμπον καὶ ἡρώτων ἐπανήκου-
τας καὶ ὅλως ἐβούλοντο δοκεῖν ἐσπουδακέναι περὶ τὴν
ἐνταῦθα λαμπρότητα. 11. τουτὶ μὲν οὖν καλῶς, ἐκείνο

6 p. 356, 6sq. 12 Νίσιβις Zos. III 31, 4 20 cf. p. 369, 17

1 ἀμῦναι BI sed in hoc ~ ex ' corr m^s | τετελευτηκότῳ I
sed τε antepos m^s 2 τοῦτο τούτῳ BaI τοῦτο δὲ τούτῳ edd
3 δὲ om libri | τε om Re 4 τοσοῦτο scripsi e CAV' τοσ-
οῦτον reliqui libri edd | κατεσκευακότες I sed ε (1) ex α corr m^s
6 γεγεννημένων Re 7 τετίμηται Ol 10 διατοῦτο BVI
διὰ τὸ Ol 11 εὗξαντο B ἡῦξαντο Ol Fabr 12 ἀρμενία
CAPBUI | πᾶσα, πᾶσα Ol | ἢ CABMU 14 ἦν Ol 19 γε-
νομένης M γιγνομένης P edd 20 πεμψομένους V

δὲ οὐ καλῶς. οὐ γὰρ οἷς ἐποιοῦν ἐχαρίζοντο μᾶλλον
 ἢ οἷς οὐκ ἐποιοῦν ἐλύπουν καὶ βελτίους γ' ἂν ᾔσαν
 ποιοῦντες μὲν ὧν ὀλιγώρουν, ὀλιγοροῦντες δὲ ὧν
 ἐπεμελοῦντο, ἢ ὡς νῦν ἐποίησαν. οὐδεις γὰρ ἂν οὐ-
 τως ἡσθίει τῶν ἀδίκως ἀποθανόντων κάλλει μνήματος 5
 ὡς τῇ τοῦ κτείναντος δίκῃ. ὅντος τολύπην πολλοῦ τοῦ
 λόγου τοῦδε, ὡς ἐξ ἡμῶν ὁ ἀπεκτονῶς εἶη καὶ ὡς δει-
 νόν, εἰ μὴ τις ἐπέξεισιν, οὐδὲν μᾶλλον οὐς ἐχρῆν ἐκι-
 νοῦντο οὐδὲ συνῆγον τοὺς τῶν βουλευμάτων κοινωνοὺς 9
 ἐπὶ ζητήσει τοῦ | αἵματος καὶ ταῦτα τῶν συμφορῶν R II 38
 εἰς ἐννοίαν τοῦ πράγματος ἀγουσῶν. 12. διέβησαν
 τὸν Ἰστρον Σαυρομάται τὴν ἄρρηκτον στρατιὰν τοῦ
 πρεσβυτέρου μὴ δέισαντες, κατέσυραν ἀνθοῦν τοῖς
 ἄπασιν ἔθνος τὸ Ἰλλυριῶν, μετήνεγκαν εἰς τὴν αὐτῶν
 μεγάλην εὐδαιμονίαν, ἔργον χρόνου μακροῦ. καὶ τὴν 15
 μὲν τοῦ ταύτης τῆς χώρας ἄρχοντος θαυμάσαι τις ἂν
 λύπην δι' ἣν δακρύων, οὐχ ὑπάτου στολῆς | ἡγή- R II 39
 σατο εἶναι τὸν ἐνικντὸν αὐτῷ, τὴν τόλμαν δὲ τῶν
 ἀσθιενεστέρων πόθεν χρῆ νομίσαι γεγενῆσθαι; 13. ἐγὼ
 μὲν γὰρ ἐντεῦθεν ἡγοῦμαι, ἐπεὶ καὶ τὴν ἐπανάστασιν 20
 τοῦ τυράννου τὴν εἰς ἅπασαν φθορὰν ἀγαγοῦσαν τὰς
 | πόλεις, δι' ἣν ὁ νεώτερος πολλὰ μὲν ἔδρασε, R II 40

12 Amm. XXIX 6, 6sq. 16 Probi cf. Amm. XXIX 6, 9sq.
 cf. Sievers p. 253 sq. 21 Procopii cf. ad p. 391, 7 et Amm.
 XXVI 5, 8 sq.

1 ἐχαρίζοντο — 2 ἐποιοῦν om Ol 3 μὲν om Ol 10 ἐπὶ
 τῇ ζητήσει BaI 12 στρατιάν I sed in στρατιάν corr m^s
 14 τῶν Ol | αὐτῶν BMBaI Fabr 16 ἂν quod etiam Sintenis
 desideravit, post τις e V inserui om reliqui libri edd
 17 ὑπάρχον conl Ol coll. p. 13, 15 sq. 18 αὐτῷ ABMV BaI
 αὐτῷ U | δὲ τὴν τῶν BaI 20 μὲν in ras 3 litt I^s 21 ἅπαν
 φθορὰς V

πολλά δὲ ἔπαθεν, ἐντεῦθεν ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι, καὶ
πολύ γε πλεόν τὴν δευτέραν. ὁ μὲν γε, εἰ μὴδὲν
ἕτερον, οἰκείος τε ὢν ἐτύγχανεν Ἰουλιανῷ καὶ δεδιῶς
R Π 41 καὶ κρυπτόμενος | καὶ αἰὲν ληφθῆσέσθαι προσδοκῶν
5 καὶ φεύγων ἐλπίζόμενον θάνατον οὕτως ἀνέρριψε τὸν
κύβον, τὸ δὲ ἄνδρας εὖ πεπονθότας, τιμῶν τετυχη-
κότας, ἐν φίλοις ἀριθμηθέντας ὁμοῦ τε κοινωνεῖν
R Π 42 τραπέξης καὶ τοιαῦτα ἐπιβουλεύειν | πῶς οὐχ ὅθεν
ἔφην ὥρμηται; 14. ὁ πολὺς δὲ φόνος ὃ τε τῇδε ὃ τε
10 ἐν Ῥώμῃ δαιμόνων ὀργὴν μηνύει, δι' ἣν οἱ μὲν ἀπέ-
θνησκον, οἱ δὲ ἔμελλον. ὁ Φόβος γῆν τε ἔσειε |
R Π 43 καὶ θάλατταν. καὶ οὐκ ἐπιλαμβάνομαι μὲν τοῖν βασι-
λέοιν, ὥς οὐ δίκαια ἔδρων τοῖς ἐξελεγχομένοις τὴν ἐκ
τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην, αὐτὸ δὲ τὸ τῆς ἐσχάτης
15 δίκης ἀξίους πεφηνέναι μυθολογῶν, ὧν οἱ πλείους οἰκῶν
ὀνομαστῶν, βεβαιοῖ μου τὸν λόγον τὸν ὑπὸ δαιμονίου
τινὸς ἐλαύνεσθαι λέγοντα τὴν γῆν.

1 Amm. XXVI 7, 13. Zos. IV 7, 5 2 Amm. XXVI 6, 12
3 Amm. XXVI 6, 1. Zos. IV 4, 4 5 Plut. Caes. 32, 6. Brut.
40, 2. Fab. Max. 14, 1. Amm. XXVI 6, 12 *aleam periculorum*
omnium iecit abrupte 6 Amm. XXVI 7, 6; 8, 1 10 Amm.
XXVII 3, 12sq. 11 cf. p. 223

5 ἀνέρριψε τὸν κύβον] ἤτοι ἀπογνοὺς ἀπετόλμησε καὶ τὸ
ὑπὲρ δυνάμιν V² (et Vat. gr. 82)

2 εἰ καὶ μὴδὲν B 5 ἐλπίζόμενος Ol Fabr | οὕτως inser I³
6 τῷ Re | ἄνδρα et πεπονθότα et τετυχηκότα et ἀριθμηθέντα
et κοινωνόν Ol ἄνδρος et πεπονθότος Ba 9 φόνος M sed
φθόν(vel φος in marg | τῇ δὲ Ol 10 „malim οὐ (vel οὐχ)
δαιμόνων — nonne?“ Re 11 δ' Re | τε inter ὁ et φόβος U
et inser P²I³ num καὶ ὁ scribendum cum Vat. 939? | φόβος
edd cf. p. 41, 2. 309, 10 | τ' Re 12 μὲν om Ol Fabr 13 ἐξ-
ελεγχόμενοις I sed λεγχο in ras m² | τὴν ἐκ in marg I

15. Τὰ δὲ τελευταῖα ταῦτα πῶς οὐ σαφῶς κακο-
 δαιμονίωντων; ἀπόλωλεν ἡμῖν ἔθνη πέντε καὶ εἰκοσι
 τῶν μὲν ἔξω τειχῶν ἡρπασμένων, τῶν | δὲ εἰσῶ R II 44
 πάντα φαγόντων, οἷς οὐδὲ ταφῆναι τῷ λιμῷ τεθνεῶσιν
 ὑπῆρξεν, ἀλλ' ἀνάγοντες αὐτοὺς οἱ προσήκοντες ἐπὶ 5
 τὸ τεῖχος ἀφίεσαν γυμνοὺς φέρεσθαι τοὺς ταλαιπῶρους
 κάτω. 16. τοιαῦτα ἐκώμασαν οἱ Σκύθαι φρίττοντες
 αἰὲ πρὸς τὴν ἀκοήν τῆς Ῥωμαίων περὶ τὸν πόλεμον
 τέχνης, ἀλλὰ νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο, τοσαῦτα νενικήκασι
 καλῶς μὲν ἡμῶν καὶ ὡς προσήκεν ἄνδρας ἀγαθοὺς, 10
 ἀποθνησκόντων, ἀναλουμένων δ' οὖν. καὶ νῦν ἐπὶ
 τοὺς γεωργοὺς ἤκομεν τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις βεβιωκότων
 οἰχομένων. αἱ προσδοκίαι δὲ δειναὶ καὶ χρηστὸν οὐδὲν
 ἐν ἐλπίσι, πλην εἰ πεισθείης μοι, βασιλεῦ, καὶ λύσαις ὅ
 φημι τὴν αἰτίαν ἔχειν τῶν κακῶν. 15

17. Φήσουσι τοίνυν με πλάττειν οὐκ ὄντα φόνον
 τινές· τῶν γὰρ ἐναντίων ἓνα εἶναι τὸν ἀπεκτονότα. |
 ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν οὐκ ἂν εἰς μέσσην τὴν στρατιάν R II 45
 ἐτόλμησεν ἀνὴρ Πέρσης ἐλθεῖν μὴ θανατῶν καὶ ὡς εἰ

1 Luc. de morte Peregr. § 1. Herod. § 4 | Dem. or. VIII
 p. 93, 24. Din. c. Dem. § 91. Ar. Plut. 372 2 Zos. IV 24, 7
 et 25, 2sq. 6 Her. I 194, 1

1 κακοδαιμονίωντων, εὐδαιμονούντων δὲ V^r

1 κακοδαιμονούντων PV sed in hoc ου in ω corr r, BaI
 sed in hoc ου ex o corr, edd quod correxit Cobetus Coll. p. 120
 4 πάντων V πάντη Ol Fabr | φευγόντων V Ol Fabr 7 φεύ-
 τοντες I 9 μάχης I sed γρ τέχνης suprascr. m³ | τοιαῦτα Re
 11 ἀναλωμένων Ol Fabr 14 ἐν inser I³ | πεισθείης I sed
 ρος supra ει (1) scr. m³ προσθείης UP sed in hoc ρο in ει
 corr m³ | καὶ λύσαις] κωλύσαις V (et Vat. 82) 16 τα post με
 eras C | φόνον Ol (φονὸν Fabr) φόβον libri Re quod correxit
 Cobetus Mnem. III 246 (Coll. 121)

πλείους ἦσαν, πλείους ἂν καὶ διέφθειραν, νῦν δὲ ἀποθνήσκει μόνος οὐδενὸς τῶν ἐγγυτάτω καὶ ὅφ' ὧν ἐφρουρεῖτο παθόντος οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ μελλήσαντος, 4 ὁ γὰρ ἄθλος οὗτος ἦν καὶ ἐφ' ὃν ἀπέσταλτο, τουτὶ R Π 46 μὲν ἐάσω. 18. ἀλλὰ | γεγέννηται δῆπου πρεσβεῖται πολλαὶ μετ' ἐκείνων τὸν χρόνον ὥς τὸν Πέρσην, πάλιν γὰρ ἐρῶ ταῦτό, καὶ εἰώθασί γε Πέρσαι φιλοτιμιεῖσθαι τῇ μνήμῃ τῶν κατωρθωμένων καὶ διηγοῦνται δὴ πολ- λάκις ἃ Ῥωμαίους ἔπληξαν καὶ εἰ τῶν τινα βασιλευ- 10 ὦντων κατήνεγκαν· ἀλλ' ὅμως οὐτ' αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐκείνων οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐν ταῖς τάξεσιν ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώτης τοῦτό γε εἰπὼν φαίνεται τὸ τὸν θάνατον ἐκείνων ἄνδρα Πέρσην εἰργάσθαι. 19. ἀλλ' οὐδὲ ἐν εἰκόνι τοῦτο δέκνυσθαί φασι μάλιστ' ἂν γραφέν, εἰ 15 ἐπέπρακτο, τοσοῦτόν γε ὃν εἰς δόξαν. ἀλλ' ἐν εἰδει μὲν λέοντος πεποιήται πῦρ ἀποπνέοντος. ἃ δὲ ἔπαθον, γράψαντες, ἃ μὴ συνήδεσαν αὐτοῖς δεδρακόσιν, οὐ προσέθηκαν οὐδὲ ἐκαλλωπίσαντο τοῖς οὐ γεγεννημένοις. 19 20. τὸ δὲ μέγιστον ἀπάντων, Βίκτωρα καὶ Σαλούστιον R Π 47 καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὑπὲρ | τῆς εἰρήνης πρεσβεύ- οντας ἤρετο Σαπώρης, εἰ μὴ αἰσχύνοιντο Ῥωμαῖοι

19 Amm. XXV 7, 7 et 13

2 ὥστε πῶς οὐ θεόθεν ἦν ἡ πληγὴ, κακοηθέστατε καὶ δύσ- τροπε καὶ ἐμβρόντητε; V^r 21 τὸ ἤρετο τοῦτο πρὸς τό, εἰ μὴ αἰσχύνοιντο ἀποδιδόμενον καινόσημόν γε ὃν διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη (ἐσημειώθη V^r) V^r Vat. 82

1 δ' Re 2 ἐγγυτάτω A 3 μελλήσαντος V Re μελή-
σαντος reliqui libri Ol Fabr quod defendit Steinheilii Act.
Erud. 1721 p. 267 μεληθέντος coni Ol μελίσαντος Maius Act. l. l.,
μελλήσαντος Re Anim 4 ἀπέσταλτο I sed απ in ras m^s
13 οὐδὲ ex οὐδ' corr V^s 17 συνήδισαν edd | αὐτοῖς BMI
sed ' in ' corr m^s, Ol Fabr 18 οὐδὲ Ba 19 βίκτωρα P
sed ω in ras m^s βίκτωρα BaIU cf. t. I 242, 3

μηδεμίαν ὥραν τῆς ὑπὲρ Ἰουλιανοῦ δίκης πεποιημένον
μόνον πεσόντος, ὃ μάλιστα δὴ βοᾷ, τί ποτέ ἐστι τὸ
πρᾶγμα. ἐγὼ δέ, ἔφη, τεθνεώτός μοι τινος τῶν
ἡγεμόνων τοὺς οὐ πεσόντας περὶ αὐτὸν ἔδειρα
καὶ τοὺς τοῦ τετελευτηκότος οἰκέλους ταῖς 5
ἐκείνων παρεμυθησάμην κεφαλαῖς πέμψας αὐ-
τὰς εἰς χεῖρας αὐτοῖς. ταῦτα οὐκ ἂν εἶπεν ὁ Σα-
πώρης οὐδὲ ἐπετίμησεν, εἰ τὸ ἔργον ἐνὸς ἦν τῶν
πολεμίων. πῶς γὰρ ἂν ὄν οὐκ εἶχον ὑφ' αὐτοῖς, ἐτι-
μωροῦντο; 10

21. Εἰ τοίνυν ὑπὸ μὲν αἰχμῆς ἀπέθανε, χειρὶ δὲ
Πέρσου τοῦτο οὐ πέπρακται, τί λοιπὸν ἢ ἐν τοῖς ἡμε-
τέροις εἶναι τὸν φονέα ἢ χαριζομένοις | τινὲ τὸ R II 48
μηκέτ' ἐκείνους εἶναι ἢ καὶ σφίσιν αὐτοῖς, ὅπως ἐν
ἀτιμίᾳ τὰ τῶν θεῶν εἶη, ὧν τιμωμένων ἀπεπνίγοντο. 15

22. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐφεισθήκει κατήγορος οὐδ' οἱ
καταμαρτυροῦντες. ἀλλ' ὑμᾶς γ' ἐχρῆν καὶ οὕτως
ἀνιχνεύσαι τὸ πρᾶγμα. πολλὰς τε ἡμέρας ἐπ' αὐτῷ
καθημένους καὶ οὐκ ἀνιέντας καὶ τοὺς ἔχοντας μὲν
ἐλέγχειν, ὀκνοῦντας δὲ ἐπεγείροντας, θαρρύνοντας, 20
προτρέποντας, ἄθλα τιθέντας, ἐπὶ θωρεᾶς καλοῦντας

1 Her. IX 8, 2. Luc. de astrol. 27 11 αἰχμή τὸ κοινῶς
λεγόμενον κοντάριον V^r (et Vat. 82)

1 μηδὲμίαν A | ὥραν PBMVUBaI 2 ποτ' Re
4 ἔδειρα Ol Fabr qui adnotat: MS ἔδειρα 5 τοῦ inser I^s |
τελευτηκότος C 7 εἰς τὰς χεῖρας M sed s τὰς in ras
9 ἐαυτοῖς V 13 φόνον CAPBMVBaI quod locis p. 44, 12.
Od. φ 24. Pind. Pyth. IV 250. Plut. sept. sap. conv. 19 p. 162 E.
Et. M. p. 662, 4 vix defendi poterit 16 ἐφεισθήκει MI sed
in hoc ε (2) in ει corr m^s, Ol Fabr | οὔθ' Re in A legi per-
peram asserens 17 ὑμᾶς BaI Ol Fabr | γ' ἐχρῆν scripsi e
V cum Cobeto Coll. 121 et Monnerio γε χρῆ reliqui libri edd

καὶ νῆ Δία γε καὶ ταῖς δι' ἀπειλῶν ἀνάγκαις μὴ ἔαν
 σιωπᾶν. 23. εἰ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἐρίγνέτο, πολλοὺς
 ἂν εἴχετε τοὺς βοῶντας, τοὺς λέγοντας, τοὺς διδά-
 σκοντας, τίς ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου, τίς ὁ πρῶτος
 5 ἀκούσας τοῦτο, τίσιν ὁ κτείνας ἀνεπέλεσθη λόγοις, |
 R II 49 ἐπὶ πόσῳ μισθῷ, τίνες οἱ συνειδότες, ποῖ τρώσας
 ἀπεχώρησε, τίνες αὐτῷ συνέπιον καὶ συνεπαιώνισαν.
 24. ὑμῶν μὲν γὰρ ἡσυχάζοντων καὶ τοῖς δυναμένοις
 διώκειν ἀσφαλὲς ἐφάνετο τὸ μηδὲν λέρειν, κεινημέ-
 10 νων δὲ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλούντων,
 ὥς οὐ στήθονται ζητοῦντες, μέχρ' ἂν εἰς φῶς ἔλθῃ
 τὰ κεκρυμμένα, ταχέως εἰς φῶς ἔμελλεν ἦξειν, ἐπεὶ
 καὶ νῦν ἦσαν οἱ ἐν γωνίαις λέγοντες, ὅπως ἅπαν τὸ
 δρᾶμα συνετέθη· οἷ πολλῆς ἐνόμιζον εἶναι μανίας
 15 οἷς μάλιστα προσῆκεν ἀγανακτεῖν ἡκιστα τοῦτο ποι-
 ούντων ἑτέροους σφᾶς αὐτοὺς εἰς πράγματα ἐμβάλλ-
 λειν οὐκ εἰδότας μὲν, εἴ τιτι χαριούνται, δεδιότας
 δὲ μὴ καὶ ζημία προσγένηται. 25. ἤδη τις ὁδοί-

4 Dem. or. 56 p. 1286, 10
 18 cf. Anth. Pal. VII 745

7 Dem. or. 19 p. 380, 27

4 ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου] ξενίζον καὶ τοῦτ' εἰπεῖν V^r (et
 Vat. 82) 18 τὸ ἤδη τοῦτο ἀντὶ τοῦ ποτὲ ἀσήμαντον ὥρι-
 σμένον χρόνον, ὡς δικαίως ἂν παραλαμβάνεσθαι αὐτὸ καὶ πρὸ
 ἐτῶν ἐξακοσίων καὶ πλειόνων ἔτι V^r (et Vat. 82 qui ἐπὶ πρὸ
 πρὸ praebet)

2 ἡμῶν BaI Ol Fabr | ἐρίγνέτο V 3 εἴχετε scripsi cum
 Cobeto l. l. εἰδέτε libri edd | βοῶντας — τοὺς (3) in marg I²

4 πρῶτος BaI 5 „malim τοῦτον (Anim), τούτον“ (in edit.)
 Re 7 συνεπαιώνισαν C sed ω in α corr s, V sed ω in α
 corr cf. p. 218, 15. 258, 10 8 ἡμῶν BaI Ol Fabr | μὲν inser I³

9 κεινημένων οἰς V 11 ἔλθοι V 13 ἂν ἅπαν Ol Fabr
 14 πολλὴν et μανίαν Ol Fabr | εἶναι inser I² 15 τούτων
 Ba | ποιούντας V 16 πράγμα Ol 17 τίς CABBaI

πορῶν αὐτὸς μὲν ἔκειτο κατακοπεῖς, ὁ δ' ἀποσφάξας ἀπελθὼν οἷς ἀφείλετο ἐτρύφα καὶ ὁ τοῖς νόμοις αὐτὸν παραδῶσων οὐκ ἦν. ὁ δικάζων δὲ οὐκ, ἐπεὶ μηδεὶς ἐδίωκεν, ἀνεξέταστον ἀφείς τὸ τετολμημένον ἐκάθειπεν, ἀλλὰ πάντα κινῶν καὶ παριείς οὐδὲν τὸ τοῦ Λυγκέως ἔδοξε | τῷ νῷ πεποιηκέναι καὶ ὁ αὐτόχειρ ἤρητο R II 50 πάνυ δὲ πιστεῦσων ἀνωτέρω πάσης ἰδέας ἐλέγχων ἡδικοκέναι. 26. πολλὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς ἐρημίαις πρᾶχθέντα οὐκ ἔλαθε, πολλὰ τοιαῦτα ἐν ἄστεσι. καὶ οὐκ ἀπέχρη τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς τῇ γῇ παραδοῦναι 10 τὸν ἀπεσφαγμένον, ἀλλ' ἦκον παρὰ τὸν ἄρχοντα, ἐμήνυσαν, ἔφρασαν, ὁ δ' αὐτοῦ νομίζει τὸ μὴ τὸν δεδρακότα ἀγνοηθῆναι.

27. Εἰθ' ὑπὲρ μὲν τῶν τυχόντων σπουδασόμεθα, τῷ δ' ἀρίστῳ τῶν ἀνδρῶν οὐ τιμωρήσομεν; καὶ τοῖς 15 μὲν ἔθνους ἄρχουσιν ἔστιν εἰς τὸ τὰ τοιαῦτα ἐκκαλύπτειν δύνამεις, ἡ δ' ὑμῶν τῶν βασιλέων ἀσθενεστέρα τῆς θήρας; οὐκ ἔστι. δεῖξον ὥς ἡδιστ' ἂν τοὺς ἀνθρώπους ἔλοις, καὶ οἱ παραδώσοντές σοι τὰ θηρία

6 ἤρητο] ἤτοι συνείληπτο V² (et Vat. 82)

10 cf. p. 499, 12

1 κατακοπεῖς ὅδ' Ol 3 μὴ οὐδεὶς Ba μηδεὶς I sed ou
supra μη pos. m^s 4 ἐδίωκεν I sed v add m^s 5 τῷ Ol |
λυγκέως V 6 ὁ om UBaI | ἤρητο] εἴλετο καὶ αὐτόχειρ ἤρητο
BaI sed in hoc εἴλετο punctis del m^s et περισσὸν in marg pos
m. rec. ἤρηται Ol Fabr qui adnotat: MS ἤρετο, quod corr Re
Anim 7 ἀνωτέρω — ἡδικοκέναι in lacuna P² | ἀνωτέρω A
8 ἐν ταῖς I sed ἐν τ in ras m^s 8 ἐν — 9 τοιαῦτα om Ba
9 ἐλάθειν A 10 ἀπέχρη scripsi e V ἀπόχρη reliqui libri
edd | φίλων Ol Fabr 12 ὁ A ὁ BMVI | αὐτοῦ P sed '
in ' corr m^s, VBaI Ol Fabr 14 Εἰ δ' Ol Fabr quod corr Re
Anim 16 ἄρχουσιν I sed v add m^s | ἔσται? | τὸ inser I^s om
BM Ol Fabr | ἐκκαλύπτειν I sed x prius in ras m^s 17 δὲ Re

φανοῦνται, ἣν αὐτοῖς ἀφέλῃς μόνον τὸν φόβον, ὥς οὐδὲν δεινὸν αὐτοῖς ὁ ἐκείνων πλοῦτος ὄν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἔχουσι. τοῦτο γάρ, τοῦτο οὐκ ἔχον ἔστιν ὑπερ-
 R II 51 βολήν, | φόβου τοιούτου δίκην ὀφείλλοντες, ὥσπερ
 5 τὸν Πέρσῃ ἀπεκτονότες, ἀρχὰς ἐκαρπώσαντο.

28. Μάλιστα μὲν οὖν, εἰ καὶ μὴ τοσαύτην ὄσσην ἐδελκνουν ἄρτι βλάβην εἶχεν ἡ περὶ τὴν δίκην νωθεία, καὶ οὕτω χρῆν ἐπιστραφεῖν τε καὶ φυλακὴν τινα ταυτηνὶ τοῖς ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καλουμένοις παρασχεῖν.
 10 ἐν μὲν γὰρ τῷ πράξασθαι τιμωρίαν παύσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα ἀδικοῦντας, ποιήσαντες δὲ ἄδειαν ἐφ' ὑμᾶς αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἐρῶ γε τὸ βλάσφημον. ὥστε τήμερον τῷ μὲν δοκεῖν Ἰουλιανῷ βοηθήσων ἀπῆγμαι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τοῖς ζῶσιν ὑμῖν. τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἀπο-
 15 δοῦναι τὴν ψυχὴν διὰ τῆς δίκης, ὑμῖν δὲ διατηρῆσαι. ποιήσατε τολύην τοὺς στρατιώτας τῶν ἀρχόντων προκινδυνεύειν ἢ εἰ μὴ τοῦτο βούλονται, μήτοι γε ἀντὶ τῶν πολεμίων αὐτοῖς καθίστασθαι.

29. Ἐγὼ μὲν εἰ καὶ στρατηγὸς ἐπεπόνθει τι τοι-

3 [Dem.] c. Aristog. I § 54 p. 786, 26 8 Dem. c. Aristocr. p. 665, 5

10 πράξασθαι ἦτοι ἀπαιτῆσαι. καὶ πράττομαι μισθὸν ἦτοι ἀπαιτῶ. πολὺ τοῦτο μάλιστα παρὰ Πλάτωνι V² (et Vat. 82 qui πράξασθαι om) cf. schol. ad p. 78, 2

1 ἦν C | ἀφέλῃς scripsi e VBa ἀφέλοις reliqui libri edd | „post φόβον deest aut δηλώσας vel simile quid quod ex ἀφέλοις aptum erit, aut εἰδότες quod ex φανοῦνται“ Re | ὥς] num ὥστ' ? 7 νωθεία I sed post α 1 litt eras 8 χρῆ Fabr | τε om BaI 9 τοῖς bis Ba | προκαλουμένοις Ba 11 δ' BMBaI edd 16 τῶν ἀρχόντων τοὺς στρατιώτας BaI 18 τοῦ Ba sed των suprascr 19 τί BI | τοιούτων Fabr

οὐτον ἢ καὶ τις τῶν στρατείας ἐφεστηκότων, ἤξουν |
 ἂν σε χωρεῖν ἐπὶ τοὺς ἐκείνων σφαγέας δείσαντα R II 52
 τὴν τοῦ πράγματος μελέτην μὴ καὶ πρὸς τὸ μέγιστον
 ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων βαδίσῃ· νῦν δ' ἐπὶ τὸ κεφάλαιον
 τῶν πραγμάτων ὁ ἱππεὺς ἐκείνος καὶ ὁ σίδηρος ἦκεν 5
 ἐν ἀκμῇ τῆς μάχης ὑπ' ἐργαστηρίου πονηροῦ πεμφθεὶς
 ἀπὸ σκηνῆς μιαρᾶς καὶ βουλευμάτων ὀλεθρίων. γένοιντ'
 ἂν καὶ ἄλλοι τινὲς ἴσως πονηροί, βασιλεῦ, μίαν σκη-
 νὴν ὑπιόντες ἐχθροὶ τοῖς ἄρχουσι. τούτους ἢ μὲν
 φύσις οὐκ ἂν ποτε ποιήσειε βελτίους, κατάσχοι δ' ἂν 10
 ἴσως ὁ φόβος.

30. Ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι ἦν μὲν ἂν, εἰ καὶ
 μηδεὶς ἐπὶ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, καὶ δίκαιον καὶ
 λυσιτελεῖς ὑμῖν παῦσαι τὸ θράσος διὰ τῆς ἐπὶ τοῖς
 πεπραγμένοις ὀργῆς, νῦν δ' οὐδὲ βουλομένῳ σοι μὴ 15
 ταῦτα ποιεῖν ἐνι. οἱ γὰρ βαρεῖς οὗτοι καὶ τοῖς τὴν
 Ῥώμην οἰκοῦσιν αὐτὴν ἐπιστήσαντες φόβους | καὶ R II 53
 ταῦτα οὕτω πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντες σύμβουλοι
 καθίστανται σοι τῆς περὶ τὴν τιμωρίαν ἐπιμελείας, ἥς
 γενομένης οὐκέθ' ὕβριοῦσιν οἱ Σκύθαι. 20

31. Τοσούτου γὰρ ἄξιός τοις θεοῖς ὁ τε-
 θνεώς; ἐρεῖ τις. πάνν γε. καὶ παλαιός γε οὗτος αὐ-
 τῶν νόμος ὑπὲρ τῶν πεπονθότων ἀγανακτεῖν. ἢ δίκη

12 cf. p. 341, 18

1 στρατεία scripsi στρατείαις V στρατείας reliqui libri
 Re στρατιᾶς Ol Fabr 2 δείσαντας Ba 6 ἀπ' I sed & ex
 ὁ corr m^s, Ol Fabr 8 μιαρᾶν coni Monnier 12 ἂν in ras I^s
 16 τοῖς om Ba | τὴν I sed η in ras m^s 18 ὁδὸν om BaI
 20 οὐκ ἔθ' BaI 22 τί; Ba 23 ἢ δίκη — 528, 2 πόλιν
 citavit Macar fol. 89 praemissis verbis τοῦ πρὸς βασιλέα περὶ
 τιμωρίας ἦτοι ἐκδικήσεως τοῦ παραβάντος Ἰουλιανοῦ

δὲ ὧν τινες ἀδικοῦσι πολλάκις τείνεται καὶ ἐφ' ἅπασαν
 πόλιν. ἐνόσησαν μὲν Ἀθηναῖοι διὰ τὸν Ἀνδρόγεω
 θάνατον καὶ τῷ πατρὶ τοῦ τετελευτηκότος τὸν δασμὸν
 τοὺς δις ἑπτὰ ἡνεγκαν ὀλίγων ὕτων οἷς ἐτολμήθη
 5 τοῦργον, ἐνόσησε δὲ ἡ Θηβαίων πόλις διὰ τὸν Λαῖου
 φόνον, οὗτος δὲ ἦν ὁ θάνατος ἔργον τῆς Οἰδίπου
 χειρὸς μόνης. λιμὸς ἐν Δελφοῖς ἦν Αἰσώπου παρ'
 R Π 54 αὐτοῖς | ἐπὶ σκώμματι πληγέντος. καίτοι πόσου
 εἰκὸς ἀπεκτονέσθαι τὸν ἄνθρωπον; ἀλλ' ὅμως ἡ πόλις
 10 ἐλίμωττε, καὶ μὴ λύσεις, εἰ δοῖεν δίκην. 32. τί λέ-
 γεις; οὐκ ἐποίησε χαλεποὺς Ῥωμαίους τοὺς θεοὺς οὕτω
 μὲν πεσὼν Ἰουλιανός, οὕτω δὲ ἀμεληθεὶς οὕτω μὲν
 χαλεπήναντος τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ τὸ μὴ
 ἀποδοῦναι τῷ Χρῡσῇ τὴν θυγατέρα τὸν δεῖνα, οὕτω
 15 δὲ βοῶν τινων εἵνεκα τοῦ Ἥλιου, ὥστε τοιαῦτα ἀπει-
 λῆσαι τοῖς ἄλλοις θεοῖς, εἰ μὴ λάβοι δίκην; καίτοι
 πεινῶντων τὸ ἔργον ἦν, ἀλλ' ὅμως ἡ ναῦς αὐτοῖς κε-
 ραυνῶ διεσκέδαστο καὶ ὁ τὰ βέλτεστα παραινῶν μετὰ
 τῶν οὐ πεισθέντων ἐξέπιπτε. 33. τί τοὺς σὺν Ἄρα-
 20 μέμονι ἐλόντας τὴν Τροίαν ἀπώλεσεν; ὁ χεῖμων. τὴν

2 Plut. Thes. 15, 1. Paus. I 27, 10 5 cf. p. 180, 11 sq.
 7 cf. t. III 66, 5 R. Plut. ser. num. vind. 12 p. 556 F sq. Arist.
 Vesp. 1446 c. schol. 13 Pl. α 9 sq. cf. p. 180, 7. 15 Od. μ
 376 sq. 17 Od. μ 342 18 Od. μ 415. η, 275 | Od. μ 417 sq.
 20 cf. p. 180, 9

1 δὲ om Macar 4 ὕτων οἷς C sed ut corr ut videtur
 ex v in ras m², ὧν et ' add s 5 τοῦργον B Fabr 6 μό-
 νης ἔργον τῆς οἰδίπου χειρὸς V fortasse recte ἔργον τῆς in
 ras I³ 7 λοιμὸς Cobet Miscell. 167 at cf. Plut. l. l. 8 πό-
 σων Ol 9 τὸ ἀπεκτονέσθαι Ol Fabr 10 ἐλίμωττε Cobet l. l.
 | δοίη Ol | λέγοις, οὐκ Ol Fabr 14 post ἀποδοῦναι ras 12
 litt I 15 βοῶντός Ol Fabr | ἔνεκα U 18 διεσκέδασται Ol
 19 τοὺς om Ol

| θάλατταν δὲ τίς ἐξέμηνεν; ἡ Ἀθηνᾶ. διὰ τῆς; R II 55
 οἱ τῶν περὶ Κασάνδραν Αἰαντι πεπραγμένων οὐκ
 ἔλαβε τὸ στρατιόπεδον δίκην, ὥσπερ οὐδὲ νῦν ἡμεῖς
 τοῦ φόνου. εἴτ' οἴεται τις τὴν Πριάμου κόρην τιμω-
 τέραν τῇ Ἀθηνᾷ γενέσθαι πρότερον ἢ νῦν ἅπασι τοῖς 5
 θεοῖς τοῦτον; τῆς δὲ ἐν Λεύκτροις ἡττης τῆς ἀνελπί-
 στου, μεθ' ἣν ἔμεινε κειμένη τῶν Λακεδαιμονίων ἡ
 πόλις, τίς οὐκ οἶδε τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπόθεσιν;

34. Μέλει, μέλει καὶ τεθνεώτων ἀνθρώπων τοῖς
 θεοῖς, ὃ βασιλεῦ, ὦν καὶ τοῖς ζῶσιν ἔτι ἀνθρώποις 10
 μέλειν βούλονται ἄν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο τοιοῦτον ἦν,
 οὔτ' ἂν εἰς Μακάρων νήσους ἤγαγον οὓς ἐθαύμασαν
 οὔτ' ἂν ὅσῃ λογίοις ἐτίμησαν, ὥσπερ τὰ τε Ὀρέστου
 τὰ τε Θησέως. 35. καὶ νῦν οἶμαι τοὺς θεοὺς πολ- 14
 λάκις ἐν ταῖς αὐτῶν ἀγοραῖς πεποιῆσθαι | λόγον ᾧ R II 56
 τε ἔπαθεν οὗτος ὢν τε ἡτύχησε τεθνεώς, μεμφομένους
 τε καὶ παρακαλοῦντας ἀλλήλους ἐπὶ τὴν δίκην. εἰ
 γὰρ θρήνου μὲν ἄξιος Ἐκτωρ τῷ Διὶ διὰ τὸ πλῆθος
 τῶν θυσιῶν, ἐγκαλεῖται δὲ ὁ Ζεὺς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς
 ἐν τοῖς Ὀδυσσέως πλάνοις ὡς ἀμελῶν ἀνθρώπου τε- 20
 θυκότος, τίνα εἰκὸς εἰρησθαι περὶ τούτου τοῦ τὰς

6 Plut. Pelop. 20. Diod. S. XV 54 13 Her. I 67. Plut.
 Thes. 36. Cim. 8, 5 18 Il. ω 66 sq. 19 Od. α 59 sq.

15 ἀγοραῖς] ἦτοι συνάξουσιν ὁμιλίας V² (et Vat. 82)

1 ἐξέμεινεν I sed ν (2) add m³ | διατί MV 2 κασσάν-
 δραν CAPURE κασσάνδραν B κασσάνδρας Ol Fabr 7 ἔμεινε
 inser I³ 9 τῶν τεθνεώτων M 10 ἔτι inser I² 11 μέ-
 λειν I sed λ prius eras 15 αὐτῶν scripsi e CAUBA αὐτῶν
 reliqui libri edd 20 ταῖς ὀδυσσέως πλάνοις Ol Fabr | πολλὰ
 ante τεθυκότος inser Cobet Coll. 121 at cf. Od. α 61 ἱερὰ ῥέξων
 21 τούτου I sed ου (2) in ras m² | τοῦ I sed τ m² in ras, ου m³

LIBANIUS ed. Foerster. II.

34

ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς δύο ἔτεσι παρελθόντος
 θυσίας; 36. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ μερίσας αὐτοῦ τὸν βίον
 εἰς τε τὰς ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλὰς εἰς τε τὰς περὶ τοῦς
 βωμοὺς διατριβάς, οὗτος ὁ ἐν τελεταῖς μυρίαῖς ὁμι-
 5 λήσας δαίμοσιν, οὗτος ὁ ὑπὲρ τῶν ὑβρισμένων ἱερῶν
 R II 57 στενάξας | μὲν, ἕως τοῦτ' ἐξῆν μόνον, ὅπλων δὲ
 ἀψάμενος, ἐπειδὴ καιρὸς παρῆν, οὗτος ὁ τὰ κατεσκευ-
 μένα μὲν ἀποδοὺς τοῖς χωρίοις, τὰς τιμὰς δὲ καὶ τού-
 τοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν, οὗτος ὁ τὸ θύειν καὶ
 10 σπένδειν ὥσπερ ἐκ φυγῆς καταγαγών, οὗτος ὁ τὰς
 πεπαυμένους ἑορτὰς ἀνανεωσάμενος, οὗτος ὁ τοὺς ἐπὶ
 R II 58 τῇ θεραπαίᾳ τῶν | κρειττόνων κινδύνους ἀνελών,
 οὗτος ὁ μηδαμοῦ τὴν διάνοιαν ἀποστήσας τῆς παρὰ
 θεῶν εὐνοίας, οὗτος ὁ πολλῶν ἐξελάσας ἀχλὺν καὶ
 15 πάντων δ' ἄν, εἰ μὴ προαπηλῇθε.

37. Τούτου Διὶ μὲν μέλει, βασιλεῖ βασιλέως, ὡς
 ὁμοτέχνου, Ἀθηνᾶ δὲ τῇ τοῦ Διὸς θυγατρὶ διὰ τὴν
 φρόνησιν, Ἑρμῇ δὲ διὰ τοὺς ἐν πᾶσιν εἶδεσι λόγους,

1 Amm. XXII 12, 6

9 καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως ἂν τῷ ἀθανάτῳ καὶ ζέοντι παρα-
 δοθεὶς πυρὶ ἐκείνῳ, ὅτι φηγόντα τε καὶ πεπαυμένα πάσαι πάνν
 τὰ περὶ τοὺς δαίμονας τελούμενα ἀνθρώποις διὰ θυσίων ἐφι-
 λονείκησεν αὐτὸς ἀνακαλέσασθαι V²

1 δύο scripsi auctore Cobeto Coll. l. l. qui δὲ conī δέκα
 libri (sed ἐν δυοὶ μόνοις Vat. 939) edd 2 θυσίας voce des.
 fol. 231 in C; folio sequenti exciso quae continebantur suppleta
 sunt saeculo XV in folio quod nunc initio codicis exstat cf. t. I
 p. 13 | αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Ol Fabr 3 τοὺς inser I³
 om Ol Fabr 4 μυρίαῖς I sed αἰς in ras m³ 5 δαίμοσιν I
 sed ν add m³ 8 μὲν om Ol Fabr | ἀποδιδούς C 13 μηδαμῇ
 BaI | παρὰ scripsi περὶ libri edd 14 ἐννοίας API Ol Re
 16 βασιλέων Ol Fabr

Μούσαις δὲ διὰ τὰ ἔπη, τῇ δὲ Ἀρτέμιδι διὰ τὴν σω-
φροσύνην, Ἄρει δὲ διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀρετὴν· ὃς
ἅπαν οὕτω γένος ἐταπείνωσε βαρβάρων ὑπ' ἄλλῳ τε
ἄρχων καὶ τὸ πᾶν κτησάμενος, ὥστε τὴν Περσῶν μὲν 4
ἐπιστρατεύσας | ἀνάστατον ἐποίει, τὰ δ' ἐφείσθη- R Π 59
κότος καὶ παρόντος ἡρεμοῦντα γένη ταῦτον ἐποίει καὶ
ἀφεισθηκότος. καὶ ὁ μὲν ἐγγὺς Βαβυλῶνος κέλησιν
ἡγωνοθέτει, βασιλεὺς δὲ Ῥωμαῖος ἐν γῇ Ῥωμαίων οὐκ
ἦν, πάντα δὲ ἡσύχαζεν ἀντὶ τῆς παρουσίας ἀρκοῦντος
τοῦ δέους, ὃ καὶ διὰ <τὸ> τοὺς Πέρσας ἐλάνυνεν 10
ἐνεποίει.

38. Πᾶς οὖν ὁ μετ' ἐκείνον βασιλεὺς ἴστω χάριν
ὀφείλων ἐκείνῳ. τουτὶ γὰρ δὴ καὶ αἱ γυναικες εἶποιεν
ἄν, ὅτι τοῦ μὴ πάντα ταῦτα εἶναι Περσῶν ἐκείνος
αἷτιος. καὶ οὔτε τειχίζομεν οὔτε σίτον εἰσκομιζόμεθα 15
οὔτε ποῖ δεῖ πλεύσαντας σωθῆναι, σκοποῦμεν | οὔτε R Π 60
φρόβῳ συνοικοῦμεν οὔτε μή τι συμβῇ τοιοῦτον οἶον
καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων, δεδοίκαμεν, οἷς ἐν τῷ θεάτρῳ
συγκαθημένους ἐφειστήκεσαν οἱ τοξόται τὸ ὄρος κατει-

1 cf. p. 268, 15 5 cf. t. II 188, 4 R 7 cf. ad p. 344, 13
16 cf. t. II p. 186, 2sq. R 18 Amm. XXIII 5, 3

7 κέλησιν ἡγωνοθέτει] ἤτοι ἀγῶνα διετίθει τῶν διὰ τῶν
ἵππων ἀγωνιζομένων V² (et Vat. 82) cf. Soz. hist. eccl. VI 1
p. 217 B κέλησιν ἀθλα προθείς

2 Ἄρει — ἀρετὴν non post σωφροσύνην, sed post φρόνησιν
530, 18 V 3 οὕτω γένος] γένος οὕτως MBaI OlFabr 4 γῇν? |
μὲν inser I^s 7 κέλησιν CMO 8 βασιλεὺς τε Monnier | τῇ Ba
9 ἡσύχαζειν libri excepto V | παρουσίας I sed on in ras m² |
ἀρκοῦντος BaI sed in hoc in ἀρκοῦντος corr m² 10 ἐπὶ Ol
Fabr | τὸ inserui e M coll. t. II 559, 8 R om reliqui libri edd
corruptelam agnovit Re | τῶν περσῶν V 14 ταῦτα πάντα
CUMo 16 πῇ V | δὴ BBaI OlFabr | πνέσαντας Mo
19 ἐφειστήκεσαν I sed ei ex ε corr m²

ληφότες. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐπὶ τῶν ὄρων στρατιώταις
 ἰδρυνμένοις θαρροῦμεν, ὧν ὅσον ἄριστον ἐπὶ τὸν Σκυ-
 θῶν μετενήνεκται πόλεμον.

39. Ταῦθ' ἡμῖν δῶρα Ἰουλιανοῦ, ταῦτα ἐκείνων
 5 τῶν πόνων, ταῦτα ἐκείνης τῆς στρατείας, ὃς ἀνθρώ-
 πους ὀρχομένους ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐδίδαξεν ὑπὲρ τῆς
 αὐτῶν τρέμειν. ἀντὶ τούτων οὖν καὶ πολλῶν ἄλλων,
 ἃ τίς ἂν δύναιτο διελθεῖν; οὐ βοηθήσεις, οὐ ζητήσεις,
 9 οὐ κολάσεις τοὺς ἀποκτείναντας ἀνθρώπων ὃς τῆς
 R Π 61 ὑστεραίας | ἐδέξατ' ἂν πρεσβεῖαν δῶρα παρὰ Περ-
 σῶν ἄγουσαν, ὡς αὐτῶν ἦν ἀκούειν ἐκείνων;

40. Λάβε πείραν, ὦ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἅψαι
 τῆς βοηθείας, καὶ κεκτήσῃ τὴν τύχην. τοῦτο σοι δείξει
 γεωργουμένην τὴν Θράκην, τοῦτο Θερμοπύλας ἀνοιγο-
 15 μένας, τοῦτο τοὺς ἀλωμένους ἐπανάξει, τοῦτο μετα-
 ποιήσῃ τὰ νῦν, τὰς φυγὰς καὶ τὰς διώξεις. ὅψει τοὺς
 αὐτοὺς στρατιώτας ἐρευνωμένους τὴν ὕλην καὶ τὰ
 ἄντρα καὶ τοὺς μὲν σφάττοντας, τοὺς δὲ ζῶντας |

10 cf. or. I t. I p. 147, 14 sq. et or. XXVIII t. II p. 188, 14 sq. R

10 ὑστεραίας] ἥτοι τῆς αὐρίου, προτεραίας δὲ τῆς προχθές
 V² (et Vat. 82)

1 τὸν ὄρον U 2 ἐπὶ A sed · ἀπὸ · suprascr. m² ἀπὸ
 La | τὸν om Ba | Σκυθῶν] τῶν σκυθῶν MBa edd 4 et 5
 ταῦθ' Re 5 ὡς Ol ἡ perperam in A legi asserens Re
 7 αὐτῶν BaI ἐαυτῶν Re 8 ἃ τίς scripsi ex ABMBaI ἃ
 τις reliqui libri edd | ; post διελθεῖν posui 12 λαβέ? 13 κε-
 κτήσῃ Ba sed κ(2) eras 14 τοῦτο σοι BaI Ol Fabr 15 ἀλω-
 μένους CBM Ol Fabr 16 τανῦν BVI sed in hoc ` supra α
 pos m³ | ὅψῃ Ol Fabr 17 ἐαυτοῦ La σαντοῦ U et ex αὐ-
 τοῦ corr P² et coni Ol om Ba | διερευνωμένους La διερεν-
 νωμένους Cobet Misc. 167, fortasse praeferendum coll. t. I 149, 8;
 t. II 19, 22; 336, 20 18 ζῶντος Ol Fabr quod corr Re Anim

ἔλκοντας δοῦναι τοῖς βουλομένοις ὠνεῖσθαι. τοῦ- R Π 62
των συνεφέσεται Ἰουλιανὸς πάντα καθιστὰς ῥάδια
τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς τῶν στρατιωτῶν διαφεύγων, τοῖς
δὲ ἔργοις γνωριζόμενος.

41. Καλὸν δέ σοι κατ' ἄμφω σπουδάσαι περὶ τὴν 5
τιμωρίαν· ἢ γὰρ ἐπ' ἐλέγχῳ λήψῃ τὴν δίκην, οὗ τί
γένοιτ' ἂν δικαιότερον; ἢ δυνηθέντων, ὃ μὴ γένοιτο,
τῶν δεδρακότων διαδῦναι κατὰ τὴν προαίρεσιν εὐδο-
κιμήσεις καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ παρ' ἐκείνῳ
καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, ὥσθ' ἅπερ ἦν ἂν σοι τετιμωρη- 10
μένῳ, ταῦτα ἔσται ἐθελήσαντι.

3 τῶν om Ol Fabr 4 δ' Re 8 διαδῦναι BI | κατὰ
τὴν] „malim γε interponi“ Re 10 ἂν inserui ante σοι e V
auctore Re, ante ἦν Monnier 11 ταῦτ' V | ἐθελήσαντι M |
ὅπερ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ subscr. I³

XXV.

Oratio *περὶ δουλείας* in ethicarum quae dicuntur¹⁾ numerum referenda, quippe quae quod Euripides Hec. 863 sq. dixit²⁾ neminem non esse servum probatum eat, certis quidem anni quo conscripta sit signis caret, sed ut aetatis provectoris auctoris vestigia praebet³⁾, ita nonnulla continere videtur quae ad tempus motu Antiocheno anni 387 paulo posterius⁴⁾ deducant. Argumento ipso atque tractatione lectoribus arridens, etsi minus quam tres illae oratiunculae VI. VII. VIII, atque in eclogas recepta haud parvo numero codicum ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C). Initium orationis usque ad verba *τῆς γὰρ* p. 539, 7 folio codici saeculo XV praefixo continetur, reliqua codice ipso saeculi XI/XII fol. 232 sq. Correctus est manu recentiore (s) e codice Monacensis gr. 101 (= Mo) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 120^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

1) Cf. orationes VI. VII. VIII (t. I p. 321 sq.), quae et ipsae a Libanio sene conscriptae sunt.

2) Cf. p. 554, 9. Perperam Th. Kockius Com. Att. fragm. III 668 sq. Euripidis nomen a Libanio suppressum et pleraque in oratione ad *ῥῆσιν* comoediae Atticae, fortasse Thebanorum Philemonis (IV 11 M. II 486, 31 K), redire contendit.

3) Cf. p. 539, 1 sq. *εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα πάσαι βλέπων* — *ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ τοὺς ἄλλους καὶ ἑμαυτὸν ὀδυρόμενος*.

4) Cf. quae ad p. 558, 5 adnotavi. Quod p. 572, 10 optat *τῶν δέ γε νῦν ὄντων (δεσποτῶν) ὥς ἐπὶ πλείστον εἴημεν αὐτοὶ καὶ παῖδες* optime ad Theodosium Arcadiumque referri potest.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 228. Correctus est manu recentiore (= m⁴) e codice aequali atque C. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 539^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69. Inspexi.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 242. Vide t. I p. 41 sq. et 69. Partem p. 85, 17—88, 4 R mihi descripsit Ioannes Sakkelion.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 44 sq. et 69. Inspexi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 194. Vide t. I p. 209 sq. et 236. Inspexi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 136^v. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

9. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 195^v. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 108. Vide t. I p. 222 sq. et 236. Inspexi.

11. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) (= Mut) saec. XV fol. 6. Desinit fol. 8^v verbis *καλολήν ἐλεύθερον* p. 546, 21. Vide supra p. 48 sq. Contuli.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 162. Vide t. I p. 39 sq. et 236. Inspexit Henricus Rostagno.

13. Laurentianus XXXII 13 (= Laur) saec. XIV fol. 109. Vide t. I p. 227 sq. et 236. Usus eo est ad finem orationis inde a verbis *ἐμοὶ δὲ* p. 569, 1 in Morelliana editione deperditum edendum Io. Christ. Amadutius (Anecd. litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3—16). Inspexi.

14. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 214^v. Vide t. I p. 417 sq. Inspexi.

15. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 31^v. Vide t. I p. 331 sq.

16. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 134^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

17. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 105^v. Vide t. I p. 214 sq. et 236. Ex eodem fluxit fonte atque B et M. Inspexi atque e parte contuli.

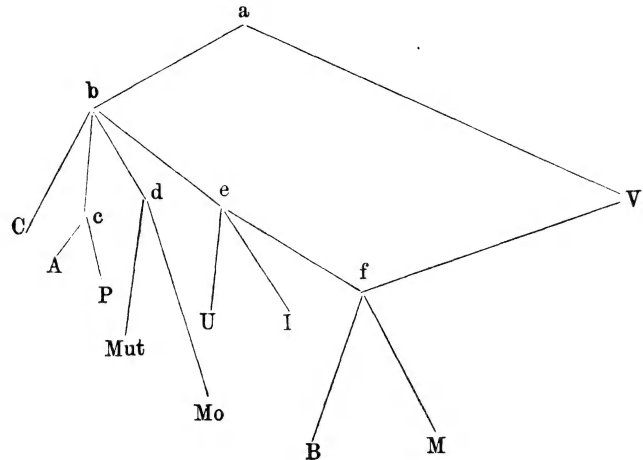
18. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 33^v. Vide t. I p. 216sq. supraque p. 7 et 204. Contuli.

19. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 270. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

20. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 130. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

21. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 152. Vide t. I p. 213sq. Contulit mihi Krollius.

Codicum a me adhibitorum hic quoque duae distinguuntur familiae, quarum prior codicibus *CAPMoMutUI*, altera codice *V* continetur, ex utraque mixtae recensiois signa prae se ferunt *BM*, ratione quam hoc tibi demonstrabit stemma:

Nam *BM* modo cum *UI* modo cum *V* consentiunt. Lacunae quaedam quibus archetypus laborabat in fonte codicum *Mo* et *Mut* itaque etiam manu recentiore in *C* et *P* suppletæ sunt ita ut de certa fide dubitatio sit.

. Codicem Mutinensem quia neque integer neque in parte servata præstantior est quam *Mo*, ab apparatu critico

exclusi. Idemque in Urbinatem gr. 125 statui qui ex eodem quo *BM* fonte fluxit. Codex vero his cognatus Laurentianus XXXII 13 (= *Laur*) quo Amadutius usus est, ita scatet vitiis, ut eius lectiones recipere nefas sit.

Argumentum orationis causa fuit, cur numerus locorum a Planude et Macario Chrysocephalo¹⁾, qui codice interpolato usus est²⁾, excerptorum maximus sit.

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 642—660 *e codice Bavarico*, ut ipse in indice praemisso ait, i. e. Monacensi gr. 101, sed pessime. Nam non solum finis orationis omnino deest, sed etiam pars quae huic antecedit, non formam qua in codice legitur, sed plane novam atque inauditam exhibet, id quod vix aliter explicari poterit nisi ita ut Morellus iactura apographi typographis traditi facta suo Marte, sed invita Minerva textum graecum secundum partem superstitem versionis suae latinae refinxerit, reliqua plane praetermiserit. Nam neque forma illa in ullo codicum superstitem reperitur neque, quae fuit Cobeti³⁾ opinio, vetus quaedam interpretatio latina huius aliisque orationis Libaniana unquam exstitit.⁴⁾

Finem orationis in lucem protraxerunt Amadutius⁵⁾ eiusque immemor Reiskius, qui etiam partis antecedentis formae Morellianae genuinam e codicibus Augustano et Monacensi succedere iussit t. II p. 87sq. plurimisque aliis orationis vitiis opem tulit, postquam iam Animadversionum volumine V p. 442—448 multa divinando egregie correxit. Quae aliis emendanda reliquit, eorum partem Cobetus et Sintenis absolverunt.

1) Cf. t. I p. 72sq. et 351.

2) Cf. p. 540, 18.

3) Coll. Crit. p. 123.

4) Confer quae de hac re in Philol. t. LIX p. 400sq. exposui. Peccato ibi p. 401 col. 2 l. 7 *ὀπλιτῶν* pro *οἰκετῶν* impressum est.

5) Cf. supra p. 535 n. 13.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ.

R Π 63 1. Τῷ δὲ ὀνόματε τούτῳ πολλὰ πανταχοῦ τῆς
 γῆς, ὁ δοῦλος καὶ ὁ ἐλεύθερος, ἔν τε οἰκίαις ἔν τε
 ἀγοραῖς ἔν τε ἀγροῖς ἔν τε πεδίοις ἔν τε ὄρεσιν, ἡδη
 5 δὲ καὶ ἐν ναυσὶ καὶ ἐν ἀκατίοις. καὶ δοκεῖ τὸ μὲν
 εὐδαιμονίας εἶναι, ὁ ἐλεύθερος, τὸ δὲ τοῦ ἐναντίου,
 ὁ δοῦλος. καὶ ὅταν δὲ προπηλακίζεται τις, μᾶλλον τι
 δεινολογεῖται τῷ ἐλεύθερος εἶναι, καὶ ἄν γε εἰς δοῦ-
 10 ναι ὑβρίζῃ, πάλιν, εἰ ἐγκαλεῖ τις, ποιεῖται δεινὸν ἐξεί-
 ναι λέγων τύπτειν, ὥσπερ τοὺς λίθους. 2. ἐγὼ δὲ

C = codex Chisianus
A = Monacensis (olim Augustanus) 483
P = Palatinus gr. 282
Mo = Monacensis 101
U = Urbinas gr. 126
I = Marcianus append. XCI 2
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

7 Sen. ep. mor. V 6 (47), 11 8 Her. I 44. IV 68, 1

1 Περὶ δουλείας in spatio unius lineae om *C* τοῦ αὐτοῦ
 περὶ *V* 2 πολλὰ Sintenis 4 παῖδίοις *Mo* 5 καὶ (1)
 om *C* 6 ἐλεύθερος *P* sed ι ante ο eras et ο in ras m^s | τοῦ-
 ναντίον *BM* 7 μᾶλλον τί *Mo* 9 comma post ὑβρίζῃ posui
 | εἰ in ἡ corr *C*² ἡ *BV* | ἐγκαλῇ *BM* sed in hoc ἡ in ras, *V*

εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα πάσαι βλέπων ἃ
πάντας ὁμοίως εἰς δουλείαν ὑπάγει τινά, πολλάκις ἐν
τῷ πολλῷ χρόνῳ τοὺς ἄλλους καὶ ἐμμενόντων ὀδυρόμενος
ἀξιῶσαιμ' ἂν θάτερον τοῖν ὀνομάτοιον ἐκχωρεῖν, ὥς οὐκ
ὄντος αὐτῷ πράγματος. 5

3. Πολὺν δέ γε πρὸ ἐμοῦ τοῦτο κατείδεν Εὐριπίδης
ὁ ποιητὴς τὴν Ἑκάβην ποιῶν. τῆς γὰρ δὴ Ἑκάβης
δεομένης τοῦ Ἀγαμέμνονος συμπερᾶξαι οἱ πρὸς τὴν
τοῦ Πολυμήστορος τιμωρίαν ἔδεισε μὲν ὁ Ἀγαμέμνων
μὴ διαβληθείη πρὸς τὸν στρατὸν ὥς τὰ τῶν ἐχθρῶν 10
πρὸ τοῦ οἴκελου θεραπεύων, ὁρῶσα δὲ ἡ γυνὴ τὸν
αὐτὸν ἄρχοντά τε τῶν Ἀχαιῶν καὶ δεδοικότα τοὺς
Ἀχαιοὺς,

φεῦ,

ἔφη,

15

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·

ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης,

ἢ πλήθος | αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ R Π 64

εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.

ποιεῖ μὲν δὴ καὶ ταῦτα δουλείαν, ποιεῖ δὲ καὶ 20
ἕτερα πρὸς τοῦτοις οὐκ ὀλίγα.

4. Πρότερον δέ γε σκεπτέον, εἰ τὸ μὲν ἀνθρώπειον
δουλεύει γένος, τὸ θεῖον δ' ἀδέσποτον.

8 Eur. Hec. 752. 789. 841 9 Eur. l. l. 855—863 14 Eur.
l. l. 863 sq.

2 ἀπάγει I 3 ἄλλους inser V² 4 ἐκχωρεῖν C sed x
e γ corr m² 6 γε om C 7 τῆς γὰρ vocibus des. folium
praeafixum in C, δὴ ἐκάβης inc. fol. 232 9 Πολυμήστορος
Mor 10 διαβληθῇ V 11 ἡ om Mor 12 δεδιότα V
18 πόλεος scripsi auctore Re cum ed. Ald. Eur. πόλεων libri
edd πόλεως libri Eur. | γραφὰς Mo 23 γένος δουλεύει BM

Ἡ μὲν οὖν ἐμὴ ψῆφος δεσπόζειν μὲν τὸ θεῖον
 ἀνθρώπων, δουλεύειν δὲ οὐδενί, ποιητὰς δὲ εἰ παρα-
 δεξόμεθα εἰς τὴν κρίσιν, ἄλλο τι πείσουσιν ἡμᾶς.
 5. ὅταν γὰρ ὁ μὲν Κρόνος ἐκπίπτῃ τοῦ οὐρανοῦ, βα-
 5 σιλεύῃ δὲ ὁ Ζεὺς, πάλιν δὲ αὐτὸν ἐπιβουλεύωσι συνδῆσαι

Ἥρῃ τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ,
 καὶ δέηται δὴ συμμαχίας ἐκ θαλάσσης καὶ εἰδῇ τοῦ
 μὴ δεθῆναι χάριν τῇ Θέτιδι, τίς αὖτε τοῦ Διὸς ἐλευ-
 θερία; τίς δὲ ἡ τῶν ἄλλων θεῶν, ὅταν αὐτοὺς ὁ Ζεὺς
 10 ἐκφοβῇ ταῖς ἀπειλαῖς καὶ ἀπάγῃ τῶν ἔργων ἃ πράτ-
 τειν ἐθέλουσι; 6. καὶ μὴν τὸν γε ἐξ ἔρωτος ζυγὸν μι-
 κροῦ πᾶσιν ἐπιτείνουσι. καὶ ἴστε ἔρωτας Διὸς καὶ
 Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρεος καὶ Ἡφαίστου
 καὶ Πλούτωνος, καὶ ὡς οὐδὲ τὰς θηλείας ἀφείσαν ποι-
 15 ηται τοῦ ζυγοῦ, μέμνησθε. καίτοι τὸ ἐρᾶν ἄλλο τι
 ἐστὶν ἢ δουλεύειν; 7. λέγει δὲ καὶ ἡ Πυθία παραμυ-
 θουμένη Κροῖσον τὸν Ἀνδρὸν αἰχμάλωτον ὄντα παρὰ
 Κύρῳ τῷ Πέρσῃ· τὴν πεπρωμένην μοῖρην ἀδύ-

6 Il. α 400 9 Il. θ 4 sq. 16 Her. I 91, 1. cf. Philem.
 Theb. fr. com. IV 11, 5 M. II 486, 31 K

2 παραδεξόμεθα *M* sed *αδε* in ras 4 ὅτ' ἂν *CA* | πίπτῃ
UI | βασιλεύει *Mo* Mor 5 δ' (1) *UMo* Re | δ' (2) Re | ἐπι-
 βουλεύουσι Mor 7 θαλάττης *CUB* Re | εἰδῇ scripsi e *V*
 εἰδείῃ reliqui libri edd 8 „malim τοῦ Κρόνον καὶ αὐτοῦ τοῦ
 Διὸς ἢ ἐλευθερία“ Re 9 ὅτ' ἂν *CA* | αὐτὸς *V* αὐτοὺς ὁ Ζεὺς
C sed ὅτους ὁ Ζεὺς in ras m² 10 ἀπάγῃ *Mo* Mor 11 τὸν γε
 om Mor | ζυγοῦ μικροῦ Mor | μικροῦ om *UI* 12 πείσουσιν *Mo*
 Mor | ἔρωτα *BM* | διός τε καὶ *B* 13 ἄρεος sed o in ras ex
 ω *CP²M* ἄρεως *A* cf. p. 41, 1; 216, 10 14 δὲ praevia ras 2
 litt *U* 15 τί *PBMV* 16 λέγει — 541, 1 θεῶν praemisso Τοῦ
 περὶ δουλείας λόγ. 17 citat Macar fol. 92^v 16 δὲ om Macar
 | καὶ om *M* Mor | ἡ inserui e *BMV* coll. p. 31, 7; 80, 18; Her. l. l.
 om reliqui libri edd 18 „malim ὅτι τὴν“ Re | μοῖραν
UIBM Re αἴσῃν Macar

νατόν ἐστὶν ἀποφυγεῖν καὶ θεῶ. ταυτὶ μὲν δὴ
 χαιρέτω, Μοῖρας δὲ ἠγώμεθα | θεάς τινας εἶναι R II 65
 τὰ μὲν τῶν ἀνθρώπων ὀριζούσας νήματι, θεῶν δὲ
 τῶν ἄλλων οὔτε ἰσχυροτέρας οὔτε ἀσθενεστέρας. 8. τῶν
 δὴ φασκόντων ἐλευθέρων εἶναι τοῦτο πρῶτον ἀφαι- 5
 ρεῖται τὴν ἐλευθερίαν τὸ μὴ εἶναι κύριον ἅτ' ἂν ἐθέλῃ
 δοῦν, ἀλλ' ἠναγκάσθαι πράττειν ὅσα οἱ <Αἶσα> γει-
 νομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. ἰδοὺ
 γάρ, βούλομαι πλεῖν καὶ ἀπὸ λιμένων ἐργάζεσθαι χορή-
 ματα, ἣ δὲ Μοῖρα ἐπὶ γῆν τέ με ἄγει καὶ βοῦς καὶ 10
 ἄλοκα καὶ σποράν καὶ δρέπανον καὶ ἄλω, καὶ ἀφελ-
 κυσθεὶς ὦν ἐπεθύμουν, ἐν οἷς οὐκ ἐθέλω ζῶ, ὥσπερ
 ἕτερος γῆν ἐργάζεσθαι θέλων καὶ μικρὰ μετὰ ἀσφα-
 λείας ἔχειν ὑπὸ τῆς Μοῖρας εἰς ναὺν ἐμβιβασθεὶς 15
 ἀντὶ τῆς ἀρούρας πέλαγος τέμνει μικρῷ μέρει τῶν
 τοίχων διεστηκῶς θανάτου. ἄλλος ἐρῶν ῥήτορικῆς εἰς
 παιδοτροίβου πεφοίτηκε καὶ ἀπὸ ῥώμης εὐδοκιμεῖ καὶ
 στέφανον ἐξ Ὀλυμπίας φορεῖ, ὁ δὲ ἐρῶν στεφάνου τοῦ
 ἐκ Πίσης ἐν λόγοις ἐγένετο. 9. καὶ ὅλως πολλαχοῦ
 μάχας ἂν εὗροι τις ἐπιθυμιῶν τε καὶ Μοιρῶν καὶ τὴν 20

3 Phanocl. Erot. 2, 1. C. I. G. 6092 (Kaibel epigr. 1084^c), 2
 7 Pl. v 127. cf. ω 209 15 Arat. Phaen. 299

2 χαίρειν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
 φθείρεσθαι B² (= Thom. M. p. 392, 6 s. v. χαίρειν)

5 πρῶτος Mo 6 ἅτ' ἂν ἐθέλῃ scripsi e BV ἅττα ἐθέλει
 reliqui libri edd 7 ἄσσα olim conieci Mus. Rhen. XXXII 88
 | ἣ μοῖρα οἱ con i Re | Αἶσα inserui (l. l.) | γεινομένῳ V 8 ἰδοὺ
 — 18 φορεῖ citat Plan fol. 104 11 ἄλοκα in ἀλόκα corr
 V² ἄλοκα BM ἄλογα Mo Mor | καὶ σποράν — ἄλω om Plan |
 ἐφελκυσθεὶς Mor 12 ὦν ex ὧς corr Mo² 13 μετ' Plan Re
 19 πίσης B 20 καὶ τὴν — 542, 1 Μοιρῶν om UI

νίκην πανταχοῦ τῶν Μοιρῶν. οὕτως ὁ μὲν γαμῆ
 φεύγων τὸν Γάμον, ὁ δὲ ἄγαμος ἐβίω θύων τῷ Γάμῳ.
 καὶ πενία δὲ καὶ πλοῦτος καὶ παῖδες καὶ ἀπαιδία καὶ
 βίου μέτρα μείζω τε καὶ ἐλάττω πάντα ἐκείθεν. 10. διὰ
 5 τί οὖν ἐλεεῖς τὸν οἰκέτην καὶ δοῦλον καλεῖς, ὅτι τῶν
 σῶν ὀφρῶν τάκελινου ἔργα ἐξήρτηται καὶ ἡνία τις
 αὐτῷ παρὰ τῆς σῆς γνώμης ἐμβέβληται, πρὸς ἣν τὸ
 μὲν ποιήσει, τοῦ δὲ ἀποσχέσεται; καὶ γὰρ σὲ τὰ τῶν
 R Π 66 Μοιρῶν περιάγει δόγματα | μᾶλλον ἢ τὴν ναῦν ὁ
 10 κυβερνήτης, καὶ οὐκ ἂν οἷός τε εἴης ἀντιτείνων γενέ-
 σθαι ἐλεύθερος καὶ κρείττων τῶν αὐταῖς βεβουλευ-
 μένων.

11. Εἰςὶ δὲ οἱ Μοίρας μὲν οὐκ ὀνομάζουσι, Τύχην
 δὲ παντὸς αἰτιῶνται, κακοῦ τε ὁμοίως καὶ ἀγαθοῦ,
 15 καὶ ἐπαινοῦσι δὴ τὸν εἰπόντα· τύχη τὰ θνητῶν
 πράγματα, ὥς ἂν ἐκείνης λαμπροὺς μὲν τοὺς ταπει-
 νούς, ταπεινούς δὲ τοὺς λαμπροὺς τιθείσης καὶ πάλιν
 αὐτὴ πρὸς τὰ πρόσθεν ἐκατέρους ἀποφερούσης καὶ πλοῦ-

15 Chaer. Achill. fr. 2 p. 782 N². Nicostr. Pandr. fr. com.
 III 285, 2 M (Π 224, 19 K). Cic. Tusc. V 9, 25

9 περιάγει] ἥτοι περιστρέφει· περικυκλοῖ V²

2 'βίω cum ras 2 litt ante β U ἐν βίῳ IMo Mor | Γάμον
 et Γάμῳ scripsi coll. t. I 312, 17 γάμον et γάμῳ libri edd sed
 Γάμῳ Mor 3 παῖδες καὶ & in marg Mo² 4 διατί PMoI
 BMV 5 οὐκ post οὖν et ἀλλὰ ante καὶ PMoUI, γρ in
 marg M, edd et inser C¹A^p 6 τὰ κείνου CAUI Re τὰ
 'κείνου P sed 'eras, Mo Mor τὰ ἐκείνου BM | τίς CAPUI BV
 7 ἐμβέβληται scripsi auctore Cobeto Coll. 122 βέβληται libri
 edd 8 τοῦ δὲ] τοδὲ I το U sed ras 2 litt post ο | καὶ γὰρ
 καὶ σὲ V 9 δόγματα M 11 βεβουλευμένων P sed ευμένων
 in ras m² 14 τε Mo sed ε in ras m² 15 τύχην Mor
 16 ὥς I sed ε inser m² 18 γρ ὥς
 πρὸς M

τον τοῦ μὲν ἀφαιρούσης, τῷ δὲ διδούσης. 12. οἴονται
 δὲ καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην καὶ ὑγίαν καὶ νόσον καὶ
 ὅσα ἀπλῶς ἀνθρώποις ἢ κέρδη ἢ βλάβη, πάντα ταῦτα
 τὰ τε παρελθόντα τὰ τε ὄντα τὰ τ' ἐσόμενα γινώμην
 εἶναι τῆς Τύχης. ἡμῖν δὲ οὔτε δικάσασθαι ἔστι πρὸς 5
 αὐτὴν οὔτε ἀπαιτῆσαι δίκην οὔτε πλήθει στρατιᾶς
 καταπαῦσαι τὴν δυναστείαν, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι τὴν
 τῶν Πεισιστρατιδῶν. 13. τί μᾶλλον οὖν ὁ δοῦλος
 σὸς ἢ σὺ τῆς Τύχης, εἰ ὥσπερ ἐκείνον σὺ γυμνοῖς τε
 ἱματίων, ἣν ὁ θυμὸς κρατῇ, καὶ εἰς μύλωνα πέμπεις, 10
 οὔτω σὲ γυμνοῖ τῆς οὐσίας ἐκείνη καὶ ἐπὶ θύρας
 πέμπει τῶν δοῦναι δυναμένων; εἰ γὰρ καὶ εὖ πράτ-
 τοις διὰ τέλους, ἐκείνης γε βουλομένης οὐ μεταπέ-
 πτωκας, σαυτῷ δὲ οὐδὲν ἐβεβαίωσας, ὥσπερ οὐδὲ ὁ
 δοῦλος μένοι ἂν ἐπὶ τῆς εὐπραξίας ἄκοντος τοῦ δεσπό- 15
 του, ἀλλ' ὃ τοῦτοις ἡμεῖς, τοῦτο ἡμῖν ἐκείνη. αὕτη
 μὲν οὖν ἄνωθεν ἢ δουλεία ποθὲν καὶ ἴσως ἐξ οὐρανοῦ.
 χρὴ γὰρ οἶεσθαι καὶ τῇ Τύχῃ κεῖσθαι ἐν οὐρανῷ
 θρόνον, εἰ καὶ μὴ ἐν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἡρώθυται.

14. Φέρε δὴ καὶ ἑτέρους δεσπότας καὶ δεσποίνας 20
 ἐξετάσωμεν, οὓς ἡμεῖς μὲν αὐτοῖς ἔνδοθεν ἐπανίστα-

7 Her. V 63 sq. 18 Iuv. sat. X 365 sq.

1 ἀφαιρούσης in ras M² | τὸν I τὸ Mo 2 ὑγίαν C sed
 ei ex i corr f, V sed εἰ in lei corr m² 4 τὰ τ' ἔοντα V
 γινώμης Mutinensis, fortasse recte 6 οὐτ' Re 8 οὖν μᾶλλον
 V | οὖν P sed οὖν in ras m⁵ 10 κρατεῖν Mo κρατεῖ Mor
 εἰς in ras M² | μύλωνα retinui contra auctoritatem Arcadii
 p. 12, 23 (ed. Barker) μύλωνα praescribentis aequae atque t. III
 15, 3 et IV 848, 2 R | πέμπης B Mo Mor 12 πέμπη B | πρᾶτ-
 τεις P sed oi supra ei scr. m⁴, MV 13 διατέλους AP
 Mo UIV 21 αὐτοῖς Mo Mor ἡμῖν αὐτοῖς V, fortasse recte |
 ἐπανιστάμεν ἔνδοθεν B

μεν, οἱ δὲ ἀπολλύνουσίν τε ἡμᾶς καί, τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ὑπὸ τῶν ἀπολλυμένων ἀγαπῶνται.

15. Πρώτον μὲν ἄμετρος ἐπιθυμία περὶ ἐδωδὴν τε
 R II 67 | καὶ πόσιν. ἥ οὐ δεσπόται ταῦτα, ὅταν ἀφέλ-
 5 κοντα ἔργων σπουδαίων τε καὶ χρηστῶν καὶ ἀνδρὶ
 προσηκόντων ἐπὶ τραπέζας ἄγῃ πολυτελεῖς Περσικάς
 τινας ἢ Συβαριτικάς, ἔπειτα πόρρω τῶν νυκτῶν ὥσπερ
 ἐν πέδαις κατέχη βαρύνοντα μὲν γαστέρα, βαρύνοντα
 δὲ κεφαλὴν, ὥσπερ οἱ κακοὶ τῶν ὀνηλατῶν τοὺς ὄνους,
 10 τελευτῶντα δὲ κακοσχημόνως οἰκαδε ἀποπέμψῃ σφαλ-
 λομένους τε καὶ ἀκράτορας τῶν ποδῶν; οὗτοι δὲ μετὰ
 νύκτα τε καὶ ὕπνον πάλιν αὖ ἔρχονται τὰ αὐτὰ πει-
 σόμενοι καὶ περῶσι διὰ μέθης τὸν βίον δοῦλοὶ τινες
 ὄντες κρατήρων τε καὶ πλῖθων καὶ ἐκπωμάτων.

15 16. Ἄλλος τοίνυν δεσπότης θυμὸς οὐ τῷ λογισμῷ
 καθάπερ ἐπικουρος ὑπηρετῶν, ἢ δίκαιόν τε καὶ συμ-
 φέρον, ἀλλ' ὑφ' αὐτῷ τὸν λογισμὸν πεποιημένος καὶ
 τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκείνου θρασέως ἀρπάσας. οὗτος τοί-
 νυν ἐλαύνει κατὰ κράτος τὸν ἐχόμενον καὶ ταράττει μάλ-
 20 λον ἢ τὰ πνεύματα τὴν θάλατταν, ὅποια ἐπολέμει τῷ
 τοῦ Λαέρτου. ζεῖ τοίνυν πανταχοῦ τε καὶ ἐπὶ παντὶ

6 Thuc. I 130, 2

7 Plat. Prot. p. 310 C. Conv. p. 217 D

1 ἀπολλύνουσιν ἡμᾶς B 3 τε P sed ε in ras m² 7 πρόσω
 conī Sintenis at cf. Plat. l. l. 10 τελευτῶν V 13 περᾶσι
 Mo Mor 15 Ἄλλος — 21 τῷ Λαέρτου citat Plan fol. 104

16 ^{εἰ} ἢ B 17 ὑφ' αὐτῷ B ὑπ' αὐτῷ Mo Mor 18 ἀρπάσας,
 οὗτος Re 19 ταράττει — 21 Λαέρτου versus agnoscit comoe-
 diae Atticae Kockius Com. Att. fr. III 668 n. 1511 coll. Cratin.
 fr. 136 qua de re cf. t. I Addenda p. X καταράττει M
 20 .. ὅποῦ ἐπολέμει παιδὶ Λαέρτου Kock 21 τε scripsi e V
 τις reliqui libri edd, quod „aut delendum aut addendum ali-
 quid e. c. σφοδρὸς τις“ Re

καὶ πρὸς ἅπαντας, καθάπερ λέβης ἐπειρόμενος πυρὶ πολλῷ, καὶ μικρὸν ἀπέχει κυνὸς ὑλακτοῦντος διακενῆς ἐμβοῶν τε καὶ ὑβριστῆς φαινόμενος καὶ πλήττων ῥήμασιν οὐκ ἀνεκτοῖς, ὅθεν αὐτῷ αἰεὶ τὸ πλεόν πολέμιον. 17. παραινέσεων δὲ ἀκροώμενος ληγέμεναι δὲ θυμοῦ, 5 χαλεπωτάτου νοσήματος, ὅφρα σε μᾶλλον τίωσ' ἀνθρώπων ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες, ἐπαινεῖ μὲν τὸν σύμβουλον καὶ φησὶν οὐκ ἄλλως ποιήσῃ, ἐμπεσόντος δὲ τοῦ δεσπότου πάλιν Ἀγαμέμνων γίνεται καὶ τὰ ἔνδον καὶ τοὺς ὀφθαλμοῦς. ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμ- 10 πετόωντι εἴκτην. ἐν ᾧ δὴ τὴν δουλείαν ὁμολογεῖ καὶ οὐχ οἶός τέ ἐστὶν ἄλλο τι δοῦν ἢ ὅ τι ἂν ὁ θυμὸς παραγγέλλῃ. 18. δοῦλος δὲ ἦν Ἀγαμέμνων, ἥνικα | ταῦτα ἐπεπόνθει, καὶ εἰ σφόδρα ἀπὸ Πέλοπος τοῦ R II 68 Ταντάλου τοῦ Διὸς καὶ εἰ σκῆπτρον ἦν αὐτῷ παλαιόν 15 τε καὶ ἐξ οὐρανοῦ καὶ τῆς Ἥφαιστον χειρός. δοῦλος δὲ ἦν καὶ Ἀχιλλεὺς εἰς ὅμοιον θυμὸν ἐμπεσὼν καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ μέσῃ στρατηγὸς κατὰ βασιλείᾳ ἔλκων τὸ ξίφος, καὶ ὁ τὰς πολλὰς πόλεις ἐκείνας καθελὼν, δώδεκα μὲν σὺν νηυσί, πεξὸς δ' ἑνδεκα, τὰς τε σκηναῖς 20 ἐμπεπληκῶς αἰχμαλώτων σωμάτων αὐτὸς αἰχμαλώτος ἦγετο καὶ πάντα ὅν ἐμήνιε χρόνον οὐκ ἦν ἐλεύθερος. 19. Ὁ δὲ δὴ φιλόκυβος, ὧ πρὸς Διὸς, ἄρα ἐλεύ-

5 Π. ι 257 sq. 10 Π. α 104 15 Π. β 101 sq. 18 Π.
α 194 19 Π. ι 328 sq. 21 Dem. Lept. p. 480, 10

2 διὰ κενῆς Re 4 τὸ πλεόν in suspicionem vocavit Re
at cf. p. 476, 10 et Thuc. IV 86, 3 5 δὲ (1)] τε Re 7 ἐπαι-
νεῖ — 8 ποιήσῃ in marg Mo² 9 γίνεται I 10 λαμπετόων
τι Mo sed τι in marg m² 11 εἴκτην — 12 τε in marg Mo²
12 καὶ <ὅτι> οὐχ? | ὅτι IMo 20 τὰς δὲ Re 23 Ὁ — ἐλεύ-
θερος versum comoediae Atticae ὦ delete et ἄρ' reposito agno-
scit Kockius l. l. 1512 | δὴ om Mor | ἂν Mor | ἄρα U

LIBANIUS ed. Foerster. II.

35

θερος; καὶ τίς πώποτε οἰκέτην οὕτως ἠνάγκασεν ἀγρου-
 πνεῖν, ὥς ἐκείνο τὸ ἀρρώστημα τοὺς κεκυφότας τε καὶ
 μαχομένους ἀπεστέρησεν ὕπνου πείθον μὲν ἀγορᾶς
 ἀμελεῖν, πείθον δὲ λουτρῶν ὑπερορᾶν, ἥδη δέ που
 5 καὶ τροφῆς αὐτῆς; ὃ γὰρ δὴ περὶ τεττίγων μεμυθο-
 λόγηται λιμῷ τελευτήσας τινὰς ἀνθρώπους ἔρωτι ᾧδῆς,
 ἔπειτα γενέσθαι τέττιγας τιμῇ Μουσῶν, τοῦτο μικροῦ
 καὶ εἰς τοὺς φιλοκύβους ἔρχεται. συνείρουσι νύκτας
 ἡμέραις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι καὶ ἡδονῆς ἡδονὴ περιεστί.
 10 τοὺς οὖν ἄνευ δεσμῶν δεδεμένους τί ἄλλο γε ἢ δού-
 λους προσρητέον;

20. Φθόνος δὲ οἷς ἐμπέπηγεν, οὐκέθ' οὗτος δι'
 ἡδονῆς ἀπόλλυσι τὸν φθονερόν, ἀλλὰ κοινόν τι κακὸν
 αὐτοῦ ἐκείνου καὶ ἐφ' ὃν κεκίνηται, καὶ πολὺ πλεον
 15 τοῦ φθονοῦντος. τὸν μὲν γὰρ φθονοῦμενον νῦν μὲν
 ἔβλαψε, νῦν δὲ οὐδέν, ᾧ δὲ ἐγκάθηται, τούτου ψυχὴν
 μὲν ἀλγύνει, σῶμα δὲ ἀναλίσκει καὶ ποιεῖ τῶν πεν-
 θούντων σκυθρωπότερον, οὐχ ὅτι αὐτῷ προσέπεσε τι
 κακόν, ἀλλ' ὅτι τῷ πέλαις ἦκε τι ἀγαθόν. 21. τὸν τοί-
 20 νον τοῦδε τοῦ νοσήματος ἔμπλεων πῶς οὐκ ἂν ἀδι-
 κοίην, εἰ καλοίην ἐλεύθερον; ὅς πάντα οἰκέτην στιγ-
 ματίαν παρελήλυθεν ἀθυμίᾳ. ὁ μὲν γε ἐφέντος τοῦ

3 Aesch. Sept. 397 6 cf. Schol. ad Il. γ 153. 15 13 Plat.
 leg. IX p. 870 C. Isocr. Euag. p. 190 b. Menand. IV 235, 12 M. III
 p. 162, 540 K. Cf. Jahrb. d. K. Pr. Kunsts. XXIII 210 n. 1

5 ὃ — 9 περιεστί citat Plan fol. 104 5 δὴ om Mor |
 μεμυθολόγηκε Mor 12 οὕτως I 13 οὐκ ἀπόλλυσι B
 14 αὐτοῦ τε καὶ ἐκείνου B αὐτοῦ τὲ M sed τὲ in ras m²
 „malim τ' interponi“ Re 15 γὰρ scripsi cum Re Anim γε
 libri sed s in ἀρ corr C^p, edd 19 ἦκε (ἦκεν A) τί APIBM
 19 τὸν — 22 ἀθυμίᾳ ad versus comoediae Atticae revocare
 studuit Kockius l. l. 1513 in hunc modum: τὸν τοῦδε τοῖνον
 τοῦ νοσήματος πλεον | πῶς οὐκ ἂν ἀδικοίμ' εἰ καλοίμ' ἐλεύθερον; |
 πάνθ' ὅς πάρεσι στιγματίαν ἀθυμίᾳ 20 τούτου BM 22 γὰρ?

δεσπότου | ταῖς ὑπὲρ τοῦ μετώπου θριξίν ἐπικατα- R Π 69
βῆναι συγκαλύψας τοῦνειδος γελῶν ἄν, ὥς δὴ οὐκ
ἐστιγμένος, τὸν δὲ οὐδὲν ἄν ποιήσῃ μὴ οὐχὶ τήσασθαι.
τίς ἄν οὖν εὖ φρονῶν οὐχ ἥττον ἡγήσαιο κακὸν
ἀλῶναι τοῖς πολεμίοις ἢ φθόνον ἐρριζωμένον ἐν αὐτῷ 5
περιφέρειν, ὥμῳ τε καὶ πικρὸν καὶ σκοτεινὸν δεσπότην;

22. Ἰωμεν δὴ καὶ ἐπὶ τοὺς φιλοχρημάτους οὓς
ἐπιστρέφει δεινῶς ἀργυροκοπεῖα τε καὶ χρυσοχόων ἐρ-
γαστήρια. οἱ δὲ κἄν ἐντύχωσιν ἵππῳ μεγάλῳ τε καὶ
καλῷ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένῳ, μᾶλλον ἔβλεψαν εἰς τὸν 10
χρυσὸν ἢ τὴν τοῦ θρέμματος ἀρετήν. ἀρκεῖ δὲ αὐ-
τοῖς τῶν παρόντων οὐδέν, τὸ δὲ ἄπῳ, ὅτι μὴ πάρεστιν,
ὁδυνᾷ. πολὺ δὲ νομίζουσιν ὧν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλὰ
τὸ παρ' ἐτέροις ὅν ἔλεγχον εἶναι τῆς αὐτῶν ἡγοῦνται
πενίας. βούλονται δ' ἄν πάντα μὲν τὸν φαινόμενον 15
αὐτοῖς γενέσθαι χρυσόν, πάντα δὲ τὸν ἐν τοῖς κόλποις
τῆς γῆς. 23. διαλέγονται δὲ αἰεὶ περὶ χρημάτων, ὥσπερ
οἱ διψῶντες περὶ πηγῶν. μακαρίζουσιν οὐ Νέστορα,
οὐκ Ἀργανθώνιον <τῶν ἐτῶν>, οὐ Πηλέα τῶν γάμων,

1 Diphil. fr. com. IV 407, 5 sq. M. Π p. 562, 66 K 18 Il. α
247 sq. β 370

1 μετώπου m² supra δεσπότου V 2 ἄν γελῶν M 4 τίς
— 6 δεσπότην omisso οὖν citat Macar fol. 92^v 5 ἐαυτῷ V
αὐτῷ A αὐτῷ IMo Mor αὐτῷ U 6 φέρειν Macar | ὥμῳ
— δεσπότην ad versus comoediae Atticae revocare studuit
Kockius l. l. 1514 in hunc modum: φθόνον | ὥμῳ πικρὸν τε καὶ
σκοτεινὸν δεσπότην 7 δὲ M 10 μᾶλλον ἔβλεψαν] „mallem
ἄν interponi“ Re 11 sq. ἀρκεῖ δὲ γ' αὐτοῖς τῶν παρόντων
οὐδὲ ἐν Kockius l. l. 13 πολλοὶ BM 14 ἡγοῦνται τῆς αὐ-
τῶν (αὐτῶν B) εἶναι BM 15 δ' ἄν scripsi e BMV δὲ reli-
qui libri edd 16 αὐτοῖς APMoUIBMV Mor | τοῖς om V
17 δ' Re 18 Νέστορα <τῆς γλώττης>, ? cf. p. 82, 5 19 ἄλλ'
Mo sed οὐκ in marg | τῶν ἐτῶν inserui coll. ep. 1460. Her. I 163

οὐκ Ἀδωνιν τοῦ κάλλους, οὐχ Ἡρακλέα τῆς ἀθανασίας,
 ἀλλὰ Καλλίαν καὶ Γύγην καὶ Κινύραν καὶ Κροῖσον
 καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας. καὶ εἰ μὲν λάβοιεν,
 παιδοί, φίλου δὲ ἀξιοῦντος εὖ παθεῖν ἀπὸ χρη-
 5 μάτων σκοτοδιनिῶσι, καὶ ὁ μὲν τις αὐτῶν ἐσίγησεν, ὁ
 δὲ ὑποσχόμενος ἐψεύσατο, τρέμουσι δὲ ἀμφοτέροι.
 24. ὁ οὖν ἐνὸς ἔνεκα στατήρος ἢ καὶ ἔτι σμικροτέρου
 του φρουτίζων τε καὶ ἀρπάζων καὶ ὁμνὺς καὶ ἀπο-
 στερῶν καὶ πάντα μὲν τολμῶν, πάντα δὲ ὑπομένων,
 10 μισῶν τε καὶ μισούμενος, φίλους τε προδιδόνς καὶ
 δυσμενεῖς ὑπερχόμενος καὶ ἔτι τούτων ἐλεεινότερα
 φέρων ἄρα ἐλεύθερος; ἥκιστα γε, ἀλλ' ἀνδραπόδων
 μὲν αὐτὸς ἂν εἴη δεσπότης, χρυσοῦ δὲ δοῦλος. 25. οὐδὲ
 R II 70 γὰρ Μίδας | ἐκείνος ὁ Φρὺξ ἐλεύθερος ἦν οὐτω
 15 μεμνηνὸς ἐπὶ χρυσῷ, ὥστε ἐτεθήρατο μὲν ὁ Σάτυρος
 αὐτῷ, οἱ μὲν δὴ οἶνω φασίν, οἱ δὲ δικτύοις ἂ ἀνε-
 πέτασαν μὲν οἱ θηραταὶ τοῦ Μίδου κατὰ τῶν θηρίων,
 Σάτυρος δὲ νύκτωρ τὰ ὄρη περιφοιτῶν εἴληπτο. οἱ
 μὲν δὴ δήσαντες ἦγον τὸ ἄρρεμα τῷ βασιλεῖ, ὁ δέ,

3 Her. III 102 15 Xen. Anab. I 1, 13. Paus. I 4, 5. Philostr.
 im. I 22. vit. Apoll. VI 27 p. 267. cf. Her. VIII 138

2 καλίαν B | κινύραν Mo sed v prius del, BM 4 φί-
 λον | δὲ ἐπαξιοῦντος εὖ παθεῖν ἀπὸ χρημάτων | σκοτοδιनिῶσιν
 Kockius l.l. | εὔπαθεῖν CAU Re quod correxit Cobetus Coll. 122

7 — 14 ἐλεύθερος ἦν versus comoediae Atticae ἐνὸς ἔνεκα
 στατήρος ἢ καὶ μείονος . . . καὶ πάντα μὲν τολμῶν, ἅπαντα δ'
 ὑπομένων | μισῶν τε καὶ μισούμενος | φίλους τε προδιδόνς καὶ
 κολακεύων δυσμενεῖς | κἀλεινότερα φέρων ἔτ' ἄρ' ἐλεύθερος; |
 ἥκιστα γ' ἀνδραπόδων ἂν εἴη δεσπότης, | χρυσοῦ δὲ δοῦλος· οὐδὲ
 γὰρ Μίδας ὁ Φρὺξ agnoscit Kockius l.l. 8 ἀποστρεφεῖν Mo
 ἀποστρεφεί Mor 16 αὐτὸν Mo Mor | δὴ οἶνω | δι' οἶνον B |
 δικτύοις, ἂ in ras P² 19 δὴ] γε Mor | ἡγαγον UI

προσέκειτο γὰρ τῷ Διονύσῳ διαφερόντως, ἀφῆκε τὸν Σάτυρον τῷ θεῷ καὶ εἶχεν εὐθύς μισθὸν τὸ ἐξεῖναι ὃ τι ἂν ἐθέλῃ, τὸν Διόνυσον αἰτεῖν. ὑπερβάς δὲ τὰ ὄντως ἀγαθὰ πᾶν ὅτου θίγῃ χρυσὸν ἥτει γενέσθαι, καὶ ἦν ὁ Μίδας χρυσοῦ πατήρ. πολλὰ μὲν δὲ καὶ ἄλλα αὐτῷ τοῦτο ἐπεπόνθει διὰ τῶν χειρῶν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἀριστᾶν ἔδει, χρυσὸν ἐποίει σῖτα καὶ ποτά, καὶ ἦν αὐτῷ λιμὸς ὁ πλοῦτος. εἰ δὲ οὐκ ἐδούλευε χρυσῷ, κατεχρήσατ' ἂν εἰς δέον τῷ καιρῷ.

26. Φέρε δὲ τὸν κολοφῶνα ἐπιθῶμεν, τὴν τῶν Ἐρώτων δεσποτείαν, ἧς τὴν ἰσχὺν τό τε τόξον δηλοῖ καὶ τὰ ὄπλα. ἐπειδὴν γὰρ ἡ οἰστὸν ἀφῶσιν ἡ προσ- ἐνέγκωσι πῦρ, εὐθύς ἐκότερον ἐπὶ τὴν καρδίαν χωρεῖ καὶ τὸ μὲν ἐργάζεται τραῦμα πικρόν, τὸ δὲ φλόγα συκνήν. γίνεται δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνὴρ ἐρώων Μεσσηνίων δουλότερος φίλους μὲν καὶ γονέας καὶ τὸν παρ' ἀνθρώπων φόρον ὑῖλλον ἡγούμενος, λατρεύων δὲ τοῖς παιδικοῖς καὶ ὁπότε μᾶλλον δουλεύει, μᾶλλον

1 Dio Cass. LI 25, 5

15 ἐπὶ τῶν ἄγαν δουλευόντων V²

1 διαφερόντων I 3 ἐθέλῃ scripsi e CAPUI ἐθέλοι reli-
qui libri edd 6 αὐτῷ Re αὐτὸ libri Mor | δὲ τοῦτο Mo Mor
8 δ' Re 11 ἐρώωντων CPM sed in his v eras, A | δεσπο-
τείαν <λέγοντες>? | τό τε τόξον B 12 τὰλλα ὄπλα? | ἐπειδ'
ἂν A 14 πρᾶγμα V et in τραῦμα corr IM 15 δὲ B om Mor
„Menander aut quis alius Comicus dixerat: γίνεται δ' ἐρώων ἀνὴρ
Μεσσηνίων δουλότερος αὐτὸ ἀνὴρ ἐρώων γὰρ δουλότερος Μεσση-
νίων“ Cobet Coll. 122 ἀνὴρ ἐρώων γὰρ δουλότερος Μεσσηνίων
Kock l.l. 16 δουλότερος Meineke Anal. crit. ad Athen. (T. IV)
p. 241 at cf. Zenob. III 39 Prov. Bodl. 334. Coisl. 113. Macar
III 35 δουλότερός ἐστ' ἀνὴρ ἐρώων Μεσσηνίων versum fuisse
conieci Herm. XII 212

ἡδόμενος, δαπάναις καὶ πόνοις καὶ προσεδρελαῖς πλέον
ἢ κέρδεσι καὶ εὐθυμίαις χαίρων, τυχῶν μὲν μετ' εὐ-
θυμίας θεραπεύων, ἀτυχήσας δὲ πάσῃ τέχνῃ καὶ δου-
R II 71 λεία τὰ παιδικὰ θηρεύων. 27. καὶ οὐδὲν οὕτως
5 ἀδύνατον ὁ ἐρώμενος ἐπαγγέλλει, ὃ μὴ πᾶσα ἀνάγκη τῷ
τετραμένῳ καταπράττειν. εἰ δὲ ἀμήχανον, τεθναίνῃ
θάττον ἂν ἢ προαπείποι. καίτοι δούλοις γε ἡμετέροις
τὰ ἀδύνατα τῶν ἔργων ἤδη τινὰ παραίτησιν ἤνεγκεν,
ἔστι δὲ οἷς <καὶ τὰ> ἀδύνατα μὲν οὐ, μάλα δὲ ἐργώδη.
10 ἀκούσαις δ' ἂν καὶ παρ' αὐτῶν γε τῶν ἐρώντων, ὡς
δουλεύουσιν, ἣν ὡς ἀδικοῦσιν αὐτοῖς καθέλξῃ τις δι-
καστήριον. ἐροῦσι γάρ, ὡς ἄγονται τε καὶ ἔλκονται
καὶ ὁ βιαζόμενος τῆς σφῶν γνώμης δυνατώτερος. καὶ
τοῦτο δὴ παθημάτων ἀπάντων μάλιστα συγγνώμονας
15 ἂν ὅτι πλείστους ἔχοι, τοῦτο μὲν ὡς ἰσχυρότατόν τε
καὶ οἰστρον τὴν ψυχὴν ἐλαῦνον, τοῦτο δὲ ὡς ἀπάσης
ψυχῆς ἢ τῶν γε πλείστων ἀπτόμενον. εὐαριθμητοί
γὰρ δὴ τῶν βελῶν τούτων ἄγευστοι.

28. Τῶν δὴ τοσοῦτῳ κατατείνει δεσπότης οἰκέτην;
20 ὃ τοῦτό ἐστιν ἡ δουλεία θεραπεῦσαι τὸν κεκτημένον
ταῖς ἐν δαίπνῳ καὶ λουτροῖς διακονίαις καὶ πλύναι
ἐσθῆτα καὶ ξεῦξαι ξενῆρας καὶ λειψάνοις ὄψων ἐστια-

16 Plat. Rep. IX p. 577 E. Phaedr. p. 240 D 19 p. 363, 4

1 προσεδρελαῖς B edd 2 μὲν om U inser I³ 3 δόλῳ
coni Sinenis coll. Isocr. Euag. p. 195 e μετὰ δόλον καὶ τέχνης
4 θωπεύων V 5 ὁ ἐρώμενος] ἐρώμενος Mo Mor 6 κατα-
πράττει Mo Mor 7 ἂν om Re | προαπείποι V sed σ eras |
γε scripsi auctore Re („sive ἡμετέροις sic nudum maneat sive
articulus τοῖς ei praefigatur“) τε libri edd 9 καὶ τὰ inserui
11 τίς MoBV Mor 14 συγγνώμονας C sed οὐα in ras m²
συγγνώμας I 15 ἰσχυρότερον B 18 δὴ <οἱ>? 21 πλύ-
ναι AMoUI

θῆναι καὶ τοιούτοις δὴ τισιν ἃ τρυφῆς μὲν οὐ μετα-
δίδωσι τῆς ἴσης, ἄλλο δέ τι δύνῃσιν. ὑγιεινότεροι
γὰρ ὥς τὰ πολλὰ τῶν δεσποτῶν οἱ δοῦλοι· τοῖς μὲν
γὰρ τὸ ἄκονον νοσημάτων αἴτιον, τοὺς δὲ ὁ πόνος
τῶνδε ῥύεται.

5

29. Ἔτι τοίνυν δούλῳ μὲν ἔστι δρασμὸς, καὶ πολ-
λοὶ μὲν γῆς, πολλοὶ δὲ θαλάττης μυχοὶ καὶ ὕρη καὶ
νάπαι, καὶ ὥς αἰπόλον ἤλθε καὶ ὥς βουκόλον καὶ ποι-
μαίνων ἔλαθε καὶ ἔλυσεν αὐτῷ τὴν δουλείαν, ἀπὸ δὲ
τῶν δεσποτῶν οὕς ἀπηριθμυσάμην, | τῶν τὴν R II 72
ψυχὴν κατελιηφότων ποία φυγὴ; τίς ἀπόδρασις; ὅποι 11
γὰρ ἂν ἀφίκωνται, περιφέρουσι τοὺς δεσπότες.

30. Εἰ δὲ φῆς, ὅτι καὶ τῶν οἰκετῶν πολλοὶ κακοὶ
καὶ δουλεύουσιν ἡμῖν τε καὶ τῇ κακίᾳ, πρῶτον μὲν
θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ ἀπὸ ἥττονος τρυφῆς ἴση τῷ ἂν γέ- 15
νοιτο κακότης. ἔπειτα οὐ τοῦτο νῦν ἀγωνίζεται ὁ
λόγος δεῖξαι τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, τοὺς δ'
ἐλευθέρους δούλους, οὐδ' αὖ τοὺς μὲν ἥττον, τοὺς δὲ
μᾶλλον δούλους, ἀλλ' ὅτι πανταχοῦ δουλεία. περὶ δὲ
μέτρου δουλείας καὶ ποῦ μὲν μείζων, ποῦ δὲ ἐλάττων, 20
ἀφεῖται τῷ βουλομένῳ ζητεῖν.

31. Καὶ περὶ μὲν δουλείας ψυχῶν ἄλλης· καίτοι
πολλὰ γε εἶδη καὶ μεγάλα δουλείας σεσίγηται τοῦ μὴ

2 ὑγιεινότεροι — 5 ῥύεται citat Macar fol. 92^v 2 ὑγιει-
νότερον Macar 3 γὰρ om Macar | ταπολλὰ BM 5 τοῦδε
Macar 8 ποιμαίνων B sed ai in ras m² 9 αὐτῷ

MoIMV Mor αὐτῷ U 10 ἀπηριθμυσάμην M κατηριθμη-
σάμην I 11 ὅποι scripsi auctore Re ὅπον libri edd
13 φῆς A 15 τρυφῆς scripsi e V coll. l. 1 1 τρυφῆς reliqui
libri edd | τῷ CA τῷ P sed ~ eras, MoIB 17 ἐλευθέρους
— 18 δούλους om Mor 18 αὐτοὺς Mor 20 ποῦ (1) π
cum ras 2 litt U | δ' Re 23 ἥδη I | δουλείας καὶ μεγάλα B

τὸ μῆκος ἐνοχλῆσαι τοῖς ἤκουσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν.
 τὰ σώματα δὲ ἡμῖν ὅστις μὲν ἔπλασεν, οὐκ οἶδα, ἔστω
 δέ, εἰ δοκεῖ, Προμηθεύς, οἶδα μέντοι, ὥς τοῦ αὐτοῦ
 πηλοῦ πάντα. καὶ τεκμαίρομαι τοῖς νοσήμασιν ἐπὶ
 5 πάντα ἐρχομένοις σώματα. 32. νῦν μὲν ἱατρὸς ἦκεν
 ἀναστήσων οἰκέτην, νῦν δὲ δεσπότην, πολλάκις τῆς
 αὐτῆς ἀμφοτέρους ἡμέρας. τὸ ποτέρου δὴ σῶμα ἐλεύ-
 θερον τὴν τῆς ὑγείας ἐλευθερίαν, ἐνίοτε μὲν τούτῳ,
 ἐνίοτε δ' ἐκείνῳ ἐνούσης, συνεχῶς δὲ οὐδετέρῳ; ὅταν
 10 οὖν διαφορορῇται μὲν ὁ ποδάγρας δεδεμένος δεσπό-
 τῆς, φέρωσι δὲ οἱ ῥώμην ἔχοντες οἰκέται; ἄρ' οὐ
 τῶν μὲν σημεῖον τῆς δουλείας τὸ φέρειν, τοῦ δὲ
 τὸ φέρεσθαι; στένει μέντοι καὶ οἰμῶζει πλέον ἢ οἱ
 R II 73 φέροντες. οὐδείς | οὕτως ἀργὸς οὐδὲ ἄθλιος,
 15 ὃς οὐ δέξαιτ' ἂν δεσπότη μᾶλλον δουλεύειν ἢ τοι-
 οῦτῳ νοσήματι. 33. λεγέτωσαν μὲν οὖν ἱατρῶν παῖ-
 δες νοσημάτων ἰδέας τῶν μὲν ἐφ' ἅπαν χρομένων
 τὸ σῶμα, τῶν δὲ μέρη πιεζόντων, οἷον κεφαλῇν,
 ὀφθαλμούς, χεῖρας, πόδας, τῶν ἄλλων ἕκαστον, σὺν
 20 δέ, εἰ μὲν νόμῳ φύσεως ὁ μὲν οἰκέτης δέξεται τι
 τούτων, ὁ δεσπότης δὲ ἀπώσεται καὶ ἀπελῶ, καθάπερ

3 Paus. X 4,3

8 Plat. Rep. 579 D

16 Luc. hist. conscr. § 7

4 πάντε^α M 5 μὲν γὰρ (vel γε) conī Re 7 δὲ V
 8 τῇ τῆς ὑγείας ἐλευθερίᾳ V 9 ἐνούσης scripsi ἐνοῦσαν
 MoU, in marg inser C^p, edd om reliqui libri ἐλευθερίαν;
 <οὐδενός. ὀρώμεν γὰρ αὐτήν> ἐνίοτε μὲν — ἐνοῦσαν conī Re
 Anim 10 μὲν inser I² | ποδαγραδεδεμένος U 13 μὲν Mo
 Mor „μὲν γε αὐτ μὲν οὖν malim“ Re 14 οὐδείς γὰρ V
 ἀλλ' ὅμως οὐδείς αὐτ οὐδείς γοῦν οὗτος conī Re | οὗτος MoUI
 15 δέξαιτ' scripsi e V δέξαιτο reliqui libri edd 16 παῖ-
 δας I 20 δέξεται P sed δ et ετ in ras m², I sed ε (2) in
 ras m², M sed ετ in ras m² δέξαιτό V δέξαιτι Mo δέξαι
 τι Mor

κύνᾳ λίθῳ, φάσκειν ἐνὶ τούτῳ ἐλευθερίας εἶδει τὸν δεσπότην πλεονεκτεῖν· εἰ δὲ ἐπὶ πάντας ὁμοίως ἔν γέ τι τουτωνὶ τῶν κακῶν φέρεται, καθάπερ ὕμβρος ἐπὶ πᾶσαν τὴν ὑποκειμένην γῆν, ὁμόδουλοι τοῖς δούλοις οἱ δεσπότες νοσημάτων γε εἵνεκα. 5

34. Καὶ μὴν καὶ τὸ ὑπ' ἄλλων ἄγεσθαι καὶ ἐφελ-
στάναι γνώμη γνώμην ἐνὶ μὲν ἐν οἰκέταις, ἐνὶ δὲ ἐν
δεσπότηταις. τοὺς μὲν γε ἡμεῖς ἡνιοχοῦμεν, ἡμᾶς δὲ οἱ
νόμοι, καὶ τὸ πᾶν ἐξεῖναι τῶν δούλων μὲν ἡμεῖς,
ἡμῶν δὲ ὁ νόμος ἀφήρηται. καὶ ἐδούλευσαν Ἀθηναῖοι 10
μὲν τοῖς Σόλωνος, Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς Λυκούργου
καὶ Πέρσαι Περσικοῖς καὶ Σκύθαι Σκυθικοῖς καὶ
Θρᾷκες τοῖς αὐτῶν καὶ ὁ Ἰλλυριοὺς τοῖς οἰκέλοις. καὶ
ἡμῶν δὲ ὅστις οὐ μαίνεται, νόμῳ | δουλεύειν ὁμο- R Π 74
λογεῖ, ὁ δὲ ἀποσειόμενος τὴν δουλείαν εὐθύς ἐστιν 15
ἐν ζημίᾳ. 35. καλοῦμεν δὲ τῶν μὲν δούλων ἡμᾶς
αὐτοὺς δεσπότες, τοὺς δὲ ἡμῶν αὐτῶν δεσπότες ἄρ-
χοντας ὑποκοριζόμενοι τὴν ἀνάγκην εὐφήμῳ ῥήματι.
οἱ δὲ καὶ παλινσιν, εἰ τούτου δέοι, καὶ ἔδησαν, ἣν
μελίζω ἀδικῶμεν, καὶ ἐξέβαλον νῦν μὲν οὐσίας, νῦν δὲ
πατρίδος, καὶ ἀπέκτειναν, ἡμῶν δὲ τὸν οἰκέτην οὐδενὶ
ἐξεστίν. εἰ δὲ τοὺς μὴ ἀδικοῦντας οὐδὲν τοιοῦτον
δρῶσιν, οὐδὲ ἡμεῖς τοὺς χρηστοὺς τῶν οἰκετῶν κολά-

8 Philem. l. l. v. 2 18 Aristid. or. 45 t. II 151, 23 D

1 φάσκειν] ἤτοι φάσκε V² cf. ad t. I p. 142, 16 et 291, 20

2 δ' Re 3 τῶν κακῶν τουτωνὶ BM 6 μὴ Mor
7 δ' Re 8 versum comoediae ἡμεῖς <ἄρ'> ἡνιοχοῦμεν, ἡμᾶς
δ' οἱ νόμοι agnoscit Kockius l. l. 1516 9 μὲν om BM
13 οἱ Ἰλλυριοὶ Mor 15 ταύτην τὴν conī Re 17 αὐτῶν P
sed ω in ras m²

ζομεν, ἀλλ' ὅταν ἢ θρασύνωνται ἢ κλέπτωσιν ἢ βλα-
 κεύωσιν. οἶμαι δὲ ἐν τῷ μέχρῳ τῆσδε τῆς ἡμέρας
 χρόνῳ πολλὸν πλείους οἰκετῶν ἐλευθέρους ἐν τῇ ψυχῇ
 δεδωκέναι τὴν δίκην. εἰ δὲ ἡμῖν τε καὶ μεθ' ἡμῶν
 5 αὐτοῖς δουλεύουσι τοῖς νόμοις, πλείω λέγεις ἐκείνων
 δουλείαν, οὐχὶ τῶνδε ἐλευθερίαν.

R Π 75 36. Διελόντες δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν χωρὶς | ἕκαστον
 ζητῶμεν ἐν αὐτοῖς, ἣν ποῦ τινος ἐλευθερίας ἔχνης
 κατιδόντες ψεύστην εὐρωμεν τὸν Εὐριπίδην.

10 Αἱ μὲν δὴ χειρουργοὶ τέχνη αἶ τε ἄλλαι καὶ οἱ
 τὸν χαλκὸν ἐλαύνοντες, ἄργυρνοί τε αὐτοὶ καὶ ἄργυ-
 πνίας οἷς προσήκουσιν αἵτιοι διψῶντες μὲν ὕπνου,
 φεύγοντες δὲ οὗ λίαν ἐπιθυμοῦσι. τί οὖν οὐ καθεύ-
 δουσι; τίς αὐτοὺς ἀφνπνίζει δεσπότης; οὐκ ἐλευθεροί
 15 τε καὶ ἐξ ἐλευθέρων; τί δὴ μαθόντες ταλαιπωρότερον
 ζῶσι τῶν παρ' ἡμῖν οἰκετῶν; 37. ὅτι, φαίεν ἄν, ἀν-
 θρώπων μὲν ἡμᾶς οὐδεὶς ἐώνηται, λιμοῦ δὲ
 φόβος ὃ ἡμέτερος δεσπότης. οὗτος κελεύει
 νύκτα καὶ ἡμέραν κόπτεσθαι ἀπειλῶν ἀργοῖς
 20 τὸν οἴκτιστον θάνατον. ὑπὸ τούτῳ δὴ τῷ δεσπότη
 πάντας μὲν εὐρήσεις δημιουργοὺς, πάντας δὲ καπή-
 λους, οἱ τὰ κείνων ἔργα παραλαβόντες ἐπὶ πράσει
 κάθηνται.

20 Od. 1 342

6 δουλείας Mor 7 διελόντες Mo Mor | ἐθνῶν P sed v
 (1) suprascr m², Mo sed v eras ἐθνῶν I Mor θεῶν V | ἕκα-
 στον. CA 8 ζητῶμεν P sed ' supra ε eras ζητῶ μὲν C Re |
 αὐτοῖς C Re | ἣν ποῦ τινος] ἣν ποιητικὸς Mo ἣν ποιητικὸν Mor
 10 οἱ Re οἱ μὲν δὴ χειροτέχνη αἶ τε ἄλλοι Cobet Coll. 123
 12 προσοικοῦσιν supra προσήκουσιν B² et olim coni Re, for-
 tasse recte 15 μαθόντες Mo παθόντες Mor cf. Iacobs ad
 Philostr. Imag. p. 653 17 οὐδεὶς ἡμᾶς οὐδεὶς Mo οὐδεὶς
 ἡμᾶς Re 22 κείνων Mo Re

38. Ἄλλ' ἄρα μὴ ὁ γεωργὸς ἐλεύθερος; καὶ πῶς;
οὐ πάσης τῆς πραγματείας ἀέρες τε καὶ ἄνεμοι καὶ
ὄμβροι κύριοι καὶ δεῖ δὴ θύοντα τούτους ἱκετεύειν,
ὧν ἔστι καὶ ἐκφύναι τῆς γῆς καὶ ἡβῆσαι καὶ ἐκβαλεῖν
τὸν σίτον καὶ ἀδρὸν γενέσθαι τὸν στάχυν. καὶ οὐ 5
τοῦτο τῆς βοηθείας τὸ μέτρον, ἀλλ' ἦν γε μὴ ἐπὶ τὰς
ἄλλως ἔλθωσιν ἄνεμοι ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε
ξανθή Δημήτηρ κρίνη δι' αὐτῶν καρπὸν τε καὶ
ἄχνας, ἅπας ὁ πρόσθεν πόνος ἀπόλωλε τῷ ταλαιπώρῳ
γεωργῷ.

10

39. Εἰ δὲ γεωργὸς δοῦλος ἀνέμων, ἦ πού γε ὁ
πλωτήρ, ὅς ὅπῃ ἂν | ἐκείνοι πέμπωσι, φέρεται, ἐάν R II 76
τε κατὰ πρύμναν ἰστώνται, τοῦτο δὴ τὸ σωτήριον τοῖς
ἐπὶ τῶν νεῶν, ἐάν τε μάχωνται τοῖς δρόμοις ἀντί-
πρωροι ταῖς ὀλκάσιν ἐμπύπτοντες. προσκυνεῖ δὲ ὁ 15
ναυτίλος τρέμων καὶ κύμα ἐρειζόμενον καὶ κοιλαινο-
μένην θάλασσαν καὶ συνισταμένην αἰγίδα καὶ πέτραν
προβεβλημένην, περὶ ἣν δεῖ κάμψαντα ὄρμον τυχεῖν.

4 Eur. Bacch. 750

7 Il. ε 500 sq.

13 Thuc. II 97, 1

1 ἄρα UV Re 2 οὐ scripsi e CAP sed in hoc ' in ras
m², UIBV οὐ Mo edd 3 θύοντας Mo Mor | τούτοις UI
4 ἔστι U | ἐκφύναι AP sed in hoc ' in ~ corr m², MoUI Mor
| τι τῆς B 5 ἀδρὸν P sed ' in ras ἀδρὸν AI 6 τοῦτο
γε μέρος
B sed το add m² | μέτρον M μέρος I μ cum ras 2 litt in fine
lineae U | εἰ Mo Mor | γε inserui e V om reliqui libri edd
7 ἄλλως M 8 κρίνη scripsi e V κρίνει reliqui libri edd
δ' Mor qui γ' con | καρπὸν M | τε om M 9 πρόσθεν AUI
11 ἦ reposui e libris ἦ Mor, γε δῆπον in marg ἦ Re | ποι
U | γε om UI 12 πλωτήρ; Re | ὅποι BMV | πέμπωσιν IM
sed in hoc ν del 13 τι Mo et γε Mor τε δὲ BM | πρύ-
μναν A sed ν (1) inser m. rec. 14 ἀντὶ πρῶτος B 15 δ'
Re 17 θάλατταν C Mo U edd 18 δεῖ om I | κάμψαντα
scripsi κάμψαντας libri Mor κάμψαντος Re

40. τοὺς δὴ κατ' ἐμπορίαν πλέοντας τούτων τε ἡγά-
μεθα τῶν φόβων δούλους καὶ ἡ πενίας ἡ πλούτου·
πενίας μὲν, εἰ ὑπὲρ ἀναγκαίας τροφῆς πλείοιεν, πλού-
του δέ, εἰ ὄντων σφίσιν οὐχὶ μικρῶν ὑπὲρ μεγάλων
5 πλέουσιν. ἔνι τις καὶ ἕτερος φόβος ἐκείνων δεσπότης
καὶ νῆ Δία γε πάντων ἀνθρώπων, λησται μῆτε γῆς
μῆτε θαλάσσης φειδόμενοι· ὧν ἐπιστάτων ἕμα σιδήρῳ
πᾶσα ἀνάγκη τὸν ὑπὸ χεῖρα χρημάτων μὲν ἀφίστα-
σθαι, ψυχὴν δὲ παραιτεῖσθαι σὺν γόοις.

10 41. Οἱ δὲ τὴν δουλείαν ἐπιφέροντες οὗτοι καὶ αὐ-
τοὶ διὰ τῶν αὐτῶν δοῦλοι. ἡ γὰρ ἀδικία τῆς δίκης
ἀναμιμνήσκουσα θορύβου τε καὶ δέλματος τὴν ψυχὴν
ἐμπλέλῃσι καὶ κακὰ ὄρα οὐχ ὀρώμενα καὶ ἔλκεται οὐχ
ἐλκόμενος καὶ δικαστὰς αὐτῷ καθίζει καὶ κατήγορον
15 ἐφίστησι καὶ ἔστι μὲν αὐτὸς ὁ κολάζων, αὐτὸς δὲ ὁ
κολαζόμενος. οὕτως ὅ τε ληιζόμενος ὅ τε ἀδικούμενος
ἐν δουλείᾳ.

42. Θεῶν ἱερεῖς δόξαιεν ἄν τιςιν ἐλεύθεροι. ἀλλ'
εἰ νόμοι δεσπόται, καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἔχει, μελίων ἐν
20 ἱερεῦσιν ἡ δουλεία. πλείους γὰρ οἱ νόμοι, οἱ μὲν
ὅσοι περ καὶ τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ ἐκείνοις διακελευόμενοι
μόνοις βρώσεώς τε πέρι καὶ ποτοῦ καὶ κουράς καὶ

8 Dem. or. 6 p. 74, 5 | Her. I 24, 2 19 cf. t. III 30, 11 R.
Pind. fr. 169. Plat. Gorg. p. 484 B. Prot. p. 337 D. Leg. IV
p. 714 D. Symp. p. 196 C. Aristid. Rhet. II 68 sq. D.

1 κατὰ ἐμπορίαν *M* 7 θαλάττης *MoB* 8 τῶν *UIBM*

| μὲν om *V* 12 ἡνα
14 αὐτῷ *MoUM* Mor 15 ἐφίστησιν *M* 13 ὄρα om *B*
18 θεῶν — ἐλεύ-
θεροι ad versum comoediae Atticae revocavit Kockius l. l. 1517
δόξαιεν ἱερεῖς ἄν θεῶν ἐλεύθεροι 19 οἱ *V* et ex *el* corr *M* |
ἔχεις *Mo* et γε *Mor* 21 ὅσοι *M* | διακελευόμενοι scripsi coll.
Isocr. Euag. p. 206 e διαλεγόμενοι libri edd

ὑποδέσεως καὶ ἀμπεχόνης καὶ στρωμνῆς καὶ τῶν ἐτι
 βραχυτέρων ὥς περὶ τῶν μερίστων καὶ δεῖ δὴ ζῆν
 ἐντὸς τῆς ἀκριβείας ἐκείνης ἢ οὐκ ἔστι συγγνώμη.
 ἐν τε κοιναῖς πόλεων συμφοραῖς ὅσαι ἀπὸ σεισμῶν ἢ
 λοιμῶν ἢ πολέμων ἢ αὐχμῶν ἢ πλήθους ὑετῶν, ἐν αἰ- 5
 τίαῖς τε ἱερεῖς καὶ ὁ κεκακωμένος δῆμος ἐχθρὸς ὥς
 δὴ τῆς ὀσίας ὠλιγορημένης. | κυκλουμένων δὴ τὸν R II 77
 ἱερέα τῶν οἰομένων κεκινήσθαι τὰ περὶ τὸ θεῖον νό-
 μιμα χαλεπώτεροι κυμάτων αἱ τοῦ ὄχλου προσβολαί.

43. Φαίη ἂν ὁ βουλευὼν ὑβρίσθαι τοῖς λόγοις, εἰ 10
 πόλεώς τε προστατεύων λαμπράς τε ἐνδύμενος ἐσθῆ-
 τας ἔπειτα ἐν δούλοις τάττοιτο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν αὐτὸν
 ἐβουλόμην <ἂν> εἶναι ἐλεύθερον, αὐτὸς δέ με ἕτερα δι-
 δάσκει πυνθανόμενος μὲν, εἰ ἡ νῦν ἐπὶ δικαστήριον ἔξει
 τοὺς ἄρχοντας, λουτρῶν δὲ καὶ δείπνων τὸ μὲν ὅλως 15
 ἀπολλύς, τοῦ δὲ οὐχ ἱκανῶς μετέχων, καθεύδων τε
 οὐδὲ ὅσον ἔξεστιν ὑπὸ δέους φέρων τε ἐπὶ τῶν βλε-
 φάρων τὴν τοῦ ὕπνου χρεῖαν. ἀπειλὰς δὲ ἀφίημι τὰς
 μὲν ἀλγεινότερας πληγῶν, τὰς δὲ εἰς τοῦτο προοιούσας
 καὶ ὁδῶν ποιήσεις καὶ γεφυρῶν ἐπανορθώσεις καὶ 20
 ληστῶν ἰχνεύσεις καὶ καρπῶν εἰσπράξεις καὶ πολυειδίῃ

14 p. 482, 14. p. 481, 15 sq. 18 p. 482, 8 sq. 21 Xen.
 Cyn. 3, 4; 6, 4; 10, 6

1 ὑποδέσεως scripsi e V (sed ε prius in ras) cum Cobeto
 Coll. 123 ὑποδήσεως reliqui libri edd 3 ἔστι V 4 „malim
 γε“ Re 5 λιμῶν B 7 ούσίας I ο σίας U | κυκλοούμενον
 Mor 9 χαλεπώτεροι P sed αι in ras ex α corr m² 10 φαίην
 UI | ἂν om UI | τοὺς λόγους Mor | εἰ in ras 4 litt P² 11 προ-
 στατῶν V 12 δοῦλῳ Mor 13 ἂν inserui | ἔτερά με BM
 14 πυνθανόμεν cum ras 2 litt U | μὲν om UI | εἰ] ἡ Mor
 17 οὐδὲ Re οὔτε libri Mor 21 εἰς πράξεις B

δουλείαν, ἐρῶ γάρ, ὅ τι αὐτοῖς ὄνομα τὰ ἔργα τέθει-
 ται. 44. δῆμον δὲ ὃν ἄγειν λέγονται, σωφρονεῖν μὲν
 R Π 78 ἐθέλοντα ἄγουσι καὶ | βλέψαιεν ἂν εἰς αὐτοὺς χα-
 λεπὸν ἐν ἡσυχίᾳ, ἣν δὲ κυματίας ὁ δῆμος γένηται καὶ
 6 θυμὸς εἰσῇ τὸν ὄμιλον, ποδῶν ἂν δέοι τηνικαῦτα
 τοῖς ἡγεμόσι, μᾶλλον δὲ πτερῶν, εἰ μέλλουσιν ἀποφεύ-
 ξεσθαι τὸ πῦρ. οὐκοῦν ἐν μέρει δεσπόζουσιν τε καὶ
 δουλεύουσι τοὺς αὐτοὺς νῦν μὲν καταπλήττοντες, νῦν
 δὲ οὐχ ὑπομένοντες. καὶ μὴν ὅταν γε πρὸ τῶν δικα-
 10 στηρίων διεσπαρμένους ὁ κῆρυξ εἰσιέναι κελεύῃ, δρό-
 μου δεῖ κατὰπερ τοῖς οἰκέταις, βάδην δὲ οὐκ ἂν ἐξείη
 χωρεῖν, ὥστε οἱ τῷ πόδε νοσοῦντες ὠχρίῳσιν ὕστερό-
 ζοντες. οὐκ ἄρα πολλὴ τό γε οὔτω ξὴν ἐλευθερία.
 45. Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ ἐν ἀσκήσει σώματος ξὴν, ὅθεν
 15 οἱ στέφανοι, δουλείας ἂν ἀπηλλαγμένον εἶη. χωρὶς γὰρ
 δὴ τῆς ἐκ παιδαρίου δουλείας ἣν ἐδούλευσε παιδοτρι-
 βαις, κεῖται μὲν ὑπ' ἀγωνοθετῶν ὀργαῖς, κεῖται δὲ ὑπὸ
 κριτῶν ψήφοις, κεῖται δὲ ὑπὸ θεωρῶν κραυγῇ, καὶ οἱ
 ῥαβδοῦχοι περιεστᾶσιν ἔτοιμοι τὰς δεξιὰς.

4 Her. II 111, 1 5 p. 475, 17 | p. 400, 3 sq. 481, 17. 476, 10
 16 Plat. Symp. p. 207 D

1 ἔργω V | γάρ — αὐτοῖς in lac. 8—9 litt om V | τι
 scripsi auctore Sinteni | ὅπερ B ὅτε reliqui libri ὅ γε conii Re
 | αὐτοῖς scripsi cum Re et Sinteni αὐτὸς libri edd 3 „imo
 vero εἰς αὐτὸν“ Re | οὐ χαλεπὸν B 4 ἣν — 7 πῦρ citat
 Macar fol. 92^v 4 κυματίας δὲ ὁ δῆμος ἣν γένηται Macar
 κυματίας P sed ματι in ras m² κυματίζων Mor 5 ὁ θυμὸς
 Macar | εἰσῇ B Macar | ποδῶν P sed ποδ in ras m² 6 πε-
 τρῶν V 10 κῆρυξ V 11 βάδην — 12 ὕστερίζοντες citat
 Plan fol. 104^r 11 δ' Re | ἐξείη I 12 ὥσθ' Re | καὶ οἱ B
 13 οὔτως APMoM Mor 14 δὲ Mo Mor | σώματος I sed
 ω e το corr m³ σ'ματος U 17 μὲν inser I³ om U
 19 περιεστᾶσιν M sed ν add m²

46. Ἡ πού τις ὑμῶν ἀγανακτεῖ σοφιστῶν οὐπω
 πεφηνότων δούλων καὶ οἷται <με> σεμνύνοντα ἐμαντόν
 τὸ ἔθνος ἐξαιρήσειν δουλείας. οὐ δῆτα. οὐχ οὕτω τὴν
 ἐπισημοτάτην ἔμελλον ὑπερβήσεσθαι δουλείαν, πρὸς
 ἣν οὐδὲν ἂν εἶεν ἅπασαι ὧν περ μνήμην πεποίηται. 5
 σοφιστῆς γὰρ ἀνὴρ Σίσυφος ἀτεχνῶς ὁ Ὀμήρῳ περὶ
 τὸν λίθον μοχθῶν, διδοὺς τε λόγους καὶ λαμβάνων,
 λαμβάνων μὲν ἐκ βίβλων, διδοὺς δὲ ἀπὸ στόματος.
 47. δουλεύει δὲ οὐ μόνον τοσοῦτοις ὁπόσων ἄρχει, |
 ἀλλὰ πολλοῖς μὲν παιδαγωγοῖς, πολλοῖς δὲ γονεῦσι R II 79
 καὶ μητρὶ γε καὶ τήτῃ καὶ πάππῳ. κἂν μὴ θεῶν 11
 παῖδας ἀποφήνῃ τοὺς νέους, κἂν ὥσι λίθινοι, τέχνην
 νικήσας τὴν φύσιν, κατηγορεῖται πολλὰ καὶ ποικίλῃ
 πανταχόθεν ῥέουσι, τῷ δὲ ἀνάγκη κύπτειν εἰς γῆν
 λόγων μὲν οὐκ ἀποροῦντι, τῇ σιγῇ δὲ καταπραῦννonti 15
 τὸν φιλαίτιον. 48. δουλεύει δὲ καὶ πυλῶν φύλαξι
 καὶ πανδοκέων γένει, τοῖς μὲν, ὅπως μὴ κακίζοιτο ὑπὸ
 σφῶν πρὸς τοὺς εἰσιόντας τῶν ξένων, τοῖς δέ, ὅπως
 ἐπαινοῖτο πρὸς τοὺς καταλύοντας παρὰ σφίσι. δύνα-
 ται γὰρ καὶ οὗτος κάκεινος καὶ ὁ τούτων ἔτι ταπεινότερος 20

6 Od l 593 sq.

1 ἡ που reposui e libris ἦπον edd | τίς I | ἡμῶν I sed
 η ex v corr 2 πεφηνότων V | με inserui | ἐμαντόν P sed
 ἐμ in ras m² et supra α spir eras 3 ἐξαιρήσεσθαι B | οὕτως
 C A P M o U M edd 5 ἣν οὐδὲν in ras P² | ὧν V 6 σοφιστῆς
 — 8 στόματος citat Plan l. l. 9 τοσοῦτοις P sed ι in ras m²
 | ὁπόσον I 10 μὲν om Mor 11 τήτῃ C sed τ ante θ
 inser p τήτῃ Mo τίτῃ B τίτῃ Mor 11 κἂν — 16 φι-
 λαίτιον versus comoediae Atticae agnoscit Kockius l. l. 1518: κἂν
 μάποφῃν τοὺς νέους παῖδας θεῶν, | κἂν ὥσι λίθινοι, τὴν φύσιν
 νικῶν τέχνη | — σιγῇ καταπραῦννonti τὸν φιλαίτιον 14 παν-
 ταχόθεν U I sed in hoc v post ε add m³ 17 τοὺς Mo 20 οὐ-
 τως Mor qui οὗτος coni

σοφιστῶν ἐργαστήριον τρῶσαι. θωπεύει δὴ καὶ ὑπείσει
 τὸν τε ἄλλοθεν ἦκοντα τὸν τε οἰκοθεν ἀπαίροντα, τὸν
 μὲν, ἵνα μὴ παρὼν ἐγγύθεν πολεμῇ καὶ διορύττῃ τὸν
 4 χορόν, τὸν δ', ἵνα μὴ πονηροτέραν φήμην δι' ὅσης ἔρχε-
 R Π 80 ται σπείρῃ γῆς. 49. βαρυτάτῃ | δέ οἱ καὶ ἡ βουλή
 δέσποινα ἐπίκειται γράμμασιν ὀλλοίσι αἶρειν τε αὐτὸν
 καὶ καθαιρεῖν ἔχουσα στρέφειν τε ὅπῃ βούλοιτο τὰς
 ἐκείνου τύχας ἐκβάλλειν τε, εἰ τοῦτο ἐρέσκοι, καὶ πλη-
 10 θος ἀντιτέχνων ἐγκαθιστάναι ἄλλα τε μικρὰ δοκοῦντα
 εἶναι μεγάλην φέροντα τὴν λύπην. ἃ εἰ διαφεύγειν
 ἐθέλοι, δεῖ δῆπουθεν αὐτὸν μὴ ἀμελέτητον εἶναι δου-
 λείας. καὶ περὶ θύρας ἀρχόντων διατρίψει θυρωροῦς
 κολακεύων καὶ ἀπωσθεὶς οἴσει καὶ εἰσελθὼν εἴσεται
 θανμαστὴν τινα χάριν. εἰ δὲ πρὸς τὸν τῶν θυρῶν
 15 κύριον τοιαῦτα δράσει, τίς ἔσται πρὸς τὸν τοῦ παν-
 τὸς κυβερνήτην; 50. ἔτι κρύπτεται, ᾧ ἑταῖροι, τὸ
 κεφάλαιον τῆς δουλείας, ἀλλ' ἐγὼ εἰς μέσον αὐτὸ
 προάξω. οὐσα γὰρ δὴ συνεχῆς ἡ δουλεία μυρίαὶς ἀνάγ-
 20 καὶς κατειλημμένη αὖξεται καὶ ἐπιτείνεται πρὸς ἐπι-
 30 δέξεις ἰόντος τοῦ σοφιστοῦ. δεῖται μὲν γὰρ ἐπαλ-
 νου καὶ τοῦτον ἔρχεται διὰ τῶν λόγων οἰσόμενος.
 κρίνει δὲ αὐτῷ τὴν ἡμέραν εἴτε ἀμείνων εἴτε χείρων,

3 Dem. or. IX p. 118, 11

1 δὲ Mo V Mor 2 τὸν] ὁ B 4 ἄλλον Mo sed
 χορόν in marg | τὸν P sed ' in ras m³, MV δ' e τῶν corr
 B | δὲ Re 5 γῆς σπείρῃ? 6 αἶρειν Mor 7 ὅποι UIB
 8 τοῦτ' B | ἀρέσκοι P sed oi in ras m² 9 ἐγκαθιστάναι. ἄλλα
 Re 12 διατρίψειν B 14 θανμαστόν Mo 16 κρύπτε-
 ται A sed ai del et apostroph. suprapos f, qui postea erasus
 est, P sed ai in ras m³, I sed ai in ε corr 19 ἐπιδείξεις I
 sed ' supra ι (1) eras et eis in ras m² 21 τοῦτον Re
 τοῦτο libri Mor | εἰσόμενος Mo Mor 22 τῶν ἡμετέρων B sed
 τὴν ἡμέραν suprascr m²

ἢ βοή, μέλων μὲν οὔσα ἐκείνο, βραχυτέρα δὲ τοῦτο. ἀχρεῖος δὴ τότε οὐδείς, οὐ σκαιός, οὐ χειροτέχνης, οὐ στρατιώτης, οὐκ ἀθλητής, οὐ παιδαγωγός, οὐχ οἱ | τὰ βιβλία τοῖς νέοις ἐπ' ὤμων φέροντες, ἀλλὰ πᾶς R II 81
ὁ συνεισφέρειν ὅτιοῦν θορύβου καὶ οὗτος λόγοις ἐπι- 5
κουρία. 51. γίγνεται δὴ πάντων τῶν χειρὰς τε ἐχόν-
των καὶ γλώττας τηνικαῦτα δοῦλος. καὶ πολλὰ μὲν
καὶ αὐτὸς τῇ δεξιᾷ, πολλὰ δὲ τῇ κεφαλῇ, πολλὰ δὲ
τῷ βλέμματι, πολλὰ δὲ τῷ ἱματίῳ θωπεύσας τε καὶ
θεραπεύσας ἀπέρχεται <μὲν> μέγα φρονῶν, ὥς δὴ ἐλεύ- 10
θερος, οὐκ οἶδε δέ, ὅτι τῶν ἀκηκούτων ἕκαστος δεσπό-
της τοῦ τὸν λόγον δείξαντος ἀπελήλυθεν οἷς τε ἐχαρί-
σατο κροτῶν ἔτι τε ἔχων ψηφίζεσθαι περὶ τῶν εἰρη-
μένων. οὐκοῦν δουλεύουσι μὲν οἱ νέοι τῷ διδασκάλῳ,
δουλεύει δὲ ὁ διδάσκαλος οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν ὁπόσοις. 15
52. Ἴσως τις ὑμῶν οἶεται μοι τὴν δουλείαν ὑφ' ἧ
τέθεικα πάντα ἀνθρωπον, ἐξελεγχθήσεσθαι τῇ τῶν
ἀρχόντων μερίδι καὶ ἧ ἀφήσειν με τὸ μέρος ἧ τείνειν
καὶ ἐπ' ἐκείνο τὴν δουλείαν βιαζόμενον ἔσεσθαι γελοῖον.
ἀλλὰ δύσβατος μὲν ὁ σκόπελος, πειρατέον δ' οὖν καὶ 20
οὐκ ἀποδελιατέον.

20 Pind. N.VII 97

21 Plat. Cratyl. p. 411 A. Rep. II p. 374 E

2 δὲ M: edd | οὐ (1)] γρ ὁ Mor „fort. οὐ δὲ“ Re, recte,
nisi vitium in σκαιός latet (κάπηλος?) 3 οὐχ οἱ] οὐχί Mo
Mor 4 τὰ om Mor | ἐπὶ τῶν ὤμων V 5 ὅτι οὖν A
ὅτι οὖν B | οὗτος λόγοις] „videtur τοῖς interponendum“ Re
7 καὶ (2) om V 10 μὲν inserui 11 οἶδεν A 13 κροτῶν
Mo 16 τις Re τίς libri Mor 18 μὲν Mor 19 ἐπεκείνω B
20 ἀλλὰ — 21 ἀποδελιατέον ad versus comoediae Atticae
revocavit Kockius l. l. 1519: ἀλλ' ὁ σκόπελος μὲν δύσβατος, |
πειρατέον δ' οὖν κοῦν ἀποδελιατέον 20 μὲν om Mor | δ' ἐξῆς
οὖν Mor

LIBANIUS ed. Foerster. II.

36

53. *Πρωτον μὲν δὴ τοὺς ἄρχοντας ἡμῖν δίχα τμη-
 τέον· οὐ γὰρ δὴ ἅπαντές γε κρείττονες οὐδὲ ἥττονες
 λημμάτων, ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ δὲ οὐ. οὐκοῦν ἐκείνους
 μὲν τοὺς τὴν χεῖρα μιάναντας δώροισι, ὥσπερ νόθους
 5 τινάς, ἀποκριτέον πράξεώς τε καὶ προσηγορίας. οὐδὲ
 γὰρ τοὺς λιπόντας τὰς τάξεις οὐκ ἂν ὀρθῶς ὀνομά-
 R II 82 ζοιμεν στρατιώτας. 54. | τὸν δὲ ὡς ἀληθῶς ἄρχοντα
 τὸν ἄδωρόν τε καὶ φιλόπονον καὶ πάντη τέλειον ἄλλο
 τι χρὴ νομίζειν ποιεῖν ἢ ἅπερ οἱ πατέρες περὶ τὴν
 10 τῶν τέκνων τροφήν τε καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν; πα-
 τέρας δὲ εἰ δούλους τέκνων καλοῖμεν, οὐκ οἶδα τί ἂν
 ἀδικοῖμεν. ὧν εἵνεκα καὶ χρήματα ἀγέλρουνσι καὶ οἰ-
 κίας κοσμοῦσι καὶ ὁδοὺς βαδίζουσιν καὶ πελάγη περῶσι
 καὶ τὰ ὄπλα ἐνδύντες ἢ νικῶσιν ἢ ἀποθνήσκουσιν.
 15 ὁρῶ δὴ καὶ τὸν ἄρχοντα διὰ τῶν αὐτοῦ πόνων εὐετη-
 ρίαν τε πορίζοντα καὶ εἰρήνην ἐργαζόμενον καὶ βουλήν
 αὖξοντα καὶ ἔριδας λύοντα καὶ οἰκοδομημάτων γῆρας
 ἀποξύνοντα. καὶ οὕς παλεῖ τε καὶ δεῖ, τούτους ἀπεύ-
 ξαιτ' ἂν μὴ λαβεῖν ἐπ' αὐτὸν ὀργὴν ἐνθυμούμενος,
 20 ὁπόσοι πόλεων ἄρχοντες ὑπὸ <τῶν> ἀρχομένων διε-
 σπάσθησαν. 55. καὶ μὴν καὶ ποιμένες λαῶν ἀκούοντες,
 ὥσπερ αὖ πατέρες, ἡδονταί τε καὶ οἶονται καθαρῶς*

17 sq. II. i 446 20 cf. p. 406, 7. t. I 133, 20

1 *Πρωτον* — *τμητέον* om B | *δίχα* A 2 *οὐ* — 3 *οὐ*
 citat Plan fol. 104^r 2 *πάντες* Re | *οὐδὲ ἥττονες* delenda
 censet Re 4 *μιάναντας* *δώροισι τὴν χεῖρα* B 6 *τοὺς* om M
 7 *δὲ* om M | *ὡσαληθῶς* B 8 *πάντη* A *πάντα* UB
 9 *ποιεῖν* om V 10 *ἀκμήν* Mo sed *ἄλλην* in marg 11 *τε* B
 12 *ἔνεκα* B 14 *τὰ* om V | *ἢ (2)* | καὶ Mor 15 *τὸν* Mo |
αὐτοῦ MoIM Mor *αὐτοῦ* U | *πόνων* in *πόνον* corr Mo 18 *τε*
 om Re 20 *ὅπ'* B | *τῶν* inserui auctoribus Re et Cobeto
 Mnem. III 248 | *διεσπάσθησαν* P sed σ (2) inser m²

τὸ τῶν ἀρχόντων ποιεῖν, ὅταν τοῖς ποιμέσιν ἐοικέναι
δοκῶσι. ποιμὴν δὲ ὁ ὄντως ποιμὴν δοῦλος ἀγαθὸς
ἐστὶ προβάτων, ὃς πρῶτον μὲν σκέπτεται τὰ χρηστὰ
τῶν ὑδάτων καὶ ἐκεῖθεν ποτίζει, ἔπειτα τὴν λυσίτε-
λεστάτην πόαν καὶ ἐν ἐκείνῃ βόσκει <καὶ> καθεύδειν τε 5
καὶ μεσημβριάζειν παρέχων τῷ ποιμνίῳ μετὰ τῶν κυνῶν
αὐτὸς περιβλέπει τοὺς λύκους. 56. συχνὴ μὲν ἡ θε-
ραπεία τῶν ποιμένων περὶ τὰ ὑγιαίνοντα πρόβατα καὶ
ἐτι πλείων, ἣν νόσημα ἐμπέσδον διαφθέρῃ, ταύτης δ'
αὖ μακροῦ πραγματωδεστέραν νομιστέον, ἥ τὰ τῶν 10
ἀνθρώπων ὁ ἄρχων ἀπευθύνει. ἡ οὖν ἀπολυτέον τῷ
λόγῳ τὸν ποιμένα τῆς δουλείας ἐκείνης ἢ συγχωρητέον
ἐν ταύτῃ καὶ τὸν ἄρχοντα· ἐπεὶ καὶ κυβερνήτῃ τις
αὐτὸν | ἐοικέναι φηί, πάλιν αὐτῷ τό γε δουλεύειν R II 83
βεβαιούται. ὁ γὰρ δὴ κινῶν ἐκείνος τοὺς οἴκους καὶ 15
βασιλεύων ἐν τῇ νηὶ τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης μακαρίζει
τοὺς καθεύδοντας τῶν ναυτῶν, αὐτὸς δὲ ἡδιστα μὲν
ἂν ἐκοινωνήσῃ τοῦ ὕπνου, παρὰ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀκήκοεν
ἐργηγορέναι καὶ μόνον ἐκείνον ὁ πομπαῖος ἄνεμος οὐκ
ἀφίησι τῆς δουλείας. 20

57. Ἄθρει δὴ καὶ ἐκεῖνο περὶ τῶν μακαρίων ἀρχόν-
των, ὥς οὐχ ἓν εἶδος ἀρχῆς, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ μείζονος

6 Plat. Phaedr. p. 259 A 10 Dem. or. XIX p. 427, 20.
Isocr. or. X p. 208 c 19 Pind. Pyth. I 34

1 τοῖς inser I² 5 καὶ inserui 8 περὶ scripsi cum Re
qui ἐστὶ περὶ τὰ αὐτ ἐστὶν ὅταν ὑγιαίνῃ τὰ conī, et Sinteni
ἐπὶ libri edd 9 πλείω UI 11 ἀπευθύνει in ras I² ἀπεν-
θύνει B 13 καὶ inserui e V auctore Re om reliqui libri
edd | τίς CAPMoIBV Mor 18 ὕπνον P sed πν in ras m²
19 ἐκείνος Mo Mor | πομπαῖος P sed μ in ras m² 20 τῆς P
sed ἧς in ras m² 21 ἄθρει in ras P³ | παρὰ Mo sed περὶ
supraser m², et γὰρ Mor 22 οὐδὲν Mo Mor | δουλείας ἄμοι-
ρον post ἀρχῆς Mor | εἰ Mor

ἐστᾶσι, τοῖς δέ ἐστιν ὑποδεεστέρα, οἷς δὴ ξυμβέβηκεν
οὐκ ἔρχειν <μᾶλλον> ἄλλων ἢ τοῦτο πάσχειν. τὸν
γὰρ αὐτὸν εὐροῖς ἄν, ὥσπερ ἐπ' οἰκίας τριωρόφου,
τοῦ μὲν ἀνωτέρω, τοῦ δὲ ὑποκάτω, καὶ πολλὰς ἄν
κατίδοις χώρας μέτρῳ διεστηκυίας, ἣν ἀπὸ τῆς ἐσχά-
της ἢ τὴν ἀγορὰν ἐπιτροπεύει, πρὸς τὴν μεγίστην
ἀναβαλίνης ἀρχὴν ἢ μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ
γίνεται, βασιλείᾳ δὲ ὑπὸ νόμοις.

58. Τούτῳ δὲ ἄρα ἔοικε καὶ τὸ ἐν τοῖς στρατο-
πέδοις. καὶ γὰρ ἐκεῖ τριττύαρχοί τε καὶ ταξίαρχοι
φύλαρχοί τε καὶ ἵππαρχοι καὶ πληθὸς ἀρχῶν, ἄλλος
μὲν ἄλλον τι πλεον ἔχων, πάντες δὲ συλλήβδην ἑλατ-
τον τοῦ στρατηγοῦ. αὐτὸς δὲ γε οὗτος ὁ στρατηγὸς
R Π 84 οἷ τε μετὰ τοῦτον ἄρχοντες δρωῦντες | ἄττα ἐθέ-
λουσι, πάσχειν δύναιντ' ἄν ἄττα ἄν οὐκ ἐθέλοιεν. ἣν
γὰρ, οἶμαι, παραστῇ τοῖς ἐπομένοις μὴ ἐπεσθαι, τύ-
πτοιτ' ἄν τοῖς ξίφεσιν ὁ στρατηγός, οἷόν τι πάλαι

3 cf. ad t. I p. 515, 6

1 ἐστᾶσιν A | „ἄπασιν post ξυμβέβηκεν deesse videtur“ Re
2 μᾶλλον inserui, quod pro ἄλλων scribendum conii Re | ἄλλων
in ἄλλον corr Mo 4 ἀνωτέρω A 5 ἣν CA sed in hoc
in ἣν corr m. recent., Mo ἣν delendum conii Re 6 ἢ AP
sed in hoc ' in ' corr., MoIMV Mor | ἐπιτροπεύει A sed ei in
η corr m. recent. ἐπιτροπεύει P sed η in ei corr m³, UIV
7 ἀναβαλίνης scripsi e B ἀναβαλίνων reliqui libri edd | ἢ AP
sed in hoc ' in ' corr m³, MoIMV Mor 8 γίνεταί A sed η
supra ε pos m. recent. γίνηται P sed η in ε corr m³, MV
γίνεται cum ras 1 litt U γίνεταί I γίγνεται Re | βασιλεία M

9 τοῦτῳ B τοῦτο M | καὶ τὸ om Mor | τοῖς om Mo Mor
10 τριττύαρχοί P sed v in ras et ' suprapos m³ τριττύαρχοί A
sed v in ras m. recent. τριττύαρχοι V τριττοὶ ἀρχοί Mo Mor
| ταξίαρχοι P sed o in ras m² 11 ἵππαρχοι Mo ἵππαρχοι Mor
12 τί MoBV Mor 14 οἱ (τε μετὰ τοῦτον om) ἄρχοντες —
15 ἐθέλοιεν citat Macar fol. 92^v 15 ἄττ' V | οὐκ ἄν B

γενέσθαι φασὶν ἐν τῇ πρὸς Μαντίνειαν φιλανθρωπία
τοὺς στρατηγοὺς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀκοντισθῆναι.

59. Εἰ δὲ ὁ ἄρχων δοῦλος, ποῦ ποτ' ἂν εἶεν οἱ
περὶ τὸν δρύφακτον ἀσθμαίνοντες; τούτων δὲ ὄντων
ἐν δουλείᾳ ποῦ ποτ' ἂν εἶεν ἱατροί; εἴη ἂν καὶ ὁ
ἄφιλος καὶ ὁ πολύφιλος ἐν δουλείᾳ, ὁ μὲν δεδιώς τοὺς
ἐχθροὺς διὰ τὴν ἐρημίαν, ὁ δέ, οἷα ἐν πολυφιλίᾳ,
πολλὰς ὀφελῶν χάριτας ὧν ἐνίας οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι
δύναιτο.

60. Ἀποκρινώμεθα δὴ τοι καὶ Ἀθηναίοις καὶ πάσῃ
δημοκρατίᾳ πάννυ δὴ πεπεισμένοις ξῆν ἐν ἄκρῳ πον
τῆς ἐλευθερίας. λέγω οὖν, ὅτι ὁ δημοκρατούμενος,
θορυβεῖτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κεκρα-
γατε καὶ οἴεσθε τὰ δοκοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς ποι-
εῖν, χειροτονεῖτε δὲ ἅττα ἂν ἀρέσκη τοῖς παρι-
15 οῦσιν, οὓς ὑμεῖς καλεῖτε διὰ κήρυκος δουλεύ-
σοντες γλώσσει καὶ τέχνῃ. οὗτοι γάρ, οἷμαι,
ἀναβάντες ἐπὶ τὸ βῆμα λόγοις κεκαλλιεπημένοις

1 Thuc. III 111, 2 18 Plat. Apol. p. 17 B

1 ἐπὶ olim (Mus. Rhen. XXXII 93) conieci | Μαντίνειαν
scripsi e B (μαντινείαν) et M (e μαντινεία corr) sed fortasse
Μαντινέας praeferendum coll. Thuc. I. I. μαντινεία reliqui libri
edd | φιλονεικία M | ἱπομαχία Cobetus Coll. 123 perperam de
clarissima ad Mantineam pugna (Xen. Hell. VII 5, 15 sq.) cogitans
4 τὸν om M | δρύφακτον BV 5 καὶ ὁ — 9 δύναιτο citat
Macar l. I. 6 ὁ (1) om Mor | μὲν P sed μ in ras m² 7 οἱ
Macar 10 δὴ τὸ P sed in δὴ τοι corr m³, UI δὴ τι reli-
qui libri edd 14 μῖν U 15 χειροτονεῖται I | ἅττα BM
| ἀρέσκη M | παριοῦσιν P sed ι (1) inser m³ παροῦσιν Mo
Mor 16 δουλεύοντας V δουλεύοντος Mor 17 γλώττει B
18 λόγοις — 566, 1 βοσκήματα ad versus comoediae Atticae
revocavit Kockius l. I. 1520: λόγοις κεκαλλιεπημένοις | ἄγουσιν
ὕμῳ ὥσπερ ἐλ βοσκήματα

ἄρουσιν ὑμᾶς, ὥσπερ βοσκήματα. καὶ ψήφισμα
 ψηφίσματι λύετε καὶ γνώμη γνώμην, καὶ τρί-
 τος ἐπέλθῃ δεινότερος εἰπεῖν, ἐξαλείψας τὰ
 δύο τὸ τρίτον κυρώσας κατέβη. 61. νικᾷ δὲ οὐ
 5 τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλ' ὃ ἂν ἀπὸ μείζονος λεγόμενον |
 R II 85 τῆς δεινότητος μάλλον κρατῆσαι τοῦ δήμου δυ-
 νηθῇ. καὶ πολλάκις δὴ τὰ σώζοντα μὲν βλαβερά, τὰ
 δ' αὖ βλαβερά σωτηρίαν ἔχειν ἔδοξεν. ὅθεν δὴ προ-
 δόται καὶ δωροδόκοι καὶ πατρίδων ἐχθροί. γίννεται
 10 γοῦν αὐτοῖς ἀντὶ μὲν ἀκροπόλεως τὸ βῆμα, ἡ δὲ
 ἀπάτη καὶ τὸ πείθειν ἀντ' ἐπιτειχισμάτων. 62. Περι-
 κλῆς δὲ ὁ Ξανθίππου φανερώτατα δὴ μοναρχίαν ἐπεισ-
 ἤγει τῇ πυνυλὶ τὰ τοῦ Εὐρύπου πάσχοντα τὸν Ἀθη-
 ναίων δήμον ἐπιδεικνύς, ὃν ἐταπείνου τε ἐπηρμένον
 15 καὶ ἀπὸ θάρσους εἰς δέος κατέφερε. καὶ Περικλῆϊ δο-
 κοῦν ἐρήμη μὲν ἦν τῶν πολιτῶν ἡ χώρα, μεστὴ δὲ
 τῶν δηοῦντων Πελοποννησίων, Πεισιστράτῳ δὲ ἐγκα-
 λεῖν εἶχεν οὐδὲν ἢ γῆ. οὗτοι δὲ οἱ δεινοί τε καὶ
 ῥαδίως ὄχλον ἔχοντες, ἦν ἀντιπέση καιρός, ἐν γρα-
 20 φαῖς τε καὶ εἰσαγγελίαις καὶ τιμῆματι καὶ τῷ ξύλῳ.

13 cf. t. IV 191, 29 R. ep. 533. Aesch. c. Ctes. § 90 p. 66, 27.
 Plat. Phaed. p. 90 C

1 ἡμᾶς *Mo* Mor sed in hoc γὰρ ὑμᾶς 7 καὶ om *V* | εἶναι
 post βλαβερά aut addendum aut subaudiendum censet *Re*
 9 γίννεται *V* 10 ἀντὶ in marg *Mo*² 11 ἐπιτειχισμάτων
 scripsi auctore *Re* ἐπιταγμάτων libri edd 12 φανερώτατος
V | νομοναρχίαν *C* sed *vo* eras | ἐπεισῆγε coni *Re* Anim
 16 ἐρημος *Mo* sed ἐρήμη in marg 17 δηοῦντων *MoI* | πελο-
 ποννησίων *C* sed *v* (1) del *f*, *P* sed *v* (2) inser m³, *B* sed *v* (1)
 eras πελοποννησίων *MoUI* Mor 20 τιμήματι reposui e *CAP*
UBMV τιμήμασι *MoI* edd

63. Τί δαί; οἱ Λακεδαιμόνιοι οἱ κατὰ τῶν εἰλώτων
 ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἀνοίγοντες φόνου καὶ περὶ ὧν
 Κριτίας φησίν, ὥς μάλιστα δοῦλοί τε ἐν Λακε-
 δαίμονι καὶ ἐλευθέροι, τί δ' ἄλλο γε ἢ ὅπερ αὐτὸς 4
 ὁ Κριτίας φησίν, ὥς ἀπιστίας εἵνεκα | τῆς πρὸς R II 86
 τοὺς εἰλωτας τούτους ἐξαιρεῖ μὲν Σπαρτιάτης
 οἴκοι τῆς ἀσπίδος τὸν πόρπακα, τοῦτο δὲ οὐκ
 ἔχων | ἐπὶ τῆς στρατείας ποιεῖν διὰ τὸ δεῖν R II 87
 πολλάκις ὀξύτητος τὸ δόρυ ἔχων ἀεὶ περιέρχε-

3 Cf. de rep. Laced. fr. 37 ed. Diels (Fragm. Praesocrat.
 p. 573)

1 post δαί signum interrogationis posui | δὲ MoB Mor | οἱ
 (2) om Mo Mor | εἰλώτων API 5 οὐνεκα B 6 εἰλωτας AP
 sed in hoc 'ex' corr 8 verba inde ab ἐπὶ usque ad 569,2 ἐξέ-
 φωνγεν in hunc qui ab omnibus codicibus abhorret et ab ipso
 ut videtur, confictus est (cf. quae dixi Philol. LIX 400sq.) modum
 praebet Mor: ἐπὶ τῆς στρατείας· τὸ πολλάκις ταχύτητος χρείαν
 εἶναι· ὁ δ' αἰχμὴν κραδαίνων, ἀεὶ περιπλανᾶται, ὥσπερ ταύτη
 ἰσχυρότερος Εἰλώτων ἐσόμενος· εἰ μὲντοι ἀσπίδι μόνῃ νεανικόν
 τι εἶη μεμηχανημένος· τοιγαροῦν συμφορὰς ἐξειργάσαντο, ὥσπερ
 οἴονται ἐνέδραις ταῖς παρ' ἐκείνων τετευγμέναις ὥμαλεωτέρας.
 εἴησαν πάνν τοιάδε τῶν ἐν δέει βιούντων, καὶ δὴ καὶ μηδὲ γ'
 ἀναπνεῦσαι ἐωμένων ὑπὸ δεινότητος τῶν αὐτοῖς προσδοκωμένων.
 διὸ τοὺς μέλλοντας ἀριστᾶν, καὶ καθεύδοντας, καὶ ἀλλοφρονούν-
 τας οἰκετῶν πομπῇ καὶ δορυφορίᾳ ὑπερασπίζει. πῶς, ὦ παῖδες
 Καλλιόσχρου, ἐλευθερίᾳ καθαρά τε καὶ εὐκρινεῖ ἀπολαύσεις, οἷς
 ἐπετίθεσαν δοῦλοι ἅμα Ποσειδῶνι δαίγμα· καὶ σημεῖον ἐξά-
 ραντες, ὅτι καθ' ὁμοίους χρόνους ὅμοια ποιῆσαι ἔμελλον· ὥσπερ
 οὐν οἱ βασιλεῖς παρ' αὐτοῖς οὐ πάνπαν ἦσαν ἐλευθέροι· ἐξὸν
 Ἐφόροις ἄρχοντα δῆσαι τε καὶ κτανεῖν. οὕτως ἅπαντες Σπαρτι-
 αταὶ ἐλευθερίας ἀπαξ ἀπλῶς ἐκδέδυνται, βιώσαντες ἐν μίσει, ἀπε-
 χθεῖα τε καὶ ἔχθρᾳ μετὰ τῶν θεραπόντων ἰλεως δὲ καὶ ἥπιος
 γενέσθω καὶ ὁ τοῦ Διὸς Ἡρακλῆς ἐπομένους τῇ τῶν ποιητῶν
 διδασχῇ καὶ παιδείᾳ, ἥπερ διηγείται τὸν Ἡρακλῆ δουλεύεσθαι
 δουλείαν χαλεπὴν τὴν ὑπ' Εὐρυσθέως· καὶ δὴ καὶ ἄλλην ἐν
 Λυδία· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς | Αἰεὶ γε στενάχεσθ' ὅθ' ἐὼν
 φίλον νῖδον ὀρώτω | Ἔργον αἰεὶς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλιον.
 | οὐδ' αὐτὸς, ἐμοὶ δοκεῖ, Κρονίδης δουλείας ζυγὸν ἐξέφυγεν

ται, ὥς κρείττων γε ταύτῃ τοῦ εἴλωτος ἐσό-
 μένος, ἣν ἀπὸ μόνης νεωτερίζη τῆς ἀσπίδος.
 μεμηχάνηται δὴ καὶ κλεῖδας ἅς οἴονται τῆς
 παρ' ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἰσχυροτέρας εἶναι.
 5 64. ταυτὶ δ' ἂν εἴη συνοικούντων τε φόβῳ καὶ μηδ'
 ἀναπνεῖν ἐωμένων ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐλπίσι δεινῶν.
 οὓς οὖν ἀριστοποιουμένους καὶ καθεύδοντας καὶ ἐπ'
 ἄλλο τι βαδίζοντας τὸ δεῖμα τῶν οἰκετῶν ὀπλίζει, πῶς
 ἂν οὗτοί γε, ὧ παῖ Καλλαίσχρου, καθαράς ἀπολαύσειαν
 10 τῆς ἐλευθερίας; οἷς ἐπέθεντο μὲν μετὰ τοῦ Ποσειδῶ-
 νος οἱ δούλοι, δείγμα δὲ ἐξενηρόχεσαν, ὥς ἐν ὁμοίοις
 καιροῖς ὅμοια δράσουσιν. ὥσπερ οὖν οἱ βασιλεῖς αὐ-
 τοῖς οὐ μάλα ἦσαν ἐλεύθεροι τοῖς ἐφόροις δεδομένου
 δῆσαι τε βασιλέα καὶ κτείνειν, οὕτω σύμπαντες οἱ
 15 Σπαρτιάται τὴν ἐλευθερίαν ἀφῆρηντο συζῶντες ἔχθει
 τῷ παρὰ τῶν οἰκετῶν.

65. Ἰλέως δὲ ἔστω καὶ ὁ Διὸς Ἡρακλῆς τοῖς ἐπο-
 μένοις τῇ παρὰ τῶν ποιητῶν διδασκαλίᾳ δουλεῦσαι
 R II 88 λεγούσῃ τὸν Ἡρακλέα τὴν τε μεγάλην | Εὐρύσθει
 20 δουλείαν καὶ ἐτέραν ἐν Λυδίᾳ, καὶ ὁ Ζεὺς ἔσθενεν,
 ὃθ' ἐὼν φίλον νιδὼν ὀρώτο πονοῦντα ἐν τοῖς ἄθλοις

3 Arist. Thesm. 421sq. 9 cf. t. IV 447sq.; 448, 25
 10 Thuc. I 128, 1 et 101. Paus. IV 24, 5sq. 13 Thuc. I 131, 2.
 Xen. rep. Lac. 8, 4. Plut. Cleom. 10. Isocr. Panath. § 181 20 Soph.
 Trach. 248sq. 21 Il. τ 132

1 γε in ras P³ | εἴλωτος P sed ' in ' corr, Mo sed ' e '
 corr m² εἴλωτος A 3 μεμηχάνηται B | οἴονται V sed on in
 ras οἶεται B 5 ταυτὶ Mo sed α ex o corr m² | εἴη in marg
 Mo² 8 δῆγμα Mo 9 καλαίσχρου Mo UIBM 11 δὲ om
 U δ' Re 12 δράσουσι Re 13 δεδομένον Cobet Miscell. 144
 14 οὕτως AMo 15 σπαρτιάται M σπαρτιάται reliqui libri
 Re 20 λυδία I sed λυδ in ras m³ λυα antec. ras 2 litt U
 | ὃ] ὥς? 21 ὀρώτο scripsi ὀράτο MoM sed in hoc ὦ in
 marg, Re ὠράτο reliqui libri

οὗς ὁ Σθενέλου προὔβαλεν, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μὴδ' αὐτὸς
διαφεύγειν δουλείαν. τὸ γὰρ καταφυγὴν οἱ κατα-
σκευάσασθαι τὸν πλῆθον καὶ δεδιέναι τὸν ἐπιταττόμενον
αὐτὸν καὶ εἶναι τοῦ δουλεύοντος φανυλότερον δοῦλον
ἐπολεῖ τὸν ἐν τῇ τάξει τοῦ κελεύοντος. Ἡρακλῆς δὲ 5
ἦκων εἰς Αἶδον τὸν ἀνεψιὸν τὸν αὐτοῦ δοῦλον ὄντα
τῶν κάτω καὶ προσέτι γε δεσμώτην ἔλυσε. καὶ τοὺς
Ἀτρεΐδας γε οἱ χίλιναι ναυσὶ τῇ Τροίᾳ προσέβαλον,
πολλὰ ἂν εὐροίμεν ἐν τῇ πολέμῳ τῷ στρατῷ δεδου-
λευκότητας. 66. νοῦν δὲ εἶχε Μένανδρος ὁ Διοπεΐδους 10
καὶ πλεῖστα τοῖς οἰκέταις ἄρα τοῖς αὐτοῦ δεδουλευκώς
οὗτος ἔσχεν εἰπεῖν τό·

εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς πολὺς ὁ τῶν φροντίδων ἐσμός,
ὡς οἰκέτην θρόνῳ ἐν εὐπραξίᾳ τε καὶ κακοπραγίᾳ. τῷ 15
μὲν γὰρ ἀρκεῖ πρὸς τὰς ἐκείνου χεῖρας ἰδεῖν, τῷ δὲ

3 Arist. Vesp. 686 6 Eur. Herc. Fur. 619. 1169. Paus. I
17, 4. cf. A. Winkler, Darstellungen der Unterwelt auf unter-
italischen Vasen p. 40 8 Aesch. Ag. 45. Eur. Iph. T. 141.
Andr. 106 13 Men. Mon. 168 M

1 προὔβαλεν scripsi e MoUIBMV προὔβαλλον CAP Re |
verba ἐμοὶ δὲ usque ad finem orationis quae excepto initio (cf.
ad 567, 8) in Morelliana editione perierunt, e codice Laurentiano
XXXII 13 (= Laur) primus edidit Io. Christ. Amadutius (Anecd.
litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3—16 (= Amad)
| δοκεῖν BM | αὐτὸς <οὗτος> Cobet Coll. 124 2 καταφυγὴν
V sed ἦν ex εἶν corr m² | κατασκευάσασθαι UI 3 ἐπιταττό-
μενον C sed ε (1) in ras m² ἐπιτασσόμενον V 5 Ἡρακλῆς
— 7 ἔλυσε citat Plan fol. 104^r 6 αὐτοῦ P sed in ras m²
αὐτοῦ AMoIM Plan αὐτοῦ U 7 γε om Plan 8 γε om Mo
γὰρ V 11 αὐτοῦ MoM 12 οὗτος scripsi e V οὗτος
reliqui libri edd 13 εἷς] σ praevia ras 2 litt U ἴσος I
14 ἐσμός οὐχ ὡς οἰκέτῃ BM 15 θρόνῳ Mo Laur inser C^a
et prae misso κείμενον in marg P^a om reliqui libri num θρέ-
πει? 15 ἐν — κακοπραγίᾳ in lacuna 15—16 litt om V

ὀρέγειν ἀνάγκη. 67. καιρὸν δὲ αἰτιάσασθαι καὶ Διὸς
ὀργὴν καὶ πνευμάτων ἀπουσίαν καὶ ὅσα καρπογονίαν
ἴσχει, τούτων οὐδὲν ἀπολογία πρὸς δοῦλον. ἀλλ' ἐκείνῳ
γε ἢ γῇ καὶ μὴ φέρουσα φέρει, ἐσθλῆς δὲ καὶ ὑποδή-
5 ματα ἢ μὲν ἐξυφαίνεται, τὰ δὲ ῥάπτεται καθεύδοντι,
γαμοῦσι δὲ οὐδὲν προνοήσαντες, ἀλλ' ἢ μὲν πρόνοια
τοῦ δεσπότου, τοῦ δὲ ἐστὶν ἐρρωσθαι πρὸς τὴν εὐνήν.
ἀσθενοῦντι δὲ οἰκέτῃ μία φροντίς τὸ ἀρρώστημα,
φαρμάκων δὲ καὶ ἰατρῶν καὶ ἐπωδῶν ἄλλῳ μελήσει.
R II 89 καὶ ἀποθνήσκοντί γε φόβος | οὐδεὶς ταφῆς πέρι.
11 ταφέα γὰρ αὐτὸν ἔχει τὸν δοκοῦντα μὲν δεσπότην,
ὄντα δὲ δοῦλον.

68. Εἰ δὴ δοῦλοι μὲν οἱ δοῦλοι, δοῦλοι δὲ οἱ
δεσπότες, ποῦ τις ἂν εὖροι τὴν ἐλευθερίαν; ἐν ἡμῖν,
15 φαίεν ἂν οἱ τύραννοι. ἢ οὐχ ὀρᾷς, φήσουσιν, ἀκρο-
πόλεις τε ἐφ' ὧν ἰδρῦμεθα, νόμους τε ἀνηρη-
μένους, ἵν' ἡμεῖς ἀντ' ἐκείνων ἄρχωμεν, σιδηρόν
τε ἐν αἰχμαῖς τοῦτον περιλάμποντα στῖφος τε
τουτὶ δορυφόρων εἰς γῆν κύπτειν καταναγκά-
20 ζον τὰς πόλεις; 69. ναὶ μὰ Δία, φημί, καὶ μάλα

11 Soph. Oed. Col. 582 15 sq. Philem. l. l. v. 3

1 καὶ καιρὸν *Mo* καιρὸς *V* | δὲ om *Mo* | διὰ *Mo* 4 δὲ
scripsi τε libri edd delendum coni Amad 8 ἀσθενοῦντι —
9 μελήσει ad versus comoediae Atticae revocavit Kockius l. l.
1521 in hunc modum: ἀσθενοῦντι δ' οἰκέτῃ | φροντίς μία τάρ-
ρώστημα, φαρμάκων δ' ἄρα | [καὶ ἰατρῶν καὶ ἐπωδῶν] ἄλλῳ με-
λήσει 10 πέρι. ταφέα scripsi cum G. Dindorfio ad Steph.
Thes. s. v. περιταφεύς περιταφέα libri (sed τὸ περιταφέα οὐχ
ὀρθὸν δόκιμον ὅσα καμὲ λόγοις ἐντυχεῖν in marg *V*²) edd
15 φήσουσι *Mo* 18 στῖφος libri cf. p. 501, 24 19 κύπτειν
P sed *v* in ras e *ov* ut videtur corr *m*² *κύπτειν M* 20 sig-
num interrogationis posui e *V*

γε ὁρῶ τοὺς παιδρὺς δορυφόρους οἱ τυραν-
νοῦσι τῶν τυραννούντων, καὶ τὸ μὲν ὄνομα
αὐτοῖς φύλακες, ἔργῳ δέ εἰσι δεσπόται. ἦν
μὲν γὰρ οἷδε θέλωσιν, ἀρπάζετε τε καὶ σκευο-
φόρους καὶ χρήματα καὶ παρθένους καὶ ἔστε 5
τύραννοι, βουλευσαμένων δὲ ἄλλο τι παρὰ τῆς
φρουρᾶς ὑμῖν ὁ θάνατος. καὶ με τοῦτο ἄλλα
τε οὐκ ὀλίγα διδάσκει καὶ <ὁ> Ἀνδρὸς δορυφόρος
κτείνων μὲν τὸν δεσπότην, τὰ δ' ἐκείνου κτησά-
μενος, τὴν τε γυναικα καὶ τὴν ἀρχήν. 70. ὑμῖν 10
δὲ οὐδὲ ὕπνος ἡδύς, ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνείρασιν
ἀνατρέχουσιν τε οἱ βεβιασμένοι πρὸς τὰ μετέ-
ωρα καὶ προσβάλλουσι τοῖς βασιλεῦσι καὶ τρέ-
πουσι τοὺς ἐπικούρους, καὶ ἐπειδὴν ἐγγὺς ἦ τὸ
ξίφος, ἀναπηδᾶτε κεκραγότες χρόνου δεόμενοι 15
πρὸς τὸ μαθεῖν, ὅτι οὐχ ὕπαρ εἴη ταῦτα. μὴ
οὖν μάλιστα ἀνθρώπων ἀναμύξαντες δεσποτεία
δουλείαν | καὶ διὰ δουλείας ἐκείνην λαβόν- R II 90
τες καὶ κεκτημένοι καθαρῶς οἴεσθε τοῦ χελί-
ρονος. 20

71. Ἀλλ' ὁ δοῦλος ἄλλοτε ἄλλον γίνεται καὶ
ἔστι πρᾶσις τοῦ σώματος. καὶ τί ταύτη γε ἐκείνος
ἀθλιώτερος, εἰ ἀργύριον ὁ μὲν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἔδωκεν;

8 Gyges cf. p. 365, 12. Her. I 12

68sq. ἦτοι οἱ φρουροῦντες αὐτοὶ ἀπέκτειναν V²

3 δ' εἰσι Re 4 οἷδ' ἐθέλωσιν V | τε inser Mo² 8 ὁ
inserui 9 δὲ Mo | δὲ κείνου A 10 γε B | ἡμῖν Mo
14 ἐπειδ' ἂν A 18 δουλείας P sed as in ras m² 19 οἴεσθε
C sed ε (1) in η corr s, PI sed in utroque ε (2) in ras m²

21 Ἀλλ' — γίνεται ad verbum comoediae Atticae revocavit
Kockius l. l. in hunc modum: Ἀλλ' οὖν ὁ δοῦλος ἄλλοτ' ἄλλον
γίνεται | γίγνεται UI 22 πράσις AMOU πρασις I

οὐ γὰρ δὴ τὸ σῶμά γε αὐτῷ τοῦτο ἐπήρωσεν οὐδ' αὖ
τὴν ψυχὴν διέφθειρεν οὐδ' εἴ τις ἦν ἐν αὐτῇ τέχνη;
ταύτην ἐξέβαλε, πολλάκις δὲ αὐτῷ τύχης νευσάσης
ἀμείνωνος οἶκον ἔλαχε πλούσιον ἐκ πενεστέρου.

5 72. Ἔρχεται δὲ καὶ ἐφ' ὅλας τὰς πόλεις τρόπον
τινὰ τὸ τοιοῦτον. κεῖνται γὰρ αὗται πολλάκις βασι-
λεῦσιν ἄθλα καὶ ὁ κτήσασθαι βουλόμενος ὠνεῖται
ταύτας ὅπλοις καὶ μάχαις καὶ μᾶλλον γε μετὰ σωμα-
των <τε> καὶ χρημάτων. καὶ γερύναμεν οὐκ ὀλίγων ἤδη
10 δεσποτῶν ἐν μικρῷ χρόνῳ. τῶν δέ γε νῦν ὄντων ὡς
ἐπὶ πλείστον εἴημεν αὐτοὶ καὶ παῖδες.

Οὐδείς οὖν ἐλεύθερος, εἰ δ' ὅστις φιλοσοφεῖ, σκε-
ψόμεθα, ὧ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ περὶ τοῦδε συλλόγῳ.

1 αὐτῷ] αὐτὸ Mo 3 ἐξέβαλεν Mo | δὲ scripsi γε V
τε reliqui libri edd 3 νευσάσης — 4 οἶκον in ras 16 fere
litt P⁴ 3 νευσάσης Mo inser C^s om reliqui libri
4 οἶκον — πενεστέρου in lacuna 18—19 litt om V | οἶκος BM
| ἔλαχε πλούσιον] in marg C^sP⁴ Re ἔλεγε πλούσιον Mo om
reliqui libri Amad 6 τὸ in marg C^s τὸν B sed ν eras |
κεῖνται Mo sed ν inser m² 7 ὠνεῖται P sed εἰ in ras m²
9 τε inserui | ἤδη om B ἔτι M 10 μακρῷ Cobet Coll. 124
11 ἐπιπλείστον MoMV | εἴη μὲν Mo εἴημεν ἂν M 12 δέ
τις V ὅστις Mo | σκεψόμεθα B 13 περὶ δουλείας subser AP

B. G. TEUBNER & LEIPZIG.

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1 a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über welche die beigelegte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 900 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

a. Griechische Schriftsteller.

Aelian de nat. anim. II. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
2 voll. M. 9.— 10.05.

— varia historia. Rec. R. Hercher.
M. — 90 1.30.

Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.
A. Hug. M. 1.35 1.75.

Aeschini orationes. Ed. Fr. Blass
Ed. min. M. 2.40 2.80.

— — — Ed. maior (m. Index).
M. 8.— 8.60.

— — — Iterum ed. Fr. Franke. M. — 90
1.30.

Aeschyl tragoediae. Ed. H. Weil.
M. 1.50 2.—

Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choephora. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices)

[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähnhardt. M. 3.60 4.20.

Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M. — 90 1.30.

Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. M. 1.— 1.25.

Allypius: s. Musici.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.— 1.40.

Anarithus: s. Euclid. suppl.
Anecdota orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II.
M. 1.— 1.60.

Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. M. 7.50 8.60.

Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. I. I.—VI (Plan. I. V.—VII).
M. 6.— 6.60.

Vol. II. P. I: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M. 8.— 8.60.

— Iyrica s. lyr. Graec. roll. Edd. Bergk-Hiller-Crusius. M. 3.— 3.60.

Antonini, M. Aurel., commentar. II. XII.
Rec. I. Stich. M. 1.80 2.20.

Antoninus Liberalis: s. Mythographi.

Apollodori bibliotheca. Rec. Imm.
Bekker. M. 1.— 1.30.

— — — Ed. R. Wagner: siehe Mythographi. Vol. I.

Apollonius Pergaeus (cum commentariis antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. M. 9.— 10.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1. — 1.40.
 Applian hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. *M.* 9. — 10. —
 Archimedi opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18. — 19.80.
 Aristae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4. — 4.50.
 Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll.
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespaes, Pax.
 — II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.
 Einzel. jedes Stück *M.* — 45 —.75.
 Aristotelis de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* — 60 —.90.
 — physica. Rec. C. Prantl. *M.* 1.50 1.90.
 — ethica Nicomachea. Ed. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.10.
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.20 1.60.
 — quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physionomica. Rec. C. Prantl. *M.* — 60 —.90.
 — politica. Ed. Fr. Susemihl. Ed. III. *M.* 2.40 2.80.
 — magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 — de anima II. III. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.20 1.60.
 [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.10.
 — ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4. —
 — metaphysica. Rec. Guil. Christ. *M.* 2.40 2.80.
 — qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5. —
 — oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis lusec., ventorum situs et nomina, de Mellisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3. — 3.40.
 — parva naturalia. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.80 2.10.
 — Πολυκτα Αἰσχυραίων. Ed. Fr. Blas. Ed. III. *M.* 1.80 2.10.
 —: s. a. Musici.
 Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. *M.* 1.20 1.70. Mit Karte *M.* 1.50.
 — scripta minora. Edd. Hercher-Eberhard. *M.* 1.80 2.20.
 Athenael dipnosophist. II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
 Antolyel de sphaera quae movetur I., de orbitis et occasibus II. II. Ed. Fr. Huitsch. *M.* 3.60 4. —
- Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. roll. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9. —
 Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4. — 4.60.
 — — Ed. F. G. Schneidewin.
 Bacchius: s. Musici. [— 60 I. —
 Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blas. *M.* 2.40 2.90.
 Batrachomyomachia: s. Hymni Homero: s. Bucolici. [rici
 Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.
 Buccilcorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquia. Rec. H. L. Ahrens. *M.* — 60 I. —
 Callinici de vita S. Hypatli I. Edd. sem. philol. Bonn. sodales. *M.* 3. — 3.40.
 Cassianus Bassus: s. Geoponica.
 Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M.* — 60 —.90.
 Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
 Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta.
 Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
 Colluthus: s. Tryphiodorus.
 Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2. —
 Corpusculum poesis epicae Graecae ludi-bundae. Edd. Brandt et Wachsmuth. 2 fasc. *M.* 6. — 7. —
 Demades: s. Dinarchus.
 Demetrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1. — 1.40.
 Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Blas. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 2.40 3. —] *M.* 7.20 9. —
 Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 1.50 2. —] *M.* 4.50 6. — [6 partes. je *M.* —.75 1.10.]
 Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoritis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.
 — I. Pars 2. De corona. De falsa legatione
 — II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem.
 — II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantanetum. In Naumachum. In Boeotum de nomine In Boeotum de dote.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf-Blaß.

Vol. III. Pars 1. In Spudiam. In Phae-nippum. In Macartatum. In Leocha-rem. In Stephanum II. In Euer-gum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Poly-clem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem.

— III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Prooemia. Epistolae. Index historicus.

Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis *ὀνιγ τῆς δυνεατίας*. Ed. Fr. Blaß. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.

Diodori bibliotheca hist. Edd. Bekker-L. Dindorf-Vogel. 5 voll. Voll. I. II. je *M.* 3.60 4.20. Vol. III. *M.* 4.— 4.60. [Ed. L. Dindorf. Voll. III. IV. je *M.* 3.—. Vol. V. *M.* 3.75.]

Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Edd. L. Dindorf-Melber. 5 voll. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. *M.* 3.60 4.20. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je *M.* 2.70.]

Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 5.40. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorbereitung.]

Dionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Voll. II. III. je *M.* 3.— 3.60.

— opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.

Diophanti opera omnia a Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—

Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog, Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1

Erotici scriptores Graeci. Rec. R. Hercher. 2 tom. [Verg.; Neubearbeitung v. A. Eberhard i. Vorbereitung.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I.-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M.* 24.60 27.40.

— VI. Data. Ed. Menge. *M.* 5.— 5.60.

— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60.

— Supplem.: Anarithi in X II. priores Element. comm. Ex interpr. Gherardi Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60. —: s. a. Musici.

Endociae Augustae, Procli Lyell, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Elemetrymachiae fragmm. Rec. A. Ludwich. *M.* 4.— 4.40.

Endociae violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.20.

Euripides tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 5.70 7.20.

Vol. I: Alcestit. Andromacha. Bacchae Hecuba. Helena. Electra. Heracidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 1.50 2.—

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenixssae. *M.* 1.50 2.—

— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 2.70 3.20.

Einzeln jede Tragödie *M.* —.30 —.60.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 15.— 17.20.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M.* 3.75 4.80.

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiolorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.60; Fasc. 11—15 je *M.* —.60. Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung noch den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galení Pergamentí scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.—

— institutiologica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.

— de victu attenuante l. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beekh. *M.* 10.— 10.80.

Georgii Acropol. opera. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. *M.* 8.— 9.—

Georgii Cyprí descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. dialypsis genuina. Ed. H. Gelzer. Ad. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.

Heliiodori Aethiopie. II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.

Hephaestion: s. Metrici scriptores.

Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Herodoti historiarum** II. IX. Edd. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.75 1.10.
Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.75 1.20.
— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
Herondae mimiambl. Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimiambl. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. III maior. [U. d. Pr.] Ed. III minor. *M.* 2.40 2.80.
Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerke und Automaten-theater, griech. und deutsch hrsg. von W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragment über Wasseruhren, Philons Druckwerke, Vitruvs Kapitel zur Pneumatik. Mit 124 Fig. *M.* 9.— 9.80.
— — — — — Suppl.: D. Gesch. d. Textüberhefrg. Griech. Wortregister. *M.* 3.— 3.40.
— — — — — Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. M. 101 Fig. *M.* 8.— 8.60.
— — — — — Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8.— 9.—
Hesiodi quae fer. carmina. Rec. A. Rzach. *M.* 1.50 2.—
Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. I. Rec. I. Flach. *M.* —.75 1.10.
Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.
Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.60.
Hippocratis opera. 7 voll. Rec. H. Kuehlein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.50.
Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 8.25 9.30.
Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf. 2 voll. Ed. IV.
Vol. I: Ilias, mit Sengebuschs diss. Hom. I. *M.* 2.25. Ausg. a. Schreibpapier *M.* 4.50.
— II: Odyssea, mit Sengebuschs diss. Hom. II. *M.* 2.25. Ausg. a. Schreibpapier *M.* 4.50.
— Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
Pars I: Il. 1—12. Pars II: Il. 13—24.
[—] Illadis carmin. XVI. Schol. in usum ed. A. Koechly. *M.* 3.— 3.60.
— Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
Homeri Odyssea. Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. minor. *M.* 1.50 2.20.
Vol. I: Od. 1—12. *M.* — 75 1.10.
— II: Od. 13—24. *M.* — 75 1.10.
Hymni Homerici acc. epigrammatici et Batrachomyomachia. Rec. A. Baumeister. *M.* — 75 1.10.
Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blaß. Ed. III. *M.* 2.10 2.50.
Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.60.
— — — — — de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.60.
— — — — — in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.
Inc. auct. Byzant. de re milit. I. Rec. R. Vári. *M.* 2.40.
Ioannes Philoponus: s. Philoponus.
Iosephi opera. Rec. Bekker-Naber. 6 voll. *M.* 21.20 24.40.
— — — — — Rec. I. Bekker. 6 voll. Vol. VI. *M.* 2.10.
Isaei orationes. Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20 1.60.
Isocratis orationes. Rec. Benseler-Blass. 2 voll. *M.* 2.70 3.60.
Iullani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. *M.* 6.75 7.60.
Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.
— — — — — Appendix (I). *M.* —.60 1.—
— — — — — Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius
Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. 3 voll. *M.* 6.30 7.80.
Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
Lycurgior. in Leocratem. Edd. Scheibe-Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.
— — — — — Ed. I. *M.* 2.70.
— — — — — de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.60.
— — — — — de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. [In Vorbereitung.]
Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3 — 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
Manethonis apotelesmaticorum qui fer. II. VI. Ed. A. Koechly. Acc. Dorothei et Anubionis fragm. astrologica. *M.* 1.50 2.—
Mareli Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Maximiet Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica.** Rec. A. Ludwig. *M.* 1.80 2.20.
- Metrical scriptores Graeci.** Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephæstion. *M.* 2.70 3.20.
- Metrologicoorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Huitsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Moschus: s. Bucolici.**
- Musici scriptores Graeci.** Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.
- — — Supplementum: Melodiarum rell. *M.* 1.20 1.60.
- Mythographi Graeci.** Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.
- Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί θεογονίας παθημάτων*, ed. P. Sakolowski. Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων συναγωγή*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.
- Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί ἀπίστων*, Heracliti lib. *περί ἀπίστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.
- Naturalium rerum scriptores Graeci minores.** Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.
- Nicephori archiepiscopi opusce. hist.** Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.
- Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina.** Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.
- Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II.** Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.10.
- : s. a. Musici.
- Nonni Dionysiacorum II. XLVIII.** Rec. A. Koehly. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
- paraphrasis s. evangelii Ioanneli. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—
- Onosandri de imperatoris off. I.** Rec. A. Koehly. *M.* 1.20 1.60.
- Palaephatus: s. Mythographi.**
- Parthenius: s. Mythographi.**
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace.** Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. II.)
- Pausaniae descriptio Graeciae.** Rec. I. H. Chr. Schubart. 2 voll. *M.* 3.60 4.40.
- — — Rec. F. Spiro. Vol. I. *M.* 2.80 3.40.
- Pediasimus: s. Mythographi.**
- Philodemi volumina rhetorica.** Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.
- de musica II. Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—
- Philoponi de officio mundi II.** Rec. W. Reichardt. 4.— 5.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. I.)
- de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Rabe. *M.* 10.— 10.80.
- Philostrati (mai.) opera.** Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 9.25.
- imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.30.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones.** Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 14.— 15.20.
- Pindari carmina.** Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
- Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi.** Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrabii. 6 voll. [Vol. I. III—VI. je *M.* 1.80 2.30. Vol. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 10.50 13.50.
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
- Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* — 60 — 90.
- 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* — 90 1.30.
- 3. Sophista. Politicus. *M.* — 90 1.30.
- 4. Parmenides. Philebus. *M.* — 75 1.10.
- 5. Convivium. Phaedrus. *M.* — 60 — 90.
- 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M.* — 60 — 90.
- 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* — 60 — 90.
- 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* — 60 — 90.
- 9. Gorgias. Meno. *M.* — 90 1.30.
- 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* — 60 — 90.
- 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.50 2.—
- 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* — 75 1.10.
- 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 1.50 2.—
- 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.
- 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M.* 1.50 2.—
- Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.
— 4—6 = Vol. II.
— 7—10 = Vol. III.
— 11.12 = Vol. IV.
— 13 = Vol. V.
— 14.15 = Vol. VI.
- Plotini opera.** Rec. A. Kirchhoff. 2 voll. Vol. II. *M.* 3.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Plotini Enneades praemisso Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. B. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.— 10.10.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. *M.* 1.80 2.30. Vol. II. *M.* 2.10 2.60. Voll. III.—V. je *M.* 1.50 2.—] *M.* 8.40 10.90.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Thesens et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* — 90 1.30.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* — 90 1.30.

— 3. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* — 90 1.30.

— 4. Aristides et Cato, Philopomen et Flaminius, Pyrrhus et Marius. *M.* — 90 1.30.

— 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* — 90 1.30.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* — 75 1.10.

— 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* — 75 1.10.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* — 75 1.10.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* — 60 — 90.

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* — 60 — 90.

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* — 60 — 90.

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* — 60 — 90.

— 13. Dio et Brutus. *M.* — 75 1.10.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* — 90 1.30.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.
— 3—5 = Vol. II.
— 6—8 = Vol. III.
— 9—12 = Vol. IV.
— 13. 14 = Vol. V.

— **moralla.** Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 4.— 4.60.

Postarum Graecorum eclogae. Scholarum in usum composuit H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategematon II. VIII. Rec. Woelfflin-Melber. *M.* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 4 voll. Vol. I. II. III. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst je *M.* 3.60 4.20. [Vol. IV u. d. Pr.]

Porphyrii opusce. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.50.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.

— **in Platonis rem publicam commentarii.** Ed. G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.

Ptolemaei opera. Vol. I. *Syntaxis*, ed. I. L. Heiberg. Pars I. *M.* 8.— 8.60. Pars II. *M.* 12.— 13.—

Quinti Smyrnaei Posthomericeorum II. XIV. Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 3.60 4.20.

[Voll. II u. III vergriffen.]

Scriptores erotici, siehe: *Erotici scriptores.*

— **metrici,** siehe: *Metrici scriptores.*

— **metrologici,** siehe: *Metrologici scriptores.*

— **originum Constantinopolit.** Rec. Th. Preger. Fasc. I. *M.* 4.— 4.60.

— **physiognomonici,** siehe: *Physiognomonici scriptores.*

— **sacri et profani.**

Fasc. I: s. Philoponus.

Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.

Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

Fasc. V: E. Gerland, neue Quellen z. Gesch. d. latein. Erzbistums Patras *M.* 6.— 6.60.

Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.

Sillographorum Graecorum reliquiae. Rec. C. Wachsmuth. (Corpusc. poes. ep. Graec. ludib. Fasc. II.) *M.* 3.— 3.50.

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.

Einzelne jede Tragödie (Aiax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* — 30 — 60.

[—] **Scholia in S. tragoedias vetera.** Ed. P. N. Papageorgius. *M.* 4.80 5.40.

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. Vol. IV. *M.* 2.40.

— **eclogae.** Rec. A. Meineke. 2 voll. *M.* 6.— 7.—

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. 3 voll. *M.* 7.80 9.50.

Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.

Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed. L. Spengel. 2 voll. *M.* 6.70 7.20.

Theocritus: s. Bucolici.

Theodori Prodromi catonymomachia. Ed. B. Hercher. *M.* — 50 — 75.

Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.

Theophrasti Eresii opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. Vol. III. *M.* 2.40.

Theophylacti Simocattae historiae. Ed. de Boor. *M.* 6.— 6.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Ed. G. Boehme. Ed. II. 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80.] *M.* 2.40 3.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Thucydides de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je *M* 2.40 3.—] *M* 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je *M* 1.20 1.80] *M* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. *M* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. *M* 1.20 1.60.
- Rec. W. Gemoll. Ed. mai. *M* 1.20 1.60. Ed. min. *M* —.75 1.10.
- historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. min. *M* —.90 1.30.
- Rec. L. Dindorf. *M* —.90.
- institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. *M* 1.50 2.— Ed. min. *M* —.90 1.30.
- commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. mai. *M* 1.— 1.40. Ed. min. *M* —.45 —.75.
- scripta minora. Rec. L. Dindorf 2 fasc. *M* 1.35 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. In deutsch. Übersetz. hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. (Scriptores sacri et profani. Fasc. III.) *M* 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M* 19.50 22.90.
- Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V *M* 2.25 2.75.
- b. Lateinische Schriftsteller.
- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller Vol. I. *M* 9.— 10.—
- Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. *M* 7.20 8.40.
- Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
- Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M* 1.— 1.25.
- Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
- Pars I: Carmin. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Fasc. I. Ed. II. *M* 4.— 4.60. Fasc. II. vergr.
- II: Carmin. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M* 9.20 10.35. Suppl. s. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M* —.60 —.90.
- Apulei metamorph. II. XI. Ed. J. v. d. Vliet. *M* 3.— 3.50.
- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. *M* 4.— 4.50.
- Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. *M* 6.— 7.20.
- confessionum II. XII. Rec. P. Knöhl. *M* 2.70 3.20.
- Aulularia sive Querolus comedia. Ed. R. Peiper. *M* 1.50 2.—
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. *M* 6.60 7.20.
- Avieni Aratea. Ed. A. Breysig *M* 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M* 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmetica II. II. de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M* 5.10 5.60.
- commentarii in I. Aristotelis *negl. equivelas*. Rec. O. Meiser. 2 partes. *M* 8.70 9.70.
- Caesaris commentarii cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
- Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M* —.75 1.10. Ed. mai. *M* 1.20 1.60.
- II: de bello civili. Ed. min. *M* —.60 —.90. Ed. mai. *M* —.90 1.30.
- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M* —.60 1.— Ed. mai. *M* 1.— 1.40.
- III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M* 1.50 1.90.
- commentarii etc. Rec. B. Dinter. Ausg. in 1. Band (ohne d. krit. praefatio) *M* 1.50 2.10.
- de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M* —.75 1.10.
- de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M* —.60 —.90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M* 1.40.
- Cassii Felici de medicina I. Ed. V. Rose. *M* 3.— 3.40.
- Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M* 1.— 1.40.
- Catulli lib. Acc. Laevii, aliorum rell. et Priapea. Rec. L. Mueller. *M* —.45 —.75.
- Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M* 2.70 3.20.
- Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M* 3.— 3.50.
- Censorini de die natali I. Rec. Fr. Huitsch. *M* 1.20 1.60.
- Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
- Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. [Vol. I. *M* 1.35 1.80. Vol. II. *M* 2.10 2.60.] *M* 3.45 4.40.
- II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. [je *M* 2.10 2.60.] *M* 6.30 7.80.
- III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M* 5.60 4.20. Vol. II. *M* 4.20 4.80.] *M* 7.80 9.—
- IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. [je *M* 2.10 2.60.] *M* 6.30 7.80.
- V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorbereitung.]
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
- Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. *M* —.75 1.10.
- 2. De inventione, ed. Friedrich. *M* —.75 1.10.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.—1.40.
 — 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.60 —.90.
 — 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.45 —.75.
 — 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.45 —.75.
 — 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 8. Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.45 —.70.
 — 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 9b. ——— II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.75 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicio responso, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippiacae XIV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 19. Epistt. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 20. Epistt. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 21. Epistt. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 22. Epistt. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 24. Epistt. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 25. Epistt. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 26. Epistt. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 27. Epistt. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 28. Epistt. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. *M.* —.60 —.85.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.75 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller.

Inhalt von *M.* —.45 —.75.

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 = Pars IV, vol. III.

— orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.

Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena.

— II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV.

— orationes selectae XIX. Edd. indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.—2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caecilium.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Heronius epistolae.** Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [je *M.* 3.— 3.60.] *M.* 6.— 7.20.
- **epistolae selectae.** Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.
- **philosophische Schriften.** Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.—
- in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:
1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. Iart. *M.* — 90.
 2. Heft: De officiis libri III. Iart. *M.* — 60.
 3. Heft: Cato Maior de senectute. Iart. *M.* — 30.
 4. Heft: Laelius de amicitia. Iart. *M.* — 30.
 5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. Iart. *M.* — 60.
 6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. Iart. *M.* — 30.
 7. Heft: De re publica. Iart. *M.* — 30.
- **rhetorische Schriften.** Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weissenfels. *M.* 1.80.
- in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:
1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. Iart. *M.* 1.—
 2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. Iart. *M.* 1.—
 3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. Iart. *M.* — 60.
- Claudiani carmina.** Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.
- Claudii Hermeri mulomedicina Chironis.** Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.50.
- Commodiani carmina.** Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.
- [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.
- Cornelius Nepos: s. Nepos.**
- Curtii Rusti hist. Alexandri Magni.** Rec. Th. Vogel. *M.* 1.20 1.60.
- Damasi epigrammata.** Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Daretis Phrygii de excidio Troiae hist.** Rec. F. Meister. *M.* 1.20 1.60.
- Dietsy Cretensis ephem. belli Troiani II. VI.** Rec. F. Meister. *M.* 1.50 2.—
- Donati comm. Terenti.** Ed. Wessner I. *M.* 10.— 19.80.
- Dracontii carmm. min.** Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.
- Eclogae poetae. Latin.** Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Eutropii breviarum hist. Rom.** Rec. Fr. Rühl. *M.* — 45 — 75.
- Firmici Materni matheseos II. VIII.** Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50.
- Flori, L. Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio.** Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- **epitomae II. II, rec. C. Halm. L. Ampelli liber memorialis, rec. E. Woelfflin.** *M.* 1.— 1.40.
- Frontini strategematon II. IV.** Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera.** Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.
- Gai institutionum iuris civilis commentt. quattuor.** Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 2.70 3.20.
- Gelli noctium Attic. II. XX.** Rec. C. Hostus. 2 voll. *M.* 6.80 8.—
- Gemini elementa astronomiae.** Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea.** Ed. A. Breyssig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2.— 2.40.
- Hieronymi de vir. illustr. I.** Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Hording. *M.* 2.40 2.80.
- Historia Apollonii, regis Tyri.** Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historieorum Roman. fragmenta.** Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—
- Horatii Flacci opera.** Rec. L. Mueller. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* — 75 1.10.
- Hygini gromatici l. de munit. castr.** Rec. G. Gemoll. *M.* — 75 1.10.
- Iurisprudentiae antelustinianae quae supersunt. in usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke.** Ed. V. *M.* 6.75 7.10. — Indices ed. Fabricius [Vergriffen.]
- Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke *M.* — 75.
- **antehadrianae quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. P. I. *M.* 5.— 5.60.
- Pars II. Sectio I. *M.* 8.— 8.60.
- Sectio II. *M.* 8.— 8.80.
- Iustiniani institutiones.** Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Rühl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec.** *M.* 1.50 2.—
- Iuvenalis satirarum II.** Rec. C. F. Hermann. *M.* — 45 — 75.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Iuveni II. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.40.
- Lactantius Placidus: a. Statius. Vol. III. *Recc.*
- Livi ab urbe condita libri. *Recc.*
- Weissenborn-Müller. 6 partes. [je *M.* 1.—1.50; Part. I—IV auch in je 2 fasc. zu *M.* — 60 1.—] *M.* 6.— 9.—
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. Ed. II.
- I fasc. II: Lib. 4—6.
- II fasc. I: Lib. 7—10. Ed. II.
- II fasc. II: Lib. 21—23. Ed. II.
- III fasc. I: Lib. 24—26. Ed. II.
- III fasc. II: Lib. 27—30. Ed. II.
- IV fasc. I: Lib. 31—35. Ed. II.
- IV fasc. II: Lib. 36—38. Ed. II.
- V: Lib. 39—140.
- VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. II. X. Ed. C. Hosius. *M.* 3.60 4.20.
- Lucreti Carli de rerum natura II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. emend. M. Appendix. *M.* 2.10 2.40.
- Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammatum II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- Martianus Capella. Rec. F. Eyssenhardt. Acc. scholia in Caesaris Germanici Aratea. *M.* 4.50 5.—
- Melae de chorographia II. III. Rec. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minuci Felicis Octavins. Ed. Aem. Baehrens. *M.* 1.35 1.75.
- Nepotis vitae. Edd. Halm-Fleckeisen. *M.* —.30 — 60.
- m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. 13. Auflage. *M.* 1.— 1.30.
- Orosii histt. adv. paganos II. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 3.— 3.50.
- Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
- Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
- Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
- Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Halieutica. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- tristium II. VI. *M.* —.45 —.75.
- fastorum II. VI. *M.* —.60 —.90.
- metamorphoseon delectus Siebelisianus. Ed. Polle. Mit Index. *M.* —.60 —.90.
- Palladii opus agriculturae. Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.90.
- Persii satirarum I. Rec. C. Hermann. *M.* —.30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M.* —.90.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 14.— 15.20.
- Plauti comoediae. Rec. F. Goetz et Fr. Scholl. 7 fasc.
- Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. *M.* 1.50 2.—
- II. Bacchides, Captivi, Casina. *M.* 1.20 1.60.
- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.— 1.40.
- IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glor. *M.* 1.50 2.—
- V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M.* 1.50 2.—
- VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—
- VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—
- Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.
- Rec. A. Fleckeisen. Tom. I. II. *M.* 2.70.
- Tom. I. Amphitruo, Captivi, Miles glor., Rudens, Trinummus. *M.* 1.50.
- II. Asinaria, Bacchides, Curculio, Pseudulus, Stichus. *M.* 1.20.
- Einzeln jedes Stück *M.* —.45. [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Plini naturalis historia. 6 voll. Rec. C. Mayhoff. Vol. II. *M.* 3.— 3.50. Vol. III. *M.* 4.— 4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.— 6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan., *M.* 3.— 3.50. [Vol. I vergr.; neue Aufl. in Vorbereitung.]
- II. dubii sermonis VIII. rell. Coll. I W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
- (Iun.) epistulae. Rec. C. F. W. Müller. *M.* 2.80 3.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Pinii Secundi** quae fertur una cum **Gargilli Martialis** medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
Poetae Latini minores. Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. *M.* 20.10 23.40.
Poetarum Roman. fragm. Ed. Aem. Baehrens. *M.* 4.20 4.80.
Porphyrionis commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. *M.* 4.20 4.80.
Prisciani euporiston II. III. Ed. V. Rose. Acc. **Vindiciani Afri** quae feruntur rell. *M.* 5.— 5.60.
Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.
Quintilliani Instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. *M.* 2.40 3.25.
 — — — **liber decimus.** Rec. C. Halm. *M.* —.80 —.60.
 — — — **declamationes.** Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.
Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
Rutilii Namatian de redditu suo II. II. Rec. L. Mueller. *M.* —.75 1.10.
Sallustii Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. *M.* —.45 —.75.
Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. **Tragicorum fragm.** *M.* 4.— 4.60. Vol. II. **Comicorum fragm.** *M.* 5.— 5.60.
Scribonii Largi compositiones. Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
Senecae (philosophi) opera. Rec. Fr. Haase. 3 voll. Vol. I. *M.* 2.10 2.60. Vol. II. *M.* 2.40 3.20. [Vol. III. vergr.] Suppl. *M.* 1.80 2.40.
 — — — **opera.** Vol. I. Fasc. I. **Dialogi.** Ed. E. Hermes. [In Vorbereitung.]
 — — — Vol. I. Fasc. II. **De beneficiis.**
De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80.
 — — — Vol. II. **Quaestiones natural. II.** Ed. A. Gercke. [In Vorbereitung.]
 — — — Vol. III. **Ad Lucillum epistt. moral.** Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20.
 — — — **tragediae.** Rec. B. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.
 — — — **(rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores.** Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
Sidonius Apollinaris. Rec. P. Mohr. *M.* 4.— 4.60.
Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll. *M.* 4.80 5.60.
Sorani gynaeceorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
Statius. Edd. A. Klotz, al.
 Vol. I: **Silvae.** Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50.
 — II. Fasc. I: **Achilleis.** Rec. A. Klotz. *M.* —.75.
 — II. Fasc. II: **Thebais.** Rec. Ph. Kohlmann. *M.* 4.80 5.40.
 — III: **Lactantii Placidi scholia in Achilleidem.** Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.
Suetonii rell. Rec. C. L. Roth. *M.* 1.50 2.—
Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
 — — — **Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti.** *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]
 — II. **Historiae et libb. minores.** *M.* 1.80 1.60. [Fasc. I: **Historiae.** *M.* —.75 1.10. Fasc. II: **Germania. Agricola Dialogus.** *M.* —.45 —.75.]
Terenti comoediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
 Jedes Stück (**Heccyra, Phormio, Adelphoe, Andria, Hauton Timorumenos, Eunuchus**) *M.* —.45 —.75.
 [—] **Scholia Terentiana.** Ed. Fr. Schlee. *M.* 2.— 2.40.
Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
Valerii Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum **Iulii Paridis et Iannarii Nepotiani epitomis.** Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 4.50 5.—
Valerii Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M.* 2.70 3.20.
Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 1.50 2.—
Verronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. *M.* 1.50 2.—
Vegeti Renati epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
 — — — Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.
Vergilii Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
 — — — **Aeneis.** *M.* —.90 1.30.
 — — — **Bucolica et Georgica.** *M.* —.45 —.75.
 — — — **Bucolica, Georgica, Aeneis.** Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.—
 Tom. I: **Bucolica. Georgica.** *M.* —.45 —.75.
 — II: **Aeneis.** *M.* —.90 1.30.
Virgilli Grammatici opera. Ed. Huemer. *M.* 2.40 2.80.
Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Trilogus. Ed. Th. Merzdorf. <i>M.</i> 3. — 3.40.	Gulielmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. <i>M.</i> — 80 1.20.
Amarelli sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. <i>M.</i> 2.25 2.60.	Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. <i>M.</i> 4.40 4.80.
Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnardt. <i>M.</i> 1.80 2.20.	Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. <i>M.</i> 4. — 4.60.
Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. <i>M.</i> 2.25 2.60.	Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. <i>M.</i> 1.80 2.20.
Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. <i>M.</i> 1.20 1.60.	Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. <i>M.</i> 3 — 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.
Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. <i>M.</i> 2.40 2.80.	Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. <i>M.</i> 2.40 3.20.
Manutii, Pauli, epistulae sel. Ed. M. Fickelscherer. <i>M.</i> 1.50 2.—	Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. <i>M.</i> — 45 — 70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griech. u. röm. Schriftstellern. [gr. 8.]

Aetna. Von S. Sudhaus. <i>M.</i> 6. — 7.—	Plautus Rudens. Von F. Marx.
Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. <i>M.</i> 4. — 5.—	Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. <i>M.</i> 12. — 13.—	Mit dem Plan, eine Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken erscheinen zu lassen, hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenden und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten, zum Nutzen für die Pflege der philologischen Wissenschaft überhaupt wie für den einzelnen Philologen.
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. <i>M.</i> 6. — 7.—	
- In Vorbereitung sind:
Altchristl. Apologeten. Von J. Geffcken.	
Clemens Alex. Paedagogos. Von Schwartz.	
Lukian Philopseudes. Von R. Wunsch.	
Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.	
Pindar Pythien. Von O. Schröder.	

3. Einzeln erschienene Ausgaben und Schriften zu einzelnen Autoren und Schriftwerken [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt].

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.	Aeschyll Orestie mit erklärend. Anmerk. von N. Wecklein. <i>M.</i> 6.—
Acta apostolorum: s. Lucas.	Daraus einzeln je <i>M.</i> 2.—:
Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. <i>M.</i> 8.—	I. Agamemnon.
— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. <i>M.</i> 3.60	II. Die Choephoren.
Aeschyll Agamemnon. Ed. R. H. Klausen.	III. Die Eumeniden.
Ed. alt. cur. R. Enger. <i>M.</i> 3.75.	— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf
	4. <i>M.</i> 4.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Aeschylus Agamemnon. Griech. u. deutsch m. Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—
 — Septem ad Thebas. Rec. Fr. Rit-schellius. Ed. II. *M.* 3.—
 Dindorf, lexicon Aeschyleum. *M.* 16.—
 Richter, z. Dramaturgie d. A. *M.* 6.50.
 Westphal, Prolegomena zu A. Tragödien. *M.* 5.—
 Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M.* 4.—
 Ἀλφάρητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.
 Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—
 Apollonius' von Kitium Illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἰσχυρῶν. Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—
 Apollonii Rhodii Argonautica. Ed. R. Merkel. Scholia ed. H. Keil. *M.* 15.—
 [Aristarchus.] Ludwich, As Homer. Textkritik. 2 Teile. *M.* 25.—
 Aristophanis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
 — equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M.* 3.—
 — ranae. Rec. A. von Velsen. *M.* 3.—
 — Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
 — ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.
 — thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—
 Müller-Strübing, A. u. d. hist. Kritik. *M.* 16.—
 Boemer, Aristophanesstudien. I. *M.* 8.—
 Zacher, d. handschriften u. klassen d. Aristophanesscholien. *M.* 6.—
 Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M.* 16.—
 — politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
 — ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—
 Heitz, die verl. Schriften d. A. *M.* 6.—
 Rose, Aristoteles pseudepigraphus. *M.* 14.—
 Artemidorioronrocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—
 Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.
 Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi rell. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M.* 21.60.
 Hiller, Beitr. zur Textgesch. d. gr. Bukoliker. *M.* 3.20.
 Callimachea. Ed. O. Schneider 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
 [Callisthenes.] Pseudo-C., hrgg. von H. Meusel. *M.* 2.40.
 Carmina Graeca medli aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
 Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
 Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 2 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars II. Comicorum incertae aetatis fragmenta. Fragmenta incertorum poetarum. Indices. Supplementa. *M.* 16.—
 Demosthenis orati. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
 Fox, die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. *M.* 5.60.
 Preuss, index Demosthenicus. *M.* 10.—
 Schaefer, D. u. s. Zeit. 3 Bde. 2. Aufl. *M.* 30.—
 Ἡστὶ διαλέκτων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.
 Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
 Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 Eratosthenis carminum rell. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — geographische Fragmente, hrg. von Berger. *M.* 8.40.
 Euripidis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
 — Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alceste. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—

- Euripides fabulae.** Edd. R. Prinz et N. Wecklein.
 Vol. II Pars IV. Heracidae. *M.* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Auliden-
 sis. *M.* 2.80.
 — III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.
 — tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-
 Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba
 Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II.
M. 1.20. — Heracidae. Ed. II. *M.* 1.20.
 — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis.
 Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens.
 Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II.
M. 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia
 Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est
 Aulide. *M.* 1.20.
[Etymologica.] Reitzenstein, Geschichte
 d. griech. E. Mit 2 Tafeln. *M.* 18.—
Eusebii canonum epitome ex Dionysii
Telmaharensis chronico petita. Verterunt
 notisque illustrarunt C. Siegfried et
 H. Gelzer. 4. *M.* 6.—
Galenii de placitis Hippocratis et Platonis.
 Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg. text.
 Graec. adnot. crit. vers. Lat. *M.* 20.—
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi,
Eusebii Pontici sententiae. Ed. A. Elter.
 gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epicteti et Muschonii sententiae.
 Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.
Grammatici Graeci recogniti et apparatu
critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
 Pars II. Vol. I. Et. s. t.: Apollonii
 Dyscoli quae supersunt. Rec. R.
 Schneider et G. Uhlig. Fasc. I.
 Apollonii scripta minora a R. Schnei-
 dero edita. *M.* 10.—
 Pars IV. Et. s. t.: Theodosii Alexan-
 drini canones, Georgii Choero-
 bosci scholia, Sophronii patri-
 archae Alexandrini excerpta.
 Rec. A. Hilgard.
 Vol. I. Theodosii canones et Choero-
 bosci scholia in canones nomi-
 nales. *M.* 14.—
 — II. Choerobosci scholia in cano-
 nes verbales et Sophronii excerpta
 e Characis commentario. *M.* 22.—
 [Fortsetzung in Vorber.]
Herodas' Mimnamben, hrg. v. R. Meister.
 Lex.-8. *M.* 5.—
 Crusius, Untersuch. z. d. Mimnamben d.
 Herodas. *M.* 6.—
Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII.
 Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.
Herodiani technici rell. Ed., expl. A.
 Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M.* 54.—
Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrg.
 v. A. Wiedemann. *M.* 12.—
 'Ἡρόδοτος τὰ ἱστορικά ἐκ τῆς ἀρχαίας
 Σίνης. *M.* 10.—
Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzach.
 [In Vorbereitung.]
 — Rec. A. Köchly, lect. var. subscr.
 G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.—
 [Fortsetzung erscheint nicht.]
 — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III
 cur. I. Flach. *M.* 6.60.
 [—] Glossen und Schollen zur Hesiodi-
 schen Theogonie mit Prolegomena von
 J. Flach. *M.* 8.—
 Dimitrijevic, studia Hesiodica. *M.* 6.—
 Steitz, d. Werke u. Tage d. H. nach
 ihrer Compos. gepr. u. erkl. *M.* 4.—
Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I.
 Flach. Acc. appendix Pseudohezychiana,
 indd., spec. photolithogr. cod. A. *M.* 9.—
Hipparch, geograph. Fragmente, hrg. von
 Berger. *M.* 2.40.
Homeri carmina. Rec. A. Ludwig. Pars I
 Ilias. 2 voll. Vol. I. *M.* 16.— 18.— Pars II.
 Odyssea. 2 voll. *M.* 16.— 20.—
 — Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 part.
M. 13.—
 — Ilias. Ed. I. La Roche. 2 part.
M. 22.—
 — Iliadis carmina seluncta, discreta,
 emendata, prolegg. et app. crit. instructa
 ed. G. Christ. 2 part. *M.* 16.—
 [—] D. Homer. Hymnen hrg. u. erl. v.
 A. Gemoll. *M.* 6.80.
 [—] D. Homer. Batrachomachia des
 Pigres nebst Schollen u. Paraphrase hrg.
 u. erl. v. A. Ludwig. *M.* 20.—
 Autenrieth, Wörterb. z. d. Homer. Ge-
 dichten. 8. Aufl. *M.* 3.— 3.60.
 Ebeling, lexicon Homericum. 2 voll.
M. 60.—
 Frohwein, verbum Homericum. *M.* 3.60.
 Gehring, index Homericus. *M.* 16.—
 Gladstone's Homer. Studien, bearb. v.
 Schuster. *M.* 9.—
 Kammer, d. Einheit d. Odyssee. *M.* 16.—
 La Roche, die Hom. Textkritik i. Altert.
M. 10.—
 Ludwig, d. Homervulgata als vor-
 alexandrinisch erwiesen. *M.* 6.—
 Nutzhorn, d. Entstehungsweise d. Hom.
 Gedichte. *M.* 5.—
 Volkmann, Gesch. u. Krit. d. Wolfischen
 Prolegomena. *M.* 8.—
Incerti auctoris epitome rerum gestarum
Alexandri Magni. Ed. O. Wagner
M. 3.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M.* 8.—
 Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.
 [Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.
 Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s. — deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—
 Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
 Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prot et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prot. *M.* 2.80.
 Lexicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [U. d. Presse, bez. in Vorbereitung.]
 I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
 II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
 III. Homerlexika (A. Ludwig).
 IV. Stephanus von Byzanz.
 V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibel glossare (G. Wentzel).
 VI. Photios.
 VII. Suidas (G. Wentzel).
 VIII. Hesych.
 IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M.* 14.—
 X. Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl.
 [Naheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
 [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. *M.* 2.—
 [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. *M.* 4.—
 Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—
 [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M.* —.80.
 [Mathematici.] Heiberg, philolog. Studien z. griech. Mathematikern. I—IV. *M.* 3.—
 [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.
 Metrodori Epicurei fragm. coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi. A. Koerte. *M.* 2.40.
 Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—
 Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—
 [Oratores.]
 Blass, d. attische Beredsamkeit. 3 Abt. *M.* 56.—
 Drerup, üb. d. b. d. att. Rednern eingel. Urkunden. *M.* 5.20.
 Westermann, Unters. üb. d. i. d. att. Redner eingel. Urkunden. *M.* 3.—

- Περὶ παθῶν* excerpta ed. R. Schneider. *M.* —.80.
 Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a. C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich. *M.* 2.—
 Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.
 — *περὶ ποιημάτων* I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M.* 2.—
 Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) *M.* 14.—
 — Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8.—
 — carmina prolegg. et commentt. instructa ed. W. Christ. *M.* 14.—
 — versezetel kritikai és Magyarazó jegyzetekkel kiadta Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 1.— [Ohne Fortsetzung.]
 Rumpel, lexicon Pindaricum. *M.* 12.—
 Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
 Apologia Socratis et Crito. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M.* 2.40. — Phaedo. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M.* 2.70. — Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. *M.* 2.40. — Phaedrus. Ed. II. *M.* 2.40. — Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. *M.* 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M.* 2.70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6.—
 — Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3.60. — Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 5.60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M.* 2.70. — Philebus. *M.* 2.70. — Leges. 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]
 — Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.
 Immisch, philolog. Studien z. P. I. Heft: Axiochus. *M.* 3.—. II. Heft: De recens. Plat. praesidiis atque rationibus. *M.* 3.60.
 Peipers, Unters. über das System P. s. I. Teil: D. Erkenntnistheorie P. s. *M.* 16.80. — ontologia Platonica. *M.* 14.—
 Ritter, Ps. Gesetze. Darstellg. d. Inhalts. *M.* 3.20.
 — — Kommentar z. griech. Text. *M.* 10.—
 Schmidt, krit. Commentar z. Ps. Theaetetus. *M.* 4.—; exeget. Commentar *M.* 3.20.
 Sussemihl, d. genet. Entwickl. d. Plat. Philosophie. 2 Teile. *M.* 21.—

- Plutarchi de musica.** Ed. R. Volkmann. *M.* 3 60.
 — de proverbis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2 80.
 — Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3.—
 — Themistokles. F. Quellenkrit. Übung n. comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M.* 2.—
 — τὸ ἐν Ἀσπείοις. E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1 50.
Poetae lyrii Graeci. Rec. Th. Bergk. Ed. IV. 3 voll. Vol. III: Poetae melici. *M.* 13 60. [Voll. I. II vergr.]
 — Ed. V. 2 voll.
 Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M.* 14.—
 — II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorber.]
Poetarum scenicarum Graecorum Aeschylli, Sophocli, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20.—
Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethé. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14.—
Porphyrii quae stt. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasc. gr. Lex.-8. *M.* 16.—
 — ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 10.—
Ptolemaei περί χηρηνίου καὶ ἡγεμονικῶν lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1.—
 Boll, Studien üb. Claud. Ptol. *M.* 5 60.
[Quintus Smyrnaeus.]
 Zimmermann, krit. Unters. zu Q. S. *M.* 4.—; krit. Nachlese zu Q. S. *M.* 4.—
[Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris Interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1 20.
Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iulianus imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6.—
Sophocli tragoediae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5.—
 — Recens. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. *M.* 10 80.
 Philoctetes. Ed. IV. *M.* 1 50.— Oedipus Rex. Ed. V. *M.* 1 50.— Oedipus Coloneus. Ed. V. *M.* 1 80.— Antigona. Ed. V. *M.* 1 50.— Electra. Ed. IV. *M.* 1 80.— Ajax. Ed. III. *M.* 1 20.— Trachiniae. Ed. III. *M.* 1 50.
 — König Oedipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5.—
 — Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckh's.) *M.* 4 40.
 Plüß, S. Elektra. Eine Auslegung. *M.* 3.—
Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
Stolcorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. II. *M.* 14.—
[Theocritus.] Rumpel, lexicon Theocritum. *M.* 8.—
Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.
[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von Usener. *M.* 4.—
Theophrasti chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50.—
Theophrasti Charaktere. Hrsg., erkl. u. übersetzt v. d. Philolog. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6.—
Thucydidis historiae. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—
 — II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12.—
 — de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22 80.
 Lib. 1. Ed. III. *M.* 4 50.— Lib. 2. Ed. III. *M.* 3.— Lib. 3. Ed. II. *M.* 2 40.— Lib. 4. Ed. II. *M.* 2 70.— Lib. 5. Ed. II. *M.* 2 40.— Lib. 6. Ed. II. *M.* 2 40.— Lib. 7. Ed. II. *M.* 2 70.— Lib. 8. Ed. II. *M.* 2 70.
 Herbst, zu Thukydides. I u. II. *M.* 6 40.
 Stahl, quae stiones gramm. ad Th. pertinentes. Ed. II. *M.* 1 60.
Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 28.—
Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente v. Heinze. *M.* 5 60.
Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—
Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.
 De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. Kühner. *M.* 3 60.
 Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1 50.
 Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. *M.* 6 60.
 Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1 80.—
 — II. Libri III—VII. *M.* 4 80.
Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

- Anecdota Helvetica.** Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—
Aurelii imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.
Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—
Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1 20.

[Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Polio.

Ebeling, Schulwörterb. zu Caesar. 4. Aufl. *M.* 1. — 1.30.
Menge et Preuss, lexicon Caesarianum. *M.* 18. —

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5. —

de agri cult. I., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.
Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6. —
— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6. —
— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8. —
— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3. —
— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8. —

Catulli I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K.P. Schulze. *M.* 4. —
— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Hrsg. u. erkl. v. A. Riese. *M.* 4. —

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koerner et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12. —

ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.20.

[—] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Schmidt, d. Briefwechsel d. Cicero von s. Proconsulat in Cilicien bis zu Caesars Ermordg. Nebst Neudruck d. XII u. XIII. Buches d. Briefe an Atticus. *M.* 12. —

— d. handschriftl. Überlief. d. Briefe C's an Atticus, Q. Cicero, M. Brutus in Italien. Mit 4 Taf. *M.* 6. —

Zieliński, Cicero im Wandel d. Jahrhunderte. kart. *M.* 2.40.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnott. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40. —

Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8. —

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatur auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minorae utriusque linguae glossaria. Adiecta sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20. —

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatur auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.

Vol. III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22. —

— IV. Glossae codicum Vaticanis 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20. —

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22. —

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars prior 2 fasc. je *M.* 18. —

— VII. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars posterior. Acc. index Graecus G. Heraei. Fasc. I. *M.* 24. —

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. *M.* 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4. —

Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M.* 8. —

Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Baehrens. *M.* 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M.* 6. —

Goetz, der Liber Glossarum. M. 1 Facs. *M.* 3. —

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. *M.* 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10. —

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzi. Vol. I. *M.* 19. —

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzi. Vol. II. *M.* 12. —

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronome et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. *M.* 7. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. —

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M.* 8. —

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10. —

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14. —

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. *M.* 10. —

— VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M.* 11. 20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex. 8. *M.* 19. —

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Cicero ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M.* 14. —

Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M.* 16. —

Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12. —

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M.* 10. —

— Editio minor. *M.* 4. —

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2 40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M.* 3. 60.

— Satiren. Krit. hergestellt, metr. übersetzt u. m. Kommentar vers. v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16. 40.

Horatii Satiren. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7. —

— siehe auch: Satura, v. Blümner

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I. vergl.] B. II. *M.* 3. —

— Briefe, im Vermaß der Ueberschrift ben. deutsch von H. Bacmeister u. O. Keller. 8. *M.* 2. 40 3. 20.

Friedrich, Q. Hor. Flaccus. Philol. Unters. *M.* 6. —

Keller, Epilegomena zu H. 3 Tle. *M.* 24. —

Mueller, Q. Hor. Flaccus. E. lit.-hist. Biographie. *M.* 2. 40.

Plüss, Horazstudien. Alte u. neue Aufs. üb. Horaz. Lyrik. *M.* 6. —

[Iuris consulti.] Kalb, Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4. —

Iuvenalis satura. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4. 40.

— siehe auch: Satura, v. Blümner. [Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8. — [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucili saturarum rel. Recens., enarravit F. Marx. [In Vorber.]

Mueller, Leben u. Werke d. L. *M.* 1. 20.

Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2 40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes *M.* 32. —

Novatians epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1. 20.

Optatiani Porphyrii carmina. Rec. L. Müller. *M.* 3. 60.

Orestis tragoedia. Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1. 20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5. —

— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2. 40, eleg. geb. 3. 20.

Siebelis-Pollé, Wörterbuch. 3. D. 3. Metamorph. 5. Aufl. *M.* 2. 70 3. 10.

Stange, kleines Wörterb. 3. D. 3. Metamorph. *M.* 2. 50.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner.

[Petronius.] Segebade et Lommatzsch, lexicon Petronianum. *M.* 14. —

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. *M.* 3. —

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuring. *M.* 2. 80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritscheli sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi *M.* 91. 20.

Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5. 60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Plauti comoediae.

- Tomus I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. *M.* 3. —
 — I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2. 40.
 — I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3. 60.
 — I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4. 80.
 — II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2. 40.
 — II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3. 60.
 — II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3. 60.
 — II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3. 60.
 — II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschellii schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5. —
 — III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4. —
 — III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4. —
 — III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5. 60.
 — III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5. 60.
 — III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5. 60.
 — IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5. 60.
 — IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6. —
 — IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5. 60.
 — IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6. —
 — IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditorum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5. 60.
 — — Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschellii. [Vergriffen außer:]
 Tomus I. Pars 3. Bacchides. *M.* 3. —
 — III. Pars 2. Mercator. *M.* 3. —
 — — Scholarum in usum rec. F. Ritschellii. [Vergriffen außer:]
 Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* —. 50.
 — miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2. 80.
 — Analecta Plaut. scrips. F. Schoell, G. Goetz, G. Loewe. *M.* 6. —
 Ribbeck, Übers. d. Miles gloriosus, in: R. Alazon. *M.* 4. 40.
 Ritschl, prolegomena de rationibus crit., gramm., prosod., metr. emendationis Plaut. *M.* 4. —

- Polemii Silvil laterculus.** Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —. 80.
Polionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodonski. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6. 80.
[Pompilius Trogius.] v. Gutschmid, ab d. Fragmm. d. P. T. u. d. Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner. *M.* 2. 70.
[Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1. 20.
Propertii elegiae. Rec. A. Baehrens. *M.* 5. 60.
Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10. —
Quintiliani institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9. —
Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. *M.* 17. —
Salliarum carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1. —
Sallustii Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7. 20.
 — **historiarum fragmenta.** Ed. Fr. Kritzius. *M.* 9. —
 — **historiarum rell.** Ed. B. Maurenbrecher.
 Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2. —
 Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8. —
Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5. — 5. 80.
Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23. —
 Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9. —
 — II. Comicorum fragmenta. *M.* 14. —
[Seneca (philosophus).] Gercke, Seneca-Studien. *M.* 9. —
Servii grammatici qui fer. in Vergili carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
 Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14. —
 — I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10. —
 — II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10. —
 — II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10. —
 — III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10. 40.
 — III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20. —
 — III fasc. III (Indices) in Vorber.]
Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. von Scala. I. Teil. *M.* 8. —
Statil silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. *M.* 16. —

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Statil Thebais et Achilleis cum scholiis.
Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II.
I—VI. *M.* 8.—

Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer.
M. 1. 60.

Sylsententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2. 40.
— Rec. E. Woelfflin. *M.* 3. 60.

Taciti de origine et situ Germanorum I.
Rec. A. Holder. *M.* 2.—

— **dialogus de oratoribus.** Rec. Aem.
Baehrens. *M.* 2.—

Draeger, üb. Syntax u. Stil d. T. 3. Aufl.
M. 2. 80.

Gerber, Greef et John, lexicon Taciteum. *M.* 57. 60.

[**Tertullianus.**] Hoppe, Syntax u. Stil d. T.
M. 8.—

[**Tiro.**] Comm. not. Tir. ed. Schmitz,
siehe: Commentarii.

[—] D. tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.

Varronis saturarum Menippearum rell.
Rec. A. Riese. *M.* 6.—

— **rerum rusticarum II. III, rec. Keil,**
siehe: Cato.

— **antiquitatum rer. divin. II. I. XIV.**
XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr.
Ed. R. Agahd. *M.* 9. 20.

Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. 4 voll.
M. 22. 40.

Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—

— II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7. 20.

— III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7. 20.

— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—

— Ed. I. [Vergriffen außer:]

Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—

— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—

[—] **Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg.** Ed. H. Hagen. *M.* 6.—

Comparetti, V. im Mittelalter, deutsch von Dütschke. *M.* 6.— [14.—

Heinze, V. s. epische Technik. *M.* 12.—

Plüss, V. u. d. epische Kunst. *M.* 8.—

Sonntag, V. als bukol. Dichter. *M.* 5.—

Weidner, Commentar zu V. s. Aen. B. I

u. II. *M.* 8.—

Vitruvii de architectura II. X. Edd.
V. Rose et H. Müller-Strübing.

M. 7.—

— Rec. et in German. serm. vertit

C. Lorentzen. Vol. I. Pars I. *M.* 4. 50.

Nohl, index Vitruvianus. *M.* 5.—

Volusii Maeciani distributio partium.
Ed. Th. Mommsen. *M.* —. 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche, nach gemeinsam vereinbarten Grundsätzen verfaßte und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

I. **Aischylos' Perser,** von Jurenka.
2 Hefte. *M.* 1. 40.

II. **Isokrates' Panegyrikos,** von Mesk.
2 Hefte. *M.* 1. 40.

III. **Auswahl a. d. röm. Lyrikern** (m. griech. Parallel.), v. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1. 60.

IV. **Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum,** von Sewera. 2 Hefte.
M. 1. 20.

V. **Ausgewählte Briefe Ciceros,** von Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1. 20.

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen sich diese Ausgaben dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. **Griechische Schriftsteller.**

Aeschylos' Agamemnon. Von R. Enger.
3. Aufl., von Th. Plüß. *M.* 2. 25 2. 75.

— **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1. 50 2.—

Aeschylos' Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1. 80 2. 25.

— — Von L. Schmidt. *M.* 1. 20.

— **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1. 20 1. 50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Aeschylus' die Schatzhehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- Aristophanes' Wolken.** Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
- **Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]
- Aristoteles, der Staat der Athener.** Der historische Hauptteil (Kapp. I—XLII). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Arrians Anabasis.** Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. *M.* Karte. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden.** Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60.
- I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden. 2 Hefte. *M.* 4.50.
- Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 5. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.
- II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. *M.* 2.10 2.60.
- Euripides' ausgewählte Tragödien** von N. Wecklein.
- I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Bdch. Die Bacchen. *M.* 1.50 2.—
- IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—
- V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
- Herodotos.** Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 11.70.
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- I. Heft 2. Buch II. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. Buch III. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. Buch IV. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Buch V und VI. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- IV. Buch VII. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Illas, erklärt** von J. La Roche. 6 Teile.
- Teil I. Gesang 1—4. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- II. Gesang 5—8. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- III. Gesang 9—12. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- Homers Illas, erklärt** von J. La Roche. Teil IV. Gesang 13—16. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- V. Gesang 17—20. 2. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- VI. Gesang 21—24. 2. Auflage. [Vergriffen.]
- Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. Heft 1. Gesang 1—3. 5. Aufl. *M.* —.90 1.30.
- I. Heft 2. Gesang 4—6. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- I. Heft 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 2.60.
- I. Heft 3. Gesang 7—9. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- I. Heft 4. Gesang 10—12. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- I. Heft 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30.
- II. Heft 1. Gesang 13—15. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 2. Gesang 16—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
- II. Heft 3. Gesang 19—21. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 4. Gesang 22—24. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30.
- — — — — Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30.
- **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. Heft 1. Gesang 1—6. 11. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- I. Heft 2. Gesang 7—12. 10. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
- II. Heft 1. Gesang 13—18. 8. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
- II. Heft 2. Gesang 19—24. 9. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
- — — — — Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.
- I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.
- II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60 5.10.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Die Totengespräche. Ausgewählte Göttergespräche. Der Hahn. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

III. Bändchen. Demonax. Der Fischer. Anacharsis. *M.* 1.20 1.70.

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M.* 4.20 5.20.

I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter und die Bukoliker. 2. Aufl., von Sitzler. *M.* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. 2 Hefte. *M.* 3.60.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

— Größere Ausgabe. 3 Bde. [Bd. II u. III vergriffen.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage weg. Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Cron. 5. Aufl. *M.* —.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* —.60 —.90.

IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl., v. E. Bochmann. *M.* 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. *M.* 3.— 3.50.

VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

VII. Teil. Der Staat I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* —.60 —.90.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von Otto Siefert und Fr. Blaß. 6 Bändchen.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminius. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* —.90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blaß. *M.* —.90 1.30.

VI. Bändchen. Tiberius und Gajus Gracchus. Von Fr. Blaß. *M.* —.90 1.30.

Sophokles. Von Gust. Wolff und L. Bellermand.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. *M.* 1.20 2.—

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.] *M.* 10.80 15.30.

1. Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.

2. — 2. — 6. —

3. — 3. — 5. —

4. — 4. — 5. —

5. — 5. — 5. —

6. — 6. — 5. —

7. — 7. — 5. —

8. — 8. — 5. —

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 9. (bez. 8., 7.) Aufl.

Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurentaf. u. 1 Karte. *M.* 1.35 1.80.

II. — B. III. IV. *M.* —.90 1.20.

III. — B. V—VII. *M.* 1.20 1.50.

— dasselbe. Buch I—IV. Text u.

Kommentar getrennt.

Text. M.e. Übersichtskarte. *M.* — 90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

— **Kyropädie.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchenschütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Xenophons griech. Geschichte.** Von R. Büchsenhüt. 2 Hft. [je *M.* 1.50 2.—]
M. 3.— 4.—
 I. Hft. Buch I—IV. 6. Aufl.
 II. — Buch V—VII. 4. Aufl.
 — **Memorabilien.** Von Raph. Kühner.
 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.
 — **Agesilaos.** Von O. Güthling. *M.* 1.50 2.—

b. Lateinische Schriftsteller.

- Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII.** Von A. Dobereenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—
 I. Hft. Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.
 II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.
 III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.
 — **comm. de bello civil.** Von A. Dobereenz. 5. Aufl., v. B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.
Cicero de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M.* 4.80 6.25.
 I. Hft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.
 II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—
 III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—
 Aus Hft. III besonders abgedruckt:
 Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. *M.* —.45.
 — 5. Auflage, von Adler. In 1 Band. *M.* 4.50.
 — **Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M.* 2.25 2.75.
 — **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.
 — **partitiones oratoriae.** Von K. W. Piderit. *M.* 1.— 1.40.
 — **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter. 3. Aufl., v. A. Fleckeisen. *M.* —.90 1.30.
 — **div. in Caeciliam.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
 — **Beden gegen Verres.** IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.50 2.—
 — V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — **Redeüb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.75 1.20.
 — **Beden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
 — **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
 — **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
 — **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.

- Ciceros Rede f. Plancius.** Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
 — **Rede f. Milo.** Von Richter-Eberhard. 4. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.— 1.40.
 — **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — **I., IV. u. XIV. Philipp. Rede.** Von E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.
 — **Reden f. Marcellus. f. Ligarius u. f. Deiotarus.** Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.50 1.30.
 — **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.45 —.80.
 — **Rede f. Flaccus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.
 — **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—
 — **Tusculanae disputationes.** Von O. Heine. 2 Hefte. *M.* 2.85 3.30.
 I. Hft. Lib. I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 II. — Lib. III—V. 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.
 — **Cato maior.** Von C. Meißner. 4. Aufl. *M.* —.60 1.—
 — **somnium Scipionis.** Von C. Meißner. 4. Aufl. *M.* —.45 —.80.
 — **Laelius.** Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.
 — **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein. *M.* 2.70 3.20.
 — **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.90.
 — **de natura deorum.** Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.
 — **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.
 — **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.** Von O. E. Schmidt. I. Hft. *M.* 1.— 1.40.
Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
Curtius Rufus. Von Th. Vogel. 2 Bändchen. *M.* 4.35 5.35.
 I. Bändchen. Buch III—V. 3. Auflage *M.* 2.10 2.60.
 II. — Buch VI—X. Mit Karte. 2. Aufl. *M.* 2.25 2.75.
[Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.
 1. Hft: Catull. *M.* —.90 1.30.
 2. Hft: Tibull. *M.* —.60 1.—
 3. Hft: Propert. *M.* 1.— 1.40.
 4. Hft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.
Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 15. Aufl., v. O. Weißenfels. *M.* 2.25 2.75.
 — **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklär.** Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.
 — **Satiren und Episteln.** Von G. T. A. Krüger. 2 Abt. [je *M.* 1.80 2.30.] *M.* 3.60 4.60.
 I. Abt. Satiren. 14. Aufl., v. G. Krüger.
 II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Horaz, Sermonen. Von A. Th. Fritzsche.
2 Bände. *M.* 4.40 5.40.

I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.

II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2. — 2.50.

Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2. —

Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1.50 2. —

Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 22. Von E. Wölfflin. 3. Aufl. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 23. Von E. Wölfflin u. F. Luter-

bacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35

1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Nepos. Von Siebelis - Jancovius.

12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten.

M. 1.20 1.70.

— Von H. Ebeling. *M.* —.75.

— Ad historiae fidem rec. et usui schola-

rum accomm. Ed. Ortman. Editio V.

M. 1. — 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis

u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2. —]

M. 3. — 4. —

I. Heft. Buch I—IX. 16. Aufl.

II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— **fastorum libri VI.** Von H. Peter.

2 Abteilungen. *M.* 3.60 4.50.

I. Abt. Text u. Kommentar. 3. Aufl.

M. 2.70 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen.

3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— **ausgew. Gedichte m. Erläut.** für den

Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1.50 2. —

Phaedri fabulae. Von Siebelis u. Eck-

stein. 6. Aufl., v. Polle. *M.* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von

E. J. Brix. 4 Bdchn. *M.* 5. — 6.80.

I. Bdchn. Trinummus. 4. Aufl., von

M. Niemeyer. *M.* 1.20 1.40.

II. — Captivi. 5. Aufl. *M.* 1. — 1.40.

III. — Menaechmi. 4. Auflage, von

M. Niemeyer. *M.* 1. — 1.40.

IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage.

M. 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von

A. Kreuser. *M.* 1.50 2. —

Quintilian institut. orat. liber X. Von

G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger.

M. 1. — 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Ingurth.,

orat. et epist. ex historiis excerptae.

Von Th. Opitz. 5 Hefte. *M.* 2.05 3.20.

I. Heft: Bellum Catilinae. *M.* —.60 1. —

II. — Bellum Ingurthinum. *M.* 1. —

1.40.

III. — Reden u. Briefe a. d. Historien.

M. —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus.

2 Teile. *M.* 3.90 4.85.

I. Teil. Buch I u. II. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von

W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.

— **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände.

M. 5.70 7.50.

I. Band. 2 Hefte: Buch I. II. Buch III—VI.

6. Aufl., v. Becher. je *M.* 1.50 2. —

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch

XIV—XVI. 4. Aufl., v. Becher

je *M.* 1.35 1.75.

— **Agricola.** Von A. Draeger. 5. Aufl.

M. —.60 —.90.

— **dialogus de oratoribus.** Von G. An-

dresen. 3. Aufl. *M.* —.90.

— **Germania.** Von E. Wolff. *M.* 1.85 1.75.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von

C. Dziatzko.

I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von

Hauler. *M.* 2.40 2.90.

II. — Adelphoe. 2. Aufl., v. Kauer.

M. 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Heft. Buch I—III. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

II. — 3 Abt. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von

E. Wörner. je *M.* —.50 —.80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band

M. 2. —

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1 20

1.70.

IV. — 3 Abt. Buch X, XI, XII. 3. Aufl.,

von M. Fickelscherer.

je *M.* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band.

M. 2. —

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers voreilende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswerthes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. <i>M.</i> 1.20.	Sallusts Jurgurthin. Krieg. Von Th. Opitz. <i>M.</i> —, 50.
Beides zusammengeb. <i>M.</i> 1.20.
Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. <i>M.</i> —, 55.	Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. <i>M.</i> 1.
— Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. <i>M.</i> —, 50.	Herodot B. V—IX. Von A. Fritsch. <i>M.</i> 2.—
— Rede für Milo. Von C. F. W. Müller. <i>M.</i> —, 55.	Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. <i>M.</i> 1.—
— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. <i>M.</i> —, 40.	Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. <i>M.</i> 1.80.
— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. <i>M.</i> 1.—	Einzeln: Buch I, Buch II. je <i>M.</i> 1.—
— B. VI—VIII. Von S. Widmann. <i>M.</i> 1.80.
Horaz. Von G. Krüger. <i>M.</i> 1.80.	Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 2. Aufl. <i>M.</i> 1.60.
Livius B. XXI—XXIII. Von M. Müller. <i>M.</i> 1.60.	— — Buch I—IV. <i>M.</i> 1.10.
Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. <i>M.</i> —, 55.	— Memorabillen. Von W. Gilbert. <i>M.</i> 1.10.

7. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.
[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im Ganzen bei aller Selbständigkeit im Einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl.

Von Fügner.

1. Text. 4. Aufl. M. 3 Karten. *M.* 1.—
2. Hilfsheft. 4. Aufl. Mit Abbild. i. Text. *M.* 1.—
3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.90.

2/3. Erklärungen.
3. Aufl. *M.* 1.40.

Caesars Gallischer Krieg. Von Fügner.

1. Text. M. 3 Karten, sowie 8 Plänen u. 3 Abb. i. Text. 5. Aufl. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. 4. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* 1.20.
3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.60.

2/3. Erklärungen.
3. Aufl. *M.* 2.40.

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.60.

Bürgerkrieg. Von Fügner.

1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge.

Von Fügner.

- I. Der zweite punische Krieg.
1. Text. 2. Aufl. Mit 3 Karten. *M.* 2.—
2. Hilfsheft. *M.* 2.—
3. Kommentar. 2 Hefte. je *M.* 1.20.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade
1. Text. *M.* 1.40.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
1. Text. *M.* 2.—

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von Fickelscherer.

1. Text. 3. Auflage. *M.* 1.20.
2. Hilfsheft. 2. Aufl. M. Abbild. im Text. *M.* 1.40.
3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

2/3. Erklärungen.
2. Aufl. *M.* 2.20.

Wörterbuch. 2. Aufl. steif geb. *M.* —.50.

|| Text B. M. Einleitg. 3. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von Stegmann.

1. Text. 2. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
2. Hilfsh. *M.* 1.10.
3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen.
M. 1.60.

|| Text B. M. Einleit. 2. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

Rede f. S. Roscius u. Rede f. Archias. Von Hänsel.

1. Text. *M.* —.80.
3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

Ciceros Cato maior de senectute. Von Weisenfels.

1. Text. steif geb. *M.* —.50.
3. Kommentar. steif geb. *M.* —.50.

— Auswahl a. d. philosoph. Schriften. Von Weisenfels.

1. Text. *M.* 1.60.

[—] Ausgew. Briefe a. Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. Mit Karte. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. steif geb. *M.* —.60.
- 2/3. Kommentar. Mit Einleitung.
- I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
- II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Stegmann.

1. Text. Mit Karte. *M.* —.70.
- 2/3. Erklärungen. *M.* —.60.

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Batavernaufstand d. Civilis. Von Stegmann.

1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. *M.* 2.20.
3. Kommentar. *M.* 1.40.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. Ann. B. I—VI. a. Text. *M.* 1.—
b. Kommentar. *M.* 1.—

II. Ann. B. XI—XVI. Historien B. IV/V. a. Text. *M.* —.80. b. Kommentar. *M.* —.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid. Teilen. *M.* —.80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von Fickelscherer.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.
2. Hilfsh. *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen.
3. Komm. *M.* 1.60. } *M.* 2.—

|| Text B. Mit Einleitung. Mit Karte. *M.* 1.60.

Horatius, Gedichte. V. Schimmelpfeng.

1. Text. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
3. Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis i. Ausw. Von Sorof.

1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* —.80.
3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

2/3. Erklärungen.
2. Aufl. *M.* 1.80.

|| Text B. Mit Einleit. 4. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Xenophons Hellenika in Auswahl.** Von Sorof.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.
 2/3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* 1.—
 — **Memorabillen in Auswahl.** Von Rösiger.
 1. Text. *M.* 1.—
 3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.
- Homer. I: Odyssee.** Von Henke.
 1. Text. 2 Bdehn: B. 1—12. 3. Aufl. — B. 13—24. 2. Aufl. Mit 3 Karten. je *M.* 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.
 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—
 3. Kommentar. 3 Aufl. 2 Hefte. steif geh. je *M.* 1.—. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.80.
 Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.
 — **II: Ilias.** Von Henke.
 1. Text. 2 Bdehn: B. 1—13. 2. Aufl. — B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—
 2. Hilfsheft. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—
 3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh. *M.* 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. *M.* 2.40.
- Herodot. I. Ausw.** Von Abicht.
 1. Text. 2. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.80.
 2. Hilfsh. M. Abb. i. } 2/3. Erklärungen.
 Text. *M.* —.80. } *M.* 2.40.
 3. Komm. *M.* 1.80. }
 || Text B. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 2.—
 Dazu Kommentar. *M.* 1.80.
- Demosthenes, ausgew. politische Reden.** Von Reich.
 1. Text. *M.* 1.20.
 2. Hilfsheft. *M.* 1.—
 3. Kommentar. I. II. } 2/3. Erklärungen.
 steif geh. je *M.* —.80. } *M.* 2.20.
 Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.
- Thukydides i. Ausw.** Von Lange.
 1. Text. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.20.
 2. Hilfsh. Mit Abb. i. } 2/3. Erklärungen.
 Text. *M.* —.70. } *M.* 2.—
 3. Komment. *M.* 1.60. }
 || Text B. Mit Einleitung. *M.* 2.60.
 Dazu Kommentar. *M.* 1.60.
- Ausgabe in 2 Teilen:
 I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.40. b. Kom-
 mentar. *M.* 1.—
 II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.—
 b. Kommentar. *M.* 1.—
 III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z.
 beid. Teil. *M.* —.50.
- Platons Apologie u. Kriton** nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposion. Von Rösiger.
 1. Text. steif geh. *M.* —.80.
 3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.
- Sophokles' Tragödien.** Von Conradt.
 1. Text: I. Antigone. M. Titelbild. *M.* —.70.
 II. König Oedipus. *M.* —.80. III. Aias. *M.* —.80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.
 2. Hilfsheft. *M.* —.70.
 3. Kommentar: I. Antigone. *M.* —.70.
 II. König Oedipus. *M.* —.70. III. Aias. *M.* —.80.
 2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 12 ff.

- Archiv für Papyrusforschung** und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 20.—
- Archiv für lateinische Lexikographie u. Grammatik**, hrsg. v. E. Wölfflin. Preis f. d. Band von 4 Heften *M.* 12.—
Band 1—7 auf einmal bezogen *M.* 42.—
- Byzantinische Zeitschrift**, herausg. von K. Krumbacher. Preis f. d. Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Neue Jahrbücher f. das klass. Altertum, Geschichte u. deutsche Literatur u. f. Pädagogik**, herausg. v. J. Ilberg und B. Gerth. Jährlich 10 Hefte. *M.* 30.—
- Bender**, Grundriß d. römischen Literaturgeschichte f. Gymnasien. *M.* 1.—
- Bethe**, Homer u. die Heldensage. *M.* — 80.
- Blaß**, die attische Beredsamkeit. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
I. Abt. [Von Gorgias bis zu Lysias.] *M.* 14.— 16.—
II. — [Isokr. u. Isaios.] *M.* 14.— 16.—
III. — 1. Abschnitt. [Demosthenes.] *M.* 16.— 18.—
III. — 2. Abschnitt. [Demosthenes' Genossen u. Gegner.] *M.* 12.— 14.—
- Blodt**, d. ständighen u. sozialen Kämpfe in Rom 3. Zeit d. Republik. *M.* 1.— 1.25.
— Alkestisstudien. *M.* 2.—
- Blümner**, Technologie u. Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. Mit zahlr. Abb. 4 Bände. *M.* 50.40.
- Boeckh**, Encyclopädie u. Methodologie d. philolog. Wissenschaften. Herausgegeben von E. Bratuscheck. 2. Aufl., von B. Klusmann. *M.* 14.—
[—] Lebensbeschreibung u. Auswahl a. s. wissenschaftl. Briefwechsel. Von M. Hoffmann. *M.* 12.—
- Boissier**, Cicero u. f. Freunde. Studie üb. d. röm. Gesellschaft zu Cäsars Zeit. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 4.50 6.—
- Boll**, Sphaera. Texte und Untersuchungen z. Geschichte d. Sternbilder. Mit 6 Tafeln und 19 Textabbildungen. *M.* 24.—
- Bretzl**, botan. Forschungen des Alexanderzuges. *M.* 12.— 14.—
- Brunn's kleine Schriften**. 3 Bände.
I. Band. Röm. Denkmäler. Altital. u. etrusk. Denkmäler. M. d. Bildn. d. Verf. u. 65 Abb. *M.* 10.—
II. u. III. Band in Vorbereitung.
- Bursian**, Geographie von Griechenland. 2 Bände *M.* 18.—
I. Band. D. nördl. Griechenland. Mit 7 lith. Tafeln. *M.* 6.—
II. Band. Peloponnesos u. Inseln. Mit 8 lith. Tafeln u. 1 von H. Lange gezeichnet. Karte v. Griechenland. *M.* 12.—
Der II. Band auch in 3 Abteilungen:
1. Abt. Argolis, Lakonien, Messenien. Mit 6 lith. Tafeln. *M.* 3.60.
2. — Arkadien, Elis, Achaja. Mit 3 lith. Tafeln. *M.* 3.—
3. — Die Inseln. Mit Karte von Griechenland, gez. v. H. Lange. *M.* 5.60.
- Cantor**, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band: Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. 2. Aufl. *M.* 22.—
- Christ**, Metrik der Griechen und Römer. 2. Aufl. *M.* 11.60.
- Cumont**, die Mysterien des Mithra, deutsch v. Gehrich. *M.* 5.— 5.60.
- Delorme**, Cäsar u. f. Zeitgenossen. Betrachtung d. röm. Sitten gegen d. Ende d. Republik. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 3.75 5.40.
- Diels**, Elementum. *M.* 3.—
- Dieterich**, Mithrasliturgie. *M.* 6.— 7.—
- Draeger**, histor. Syntax d. latein. Sprache. 2. Aufl. 2 Bände. *M.* 26.—
- Dziatzko**, Untersuchungen über ausgew. Kapitel d. antiken Buchwesens. *M.* 6.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Ziffenl.**, das Zeitalter des Perikles. Deutsch bearb. v. Böhrer. 2 Bände. *M.* 12.—
- Gardthausen**, griech. Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Textillustrat. *M.* 18.40.
- Augustus u. seine Zeit. 2 Teile.
I. Teil. 1. Band. *M.* 10.— 2. Band. *M.* 12.—
II. — (Anmerkungen). 1. Band. *M.* 6.—
2. Band. *M.* 9.—
[I, 3 u. II, 3 (Schluß) in Vorbereitung.]
- Sammlungen u. Kataloge griechischer Handschriften. *M.* 6.—
- Gilbert, Gustav**, Handbuch d. griech. Staatsaltertümer. 2 Bde. *M.* 13.60.
I. Band. D. Staat d. Lakedaemonier u. d. Athener. 2. Aufl. *M.* 8.—
II. — *M.* 5.60.
- **Otto**, Geschichte u. Topographie der Stadt Rom i. Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—
- Grammatik**, historische, d. latein. Sprache. Bearbeitet von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, G. Landgraf, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, Jos. Thüssing u. A. Weinhold. In mehreren Bänden. I. Band. Von Fr. Stolz. 1. Hälfte: Einleitung u. Lautlehre. 2. Hälfte: Stammbildungslehre. je *M.* 7.— [Fortsetzung unter der Presse.]
- Helbig**, d. Homer. Epos a. d. Denkmälern erläutert. Archäologische Untersuchungen. [Zur Zeit vergriffen. 3. Aufl. in Vorbereitung.]
- Führer durch die öffentl. Sammlungen d. klass. Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. *M.* 15.— [Die Bände werden nicht einzeln abgegeben.]
- — auf extra dünnem Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. *M.* 17.—
- Herzog**, Geschichte u. System d. römischen Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 15.—
II. — Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars b. z. Regierungsantritt Diocletians.
1. Abt. Geschichtl. Übersicht. *M.* 10.—
2. — System d. Verfassung d. Kaiserzeit. *M.* 8.—
- Holder**, alt-celtischer Sprachschatz. In ungefähr 18 viermonatlichen Lieferungen zu je 8 Bogen. I. Band. (A—H.) *M.* 64.—
— 9.—14. Lieferung. (I—Sextus.) Jede Lieferung *M.* 8.—
- Hoppe**, Bilder z. Mythologie u. Geschichte d. Griechen u. Römer. 30 Blatt Lichtdruck, 39/53 cm. Komplett in Schulmappe mit Text (Text apart *M.* 1.—) *M.* 12.—, in Geschenkmappe (Leinwand) *M.* 16.—
- Imhoof-Blumer**, Porträtköpfe auf röm. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. 2. Aufl. kart. *M.* 3.20.
- Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. kart. *M.* 10.—
- Imhoof-Blumer und Keller**, Tier- und Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klass. Altertums. kart. *M.* 24.—
- Kaerst**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
— die antike Idee der Oekumene. *M.* 1.20.
- Keller**, latein. Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz**, Handbuch d. lat. Stilistik. *M.* 4.80.
- Lehrs**, populäre Aufsätze a. d. Altertum, vorzugsweise zur Ethik u. Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—
- Leo**, die griech.-röm. Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—
- Lexikon**, ausführliches, d. griech. u. röm. Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten herausg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände.
I. Band (A—H.) *M.* 34.—
II. — (I—M.) *M.* 38.—
III. — [Im Erscheinen.] 37.—46. Lieferung. (Nabaioties—Paris.) Jede Lieferung *M.* 2.—
Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.—
II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.—
- Rübner's Reallexikon** des klass. Altertums für Gymnasien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16.50.
- Waipera**, Ägypten und Äthiopien. Geschichtliche Erzählungen f. Schule u. Haus. Deutsch von Birnbaum. Mit 190 Abb. nach Zeichn. v. Faucher-Gudin. Wohlfl. Ausg. *M.* 3.—
- Mittels**, a. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1.20.
- Norden**, d. antike Kunstprosa vom VI. Jahrh. v. Chr. bis in der Zeit der Renaissance. 2 Bände. *M.* 28.—
- Peter**, d. geschichtl. Literatur üb. d. röm. Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. *M.* 24.—
— der Brief in der römischen Literatur. *M.* 6.—
- Pfeiffer**, antike Münzbilder für den Schulgebrauch. *M.* 1.60.
- Quellenbuch** zur alten Geschichte f. obere Gymnasialklassen. Bearb. von Herbst, Baumeister und Weidner. 2 Abtlg. 5 Hefte. *M.* 10.20.
I. Abteilung. Griechische Geschichte.
1. Heft. Bearb. von Herbst u. Baumeister. 3. Aufl. *M.* 1.50. [Vergr.]
2. Heft. Bearbeitet von Baumeister. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
II. Abteilung. Römische Geschichte. Bearbeitet von Weidner.
1. Heft. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
2. — 2. Aufl. *M.* 2.40 3.—
3. — 2. Aufl. *M.* 2.70 3.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Ribbeck**, Reden u. Vorträge. *M.* 6.— 8.—
Riese, d. rheinische Germanen i. d. antiken Literatur. *M.* 14.—
Roßbach und Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Aufl. d. Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—
 I. Band. (Griech. Rhythmik v. Westphal.) *M.* 7. 20.
 II. — (Griech. Harmonik u. Melopöie v. Westphal.) *M.* 6. 80.
 III. — I. Abt. (Allgem. Theorie d. griech. Metrik von Westphal und Gleditsch.) *M.* 8.—
 III — II. Abt. (Griech. Metrik m. besond. Rücksicht auf die Strophen-gattungen u. d. übrigen melischen Metra v. Roßbach u. Westphal.) *M.* 14.—
Schaefer, Demosthenes u. s. Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. *M.* 30.—
Schmidt, Synonymik der griech. Sprache. 4 Bände. *M.* 54.—
 — Handbuch d. lat. u. griech. Synonymik. *M.* 12.—
Schneider, das alte Rom. Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen u. 1 Plan d. heutigen Stadt auf Karton. Quer-Folio. *M.* 16.—
Schulze, Grundriß d. Logik u. Übersicht üb. d. griech. Philosophie. *M.* 1.60 2.—
Schwartz, Charakterköpfe a. d. antiken Literatur. *M.* 2.— 2.60.
Sitzler, Abriss d. griech. Literaturgeschichte. I. Band. D. nationale klass. Literatur von der ältesten Zeit bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
Stoll, Handbuch d. Religion u. Mythologie d. Griechen u. Römer. *M.* 2.25.
 — d. Götter u. Heroen d. klass. Altertums. Populäre Mythologie d. Griechen u. Römer. 2. Aufl. *M.* 3.60.
Stoll, d. Sagen d. klass. Altertums. Erzählungen a. d. alten Welt. 2. Aufl. Ausgabe. 2 Bände. 5. Aufl. *M.* 4.50.
Studniczka, die Siegesgöttin. Entwurf d. Geschichte e. antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—
Susemihl, Geschichte d. griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. *M.* 30.— 34.—
Teuffel, Geschichte d. röm. Literatur. 2 Bde. 5. Aufl., bearb. v. Schwabe. *M.* 14. 40 18.—
 — Studien u. Charakteristiken z. griech. u. röm. Literaturgeschichte. 2. Auflage. *M.* 12.—
**Thesaurus Linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiæ quinquæ Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. gr. 4. Jeder Fascikel *M.* 7. 20.
 (Erschienen sind bis jetzt: Vol. I Fasc. I—V. Vol. II. Fasc. I—V.)
Hille, Plutarch's Lebensbeschreibungen großer Hellenen Griechenlands und Roms. 2. Aufl. 2 Bände. je *M.* 3.—
Vanicek, griech.-lat. etymolog. Wörterbuch 2 Bände. *M.* 24.—
 — etymolog. Wörterbuch d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
Volkmann, d. Rhetorik d. Griechen u. Römer. 2. Aufl. *M.* 12.—
Wachsmuth, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. *M.* 20.—
 II. — I. Abt. *M.* 12.—
Weicker, d. Seelenvogel i. d. alten Literatur u. Kunst. Mit 103 Abb. *M.* 28.—
Weise, Charakteristik d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 2.40 3.—
Wendland, Christentum u. Hellenismus in ihren literar. Beziehungen. *M.* —. 60.
Wislicenus, astronom. Chronologie. *M.* 5.—
Wohlfahrt, die altklassischen Realien im Gymnasium. 5. Aufl. *M.* 1.20.**

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Schulwörterbücher im Ver- lage von B. G. Teubner.

Die Ausstattung beider Wörterbücher ist durch Wahl eines **größeren Formats, weiteren Satzes, übersichtlicherer Druckeinrichtung** eine **allen Anforderungen genügende**, die die meisten anderen Schulwörterbücher weit übertrifft.

Der Inhalt wird allein durch die **Namen der Bearbeiter als den Ergebnissen der Wissenschaft** wie den **Bedürfnissen der Schule** entsprechend gewährleistet erscheinen.

Heinichen-Wagener: lateinisch. Schulwörterbuch.

7. Aufl. [XXVI u. 937 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.30, dauerh. in Halbfr. geb. M. 7.50.

Die „Südwestdeutschen Schulblätter“ 1898, 1 urteilen: „Wir werden die Frage, **„Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?“** dahin beantworten: **„Empfehlung verdient nur ein Schulwörterbuch, welches mit allem überflüssigen Ballast gründlich aufräumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung bietet, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und ihn geistig fördert.“** . . . Seitdem die von Wagener besorgte **Neubearbeitung des Heinichenschen Lexikons** erschienen ist, trage ich kein Bedenken, **dieses Buch zu empfehlen.** . . . Die Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch **äußerlich vortrefflich ausgestattet**, so daß es eine Zierde der angehenden Bibliothek jedes Sekundaners bilden kann.“

Benseler-Kaegi: griechisches Schulwörterbuch.

11. Aufl. [VIII u. 916 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.75, dauerh. in Halbfr. geb. M. 8.—

Neues Korrespondenzblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900, Nr. 12: „Nach vier Jahren ist auf die zehnte, schon von Kaegi besorgte Auflage die elfte gefolgt, und sie darf sich mit demselben oder noch höherem Recht als jene auf dem Titel als **„vielfach verbessert“** bezeichnen. Der **Arbeitskraft und dem praktischen Geschick** des um den griechischen Unterricht so hoch verdienten Herausgebers stellt diese Auflage wiederum **ein glänzendes Zeugnis** aus, und sie ist ein neuer Beweis, daß die Bearbeitung des Wörterbuches **in keine besseren Hände hätte gelegt werden können.** Schon **äußerlich** empfiehlt sich diese Auflage durch **wesentlich verbesserte Ausstattung: größeres Format, weiteren Satz, übersichtlicheren Druck** (in der Hauptsache nach dem Muster des lateinischen Wörterbuchs von Heinichen-Wagener, 6. Aufl.); das Buch ist aber dabei **sehr handlich** geblieben mit 916 Seiten gegen 929 der 10. Auflage.

Probeexemplare stellt den Herren Direktoren und Lehrern gegen Vorhereinsendung von M. 3.— für das geheftete und von M. 4.— für das gebundene Exemplar zur Verfügung die Verlagsbuchhandlung von **B. G. Teubner in Leipzig**, Poststraße 3.

